ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமம். 2081

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி

கஉ, நூ, பதத்துக்கள

இந்த க்ரந்தம

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்

அப்பு அரும்பதத்துடனும்

உரையுடனும,

தர்க்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சி. கப்பெருமாள்கோவில் மாடபூசி-ராமாநுஜ சார்யராலும,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும

ந ந. தேசாந்தர அநேக ஸ்ரீகோச களின் ஸஹாயததினால

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி நு௦௦அ- பது ஸம்வத்ஸரமான

கீலகஸம்வத்ஸரத்தில்,

காஞ்சீபுரம்

ஸ்ரீ கீதாசார்ய அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரசுரம்செய்யப்பட்டது.

1908.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஷ்ணை (லிமிடெட்)

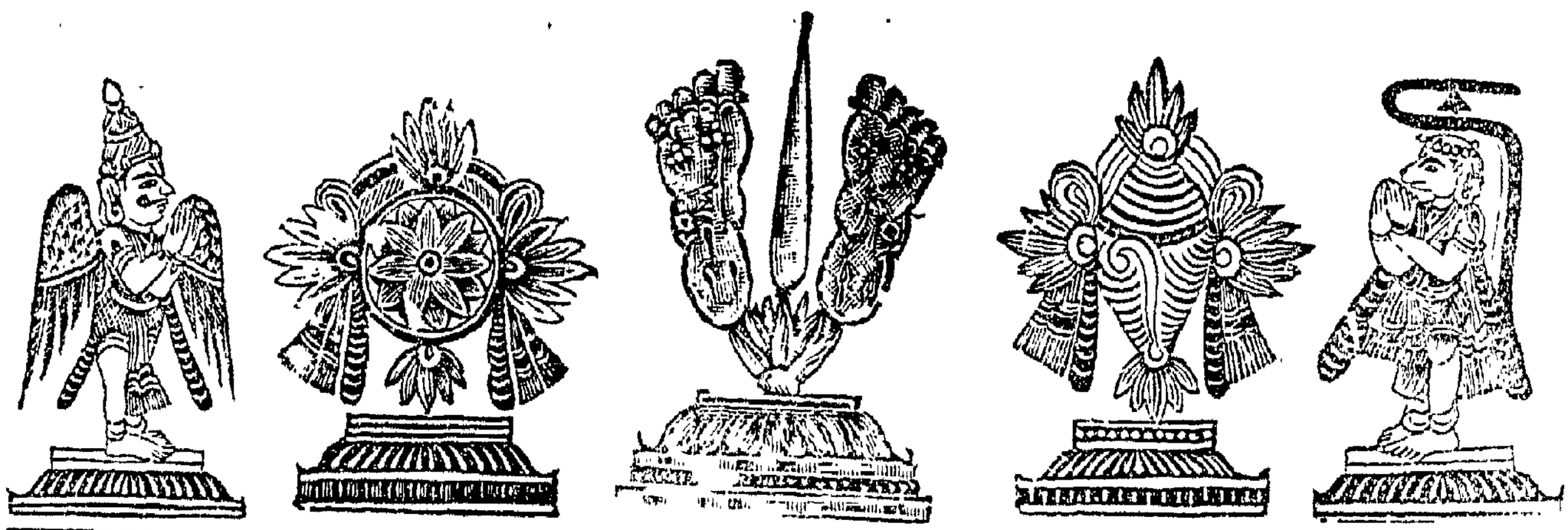
இச்ச பயில் தமிழிலிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்,	ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ் லோகம்	, ,	0	5	0
ராமசரமஸ் லோகம்	,	0	3	0
துஷ்கரஸ் லோகடிப்பணி		0	1	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,	0	12	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	, அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	, ,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,, ,	0	6	0
சிறிய திருமடல்	,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	, ,	0	8	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ங. பத்துக்கள்	,	1	12	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		0	15	0
பராசரவிரிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	0
ஸுந்தரமததர்சிநி		0	3	0

இப்படிக்கு

கராலபாடி ஆழ்வாராய்ய,

கார்யதர்சி தநாதிகாரி.

ஸ்ரீம்தோ மாநுஜ யநமம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பெரிய திருமொழியின்

தனியன்கள்

(திருக்கோளூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ
యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః॥

மூலம்.- கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்
யஸ்யகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தமஃ॥

பதவுரை. யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபிஃ - விளக்காகின்ற, கோபிஃ - கிரணம் (உக்தி)களினாலே, ஆவித்யம் - அஜ்ஞானப்ரயுக்தமான,

தமஃ - அந்தகாரமானது, நிஹதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) கலித்த் ம்ஸம் - கலிதோஷத் தநிப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூர்யனை (அர்த்தப்ரகாசகரான) கவிம் - பரகால கவியை, கலயாமி - த்யாநம் செய்கிறேன்.

பிள்ளைலோ ஜீ ராருளிச்செய்த வ்யாக்ய நா.

அவதாரிகை. (కలయామి కలిధ్వంసమ్ கலயாமி கலித்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோப ரத்துக்குத் திருமங்கை யாழ்வானைத் திரு டிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம். (కలయామి కలిధ్వంసమ్ கலயாமி கலித்த் ம்ஸம்) விகன்றி" என்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை கலயாமி ப்ர மாமி" என்கிறது. (లోకదివాకరమ్ லோ திவாகரம்) ஆதித்ய பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போகும். இவர் நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (యస్యాభి యஸ்யகோபி) யாதொருத்தருடைய, (க) యద్గోసహస్రమ్-యத்கோஸஹஸ்ரம்" என் கிற ம றயாயிரங்களிலே. அவைதாக (ప్రకాశాభి ப்ரகாசாபிம்) என்று (உ) * கடைவிளக்கு தமிழ்மாலையாய்(ங.) *நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளிலே (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய ஆவித்யதமஸ்ஸு நிஹதமாயிற்று என்பது யாதொன்று அந்தாலே அரை (கலயாமி) என் கிறது ... ... *

(எம்பெருமானருளிச்செய்தது.)

மூ. ாழிபர ால ாழி விகன்றி
ாழிகுறையலூர் வாழ்வே ந்தன் வாழியரோ
மாயோனை வாள் விபால் மந்திரங்ளி ாள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

ப - உ. பரகால - சத்ருக் ளுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்திருள வேணும். கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில் வாழ் - நித்யவாஸம்பண்ணுமவேந்தன் - ராஜாானவர் வாழி. மாயோனை - ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாவ்ஷ்டகம் - சு. (ங) திருமொழித்தனியன்.
(உ) பெருமாள்திரு - க - கக. (ச) திருமாலை - கங.

தூயோன் - (ள்ளும்புறம்புமொக்) த்தினையு டயரான ஆழ்வாரு டய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், ான - பெரியதான மே ல் - மே லானது வாழி - ாழ்ந்திடுக. ... ... *

அவ. (வாழிபராகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணையிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ் ாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்து கிறது இதில். (க) ப்ரத்யக்ஷேச்வரவஸ்துனோ ப்ரத்யக்ஷோராவஸ்ஸதத் பா" என்னக்கட திறே. ஆழ்வார் ள் அர்ச்சாவதாரமாய் ப் போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா. (வாழிபராகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர் க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்தலமாக வுடையராய் அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல். அங்கே வாழுகிறவ ரென்னுதல். "மாயோனே வாள் லியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் தூயோன் சுடர்மானவேல் வாழியரோ) என்று ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோ னே) (உ) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (ங) தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. (ச) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக் கொண்டவரிட த்திலேயிறே மந்திரப்பொருள்கைக்கொண்டது. § மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) "தூய்மை என்னும் பாஷ் யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ஞ) 'அங்கமலத்தடவயல்சூழ்ஆலி நாட னருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க் குழ லியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்ன னெ நிக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் ஆழ்வாரோபாதி

(க)

(உ) பெரு - திரு - க - ன. § மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வரனை.

(ங) இயற்சாத்து.

(ச) நா - தி - கக - கூ. (ஞ) திருமொ - ங - ச - கப.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) 'நின்கையில்வேல்போற்றி' என்னக் டவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே ஜிதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

ழ. நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப - உ. பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனை ஆழ்வா ரருளிச் செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங் கா - ஒன்றாலும் அ' ங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பா கிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ச்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ் த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ. (நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா. (நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (க) * மனனகமலமிதே. (உ) * ஞான க்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் (ங) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிபக்ஷமா யொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விகாரமான உபாயம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (சு) * திருமால் திருநா மமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரிகளுக்கு தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

(தமிழ்நன்னூல்துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷணை

(க) திருப்பா - ஒ சு.
(உ) திருமொ - ங - சு - சுஒ.
(ங) திருவாய் - க - க - உ.
(சு) திருவாய் - க - சு - ஆ.
(சு) உ - தி - க.
(சு) திருமொ - சு - சுஒ - சு...

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடு வதான நன்னூலென்று ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு அத்தைச் சொல் லிற்றுதல் எவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லு வது. அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும் இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆர சார முமாயிருக்கும். வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த் தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது (க) 'நாராயணவென்னும் நாமம்' என்று உபக்ரமித்து (உ) 'பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்' என்றும், (ங) "தின்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன் னடியார்க் கடிமை' என்றும் (ச) 'இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் விதிகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும் (ஞ) 'நரநாரணனுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும் (ஸ) 'நாட்டினுய் என்னை காட்டினுய்" என்றும் (எ) மந்திரத்தை மந்திரத்தால் வறவாது" என்றும் (அ) போராளன் பேரோதும்" என்றும், (கூ) 'நாராயணனேவா மணிவண்ணன்' என் றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆனையால் (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயாத்த ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தானிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சுக் கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசி க்குக் காலாநலகணமாயிருக்கை. (கo) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (கக) * செம்மை ப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்களுத்தித் தள்ளுவது * பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெதுதானின்ன; (பரகாலன் பனுவல்களை) (கஉ) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

(க) திமொ - க - க - க. (எ) தி - நெ - சு.
(உ) ,, - க - அ - கூ. (அ) தி - மொ - ன - சு - சு.
(ங) ,, - அ - கo - ஙு. (கூ) சிறிய திரு -
(ச) ,, - கூ - கo - கூ. (கo) தி - மொ - கூ - ன - ஞ்.
(ஞ) ,, - கo - சு - ச. (கக) ,, - கo - சு - கo.
(ஸ) ,, - டo - சு - க. (கஉ) ,, - ஙு - கூ - கo.

ளை இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அ ரும்வேண்டா அ ர் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்கு கையும் ாயு மொத்திருக்கிறபடி யிது ாயிற்று.... ... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ. எங்கள்கதியே இராமாநுசமுனியே
சங்கைகெ டுத்தாண்ட தவராசா பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோ னீந்த மறையாயிர மினைத்தும்
தங்குமனம் நீ யெனக்குத்தா.

ப - உ. எங்கள் - எ ளுக்கு கியே - அடை லமாயிருக்கும ரே. இராமாநுசமுனியே - இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தையு டையராய் (ஆத்மாக்களின் ரக்ஷணத்தில்) மநம் பண்ணுமவரே! ச கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை கெடுத்து - போக்கி ஆண்ட - (எல்லாரையும்) அடி மை ண்ட ராய் த -தபஸ்ஸில் மிக்கே ாரானயதிகளு கு ராசா ர ஜாவாயிரு கு மவரே. பொ கு - மிகுந்த புகழ்-யசஸ்ஸையு டைய மங் கயர் - திருமங்ை யிலுள்ளார் கு கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார் ஈந்த - அருளிச்செய்த, ம ற - வேதரூபமான. ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக் கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும் த கும் - தரித்திரு கும்படியான மனம் - மநஸ்ஸை, ெனக்கு - அடியே னுக்கு, நீ - தேவரீர் தா - தந்தருளவேணும். ... ... *

அவ. இனி, இவ்வாழ்வாைப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து ைவதி மார்க்கத்தை நடத்தியும், ஸ்ருதிவாக்யங்களை உத்தரித்தும் தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வ ர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறை உடையவர் அத்தைப்பற்ற, இ ழ்வார் தி யஸூக்தியான திருமொழியா பிரமும் ஸ்ருதி யத்திலேநிலைநிற்கும்படி உப ரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமா ைரை அர்த்திக்கிறது இதில்.

வ்யா. (எ கள்கதியே) அகதிகளான வெங்களுக்குக் கதியாயி ருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) (க) சதுரமதியாய், மோக்ஷைக மேஹுதவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே ஸந நம்பண்ணுமவரே! (சங்ைகெடுத்தாண்ட) (உ) "த்வயஸ்யஸ்ய யஸ்யாஸ்ய ச்சேஷ்டானஹ்யுபபத்யதே ' த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேதாநாநுபபத்யதே

( ) ஆழ்வான்முக்தகம். (உ) கீதை - கூ - நகூ.

பத்யதே என்றும் (க) தத்து நூல் கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் ப ' ணி மநஸ்ஸில் ஸப்ச யங்களைப் போக்கி எல்லாரையும் அடிமையாக ஆ ' ட . (தவராசா) யதிரா ர . என்றபடி. அன்றிக்கே த ம் என்று சரணே தி தர்ம மாய் அத் த வ((ஒ))ர்த்திப்பி 'கிறரா ர என்றுமாம். (உ)*த நெறி யிறே (பொங்குபு ழிதியாதி) அதிஸம்ருத்தமாஜ்யசஸ்ஸையுடைய திரும ' கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ்வாருடைய வேதரூபமாய் ஆயி ரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே (ஆயிரமனைத்தும்) என்று ஆயிரத் தயும் மற்றும் அ ர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் ம ம் நீ யெனக்குத்தா) (ங)'க ' ணநி ' றன ' கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" எ ' கிற திவ்யஸூக்தியைத் தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருள வேணும். (ச) குறையல் பிரானடிக்கீழ்வீள்ளாத ன்ப னிராமா நுசன்" என்றும் (ஞ) நீலன்றனக்குலகிலினியான் 'என்றும் (ட) 'கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலிப்பெருமா னெளிமிக் பா டலியுண்டுதன்னுள்ளந் தடிந்து" என்றும் எம்பெருமானைச் சொல்ல ' ட திறே ' அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது ... *

ழு. *மாலத்தனியே ழிபறி 'கே ணுமென்று
கோலிப்பதிவிரு ' த ெ ாற்ற னே வேலை
அணைத்தருளுங் யா லடியே ' வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ. மாலை - ஸ்ரீ ப்வரனை தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க ே ணுமென்று - ெ ாள்ளைகொள்ள வேணுெ ன்று, கோலி - முயன்று, (திரு வரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - ே ல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்ை யாலே அடி யேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து - துணிவையுற்று, துணித்தருளே ணும் - ெ ட்டிக் களைந்தருளவேணு ' ... *

அவ. (மாலத்தனியே) இதில் ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங் களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ச்) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ - சு.
(உ) தி - மொ - ர - ரு - ங.
(ங) தி - மொ - ள - க0 - க0.
(ச) இரா - நூ - உ.
(ரு) ,, - க.
(சு) ,, - அ.

* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. (மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனி ழியிலே வழிபறிக்க வே ணுமென்று உத்யோகித்து. ததநுகு மா த் திருவாசினடியிலை (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்ற னே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் (க) *தெய் த்துக்கரசு பறிக்குமவர் ஆவிநா ' டரசு பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையனைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடித்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனை அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங.) "என்பெய்வினையைக் கிட் டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளருவி வெட் டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினை - துணிந்து துணித்தருளவேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போ து. (சு) 'பண்டை ல்வினை பாற்றிபருளினான்' என்னும்படி பண்ணவேணும் ... . *

தனியன் வ்யாக்யாநமலம்பூர்ணம்

பின்னேலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராம நுஜார்யநமஃ.

பெரிபதிருமொழிக்கு

பேரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தின்

அநுமபதவிளக்கம்

அவதாரிகை.

அபாரகருணம்ருதஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் (க) * மல்லாண்டதிண்டோளனைப் பல்லாண்டுபாடியும், அவனுடைய திருவவதாரம் தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதிக்ருமடியான ராமகுணாநுபவம்பண்ணியும், அவை காலாந்தரத்தி லநுபவங்களாகையாலே, (உ) "வடதிசை மதுரை" இத்யாதிப்படியே அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டுவந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்துப் ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும். அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், (ஙு) *நந்தகோபன் குமரனையே ஆசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களையுனர்த்திக்கொண்டு அவர்களை § அடியொத்திப்போய் (ச) * நப்பின்னை கொங்கைமேல்வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பனையுணர்த்தித் தாம்வந்த காரியத்தை ஆராயச்சொல்லி அவனைப்போற்றித் தம்முடைய மநோரதத்தை விண்ணப்பம்செய்துவிட அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மனப்பாலழுது செய்தவோபாதியாய்க்கலங்கி காமன்காலிலே விழுந்து தவண்டு (ஞ) * படாதனபட்டுக், (ட) * கணைக்கண்டு, தரித்துத் திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துத் தூதுவிட்டு, பெரியபெருமாளைக் † கிலாய்த்து பாவபந்தம் தலைநிரம்பித் தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபரதந்த்ரதாத்பர்யம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும் அநுபூதவிஷயமஹிமாவிலுல் பிறந்ததெளிவும் அதிசங்கிதக்ரமமாய்க் கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, (எ) "இங்கேபோதக்கண்டோம்" என்று தேடிச்சென்று (அ) "வீதியாரவருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே" என்று காட்சியையே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப்பெருமாள், இவ்விருவரளவுமன்றியே, முந்துறமுன்னம் (க) * வெண்ணெயுண்டவாயனை பெரியபெருமாளிடத்தில் (கo) "என்றுகொலோ கண்குளிரக்

(க) தி-பல்-க.
(உ) பெரி-திரு-மொ-எ-கூ.
(ஙு) தி-பா-க. து.
§ அடியொத்தி-அநுஸரித்.

(ச) தி-பா-ககூ.
(ஞ) தி-வாய்-எ-நு-உ.
(ட) நா-தி-கா-ரு.
† கிலாய்த்து-வெறுத்து.

(எ) நா-தி-கசை-க.
(அ) நா-தி-கசை-ரு.
(க) அமல-கo.
(கo) பெரு-தி-மு-கூ.

காணுநாளே" என்று § பேரவாகரைபுரண்டு அவ்வளவன்றியே (க) * அணி யரங்கன் திருமுற்றத் தடியாரளவும் மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திரு மலையில் திர்யக்ஸ்த்தா ரஜந்மங்களை ஆசைப்பட்டு அநந்தரம் அர்ச்சாவ தாரத்திக்கடியான ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அநுபவி த்து அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே யநுபவித்து, அடியிலேபிற ந்த பரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினபடியையும். திருமழிசைப்பிரான். கீழ்ச் சொன்னவர்கள்போலே பா(ஒ)வநாமாத்ரத்திலே யநுபவித்தபடியன்றியே அர்ச்சாவதார 'கள்தான் 'பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கி ள்' என்று நியமிக் கும்படி தமக்குக் கைபுகுந்தபடியாலே (உ) * தெளிந்தசிந்தையராய் அவ னுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்திருச் சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும். இவர் தம்மைப்போ லே பல அர்ச்சாஸ்த்தல 'களிலே மண்டியிருக்கையன்றிக்கே (ங) 'மற் றொன்றும்வேண்டா" என்று பெரியபெருமாளையே ப்ரோதாவாக்கித் தம் முடைய இன்சொற்களைச்சொல்லி உகப்பித்தும் அவரைப் பள்ளியுணர்த்தி யும் போந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடைய பா(ஒ)வவ்ருத்தியிருந்த வகையையும். திருப்பாணர்தாம் இ ர்க ளித்தனைபேரிலுங்காட்டில் வை லக்ஷ 'ய்தோற்றப் பெரியபெருமாளாலே விஷயீக்ருதராய் பரப்பறப் பத்துப்பாட்டாலே, விஷ்ணுசித்தர் தொடக்கமானோராதி மற்றொருவனை யநுகரித்தும், ல 'கி தே தாந்தரங்கள் காலில்விழுந்தும், தூதுவிட் டும், காணுமல் தடுமாறியும் ண்டுதெளிந்தும், பரோபதேசம் பண்ணப்போந்த வர்களை நிந்தித்துத் தமக் கெம்பெருமானிரங்காமையைச் சொல்லி (ச) "அம்ம ஓ கொடியவாறே" என்று கிலாய்த்துத், தாமேபோய்ப் பள்ளியுணர்த்தியும் செய்யாதே ஆபாத (ட) சூடம் ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள் திருத்தோளிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொ ண்டுபோகப், பெரியபெருமாள் ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலே கொடுக்கை யாலே அந்தவநுபவத்தைப்பெற்றுத் திருவேங்கடமுடையாளையும் பெரிய பெருமாளோடு ஒருசேர்த்தியாக அநுபவித்துக்கொண்டு, (ஞ) 'மற்றொன் றினைக் காணுவே" என்று தலைக்கட்டினதன்மையையும்; இவர்களித்தினை பேரும் ப்ரதமாவதியிலே மண்டினராய் இவர்களித்தனைபேருக்கும் ப்ராப்ய சரமாவதி(ஞ)யாக (சு) * அடியார்க்காட்படுமது உத்தேச்யமாகையாலே அவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்'டரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், (எ) * வாய்த்தநிருமந்திரத் தின் மத்திமமாம் பதம்போலவான * கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாலே ப்ரதிபா தித்த ஆழ்வாருடையப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களையருளிச்செய்து (கூ) * தென்

---

§ பேரவா-பெரியஆசை. (ங) தி-மா-தனி. (சு) திருப்பள்ளி-கo,
(க) பெரு-திரு-க-கo. (ச) தி-மா-ஙள. (எ) உ-ப-ரஹ்-உ-சு.
(உ) பெரி-திரு-ச-ஸ-ள. (ஞ) அமல-கo. (அ) ஏ-நி-கக.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி வ்யாக்யாநம

ப்ரவேசம.

†இவ்வாழ்வாராகிறார் ஆத்மாவை ப்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொரு ராயிற்று. ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமை; டம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணராய் அதுவே யாத்ரையாய்ப் போருகை. நிழலாதுதான் பகவத்விஷயமிறே. (க)[వాసుదేవతరుచ్ఛాయా వాసుదేవతరుச்சாயா]

குருகூர் நகர்நம்பிக் கன்பரானமையையும் திருவுள்ளம்பற்றி இந்த திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு அநுகுணமான ஒரு சேர்த்தியாலே இவையித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யாநம் செய்தருளி. இவ்வளவன்றியே, இவையித்தனையாலும் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவ மஸ்ஸுக்களினர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே தத்ஸ்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு த்ருதீய பதத்தாநேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருள நினைத்தருளினர்.

இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கைமன்னன், * கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாகவதநிஷ்டையைக் ாயிகபர்யந்தமாகவநுஷ்டித்து (உ) வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு, (ஈ) * நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநான்-உற்றது முன்னடி யார் ; கடிமை ' என்று வாய்விட்டும் போந்தாரொருவராகையாலே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட வர்களில் விலக்ஷணரிறே என்று இவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேச்வரன் இவ்வாழ்வார் பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயாத்வேஷமும் இவரநுபவித்த விஷயங்களினுடைய அல்பீயஸ்வமுமே இவரை மீட்கைக்குப்பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத் தத் தம்முடைய வாசியறிகைக்குப்பற்றுசாகவுமெண்ணி இவரை நிர்ஹேதுகக்ருபாவிஷயமாக்கித் தன் ஸ்வரூபாதிகளை அறிவிப்பித்தா னென்னும் வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸ்வரூபாதிகளை யறிகைக்கு அவன் காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், ததர்த்தப்ரதிபாதகதயாவந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையுமருளிச்செய்வதாகத் தாமிவருடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவ்வாழ்வாராகிறார்) இத்யாதியாலே. 'ஸ்ரியஃபதியாய்'' என்று துடங்கி ''விஜாதீயனை நம்மால்முடியாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம், என்று ஆழ்வானைத் திருவவதரிப்பித்தான்'' என்றிவ்வளவு முபந்யஸித்துப், பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிறார்) என்று துடங்கி அநுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். (ச) 'సర్వత్రాస్ - వసతి ஸர்வத்ராஸ்ள - வஸதி'' என்கிற நிருக்தியை உட்

(க) (உ) தி-மொ-தனி- (ஈ) தி-மொ-அ-கo-ஈ. (ச)

†பார்த்த பார்த்த விடமெல்லாம் கிழலாயிருக்கை. †எங்கு மொக்க கிழல்செய்த இக்கிழலிலல்லது புறம்பொதுங்க கிழலின்றிக்கே யிருக்கை. [நாதிசீதாநஷுர்தா நாதிசீதா நகர்மதா] அற வவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யாதிருக்கை. [நரகாத்ரரக்ஷமணீ நரகாங்காரசாரிணீ] † தா னே யேறிட்டுக்கொண்ட நரகமாகிற பெருநெருப்பையும் அவிக்க வற்று. [சாகிமஸ்தநஸேவ்யதே ஸாகிமர்த்தம்நலைவ்யதே] ப்ராப்த மன் றென்ன வொண்ணாது தங்கநிவர்த்தக மன்றென்ன வொண்ணாது; † 'வயிறு நோவாகின்றது சவி' என்பாரைப்போலே † அநிச்சை சொல்லிக்கை வாங்கு மித்தனையிறே யுள்ளது †அர்த்தத்தில் மாறு ட்டமில்லை; ப்ரதிபத்தியில் மாறுட்டமேயுள்ள தது. இக்கிழலிலே யிருந்துவைத்து ஒதுங்கிற்றிலேன்" என்பானைச் செய்யலாவ தில்

கொண்டருளிச்செய்கிறார், (பார்த்த) இத்யாதி. (க) 'சமஸ்தஞ்ச அத்ர-வசதி ஸமஸ்தஞ்ச - அத்ர - வஸதி" என்றதைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார், (எங்கு மொக்க) இத்யாதி. (உ) ஏதேவநிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்யபரமாத்மந: - ஏதேவ நிரயாஸ்தாத ஸ்த், ராநஸ்யபரமாத்மந:" என்கிறபடியே, ஸாம்ஸாரிகமேலாக மெல்லாம் நரகதுல்ய மென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுதானும் சேதநர் மாதிநமாய்வருமதாகையாலே அவ்வர்த்ததை யருளிச்செய்கிறார், (தானே) இத்யாதி. கேவலநரகமாகில் அதுக்குப் ப்ராயச்சித்தாதிக்ரியை சாமகமா யிருக்குமே. (ங) * வாஸுதேவதருச்சாயையைச் சொல்லவேண்டாவிறே. இனி லௌகியாதிருக்கைக்கு நிமித்தந்தானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (வயிறு) இத்யாதி. சிறுபிள்ளைகள், விளையாடுமிடத்தில் பாக்காலே "உண்ணு வா" என்றழைத்தால், "எனக்கு வயிறுநோகிறது, வேண்டா" என்று பரிபா நிற்கச்செய்தேயும் சொல்லுவர்கள்; அதுக்குமேலே மாதாபிதாக்கள் நீர்ப் பந்தித்தழைக்கப்புக்கால் "நங்களே சவியுங்கோள் - அதாவது - வையுங் கோள், நான் ஸ்வாத்மநா உண்ண வருகிறதில்லை" என்று அலைவுகண்டம் வஹிக்குமாபோலே ஈச்வரன் ஸர்வதா இருந்து விதம்செய்யவந்தாலும் விஷயப்ரவண்யத்தாலே நிஷேதிப்பர்களென்றகருத்து. (அநிச்சைசொல்லி) வேண்டாமையைச்சொல்லி என்கை. இந்தப்லோகத்துக்கு (வ) வயிறுவலி யடுபாடிதோற்ற ஒரு தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அர்த்தத்தில்) இத் யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே. ஆக, இவ்வாழ்வாரும் பகவத்ப்ரவணராயிருந்தாரென்று பூர்வவ்ருத்தம்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படி யிருக்கு மிவரை ஈச்வரன் திருத்தின ப்ரகாரமென்னென்ன; அதைத

லயே. † இவர் கண்ணல் கா · கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியா திருக்கிறாகில் நம்மையும் அ விஷயங்களோடாதி இவர்கண்ணுக் கிலக்காக்கினல் விரும்பாதொழியாரிறே என்றுபார்த்து உகந்தரு ளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி இ னா விஷயீகரித்துத் தன்படிகளை அடையக் காட்டிக்கொடித்துத் தன்னலல்லது செல் லாதபடிபண்ணி இவனை அநுபவிப்பித்து இ கேயிருந்தே பரம பதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி அத்தேசப்ராப்தியையுமிவர்க் குப் பண்ணிக்கொடித்தானென்றது † இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவ ற்றாலும்.

†இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவனை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும் அநாதிகாலம் பண்ணின பாபா ம்சத்தை நம்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்' என்றுபார்த்து இவர் விஷயங்களின் வாசியறிந்து தன்னே யறிகைக்குக் †கிழிச்சீரா யோடே தந்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னகத் தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அடங்க க்காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டநுபவித்து அயோக்யனை வெ ன்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்' என்று க்ருதஜ்ஞ ராகையாலே ஒருகால் சொன்னதை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப் பிடுகிறார்.†பகவத்விஷயத்தில் கோர்கொடி கோர் செய்யலா தொன்றி ல்லை செய்யவேண்டுவது மொன்றில்லை · பண்ணின உபகாரத் துக்குக் க்ருதஜ்ஞராமித்தனையே வேண்டுவது, அசித்வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற. ... ... *

அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணமும்காட்டுகிறார், (இவர்கண்ணல்) இத்யாதி. (இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலும்) என்றது - ஆறுப்ரபந்தங் களாலு மென்றபடி. அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈச்வரன் இவற்றைக்காட்டித் திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.

இவனைத்திருத்துவைக்கு நிமித்தத்தையும், முதல் திருமொழியின் தாத் பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார், (இவர்பக்கல்) இத்யாதி. (லாகவம்) என்றது - அல்பாஸ்த்திரத்வாதிகள். (கிழிச்சீரை) த்ரவ்யமிருந்த புடைவை. க்ருதஜ்ஞ ராலல் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுதே கூப்பிடுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார். (பகவத்) இத்யாதி.... ... ... *

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளைய ர்த்தம்மோ
டுடர்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினே னோடி உய்வதோர் பொருளா
லுணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன்நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணை வென்னும் நாமம். (க)

பதம்.	உரை.
பெருந்துயர்	மிகுந்த துன்பத்துக்குக்கொள்கலமாய்
இடும்பையில்	துன்பங்களுக்கெல்லா ஹேதுவான சரீரத்திலே
பிறந்து	உண்டாய்
கூடினேன்	சரீரமென்றும் ஆத்மாவென்றும் பகுத்தறியக் கூடாத படிஒன்றுபோலிருந்தினேன்.
கூடி	இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தியிருந்து
இளையவர்	யுவதிகளான தீர்கள்
தரும்	கொடுக்கிற [யே
கலவியே	ஸம்ஸ்லேஷத்தை
கருதி	நினைத்து
அவர் தம்மோடு	அவர்கள்போன அடிவழியே
ஓடினேன்	பின்தொடர்ந்து ஓடினேன்;
ஓடி	இப்படி ஓரிடத்திலும் கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக்கொண்டோடி
மனத்தால்	விஷயங்களிலே தென்ற சிந்தையாலே

பதம்.	உரை.
ருந்தினேன்	துக்கத்தை அநுபவித்தேன். பின்பு
வாடினேன்	(கொள் கொம்பில்லாக் கொடிபோலே) வாடிப்போந்தேன்.
வாடி	வாட்டத்தையுடையளாயிருந்து
உய்வது	உஜ்ஜீவநத்துக்குடலான
ஓர்பொருளால்	ஒரு நல்ல அர்த்தத்தாலே-(ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே)
உணர்வு எனும்	ஜ்ஞாநமாகிற
பெரும்	பெரிய
பதம்	ஸ்தாநத்தை [து
தெரிந்து	இருந்தபடியே அறிந்து
நாடினேன்	'பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் தீது''என்று ஆராய்ந்தேன்;
நாடி	ஆராய்ந்து
நான்	திருநாமம் சொல்லுகைக்கு யோக்யதையில்லாத நான்
நாராயணை என்னும்	நாராயணை என்கிற
நாமம்	திருநாமத்தை
கண்டுகொண்டேன்	காணப்பெற்றேன். ()

வ்யா. -†முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவநந்தரம் தாம்பெற்ற பேறறியாதே (க) ‘ இங்கின்றநீர்மை இனியாமுறுமை ” என்று கீழ்கின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாற் போலே இவரும் பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாம்கீழ்கின்ற நிலையையெல்லாம் அநுஸந்தித்து †(வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடினேன்) † கொம்பை இழந்ததளிர்போலே; † ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே. இன்னும் நோக்குவோம் என்னில்· நோக்குகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்னில. (உ)† அனந்யார்ஹஶேஷதைக்கு அநந்யாராகவே ணாஹம்’ என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்திலகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகாலமிழந்தவர்க்கு ாடினேன்” என்னத்தட்டில்லை யிறே (ங):[யச்ச மம நபச்யேத்து-யச்ச ராமம் நபச்யேயது.]

ராமஸ் ராமம்” என்றது கண்ணுக்குவகுத்த விஷயத்தை· காணதிருக்கிறான் யாவனொருவன். †[ய யஃ] †எத்தனையேனு முயர்ந்தவனைகவுமாம். [ய தி.] †இது தப்பினையும். †தப்பாதது தப்பினல் வருமது இவ்வளவன்று என்னைக்காக விசேஷிக்கிறது.

அந. முதற்பாட்டு (வாடினேன்) இத்யாதி. தம்மை அவன் கடாக்ஷித்தால் அவனை யநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கிப், பூர்வவ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. (வாடினேனென்கிறார்) என்றது - பூர்வவ்ருத்தத்துக்கில்லாமுபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னுதே ‘வாடினேன்’ என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கொம்பை) இத்யாதி. (ஆச்ரயத்துக்கு)-அத்ம ஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. (ச) வாடிவாடுமிவ்வாணுதல்” என்கிறபடியே, பிராட்டி விஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிப்போது சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அநந்யா) இத்யாதி. தாய்மார் “வாடிவாடும்” என்று சொன்னார்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லித் தம்மைமத்தாமே நிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடுமோவென்ன· த்ருஷ்டாந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார், (யச்சராமம்) என்றுதொடங்கி, (வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே) என்னுமளவும். ‘யம்” என்று மேலெடுத்த ப்ரதிகத்தை, (விஷயத்தை) என்ற வநந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. ப்ராதாந்யேச (ச) காரமென்றருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனு முயர்ந்தவன்) இத்யாதி. (இது) என்றது-தன்னுடைய ஸைவல்யன்கை. (தப்பாதது) - பெருமாளுடைய கடாக்ஷம். “ராமஸ்ச” என்றந்வயித்து அநிநிக்ரு

[యఞ్చరామోనపశ్యతి యఞ్చ రామోనపశ్యతి] †எத்தனையேனும் சிறி யாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [యమ యమ్] எத் தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. †எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இ வர் கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். (க) †"யாருமோர் நிலைமைய னென வுறிவரிய வெம்பெருமான் யாருமோர் நிலைமையனென வுறி வெளிய வெம்பெருமான்' ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும். ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுகு ந்திருக்கும். *எத்தனையேனு மூயர்ந்தவுலகிலும் பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணுங்கில் அவன் பெரியனல்லன்; எத் தனையேனும் சிறியனெனவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார் வை தப்புகிறுன் யாவனொருவன் அவன் அவஸ்துக்கழிவாகி மெண் ணப்படான். எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும் எல்லாரும் நிந்தித்து "சீ சீ" ன்னப்படும். இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதி கள் தொடக்கமானுர் நால்வரிருவரோ வென்னில்; [நிந்திதస్సవసిష్ఠాదీ - నిందితస్సవసిష్ఠాదిలోకే] [లోకే నిందితః లోకే నింద్యః] இவ னை நிந்திக்கைக்குரியரல்லாதாரில்லை. "விஷயப்ரவணனெனவன், இப் போது பழியாய் மேல் நரகமா யிருக்கச்செய்தே, தான் "நல்லது செய்கிறேனும் என்றிருக்குமிறே. அப்படி தான் "நல்லது செய் கிறேனும்" என்றிருக்குமோ வென்னில். [స్వాత్మానంవిశిష్టం తే - స్వాత్మాపీయంవిగర్హతే] தானும் தன்னை நிந்தித்துக் கொள் ளும். † திருக்கைத்தல மிழந்தவன் 'இற்றைப் புறப்பாடு கா ணப்பெறுதே நாம் கற்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில் முடிந்து பிழைக்கலாயிற்று" என்றிருக்குமிறே; ஒருநாளைப் புறப் பாடிழந்தார் வார்த்தை யிதுவாலால் ஆநாதிகால மிழந்தவைந்து 'வாடினேன்' என்றல்லது வார்த்தை யில்லை நிறே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான்எவ்வவஸ்துவையப்பற்றச்சொல்லுகிறவார்த்தை? விஷய ப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை யநுபவித்தவர்கள்

வஷ்டனையும் கடாக்ஷிக்குமவரென்கிற ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செ ய்கிறார், (எத்தனையேனும் சிறியாரும்) இத்யாதி. "யம்" என்றது நிக்ருஷ்ட டவிஷயமாவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத் யாதி. உத்க்ருஷ்டனைக் கடாக்ஷியாமல் நிக்ருஷ்டனைக் கடாக்ஷிப்பதெ ன்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (யாரும்) இத்யாதி. பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்ய த்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, "நிந்திதः" இத்யாதிக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி வாக்யஷட்கத்தாலே. மேறு க்கவதாரிகை, (விஷய) இத்யாதி. ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தணமக்குப் பின்ன னையுமொரு திருஷ்டாந்தம், (திருக்கைத்தலம்) இத்யாதி.

†துப் போருகையாலே வாட்டமில்லை. பகவத்விஷயத்தில் † ஈக வைத்தபின்பு தானே வாட்டமில்லை. ஸ்வரூப ஜ்ஞானம்பிறந்து பூர்வ வ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. †ப்ராப்திஸம யத்திலிறே பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, (க) "நோபஜநம் ஸ்ம ரந் நோபஜநம்ஸ்மரந்" என்னு†மளவில் வந்ததில்லையிறே. † ஜ்ஞாந லாபமேஹேயாகையாலே பூர்வவ்ருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம் போலேயிறே தோற்றுகிறது.

†(வாடி) என்கிற இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் †பொ ருள்பெற்றுக் கிடக்கிறது. †அநாதிகாலம் இவ்விபூவு பரவ்ருத்தமா யிப் போந்ததென்றும் மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்துமென்றும் தோற்றுகிறது; †விஷயப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் அநுதாபம் பிற ந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகாலமிதுவே யாத்மையாய்ப் போந்த தென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்த தோரநர்த் தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது மேல்விளை ந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில், (வருந்தினேன் மனத்தால்) மாந ஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப் போந்தேன். †இந்த்ரியங்கள் விஷ யங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை யநுபவிக்கக்கண்டு அவற்றை

(கைவைத்த) - இச்சரீரத்தோடே பகவதநுபவம் பண்ணின. (வாட்ட மில்லை) என்றவநந்தரம் எங்கே என்னில் என்றுமேசஷம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் பூர்வவ்ருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ராப்தி) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. வாடினேன் - விஷயப்ரவணராய்க் கெட்டேனென்றுமது இவ்வாழ்வார்க்குச்சேராது, விஷயபரராயிருந்தபோது கனிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னக்கூடாமையாலே; இப்போது விஷயபரதை யில்லாமையால் ஸுதராம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என் றும் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந) இத்யாதி. முன்புற்றவிஷய ஸங்கம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

"வாடினேன், வருந்தினேன்" என்னுமளவும் பேரவாப்ராப்தி தோ ற்றியிருக்கவும் "வாடி" என்ற ல்யபந்தமான பூருக்தக்ரியாப்ரயோஜநம் காட்டுகிறார், (வாடி) இத்யாதி. இதற்கால் - கீழ் "வாடினேன்" என்றதுக் குச் சிரகாலஸம்பந்தமும், மேலேவருகிறதுக்கு அத்யந்தஸந்நிஹித்வமும் தோற்றுவிக்கையாலே, அதுக்கு ப்ரயோஜநமுண்டென்றதாயிற்று. (பொ ருள்) - ப்ரயோஜநம். சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸந்நிஹிதமாக ஓரந ர்த்தமுண்டென்னுமத்தையுமுபபாதிக்கிறார், (அநாதி) இத்யாதி. கீழ்வாக்ய விவரணம், (விஷய) இத்யாதி. சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுவேறதுக்களுக்காட்டா நின்றுகொண்டு, தாத்பர்ய மரு ளிச்செய்கிறார், (இந்த்ரியங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றி லநுப பிக்கலாவதா ன்றில்லாமையாலும் மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப் போ ந்தேன். ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் கந்தமான மநஸ்ஸை † ப்ரத் யகர்த்த ப்ரவணமாக்க மாட்டாமையாலே மாநஸமான க்லேசத் தை யநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்று பிற்று - சப்தாதி விஷ யங்களிலே ப்ரவணனைத் திருவடிகளை யொருநாளும் கிணை கப் பெ ற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துபரிடும்பையிற் பிறந்து) †விஷயங்களி லே ருசியைப்பிறப்பித்து வாஸநையை யுண்டாக்கி ராகத்வேஷங்க ளைபிருத்து † இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பமே ஹ துவாகவந்து பிறந்தேன். துயரொன்று துக்கம். இடும்பை யென் றும் துக்கம். இத்தால் சரீரந்தான் துக்காயதநமுமாய் துக்க ஹேதுவுமா யிருக்குமென்கை. துக்காயதநமுமாய் மேலே அநேக துக்கங்களை விளக்கவும் வற்றாயிருக்கை.

†' பெருந்துய ரிடும்பையிற் பிறந்து கூடி வாடினேன் '' என் றதே முதலிலே 'வாடினேன்' என்பானென் னென்னில். †சர்ம ஸம்பந்தம் அநாதியாய், அநித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித் யமா யிருக்கையாலே நடுவே யொன்றைப் பிடித்துச் சொல்லுகி றார். (பிறந்து) ஜந்ம மரணங்களில்லாத ஆத்மா '' செத்தான் பிறந் தான் ' என்று வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) நித்ய மாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத் மாவை '' தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம தேவோவாஹம் மநுஷ்யோவாஹம்' என்ன

ப்ரத்யகர்த்தமென்றது - ஜீவேஸ்வரதத்வங்களை. சரீரத்தை '' பெரிதானது யர்'' என்றும் ''இடும்பை ' என்றும் இப்படி லக்ஷணயாவருளிச் செய்ததுக்கு த்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. இதில்-சரீரத்தில்.

அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, முந்துற '' பெருந்துயர் இடும்பையில்பிறந்து கூடினேன், கூடி இளையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடி னேன், ஓடி மனத்தால் - வருந்தினேன் வருந்தி வாடினேன், வாடி உய்வ தோர் பொருளால் - நாடினேன் நாடி நான் நாராயணனென்றும் நாமம் - கண்டுகொண்டேன் ' என்றந்வயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்த படியே அர்வயித்து அர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார், (பெருந்துயர்) இத்யாதி. '' கூடி '' என்றது - கீழ்ப்பதங்களை யும் மேல்பதங்களையும் அர்த்த ஸ்வபாவத்துக்குக் கநுகூலமாக எடுக்கவேண்ட மென்பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப் பரிஹரிக்கிறார், (கர்ம) இத்யாதி. இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து. கீழ்ப்பட்டப்ரமாதங்களை அநுஸந்திக்கு மவர்க்கு சாரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களாகையாலே, ஒன்றை யிட்டுக்க்ரமேண வருளிச்செய்கிறாரென்ற கருத்து. '' கூடினேன்' என்ற தற்கு ஓநுகாலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார்,

லாம் படியானபடி. (கூடினேன்) †அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தா ப்ரயுக்த மென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்னையா லே †இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று ஔபாதிகம் ... வந் தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. †ரா புத்ரன் வழிபோ ராநிற்க டர்கையிலே யகப்பட்டாற்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. †அய் பிண்டத்தை அக்நியினருகே வை த்தால் அக்நி பரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித் தாதல் ரஸைகயாலே யாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத் தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதா னென்னலாமா போலே இவ் ாத்மாவும் அசித் ம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித் ல்பமானபடி †பரமாணுப்பற்று சிவப்பு மாறினதும் வாஸ னையாலே சுடும்

(கூடி) †சரீரவிஸ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீர விஸ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவே ண்டும்படியானபடி. †கூடினன்னையாலே அநாதிகாலம் இத்தோடே

(அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான்) இத்யாதி. சிலநாள் பிரிந்தவற்றுக் கன்றே கூடுகை யென் றலாவது ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாபோலே யிருந்தால் இப்ரயோகம் ப்ரயோகிக்கப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) இத்யாதி. பின்பொருநாள்வரையிலே கழிய காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்த விவர் கூடினேன் என்னலாமே என்று கருத்து. "வந்தேறி" என்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந விவரிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன்) இத்யாதி. இப்படி ஔபா திக மாதலால் 'தேவோஹம்' என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக் கூடுமோ வெ ன; அருளிச்செய்கிறார், (அய பிண்ட) இத்யாதி. வாஸனையாலேயாதல் சிரகால ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி. வாஸனையாலே "அதுதான்", என்னலாம்படி யென்னுமதெங்கே யென்ன அருளிச்செய்கிறார், (பரமாணு) இத்யாதி.

'கூடினேன்" என்றதுக்கு "தேவோஹம் தேவோஹம்" என்று தாதா த்ம்ய ப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, அதுக் குச் சரீரவிஸ்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, அநுபாஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (சரீர) இத் யாதி. சரீரவிஸ்லேஷ மஸஹ்யமாவதெப்போதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. முந்தின தாத்பர்யத்திலே அநுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோ ஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார், (கூடியென்னையாலே) இத்யாதி. இரண்டாம் தாத்பர்யத்திலே ப்ரயோஜநம் - சரீரவிஸ்லேஷ மஸஹ்யமான மாத்ரமன்றி க்கே ஸ்தந்திரஹேதுவானவன் எகயத்நம் பண்ணும்படி கூடி மேலுமநர்த்த ம் விளைத்துக்கொண்டமையை ஸூசிப்பிக்கையென்று கண்டுகொள்வது

பொருந்திப்போந்தமையும் இதுக்குமேலே ஓரர்த்தம் விளைந்தென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அர்த்தந்தானென்னென்னில் · (இளையவர் தம் மோடவர்தரும் கலவியே கருதியோடினேன்) (இளைபவர்) சப்தாதி விஷய ப்ராவண்யம் அர்த்தம்" என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பக வத்விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே § மூளவுமொ ·டாதே பருவத்தையிட்டுப் † பகட்டித்துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) (க) † ச யாவாசத்வமநுக ச்சேதி சாயா ாஸத்வமநுகச்சேத்" என்கிறதுவு மெல்லாமிங்கே · †ல்லதொரு பூமாலகண்டால் தன் தலையிலே னை த்தல் தன்னையொருவனுக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே அவர்கள் போன ழடிவழியேபோமித்தனை. (உ) · யேனயேனதா தாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" என்கிறது வுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தரும்கல வி)†கிட்டினபோது சிரித்து வார் த்தைசொல்லியிருந்து இனி யிவன்கைப்பட்டான்" என்றறிந்தால் தங்களைக்கொண்டு எழுவாங்கியிருப்பர்கள். (கலவியேகருதி) அநுப விக்க என்பது அநுபாவ்யந்தானுண்டாகிலிறே இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. †மநோரதந்தான் மாரு திறே அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே †அநுபவிக்கலாவ தொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறே யடிப்பது, அவர்கள் இருப்பக்கவி ழுய்க்க "நன்னடையுண்டு" என்று மேன்மேலென மநோரதம் செல் லாநிற்குமாயிற்று, †அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே. "ஒருவிஷ யத்திலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே; அத் தைவிட்டு மற்றொன்றுறியபடிபோய் அதிலுமொன்றும் காணவிட் டால் பின்னையுமவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே. (ஓடினேன்) †விஷயங்கள் தன்னில் அளவுகோணம் கால்தாழுப்பண்ணலில்லை நாரு

(பகட்டு) - அத்ருஷ்டாநத்தை விளைத்து. "தம்" என்றதனாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (சாயா) இத்யாதி. விஷயம், (நல்லது) இத்யாதி. ப்ரமாணஸ்தாகதநழுகேந பரிமரிக்கிறார், (யேந) இத் யாதி. "கலவிய கருதி" என்னலாயிருக்க, "அவர்தரும்" என்று விசேஷித் தவருடைய ஹார்த்தபாவம், (கிட்டின) இத்யாதி. ப்ரளம்பயம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து. "கலவியே கருதி" என்ற வாக்யத்தாலே - வேறொன்றைநக்கருதுகை தோற்றுமையாலே யருளிச்செய்கிறார், (மநோர தம்) இத்யாதி. ஹேதுவந்தம், (அநுபவிக்க) இத்யாதி. இருப்பக்கைக்கு ஹேது, (அதுக்கடியான) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (ஓடினேன்) இத்யாதி. போனேன் என்னுதே "ஓடினேன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார், (விஷயங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. ஒருவிஷயத்தை

விஷயந்தானில்லையிறே. போகோபகரணம் கொடுபுக்கு ஸ்நாநத்துக்கீடாகப் புறப்படும் விஷயமிறே. †இவற்றின் தோஷத்தைத் தானுமறிந்து ஆத்தை மறைக்கைக்கீடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானுமநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷ மகிஞ்சித்கரமாகிறவிஷயமிறே. †இவற்றினுடைய தோஷந்தான் சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலே காணலாம்படி பிருக்கச்செய்தே கண்டு மீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே. § †விஷயப்ராவண்யமாவது பாம்புபடத்தை விரித்துக்கொண்டின்றால் அது அள்ளிக்கொள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்நிழலிலே யொதுங்கத்தேடுமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே. † உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தவன் பிபாஸையும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும் குடித்துப்பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. தும்க்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வஹித்துக்கொள்ளுகிறுணித்தலையிறே. (க) सुखं वैकल्यम्-ஸுகபாவைசலக்ஷணை' என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம். (ஓடி) †முன்பெல்லாமிப்படியேயாப்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மையுண்டாயிற்றென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி "ரக்ஷிப்போம் என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர்பொருளால்) †விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே 'இனி இவன்தானுக மீளமாட்டான்"என்று அதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்கஒருப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரன்க்ருபையாலே †உஜ்ஜீவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்ல ஆர்

யநுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடஇகூடுமோடாவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (இவற்றின்) இத்யாதி. வ்யாபாதாவிநீடுபோடு, (இவற்றினுடைய) இத்யாதி. தேருஷ்டதோஷமன்றிக்கே மேலு மநர்த்தகரமென்கிறார், (விஷய) இத்யாதி. இப்படி தோஷ பூயிஷ்டமானதில்ல இவன் ப்ரமிப்பானென்னென்னை; அருளிச்செய்கிறார், (உயிர்க்கழு) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. "ஓடி" என்கிற அநுவாதத்தாலே - கீழே "ஓடினேன்" என்றவிடத்தில் யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க ஓன்றுதபடியோடு கையை ஸுசிப்பிக்கை அதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய்விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் அவன் க்ருபைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (முப்பெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (உஜ்ஜீவந)

த்தத்தாலே. நல்ல அர்த்தமென்கிறது பகவத்க்ருபையை, கௌர
த்தாலே ‘உய்வதோர்பொருள்” என்று மறைத்துச்சொல்லுகி
ரூர். நாலாம்பாட்டிலே ஆழியானருளே ’என்று யுதந்தன்னைத்
தெரிய ருசிச்செய்வர். நம்மாழ்வார், அ ளவு போகப்பொருமை
நடுவே மயர்வறமதிநலமருளினன் என்றருளிறே. (க) ‘நானே
நானாவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தே ” என்றும் (உ)† பா பி
யேனைப் பலநீகாட்டிப் படிப்பாயோ’ என்றும் நானே விநாசத்துக்
கீடான பரிகரம்தேடிக்கொள்ள ானக்கு உஜ்ஜீவிக்கலா தொரு உபா
யமு டாயிற்று (ங)† *அஸந்நேவ ானெ ன்னை (ங) ஸ நமேனம்
லெந்தமேநம் ” என்னப்பண் ணிற்றிருரு நல்ல அர்த்தமுண்டாயிற்று.
(உணர்வெனும் பெரும்பதம்) (ச) †[விஜ்ஞானம்யதிதம்ப்ரா ப்தம் விஜ்ஞானம்
யதிதம்ப்ராப்தம்]†கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளம் கோத்தாற்போலே.
(பெரும்பதம்) அவன்றன் வேண்டா தத்வி டிய ஜ்ஞானமேயனை
யும்” என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) †விஷயங்கள்

இத்யாதி. நாலாம்பாட்டிலே அருளிச்சொன்னல் முதற்பாட்டிலும் அதுவே
யாகவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. இத்
தால் - ஏ கண்டாராகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. “பல
நகாட்டி” என்னுமதில் திருவ்ட்டியின்றிக்கே, ‘பாவியேனை” என்ற
திலே நோக்கா வருளிச்செய்கிறார் (பாவியேனை) இத்யாதி. இத்தால் -
உய்வது” என்னும் அம்சத்துக்குக் கருத்து சொல்லிற்றாயிற்று. “ஓர்” என்ற
துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவ) இத்யாதி. உணர்வாகிற பெரிய
பதம் - ஸ்தாநம் என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தைப் பதமாகச்சொன்னதென்
டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (விஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. ஸ்தானமார்ஜிதம்
ஸ்த்தாநமார்ஜிதம் ’என்றதிலேநோக்கு. விஜ்ஞானம்யதிதம்ப்ராப்தம் யதிதம்ஸ்தான
மார்ஜிதம் ।ஜந்தோரேவமேதேவ மாபூத்ஸ்யாத்க்ரிய -விஜ்ஞாநம்யதிதம்ப்ராப்தம்
யதிதம்ஸ்த்த நமார்ஜிதம் ஜந்மாந்தரோபிமேதேவ மாபூத்தஸ்யபரிக்ரியா”
அஸ்யார்த்த: யத் - வேதாந்தப்ரஸித்தம் விஜ்ஞானம் ப்ராப்தம் அயத்நலப்தம், இதமேவார்ஜிதம்
தம் ஸம்பாதயிதுமாசாஸிதம் ஸ்தானம்யத் தஸ்யஜந்தோரேவ பரிக்ரியோ மாபூதிதி.
அஸ்யார்த்த - யத் - வேதாந்தப்ரஸித்தம், விஜ்ஞாநம், ப்ராப்தம் - அயத்நல
ப்தம், இதமேவார்ஜிதம்-ஸம்பாதயிதுமாசாஸிதம், ஸ்த்தாநம்யத், தஸ்யஜந்
மாந்தரேபி பரிக்ரியோமாபூதிதி. ப்ராப்தம் - தானேவந்ததென்று அர்த்தம்
திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (கிடக்கை) இத்யாதி. “நிரிந்து” என்ற
துக்கு - மீண்டு என்று அர்த்தமாய், மேறதுபூர்வகமருளிச்செய்கிறார், (விஷ
யங்கள்) இத்யாதி. இந்தபாடத்திலே ‘ஓடி - நிரிந்து” என்றன்வயிப்பது

தான் ஸாவதியாகையாலே அவற்றிலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லா மை முட்டிபீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடமாகில் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியேதெரிந்தது. ஆகையாலே முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடி னேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே நாம் கீழ் பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதெ ?" எ ணுமாராய்ச்சி பிறந்தது

(நாடி) †இதரவிஷயங்களைப் பெறவே ணும் என்று புத்திபூர் மே ப்ரவர்த்தித்தாலும் அநர்த்தா ஹமாமத்தனைபோக்கிப் பலிப்ப தொன்றில்லை. பக த்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல (ஸ்ல) வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) †' ஓடினேன்" என்றநான். ராவண பவநத்திலே நெடுநாள் அவனைச்சில்தின்று வளர்ந்த ன் ஒருமுழுக் கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளாணற்போலே † மே ல்வெட்டி நம்பியார் பிள்ளைகிழக்கேமுக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக் ச் செய்தே ஒரு † திருக்கார்த்திகையிலே புறம்பே சிலரைக்கேட் டால் † எளியன்'என்றிருப்பார்கள் இதுபரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை. இத்தைச் சொல்லி ரக் ாட்டே ணும்" என்று ஓராள்கொடித்து வாக்காட்டினர். அது என்னென்புதென்னில். பெருமாள் டலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதி ஷியமோபேதராய்க்கொ ண்டு சரணம்புக்கார் இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹா யாந்தரஸாபேக்ஷமோ?" என்றுவராக்காட்ட. "அந்த உபாயத்து க்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணி னவருடைய ஸ்வபாவத்தாலேவந்தது, ராக்ஷஸஜாதியராவார் தண் ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அ ர்களிலே யொருவனை ஸ்ரீவிபீ

(அவன்றான் மீளமாட்டான்) என்று கீழேயருளிச்செய்தது - 'தெரிந்து' என்றபாடத்தைப் பற்றவென்று கண்டுகொள்வது.

"நாடி" என்ற அநுபாஷணத்துக்கும் - கீழே 'நாடினேன் என்றதுக் குக் கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தியான வளவன்றிக்கே புத்திபூர் வகமாக ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லாமையை நன்றாக விசாரித் தமைதோற்றவும், கண்டுகொண்டேன்" என்னு மதுக்குமேலது ாகவும் தா த்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதர) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. "கண்டு கொண்டேன்" என்ற உத்தமரூலே தோற்றுநிற்கவும், 'நான்" ன்றதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேன்) இத்யாதி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்தி லிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்திதேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி) இத்யாதி. (திருக்கார்த்திகை) - ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். (ளியனென்றிருப்பர்கள்)-லகூ (லघு) கரிப்பர்கள்.

மூ. ஆவியே யழுதே யெனநினைந் தருகி
யவரவர் பணைமுலை தணையாப்
பாவியே னுணரா தெத்தனை பகலும்
படுதுயே போ யொழிந்தன நாள்கள்
தாவிசே ரன்னம் தணையொடும் புணரும்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுது, என்
நாவினு லுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணவென்னும் நாமம். (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆவியே அழுதே	என்ப்ராணனே! எனக்கு அம்ருதம் போலேபோக்யமா னவளே.	என நினைந்து	என்று இப்படி அநே கங்களைச்சொல்லி அவர்கள்தரும் சிற்றி ன்பத்தைநினைத்து

வணைப்வானிறே (க) சமுத்ரம் ராகவோராஜாசரணம்கந்துமர்ஹதி என்று இவர்க்கு உடம்தகித் தான், அவன்பக்கல் நியதிகண்டிலோம் இவர்பக்கலிலே நியதி கண் டோம்". இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்றால்; அநதிகாரியா னவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனு க்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா கின்றதிலேயிலே அதிகாரி வாமித்தனை; ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) தா மிழந்தவனுக்கு தாலாபம்போலே பிருக்கையாலும் தாய(ாய்)ப்ரா ப்தமாயிருக்கையாலும். (நான்கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன்தானே கண்டாற்போலேயிருக்கை. (நாராயண) ப்ரணவமாதல் நமஸ்ஸா தல் சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, † திருவிடையாட்டத்திலே யிழியவணையும், பல (ஸ்ல) பர்யந்தமாகைக்கு யோக்யமாகவும் வேண் டாவென்கிறது. (என்னும்நாமம்) "என்னும்" என்கிறது, பலகால் ஆதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்யபரமான நாராயணநாமத்தை. நாமம் என்கையாலே இருந்தபடியே உத்தேச்யம், இச்சை பிறந்த போதே காலம் சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரி என்கிறது. 'திருமந்த்ரம் சொல்லும்போது ப்ரயத்நம்பண்ணிக்கொண்டு சொல்ல வேணுமோ வேண்டாதோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "வே ண்டா" என்றருளிச்செய்தார். 'கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவே யொரு வர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ? இந்நன்மை யெல்லாமுண்டாக்கப்புகுகிறது, கீழ்யோக்யதை யித்தனையும் போ க்கமாட்டாதோ?' என்றருளிச்செய்தார்

உருகி கர்ப்பண்டம் போலே கரைந்து [ய
அவர் அவ்வவஸ்த்ரீகளுடை
பணை பெருத்த
முலை ஸ்தநங்களை [இ
தீவினையா ரகஷமா ரகொன்
பாவியேன் பாபியானநான்
உணராது 'ஸர்வேஸ்வரனே ந
ம'குரகஷகன்' எ
ன்று அறியமாட்டா
எத்தனைப லும் காலமெல்லாம் [தே
ள்களும் திநங்களெல்லாம்
பழுதுபோய் ஒ வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்
ழிந்தன துபோயின.
துவி சிறகுகள்
சேர் அநுரூபமான
அன்னம் ஹம்ஸமானது

துணையொடும் தன்பேடையோடு
புரும் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்
த்திக்கு மதுவாய்
புனல் ஜலத்தால்
சூழ் சூழப்பட்டிருப்பதா
ன
குடந்தை திருக்குடந்தையில் ஆ
ராவமுதாழ்வாரை
தொழுது ஸேவித்து
நான் விஷயப்ரவணனாயிரு
ந்தநான் [க
உய்ய உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
நாராயண என் நாராயண என்னும்
ணும் நாமம் திருநாமத்தை
என்நாவினால் என்னுடையநாவாலே
கண்டுகொண் புகழ்ந்து கானப்பெ
டேன் ற்றேன். (2)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் "பகவத்தத்வமென்
றொன்றுண்டு" என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப்போருகையா
லே வாடினேன்" என்றும் இவையவர் கலவியேகருதி யோடி
னேன்' என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லி நின்றது அதிலநுபவித்த
னை களையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்றென்றும் சொல்லி
இப்படி †போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக்
கானப்பெற்றே னென்கிறார்.

(ஆவியேயழுதே) (க) †'ஆவியேயழுதே யலைகடல் கடைந்தவ
ப்பனே' என்றும் (உ) ஆவியேயழுதே யென்னையாளுடைத் தூய
ம் புள்ளுடை யாய்" என்றும் பகவத் விஷயத்திலே சொல்லக்கடவ
வார்த்தையையாயிற்று இங்கேசொல்லிற்று. வகுத்தவிஷயத்திலே
சொல்லக்கடவவார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன்.
†தா(ஒ)ரகத்வமும் கண்ணழிவற்று போக்யத்தையும் கண்ணழிவற்றி
ருப்பது பகவதவிஷயமேயிறே; தாரகமன்றிக்கே பாதகமுமாய்,
போக்யமதயின்றிக்கே† பீபத்ஸ்யமுமாயிருக்கிற விஷயங்களிலே

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியே) இத்யாதி. (போனகாலமும் வ்ய
ர்த்தமாகாதபடி) என்றதுக்கு (க) "சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மா
லெங்கள்மாலென்றநாளெல்லாநாளும் நாளாகும்" என்கிறபடியே போனகாலத்
தையும் கல்லநாளாக்கும்; பாட்டின்நுனியிலே தாத்பர்யத்தை வ்யக்தமாக
வருளிச்செய்கிறரென்று கண்டுகொள்வது.

விஷயாநுபவத்தின் வகைகளைச்சொல்லுகிறவர் "ஆவியேயழுதே" என்று
இவ்வகைகொண்டதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி.
தாத்பர்யார்த்தம், (தாரகத்வம்) இத்யாதி. (பீபத்ஸ்யமுமாய்) என்றது-மோய

யாயிற்று வார்த்தைசொல்லிப்போந்தது. (க) † த்வம்ஜீவிதம்த்வமஸி மேஹ்ரு தயம் மதீயம் த்வம் ஜீவிதம்த்வமஸிமேஹ்ருதயம் மதீயம்' என்றிறை சொல்லிப்போந்தது. (எனகினைந்து) † இப்புடைகளில் கினைப் பது அநேகத்தையிறே" என்றுயிற்று ஜீயர் அருளிச்செய் து. †பி ள்ளை இங்ஙன் கினைந்து வாய்விடமாட் டாதே (உ) 'கினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்ல லாமோ" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய † 'கீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்' என்றருளிச்செய்தார்.

(எனகினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து கீர்ப்பண்ட ம் போலே மயங்கிக்கிடப்பர். எத்தனை விஷயங்களிலே இப்படி கால் தாழ்ந்து போந்தென்னில் (அவர ர்) காலம் அநாதி ஆத்மா கித் யன் பரிக்ரஹித்த சரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை அவ்வோ சரீரங் கள்தோறும் விஷய களுக்கும் எண்ணில்லை அவ்விஷயங்கள் தோ றும் கால்தாழ்ந்திறேபோந்தது ஆனை யாலே (அவரவர்) என்று மித்தனை. (பணைமுலை) ஒருத்தன் சோவுபட்டான் என்றால், பிற்பா டராமேணும் உதவப்பெற்றிலோம்" (ங) ஹ்ரீசாஹிமமாதுலா-ஹ்ரீரோ ஷாஹ்ரிமமாதுலா' (ச) நத்யஜேயம்" நத்யஜேயம்" என்றுமவனன் றே இளம்பனையிருந்தானகப்பட்டான் இனி இவன்கையிலுள்ள தடங்க நம்மது" என்று அதுவே எருவாகப் †பணைக்கு மாயிற்று † நம்மைப் பெறவேணுமென்று ருகினன்" என்றால் இரங்கி உட ம்புகொடுக்குமத்தனை கீர்மையில்லையே. (பணைமுலைதனையா) த்வங் மாம்ஸ மேதாஸ்த்தி மயமான க்ரந்தியைப்பற்றி (ஞ) " தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாபோ லே யிறேயிருப்பது. † இப்போது சாபலத்தாலே விருப்புகிறும்"

மூமாய் என்றபடி. ஒருநாயிகாவிஷயத்திலே ஒருவன் சொல்லுமத்தை ஸம் வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வம்) இத்யாதி. ஜீவிதமென்றது - ஆவியே என்ற துக்கு ஸத்ருசம். ஹ்ருதயமென்றது - ஹ்ருதயாபிமதை என்றபடி. "ன" என்றது - அநேகங்களை யென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (இப்புடைகளில்) இத்யாதி. "என" என்றது - என்று என்றாய், அதுதானும் - சொல்லுவென்ற தாய், அருளிச்செய்கிறார், (பிள்ளை) இத்யாதி. (கீர் இவரிலும் பக்தராயிருந் தீர்) என்றது - ஆழ்வார் பகவத்விஷயரஸ்யதையாலே இப்படி பருளிச்செய் தார், கீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி..

(பணைக்குமாயிற்று) பெருக்குமாயிற்றென்றபடி. தங்களிலே யொருங்கி யிருந்தவனுக்கு ஹாநிவந்தால் இதுவே ஹேதுவாகப்பணைக்கைக்கு ஹேது வருளிச்செய்கிறார் (நம்மை) இத்யாதி. ஈச்வரனைப்போலே த்ருவக்ஷட்டாத்ரு வக்ஷட்ட பலஸாதநமென்னுமத்தை விவரிக்கிறார் (இப்போது) இத்யாதி.

என்றிருக்கையய றிக்கே அத்ருஷ்ட்டத்தையும் இதுதானே தரு துபோலேயாயிற்று ஆதரிப்பது அத்ருஷ்ட்டத்தை மறந்தபடி. (க) † துன்னுகுழல் கருநிறத்தென்துணையே' என றிருக்கு மத்தை யிறே இ கே நினைப்பது

(பாவியேன்) †நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஞானாநந்த லக்ஷ மாய் ஈ வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியாயிரு கிற ஆத்மவஸ்து படும் எ ரியாரே யிது. (உணராது) †இவ்விஷயத்துக்கு நம்மை கு த்தது று உ ரமாட்டாதே (எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொ ழிந்தன நாள்கள்) எத்தனைகாலமு டு இப்படி வ்யர்த்தமே போகி றது †காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்று. †அனைக்கு அவ்வருகு பட்ட நீரோபாதியிறே.(உ)† வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்தே வயோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே''. (பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்) † இளையபெருமா ளைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவ காலம் அநர்த்தத்தோடேபோயிற்றது. †கைங்கர்யத்தோடே அடிக் கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவகாலம் பழுதே போயிற்றது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளின நிலங் களிங்கே யாகையாலே ஸ்வரூபம் பெற்றுமீண்டது. தூவி சிறகு †சிறகால்வந்த அழகையுடைத்தாய் அன்னம் ஸஹசரத்தோடேபுண ர்ந்து வர்த்திக்கிறதேசம். ஸர்வபூதசரண்யமானதேசம். †அன்ன த்தோடு ஸர்வதாஸாம்யம் சொல்லலா யிருக்கையாலே பெரிய பிரா ட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ் ார் மித்து வர்த்திக்கிறதேசம்

(அத்ருஷ்ட்டத்தையும்)என்றது-அத்ருஷ்ட்டஸுகத் தயுமெ றபடி. ரம்பா ஸம்போகாதிகளும் இதுவே என்று எண்ணி வேறே அத்ருஷ்ட்டஸுகத் த யும் மறந்திருக்குமென்று ருத்து. அவரவர்துணையா என்னுதே பணை முலைதுணையா'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (துன்னுகுழல்) இத்யாதி.

ஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்து அநுதபிக்கும்தசையிலே ''பாவியேன்' என் னைக்கூடாமையால், இதுக்லேசஸஹசகமான பாசுரமென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (நித்யமாய்) இத்யாதி. (இவ்விஷயத்துக்கு)-பகவத் விஷயத் துக்கு. ''எத்தனைபகலும் - நாள்களும் - பழுதுபோயொழிந்தன'' என்று அந் வயமாய் பலித்த அர்த்தம், (காலமடங்) இத்யாதி. '' போய் என்றதுக்கு பாவம், (அனைக்கு) இத்யாதி. போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவெ ன்ன அருளிச்செய்கிறார், (வயோஸ்யா) இத்யாதி. 'பழுது ' என்ற பத ப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இளைய) இத்யாதி. கீழ்வாக்யவிவ ரணம் (கைங்கர்ய) இத்யாதி.

''சேர்'' என்றது - அநுரூபமென்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (சிறகால்) இத் யாதி. சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிறார், (அன்னத்தோடு) இத்யாதி.

சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிறதேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய்ப் பொறுப்பிப்பாரு முண்டாகையாலே குறைவற்றதேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமான ஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருகால் சூழவாயிற்றுப் போவது. தாபார்த்தர்க்கு ஸ்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேதொழுது) (க) வஜ்ரப்ரதிஷேதரே அவசாம் ப்ரதிபேதிரே" என்கிறபடியே தம்பக்கல் ஒருநினைவின்றிக்கே யிருக்க, தொழுது கொடு நிற்கக்கண்டார். (என்நாவினால்) † 'ஆவியேயழுதே" என்ற என்நாவினால். † "இப்ப்ரஜையைப் பெற்றுவாழ்ந்தேன்" என்பானைப்போலே. †காரணம் இன்றுபெற்ற பேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே வேறொரு சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினாலும், என்நா என்னலாமிறே, ∴இதரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே. (உய்யநான் கண்டுகொண்டேன்) (உ) † மறந்தபதியின் மனத்தால் நிறந்தேனைத்தினையும்" என்றநான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) †திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமாயிருக்குமாபோலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படி ப்ராப்தமாயிழந்ததைக் காணப்பெற்றே னென்கை. (நாராயணனென்னும்நாமம்.) (ந) †'நாவாயிலுண்டே" †என்னுமத்தை. நாவாயிலுண்டாஞல் (ந) * ஓவாதது †னைக்குமுரையிறே.

[நாவாயிலுண்டே] இது முந்துறமுன்னம் தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாராணனென்மே லோவாதுரைக்கு முரையுண்டே] ஓவாதுரைக்கும் உரையாகிறது உச்சிவீடு விடாமற்சொல்லிவைதலுமென்கிறதன்று; எட்டு அக்ஷரமாகையாலே நமஸ்ஸு இத்யாதிக்கமன்னடாதே சொல்லி யிளைப்பாறலாமென்கை. ஸுதர்சநாஷ்டகமாலா மந்த்ரமாய் "இதுகற்பதில் நரகத்தைப் புக்குப்பாகவமையும்" என்னும்படி பிராதிதொழிகை. (என்னுடை நாமம்) "முன்பு இழந்தகாலமும்

"என்" என்றது நைச்யத்திலேயாக்கியுரைக்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. கொண்டாட்டமாகத் தாத்பர்யார்த்தம், (இப்ரஜையை) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பூர்வவ்ருத்தமுடையவுகையைச் சொண்டாடலாமோவென்ன; (கரணம்) இத்யாதி. நா சரீரகமேதகுமாகையாலே. (இதரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திரிந்தவிவ்வுடம்போடே) என்றது. மதிப்ரவக்ட்டனை நான் என்றர்த்தார்த்தம், (மறந்த) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தால் அர்த்தாநுஸந்தாநமொழிய சப்தாநுஸந்தாநம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய) இத்யாதி. திருநாமம் சொல்லுகை உஜ்ஜீவநமேறதுவென்னுமதுக்குப்ரமாணம்காட்டுகிறார், (நாவாயில்) இத்யாதி. (என்னுமத்தை) என்றது - என்கிற பாட்டைஎன்கை. அநந்தரம், "கண்டுகொள்வது," என்று பூரிப்பது. உரைக்குமுரையிறே திருமந்த்ரமென்றபடி.

"என்னும்நாமம்" என்று பாவநத்வப்ரதிபத்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார், (முன்பிழந்தகாலமும்) இத்யாதி. கதகாலம் நல்லநாளாகுமோவென்ன;

ழ. சேமமே ண்டி-த் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமா ருருவமே மருவி
ஊமனர் கண்ட னவிலும் பழுதா
யொழிந்தன கழிந்த வந் நாள்கள்
காமனர் தாதை நம்மூடை யடி.கள்
தம்மடைந் தார் மனத் திருப்பார்
நாமம் நா வுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணவென்னும் நாமம்.

(ஈ.)

பதம.	உரை.	பதம	உரை.
சேமமே	க்ஷேமத்தையே	அடிகள்	ஸ்வாமியாய்
வேண்டி.	விரும்பி. (அதற்குவே ண்டும் ஸத்கர்மங் களைச் செய்யாதே)	தம்	தம்மையே
		அடைந்தார்	சரணகப்பற்றினவர் களுடைய
தீவினை	பாபங்களை	மனத்து	நெஞ்சில்
பெருக்கி	அதிகரிக்கச்செய்து	இருப்பார்	நீங்காதிருப்பவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரஸ க்கு
தெரிவைமார்	ஸ்த்ரீகளுடைய		
உருவமே	வடிவழகையே	நாமம்	வாசகமான
மருவி	நினைத்து	நாராயணவென் ணும்	நாராயண என்கிற
கழிந்த	வீணையொழிந்த	நாமம்	திருநாமத்தை
அந் நாள்கள்	அந்தக்காலமெல்லாம்	நான்	விஷயசபலனய்த்திரி ந்தநான்
ஊமனர் ண்ட னவிலும்	ஊமைகள் பார்த்த னவிலுங்காட்டிலும்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
பழுதாய்	வ்யர்த்தமாய்	நான்	உஜ்ஜீவநத்தில் ஸகல ழிந்தநான்
ஒழிந்தன	போயின; ஆதலால்		
காமனர்	மந்மதனுக்கு	கண்டு கொண் டேன்	காணப்பெற்றேன்.
தாதை	சமப்பனய் [ர்க்கும்		
ம்மூடை	நம்போல்வாரெல்லா		

வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். (க)
[சென்றநாள்செல்லாத சென்கண்மாலெங்கள்மாலென்றநா ளெந்
நாளுநாளாகும்] சென்கண்மா லெங்கள்மாலென்பது ஒருநாளுண்
டாகில் [சென்றநாள் செல்லாத - எந்நாளுநாளாகும்] †திருமந்
ரத்தைச் சொல்லுகைக் குறுப்பானையாலே போனகாலமும் நல்ல
காலமாய் செல்லுகிற காலமுந்தானே நல்லகாலம். நிருமந்த்ரம்
சொன்னால் மேல்தானே ஓரர்த்தம் விளையாநிறே. ... (உ)

அருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்தை) இத்யாதி. (திருமந்த்ரத்தை) என்ற வநந்தரம், "ஒருநாள்' என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாம், உருமாய்ந்து போகையாலும் மேல் ஆநுகூல்யங்களின விளக்கையாலும், வர்த்தமாநகாலத்தில் ரஸ்யதாதி சயத்தால் வந்த எற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தகமாயிற்றென்று கருத்து. "செல்லாத" என்று பவிஷ்யத்காலத்தைச்சொல்லுகிறது. ... ... (ஊ)

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. (சேமமே ˙டி) † சத்ருக் ளால் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு கலிவு ராதொழியவேணும் † எல்லாராலும் † ரகூஷபெற்றுச்செல்லவே ணும் என்றுயிற்று நெஞ்சால் கினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) †ரகூஷயே பெற்றுச் செல்லவேணுமென்றிருந்தால் அது ஸபலமாம்படியான ஸத்க்ரி யையையப் பண்ணுதே பாபத்தையாயிற்றுக் கூடுவூரிப்பது. (தெரி வைமாருருவமே மருவி) † நல்லத்தை வே˙டியிரு˙குங் காட்டில் அதுவாராதே செய்ததின்பலமிறே வரு து; பண்ணிவைத்த பாப ங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உரு மே மருவி) அக வாயிலிழியில் த்யஜிக்கலாமிறே. அகவாய் நஞ்சாய் ஸ்வகார்ய பரரா யிறே யிருப்பது˙அகவாயிலே யிழியில் அநாத்மகுணம் கண்டுமீளலா யிருக்குமிறே˙†வடிவில் தோஷ˙களை மறைத்திறை ப்பது.(மருவி) அத்தையே சுபா ரயமாக மநநம் பண்ணியாயிற்றிருப்ட து.

(ளமனுக்கண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனுர் ஊனமகள். §(ஊனமகண்ட கனவிலும் பழுதாய்˙) ஊனம க˙ட கனு வாய்விட மாட்டானித்தனை கினைத்திருக்கும்˙ அங்ஙனுமன்றியே நெநநாள் அநுபவித்துப்போந்த விஷயங்க ரில் போயிருந்து அநந்தரம் கினை த்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊனமகண்டகனு வாய்விடமா˙டிற்றிலனுகிலும் கினைத்திருக்க லாம் இவைகினைக்கில் பயாவஹமாகையாலே கினைக்கவு மொண்ணு தென்ன. †ஸ்ம்ருதி விஷயமா தொன்றில்லை ஸ்ம்ருதி விஷயமாயி

மூன்றும்பாட்டு. (சேமமே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே "பழுதுபோ யொழிந்தன" என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு பின்னையும் சிறிதுகளை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை உட் கொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களால்) இத்யாதி. சேமம் என்றது-கூஷமமென்றாய், அதுதானும் ஸ்திதபரிபால மாய், இத்தைச்சொன் னது அபூர்வார்த்த ப்ராப்திரூபமான யோகத்துக்கு மூபலகூஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்யமாகையாலே.சேமபதார்த்தம் கீழ் ருளிச்செய்து யோ பதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாராலும்) இத்யாதி. (ரகூஷபெற்று) என்றது-இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரகூ. ணம் சொன்னது ஆத்மரகூஷணத்துக்கு மூபலகூஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ல்லத்தை) இத்யாதி. அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவெ ன்ன˙ அருளிச்செய்கிறார், (வடிவில்) இத்யாதி.

நிஸ்ஸாரத்வமும் பயாவஹத்வமுமான பழுதாகையை நிகமிக்கிறார் (ஸ்ம்ருதி) இத்யாதி.

ற்றது ' டாகில் பயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தன கழிந்தஅந்நாள் கள்)( )[நமேது ஷம்பயாமூரே நமேது ஷம்ஹ்ருதேதிவா ஏததேவ ஸுஶோசாமி வயோ ஸ்யாஹ்யதிவர்த்தே நமேது க்கம்ப்ரியாதூரே நமேதுஃக்கம் ஹ்ருதேதிவா ஏததேவாநுசோசாமி யோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] ப்ரியையா ள் தூரவிருந்தாளென்று ெ றுத்திரு கிறே மல்லோம் அது நாலு பயணமெடுத்துவிடத் தீரும் வலியரக்ஷஸ்ஸாலே அபஹ்ருதையென் று வெறுத்திருக்கிறேமல்லோம், அது அ ன் றலையையறுக்கத்தீரும் நம குசோகநிமித்தமிதுவே [வமே ஸ்யாஹ்யதிவர்த்தே வயோஸ்யாஹ்யதி ர்த்ததே] போன லத்தை அம்பாலே மீட்க ஒண்ணுதே.

†நீர் பற்றிச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லை யோவென்ன (காமனர்தாதை) உருவமே மருவிலும் †பசைபோரும் உடம்பைப்பற்றிலும்†ஊதியம் போரும். ‡தன்வடிவாலே†நாட்டை டையப் பகட்டித்திரியு மவனுக்கும் உத்பத்தி ஸ்தாநம். ¨தன்கை யில் நாட்டார் படி தடங்க அ ன்றுன் இவன்கையிலே படும். (உ) ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதம்'. (நம்முடையடிகள்) கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாததுவேயன்று இது க்குவாசி அவை அப்ராப்தவிஷயம், இது ப்ராப்தவிஷயம். (நம்மு டையடிகள்) ஸர்வஸ்வாமி

(தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் துவக்கிக் கையிலுள்ளதடங் அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழுவாங்கி யி ருக்கையன்றிக்கே ஆசாலேசமுடையார் நெஞ்சுவிட்டுப் போயிரு கமாட்டாதவன். †கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு நெ ஞ்சே கலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார் மனத்திரு ப்பார் நாமம்)†இவ்வர்த்த மித்தனைக்கும் வாச மான திருநாமம். தே ஹகுணமும் ஸர் ஸ் ாமித்வமும் ஸௌலப்யமும் வாத்ஸல்யமு மிறே இதுக்கு அர்த்தமாயிற்றது. (நாணுய்ய நான் கண்டுகொண் டே) (ங) ஸந்நேவ அஸந்நேவ" என்று முடியும்படியான

மேலுக்கவதாரிகை (நீர்பற்றி) இத்யாதி. (பசை)-ஸாரம். (ஊதியம்போ ரும்)-வ்ருத்தியுமுண்டாமென்றபடி. காமயத்திகாம -காமயதிதிகாம என்ற வ்யுத்பத்தியை யுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார், (நாட்டை) இத்யாதி. காம னுக்குத் தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத் தோற்றுப் பிள்ளையாலு னென்று தோற்றுகையாலே அருளிச்செய்கிறார், (தன்கையில்) இத்யாதி.

"மனத்தேயிருப்பார்" என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவெ னை; அருளிச்செய்கிறார், (கலவிருக்கையான) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும்) என்றது-"காமனுக்" இத்யாதி பதத்ரயார்த்தமித்த

ழு வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையே
னென்செய்கேன் நெடுவிசும்பணவும்
பன்றியா யன்று பாரகம் கீண்ட
பாழியா ழெழியா னருளே
நன்று நாணுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணவென்னும் நாமம். (சு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
வென்றியே	ஜயத்தைதையே		களது
வேண்டி	அபேக்ஷித்து [ள	கலவியே	ஸம்ஸ்லேஷத்தைதையே
வீழ்	நசிக்குந்தன்மையுள்	ருதி	நினைத்து
பொருட்கு	தநத்திற்கு	நின்ற நில்லா	ஒன்றிலும் நிலைபெற்
இரங்கி	துக்கித்து		றாத
வேல்கணார்	வேல்போன்ற கண்	நெஞ்சினை	நெஞ்சை
	ணையுடைய ஸ்த்ரீ	உடையேன்	உடையநான்

நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (நான் கண்டுகொண்டேன்) "இனிக்காட்சியில்லையோ. என்னும்படி நாள் கழிந்தநான், உத்தேஜநத்தி உண்டாகப்பெற்றேன்." இனிஸத்தை உண்டாகமாட்டாது காட்சியுண்டாகமாட்டாது' என்னும்படியான நான் உஜ்ஜீவிக்கவுட்பெற்று காணவும் பெற்றேனென்கிறார். "(நாணுய்யநான்) என்று இருகால் சொல்லுகிறது லாபத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுச் சொல்லுகிறார். (நாராயணவென்னும் நாமம்) (க) "தாந்தஉபரதஸ்திதி க்ஷாஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம்பஶ்யேத் -சாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதி க்ஷாஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று சமதமாத்யுபேதர் சொல்லக்கடவ திருநாமத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். "சேமமே வேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவரும்வகை மருவி' என்று ஆத்மகுணைபேதனைப்போந்த நான் ஆத்மகுணைபேதர் பெறும் பேற்றைப்பெற்றேன். (ங)

உனக்குமென்றபடி. இரண்டாம் நாணுக்கர்த்தம், (இனி) இத்யாதி. (இல்லையோ) என்றது - இல்லையே என்றபடி. கீழிரண்டு வாக்யத்தில்சொன்ன தாத்பர்யத்தையும் கூட்டி ஒரு நாளுக்கே கருத்தாக வருளிச்செய்கிறார், (இனி யெத்தனை) இத்யாதி. அதில் இருகால் சொல்லுவானென்னென்னும் சங்காநிவாதபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார், (நாணுய்ய) இத்யாதி. "மனத்திற்குப்பார் நாமம் நான் உள்ளுடிகாண்டேன்" என்று அந்வயித்திருக்கவும், "நாராயணவென்னும் நாமம்" என்றதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (சாந்தி) இத்யாதி. "நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அநுவதங்கித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (சேமமே) இத்யாதி.

கிண்ட	உத்தரித்த
பாழியான்	மிடுக் யுடையனை
ஆழியா	ஸர்வ ப்ர கா
அருவே	ரு பயாலே
நான்	விஷயப்ர ணனாய்
	போ தான்
நன்று	செ ய்யா
உய்ய	உஜ்ஜீவி கும்படி
நாராயண என்	ராயண என்ற திரு
ணு நாம	ாமத் த
ா	அபிமானியா யிருந்த
	நான்
ண்டுகொ	அறியப்பெற்றே ர். (வென்றியே)
டே	

என்செய்வே ன் என்ன செய் வே	ன்னைப் பெறு
	க்கு ஈடான ஓ
	ர்உபாயமும் செய்
	ய வல்லேனல் லே
	ன்)
அ று	பூமியைப் ரளய
	ரண்டஅந்தாணி
	லே
நெடு	உயர்ந்த
நிசும்பு	ஆ ாசத்தை
அணவு	தழுவும்படி ளர்ந்த
பன்றியாய்	ாஹரூபா ரண
பார	பூமியை [டு

வ்யா. காலாம்பாட்டு (வென்றியேவேண்டி) † பிதாவா வுமாம் ஆசார்யனாகவுமாம் வென்றியேயாயிற்று இ ன் வேண்டியிருப்பது. † தன்னை யொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தித்தா மேலா வாயிற்று வேடியிருப்பது. † தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலே யாயிற்று வெல்ல நினைத்திருப்பது. (வீழ்பொருட்கிரங்கி) † யில் சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்காலேயிறே இவனொரு னையும் மதியாதிருப்பது அது அஸ்த்தானபடியாலே அபஹ்ருதமா யிருக்கு

அ காலாம்பாட்டு. (வென்றியே) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டிலே சேமமேவேண்டித் தீவினைபெருகுகைக்கு ஹேது அர்த்தாஜ்ஞையாதல் தேஹாத்மாபிமானமாதலென்று காட்டாநின்றுகொண்டு திருமந்த்ரத்தைக் டுகொண்டதுக்கு ஹேதுவையும் முக்தகண்டமா வருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்திகண்டுகொள்வது.

( ) "ஆர்த்துராணாமனுகருர்ணபந்து" அர்த்தாதுராணம் நகுருர் நபந்து" என்கிறபடியே இ னுடைய அர்த்தாபிமானத்தால்வந்த ே ணிப் பச்சால்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வென்றி-ஜயமாய் ஸ்வே த்கர்ஷம் மேலிட்டதென்று அர்த்தமாய், இது அநுதாபஹேதுவானபடி யருளிச்செய்கிறர், (பிதா) இத்யாதி. இவ்வர்த்த ன்றியே" என்கிற ஸாமாந்யநிர்த்தேசத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்னுமத் தக் காட்டுகிறர், (தன்னை) இத்யாதி. இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை பபாதிக்கிறர் (தோல்வி) இத்யாதி. வீழ்கையே - போகையே ஸ்வபாவமான பொருட்கு-தகத்துக்காக இரங்கி-க்ஷேபித்து, என்று சப்தார்த்தமாய் ஹேதுபூர்வ ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர், (கையில்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. இரண்டு

மிறே, அத்தையிழந்து கூப்பிடாகிற்கும். † கௌரவ்யரா யிருப்பார் பக் ல் அபிமாநம் பண் க் டவதன்றிக்கேயிருக்க அபிமாநம் பண் ணி ர்த்திந்ததுக்குமேலே இரங்கக்கட தல்லாததுக்கு இருந் ணீர்பாய கிற்கும். † அங்ஙனன்றிக்கே தேஹாத்மாபிமாநத் த ப ' ணித் த ' ஸனயெல்லார்க்கும் மேலாகவினைத்துப் போந்ததுவே யன்றியே அஸ்த்திரமான உடம்ப நித்யமாகவேணும்' என்று சோகியாகிற்குமென்னவுமாம். (வேற்கணார் கலவியேகருதி)†கை பில் அர்த்தமுண்டானகாலம் பார்யையைச் † செங்கற்சீரைகட் டிக் கூப் பிட்டுத்திரியவிடுமன் அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால் அல்லா தாரோடொக்க இவளும் வினவப்புகுருமே இ ஸைக்கண்டவாறே அ ர்த்தத்தையெல்லாம் இட்டு ஒரு பணியாகப்பூட்டிக் காண் பெற்றிலோம்' என்று மநோரதியாகிற்கும். கெடுத்தபொ ' ஸ இப் போது பூட்டத்தேடும். (கின்ற ாகில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என் செய்கேன்) ‡ ஊர்வசீ ஸாலோக்யத்துக்கு நாடடங்க ஸாதநாநுஷ்ட் டாநம் பண்ணுகிற்க நேர்கொடுநேர் அ ள்தான் ந்து உபஸ்தா நப்ப ' ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக்கடக் நின்ற னிறே விரக்தியாலே இப்படிப்பட்ட ன் (க) தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம் மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம் தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்' எ ' று ப்ரதிகூல ாயுவப்பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் ன் நெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாதுஎன்றனிறே. † §ஒருவிஷயங்களி லே அ ாக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனை நான், இந் நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப் பெறுகைக்கீடான உபா யாநுஷ்டாநம் பண்ணவென்பதொன்றுண்டோ? உன்னை இழக் பத ' களாலும் பலித்த அர்த்தத் தத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார், (கௌரவ் யராய்) இத்யாதி. அபிமாந ' அர்த்தாபிமாந காய்யமென்றபடி. வெற்றிக்கு ஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள் - தேஹாத்மாபிமாநம் என் றும், பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே) இத்யாதி. கலவிசெய்தென்றதே "கருதி" என்ற யாலே-அம்மநோரதமா த்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்பலமாகையாலே பார்யாவிஷயமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையிலர்த்தம்) இத்யாதி. இது முந்தின தாத்பர்யத்துக்குச்சேரும் பொருள் - சரீரமென்றபக்ஷத்தில், 'வேற்கணார்' என்றது-ஸர்வவிஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. (செங்கற்சீ ரை ட்டி)-காவிப்புடை வயுடித்து. 'நெஞ்சைப்பிடிக்க ஒண்ணாது" என்ற அர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருவிஷயங்களிலே) இத்

கைக்குறுப்பாமித்தனை. (எ·செய்கே·) † ஓர் ஊனுக்குப் பதினெட்டு ‡ ஓத்திலும் சோகத்தை உத்பாதித்தாற்போலே, † கண்டதெல்லாம் இ ர்க்கு பயா ஹமாயிருக்கிறபடி

நீரிப்படி பிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கு † அடி எத்தாலே யென்றிருந்தீரென்ன· † ப்ரளய·கொ·ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷத்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தைரக்ஷித்தான் யாவனொரு ன் அனுலேயென்கிறார் (நெடுவிசும்ப வும் பன்றியாய·று பாரகங்கீ·டபாழிய ன் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ்ரக்ஷ த்தி லங் ய முண்டாமன்றிறே விஷயங்ளி·ட நெஞ்சையுடயேனை நா·எனக்கு ஹிதஞ்சிந்தைப·ணு து, ஆகாசா காசம் வெளியடையும்படி விம்ம ளர்ந்த ன் ரக்ஷ்யத்தினளவில்லாத படியாயிற்று ரக்ஷகனவன் வடிவைப்பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளயத்திலே புக்கு முடிந்துபோகப் புக்க றே நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறையாத மஹாவராகமாஞன். லஸம்ருத்தி காணப் பணைக்கும் வடிவைக்ளி ண்டா· (க) [மாசுடம்பில் நீர் ராமானமிலாப் பன்றியாம்] மஹிஷியுடம்புபோலே தே (க) *பாகிதூர்த்தது'' என்ற வாறே காந்தனைதானும் உ ம்புபோலே மாசேறின ளி ம்பை யு டயனனன். (மானமிலா) ஈஸ்ர ரத் ராபிமாநம் § பின்னிட்டாத படி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தைக் கண்டபோது இனத்தில்மான் ள்வந்து மோந்துபார்த்து விஸஜாதீயம்'' என்று கடக்கப்போ பிற்றினவிறே அங்ஙனன்றியே (உ) ஆஸ்ந மானுஷம்மநே§ ஆத்மாநம் மாநுஷம்மன்யே என்கிறது † இங்குமநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்கீ·ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்ட பித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்ததை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடக்கையுடைய ன். (ஆழியான்) † ரக்ஷிக்குமிடத்து ஒருபரிகராபேக்ஷையில்லை· ஒருபரி

யாதி. த்ருஷ்·டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அர்ஜுநனுக்கு) இத்யாதி. (கண்டதெல்லாம்) விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவநந்தரம், எது என்றும்; டமக்குப் பேறு என்றும், அத்யாஹரிப்பது. இப்படி ப்ரஸ்நத்வயம் கண்டுகொள்வது. பூர்வார்த்தத்தையெல்லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு உட்கருத் தயருளிச்செய்கிறார், (ப்ரளயங்கொண்ட) இத்யாதி. (இங்குமநுவர்த்தித்தபடி) என்றது - ''ஆத்மாநம் வராஹம்மன்யே'' என்று அநுவர்த்தித்தபடி. ''பாழியான் - ஆழியான்'' என்ற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார், (ரக்ஷிக்கும்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. அழியேது என்ற ப்ரஸ்நத்துக்கு உத்தரமானபடியை

மூ. கள்வனே னேனென் படிறு செய் திருப்பேன்
கண்ட ா திரிதந்தே னேலும்
தெள்ளியே னேனென் செல் கதிக் கமைந்தென்
சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலா முருகிக் குரல் தழுத் தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம் னீர் சோர
நள்ளிரு ளெலவும் ப லும் நா னைழப்பன்
நாராயண வென்னும் நாமம். (நு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்வனேன் னேன்	ஆ (இதற்குமுன், அவனு டைமையான ஆத் மாவைக்) ளவு ண்டேன்.	திரிதந்தே னேலும்	சால்தாழ்ந்து போ தேனுகிலும்]தை (அவன்) கடாக்ஷத் [லே)
படிறு செய்து இரு ப்பேன் ண்டஆ	மிக்கதீம் ப எப்போது செய்து கொண்டிருப்பேன்; கண்டவிஷய கள் தோறும்	திருஅருள் சி கென பெற்றேன் தெள்ளியேன் ஆனேன்	த்ருடமாக அடைந்தேன்;(அத்தா (அவன்சேஷி, நாம் சேஷபூதர் என் ணும்) வி வேக முடையேனுனேன்.

கர, கொ டு ரக்ஷிக்கப் பார்த்தாலுகில் அதுக்கீடான பரிகரமு டைய ன், †(அருளே) அபிமானம் ப ணக்க ..வதல்லாத விஷய களிலே அபிமானம் ப ணியும் சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோ கித்தும் நரகாவஹமான விஷயங் ளை அநுபவிக்க மனோரதித்தும் நின்றவாகில்லா நெஞ்சினையுடையேன்" என்று இப்படிகைகழிந்த வென்னை, 'இனி இவன் தானுகமீளமாட்டான்' என்று அதுவே ஹேதுவாக எடுக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே. அரு ளேயென்னவுமாம் அருளாலே யென்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி மே ற்கணார்கலவியே கருதி என்றுபோந்த ன் சுத்தனுனன் என்று தெரியாதபடி, அஸ் ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தனும்படியானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்) "ென்றியேவேண்டி வீழ்பொரு ட்கிரங்கி'என்று அபிமானமும் லோபமுமிறே சொல்லிற்று. இப்படி போந்தநான் அமாநித்வாத்யாத்ம குணபேதர்பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன்.

செல்	(அர்ச்சிராதிமார்க்	கண்ணைநீர்	ஆநந்தபாஷ்பம் பெரு
திக்கு	தாலே) செல்ல	சோர	கும்படியா
அமைந்தேன்	பரமபதத்துக்கு [டவ	நள்	சொறிந்த
	ஆளாம்படி பூர்ண	இருளளவும்	ராத்ரிமுழுதும்
உள் எலாம்	னேன். (பின்பு)	பகலளும்	ப ல்முழுதும்
	உள்ளேயுண்டான (எ	நாராயணவென்	நாராயணனென்கிற
	லும்பும் நரம்புமா	ணும்நாமம்	திருநாமத்தை
ருகி	ன) எல்லா	நான்	அடியேன் [ன்
குர	நீராய்க்கரைந்து	அழைப்பன்	அழைக்கப்பெற்ற
தழுத்து ஓழிந்	த்வநி	ண்டஆறு	ன்பது கண்டஆனவும்
தேன்	தழுதழுக்கும்படியா	எல்லாம்என்பது	எலாம் எனவும்கிடக்
உடம்புஎலாம்	ன்;	கிறது.	(நு)
	சரீரமெங்கும்		

யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனேனேன்) † விறகு களவு கண்டவனிற்காட்டில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்குப் பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும். சூத்ரதநத்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ரா ஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்குப்பாபம் † விஞ்சியிருக்கும். த்ரவ்யங்க ளில்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாயிற்று அபஹரித்தது, ஸர்வ வரனுடை மையையாயிற்று என்னது" என்றுபோந்தது. (படிறுசெய்திருப்பே) † மிடறுதின்றால் † சொறிய வொண்ணு தாற்போலே §பஸ்யதோஹரனேன்.. † நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே ஈஸ்வரசேஷம் இவ்வாத்மவஸ்து என்றிருப்பாரோஸ்திகனுண்டாகில் தேஹாதிரிக்தமாயிருப் பதொருவஸ்துவாவதெ? ஈஸ் ரனுவதென்?" என்று கா கான

அந. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே வென்றியேவேண்டி" இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் தேஹாத்மாபிமாந மேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறரென் றும் ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்கிறரெ ன்றும் ஸங்கதியையிட்டு ண்டு "கள்வனேனேன்" என்று பரிதபிக்கை க்குக் களவு க்ரூரதமமாகவேண்டுனை யாலே, அத்தை நிரூபிக்கிறர். (விறகு) இத்யாதி. (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவநந்தரம், ஆனை யாலே எ றுசேஷம். படிறு - தீம்பாய், அத்தை செய்வேனென்னுமே, "செய்திருப்பேன்" என் னை யாலே, தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பேனென்று, அதுக்கு ஸத்ருஷ்டா ந்த தர்சந மருளிச்செய்கிறர், (மிடறு) இத்யாதி. (சொறியவொண்ணுதாற் போலே) என்றது - சொறிந்து போக்கவொண்ணுதாற்போலேயென்கை. பஸ் யதோஹரத்வந்தன்னை விவரிக்கிறர், (நான்) இத்யாதி. "கண்டவா" என்ற

---

§ பஸ்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே களவுசெய்பவன்,

ப்பறித்தேன். (கண்ட ாதிரிதந்தேனெலும்) †முன்னடிதோற்ரூமை யாலே கைவந்தபடி பரிமாறிே னித்தனேபோக்கி சாஸ்த்ர.கள் ஆகாது''என்றதத்தை அறிந்தும் மீண்டிலேன். (க) [ந்ருபசு] அல்லாத ற்ரோடு பரிமாறுமத்தை நகிபக்கலிலேயும் பரிமாறத் தேடும்

(தெள்ளியேனனேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே ஸாராஸாரவி ே கம்பர்ணிச் செய்யக் ட து செய்து அல்லாதது தவிர்ந்து போரு ாைப்போலே விே கழு டயேனேன். (செல்கதிக்க மைந்தே) நித்ய ஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற் றச்செய்து போந்தநான், 'இனியவன் ஸப் ாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான் பரம பதத்துக்காளாமத்தனை என்னும்படி சமைந்தேன். † செல்லக்கட தியுண்டு பரமபதம், அ குத்தைக்கு ஆளாம்படி பூர் ண னே . † 'க ட ாதிரிதந்தேன் எ றீர் தெள்ளியேனனேன்' ன்றர் வ்யாஹதபாஷ மாயிருந்ததீ. என்ன (சிக்கெனத் திருவ ருள்பெற்றேன்) இனிமீளாதபடி அருளப்பெற்றே .

நீர் †பெற்றபேறுதாெனன்னென்ன (உள்ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்புமற உருகி, அதுதான் த் நியில் † தழுதழுப்பிலேதெரியும்படியானேன். (டம்பெலாம் க நீர்சோர) (உ) ஆஹ்லாதசீத நேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந் ஆஹ்ல ாதசீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந்". உடம்பட ங்க † பஞ்சஸ ரமும் க்ரிஸரமுமிட்டாற்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவும் ப லும் நானழைப்பன் நாராபறை வென்னும் நா மம்) † விஷயாநுப ம்பண்ணிக் களித்திருக்கும்போதோடி, விஷயா நுப ம் பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம்ப ணும் போதோடிவாசியற எனக்குத்திருநாமம் சொல்லுவ யே யாத்ரையாகப்பெற்றேன். (நி)

த்துக்ரு "கேட்பார் வ்யாவர்த்யராண யாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார், (முன் ணடி) இத்யாதி.

சப்தார்த்தம், (செல்லக்கடவ) இத்யாதி. மேலுக்கலாரிகை, (கண்ட வா) இத்யாதி.

* திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெற்றதான * தெள்ளியேனுகையும் * தெ ல்கதிக்கணமைகையுமாகிற பேறு எங்ஙனே? என்னும் ப்ரச்நத்தை அநுவதிக்கி றார் (நீர்) இத்யாதி. (தழுதழுப்பிலே) - கத்கதஸ்வரத்திலே. அஞ்சுழுத்துத் தாவடமொன்றுயிருக்குமது-(பஞ்சஸரம்) என்றது. மிழ என்னுமே, "சொல்" என்றத்தாலே பலித்த அர்த்தமிதுவென்று கொள்வது. 'நள்ளிருளளவும்" என்றது ரு "நள்" என்று சப்தமிசேஷமாய் அது எழுந்த மத்யாத்ரத்திலு மென்று சப்தார்த்தமாய் காலத்தை இப்படி அருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத் தருளிச்செய்கிறார் (விஷய) இத்யாதி.

மூ. ம்பிரா னெந்தை யெண்ணுடைச் சுற்ற
மெனக்கர சென்னுடை ாணைள்
அம்பிணை ரர்கள் ருக்ளி ாள நெருக்கி
யவருயிர் செகுத்த ம்ம ல்
ம்புலாஞ் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக் ோயிலே ங்கி
நம்பி ாருய்ய நா நி கொ டேன்
ாராயணை ன்னும் நாமம். (சு)

பதம.	உரை.	த.	உரை.
நம்பி ாள்.	(ப வத்குணைநூ பவத் தாலே) பூர் ணராயி ருப்பவர் ளே. [ய்	வம்பு	வேம்வரன் நித்ய வாஸம்பண் ணுமை பரிமளம் [தாய்
ம்பிரான்	எனக்கு உப ார ணை	உலா	வீசாநின்றுள்ள
ந்தை	ன குத்தப்பணைய்	சோலை	பொழிலையு
என்னு டச்சு	என குஎல்லாஉறவு	மா	நீண்ட
ற்றம்	மு றையுமாய்	மதிள்	மதிளையுமுடைய
எனக்குஅர	எ னைஆண்டவணைய்	தஞ் மாமணி	தஞ்சைமாமணிக்கோ
என்னை	ாழ்என்னு டைய ஆயுஸ்	க்கோயிலே	யிலேயே
ாள்	ஸாய்	ிகி	ஸேவித்து
அர ர்	ராகூ ர் ள்	ான்உய்ய	(உங் ஊப்போலே)
வெருக்ளி ாள	அஞ்சும்படியா		நானும் உஜ்ஜீவி
அம்பிணல்	பா ளிணலே		கும்படி
நெரு கி	ெ ருங் ப்பண்ணி	நாராயணை ன்	நாராயணைவெ கி ற
அவர் உயிர்	அவர்கள் ப்ராணனை	ணும்நாமம்	நாமத் த
செகுத்த	மூடித்த	ண்டு ெ ாண்	அறியப்பெற்றேன். ()
ம்அண் ல்	எம்ஸ் ாமியா ஸர்	டேன்	

யா. ஆரும்பாட்டு இத்தை நீர்போர ஆதரியாநின்றீர் இது தனக்கு அர்த்தமென்னென்ன் ச் சொல்லுகிறார். † இதினுடைய பா டத்தைஜபித்து அத்தாலே பலம்பெறவிருத்தல் இத்தாலே பாபத் தைப்போக்கிக் கர்மயோகத்துக் குடலா குதல் செய்கையன்றிக்கே

அ. ஆரும்பாட்டு. (எம்பிரான்) இத்யாதி. 'நம்பிகாள்" என்றபதம் விஷயாந்தரபரரைச் சொல்லுமளவில், இதுக்கு-அர்த்தஜிஜ்ஞாஸையாலே கேட்டார்களென்றும் பகவத்பரரானபோது இவருடைய. அதி ரஸோதநார்த்தம் ப்ரஸ்நம்பண்ணினார்களென்றும் கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்தை ருளிச்செய்கைக்குத் தாணுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதினுடைய) இத்யாதி.

அர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே பேறு என்றுதமக்குப் பகீதமாை பாலே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார் நம்மாழ்வாரும் திருமந்த்ரம் ஓரிடத்திலேட்ரஸ்துதமானால் முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் அர்த்தத்தைச் சொல்லிப்போருர் அர்த்த ப்ராதாந்யம்தோற்ற, ஜ்ஞாந மோக்ஷமா வேண்டிை யாலே.

(எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன் (என்னுடைச்சுற்றம்) என்குடற்று க்ான எல்லா புறவுருறையு மானவன். (எனக்காசு) என்னை † வன்னியமறுத்து ஆண்டவன். (என்னுடைவாணாள்) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸை. (அம்பிலைர்கர் வெருக்கொளநெருக்கி அவருயிர் செகுத்தவெம்மண்ணல்) ஸர்ல் பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸரஞ்சும்படி நெருக்கி அவர்களு யிரைமுடித்த எ ஸ்ாமி ஸ்வாமித்தோடே தலைக்கட்டிற்ருய் நின்றது. †இத்தால் சொல்லிற்ருயிற்று (க) மாதாபிதாப்ராதாகிவாஸஸ்ஸரணம்ஸ ஹ்ருத்கதிர்நாராயண என்கிறபடியே.

இதுதான் உடக்குறந்தபடி ன்னை ன; (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வண.கி) † கித்யவஸந்தமான சோலையையும் மாமதிளையுமுடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கிவந்தது எல்லாவுறவுமுறையும் தானே' என்றுதோற்றும் படி அவன்வந்துநிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந்தது. (நம்பிகாள்) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றி நெஞ்சே பராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிற்ருதல் பகவத்குணாநுபவப்பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிற்ருதல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பே போய்க்லேசப்படாகிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றேனென்னுதல். நீங்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கணாயேறிணற்போலே நானும் கணாயேறப்பெற்றேனென்னுதல். (நாராயணனென்னும் நாமம்) ஸர்வவிதபந்துவுமவனே என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன்.

மூ. இற்பிறப் பறியீ ரிவரவ ரென்னீ
ரின்னதோர் தன்மையெ றுணரீர்
கற்பகம் புல ர் கனிகணென் றுலகில்
கண்ட ர தொண்டனைப் பாடும்
சொற்பொரு ளாளீர் சொல்லுதேன் வம்மின்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்மின்
நாராயண வென்னும் நாமம். (எ)

பத.	உரை.	பதம.	உரை.
உலகில்	இப்பூமியிலுள்ளார்க்	பாடும்	கவிபாற்றிசெய்யு ம
தொண்டனை	இழிதொழில்செய் து		வராய்
இல்	திரியுமவர்களு (அவர்களுடைய) க்ரு	சொல்	சப்தத்துக்கும்
	ஹவைலக்ஷண்ய த்	பொருள்	அர்த்தத்துக்கும்
	தையும் [தையும்	ஆளீர்	நிலவரானங்கள்
பிறப்பு	ஜந்மவைலக்ஷண்யத்	வம்மின்	வாருங்கள்:
அறியீர்	அறியாதவராய்	சொல்லுகேன்	(ப்ராப்தவிஷய த்தை
இவர்	இ ப் போ து ஸம்பந்		நீங்களுமிழக் வொ
	நரான இவர் ள்		ண்ணுதபடி) சொல்
அவர்	மூன்பு தரித்ரராயிரு		லுகிறேன்.
	ந்த அவர்கள்	நீர்	ரன்மேனிடோத்த நீங்
என்னீர்	எ ்று அறியமாட்டா		கள்
	தவராய்	புனல்	ஜலத்தாலே
தன்மை	இவர் ள் ஸ்வபாவம்	சூழ்	சூழப்பட்ட
இன்னதுஎன்று	இப்படிப்பட்ட தென	குட ்தை	திருக்குட ந்தையில
	ன்றுஎன்று		ழுந்தரு ளியிருக்கு
உ ரீர்	அறியமாட ்டாதவரா		மாரா முதலை
	ய்க்கொண்டு	தொழுமின்	ஸேவியுங்கள்;
ற்பகம்.	வேண்டிற்றெல்லா ம்	நாராயண என்	"எல்லாவுறவுமு றை
	தரும் கல்ப வ்ரு	ணும்	யுமவனே" ரன்கி
	க்ஷம்போலே உதா		ற அர்த்தத்து க்கு
	ரரானவர்களே!		வாசகமான
புலவர்	கற்றோர்க்கு	நாமம்	திருநாமத்தை
களை ன்!	ரக்ஷ கரே!	பாடி	வாயாரச்சொல்லி
என்று	என்றுசொல்லி	உய்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள்;
க ்டவா	நெஞ்சில்தோற்றினப	நல்பொருள்	இது பரமார்த்தங்கி
	டியே	காண்மின்	ழர். (எ)

வ்யா. ·ஏழாம்பாட்டு. †அல்லாதார்தாணிழக்கிறூர் அவிசேஷஜ்ஞராலை யாலே விசேஷஜ்ஞராய் எ ·ணே†ஸஜாதீயராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்களிழக்கிற தென்னென்கிறூர்.

(இற்பிறப்பறியீர்) †அவர் ள் ர்ஹஸ்த்யத்தில் நி ·றநிலை அறியிே ள் அவர் ள் ஜநமமறியிே ள் (இவர ரென்னீர்)†ப ·டு தரித்ரனுய் ·லேசப்பட்டுப் போந்தாரெருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக் ல் இது இ னள ··றிக்கே யிருந்தது; இது வேறே யொரு ணடியா வேணும்" ர ·று அறியமாட்டாதே ஸ்ரிய பதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானுய்ப்போந்தாரை நினைத் திருப்புதிே ள். அன்றிக்கே (இ ரவரென்னீர்) என்று ஒருசொல் லாய், ஒரு ர்வாசியு மறியீரெ ·னருமாம். (இன்னதோர் தன்மை யென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இது என்றறியமாட் டீர்

(கற்பகம்) † நினையாதே கொடுக்கும்' ன்புதிகோள். (புலவர் களைகணென்று) விசேஷ ·ஞரா யிருப்பார்சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஒளித்துப்போம னை எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்' எ ·பர்கள் (உலகில் கண்டவர் தொ ·டனைப்பாடும்) †லோகத்தில் நீச ர்த்தி ளாய்த்திரிவானைக் கண்டவா பாடும் ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லித் திரிகிற. (சொற்பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும்

கையாலே டவித்தஸங்கதியையருளிச்செய்கிறூர் (அல்லாதார்) இத்யாதி. (ஸஜாதியராய்) என்றது - ஸத்ருசராயென்றபடி. கீழே "நம்பி ள்" என்று ப வத்ப்ரவணரானபோது, அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொ ·னவர் க்ருபை யாலே லோ த்திலே கண்வைத்து ...பதேசி ·கப்பார்த்தாராய் அதிலே "சொற் பொருளாளீர்" ன்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (அல் லாதார்) இத்யாதி என்று ண்டுசொல்வது.

'இல் அறியீர் பிறப்பு அறியீர்" என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தையரு ளிச்செய்கிறூர், (அவர்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. இவர் - இப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர்-முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த் தமாய், பவிதார்த்த மருளிச்செய்கிறூர் (பண்டு) இத்யாதி வா யத்வயத்தாலே.

(நினையாதே) என்றது-தேயவஸ்துவின் உத்கர்ஷத்தைநினையாதே என்ற படி; ஸ்வப்ரயோஜநத்தை நினையாதே என்றுமாம்; யாச ஞடையருறை ஸ நினையாதே என்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ரத்யக்ருத்யம் பண்ணுமவ ரை, கண்டவாபாடுமென்றர்த்தமாயருளிச்செய்கிறூர், (லோகத்தில்) இத்யாதி.

மூற்றிலேன் கலை ஞாம்புலன் ருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தைப்
பெற்றிலே னதனல் பேதையே ந மை
பெருநிலத்தா ருயிர்க் கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித் திரிதருமே ன் கணிர்ந்தேன்
செல்கதிக் குய்யுமா றெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன்
நாராயணே ன்னும் நாமம். (அ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
கலைகள்	சாஸ்த்ரங் ஞள	கருத்துள்	விஷயங்களிலே
கற்றிலேன்	(ஓராசார்யனிடத்தி	மனத்த	நஸ்ஸை [தேன்.
	ல்) அப்யஸித்தேன	திருத்தினே	வலியமூட்டிப்பே
	ல்லேன்.	அதனல்	இப்படிபோருளை யா
ஐம்புலன்	ஐந்து இந்த்ரியங்கள்		லே
ருதும்	நினைக்கிற	பேதையேன்	அறிவிலியானநான்

கிலவரானநீங்கள் †சொல்லுடைமைக்கு உ கனிற் காட்டிலில்லை, ப்ரமேய ஞாநமுடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகென்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞாநத்துக்கும் சொல்லுடைமைக்கும் பாத்தம் போரும்படியான விஷயத்தை நான் ாட்டித்தரவாருங்கோள். (சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகரங்களும்வேணுமே. (நற்பொருள் காண்மின்) நன்ரூன அர்த்தத்தைக் ண்டு கொள்ளுங்கோள். †பேறும் தானேயாய் தன்னைத்தரு தும் தானேயாயிரு கை. (பாடிநீருய்மின் நாராயணவென்னும் நாமம்) ாச்யங்களில் தலையானத்ததைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோ ளெ கிறார் (க)†' ய பரஸ்ய மஹேச்வர ய'பரஸ்யைமஹாவர " என்றதிலே † இதிணுடைய †ஸங்க்ரஹத்தை. வாசகங்களில் தலை அகாரம், ாச்யங்களில் தலை †கீழ் நான்சொன்னது.

தாத்பர்யார்த்தம் (சொல்லுடைமைக்கு) இத்யாதி.

நன்மையை விவரிக்கிறார் (பேறும்) இத்யாதி. நாராயணபதம் நற்பொருளுக்கு வாச மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ய) இத்யாதி. (இதிணுடைய) என்றது - நாராயணபதத்திணுடைய வென்றபடி. (ஸங்க்ரஹத்தை) - அகாரத்தை. (கீழ்நா சொன்னது) என்றது "நற்பொருள்' என்றதென்றபடி ... ... (எ)

(க) தைத்தி - நாரா - உ-ச.

நன்மை	நல்லநினை வ
பெற்றிலே	பெறுதவனேனே.
பெரு	பெரிய
நிலத்து	பூமியில்
ஆர்	நிரம்பியிரு ஙிற [கும்
_யிர்க்குஎல் ாம்	ல்லாப்ராணி ஞ
செற்றமே	ஹிம் ஸபண்ணும உ
	பாயத்தையே
வேண்டி	நினைத்து
நிரிதருவேன்	திரிந்துக்கொடுபோந்
	தேன். (இப்படிநெ
	நெங் ாலம் திரிந்தே
	ஞகிலு அவன்க
	டாகூந்தாலே)

தவிர் தேன்	இவையெல்லாம் போ
	ப்பெற்றேன்;
செல்கதிக்கு	(அர்ச்சிராதி மார்க் த்
	தாலே) செல்லக்
	டவ பரமபதத்துக்
	குப்போய்
ய்யு ஆறு	உஜ்ஜீவி கும் வ ை
	யை
எ ணி	நினைத்து
அடியேன்	சேஷபூதனானான்
நாராயணனென்	நாராயண என்கிற தி
ணும்நாமம்	ருநாமத்தை
நல்துணையாக	நல்லஸஹாயமாக
பற்றினேன்	அவலம்பித்தேன். ()

வ்ய. எட்டாம் பாட்டி- †எ கள் பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த் தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்து கு நாங்கள் தேசிகராகவல்லோ மோவென்ன கெடிவிகாள். நானன்றே இவ்விஷயத்துக்கு யோக் யனய் உ களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன் ஆனபின்பு இவ்விஷ யத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ? என்கிறார்.

(கற்றிலேன் கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்ச ரிக்க அநுச்சாரணம் பண் ணிப்போராமையாலே சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாந முண்டாயிற்றதில்லை. (ஐம்புலன் கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸ்ஸைப் பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமா ந பாஹ்யேந்த்ரியங்களைக்காதாசித் மாயாகிலும்விஷயங்களில்நி றும்மாற்றி ப்ரத்யக் விஷயமாக்கிலை நல்வழி போகைக்குறுப்பாமி றே. ஸ்ரோத்ராதீந்த்ரிய கள் விஷயங் ளிலே யிழிந்து தான் நினைத் தவழியே கொடுபோ மநஸ்ஸையும் அதுக்கு உறுப்பாக்கிப் போந்

அந. எட்டாம்பாட்டி. (ற்றிலேன்) இத்யாதி. "வாடினேன்" என்று தொடங்கி பூர்வ வ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்துச்சென்று கீழ் இரண்டுபாட் டிலே அத்தை விட்டவர் மீளவும் பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (எங்கள்) இத்யாதி. 'பாழியாணழியானருளே" என்று ஆழ்வார் * மயர்வற மதிநல மருளப் பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வ வ்ருத்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்கரமாயிற்றென்று ருதி ப்ரஸ்நம்பண்ணி னார்களென்று கருத்து. அநுதாபகூந்யரை யிருந்த என்னிடத்திலே யருளின வன், நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ ன்னும் உ களிடத்தில் அருளக்கு றையில்லை என்று த்தரத்துக்குக் கருத்து.

தேன். (திருத்தினேன் மனத்தை) விஷய ப்ர ணரானவர்கள் விஷய ப்ராவ யம் போராது என்று ஒளஷதஸேவை பண்ணியிருப் பார்களிறே அப்படியே விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை லிய மூட்டிப் போந்தேன். (பெற்றிலேனதனால் பேதையேன்நன்மை) †சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே விஷய ப்ரவணனுப்ப போருனையாலே அறிவு கேடனுய்ஹிதஞ்சிந்தை பண் னப்பெற்றிலே . (பெருநிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம் செற்றமே டித் திரிதருவேன்)†எனக்கொரு நன்மை ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே பரஹிம்ஸை ப ணும் விரகே சிந் தித்துப் போந்தேன். †எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்கு விரகேபார்த்துப்போந்தேன். †' ஒருவனுக்கு ப வத் ஸம்பந்தமு டு இல்லே என்று தனக்கே அறியலாம்" என்று பலகாலும் அரு ளிச்செய்வர் ஜீயர். ஒருவன் நோவுபட ண்டால் ஐயோ." என்று இர கம்பிறந்திருக்கில் நமக்கு பகவத் ஸம் பந்தமுண்டு" என்றறி யலாம் அத்தனையும் வேணும்" என்றிருந்தாலுகில் நமக்கு பக த் ம்பந்தமில்லே ' என்றிருக்கலாம். †பெருநிலத்து ஆருயிர்க் கெல்லாமென்னுதல் பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாமென்னுதல்.(தவி ர்ந்தேன்) †ஹேது வறிந்திலேன் தவிர்ந்துகொடு நிற்கக் ண்டேன். ( ) உய்வதோர் பொருள்' என்றும் (உ) ஆழியானருள்" என் றும் (ங) 'சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன்" என்றும் கீழ்ச்சொ ன்னதிறே. (செல்கதிக் குய்யுமாறெண்ணி) †செல்லக்கட தியு ண்டு பரமபதம் அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை .மநோரதி த்து (நற்றுணையாகப் பற்றினேனடியேன்) அம்மியைக் ட்டி கொ ண்டு ஆற்றி விழிவாரைப்போலே யன்றிக்கே (சு) பாத்ய புண்ரீக ஸ்துநாமஸஜ்ஜ்ரு நாம்ருதேம-பாதேயம் பு டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்

'அதனுல் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்' என்று அந்வயித்த ருளிச் செய்கிறூர், (சாஸ்த்ரீய) இத்யாதி. 'செற்றமே" என்ற ஏவகாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென் றருளிச்செய்கிறூர், (எ க்கு) இத்யாதி. பரஜீவநம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யார்த்தரம் (எல்லாரையும்) இத்யாதி பரஹிம்ஸை அநர்த்தகரமென்னுமத்தை ஜநிஷ்யமூகே உபபாதிக்கிறூர், (ஒரு னுக்கு) இத்யாதி. பெருநிலத்து - மஹாப்ருதி யில் ஆர் - நிரம்பியிரு கிற ன்றும், பெருநிலத்தாரான உயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்த நிர்வாஹம் ாட் டுகிறூர் (பெரு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. (ஹேதுவறிந்திலேன்) எ றது - எ னிட த்திலொரு ஹேதுவறிந்திலே னென்றபடி. 'செல் திக்கு எ றவநந்தரம், போய் என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய் கிறூர் (செல்ல) இத்யாதி.

(அ)

(க) க - க - க -

(ர) க - க - ரு.

(உ) க - க - ஙு. -

(சு)

மு. குலந் ருங் செல் ம் த் திடும்
அடியார் படியாயின வெல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்
அருளொடு பெருநில மளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும்
பெற்றதாயினு மாயின செய்யும்
நலநதரும் சொல்லை நா ண்டே ண்டேடன்
நாராயண வென்னும் நாமம் ( )

பத.	உ ர.
நாராயணன் என்னும்நாமம்	நாராயண எ கிற தி ருநா மானது
ருலம்	(த னஅநுஸ் தித்த ர் ரு கு) உயர் தருலத்தை
தரும்	ெ டு கு ;
செல்வம்	ஐஸ்வர்யத் த
தந்திடும்	தரும்.
அடியார்	சேஷபூதரா ர் ள்
படி	அநுபவித்தே ழி க்க
	ே ண்டிய
தியாயினஎல்	து க்கம்என்று பே ர்
லாம்	பெற்ற எல்லாவற்
	றையும்
நிலந்தரம்செய்	தரைமட்ட ாக்கிவிடு
யும்	ம்.
நீள்விசு பு	பரமபதத் த
அருளும்	ெ டு ்கும்
அருளொடு	க்ரு பயோடுகூட
பெருநிலம்	ங் ர்ய ாகிறபெரி
	யஸ்த்தா த்தையும்
அளிக்கும்	தரும்.

ப ம.	உரை.
வலம்	(த னஅநுபவி க் ்கீடான) சக் தியையும்
தரும்	கொடுக்கும்.
மற்றும்	இன்னுமுள்ள ல்லா ஹிதங்களையு
தந்திடு	செய்துகொடுக்கும்;
பெற்றதாயினு	சரீரத் தயுண்டா கி
ம்	ன தாயா ர் ா ட்டிலும்
ஆயின	ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூ பஜ்ஞாநவி ாஸத் தை
செய்யும்	பிறப்பி ்கும்.
நல தரும்	கைங்கர்யஸ்ரீயைத்த ருவதான
சொல்லை	திருநாமத்தை
நான்	இப்படியிருப்ப தொ ன்றுண்டு எ றறி யாதநா
கண்டே ன்	ா ப்பெற்றேன். ()

ருதம்” என்னுமத்தைப்பற்றியே ன். அ ரைப்படித்திவிடுமத்தைப் பற்றினேன் (நாராயணவென்னும் நாமம்) அக்கரைப்படித்தும் வஸ்துவுக்கு ாசகமான திருநாமம். (க) நயாமிபரமாங்கதிம் நயாமி பரமாம் கதிம்” என்னக்கடவதிறே. (அ)

(க) வராஹசரமம்.

வ்ர. ஒன்பதாம் பாட்டு. †அநாதிகாலம் விஷயப்ரணயப கத் விஷயத்தில் விழுகணைப்போந்த நா விஷயங்கள்தான் †ஸாதியாய் †மீடளவிலே ஸ்வே ரன் தன் க்ருபையாலே கொண்டானென்கிற அர்த்தத்தை உய்தோர் பொருளால்' ரன்கிறத்தாலே சொர் †முதற்பாட்டில்; காலமடங்க வ்யர்த்தமே புறம்போக்கிே ன் என்றூர் இரண்டாம்பாட்டில் †ரக்ஷகயேே டி அதுகு விருத்த (த்ஸ) மான துஷ்கர்மகளைப் பண்ணி விஷயப்ரணய் காலத் தயட நிஷ்ப்ரயோ நமாகப்போக் கி நான் போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான ஸ்வே வரணையும் அனுக்கு ரச மான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென் றூர் மூ ன்றும்பாட்டில் துர்மானியாய் சோகி கக் டவதல்லாத விஷயங்களுக்குச் சோகித்து விஷயப்ரணயி ஆநாத்ம குணங்களால் குறை ற்ற நான் அமாநித்வாத்யாத்மகுணைபேதர் பெறும் பேற் றப்பெற்றே னென்றூர் நாலாம்பாட்டில் ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி பய்யதோஹரனய் ஸர்வேஸ்வரனெருவனுள என்றிருப் பாருண்டாகில் §உக்த்யாபாஸகளாலே இல்லை செய்து போந்த நான் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்ப ணி ன்றுமித்தே யாத்ரையாய்ப் போரு ர் பெறும்பேற்றைப் பெற்றேனென்றூர் அஞ்சாம் பாட்டில் இதுக் ர்த்தமென்? இது ந்தபடி யென்?' என அர்த்தத்தையும் சொல்லி ஸம்ஸாரிகளெல்லா மிங்ஙனே க்லேசப்படாநிற்க †நாணிப் பேற்றைப் பெற்றேனென்றூர் ஆறும்பாட்டில் அல்லாதா ரிழுக்கிறூர்கள் ‡ (அவிசேஷஞ் ராகையாலே); என் றேனி ஸ்ஜாதீயராய் விபோஷஜ்ஞராய்க் விபாடித் திரிகிற நீங்களிழு

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (குலந்தரும்) இத்யாதி. நிகமம் அணித்தான வாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும் சொன்ன ப்ரமேயங் ள புத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸ்கதி யருளிச்செய்கிறூர் (அநாதி) இத்யாதி. (ஸாதியாய்) என்றது-அல்பமாயென்றபடி. இது-"விஷங்ள்த்தனில் அரைகூணம் ரஸ்தாழப்பண்ண வல்லதொரு விஷயந்தானில்லையிறே" என்றருளிச் செய்ததைப்பற்ற. (மீண்டவளவிலே) என்றது - ஒரு விஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயாந்தரத்தில் போகாதே ஓடி இளைத்தவளவிலே என்கை. (முதற்பாட்டில்) என்ற வநந்தரம், அருளப்பெற்றவராகையாலே என்றுகூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமே போக்கினத்தை யெல்லாம் மூன்றும் பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம்பெற்ற பேற்றை அருளிச்செய்தா ரென்கிறூர் (ரக்ஷகயே) இத்யாதி. (நாணிப்பேற்றை) என்ற வநந்தர, தஞ்சைமாமணிக் கோயிலே வணங்கி' என்றுகூட்டுவது.

---

§ (பா) யுக்த்யாபாஸங்களாலே. ‡ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ாதே கொள்ளு கோவலன்றூர் எழாம்பாட்டில் நீர் சொல்லு கிற அர்த்தத்துக்கு நா கள் தேசி ராக ல்லோமோ" எ ன கெடுவிகாள். நானன்றோ இ விஷயத்துக்கு சில ணுய் உ களுக்கு கூட உபதேசி கிறேன் ஆ பி பு ப த் விஷயத்து ளா ர தாரில்லை என்றூர் ட்டாம்பாட்டில் 'நீர் திருநாமத்தைப்போர ஆதரியா கின்றீர் இதென்ன பலத்தைத் தரவற்று" என்ன திரு நாம பலத்தைச்சொல்லுகிறூர் இப்பாட்டில்.

(குலந்தரும்) † ந்மவ்ருத்தங்களால் குறைய கின்ற ணைருத்த ணுக்கு பகவத் ஸம்பா தழு டாலல் இவற்றுலுயர்ந்தா ணைருத் தன் இவை யிர டிலு மிவனுக்குத் தாழ்வுண்டாகவும், தாணுயர்ந் தாணை வும் † கிணைத்திருக்கவுங்கூட கூசவேண்டும்படியாயிற்று பக த் ப்ரபாவமிருப்பது. † ஆகிலும் பெ ெ ாடுத்தல் கொள்ளுதல் செய்கிறூரில்லை அதுக்கடி †ஜாதி நிபந்தநமாகை. †ஸ்லாகை †கு நிபந்தநம் (க) ஸ்ஸ்லாக்யஸ்ஸகுணீதந் யஸ்ஸகுலீந' என்னக்கடவதிறே. § †கண்டதெல்லாம் தர்மஸங்தே ஹம் ப க் ட தர்மபுத்ரன் பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலும் அசு ரீரி ாக்யத்தாலும் விதுரரை ப்ரஹ்மமேத, †தாலே ஸம்ஸ்காரப் ண்ணினேறே ருஷிகள் தர்ம யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம் பண் ணிக்க யொழியுந்தனையும் பார்த்துநின்று தர்மஸங்கட ங்கள் கேட் டப்போலர்களிறே. இங்ஙனன்றூகில் பஞ்சமவேதமான மஹா பார தத்திலே யெழுதக்கூடாதிறே †கைசிக தையிலே வந்த ாறே வில கூணையிருப்பானைரு ப்ராஹ்ம ஸ்சார வைகல்யத்துக்கு பகவத் ஜ்ஞாநமுடையா ணைரு பாடுவாணலே பரிஹாரம் † இருந்ததிறே.

குலத்தையும் அது கீடான வ்ருத்தத்தையும் தருமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஹேதுவருளிச் செய்கிறூர், (ஜந்ம) இத்யாதி. (நிணைத்திரு வும் கூட) என்றது - தாழ்ந்த சொலவும் தாழ்வுக்கு ஸஹசகமான செயலும் செய் யக்கூடாதென்றபடி. இப்படி உத்க்ருஷ்டராணல் கொடுத்துக்கொள்ள வேண் டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறூர் (ஆகிலும்) இத்யாதி. (ஜாதிநிபந்தநம்) என்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்து ெ ள்ளக் கடவனென்று சரீர ஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ரநிபந்தநமென்றபடி. கொள்வனே ெ ாடுப்பனே யில்லாவிட்டால் ஸ்லாக்யதை எங்ஙனே யென்ன ; அருளிச்செய்கிறூர் (ஸ்லாை) இத்யாதி. (குண நிபந்தநம்) என்றது - பக வத் ப்ரஸ தத்தாலே வந்த சேஷத்வ ஜ்ஞாநநிபந்தந மென்றபடி. சரீர ஸம்பந் தம் தவிர த்ரிவித ரணத்தாலும் ப வத் ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிக்கைக்கு ப்ர மாணம் காட்டுகிறூர் (டதெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. ப்ரமா ணந்தரம், (கைசிக) இத்யாதி. (இருந்ததிறே) வராஹபுர ணத்திலே என்று

(க) [யாநத்தில்காண்க.

§ இக்கதை ய ஸ்ரீவசநபூஷணம் - ஸ்ரு - ஸ்ருக - வது வாக்ய வ்யாக்

†ரஞ்விபீஷணஞ்ஞான் ரா ஜனப்பார்த்து "பெருமாளைச் சரணம் புகு" என்று சொல்ல (க) த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்று நீ இக்குடிக்கு உடலல்ல என்றுணிற. ராவணனுக்கு வார்த்தைசொல்லுகிற விடத்தில் (உ) நிசாசர கிசாசர' என்று அவனை ராக்ஷஸனே வும் தான் அல்லனாகவும் சொ னன். இ னையன்றிக்கே (ங) 'ரக்ஷஸாஸாம்பலாபலம்' என்று பெருமாள்தாமு மருளிச் செய்தார். ஆகையாலே பக த் ஸம்பந்தம் ஸ்பர்சமே தியா பிருந்தது.

(செல் ம் தந்திடும்) ரா ஸம்பந்தமற்றவாறே (ச) அந்த ரக்ஷத்ரிய - அந்தரிக்ஷகதஶ்ரீமான்' என்று ராமஸம்பந்தத்தாலே ந்த ஸ்ரீ குடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே † அதுதன்னையே சொல்லிற்று வுமாம் (ஞ) ப த்யுர்மயா ஜ பரித்யக்தா மயா லங்கா' என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே ரா ணஸம்பந்தமற்ற ாறே ராமஸம்பந்தத்தாலே லங்கை வாய்மும் முடியும் அன்றலையிலே வந்திருந்ததிறே. (ட) நின்னையே தான்வே டி நீள்செல் ம் ண்டாதான்ற னையே தான்ண்டும் செல் ம் எ க்கட திறே. உன்னையே யுகந்து நிலைநில்லாத ஸம்பத்தை வே டேன் என்றிருப்பாரை அது கவிடாதாப்போலே என்கிறார் † தாம்வி ச் செய்த தம்மை அது கவிடாதபடியாலே. † அங் ங்ணன்றியே உன்னை யுகந்து நிலைநின்ற ஐர்வர்யத்தைக் காற்க ட கொ ந்து நீயே யமையுமென்றிருக்கும னை மோக்ஷ ரீ கைவிடா தாப்போலே யென்றுமாம்.

(அடியார் படுதுயராயின ல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும்) அடியாரு ந தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள் படுதுயருண்டு (எ) அவஶ்யமனுபோக்தவ்யம் அவஶ்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்று அநுப விநாஶ்யமான கர்மங்கள் அவற்றையெல் ாம் (நிலந்தரம் செய்யும்) நிலத்தோ டொக்கப்பண்ணும் வெறுந்தரையாக்கும் சேஷம். இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணஞ்ஞான்) இத்யாதி.

(அது தன்னையே) என்றது-லங்கைஶ்வர்யந்தன்னையே என்றபடி. (தாம்) என்றது - குலசேகராழ்வாரை நீள் செல்வம்" என்றது - விபரீதலக்ஷணையாலே அஸ்த்திரைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கழ் அருளிச்செய்து 'நீள்' என்றதாலே நித்யைஶ்வர்யமென்று யோஜநாந்தர மருளிச் செய்கிறார், (அங்ஙனன்றியே) இத்யாதி.

(க) ரா-யு-கசு- ஞ.
(உ) ரா-யு- சு-உஅ.
(ங) ரா-யு-கக-எ.
(ச) ரா-யு-கசு- எ.
(ஞ) ரா-யு-கக-ஞ.
(ட) பெரு-திரு-நி-சு.
(எ)

வலதூதலமா கும் அ ங்ன றியே நிலமென்று அ ன் ர்த்தி கிற இடமாய் தரமென்று தர மாய் இடைக்குறைத்தலாய், இ ன் பக் ல் தின்றும் கர்மங்கள் தானே நமக் கிருப்பிட மன்றென்று போம்படி பண்ணுமென்றுமாம் ( ) யத்ரா ஷ்டாக்ஷரஸ நத்தோ மஹாபா கோ மஹாபாே மஹீயதே । நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி யாதிதுர்ப்பி க்ஷதஸ்கரா (உ) சுமெனுதே கவிட்டோடித்தூறுகள் பாய்ந் தனவே" (ங) † கோலாடி † குறுகப்பெரு' அங்ன றியே நிலமென்று ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்த்தமான சரீரமாய், இ ன் பண்ணின கர்மங்களைச் சரத்தளவாக்கும் பக்திமானுக்கு ப்ராரப்த்த கர்மாவதியா யிருக்கும். இ வர்த்தாநுலந்தாநத்தைப் பண்ணி ப்ரபநநனை னுக்கு இம்மரீரா தியா யிருக்கும். (நீள்வி சும்பருளும்) விரோதி நிவ்ருத்தியாகிறது சரீரா தியிறே. அ ர் ள ன்றியே, பரமபதத்தையும் கொடுக்கும். (அருளொடு பெருநில மளிக்கும்) அருளோடேகூட பெரிய நிலமுண்டி பெரிய ஸ்த்தா நம் ை கர்யமாகிற பெரியபதம் அத்தைத்தரும். (வரந்தரும்) (ச) ஒழிவில்காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமான கைங் கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றுமாம் அது தன்னையே காட்டும். அங்ன்னன்றிக்கே (லந்தரும்)என்று (நு) ' யஷுத்ரா தா யஆத்மதா பலதா ' என்று தன்னையும் கொடுத்துத் தன்ன யநுப விக்கைக்கீடான சக்தியையும் கொடுக்கும். நித்ய ஸம்ஸாரியாய் இன்று சென்ற னுக்கும் நித்யாநுப ட்பண்ணுகிற நித்யஸூரிக ளோடொக்க அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும் கொடுக்கும்.

அங்ன்னன்றி கே, (அருளொடு பெருநிலமளிக்கும் லந்தரும்) தன்னை ஆஶ்ரயித்த ர்த. ள ர்க்கே த ளோடு ஸம்பந்தித் தார்க்கும் தங்காருளோடேகூட பெரிய நிலமு டி பரமபதம், அத்தைக்கொடுக்க ல்லராம்படியா ப்ரஸாதத்தைப்ப ணும்.

(மற்றும் தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இ னறியாத வற்றை யும் தானே கொடுக்கும். இ ன் கார்யம் தானறிந்தாலே, நாம

(கோலாடு) என்றது - கோல் நடமாடும் தேசமாய், அத்தால் ஆஜ்ஞை நடக்குமிடத்தி லென்றபடி. (குறுகப்பெரு) - கிட்டப்பெறுது. 'பெருநிலம்' என்ற பதத்துக்கர்த்தமான கைங்கர்யத்து குப் ப்ரார்த்தநீயதை வரம்" என்றத்தாலே சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (ஒழிவில்) இத்யாதி

(-)
(ர) பெரி-திரு-நி-சு-ங.
(ங)

(ங) பெரி திரு-நு-சு-சு.
(ச) தி-வாய்-ங-ங-க.

ன்றே கடே ாம்' என்று தாே ொடிக்கும் §ே ாவிந்தஸ் ாமி தன்னை ண்ட நந்தரம் நா கூடப் போருே " என் அவனுடைய மு புத்தை கினை யறிந்து நீ யி ே யிருந்து சிறிது ாளதுபவித்து ா" என்று போனனிறே. (பெற்றதாயினு மாயினசெய்யும்) மாதா ானவள், சரீரத்துக்கு உத்பாத யாமள விறே. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப் பிறப்பிப் பான் †அ னேயிறே. (க) 'ஶரீர மேவமா த ஏத ராஜநயத சரீரமே மாதாபிதரௌஜநயத' என்று, விரோதியான சரீரத்தை உத்பா தித்து விமளவிறே அ ர்க் செய் து' (உ) 'ஸஹி த்யாத்ஸ ஜனயதித ச்ரேஷ்ட ஜன ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச் ச்ரேஷ்டட்ட ந்ம என்று ஞாநப்ரதனை ான் அவனேயிறே

(நலந்தரும் சொல்லே) அர்த்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத் தைச்சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப் பிறப்பிக்கு மென்னுதல் †நலமென்று வ்ருத்தமாய் கைங்கர்யத்தைத் தருமென்னுதல் †ஆ

யாலே கை கர்யத்துக்கடியான ருசியைப் பிறப்பிக்குமென்னு தல் கங்கர்யம் தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்ப டியிருப்பதொன்றுண்டி என்றறியாத நான் ா ப்பெற்றேன். (நாராயணே ெ ணும் நாமம்) (ங)† நமோநாராயணாயேதிமந்த்ரஸ்ஸர்வார்த ஸாதக -நமோநாராயணே யேதி மந்த்ரஸ்ஸர் ார்த்தஸாதகம்" என்னு மத்தை (கூ)

மூ. மஞ்சுலாம் சோலே வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலா லெடித்த தெய் நன்மாலே
யிவைகொண்டி சிக்கெனத் தொண்டீர்

(அவனேயிறே) என்றது - மந்த்ரப்ரதனை ஆசார்யனிறே ன்கை. இத் தால், மந்த்ர ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கு மென்றதாயிற்று.

அருளொடு பெருநில மளிக்கும் வலந்தரும் ' என்றதுக்கு மோக்ஷப்ர தத்வரூப ச திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, நலம்" என்றதுக்கு அர் த்தமருளிச் செய்கிறார், (நலமென்று) இத்யாதி. (ஆகையாலே) என்றது-ஸ்வரூ பஜ்ஞாந ஜநகமாகையாலே என்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்று கொள்வது. என்னும்' என்கிற ப்ரஸித்தி யை இப்பாட்டி ப்ரமேயத்துக்குச்சேர வருளிச்செய்கிறார் (நம) இத்யாதி. (கூ)

---

§ இக்கதையை நி-ப அ-தி நி-பா மாகமாநிலனும்' என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்தில்காண்க.

(க) (உ) (ங)

துஞ்சும் போதணைமின் துயர் ரில் நினைமின
துயரிலீர் சொ ல்லிலும் ந ன்றும்
நஞ் தான் ண்டீர் நம்மு ட வினைக்கு
நாராயணை ெ ன்னும் நாமம். (0)

திருமங்கை ழவார் திருவடிகளே சரணம.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	நல்	லிலக்ஷணமான
உலாம்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள	மாலை	சொன்மாலையான
சோலை	சோலையையும்	இ கொண்டு	இத்திருமொழியாலே
வண்டு	வண்டு ள்	தஞ்சும்போது	சரீராவஸாநத்திலே
அறை	சப்தியாநின்றுள்	அ ழமி	கூப்பிடுங் ள்
ாநர்	மிக்கஜலத் தயு மு டைய	துயர் ரில்	வ்யஸநங் ள் நேரிடு ம் ாலத்திலும்
மங் யார்	திரு , யிலுள்ளா ர்க்கு ரக்ஷ மான	நினைமின்	இத்தையே மந ம்ப ண்ணுங் ள்.
ாள்	ாலையுடையராய்	துயரிலீர்	வ்யஸநமற்றநீங் ள்
கலி ன்றி	விதோ ஷத்தைத ப் போக்கினஆழ்வார்	சொல்லிலும்	சொன்னாலும்
செ சொலால்	செவ்வியசொ ல் ல ா லே	ன்றும்	நன் மையைத்தரும்.
ாடித்த	எல்லார்க்கும் தெரியு ம்படி அருளிச்செ ய்ததாய்	ாராயணை என் ணும்நாமம்	ாராயணை ன்கிற தி ருநா மானது
தெய்வ	அப்ராக்ருதமாய்	நம்முடை	நம்மு டய
		வினைக்கு	பாபங் ளுக்கு
		நஞ்சுதான் ண் ர்	விஷமாயிரா நின்றது கிடீர். (0)

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (மஞ்சுலாஞ் சோலை) மேகங்கள் உலா வும்படியான ஓக் த்தை யுடைத்தான சோலை. † (வண்டறை) என்கி றது சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். மாநீர்க்கு விசேஷ மா வுமாம் லத்தினு டய ரஸ்யதையாலே ஈ கள் ண்டெ டு மொ ய்ப்ப" என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்களாயிற்றுத்தமிழர். (மங்கையார் ள் கலிகன்றி) பகவத் ஸம்பந்தத்தை யுணர்ந்தவர்

அந. பத்தாம் பாட்டு. (மஞ்சுலாம்) இத்யாதி. வண்டறை என்றது வண்டு ள் சப்தியாநிற்கிற என்றாய், அது சோலைக்குச் சொல்லுதலோ ஸித்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லுகை விஸமயஸித்தமென்றும் விவகூஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (வண்டறை) இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.

ள் ப த் ‡ பலமே பலமாயிருக்குமாபோலே திருமங் கயிலு ர் ளார் இ ர் கயில் † ாரே தங் ளுக்கு பலமா ாயிற்று கீனைத் திருப்பது.

(செஞ்சொலா லெடித்த) அதிக்ருதாதிகாரமாய் ம்ஸ்க்ருத மாய் தெரியாத சப்தங்களாலே சொன்ன அர்த்த கஹ வ்ய தமா ல்லார்க்கும் தெரியும்படி செவ்விய சொல்லாலே சொன்ன. (தெ ய்வ நன்மாலே) அப்ராக்ருதமாய் ( ) ட்டாரார் ா ர்கள் ' என்று நித்யஸூரிக ள் கேட்டு அநுபவிக் லாம்படியிருக்கிற மாலை தொடை . (இவைகொ ் டு சி ் தி த் தொ ் டீர் துஞ்சும்போ த ழுமின்) சரீராவஸாநத்தில் யம ் ய தக்கு அஞ்சாதே இத்திரு நாம ் களைச் சொல்லுங்கோ ள். (துயர் நில் கீனமின்) இ ் வரு குண்டான ் யஸநங்கள் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங் கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றும்) சரீரத்தோடே யிரு ் தால் இவையெல்லாம் ருகை ப்ராப்தமன்றோ ா ் று இத்தை மதியாதே அ ந்யப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு ஸ் யம் ப்ரயோஜநம் (நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு) நம்மு டைய பாப ் களு ் கு †§ ஆற்றவி ாண்ணாத நஞ்சு. (நாராயணு வி ் னும் நாமம்) (உ) † ' ாவனக்கென்றும் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம் நானும் சொன்னேன் நமரு முள்ளீமின் நமோ நாராய ம் ' என்று நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு ‡ அல்லாதன வெல் லாம் ஸம்ஸாரத்திலே ர்ப்பற்றுகைக்குறுப்பாயிருக்கும். இதி னுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னு மி ் வர்த்தத்தை யெல்லாரும் புத்திப ் ணி யிருக் லா ாதோ? (o)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சர ம்

(வாளே த ் ளுக்கு பலமா) என்றது ் கு - வாள்வலியால் மந்திர ் தி ா ண்டு பதேசித்து ரகூஷி ் யாலும் நிர்வாஹ ராகையாலுமென்று ருத்து.

(ஆற்றவொண்ணாத) - ஸஹிக் ் கூடாத. "ாண்ணும்" என்றது போக்ய தாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு) இத்யாதி. கண்டீர் ' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செ ய்கிறார் (அல்லாதன) இத்யாதி. ... (o)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளேசரணம.

( ) தி - வாய் - o-நி- க. (உ) சு o சு.

‡ (பா) ஸம்பந்தமே. § (பா) ாற்றவொண்ணாத-அப்ரதி ் ரியமான.

முதற்பத்து முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ் ார்திருவடிகளே சர ம்.

மூதற்பதது இர டாநதிருமொழி வாவி

மூ. வாலிட ாவலத்தொருவண துடல்கெ
ரிசிலே ஊவித்தன்று
ஏலநாறுதல் டடம்பொழிலிடம்பெற
விருந்தரல்லிமயத்துள்
ஆலிமாமுகில்திர்தரவருரை
யகறமு டேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சுனைப்
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

பதம.	உரை.
நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
அன்று	ஸுக்ரீவன் சரண ்பு
	குந்தவன்று
ாலி	ாலிண ்ணும் பே ர
	யுடையனுய்
மா	மி க
வலம்	பலம்பொருந்திய
ஒருவனது	ஒப்பற்றவனு டய
உடல்	சரீர
கெட	சிதறும்படி
ரி	அழகிய
சிலே	வில்ல
வளவித்து	சரங் ள்பாயும்படிவ
	ளைத்து (இன்று)
ஏலம்	பரிம ம்
நாறு	வீசாநிற்பதாய்
தண்	குளிர்ந்து
தடம்	பர ்த
பொழில்	உத்யாநவந ளிலே
இடம்பெற	விசாலமா (ஸர்வே
	ச்வரன்)

பதம.	உரை.
இருந்த	ஓல ம்கொடுத்து
	ெ ாண்டிரு ்கிற
ந	விலக்ஷணமான
இமயத்துள்	ஹிமவானில்
ஆலி	சிறுதுளி யயுடைய
மாமுகில்	மஹாமே ங் ள்
அதிர்தர	முழ ்காநிற்பதுமாய்
பீலி	தோ க யயுடைய
மா	பெரிய
மயில்	மயில் ளானை
அரு	தாவியேறவரிதான
வ ர	மலை ளிலே
அகடு	கீழ்வயிறு
உற	தழுவும்படியா [ல்
முகடு	அவற்றின் சிகர ்களி
ஏறி	போய்ஏறி
நடம்செயும்	ஆடாநிற்பதுமாய்
தடம்	பர ்த
சுனை	சுனைகளையு டய
பிரிதி	திருப்பிரிதிஎன்கிறதி
	வ்யதேசத் த
சென்றடை	போய்கிட்டப்பாராய்.

அநு. வாலிப்ரவேசம். கீழிற்றிருமொழியிலே, ( ) 'குடந் தயேதொ ழுது'' என்றும் (உ) 'தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி'' என்றும் தமக் குத் திருமந்த்ரலாப உகந்தருளின நிலத்திலெம்பெருமாளுலே வந்ததா அநுஸந்தித்துத் திருமந்த்ரம் பெற்றமையை அருளிச்செய்தவர், இனி, மேல் திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்குப் ப்ராப்யமாக வநுஸந்திக் க் குக் கருத்து - திருமந்த்ரார்த்தமான ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங் ளை உகந்தரு ளின நிலங்களிலே கண்டநுபவிக்கவேணுமென் ை யென்று விவக்ஷித்து

(க) க-க-எ-

(உ) க-க-சு-

வ்யா †ஸம்ஸாரஸ்வபா த்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய் ப்ராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளின வர் அந்நோவுபாடே ஹத்து ாகத் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எ ன விஷயீ ரித்து தன்†ஸ்வாமித் த்தையும் எனக்குக் காட்டித் தந்தானென்ற ழில் திருமொழியில் (க)† அம்பிளைரக்கர் வெருக்கொள நெரு கி'' என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ் துதமாயிற்று. † இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் ஸ்வா மித் ஸௌலப்யமிறே. கர்ஷகனுனவன் பயிர்த்தலையிலே குடிம் ட்டிநோக்குமாபோலே ரக்ஷ்யமிருந்தவிடத்தே வந்து ரக்ஷிக்கை பிறே ஸௌலப்யம். கந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண் ணி இத்தைநோக்குகையாலே உடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகா சகமுமாயிருக்கிறது. † எதிர்த்தலை பாராதேதவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷ ணைய் அந்தர்யாமிரூபத்தாலே யிருக்கிற விருப்பு ஸ்வாமித்வகார்ய மிறே. அ ளவன்றிக்கே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும் ன்று அபேக்ஷாபிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி கோயில்களிலேவந்து நிற்கிற விதுக்கு மேற்பா வில்லை பிறே ஸௌல ப்யத்துக்கு ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரம் அநுபவாபேக்ஷை பிறந்தால் அப்போதே இவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி பராதிமேற் பரமபதத்தில்; அநுபவிக் வேணும்'' என்று அபேக்ஷை பிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கு மிறே உகந்தருளினநிலங்களிலே. † இப்படி ஸௌலப்யத்துக்கு

ருத்தவர்த்திஷ்யமாண தநமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸார) த்யாதி. (ஸ்வாமித்வத்தையும்) எ றச ாரம் ஸௌலப்யத் த ஸமுச்ச க்கிறது. (க) ''எம்பிரானெந்தை' என்கிறபாட்டி திருமந்த்ரார்த்த ப்ரதி ாதகமாகையாலே அது உயிர்ப்பாட்டாய் அதிலே ''எம்பிரான்'' இத்யாதி ால் ஸௌலப்யமும் 'அண்ணல்'' என்றத்தால் அதுக்கு ஹேதுவான ஸ்வா ித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே ராமாவதாரமும் திருமந்த்ர றம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார், (அம்பிளை) இத் ாதி. காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண் நுபவி கிறாரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்து ரு) இத் ாதி. உ ட மையைநோக்கும் ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசமெங்ஙனேயென்ன அரு ரிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலை) இத்யாதி. மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோ ம் ஸ கதியை யருளிச்செய்து அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கி றார், (இப்படி) இத்யாதி. 'ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று'' என்று வ்ரு

(க) க-க-சூ.

ல்லையான உந்தருளின நில ளெ கும் புக்கநுபவிக் க்ே ரலி· அதில் இப்பாஷை ந டையாடுமிடத்துக் கெல்லையாயிரு குமிறை திருமலை அ ளவிலே நில்லாதிறை இ ருஷை ய ஆ சயா 'து ஆகையாலே உந்தருளின நில ருக்கு எல்லையான ஹிம ானில் திருப்பிரிதியளவும்சென்று அ விடத்தையநுபவிப்பதாகத் § திரு வுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். †கீழிற்றிருமொழியிலே அம்பினு லரக்கர் வெருக்கொள வெருக்கி" என்று ராமாவதாரமுகத்தாலே விரோதிநிரஸநம்ப்ரஸ்துதமிறே· அ வழியாலே மஹாராஜர் †ெ று வியருமாய் தனியருமாய் ஜ்யேஷ்டனுலே நெருக்குண்டு நோவு பட்டிருக்க அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் (க) "ராமோ வாக்தேந்)ஸ்ய ஸராமோவாகரேந்த்ரஸ்ய" எ கிறபடியே தாமே அவ நிருந்த விடத்தேசென்று அவர் விரோதி யப்போக்கி யுபகாரத்தாற் போலே அவன்ருனை நம்முடைய குறைகளையுமெல்லாம் தீர்த்து உபரிக்கா இ தே திருப்பிரிதியிலேவந்து ழுந்தருளியிரு ந்தான் நெஞ்சே. அ தே சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள் ளத்தோடே கூட்டுகிறார். †முபெல்லாம் ண்ணு கிலக்கான விஷ யங்களிலே ப்ர ணராய்ப்போ தார் பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பும் அ ாஸைை அநு ர்த்திக்து ணுக்குவிஷயமான உந்தரு னின நில ளிலே பு நுபவிக்கிறார். (உ) தாணு ந்த உளரெல் லாம்" என்னக் டவதிறை.

முதற்பாட்டு (வாலி) இத்யாதி. ாலியென்று பேராய் மஹா பலத்தில் வந்தால் தன்னை எண்ணிஞல் இரண்டாம்விரலுக்கு ஆளி ல்லாதபடி அத்விதீயனுயிருக்கிற னு டைய உடலானது சிந்தும் படியா தர்சநீயமான வி லே ளைத்து. †வாலியு மழிகையும் கிடக் ச் செய்தே ஆக் கையும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும்

த்தகீர்த்த த்து குலங் திதனை முதற்பாட் டுக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கி றார், (கீழிற்றிருமொழியிலே) இத்யாதி. (ெறுவியர்) கரித்தார். திருமந்த ரமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' ன்றதாலே திருமந்த்ரத்துக்கு பரத் ாதி ளெ ல் ாம் அர்த்தமாயிரு ஏ தேச அர்ச்சாவதார களிலேதானே போவா னென்னென் ரஸோக்திமுே ருளிச்செய்கிறார் (முன்பெல்லாம்) இத் யாதி.... ... ...

முதற்பாட்டு. (வாலி) இத்யாதி. த மு டைய விரோதி ஸப் போ குகைக்கு உறுப்பா வாலிவதம்சொல்லவேண்டிஞல் டல்லி டுத்து ன்னலாமே 'வரிசிலைவளைவித்து" என்று துக்குக் கருத்தென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (வாலியு) இத்யாதி. சாபேக்ருஹீத்

---

§ திருவுள்ளத்தோடுகூட்டுனை -திவ்யதேசத் தத் திருவுள்ளத்து குவிஷ யமாக்கு .

(க) ரா-கி- ( ) தி-நெ-சு.

அநுபவிக்கிறாயிற்று இவர் ( ) ஶ்ரீமந்நாராயணனே சத்ருநாசகனே' ன்கிறது கிடக்க (க) ஶக்ரசாபநிபே" என்கிறத் தை அநுபவிக்கிறார். †உகப்பாரோடு உக ாதாரோடு ாகியற இர டுதிறத்தாரையும் அழிக்குமாயிற்று. [ஶக்ரசாபநிபே] இத்யாதி. இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே அநுகூலர்க்கு ை த்த மா ாூத கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி. தர்சநீயமாயிருக்கும். [ஃஹீஷ்வ க்ருஹீத் ா] † விற்பிடித்தபிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிந் துபோம்படியுமாயிருக்கும். † அநுகூலரை அழகாலே யழியச்செய் யும். ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்

(உ)† [எரிசிதறும்சரத்தால்] (ங) 'தீப்தாவக்ஸஜ்ஜுஹை தீப்தபா கஸங்காசை" என்கிறபடியே தொடித்துவிடும்போதாயிற்று அம் பென்று அறியலாவது: தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாயிற்று தைப்பது. [இலங்கையினை] § அந்த னுங் கூடப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான ஊரை. [தன்னுடை ரி சிலைவாயிற்பெய்து]ஸர்ப்பம் ாவாலே விழுங்குமாபோலே யாயிற்று அது அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி ஸில்லுக்கு வாய் அம்பிறே. வா யான அம்பிலே புகும்படி ப்ரே ஸிப்பித்து. [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டி விலங்குதல் அதனைத்தவிர்த் தாரையிற்று. (ச) நநமேயமி நகமேயம்" என்றிருந்த இருப்பைத் தவிர்த்தாரையிற்று. (ச)† [கஸ்யசித் கஸ்யசித்] இவர் தம்மை இதர ஜாதீயராக்கிவைக்கையாலே மநுஷ்யரென்றே யிருந்தான் இவரே யன்றிக்கே ஈஶ்வரன் என்று சொல்லுகிற அவன்ரூன் ந்தால்தான் வ ங்குவதே? ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் (ரு) நமஸ்யவாதன

ர்" - என்றது - ஆயுதமாகையாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்க ும் ஶத்ருநாஶனே சத்ருநாசனே' என்று விசேஷித்ததுக்கு 'ஶக்ரசாபநிபே சக்ரசாபநிபே" என்று வர்ணிக்கைக்கும் ருஷ்டி ாண்டாடுகிறானென்று தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார், (உகப்பாரோடு) இத்யாதி. சக்ரசாபநிபங்களான சா பங்களை சத்ருநாசகமாம்படி க்ருஹீத்வா என்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (விற்பிடித்த) இத்யாதி. வில்லானது சத்ருநாச மா வழியை யுபபாதிக்கிறார் (அநுகூலரை) இத்யாதி. இங்கு (அநுகூ ர) இத்யாதி திருஷ்டாந்தார்த்தம்.

ப்ரதிகூல ர அம்பாலே யழித்தாரோவென்ன' அருளிச்செய்கிறார் (எரி) இத்யாதி. எடுத்தபாசுரத்துக்குப் ப்ரமாணபூர்வகமர்த்த மருளிச்செய் கிறார் (தீப்த) இத்யாதி. 'நநமேயமி-நகமேயம்' என்றது அதிக்ரூரமானபடி யை யருளிச்செய்கிறார், (கஸ்ய) இத்யாதி. 'வாயில்கோடுதல்' என்றவாக்

(க) ரா-கி-ங-கூ. (ங) ரா-யு-கசூ-உ உ. (ரு) -
(உ) பெரி-திரு-சு-ங-அ. (ச) ரா-யு-ஙசூ-கக. § அந்தகன்-யமன்.

நம இத்யே வாதிந ” ன்ரூயிற்று இருப்பது மம” எ ற்றிரு கையாயிற்று ஸ் ரூபவிரோதி † அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகைப்ரா ப்தமாயிருக்க எனக்கு’ என்றபேச்சில் விலக் குதலித்தவிர்த்த ணையிற்று. (உ ந்தவரையன்) ஈரசுதவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. இ ன்ரூன் னக்கு” ன்றிருக்குமத் நதத் தவிர்த்தோமாகில் இன் நம்மதேய ரே. ன்று இனியனனன். இவன் என்னது” என்ற ருக்குமதுதவிர்ந்தால் பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிரு க்குமிரே. (அரையன்) இ ன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடையவனு ரிரே. இவன் ப்ராதிகூல்யத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்த னைவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாயிற்று ஸ் ராபாவிகஸம்பந்தமிரு ப்பது. (அன்று) அன்று † அ ங்னே செய்தான் இன்று இங்கே வந்திருந்தான்

(ஏலம்) இத்யாதி. † வினையுள்ளபோதாயிற்றுத் த னைப்பே ணுதேமேல்விழுந்து வ்பாபரிப்பது அதுபோனவாறே ரா புத்ர ய்ச் செல்வப்பிள்ளையாய் ளர்ந்த லௌகுமார்யம் ந்து மு ங்கா ட்டுமிரே. அதுக்கீ ராகவிருக்கிற விடமாயிற்று † அ றிக்கே அம்புக்குச்செல்லாதவிடத்தை ஆஸநத்தாலே திருத்துவே ாம்” ன்று பார்த்து ந்திருந்தபடியாகவுமாம். சத்ருக்கள் அழிக்கவி ா ணவிட்டால் அவர்களோடே எதிரிட்டுக்கொள்வோமல்லோம்” என்று பார்த்து எடுத்துவிட்டு ஆஸநத்தாலே பக்நாபிமாநராக்கு மாபோலே (ஏலம்நாறு) † விட்டுப்போந்தவிடத்தை விஸ்மரிக்கும் படி பண்ணும் தேசமாயிற்று. (க) ஆதிகம்புரவாஸாச்ச அதிகம் புர ாஸாச்ச”(உ) ஜஹாசது ஷம்புரவிப்ரவாஸாத் ஜஹௌ ாசதுக்ம் புரவி ப்ர ாஸாத்’ † ப டவீட்டில் விசேஷேண உண்டான ப்ரக்ருஷ்ட

யத்தை விவரி கிரூர் (அநுகூல) இத்ய தி. (அ ங்னேசெய்தா) - வாவி யக்கொ ரூவி ன்றபடி.

(விஜை)-யுத்தம். அத்யந்தப்ராதிகூல்யமில்லாதவர்களை வஸீகரிக்கை க்கு போக்யமான தேசத்திலே ஸ்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தாரு த் தாத் பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிரூர் (அ றிக்கே) இத்யாதி. எடுத்துவிடும் ராஜாக் கள் நரும்நிழலும் பார்த்திருக்குமாபோலே யிருந்தானென்று ருத்து. நீரும் நிழலும் பார்த்திருக்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிரூர், (விட்டு) இத்யாதி. விட்டுப்போந்தவிடம் திரு யோத்யை. அதிகம்புரவ ாஸீ - அதி புரவாஸாத்’ ன்ற பெருமாளுக்கு விப்ர ாஸ மானது, புரத்தில்நின்றும் புறம்பேவந்ததுக்கம்போலே அதிசயமாகச் சொல் லலாண்ணுதென்று அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிரூர் (படைவீட்டில்)

(க) ரா-அயோ-கூடி-கா. (உ) ரா-அயோ-நிகு-நூ அ.

ராஸத்தால் வந்த துக்கமடையப்போம்படியாயிற்று இங்குத்தை வாஸம் †பரிமளத்தையுடைத்தாய் ரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில். (இடம்பெற) இடம்பெறவிருக்கையாவது எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்கிடாக ஓலக்கமிருக்கை நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம் கொடுக்கை யன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஓலக்கம் ஏறிக்கொடிருக்கை. அவதாரகாலத்தில் காட்பெறுதாரெல்லார்க்கும் காட்சி கொடுத்துக்கொடிருக்கிறவிடமாயிற்று. (நல் இமயத்துள்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டும்படியான தேசமாயிற்று. †தன்னடியார்களுக்கு வர்த்திக்காணுகவேண்டாதே தேசகாலந்தானே உத்தேயமாகப் போரும்படியிருக்கை

(ஆலி) இத்யாதி. ஸுரைகுடத்தில் ராத்யகோஷங்களாகிற நித்யஸூரிகள் (க) ஸுஹுமன்னுமஹுமன்னும் அஹுமந்நமஹுமந்நம்" என்று ஸிக்குமத்தோடும் போதுபோக்கியிருக்குமென் அவ்விழவு தீர அணை தன்னையும்கூட மறக்கும்படி மேகங்கள் கோஷிக்கையில் ள் ஆட அதுகண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிறவிடமாயிற்று † விநையற்றுப் பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளியிருக்கையாலே மேகத்வனிதான் அநுகூலமாயிருக்குமிறே. (ஆலி) இத்யாதி. † சிறுதுளியையுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை நீர்க்கநத்தாலே முழங்க. †ஆலிமாமுகில்தீர்த்த பீலிமாமயில் கடஞ்செய்யுமாயிற்று. வாத்யங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடிவாருடம்பு பேசாதிராதிறே. ராலுக்கிடாகவாய்த்தவாறே ஆடி ராரைப்போலே அலைமுழகி இவை ஆராய்ந்குமாயிற்று. (அருவரை) இத்யாதி. ஒருவராலும் தாஷியறவரிதான மலைகளிலே. ப்ரீதியாலே ஏறில் ஏறுமத்தனையாயிற்று. அவற்றிலே கீழ்வயிறுனது தழுவும்படியா சிகரத்திலே

இத்யாதி. இத்தால் - மி வுமதிகமாப் புரத்திலேயிருக்கயாலே யமேதஷ்டமாப் பிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொண்ணாதே மாதாபிதாக்களுக்கு அஞ்சிக்கிடந்த தூக்கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலேயாறப்போலே திருப்பிரிதியிலேயிருந்தானென்றதாயிற்று. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (தன்னடியார்களுக்கு) இத்யாதி.

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்துவர்த்திக்கிறாராகில் மால்யவானிற்போலே மேகத்வனி பாத மாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விநையற்று) இத்யாதி. வாலிவதம் ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். சப்தார்த்தம் (சிறுதுளி) இத்யாதி. மயில்நடம்செய்வதற்கு அதிர்தருவதே ஹேதுவான மழையைக்காட்டுகிறார் (ஆலிமாமுகில்) இத்யாதிவாக்யத்தாலே.

( ) ஸ்ரீ - ப்ருகு - 50 - சு.

மூ கலங்கமாக்கடலரிகுலம்பணிசெய்ய
அருவரையணைகட்டி
இலங்கைமாந கர்பொடிசெய்தவடிகள்தா
மிருந்தநல்லிமயத்து
விலங்கல்போல்வன விறலிருஞ்சினத்தன
வேழங்கள்துயர்கூரப்
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதரு
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (உ)

பதம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.
மாக்கடல்	மஹாஸமுத்ர
ல க	லங்கும்படி
அரிகுலம்	குர குக்கூட்டம்
பணி	அழமையை [லை)
செய்ய	பண்ணவும், (அத்தா
அரு	சலிப்பிக் ஒண்ணாத
வரை	மலைகளைக்கொண்டு
அணை ட்டி	ஸேதுபந்தநம்பண்ணி
மா	பெரிய
இலங்கைநகர்	ல ாபுரியை
பொடிசெய்த	சூர்ணமாக்கின
அடிகள்தா	ஸர்வஸ்வாமி [கிற
இருந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு
ல்இமயத்து	விலக்ஷணமான ஹிம
	வானிலே.

பதம.	உரை.
விலங்கல்போல்	மலைபோன்றனவாய்
ன	
விறல்	மிடுக்கையுடையன
இரும்	மி க [வான
சினத்தன	கோபத்தையுடைய
வேழங் ள்	யானைகளானவை
துயர்கூர	மிக பயப்படும்படி
பிலம்	குஹைகளை
கொள்	இருப்பிடமாகவுடை
	யனவாய்
வாள்	வாள்போன்ற
எயிறு	பற்களையுடைய
அரி அரை	ஸிம்ஹங்களானவை
திரிதரு	ஸஞ்சரியாநிற்கிற
பிரிதி	திருப்பிரிதியை
சென்றுஅடை	போய்சேரப்பாராய்.

போயேறி சிகரத்திற் பரப்பட கலும் தன் தோகையாலே பரப்பி மயிலானது ஆடாநிற்குமாயிற்று. ராமாவதாரத்தில் விஜயங்கண்டு ாகர ாதியாக ஆடினத்தை இ விருப்பைக்கண்டு மயில்கள் ஆடா நிற்குமாயிற்று. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) சைதந்யத்தில் குறையு நின்றுரும் அத்தேசத்தைப்ராபித்து ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சில வ்யாபார களைப்ப ணுகிற தேசமானபின்பு சைதந்யத்தில் குறையற்றருந்த நீ அத்தேசத்தைச்சென்று ப்ராபிக்கப்பாராயென் கிறார். சைதந்யத்தில் குறையநின்றுரோடு குறைவற்றுரோடு வாசி யற நிலவராய் அடிமைசெய்யும்படியாயிற்று விஷயஸ்வபாவம் தருமபெழுந்தாடுமாயிற்று

அகடு - கீழ்வயிறு. தோ யின்கநத்தாலே பறக்கக்கூடாமல் அகடற வென்றகருத்து. ... ... ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு †தம்மிழை ப் பரிஹரித்த ப்ரஸங் கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப் பரிஹரித்தபடியைப்பேசினர் முதற் பாட்டில். மஹாரா ரிழவைப் பரிஹரித்தபின்பிறே பெருமாள் தம் மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொ டது. அந்த க்ரமத்திலே ரா வதம்பண்ணினபடியைப்பேசுகிறார்.

(கலங் கவித்யாதி) † ஈஶ் ரன் தன் ஸங்கல்பத்தை நெகிழாதின் றால் பதார்த்த ஸ்வபா ங்கள் மாறாதிமாபோலேயாயிற்று சக்ரவர் த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். †ஒருவரால் லக்கஎண் ணுத கடல் கலங்கும்படியாகவும் நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடி ம யை இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியா கவும் நீரிலாழக்கட மலை ள் மிதந்து அணையாய் நிற்கும்படியா வும் பண்ணினனையிற்று. (மாக்கடல்கலங்க) (க) அப்ரமேயோமஹா ஶக்தி அப்ரமேயோ மஹோத்ஸாஹ" என்கிற கடல்கலங்கிக் கீழ்மண் கொண்டு மேல்மண்ணி றியும்படியாக. (அரிகுலம்பணிசெய்ய) †அ ஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார ந்தரான திருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸ்ரீமஹா பதியாழ் ா துடக்கமானார் செய்யக்கட கைங்கர்யத்தை †ஸம் ஸாரிகளுக்கும் பின்னே எண்ணே ண்நம்படி இடக்கை வலை கை வாசியறியாத வாநரஜாதிசெய்யும்படியாக. †சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோலல் செய்யும் அடிமை யத் தாழ்ந்த ஜந் மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (ஆரு வ ரயணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லிகாணவொண்ணாத மலைகளைக் கொண்டு அணை ட்டி. (இலங்கை) † ப்ரஹ்மாதிகளும் ‡நெஞ்சுருக்கி

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (கலங்கமாக் டல்) இத்யாதி. (தம்மிழ வைப் பரிஹரித்த) என்றது (உ) பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்டபாழியாழி யானருளே - ாணுய்ய" என்னுமத்தைப்பற்ற.

டல்முதலான பதார்த்த ள் ஸ்வபாவங்களை மாறுடிக்கல கவும் கை கர்யம்பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஈஶ் வரன்) இத்யாதி. முனிவால்மாறுடினபடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரால்) இத்யாதி. "பணி" என்ற பதவாஸனையாலே பலித்த அர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிறார், (அஸ்ப்ருஷ்ட) இத்யாதி. (ஸம்ஸாரிகளுக்கும்) என் றது - தேஹபோஷணபரரான மநுஷ்யர்க்குமென்றபடி. நித்யஸூரிகளை யொழிய இ குள்ள ர் செய்யக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சரீர) இத்யாதி. (ங)'ஆத்ம நம்மா நுஷம்மந்யே-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகொ ண்டே யிருக்குமவர் கட்டழிப்பட்ட லங்காதஹநத்தைப் பொடிசெய்தமை யைப்பற்ற ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளும்) இத்

(க) ரா-யு. சுக-ஙக. (உ) க-க-சு- (ங) ரா-யு-கா ஏ-கஉ.

‡ நெஞ்சுருக்கி-டயப்பட்டு.

யிருக்கும் ஊரை § மனிச்சுக்குலையாதபடி நின்று தகளாம்படிப
ணின ஸ்வாமி ள்.† ரா பட்டு கிடக் அ ன்பார்யை ஆதித்ய
கர ங்க ளி குப்புகு அ ஸஞ்சரியாகி றன கிடாய் என்ரூளிறே
அப்பரிப ம் பொரு ம பிணமெழுந்திருக்கும் என்று. (க)[ஸ்ரீ
ரு வேனவே அத்ய வைநிர்ப்யாலஜ்ஜா ம் ப்ராப்தே பரிபவே நவே அத்யய
கிர்ப்பயா லங்காம்] † இதுக்கு முன்பில்லாதொன்று இப்போது
உண்டாயிற்றுகிடாய். முன்பு நெல்லுலர்த்தவேண்டி து ஸஞ்
சரித்துப் போமித்தனையாயிற்று † ரா பயத்தாலே இப்போது
நிர்ப்பயமாய்க்கி ரு டி உலாவா கின்றன. (இலங்கைமாந ர்) (உ)
† லஜ்ஜா ராவணபாலிதாம் லங்காம் ராவணபாலிதாம் பெண்பெ
டுகளுக்கும் நோக்கலாம்படியாயிற்று ஊரரண் ம ணிலத்திலுட்
சிலர் புகுராதபடி பண் வல்லனையிற்று உ ர்ந்து நோக்குகிறன்.
†விரோதி நிரஸநஸ்வபா வனை தான் ந்திருக்கப்பெற்றபடி ாலே
ஸர்வஸ்வாமி யெ னுமிடம் தோற்றியிருக்குமாயிற்று. (இருந்த)
என்று வேறோரிடத்திலே இருப்பாய் இங்கே வருவது போவதா
கையன்றி கேயாயிற்று இருப்பது. † இப்படி கொள்ளாம்புழுதி
றென்ரூல் ஆ நத்தாலே வெல்வதாகப்பார்த்து இ விடந்தன்னை
யே இருப்பாக்கினனையிற்று † விரோதி நிரஸநம்ப னின ஸ்ரம

யாதி. 'ஸஞ்சுளுக்குழுர்' என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ராவணன்) இத்
யாதி. ஸூர்யனஞ்சினது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து.
- தார்த்தே ப்ரமாணம் - ( ) "ஊத்ஸ்ருஷ்டிஸ் ஸ்ருஷ்டி ஸ்ரீ ப்ராப்ய ஏவனவே அத்ய வைந
ர்ப்யாலஜ்ஜா ப்ரப்ராப்ய ர்ய . தத்ஸ்ருஷ்டேர்தத்ஸ்ருஷ்டிகர்மதேஷ ப்ரா
ப்தே பரிபவே வே அத்யவை நிர்ப்பயால ாம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரஸ்ம
யா" என்ற ஸ்லோ ம். இஸ்லோகத்து ர்த்தம், (இதுக்கு) இத்யாதி. (ரா
வணபயத்த லே) ன்றதுக்கு-ராவணனென்று பேர்பெற்ற ன்னுடையபயத்தா
லேயென்று மந்தோதரீ வாக்யத்துக்கு பாவம் கொள்வது. 'ப்ரஹ்மாதிகள்
நெஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குழுர்' என்னுமதுக்கு புந ப்ரதீ க்ரஹண பூர்வ
கம் ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ல ாம்) இத்யாதி. மனிச்சுகுலையாதபடி
பொடிசெய்தால் 'அடிகள்" என்று ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி ங்ஙனே
யென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதி) இத்யாதி. போவகவருவ
தா வன்றிக்கே இருக்கை க்கு ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்
படி) இத்யாதி. கொள்கொம்பானது நட்டுக்கி ாண்டிருக்குமாபோலே வண
ங்காதிருக்கையாய், (ங) "மேயம்" என்றிருக்கையைச்சொல்லுகிறது.
* எலுநாறுதண்டா ம்பொதிலான ஹிமவானிலே ஸ்ரமமாறவென்றுசொல்லி
வைத்து, இங்கே திருத்துகைக்கா என்கிறதெப்படியென்ன அருளிச்செய்
கிறார், (விரோதி) இத்யாதி.

---

§ மனிச்சுக்குலையாதபடி-மநுஷ்யபாவம்-பௌருஷம் குலையாதபடி.
(க) ரா-யு- கர-அ உ. (உ) ரா- (ங) ரா-யு-நகூ க .

மாறுகைக்கு இருந்தவிடந்தானே ந ார்யம் செய்கைக் குலாய் விட்டது

(வில கலித்யாதி) † அ குத்தையாகளிருக்கும்படி. † மலை கால்கொண்டு நடந்தாற்போலே டிகை க்கா மே டயாவஹமா† நி ருப்பனவாய். †அப்பரப்பில் †அச்சமொன்றுமில்லையாயிற்று †ஒரு வரால் தன யவொண்ணாத மிடுக் யும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனை ானை . (துயர்கூர) † நித்யதுக்கிகளாய்க்கொண்டு பயத் தை †வ்யுத்பத்தி ப ணும்படியாக. கூர மி . †பயமில்லா ம லோகவிஸஜாதீயமாயிருக்குமாபோலே பயமு டாணலும் இதர விஸ ாதீயமாயிருக்கும்படி. † இனை துயர்கூர இ ற்று கெதிரிக ளானவை ப ணும் வ்யாபாரமெ னன்னில் (பி ங்கொள் இத்யாதி.) பிலங் ளிலே வர்த்திப்பனவாய் வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய ஸிம்ஹ களானை ஸஞ்சரியாநிற்குமாயிற்று. †பஜ்ஞசத்ரு இந்த்ரசத்ரு ப்ரஹ்ம சத்ரு என்றாற்போலே சொல்லு கிற பையல்களைப்போலே யிருந்துள்ள மிடி யுடையனை மிக்க பயத்தையுடைபவாம்படி அனை ஸ்ை ர ஸஞ்சாரம் பண்ணாநிற்கு மாயிற்று. † பெருமாள் டலை பணைசெய்து அ ணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க்கொ டு தெற்கு வடக்காக உலா லங்கை

'வேழங்கள்'' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (அ குத்தை) இத்யாதி. மதித்துக்கிடக்கிறனவென்னை . 'வி ங் ல் போல் ன' என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (மலை) இத்யாதி. (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாக நிறுத்தினது வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்று தோற்று கக்கா . ஆனைகள் மலைகள் போலேவளர்ந்து மதித்திருக்ை க்கு ஹேதுவே னென்ன அருளிச்செய்கி ரூர், (அப்பரப்பில்) இத்யாதி. (அச்சமில்லை) - பயா ஹமான ாகம் இல்லை ''விறல்'' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம், (ஒரு ரால்) இத்யாதி. இப்பாட்டில் யஜ்ஞசத்ருமூதலானார் நிர்ப்பயராயிருக் ( ) 'गुहायाम्परमे व्योमन्' என்ற பரமபதத்தில்நின்றுமவ்வது சக்ரவர்த் தித்திருமகன் நடையாடின பி பு பயஸ்வரூபத்தை அவர்களறிந்தார்களெ ன்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸக்தமான வேழ ளும் மூன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன பின்புகுஹையில் நின்றும் ஸிம்ஹங்கள் ந டையாட அந்த து த்தை ப்ராபித்தன என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிரூர் (நித்ய) இத்யாதி, (வ்யுத்பத்திபண்ணும்படியா) மூந்துறமுன்னம் அறியும்படியா . அடைய என்னுதே. 'மிக'' என்றது கு 'ஆனைக்கும் தனக்குத் த கவாதம்'' என்னுமாபோலே ஆதிக்யே தாத்பர்ய மென்றருளிச்செய்கிரூர், (பயம்) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை (இவை) இத் யாதி. ''கலங் ' இத்யாதியை டாகூஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர், (யஜ்ஞசத்ரு) இத்யாதி. கீழ்வா யவிவரணம், (பெருமாள்) இத்யாதி. (முழு

(க) தை-ஆநந்த-க-.

கூசு பெரியதிருமொழி, ப உதி ங்ப பா துடிகொள்.

மூ துடிகொள் நுண்ணிடைச் சுரிகுழல் துளங்கெயிற்
றிளங்கொடி திறந்து ஆய
ரிடிகொள் வெங்குரலி விடை யடர்த்த
னிருந்த நல்லி மயத்து
டிவ ரள் வேங் கயின் நறுமல ரமளியின்
மணியறை மிசை சே ழும்
பிடியி னேறி வண் டிசைசொலத் துயில்கொளும்
பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (கூ

பத.	உரை.	பத.	உரை.
துடிகொள்	உடுக்கை போன்ற	வெ	ரூரமான]காய
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான	குரல்	த்வநியையுடை
இட	இடை யயும்	இம்வி ட	கூட்டமாய்வந்த ஏழு
சுரி	சுருண்ட		ருஷபங்களையும்
குழல்	மயிர்முடியையும்	அடர்த்த ன்	நிரபித்தஸர்வேஶ்
துளங்கு	விளங் ாநின்றுள்ள		ரன்
எயிறு	பற்களையுமுடைய	இருந்த	நித்யவாஸம்செய்கிற
இளங்கொடி	பாலலதைபோன்ற ந	நல்	நன்ரூன
திறத்து	ப்பின்னேப் பிராட்	இயத்து	ஹிமவானிலே
	டிக்காக	வண்டு	வண்டுகளானவை
ஆயர்	இடையரதாய்	இசைசொல	பாடவும்
இடிகொள்	இடிபோன்ற	கடிகொள்	பரிமளத்தையுடை ய

---

† முழுக்காயாகச் செத்துக்கிடந்தாற்போலே யாயிற்று ஸிம்ஹங்கள் ஸ்வைர ஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனை ள் முழுக்காயாக அவிந்துகிடக் கும்படி. † ஞாநா ஞாந கள்கொ டு கார்யமில்லை அங்கு வர்த் திக்குமவையடைய விரரஸோத்தரமாயாயிற்றிருப்பது. (உ

காயாக) - முழுக்கா . அதா தி - எல்லாருமா வென்றபடி. குஹையில்நின் றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங் ள் ஆனைகளின்மேலே பாய்கை ஸ்வதஸ்ப்ராப்தமா யிருக்க, அச்சமுறுத்தித் திரியாநிற்குமென்னக் கூடுமோவெ ன; சக்ரவர்த் திதிருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள் பயப்பட்டு சர ண மடையவேணுமென்னும் நினை ாலேயாலுற்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக் றனவென்று விவக்ஷித்து திர்யக்குக்களுக்கு இந்நினவு கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந) இத்யாதி. ர்மக்ருதஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயோ ஜகம், சக்ரவர்த்திதிரும ேனட்டை ஸஹவாஸத்தாலே இவையும் வீர ரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமென்று கருத்து. (உ

வே · யின்	வேங்கை மரத்தினது
றும்	அழகிய
மலர்	புஷ்ப · நி றந்த
அமளியி ·	படி · யில்
மணி	இந்த்ரநீலமணி ம ய
	மான
அ றமி ச	பா ற வளி · மேலே
சே · ழம்	மதயானையா தி
பிடியினேகி	த · பேடையோடே
துயில்கொளும்	உறங்குகிற
பிரிதி	திருப்பிரிதி ய
சென்று	கி · டி
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே!
அ ட	ஆஸ்ரயி · ப்பாராய்

வ்யா மூன்ரும்பாட்டு. † கீழ்ப்பாட்டில் பிராட்டிக்காக லங்க யயிழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று நப்பி · னை பிராட்டிக்கா ருஷப · னை யடர்த்தபடி சொல்லுகிறது இதில்.

(துடிஇத்யாதி) † ருஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீளி ர · ணைதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோபை யயும் பருவத்தையும் சொல்லுகிறது. †விஷமிது ரணல் †கருமாரிபாயவே ண்டாவே · ர; இற்றுக் கருந்தரம் லபிக்கப்புகுகிறது இனையா யாலே இவற்றினுடைய மை பார்க்கவொண்ணாதாயிற்று. † துடிபோலேயிருக்கிற § கேரிய இடை யையுடையளாவது · † இனிடையை யாசைப்பட்டாயிற்று (க) *†கோட்டிடையாடிற்று. † ஒருமை பம்புக்காக இரண்டு கொம்பின்நடுவே விழுந்தான். சுருண்ட குழலையுடையளாவது · இருளிலே சுக்ரனுதித்தாற்போலே விள · காகின்றுள்ள எயிறு · டு தந்தபங்க்தி அத்தையுடைய

அ . மூன்ரு · பாட்டு. (துடிஇ ள்) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டில் 'பெருமாள் தம்மிழலைப் பரிஹரித்துக்கி ண்டது' என்றதுதான் பிராட்டியப் பெற்றகயாலே இப்பாட்டில் ப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடியயருளிச்செய்கிரரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிரர் (கீழித்யாதி.)

ப்பி · னை ய இப்படிவர்ணித்தது விடை ஸயடர்க்கையிலே தோறது வென்றது தோற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரர் (ருஷபங்களினுடைய வித்யாதி). உபபத்தியரு ரிச்செய்கிரர் (விஷயமித்யாதி ரக்யத்வயத்தாலே). (சருமாரிபாய்கை) பஸ்சி ரஞ்சீதகரமத்யே குளத்திலே கட்டிருக்குமிரண்டு வயிரக்கூச்சு டவே _யரவிருந்து குதிக்க . ஆ வ்ருஷபங்களினுடைய ர · பு ளின் டவே விழுந்தானென்றதாயிற்று. துடி-த்ருடி-த்ர்யணமாய் அத் த உபமாநமாகக் கொள்ளாநிற்பதாய் அதனவ நுண்-ஸூக்ஷ்மமா ர இடையையுடையளாய் என்று சப்தார்த்தந் தன்னையருளிச்செய்கிரர் (துடிபோலே யித்யாதி). துடி - வாத்யவிசேஷமா வுமாம். (_டையளாவது) என்று உடைத்தாயிருக்கிறுவென்றபடி. சாடுமுகேந இவ்விசேஷணத்துக்கு ப்ர · ருதோபயோகம் காட்டுகிரர் (இவளித்யாதி). (கோடுகளுடை ய) பம்புகளுடைய, இடையிலே (ஆடுகை) - விழுகை. இங்கே தோன்றின பாகரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிரர், (ஒருகொம்புக்காகவித்யாதி). "ஆயர்

---

§ கேரிய - ஸூக்ஷ்மமான. (க) தி - வி - உ.க.

ளாவது (இளங்கொடிதிறத்து)( ) பதிசம்யோகஸு ஭ம வய பதி ம் யோகஸுலபம்வய" எ கிறபடியே ஒரு ெ ள்ெ ாம்பு தேட்ட மான பரு த்தையுடையளா து இப்படியிருக்கிற நப்பி ஊப்பிரா ட்டி யிடையாட்டமா அ ருக் ாக (ஆயரித்யாதி) இ டயரு டைய இடியோடொத்திருப்பதாப் ெ வித்தான த்வனி யயுடைய ருஷபங்கள் † ஒன்றிர ட றிக்கே ஏழையும் கிரஸித்த † ல , யில் விரோதியைப்போக்கின க்ரமம் போராதாயிற்று இ கு. அ ளோடணை கு † அவதியாகையாலே † ஊட்டியாக நெரித்தாஞ யிற்று. (இருந்தாலிமயத்து) ருஷபங் ள கிரஸித்து நப்பின்ஊப் பிராட்டியை லபித்து அ ரும்தானுமாக வர்த்திக்கிற தேசமாயி ற்று. பரமப்ர யியான ன்வந்து வர்த்தி கிற தேசமாயிற்று. † நப் பின்ஊப்பிராட்டிக்கு உதவிறற்போலே ஆ ரிதர் ெ ல்லா முதவு கைக்காக வந்திருக்கிற தேசமாயிற்று.

(கடியித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத்தான தே ை யினுடைய நறுமலரமளியு டி செவ்வியிலேயுதிர்ந்த பூக் ளாலு டான படு க்கை அதிலே மணியறைமி ச † ஸம்போ த்துக்கு ஏகா தமான இருண்ட நீலப்பாறைக்ளையுடைத்தா † முழஞ்சுகளிலே † ளிற் ருனையானது பிடியோடேகூட மணியறை மாணிக்கப்பாறை

த கொம்பினுக்கே" என்றதிலேநோக்கு. ெ ாம்பு - த்ரீயென்று ஸ் பா வார்த்தம். "இனம்" என்று கூட்டமாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார், (ஒன்றிரண்டித்யாதி). 'இனம்' என்று விசேஷிக்ை யாலே ஒரு காலே நிரஸித்தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கயிலித்யாதி). (அவதியாகையாலே) - எல்லநில ாை ய லே என் . அத் தால் - காரணமாகையாலே என்ை (ட்டி ா நெரித்தான்) என்றது - கழுத்தையெல்லாம் பிடித்து நெரித்தாெ றபடி. தாத்பர்யார்தர , (நப் பின்னையித்யாதி). ஆக அவளோடேகூடி சரீடிக் வ த தேசமெ ருதல், அவளுக்கு தவிறற்போலே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்றுதல் இரண்டு தாத்பர்யம் சொல்லிற்றுயிற்று.

மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற அறை - பா ற, மிசை - அதிலேயென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஸம்போதி த்யாதி). (முழைஞ்சுகளிலே) என் றது - "போகிகளுக்கு உள்ளுச்செல்லவேணு " என்றத்தைப்பற்ற. புஷ்ப ள் நிறைய உதிரவேண்டுகையாலே வே கைகளொ றுக்கொன்று கூடிக் கொண்டு க்ருஹம்போலேயிருக்குமென்று கருத்து. (களிற்றுனை) - புருஷ கஜம். "அறை" என்றவிடத்தில், ஜகாரம் சாரியையாய், அற - மிக் என் றர்த்தமாய். "அற - மணிமிசை" என்று அன்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்

மூ. மறங்கொ ளாளரி யுருவ னவெருவர
ஒரு ண தகல் மார்வம்
திறந்து வான ர் மணிமுடி பணிதர
இருந்த நல்லிமயத்துள்
இறங்கி ணங்கள் வணமருப் பிடந்திடக்
கிடந்தரு ரிவீசும்
பிறங்கு மாமணி யருவியொ டிழிதரு
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. (சு)

பத.	உரை.	பதம.	உரை.
மறம்	கோபத்தை	இருந்த	ஸர்வ ஸ்வரன் நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற
கொள்	எறிட்டுக்கொண்ட		
ஆள்அரி	நரஸிம்ஹத்திணுடைய	நல்	நன்மூன
உருவன	வடிவைச்சொல் வே	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
வெரு ர	பயப்படும்படியா	ண கள்	பன்றி ளானை
ஒருவ து	அஸத்ருசனான ஹிர ணயை ய	இற கி	குனிந்து
		வணை	வணைந்த
அ	அன்ற	மருப்பு	கொம்புகளாலே
ார்	ார்	இடந்திட	(ரத் பர்வதங் ணை) பி
திறந்து	பி ந்து		ளந்து பொகட
ானவர்	தேவர் ரு டைய		(அ வ)
மணி	மாணி கமயமான	அருகு	ஸமீபத்திலே
முடி	கிரீட ள்	கிடந்து	இருந்து
பணிதர	(திருவடி ளிலே) வ ணும்படி	எரிவீசும்	ஒளிவீசாநிற்பனவாய்
		மா	பெருத்து

அ ற பாறை. †அறவிலக்ஷணமான † பாறையென்றுமாம் (வண்டித்யாதி) சிலரா புத்ரர் துடைகுத்தவிட்டு உறங்குமாபோலே. †விரோதியான ருஷப களைப்போக்கி நப்பின்ணைப்பிராட்டியோடே பரமரஸிகன் ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை தீர்யக்குக் ரும் ரு காரஸ ப்ரதாநமாயிருக்கும். †இவை போகத்திலே அந் யித்து பலாநுபவம்பண்ணி ர்த்தியாநிற்குமாயிற்று (ஈ)

செய்கிரூர், (அற தித்யாதி). (பா ற) என்றது, அர்த்தாத்ஸித்தம். வண்டிகை பாட என்னுதே 'சொல" என்று கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகையாலே அப்படி விசொல்லுகைக்கீடான ப்ரு காரஸம் இ ற்றுக்குண்டோவென அருளிச்செய்கிரூர், (விரோதியானவித்யாதி). பரமரஸிகன் வர்த்திக்கயாலே யாணைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து காநப(ஞ்)நுபவம் பண்ணிக்கொண்டு (க) * கள்ளநித்திரை கொள்ளாநிற்குமென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிரூர், (இவையித்யாதி).

பிறங்கு விளங்காநின்ற பிரிதி திருப்பிரிதியிலே
மணி மாணிக்கள் சென்று போய்
அருவியொடு மலைவெள்ளத்துடன் கெஞ்சே ஓம சே.
இழிதரு உருண்டுவிழுகிற அடை கிட்டப்பாராய். (சு)

வ்யா. காலாம்பாட்டு. †அப்பருவத்தில் பாலனுக்கு உதவின விளபடி சொலலுகிறது. †ப்ரணயிநிக்கு உதவின க்ரமம் பற்றுதாயிற்று ஆஸ்ரித விரோதி ஸம்போக்குமிடத்தில்.

(மறங்கொளாளரி) †கீர்மையேயா யிருக்கக்கடவ தான் மறமேயோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி. †நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தாலொரு வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கை. †(க) भक्षणम् பீக்ஷணம்" என்றும் (க) मृत्यु मृत्युम् ம்ருத்யும்ருத்யும்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக்க. (உரு ஒரு ந) கைதொட்டுப் பிடிக்கண்டாதே நரஸிம்ஹத்தி டய பேரைச்சொல்லே ஆஸ்ரவர்ம் அஞ்சும்படியாயிற்று இருப்பது. †ஒரு யாபாரம்பண் டாதே தோற்றரவிலே பி மாம்படி

அந. காலாம்பாட்டு. (றகொளித்யாதி). நப்பி னைப்பிராட்டிகு உதவிறற்போலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு தவி படிய சொல்லுகிற தெறு ஸங்கியருளிச்செய்கிறார் (அப்பருவத்திலித்யாதி). அப்பரு மென்று - கீழ் - 'இளங்கொடி' என்றதைப் பராமர்சிக்கிறது. (உ) ஏதி ஸ ஸுலபஸ் பதிஸம்யோ ஸ பம் ன்னு படி ர பரு த்திலே விரோதிகனைப்போகி தவிறற்போலே தன்னை ணுவிடில் மூடியு படியான தசையிலே த்து தோற்றி விரோதி யப்போகி உதவினை று ருத்து. சில ஸ்ரீகோசகளிலே (ஆபத்திலே) என்று பாடமும். ந. நப்பி னைப்பிராட்டிக்கு உதவிறற்போலே உதவினபடியைச் சொல்லு கு ப்ரயோஜமென்னை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிநி கித்யாதி). கீழிற்பாட்டில் இவி டயடர்த்த என்று யி வ்யாபாரத் தச்சொல்லி இ லே உருவெனவெரு ர' று போர்சொலே பி மாம்படி பயா ஹத் ம் சொல்லு யாலே ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்நே ஹத்திலு ஆஸ்ரிதரிடத்தில் ஸ்நேஹம் விஞ்சியிருக்குமென்னும் அதிசயந்தோற்ற ருளிச்செய்தா ரென்று கருத்து.

மறத்தையேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரியென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கீர்மையேயித்யாதி). மறந்தாலே வடிவுமெண்ட ஆளரி என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி). இதுக்கு நரஸிம்ஹாநுஷ்டுப்பிலே ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (பீஷ மித்யாதி). "உருவெ" என்று - முழுச்சொல்லாய் தோற்றரவிலே என்றர்த்தமாய், இரண்டாமர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவ்யாபாரமித்யாதி).

(க) ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப். (உ) ரா - அயோ - ஈ

யாயிற்று இருப்பது. (உருவெ ரு ர) டி 'கிற உக்தியிலே அஞ்ச. †( )[ர 'ஙனேயுய் ர் தா ர்கினைந்தால்] † ஸ்ரீப்ரஹ்லா ாழ் ானைப்போலே அநுகூலராய் இது நமக்கா க் கொண்ட படிவு என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனைபோக்கி எதிரிகளாயிருப் ார் சிந்தித்தால் முழுக்காயாய் அவிந்துபோட த்தனை போக்கி உஜ் ஜீவி க்கவிரகு 'டோ? †(உ) கொண்ட சீற்றமொன்று 'ு' ன் கிறபடியே அச்சீற்றத்தைத் தஞ்சமா கினைத்திருப்பார்க்கிறே பிழை த்துப்போகலா து. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வ 'தால் ரஸிம்ஹத் தினள 'றிக்கே த 'னை எ 'ணினால் பின்னை இரண்டாம் விரலு 'கு ஆளில்லாத படி அத்விதீயனை னு டய. † ரஸிம்ஹத்ைத யெ 'ணி அநந்தரம் தன்னையெ 'லாம்படியாயிற்றிறே 'அப்படி தன்னை எ 'ணினால் அநந்தரம் என் லா ாரில்லாதபடியிருக்கை. (அ ல்மார் ம் திறந்து) ஈஶ் ரனைரு னுளன்" எ 'று அ னு டப த்பா த்தை யிசைபாதொழி கக்கு ஹேது உடம்பு தடி த்து ருதிரக் ளிப்பாலே யாயிற்று. †கா ற்காட்டில் துஷ்டஃரு 'க ருக்கு † ட்டியிட்டு வளர்க்குமாபோலே திருவுகிரு 'கு இ ரபோ ரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அக ப்பண்ணின மார் (திறந்து) † ளிப்பாலே போக்குக் ாணாமை சுழிக்கிற ர த் ெ ள்ளத்துக்கு ஒருவழி ண்டி திறந்துவிட்டாற்போலே திருவுகி ரயிட்டித் திறந்துவிட்டாளையிற்று 'வரபலத்தாலே மூலையடியே திரி யாலே ருதிரமானது டல்கிளரச்செய்தே ர ய அதிக் ரமிக் மாட்டாதாற்போலே யிருக்கிறவதுக்கு ஒரு ழி கண்டுவிட்டா ளையிற்று 'வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டி விடி ா ரப்போலே †ஒருசிறுக் னுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவின அவதாரமிறே இத்தால் சொல்லிற்றுயிற்று விரோதி அணித்தா 'தனையும் தான் அ 'ணியனையுதவும னென் க தமப்பன் பகையாக உதவும ன்

சொ 'னமாத்ரத்திலே அஞ்ச 'கூடுமோ ன்ன 'அருளிச்செய்கிறார் (எங் னேயித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானை யித்யாதி). அநுகூலர் கினைத்துப் பிழைக் கக்கு ஸம்வாதம் (ெ ாண்டசீற்றமித்யாதி). பூர்வவாக்ய வி ர ', (ரஸிம்ஹத்தையித்யாதி). ருதிரக் ளிப்பு ரு 'கு ஹேதுகதந பூர்வக 'திறந்து' என்று அநாயாஸக்ருத்ய 'தோற்றச்சொன்னது 'குக் ரு த்தருளிச்செய்கிறார் (காவற்காட்டிலித்யாதி). (ட்டி) திண்டி (ளிப்பா லே) ர 'தத்தின் மிகுதியாலே. ரஸிம்ஹாபதாநத் த யநுஸந்தித்த ஆழ் வார் 'கு 'ருத் த யாருளிச்செய்கிறார் (ஒருசிறு 'னு 'த்யாதி வாக்யத்ர

(க) நி - எ - நி. (உ) நி - அ - ந.

அ னில ணியனென†தான் தன குப்பை கயாலை உத ச்சொல்ல
ே ண்டாவிறே.

(ா வரித்யாதி) †மு பு சத்ரு ான ஹிர ண்யனுக்கு அஞ்சி
முடியும் ா கிப்பொ ட்டு †மதுஷயராய் ே ற்றுருக்கொண்டு திரிந்
த ர் ள் இப்போது தந்தா வரூபங்களும் பதங் ளும் பெறு
யாலே எ களுக்குக் குடியிருப்புப் ப ாணித்தந்தது' என்று
அந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே † ' ஒரு ர் ாலில் ங்கோம்"
று இறுமாந்திருக் க்கட வ ர்க ர் த கள் முடிகளா ை திரு
டி ளிலே தட்டும்படி விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த
(நல்லிமயத்துள்) நன்ரூன ஹிம ானில். † பூமியில் ல்பாே ாம்"
என்றிரு கக்கடவதேவ ாதி அம்மேன்மையைய டயப்பொ ட்டு
ப ாபிமாநமாய் ந்து ஆஶ்ரயி கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷ ான
ஹிம ானில்

(இறங்கின ங் ள்) †அ குத் த ராஹ கள் ர ிம்ஹத்தி
போலியாயாயிற்றுச் செருக்கியிருப்பது மலைகுனிந்தாற்போலே தலை
சாய் யிதாம்படியாயிற்று ராஹ ினு டப இறுமாப்பு
இருப்பது அப்படியிரு கிறதி இறங்கி ளந்த கொம்பு ள
லே தம்செருக்குக்குப்போக்குவீடா மாணிக்கப்பாறைகளை யிட
ந்து பொ ட்டித் தான் போ ாகிற்குமே அ ய கேகிடந்து †
லியாகிற்குமாயிற்று. (பிறங்குமாமணி) அவைதான் ஒருபாறை
மாத்ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருமலைபோலேயாயிற்றுக்கிடப்பது.
†பெருத்து லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்க களானவை. (அருவி
யத்தாலே). (கா தனக்குப்பை யாலை) றது - ஈஶ்வரோஹம்
ஈஶ்வரோஹ" ன்று வரூப ாசத்தை விளைத்துக்கி ாண்டாடி ன்றபடி.

கீழ்ப்பத ள டாகூஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்
யாதி). (மநுஷ்யராய்) ன்றது - இப்போது ானவர்" என்கையாலே பலி
தம். 'மணிமுடி ர , யாலே பலித (ஒருவரித்யாதி). நன் மையை உப
பாதிக்கிறார் (பூமியிலித்யாதி).

நரஸி ஹ தன்னு டயமறத்தாலே பர் தம்போன்ற ஹிர யனு டய
மார் ஖யிடந்து ர தவெள்ளம் ப்ர ஹி ப்பண்ணுமாபோலே ராஹுங்கள்
ரத்நபர் தங்களைப்பிளந்து பொ ட அத்தால்வந்த ரக்தி ம அருவியிலே
ல கையாலே ரக்தவெள்ள போலேயாயிற்று என்று தாத்பர்யம் விவகூஷித்
தருளிச்செய்கிறார் (அ குத் தயித்யாதி). 'பிற கு" என்றதினர்த்தம் (ஜ்வ
லியாகிற்கும்) என்றது. 'மா" என்றது - பெருமையாதல் ஸ்ாக்ய தயாத
லென்று விவகூஷித்து, ஏ ப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறார், (பெருத்தித்யாதி).
மணிப்பாறைஸ்த்தாநம் - மாம்ஸகண்டங்கள். ... ... (சு)

மூ. கரைசெய் மா கடல்கிடந்த ன் னகழ
லமரர் ள் தொழுதேத்த
அ ரசெய் மே லை யலர்மகள ொடு
மமர்ந்த நல்லிமயத்து
ரைசெய் மா களிறினெ திர் வளர் முனை
யனை மிகு தேன் தோய்த்துப்
பிசவாரி தன்னிளம்பிடிக் ருள் செயும்
பிரிதி சென்றடைநெஞ்சே (நு)

பத	உரை.	ப .	உ ர.
னை	(ஆபரண ள்) சப், யாநின்றுள்ள	அலர் ள ளொடும்	காம ரப்பூவிற்பிற த பெரியபிராட்டி யோடே [ற
ழல்	திரு டி னை		
அ ரர் ள்	ப்ரஹ்மாதி ள்	அமர்ந்த	பொரு தி வர்த்தி கி
தொழுது	ஸேவித்து	ல்	விலக்ஷணமா
ஏத்த	ஸ்துதிக்கும்படியா	இமயத்து	ஹிமவானில்
கரைசெய்	தானே க ரசெய்து கொண்டிருக்கிற	ரசெய்	மலைபோலேயிரு கிற
மா	பெரிய	மா	பெரியவடிவையு ட
டல்	திருப்பாற்கடலிலே	ளிறு	யானை ளானை [ய
கிட த ன்	சாய் தரு ளின ஸ ர் வேச்வரன்	இ ம்	இனையதான
		வெதிர்	மூ கிலி [ள
அரை	திருவரையிலே	வ ர்	ஓ கி ளாநி று ள்
செய்	சாத்தப்பட்ட	மூளை	மூளை னை (ப்பிடி கி)
மே லை	திருப்பரியட்டத் த யு டயளான	அனை	மு ழுஞ்சு ளில்
		மிகு	நிறைந்திரு கிற
		தேன்	தேனிலே
		தோய்த்து	தோய்த்து
		பிரசம்	தேன்கூ டோடே

யித்யாதி) அங்கே ர்ஷித்து ெ ள்ளங்கே க்குமே பி னைய ெ ள்ளந்தா மலைகளைப்போர்த்தாற்போலே அவற்றையு முருட்டிக்ெ ா ந்து இழியுமாயிற்று.

ஆக இத்தால் நரஸிம்ஹமானது ஹிர யனுடைய மார்ப் பிளந்து குடல்மாலையை ‡ ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது ெ ாழித்துக் கொடுபுறப்பட்டாற்போலே யாயிற்று நாநா ன தா து களையுடைத்தான ஸ்தலங்களிலே ர்ஷித்த வர்ஷ லமானது அவ்வவ தாதுவிசேஷ களாலே கல கி ஒருவரால் சலிப்பிக்கப் போகாத ரத்நபாறை ளை யுருட்டிக்ெ ாடி வந்திழிகிறபோதிருந்

வாரி	(அத்)தேனை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
த இளம்பிடி	த ணு டைய சிறுகுட்	சென்று	போய்
க்கு	டி ளுக்கு	மெ ஞ்சே.	ஓமநஸ்தே .
அருள்செயு	கொடு கிற	அடை	கிட்டப்பாராய் (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. †அ வதார ளுக் டியா த்திரு ப்பாற்கடலிலே ந்து ண் ளர்ந்தருளினபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

(ரைசெயித்யாதி) †ஆபர ங்களாலே அலங்க்ருதமான திரு டிகளை இ ழு க் ர தே ணும்" எ று ஆசைப்பட்டுப் பெருதே யிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ரீ கு த்திலே சென்று தங்களுக்குக்கிட்டமெ ர ணு மயாலே ர ப்பெருர்களிறே அ ர் கள் அவ்விழவுதீர டநுபவி கும்படியா த் திருப்பாற் லி லே ந்து ராய்ந்தாணையிற்று. தானேத கு ர யச்செய்துமெ ர நிற்கிற டலெ னு ல் அதாகிறது ர யயதிக்ரமிக் மாட் டாதிறே வரா னையாதே அ றிக்கே †ஒரு லத்திலே ரை ட்டப்பட்ட டலெ னுதல் † ரம்யத் தப்பற்றச்சொல்லலாமி றே † ரைசெய்ய க் ரக கரையேற்றுகைக்கா மாக்கடல் கிடந்த வன் பெரியகடலிலே கிடந்த ன் (ணைகழல்) ஆபரணத் நி யயு டத்தான வென்னுத †தெரியப்பட்டவெ ன்னுதல். (அரைசெயி த்யாதி) ஓரிடத்திலே படுக்கையாயிருக்க வேறோரிடத் த போகத் துக்கு ஏகாந்தஸ்த்தலமாகக்கொ நி விரும்பியிருப்பாரைப்போலே திருப்பாற்கடலிலே கண் ளர்ந்தருளுகிறவன் இங்கே ந்திருந்தா ணை யிற்று. †மாதாபிதாக் ர் கூடவிருந்து ப்ரை யினுடைய ஹிதசிந்தை பண்ணுமாபோலே பிராட்டியுந்தானுமாய் ந்திருந்தாணையிற்று. திருவரை பிலே செய்யப்பட்ட மே லை யு நி திருப்பரியட்டம் அத்தையுடையளாய் போக்ய த வேஷையான பெரியபிராட்டியா

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (க ரசெயித்யாதி). கீழே ரா ருஷ்ணவதா ரங்களை அநுஸந்தித்து இப்பாட்டில் க்ஷீராப்தி சாயியை அநுஸந்திக் கு ஸ் கதியருளிச்செய்கிறார் (அ . ாரங் ரு கித்யாதி).

"ணைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த ரசெய்மா டல் கிடந்தவ ", என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபரணங்களாலே யித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). (ஒரு லத்திலே)-ராமா ர தாரத்திலே. க்ஷீராப்தியிலே ஸேதுபந்தநம் செய்ததில்லையேயென்ன; அரு ரிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதி). இவ்விரண்டுயோஜனையிலும் தனக்கு விதேயமான டலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் கரையேற்று கக் ர வென்று மூன்றும் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார், (கரைசெய்கை யித்யாதி). (சொல்லப்பட்ட) றது-ஆபரணங் ளாலே நெரு கப்பட்டவென்றபடி. இமயத்தில் வருணை கு ஹேதுவந்தா மருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதி). திருப்பரியட்டத்தை வர்ணிப்பானென்

---

§ க ரகி ணை - திருவணைகட்டுகை.

ரோடே பொருந்தி வர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஓஜ்ம ானில். † பரி யட்ட ாய்ப்பை யதுபவிக்கு மிதுக்கு மேற்பட மற்ரொன்றில் போ கவி ாட்டா தாயிற்று இதிலழகு. [கணகழலமரர்கள் தொழுதேத்த கரைசெய் மாக்கடல் கிடந்தவன் அரைசெய் மே லையலர் மகள ளாதிமமர்ந்த நல்லிமயத்து.]

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை †வகுத்தாற்போலே யிருக்கிற பெரிய டிவையுடைய ஆனைகளானவை, இளவெதிருண்டு இளைய தான மூங்கில் † அது தன்னுடைய பருவத்தினளவன்றிக்கே மூளை த்தபோதே அ ட்டபித்தியிலே சென்று தட்டும்படி ளர்ந்திருக்கு மாயிற்று † அத்த தத்தன் செருக்காலே அநாயாஸேவா கி. (அளை மிகுதே ர் தோய்த்து) †வங்குகளிலே நிறைந்திருந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து. ராஜாக்களுக்கு போக்யத்ரவ்யங்கள் குறைவற்றிருக்கு மாபோலே தேன்குறைவற்றிருக்குமாயிற்று. † பிரசமென்று தேன் கூட்டிக்கும் மதுகரங்களுக்கும் பேர் ாரியென்று அவற்றினு டையதேன், அதிலே வளர்ந்த மூங்கில்முளைகளைக்கொடுபுக்குத்தோ ய்த்து அதில் § பருக்கைதட்டாதபடி † அதின்வாயிலே பிழியுமாயி ற்று. பருக்கைதட்டி மாகில் மிடற்றுக்குக்கீழிழிச்சமாட்டாதாயிற்று அதுக்கடி இளம்பிடியாகை. † தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலே தோய்த்துப் பின்னை அதில்கந்தலுண்டு கோது அதுதட்டாதபடி னென்ன. (பரியட்டேத்யாதி).

(வகுத்தாற்போலே) - ஆனையாகப்பண்ணினாற்போலே. இளையதானமூங் கில் என்றபோதே வளர்முளையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க விசேஷித்தது குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). அண்டபித்தியிலே தட்டும்படி யானத்தைப் பிடுங்கித் தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன; "வரை செய்மா" என்கிற பதங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித் யாதி). அளை-முழைஞ்சுகளிலே மிகுத்ததேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய் கிறார், (வங்கித்யாதி). (வங்கு) - முழைஞ்சு. பிரச களினுடைய - வண்டு ளி னுடைய வாரி - உண்ணத்தக்கதேன, அருள்செய்யுமென்றுதல். பிரசத்தோ டே - தேன்கூன்டோடே வாரியை அருள்செய்வாரைப்போலே அருள்செய் யுமென்றுதல் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார், (பிரச மித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னபக்ஷத்திலே (அதின்வாயிலே) என் றவர்த்தம், பிரசத்தோடே பிழியுமாபோலே என்று கூட்டுவது. தேனோடே இளமுளையைக் கொடுத்தால் - அதில் படுக்க யாம்படி அதிஸுகுமாரமான படி யென்று கருத்து. ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தாலாகாதோ? முளையைத் தோய்ப்பானென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (தேனிலித்யாதி).

§ பருக்கை - கோது.

மூ. ப ங்களாயிரமுடைய நல்லர ணைப்
பள்ளிகொள் பரமாவென்று
இ ங்கி வானவர் மணிமுடி பணிதர
விருந்த நல்லிமயத்து
ம ங்கொள் மாதவி நெடு ங்கொடி விசும்புற
நிமிர்ந்த முகில் பற்றிப்
பி குபூம்பொழில் நு ழந்து ண்டினை சொலும்
பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே (சு)

பதம	உரை.	பதம்.	உ ர.
வானவர்	தேவர்கள்	மூடி	(தங் ள்)தலைகளாலே
இணங்கி	நிரளவிருந்து	பணிதர	ஸேவிக்கும்படியாக
ஆயிரம்பணங்க ள் உடய நல் அரவு அணை பள்ளிகொள் பரமா என்று மணி	ஆயிரம்பட ஆயுயர்ந்த (சேஷத்வமாகிற)நன் மையையுடைய திருநந்தாழ்வா ணை திருப்பள்ளியிலே[கிற ண் ளர்ந்தருளுகிற ஸர் ாதி னே. எ றுஸ்துதித்து நவரத் களிழைத்த கிரீடம்தரித்த	இருந்த நல் இமயத்து மனம்கொள் ாதவி நெடு கொடிஅ விசும்பு றநிமிர்ந்து முகில் பற்றி	எழுந்தருளியிருக்கிற நன்முன ஹிமவானிலே; பரிமளத்தையுடைய குறுக்கத்தியினுடைய நீண்ட கொடிகளானவை ஆகாசத் த அளாவு [ம்படி வளர்ந்து மே ங் ஸ தாவி

பிழியும்; அதினுண்டான பருக்கையுங் கூடப்பொறுதபடியாயிற்று இதினுடைய ப்ரக்ருதிமார்த்தவமிருக்கும்படி † திர்யக்குக்களுக்கும் தன்னுடைய ரக்ஷ்யத்தினுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்குமாயிற்று.

† ப்ரஹ்மாதிகளு டய ரக்ஷணத்துக்கா த் திருப்பாற்கட லிலேசாய்ந்து அ ர் ஸ ரக்ஷிக்குமாபோலே யாயிற்று திர்யக்குக்களுக்கும் ரக்ஷ்ய ர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ மேயாத்ரையாயிருக்கும்படி. பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்தியாகிற்குமவன் அந்த ஸம்ஸ்லேஷாநந்தரமாக மதுபாநமே ாஷ்ட்டியாய்ச் செல்லாகிற்கு மிறே. அதுக்கு உபலக்ஷணம். ... ... (நு)

இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்கு மித்யாதி).

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பா மிரண்டுவிதமாக ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி ளு டய வித்யாதி). இதில் மூந்தினபாவத்துக்கு கரைசெய்மாக்கடல்' முதலடியிலே நோக்கு. இரண்டாவதுக்கு அரைசெய்மே ல'' இத்யாதி இரண்டாமடியிலே நோக்கு.

பிண.கு	சுற்றிவலிக்கையி ஞலே	இசைசொலு.	ஆலாபித்துப் பாடாநி ன்றுள்
பூ	பூக்கள் அலராநின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
பொழில்	சோலைகளிலே	சென்று	போய்
வண்டு	வண்டுகளானனை	ஏ ஞ்சே	ஓ ஞ்சமே.
நுனைழந்து	ப்ரே சித்து	அ ட	கிட்டப்பாராய். (சு)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. † அப்படிதிருப்பாற் டலிலே சாய்ந்த ருளினவன் இ.கேவந்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியையற நிக்கி ரூர். † ஸ்ரீவைகுண்.ம் லவிருக்கையாயிருக்க அங்குன்றுமளங்க ஞ டைய சூக்குரல் கேட்கைக்காகத்திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந் தருளினதேவரீர் எல்லார்க்கு மொக்க அநுபவிக்க ரம்படி இங்ங னே யெழுந்தருளி யிருப்பதே. என்பர் ளாயிற்று.

(பணங்க ளாயிர முடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா வென்று) † ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பினால் அதிகஜலத்து.குப் போ க்குவிடிகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாபோலே பகவதநுபவ நித ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடி னை க்குப் பலதலைகளையு முடைய யிருக்கிற திருவநந்தாழ்வா னேட்டை ஸ்பர்சத்தாலே கண்வளர் ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே. என்பர்களாயிற்று பிராட்டியை எனக் கென்னுதல் திருவநந்தாழ்வானைப் படிக்ய யாகப் பெறுதல் செப் யும் தத்வமாயிற்று ஸர்வாதிகமாவது † உச் ாஸ நிஸ்வாஸங் ளாலே ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோலே அசைந்து ாராகிற்குமாயிற்று. †யசோதைப்பிராட்டி க்ருஷ்ணனைத்தன் மடி

அந. ஆரும்பாட்டு. (பணங்களித்யாதி). இமயத்திலிருக்கிறவனை ப்ர ஹ்மாதி ள் அநந்தசாயித்வேநஸ்துதித்ததாலே பலித்த ர்த்தத்தைச் சொ ல்லாநின்றுகொ ண்டு ஸங்கதியருளிச்செய்கிரூர் (அப்படியித்யாதி). இமயத்தி லிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை கூர்மாப்திசாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் எற்றம் சொல்லிற்ரூயிற்ரேரூவென்ன; அருளிச்செய்கிரூர், (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி). இத்தால் - தேவதிர்யங் மநுஷ்யர்களெல்லார்க்கும் மூ ரெடிக்ய யாலே ஸௌலப்யாதிசயம் சொல்லிற்றென்றபடி.

ல்லரவணை'' இத்யாதியைச்சொல்லவே அநந்தசாயித்வத்தால் வந்த எற்றம்தோற்றுமே, 'பணங்களாயிரமுடைய' என்று விசேஷிப்பா ன்னென் ன. அதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிரூர் (ஆறுகளித்யாதி). தாங் ள் ஸ்து திக்க இழிந்தவர்களாகையாலே தங்களைப்போலே சதுர்முக பஞ்சமுகரா க யன்றிக்கே ஸஹஸ்ரமுகரைக்கப்பெற்றதே. என்றீடுபடுகிரூர்களென்று ருத்து. நல்லதான அர ணை என்று விவக்ஷித்து நன்மையை யருளிச்செய்கிரூர், (ஸ் வாஸைத்யாதி). எம்பெருமாணை யேத்துகைக்கு ஸஹஸ்ரமுகமுண்டாகப்பெற் ரூரென்றீடுபட்டதை ஸங்கதர்சநமா பபாதிக்கிரூர், (யசோதையித்யாதி).

யிலே கொண்டிருந்து தாலாட்டுமாபோலே ஸர்வேசுவரனைத்தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து எத்தாலிற்குமாயிற்று. † திருநந்தாழ்வான் மடியிலும் திருடி சிறகின் கீழும், † ஸ்ரீலோகபதியாழ்வான் பிரம்பினுள்ளுங்காண் இத்தத்தும் வளருவது" என்றுபட்டாருளிச் செய்யும்வார்த்தை †வ்ருத்த மந்த்ரி ள் ராஜபுத்ரர்களை வைத்து நடத்துமாபோலேயாயிற்று அவர்கள் நடத்தும்படி. அர்களாலே நியாம்யனுயாயிற்று இருப்பது. (க)* வானிளவரசி றே. (உ)†[ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞானபலைகதாமனி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞான பலைகதாமனி] ஸர்வேஸ்வரனுடைய பிராட்டியுமாய்ச் சாய்ந்தால் அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக்கீடான ஞானாதிக்யத்தையும் இருவருமாய்த் துகையாகின்றுல் ஒருசேதநன்' என்று கூசாதேபடுக்கை என்று துகைக்கலாம் படியானதா(ஒ)ரண ஸாமர்த்யத்தையுமுடையனுயிருக்கை. †சேஷியானவன் ஸ்வாதிகரணயிருக்கச்செய்தேதன்னை ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரணக்கிலைக்குமாபோலே சேஷபூதனும் தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கிவைக்கக் டவனிறே இளையபெருமாளைப்போலே. (நல்லரவணை) † அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது எனக்கென்னு மதன்றிக்கே சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருக்கையிறே.

(ங)†[ஜ்ஞாவஜ்ஞேன கூதஜ்ஞேன ஜ்ஞர ஜ்ஞேனசலக்ஷ்ண த்வயாபுத்ரேண தர்மஜ்ஞா நஸம்வ்ருத்த பிதாமம-பாவஜ்ஞேநா க்ருதஜ்ஞேநா தர்மஜ்ஞேநா லக்ஷ்மண த்வயாபுத்ரேணதர்மாதிமா நஸம்வ்ருத்த பிதாமம.] [ஜ்ஞாவஜ்ஞேன பா ஜ்ஞ

ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப் பிராட்டியோடு ஸம்பந்தம் ண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத் ஸமசகமென்னுமது குஸம்வாதம் காட்டுகிறூர், (திருவநந்தாழ்வானித்யாதி). (சிறகின் கீழும்) என்றது - (சு) 'யஸ்ஸேவிதானம்வ்யஜனம்த்ரயீமய யஸ்தேவிதானம் வ்யஜனம்த்ரயீம ' என்றதைப்பற்ற. பிரம்பின் கீழே வர்த்திக்கால் நியந்த்ருத்வம் போகாதேதாவென்ன. (வ்ருத்தமந்த்ரிகளித்யாதி). இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்கீடான ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டோவென்ன. அருளிச்செய்கிறூர், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டாயிருக்க அசேதநமான படுக்கையாகக்கூடுமோவென்ன; (சேஷியானவனித்யாதி). நன்றுன அரவு என்றர்த்தாந்தரம் (அத்தலைக்கே யித்யாதி).

இளையபெருமாள் தான் சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருந்தாரோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறூர், (பாவஜ்ஞேநேத்யாதி),

---

(க) பெரி - திரு நூ-சூ-நூ.
(உ) ஸ்தோ - ர - நூக.

(ங) ரா - ஆர - கஙி - உக.
(சு) ஸ்தோ - ர - சக.

ஞேந] (க) (யதா க்ரியதாம்' என்று †சொல்லுகிற ரிறே இவை யபெருமாள் இப்படிசெய்யவல்ல நீர் நம்மைக்கே ட்டதென்னை கிறீர். †பார்ணசாலையைச் சமைத்த நந்தரம் சொல்லுகிறவார்த் தையிறே. [ஶாவஜ்ஞேன பாவ ஞேந]†அல்லாதவை சொன்னலும் தாமும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கு மிட ங்கள் சமை ங்கும்படி இவை பெருமாளுக்குப் பெருமாளருளிச் செய்யாரிறே. நெஞ்சாலே நினைக் குமித்தனையிறே. இங்ஙினைவறிந்து செய்தார். [க்ருதஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந] †அதுவேயன்றிக்கே செய்து போரும்படி யறிந்துசெய்தார். †அறு பதினாயிரமாண்டு ஜீவித்தசக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடாயின்று பிள்ளை பெற்றவனைகையாலே இ ர் என் நினைந்திருக்கிறீரோ" என்று நினைவை ஆராய்ந்தும் இவர்க்கு எத்தாலே எ னை குறை ரு கிறதோ" என்று பொருந்து மிட ங்கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறி ராயிற்று. [ஶாஸ்த்ரஜ்ஞேந தர்ம ஞேந] நினைவறிந்தா லும் செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும் தானும் ராஜபுத்ரனை பின்பு என ங்கும் ஓரிருப்பிடம் வே டாவேவா" என்றிருக்கு மவ னுக்கு இது செய்யவொண்ணுதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே அத்தலை பில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறு ப்பாகச்செய்து போருமதை நமக்கு வகுத்தது' என்று அத்தலைக்கா கச்செய்யுமத்தையே தமக்குக்கர்த்தவ்யமென்றிருப்பர் [த்வமேத்யதி த் யேத்யாதி] தாமுள்ளவன்று தாமுளராய் தாம்போன ன்றை க்கும் உம்மை வைத்துப்போலேரே என்கிறார். [புத்ரோ புத்ரே] 'புத்" என்று ஒரு நரகவிசேஷமாய் அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றாயிற்றுப் புத்ரனென்றபேராகிறது. ஐயர்க்கு நம்மு டைய அபிமதஸித்தியின்றிக்கே பொழி யகதனக்கு மேற்பட நிரய மில்லை யிறே. அ ர்க்கு அதுவராதபடி நோக்குகிறீர் நீரிறே. [ஶாஸ்த்ரோ தர்மா த்மா] சக்ர ர்த்தி ப்ரஸ்துதனைவாறே 'நம் அய்யரை யொப்பா ருண்டோ? அ ரு மொரு ரே. தாமிருந்தாள் தாம் வே டுவன

(சொல்லுகிற ரிறே) என்றது - சொல்லப்படுகிற ரிறே என்றபடி. இப் படிபாவஜ்ஞனென்று கொண்டாடினது எந்தகார்யத்தைக்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார், (பார்ணசாலையை யித்யாதி). ஆனால் (க) 'க்ரியதாம்" என்று நியமிக் வன்றோ செய்தார் 'பாவஜ்ஞேந என்பானென்னை அருளிச்செய்கிறார், (அல்லாதவையித்யாதி). க்ருதம்-க்ருதி ய, ஜ்ஞாநாதி-ஸா மா அறிவனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செ ய்கிறார் (அதுவேயித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரி கிறார் (அறுபதினா யிரமித்யாதி).

( ) ரா - ஆர - ரு - எ.

னைக்குச்செய்து தாம்போ ன்று நமக்கு தே ந னை செய்கை க்கு உம்மைப் பெற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வை த்துப் போ தே! [மம மம] இரு ர் கும் பிதா ா மஒத்திருக்கச்செய்தே மம' என்கிறோயிற்று அ ர் நமக்குச் செய்யுமவை கீரிருந்துசெய்கை யாலே நாம வை யிழந்திலோம் கீரிழந்தோகிலித்தனையிறே. ( ) †'அஹ்ம்சர்வ க் ஷ்யமி அஹம் ர் ம் ரிஷ்யாமி என்கிறவிடத்தி லே சேஷியுடைய 'யாபாரமும் புகாதாகில் ஸர்வ ஸ்வம்' என்னவொண்ணாதிறே.

(அரவணை) நாற்றம் குளிர்த்தி தடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்த மாகவே யு டாயிருக்குமிறே. (பரமா) இப்படி கையிலே சாய்ந்த வனயிற்று தனக்கு அ ருகொரு ரையுடையனல்லாத னகிறான். (இணங்கி) 'ராமனே! னைப்போலேயாயிற்று தேவர்களும் † ப்ரஹ்ம ஹத்தியை சொல்லிப்பழியிடி ாரும் தலையை யறுப்பாரும் தலையை யறுப்புண்பாருமாயிறே யிருப்பது இப்படியிருக்கிற ர்கள் கிண் ணகத்தி விழிவாரைப்போலே ஒருமிடரு யா 'ரயிப்பர்கோயிற்று. † தேவர் ளடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே வணங்கோம்" என் நிருக்குமது தவிர்த்து பக்நாபிமாநராய்த் திருவடிகளிலே தலைகள் பட வணங்கும்படி யாயிற்ற அ 'கெழுந்தருளி யிருக்கிறது. † பரத் வத்தில் வணங்காதாருமெல்லாம் சீலம்கண்டு ணங்கும்படியாக விருக்கிற தேசமாயிற்று.

(மணங்கொளித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய் அதுக்கோ ராஸ்ரயம் வேணுமென்று ல்பிக்கவேண்டும்படியாயிற்றுத் தானிருப்பது. † மணத்தை யுடைத்தான மாதவியுண்டி குறுக்கத்தி, அதினுனை ய நெடி கொடியானது ஸ்ரீத்தையாலே வளர்ந்த கொடியானது (விசும்புறநிமிர்ந்து) ஆ காசாவகாசத் த வெளியடைத்துக்கொண்டி மேகபதத்தளவும் செ று அத் த மூடப்படருமாயிற்று. (அவை யித்யாதி), ஆகாசத்திலே † மு டருவ வளர்ந்தால் ஒரு கொள்

சேஷியான பிதாசெய்யுமத் த சேஷபூதர் செய்ய கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அஹ ஸர் மித்யாதி).

வ்ருத்ராஸுரனை இந்த்ரன் கொல்லு யாலே ப்ரஹ்மஹத்தை பண்ணி னனென்று சொல்லு ரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்தையித்யாதி). கீழ் காக்யவிவரணம், (தேவர்களித் ாதி). 'ல்லிமயத்து" என்ற நன் மக்கு த்தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி).

மநந்தானை மாதவியை வ்யாபித்துக்கி ாண்டதென்று ஒருதாத்பர்ய மருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிரு கிற என்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய் கிறார், (ணத் தயித்யாதி). (மூகதிருவ)-ஸாந்த்ரமா வென்றபடி. பிணங்கு

(க) ரா - அயோ - நக - உஞ.

மூ. கார் கொள் வேங்கைகள் னை தழுவிய
கறி ளர் கொடி துன்னிப்
போர் கொள் வேங்கைகள் புனவனை தழுவிய
பூம் பொழிலிமயத்தர்
ஏர்கொள் பூஞ்சுனைத்தடம் படிந்தின மல
ரெட்டி மிட்டிமையோர்கள்
பேர்களாயிரம் பரவி நின்றடிதொழும்
பிரிதி சென்ற டநெஞ்சே (எ)

பதம.	உரை.	ப ம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.	தழுவிய	ர்த்திக்கிற
கார்கொள்	மேகத்தைஆக்ரமித்த	போர்கொள்	யுத்தோத்ஸு மான
வேங்கைகள்	வே கைமரங் ளை	வேங்கைள்	வேங் கப் புலிகளையு
தழுவிய	அணவியிருப்பதாய்		டைதத்தாய்
ணம்	பரந்த [ண்டான	பூ	(எப்போதும்) அலரா
வனை	தாழ்வரைகளி லெ யு		நின்றுள்ள
றி	மிளகினுடைய	பொழில்	சோலையையுடைய
வளர்	வளர்ந்த	இ யத்துள்	இமயமலையிலே
கொடி	கொடிகளானவை [ய்	இமையோர் ள்	ப்ரஹ்மாதிதேவர் ள்
துன்னி	நெருங்கியிருப்பதுமா	ஏர்கொ ள்	அழ கயு டத்தாய்
புன	ெ ல்லைங்லங் ளி லு	பூ	பூத்திருந்துள்ள
வரை	சிறுமலை ளிலே [ள்ள	சுனை	தடாகங் ளின்

கொம்பு அபேக்ஷிதமாயிருக்குமே அப்போதாகக் கொள்கொம்பு கொடுப்பாரில்லையே அவ்வளவிலே மேகங் ள் வந்து கிட்டுமே அவற்றைச்சென்று பற்றும் அவை ாயுப்ரேரித மாய்ப் போகத்து டங்கும் கொடியானது இங்கேயிசிக்கும் இவ்வாயா ய்த்தால் ந்த அலசுதலிலே பூக்களலரா நிற்கும் அப்பூவிலே மதுபாநம் பண்ண கினைத்த கிளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே நுழைந்து புக்கு மதுபாநத்தைப் ப ன் னிக்களித்து அச்செருக்குக் குப்போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இ சைசொல்லாநிற்கும் அச் சோலையடைய மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ப்பாடுகிற வண்டுகளி னுடைய இசை ஆரவாரமாயிருக்கும். †பெரியபிராட்டியாராகிற கொடி ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும் என் றிசிக்க, செய்கிறே மிறே என்று அவனிசிக்க உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம் ப ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும் (சு)

தலுக்கு அங்கேயிசிக்க இங்கே யிசி என்று பொருளாய், அலர்ம னைக்கொ டியாகவும் எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களா வும் வண்டுகள் தேவகணங்களாகவும், ஒருரூப ம் திருவுள்ளம் பற்றி இப் படி ர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (பெரியவித்வாதி). ... (சு)

கடம்	துறைகளிலே
படிந்து	தீர்த்தமாடி
இனம்	ஓரினமான
மலரெட்டும்	(செங் முநீர்முதலிய) எட்டுமலர் ஊயும்
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
பேர்களாயிர	ஆயிரம் திருநாமங்க ளூயும்
பரவிநின்று	வாயில்வந்தபடிசொ ல்லி
அடிதொழும்	ஸேவியாநின்றுள்ள
பிரிதி	திருப்பிரிதியில்
சென்று அடை	போய் ஆச்ரயி. (எ)

வ்யா. எழாம்பாட்டு. †புஷ்பாஞ்சலி ப ணித்தே ர் ள் தொழாநிற்பர்க†ளாயிற்று.

(கார்கொள்மே ங்கைகள்)†காரென்று மேகமாய் கார்மு ள்வே ங்கை ளென்று மேகபதத்தாவும் செல்லவளர்ந்தே ங்கைகளென் னுதல். அன்றிக்கே நாநா ர்ணமாயாயிற்று வேங்கை ர் தானிருப் பது அத்தாலே நீலவேங்கை என்னுதல். (கன ரைதழுவிய) சுற்றி லுண்டான தாழ்வ ரகளிலே யு டான கறியினுடைய ளர்ந்த கொடியானது மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது நெரு கப் படர்ந்துகிடக்கு மாயிற்று. (போரித்யாதி). †வெளிநில களில் சிறு மலைகளைடையப்பெரிய சீற்றத்தையு டைய யுத்தோத்முகமான வேங் கைப்புலிகள் நெருங்கிக் கிடக்குமாயிற்று. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) † இதுவாயிற்றுச் சாலையிருக்கும்படி.

(எரித்யாதி) †தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தடாக ளின் கரைகளிலே படிந்து. (இனமலரெட்டுமிட்டு) § (அஹிம்ஸாதி

அநு. எழா பாட்டு. (ர் ளித்யாதி). கீழ்நாலா பாட்டிலே தே ர் ள் விபவத்திலே பணிந்தார் களென்றும், அஞ்சாம் பாட்டிலே, அவதார கந்தமான கூரீராப்தி நாதனை ஸ்துதித்தார்களென்றும் ஆறும்பாட்டிலே அந்த கூரீராப்திநாதனே ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாக இருக்கிறு னை று அங்கே ப்ரணம பண்ணினர் என்று அருளிச்செய்தாராய். இப் பாட்டிலே, அர்ச்யரு யாலே, அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதி ய யுட்கொண்டு 'இனமலரெட்டு மிட்டு' எ றபதத்தைக் கடாகூஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (புஷ்பாஞ்சலியித்யாதி). (ஆயிற்று) என்றவநந்தரம், 'அத்தை ருளிச்செய்கிறார்'' என்றுசேஷம்.

காரை-மேகத் தக், கொள்ளாநின்றுள்ள வேங்கைகளூயு டத்தான கனவ ரையத்தழுவி றியுண்டு-மிளகு, அதினுடையவளர்கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும்; ர்-கருை யையுடைத்தான, வேங்ை ளென் று ருளிச்செய்கிறார், (காரென்றித்யாதி). பு மென்று-கொல்லையாய், அவ் விடத்திய வரைகளத்தழுவின வேங்கைப்புலி ளூயு டத்தான இமயமை று விவகூஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங் ரிலித்யாதி). (இதுவாயி ற்று) நித்ய வஸந்தமாய், பூத்தேயிருக்கும்படியாயிற்றென்றபடி.

ர் - அழை க், கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை யென்றருளிச்செய்கிறார், (தர்சநீயேத்யாதி). இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாகூஷரத் தயும்

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

பெரியதிருமொழி, க ப உதி அ பா, இரவுகூர்ந்திருள் அ.

மூ. இரவுகூர்ந்திருள்பெருகிய ரைமுழை
இரும்பகியது கூர
அரவ மாவிக்கு மகன் பொழில் தழுவிய
வரு ரை யிமயத்து
பரமனதி யெம்பனிமுகில் ண்ணனென்
றெண்ணி நின்றிமை யோர்கள்
பிரமனேறி சென்றடிதொழும் பெருந்த ப்
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே (அ)

ளான புஷ்பங்கள் எட்டு மிட்டு) சென்கழுநீர் செ ப ம் இரு ாட்சி பாதிரி புன்னை, குறுக்கத்தி கருமுகை தாமரை என்ற ற்போலே ப்ரதாநமா யிருப்பன எட்டுமாதல். அஷ்டாங்கப்ரணமத் தச் சொல்லிற்றுதல் அத்தைமலரென்னும்படி. யென்னென்னில், பூ ாபாதி அவனுக்கு ஸ்ப்ருஹா விஷயமாயிருக்கு மாகிலாமிறே (க) சொன்மாலே'' என்னுமாபோலே. † அன்றிக்கே கீழிற்றிரு மொழியிலே திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே திருவஷ்டாக்ஷர த் தச்சொல்லிற்றுதல். (இமையோர்களித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளான வர்கள் திருநாமங்களை அடைவுகெடச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாநின்று ள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே! கீழ் திருமந்த்ரமானபோது (பெ யர்களாயிரம்) என்னும்படி எங்ஙனே யென்னில். (உ) ''பேராயிரங் கொண்டதோர் பீடினை யன்'' என்ற (உ) ''நாராயணன்'' என்றதி றே; இத்தால் நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிறே அல்லாத வை யிருப்பது † தர்மிக்கு நிரூபகமிதிறே. † மலைத்தாழ்வரைகள டங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும், வெளிநிலத்தில் சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும் உள் ளெல்லாம் நாட்டுக்கு ஆஶரயணீயராயிருக்கிறவர்களுடை ய ஸ்தோ த்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். ... ... (ர)

கொண்டென்று மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்,(அன்றிக்கேயித்யாதி) திருமந்த்ரம் நிரூபகமாயிருக்குமோவென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித் யாதி). ஸாஷ்டாங்கப்ரணமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விர ண்டுயோஜனைகளிலும், கீழ்ப்பாட்டிலே தூளீதர்சநம் போலே ப்ராதமிக ப்ரணமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்த்ரகமாகவும் ஸ்ப்ரகாரமாகவு மாஶ்ரயித் தார்களென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. இப்பாட்டிலிப்படிவர்ணித்தவர்க் குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார், (மலையித்யாதி). இத்தால், பாரதந்த்ர் யத்தாலே ஸ்த்ரீப்ராயரான ப்ரபந்நஜநங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்

பத.	உரை.	பத.	உரை.
இரவு	ராத்ரியே	எம்	எங்களுக்கு
கூர்ந்து	விஞ்சியிருப்பதாய்	பனி	குளிர்ந்திருந்துள்ள
இருள் பெருகிய	இருளேயாயிருக்கிற	முகில்	மேம்போன்ற [னே
வரைமுழை	மலைமுழைஞ்சு ளி	வண்ணன்	வடிவையுடையவ
இரும்பசியது	பெரியபசியானது [லே	என்று எண்ணி	என்று இப்படிசொல்
கூர	மிக	நின்று	லாநின்றுகொண்டு
அரவம்	மலைப்பாம்பு ள்	இமையோர்கள்	தேவர்களானவர் ள்
ஆவிக்கும்	கொட்டாவி விடாநி	பிரமனோடு	ப்ரஹ்மாவுடன்கூட
	ன்றுள்ள	சென்று	போய்
அ ன் பொழில்	உட்சோலையோடு	அடிதொழும்	ஆச்ரயிக்கத்தக்க
தழுவிய	கூடியதாய்	பெரும்தகை	மிகுந்தபெருமையை
அரு	ஏறரிதான [ய		யுடைய
வரை	தாழ்வரையையுடை	பிரிதி	திருப்பிரியிலே
இமயத்து	ஹிமவானிலே	சென்று	போய்
பரமன்	ஸர்வாதிகனே.	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
ஆதி	ஜகத்காரணபூதனே.	அடை	கிட்டப்பாராய். (அ)

வ்யா. எட்டாம் பாட்டு. (இரவித்யாதி). † சோலைச் செறிவா லே பகற்போது காணவொண்ணுமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக் கும். † பகல் † விரவாத ராத்ரியாயிருக்கும். † ஹேது மாறுமையா லே கார்யமும் மாறுதிறே. † ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது பகலாயே யிருக்கிற † அதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இ ருளேயாயிருக்கிற மலைமுழைஞ்சுகளிலே. † வயிரம் பற்றினவிருளே யாயிருக்கை. † நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினாரைப்போலே † அடிப் பட்டிருக்குமாயிற்று இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள்

தும், விரோதிநிரஸநங்களடங்கநின்றார்களென்றும் தர்மாநிகள் வந்து ஆச்ர யிப்பாகவென்றும் கருத்தநுஸந்தித்ததாயிற்று. ... ... (எ)

அந. எட்டாம்பாட்டு. (இரவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே 'வான வர்' என்றும் "அமரர்கள்" என்றும், 'இமையோர்கள்" என்றும் ஸாமாந் யேந வருளிச்செய்ததத்தை, இப்பாட்டிலே "பிரமனோடு என்று விசேஷிக்கிறு ரென்று ஸங்கதி யுட்கொண்டு வாய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (சோலை யித்யாதி). ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கை யை உபபாதிக்கிறார், (பகலித்யாதி). (விரவாத)-கூடாத. (ஹேது) என்றது சோலைச்செறிவென்கை. ஆனால் பகல் தானில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஆதித்யேத்யாதி). (பகலாயே யிருக்கிறவதிலேயும் ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அவ் யிப்பது. (அதுவும்) என்றது - அத்தையுமென்றபடி, "பெருகிய" என்ற பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறார், (வயிரமித்யாதி). இத்தை திருவுள்ள பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (நெடுநாளித்யாதி). (அடிப்பட்டிருக்கை) வேர்

மிக்கிருந்துள்ள மலைமு ழஞ் களிலே. (இருந்பசியது கூர) ெ ளி
ந புறப்பட்டு வ்யாபரிக் ப் பெருமையாலே பெரிய பசியானது
மிக. † நித்யஸூரிகள் அந்நபாநாதிகளாழியத் தரிக்குமதுவு
முத்தே யமாய் அ ர்கள்தா களு முத்தே யராயிருக்குமாபோ
லே அந்தஸர்ப்ப களினுடைய பசியும் திர்யக்ஜாதிக்கு மவ் ரு ரா
யிரு கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேதஸ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று இவ
ர்க்கு. ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாமித்தனையே வே ந
து இவர்க்கு ஆதரிக்க. (அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையா து
பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே ப்ரா
ணிக்கையாய் மூச்சுவிடுகையாய் அதாவது சோலையின் பரிமளத்
தோடே கூடின † காற்றை யாஸ்வஸித்துத் தரியாநிற்கும். வாயு
வை யிறை அவை பக்ஷிப்பது. † முக்தர் † ஸத்யகாமாதிகளையுடை
யராயிருக்குமாபோலே அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்ய
தையில்லாமையாலே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து ம த்தை ஆக்ரா
ணம் பண்ணித் தரியாநிற்கும். அகன்பொழிலுண்டு அகவா
யில் பொழில் உட்சோலை அது அணைந்திருந்துள்ள அரு ரை
யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) † ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயன் வந்து ர்த்திக்கிற
தேசமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயணீயஸ்த்தலமான பின்பு நெஞ்
சே. அங்கேசென்று கிட்ட ப்பாரா யென்கிறார். ஸர்ப்பங்க
ளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கு மாஸ்ரயணீயமான
தேசமாயிற்று. (பரமனித்யாதி) † ஆஸ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளு
டைய பாசுரமிருக்கும்படி.. † ஸர்வாதிகனுய், † தனக்கு அவ்வரு
கொருவருமில்லாதபடி யிருக்கிற † ஸர்வேஸ்வரன்; † ஸர்வாதிகனு

பாய்ந்திருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரான ிவர் கூஷ்ணத்ர ஜந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோவென்ன· அருளிச் செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (காற் ற) என்ற வநந்தரம், 'பக்ஷித்து'' என்று சேஷம். (முக்தர்) என்ற வநந்தரம் இருந் தவிடத்தேயிருந்து'' என்றுசேஷம். (ஸத்யகாமாதிகள) என்றவநந்தரம் அநுபாவ்யங்களாக' என்று சேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து, உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய் ரூர் (ஸர்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). 'ஈஸ்வரோஹம் என் றிருக்கிறவர் ள் இப்படி சொன்னர்களென்று ஈடுபாடுதோற்றவருளிச் செய்கிறார், (ஆஸ்ரயிக்கிற வித்யாதி). ''பரமன்' என்றதினர்த்தம், (ஸர்வாதி கனுய்) எ றது. பரோமாயஸ்மாதிதியோகார்த்தம் (தனக்கித்யாதி). இவ்வி ரண்டாலும் பலித்தது, (ஸர்வேஸ்வரன்) என்றது. (ஸர்வாதிகனுகிலும்)

மூ. ஓதி யாயிர நாமங் களுணர்ந்த ர்க்
குறு துய ரடையாமல்
ஏத மி றி னின் றருளும் நம் பெருந்தனை
யிருந்த ல்லிமயத்துத்
தாது மல்கிய பிண்டி வி டலர்கின்ற
தழல்புரை யெழில்நோக்கிப்
பேதை வண்டுக ளரியென வெருவரு
பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (க)

பதம.	உரை.	டீதம.	உரை.
ஆயிரநாமங்கள்	(தன்னுடைய) ஆயிரந்திருநாமங்களையும்	உணர்ந்தவர்க்கு	(அவனேரகூ னெனும்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவர்க்கு,
ஓதி	சொல்லி, (அத்தாலே)	உறு	வர் கடவதான

கிலும் † பெற்றதாயால் விடவொண்ணுதாப்போலே விடவொண்ணுதபடியான ப்ராப்திபையுடையவன். விஷயங்களை திரும்புகிறது ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிலே கீழ்ச்சொன்னவை பிரண்டுமில்லையாரையும் விடவொண்ணுதபடி ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். ஆக ஸர்வாதிகன் ஜகத்காரணபூதன் தர்சநீயமான வடிவையுடையவன். (என்றெண்ணி யித்யாதி) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் † கண்காட்டியான ப்ரஹ்மாவோடே சென்றாஸ்ரயிக்கும்படி † மஹாப்ரபாவமான பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. † சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லார்க்கும் உத்தேஸ்யமானதேசம். சிறியார்க்கு ராசியுண்டு; ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்கள திகாராத்தமா ஆஸ்ரயித்துத்தட்டித்திரிவர்கள். புறம்பாடைய சோலைச் செறிவாலே வந்த விருட்சிமிக்கிருக்குமாபோலே உள்ளாடைய ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகளுடைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும். ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தை யாஸ்ரயிக்கப்பாராயென்கிறார். இத்தால் அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைத் தாற்றுவழியாலே பருகித் தரியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் (க) "ஸர்வஜ்ஞ" ஸர்வகந்த" என்கிற வஸ்துவை அநுபவித்துத் தரிப்பர்கள். ... ... (அ)

என்ற வநந்தரம், அல்லதுகிலும் என்று கூட்டுகிறது. (பெற்றதாயால்) என்றது பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. (கண்காட்டி) - நிர்வாஹகன். * பெருந்தகையினர்த்தம், (மஹாப்ரபாவமான) என்றது. "சென்ற டை" என்று தாம் நியமிக்கைக்குக் கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமது தோற்ற உட்கருத்துக் கீ யருளிச்செய்கிறார், (சிறியாரித்யாதி). ... ... (அ)

(க) சாந்தோ-நு-கா-ப.

தர்	பாபங்கள்	பிண்டி	அசோ புஷ்பங்கள்
அடையாமல்	(அர்ஹந்) கிட்டாதபடியாவும்	விடு	விரிந்து
எதம்இன்றி	(தன்னை ஆஸ்ரயிப்பார்கு) ஒருவருத்தமும் வாராதபடியாகவும்	அலர்கின்ற	அலருகிற
		கழல்புரை	நெருப்புப்போன்ற
		எழில்	அழகை
		பேதை	அறிவில்லாத
நின்றருளும்	எழுந்தருளியிருகிற	வடுகள்	வண்டுளானவை
நம்	நம்ஸ்வாமியான	நோக்கி	பார்த்து (அவற்றை)
பெருத	மஹாப்ரபாவன்	ரியன	நெருப்பென்றுநினை
இருந்த	ந்து ர்த்திக்கிற	வெருவரு	பயப்படுகிற [த்து
ல்	விலக்ஷணமான	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
இமயத்து	ஹிமவானிலே	சென்று	போய்
தாது	தாதுகள்	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
மல்கிய	மிக்கிருந்துள்ள	அடை	கிட்டப்பாராய். (கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒதியாயிர நாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு) † ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி அவற்றினுடைய அர்த்தானுஸந்தானம் பண்ணி நின்றுள்ளவர்களுக்கு. † ஒரு திருநாமத்தைச் சொல்லி அவ்வளவில் பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயிரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச் சொல்லி அந்நாமத்வாரா நாமியானவனை மநநம்பண்ணுகின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறுதுய ரடையாமல்) † உறக்கடவதாய் நிற்கிற பாபங்கள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு இவனைத் துடராதபடியாக. (க) 'அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் அவஶ்ய மநுபோக்தவ்யம்' என்றும் (க)' நாபுக்தம்க்ஷீயதே-நாபுக்தம் க்ஷீயதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. †ஒரு பிசாசம் ச

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒதியித்யாதி). கீழிற்பாட்டிலே, ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயஸ்தலமாகையாலே சென்றடை எனை நின்றீர், நமக்குக் கிட்டவொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸ்வாதினை நம் அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறார் என்று ஸங்கதி யயுள்ளவைத்துக்கொண்டு, வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (ஆயிரமித்யாதி). திருமந்த்ரம் போராதோ, ஆயிரநாமம் சொல்லவேணுமோ வென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு திருநா த்தை யித்யாதி). "உறுதுயர்" என்றத்தால் அநுபவ விநாஶ்யமா ர பாபங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (உறக்கடவதாயித்யாதி). திருநாமம் சொன்ன ர்களுக்கு உறுதுயர டையாமல் போனவிடத்துத்தை ஜதிஷ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு பிசாசமித்யாதி). (பிசாசம்) கண்டா

ளை பகஷியாகிற்க நடிவு ா யொழிந்த ளவிலே ( ) நரகாரே ர நாத நாராயண பரயண நர ாரே ஜகந்நாத நாராயண பராயண' என்று சொல்ல (உ) ஆத்மானம்வாஸுதேவாக்யம் சிந்தய - ஆத்மாநம்வாஸு தே ாக்யம் சிந்தயந்" என்று ஸ்வாநுபவம் பண்ணி அங்யபரதையற் றிருக்கிற ளவிலே இத்தைக் கேட்டு (ங) 'கஸ்யமு கி கரேஸித் கஸ்ய முக்தி கரேஸ்த்திதா"' என்று நம்பேரைச் சொல்லி நம்மை யெழுதிக்கொண்ட னுர்தான்? என்றுனிறே. ஏதமென்று தக்க மாய் வருத்தத் தநினைக்கிறது. † இத்திருநாமத்தைச் சொ ல் இத்தை யுடை யவன் செவிப்படும்படி அண்ணியனுய் நிற்க ஆஸ்ர யிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கே யொழிகைக் குடலாயிருக்குமிறே. இ ர்களுக்கு ருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி) (ச) † 'வாக்குத்தூய்மையிலாமையினுலே மாதவா உன்னை வாய்க் கொள்ளமாட்டேன்" என்று அநித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப் பரிமாறுகையாவது ?" என்று தன் அயோக்ய தயை யநுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி ஆஸ்ரயணீயனை தான் ஸந்நிஹிதனுகையாலே ஆ ரயிப்பார்க்கு ஒரு வருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வந்து ர்த் திக்கிற விலக்ஷணமான மஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோக புஷ்பமானது விட்டலருகிற போதை அக்நிகல்பமான எழிலேப்பார்த்து. (போதை ண்டுகள்) § (அசோகபுஷ்பங்களை) நித்யாநுபவம் பண்ணுநிற் ச்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக் ல்ல மௌக்த்பத்தையுடைய வண்டுகளாயிற்று. † தானும் நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கச் செய்தே அதுவும் நாள்தோறு மலரா நிற்கச்செய்தே எப்போது மொக்க இது நெருப்பு நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியாயிருக்கும் † முன்னுள் இது அக்நி' என்று சங்கித்து விசாரித்து 'அன்று' என்று நிர்ணயித்துப் பிற்றை நாள் அதன்று" என்றிருக்க மாட்டாதே நெருப்பு" என்றஞ்சி யிராநிற்கும். அதுக்டி † பய நிவ்

ர்ணன். இவன் ருத்ரன் பக்கலில் நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திரு நாமங்களை உபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி. எதம்-து கமானுல் அத் தயிட்டு வருத்தத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி). உறுதுயர் அயோக்யதா நுஸந்தாநமென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறூர் (வாக்குத்தூய்மை இத்யாதி).

"வெருவுவரு,' வெருவாநிற்கும் என்ற வர்த்தமாந பலிதார்த்தம், (தானு மித்யாதி) கீழ்வாக்ய விவரணம், (மூன்றுளித்யாதி). (பயநிவ்ருத்தியும் நித்ய

(க) (ங)
(உ) (ச) பெரி-திரு-நி-க-க.
§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ருத்தியும் நித்யமாய் பயமும் நித்யமாயிரு கையாலே

இதுக்கு த்ருஷ்ட்டாந்தமாகத் திரு ள்ளறைத் திருமொழியி லே ஒருபாட்டருளிச்செய் ர் ( ) [ஆங்கு மா லிே ள்ளியில் செ று இரந்து] மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞ ாடத்திலே தன்னை யர்த்தி யா கிச்சென்று. [அகலித்யாதி] பூமிப்பரப்படைய ாங்குகிற ன்று † அ னை திரிட்டிக்கொ டு ா குகை யன்றிக்கே அவனேறிட் டு கொண்டிரு கிற ஔதார்யத்துக்கு அநுரூபமாக வா கினன் ரா ணதி ளைப்போலேதலையறுக் ே டிற்றில்லை ஔதார்யமென் றொரு கு லேசம் கிடக்கையாலே 'இ ன் கொடுக்க உகந்திருந் தான் ன்று தன்னை இரப்பாள ணைக்கி † அவனேறிடைசைய கொ டான் † தன்னதான பூமியையிறே அவன் தந்தாணை க் கொண் டது. † ஆக நம்முடைய ஆத்மஸமர்ப்பணம்போலேயிருப்ப தொ றிறே அவனுடைய தாநமும் (உ) [அதவா ந்ன ஸமர்பயாமி அத ா கிந்நுஸமர்ப்பயாமி] அநந்தரம் அநுசயி க வேண்டும்படி யிறே இதுதானிருப்பது. † விழுக் ாட்டில் ஆத்மஸமர்ப்ப த் தோடு ஆத்மாபஹாரத்தோடு வாசியற்றிறேயிருப்பது † ஆகையிறே உபாயாந்தரபேக்ஷயம் சொல்லுகிறது. [பரம நிற்பணிந்தெழுவே னெ க்கருள் புரியே.] ஸ்வாதிகனே. உன்னை ணங்கி யுஜ்ஜீவிக் கிற வெனக்கு ப்ரஸாதத்தைப் பண் ணியருளவேணும். † ஆ ரயணத்

மாய்) என்றது-மதுவைப் பாநம் பண்ணுகையாலே பூவென்று நினைவுண்டாகா நிற் ச்செய்தேயுமென்றபடி.

'பா கிலைக்கொண்ட' என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அ னையித்யாதி ாக்யத்ரயத்தாலே). (அவனேறிடைசையக் கொண்டான்) என்றது- அவ ன் ாடுக்கிறவனும் தான் வா குகிறவனுமாயிருந்து கொண்டானென் றபடி. இதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தன்னதான வித்யாதி). ப்ரஸ காத் ஸ்வரூபநிகைஷ பண்ணுகிறார், (ஆக) என்று தொட கி (நைரபேக்ஷயம் சொல்லுகிறது) என்னுமளவும் அநுசயிக்கும்படி. இது குற்றமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விழுக்காட்டிலித்யாதி). அவ னதான வஸ்துவைத் தன்னதென்று அபிமாநித்தது ஸ்வரூபவிருத்தமாறற் போலே அவன் வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்தே னென்றிருக்கையு ஸ்வ ரூபத்துக்குச் சேராதென்றபடி. (ஆகையிறே) என்றது-ஆத்மாபஹாரதுல்ய மா யாலேயிறே யென்றபடி. துல்யமன்றிகில் அதுவுமொரு ஸாதநமா க் கூடுகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரார்த்தமாக அபேக்ஷித்திருக்கு மீச் ரனுக்கு * ஏகசப்தத்தில் சொல்லுகிற ஸாதநாந்தரநைரபேக்ஷயம் ஜீவி யாதென்று ருத்து. வணங்கிறை லருளவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்த மென்னை னை அருளிச்செய்கிறார், (ஆச்ரயணத்துக்கித்யாதி). "ஓங்கு பிண்டி

( ) கி-கூ-கூ. (உ) ஸ்தோ - ர - நிகூ.

தக்கு ப(ஷ்)ல் யாப்தி யு டிறே [ஓ கித்யாதி] ஆகாசமிட மறுப் படி ளர்ந்து பரப்பு மாறப்பூத்த அசோ த்தினு டய சி ந்த பூக்களிலே மதுபாநார்த்தமாக நி ள் ஸஞ்சரி க தர்சநீயமான குயில்களானை இனை நெருப்பிலே பு ன" என்றே நி சயி த்து அது தன்னோத்தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறி கூப்பிட கிற்கு மாயிற்று. "வந்தபூப் பூவாத மாத்தேடி யேறினின்று. [மிழற் றும்] ாழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிட ாநிற் கும் † இவற்றினு ; ய தயநீய தசையைக் ண்டு இன்னதென்று பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே கடக் நி ்று தர்மஹாநிகிடி கோள்!" என்பாரைப்போலே அ யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும் (படப்பை) இதாயிற்று ஊரில் ெ ாடித்தோட்ட ளிரு கும்படி.

இத்தால் அவனு டய ஸ்வாதிகத் தையும் அ னை யநு பவிப்பதாகச் சொல்லுகிற த களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மநு ஸந்தித்து 'நாம்சென்று கிட்டுகை பாவதென். என்று துணுக்குத் துணுக்கென்ன நிற்பர்கள் † ப்ரஹ்மாதிகள். இவ்வண்டகளானவை புஷ்பஸாமாந்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்த மாக மேல்விழாநிற் பது அக்நியென்று கிட்டமாட்டாதே இருப்பத்து வெருவு தாகா நிற்குமாயிற்று .. அன்றிக்கே ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு ( ) ' அஞ்ஞ் ஜயம்க ோ ஜ ி 'அதஸோ பயம் கதோபவதி' என்னு மிதுவு முண் டாய் † போக்யதையால் வந்த பயம் என்று முண்டாயிருக்குமென் னுதல் † ஆஸ்ரயணீயவஸ்து ஸுலபமாகையாலே ஆஸ்ரயிப்பார்க் குத் தந்தாமுடைய அநுபவ விநாஸ்யமான பாப கலை யநுஸந்

யின் செம்மலரேறி வண்டுழிதர மாவேறித்திங்குயில் மிழற்றும்" என்ற ஸ யில்யாஹாரத்தாலே பலித்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவற்றினு டைய வித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே உறுதுயர்" என்றதிக்கு அயோக்யதாநுஸந்தாநமாகத் தாத்பர்யம் சொன்ன படியைத்துக் நுகூணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத் தாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ப்ரஹ்மாதிகள்) என்றது - ' பிரமனேடு ' என்று கீழிற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதனா இப்பா டில், "ஓதியாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்" என்றது என்று திருவுள்ளம். "உறுதுயர்" என்றது பாபங்க ளான பகூடத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித் யாதி). (போக்யதையால் வந்த பயம்) என்றது-அநுபவிக் மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச் செய்து தலைக்கட்டுகிறார், (ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி). அவனைக் கண்டால்

(க) ைத-ஆ-எ-உ.

§ போக்யதையால் வந்தபயம்-போக்யதையால் அஸ்த்தாநேசங்கிக்கை.

மூ. கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை
முழங்கிடக் களிறென்று
பெரிய மாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு
பிரிதி யெம் பெருமானே,
வரிகொள் வ ட நை பைம்பொழில் மங்கையர்
கலியன தொலிமாலை
அரிய வின்னிசை பாடி நல் லடியவர்க்
கருவினை யடையாவே. (க0)

திரும கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

ப ம.	உரை.
ரிய	கறுத்த
மாமுகில்	மஹாமேகங்களின்
படல ள் அ ணை	கூட்ட களானவை
கிடந்து	ஓரிடத்திலேயிருந்து
முழ கிட	த்வனிக்க .(அந்தத்வனி யைக்கேட்டு)
பெரிய	பெருத்த
மாசுணம்	மலைப்பாம்புகள்
களிறுஎ று	(தங் ளுக்கு இரைபா ன)யானைகள் வரு கிறன)என்று நினை த்து
வ ரையென	மலைபோலே [யான
பெயர்தரு	அசைந்து வரும்படி
பிரிதி	திருப்பிரிதியில் நித்ய ாஸம்பண்ணுகிற
எம்பெருமானே	ஸர்வேச்வரன் விஷ யமாக
வரிகொள்	வரிகையையுடைய

ப த .	உரை.
வண்டு	வண்டுகளானவை
அறை	த்வனியாநின்றுள்ள
ப	பரந்த [தான
பொழில்	சோலையையுடைத்
மங் யர்	திருமங்ை யிலுள்ள ர்க்கு நியாம ராய
கலியனது	ஆழ்வாரு டைய
ஒலி	ஒலியுடைத் தாம்படி அருளிச்செய்த
மாலை	தொடையாய்
அரிய	ஒருவர்க்குமறிய வொ ண்ணாதாய்
இன்	மதுரமாய்
இசை	இசையையுடைய பாட்டுக்களை [ய்
பாடும்	அப்யஸிக்கிறவர் ளா
நல்	விலக்ஷணரான
அடியவர்க்கு	பாகவதர்களை
அருவினை	மஹாபாபங் கள்
அடையா	கிட்டமாட்டா. (க0)

தித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோக புஷ்பத்தை ஒ ந்தியா க் கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிற அச்சம் நித்யமாய்ச்செல்லா நிற்கும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (கரியவித்யாதி) கழுத்தே ட்டனை யாக நீரைப்பருகு கயாலே றுத்த நிறத்தையுடைத்தா மஹா

தங் ள் வினை ஞ்சவேண்டா அ குத்தை ஸுலப ஸ்ஸுக் ருடையரா வி சேஷத்தை கண்டால் தங்களுக்கநில்லா மய லே செ றணுகவஞ்சும்படி யாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ... ... (கூ)

மே ங்களுடைய ஸமூஹங் ளான ச , முகந்த நீர் நத்தாலே போர் ந்துபோகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தேகிடந்து முழங்க. நீர்குறையும் படிவர்ஷித்து வெளுத்தது மன்றிக்கே கறுத்து அதுதான் மேகசகல முமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய் அவைதான் ஒன்றிரண் டன்றிக்கே ஸமூஹ களுமா வை மூ ந்த நீர்க் நத்தாலே ல்வா கிப்போ மாட்டாதே ாயு ாலும் ப்ரேரிக் ெ ா ணைதபடி ா . து அ கிடந்தவிடத்தே கிடந்து, ர்ப்பமே த(ஹ்ஸ)த்தாலே மு கு ா ரப்போலே முழங்கு மாயிற்று. (ளிறென்று) கிறத்தி டயவும் அதிருகிறத் கியினு டயவும் ஸர் தா ஸாம்யத்தாலே யாஹனையெ று. (பெரிய மாசு ம்) பெரிப டிலை யுடைத்தாயிரு ிற மலைப்பாம்பு ளா . ஆஹ யவிழு குப்படியாயிற்றுபெ ரு ம யிருப்பது. (ரயெனப்பெயர்தரு) அம்மலைப்பாம்பு ளா வ அவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலே போர்த்து போய் புற்றிலே † புகாநிற்குமெ று (க) ாருடைய மி னெ று புற்றை யும் ன்றும் (உ) பரந்ததலையு டயாம் ார த்தை யஞ்சியொளி கும்” என்கிறப்ரஸித்தியாலும் இப்டி புற்றிலேயடையும் ா றருளிச்செய் ர் ஜீயர்: இதமே ா இது ருளிச்செய்யும்படி ? று பிள்ளைகேட்டருள நீரிப்படி ே ட்கும்போது ஒ றை ஹினைத்தல்லது ே ளர் அத் தச்சொல்லும் ’என்ன ‘பெயருனை யாகிறது தான்போக்குவரத்து இர ம் கும் ஸாதாரணமாயாயிற்றி ருப்பது இனித்தா மலை குச் † சிறப்புச்சொல்லு ம ர் ள் மலை ப்பாம்பு ள் ஆனையை விழுங்கும் ’ன் ட ர்கள் ஆசை யா ே நியமாமுகில் படல கள் கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய மாசு மானது ஆனையாகப் புக்கிப ணி ஆமிஷார்த்தமா மலை போர் தாற்போலே கால் ா கிவந்து கிட்டாநிற்குமாயிற்று என்று மே என ன அதுமே யிமேற பொருள் என்று போர கொ டாடியருளினார் றருளிச்செய் ர். ஆகையிமேற பெரியமாசு மென்றது ஆன யவிழு கும்படியாயிற்று இதினுடைய பெரு மயிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரி யயு டத்தாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள டு ானவை மதுபாகம்ப ணிக் னித்து த் நியாநின்றுள்ள

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ரி வித்யாதி). யா ர்த்த ஸ ாட்ட நின்றுகொ டு விவரிக்கிறார், (சீர்குறையும்படி யித்யாதி). (பு நிற்குமெ) என்ற வாக்கியம், “கூட்டுவது” எ றுசேஷம். (சிறப்பு) - த் ர்ஷ .

( ) - திரு - ாசி. . ( )

பெரியதிருமொழி ப உதி ஒபா ரியமாழுகில்.

பர்த பொழிலையுடைத்தா திருமகையிலு ளார்க்கு கியாம
ரான ஆழ் ார் ஒலியு டத்தாம்படிசொன் தொ டயாயிற்று
(அரிய இ னிசை) திரும ை யாழ் ார் தம்திரு ாயாலே அரிய
வின்னிசை பதே.' என்றருளிச்செய் ர். † ஆழ் ார் திருவர
கப்பெருமா ரயர் கிலரோடே பி கை கையில் தாளத்தைப்
பொ ட்டு, ாலிமா லத் தான்றேடே † இசைசொல்லிப்போ
ருராம். வாதுபாட்டா ப் பாமிது ன்று ப்ரஸித்தமிறை
† இயலிலுமிழியலாம் பொருளிலுமிழிய ாம். † இ சையிலொரு ர்
கு மிழியமை ா ணது † அரு மயால் கினை கிறது † பெரு ம
ய இனிமையால் கினை கிறது † சுவை ப்பாட் ட. (அரிய)
† அருமை பெருமை ளையும் சு ப்பாட்டையுமுடைத்தாயிரு
(நல்லடிய ர்க்கு) இத் தப் பாமிம ர் ளாயிற்று ஸர்வே
ரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அ ர்களைப் பாப ள்
ந்து கிட்டாது † ஸர்ப்பங் ளானவை மேகங்களை ஆமிஷமா புத்
திப ணி மேல்விழுமாபோலே இத் த அப்யஸித்த ர் ள் பக்
விலே ஸர்வேஸ்வரன் போ யதாபுத்திபண்ணி அ ர் ரு டயவிரோ
திகளைப்போக்கி விஷயீ ரிக்க அ ருலே விஷயீக்குதா ப் பெறு
ர் ள். † இப்பாசுரத்தைதச்சொ வர்களை அச்சொல்வழியே ர்
ே ஸ்வ ர அ ர் களையே எல் ாபோக்யமுமா ந்துகிட்டும்
நிவு பாப ருக்கு ஒது கிழலில்லா மயாலே யோடிப்போம்.()

பெரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

இ சயினுடைய அரு கு ஒரு ஸம்வாத மருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்
வாரித்யாதி). (இயல்) சப்தம். (இசை) ரா . அர்த்தாந்தரம் (அரு ம
யாவித்யாதி). (பெரு ம) அதிசய . (சுவைப்பாட் ட) ய தனை. இர
ண்டர்த்தத்தையு தந்தே கூட்டி சப்தார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (அரு
மயித்யாதி). பாட்டுக்கெல்லா தொகுத்த பா ம் (ஸர்ப்ப ளித் ாதி).
ஸர்வேஸ்வர போக்குவானதல் 'வினையடையாதே '' என்று இற்று
ர்த்தருத்வம் சொல்லுகை கு ப்ரயோஜ மென்கி ன் அருளிச்செய்கிறார்
(இப்பாசுரத் தயித்யாதி). ... ... (ம)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் இரண்டா திருமொழி முடிந்த .

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

மூன்றும் திருமொழி மூற்றமூத்து

மூ. மூற்ற மூத்துக்கோல் தூணயா முன்னடி நோக்கிவள்ளந்து
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங் கிளையாமுன்
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமூலை யூடியிரை
வற்ற வாங்கி யுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. (க)

பதம.	உரை.	டதும.	ரை.
மூற்றமூத்து	மிகவும்கிழத்தனத்தை யடைந்து	பெற்றதாய் போல்வந்த	பெற்றதாயின் வடிவு கொண்டுவந்த
கோல்	ஊன்றுகோலை [டு	பேய்ச்சி	பூதனையுடைய
தூணயா	ஸஹாயமாகக்கொண்	பெருமூலையூடு	பெரியமுலைவழியே
முன்அடி	முன்னே இடவேண் டும் அடியை	உயிரை	(அவள்) ப்ராணனை
		ற்ற	வறண்டுபோம்படி
வளந்துநோ க்கி	தலைகவிழ்ந்துபார் த்து	வாங்கி	உருஞ்சி
இற்றகால்போல்	முறிந்தகால்போலே	உண்ட	அமுதுசெய்த
தள்ளி	தடுமாறி	வாயான்	திருப்பவளத்தை தயு டையஸர்வேச்வர
அங்கு	ஓரிடத்தில்		னைசூழ்ந்தருளியிரு க்கிற
மெள்ள	ம்ருதுவா	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
இருந்து	உட்கார்ந்து	ண குதும்	வணங்குவோம். ( )
இளையாமுன்	(இப்படி) இளைப்புவந் தமேலிடுவதற்கு முன்னே,		

வ்யா. தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து திருப்பிரிதிய ஆஸ்ரயி'' என்று உபதேசித்தார்; அது தம்வரைக்கீடாக த்ரித்ததில்லை. கெடுவாய். நாமிருக்கிறவிருப்பில் பொல்லாங்கு கண்டாயே யென்ன ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆஸ்ரயிக்கப்பாராயென்கிறார். †கீழே திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம் மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான வர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிருந்த தேசத்தை ஆஸ்ரயிப்போமென்கிறார். † திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸ்துதே ராபாதி ருஷிசந்தோ(ச்ஹந்தோ) தேவதைகளென்ன, பீஜசக்திகளென்ன சோஷணதாஹநாதிகளை

அநு. மூற்றமூத்து ப்ரவேசம். கீழிற்றிருமொழியோடே யொரு ஸங்கதி யருளிச்செய்து, ''வதரிவணங்குதுமே'' என்றதைக் டாகூஷித்துக் கீழிர ' டி திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார், (கீழே யித்யாதி). திருமந்த்ர ' ப்ரஸ்துதமாநால் மந்த்ரத்ரஷ்டாநு யநுஸந்திக்கவேணுமோ வென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரந் தன்னை) என்று தொட ' ங்கி (விச்வாஸம் பிறக்கைக்காக) என்று மளவும். உபாஸகனுக்குத் திருமந்த்ராநுஸந்தா

ன்ன இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமாக்கடவது. அதுவேண்டி வாவெனன்னென்னில்: (க) நமோநாராயணயென்று பரமாத்தம னைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்' என்று இம்மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண் ணுவார் நித்யஸூரிகளாய் அவர்களுடைய யாத்ரையாயிற்று இது. அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதிவச்யரனைவிவன் அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது. ஆகையாலே ஒருபாகையாலே அவர் கோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத்தயும் பாவித்து அநுஸந் திக்கைக்காக சோஷணைதிகள் வேண்டுகிறது. இனி ருஷி சந்தோ தேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராதி சயத்தாலே பீஜசக்திகளை அநுஸந்திக்கிறது. மோக்ஷப்ரதமென்று அவ்வழியாலே இவனுக்கிதில் விச்வாஸம் பிறக்கைக்காக.

†கீழே 'பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே' என்றார். க்ரமத்திலே சொல்கிறேம்"என்றுரியிருந்தது நெஞ்சு. கெடுவாய். ப்ரக்ருதிலம் ருஷ்டராயிருப்பார்க்கு, அப்படிச்செய்கிறேம்' என்றுரியிருக் கப்போமோ? அப்ராக்ருத சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினர்க்கன்றே? பின்னைச்செய்கிறேம்' என்றுரியிருக்கலாவது" என்று இவ் வனே ப்ரக்ருதியினுடைய அல்பத்திரதையையும், விஷயங்களினு டைய தண்ணிமையையும் பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய லை வல க்ஷண்யத்தையும் சொல்லி இருந்தபடி இதுவானபின்பு † ஒருகை கால் முறியவாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பாடதுடலாக ஆச்ரயிக்கப் பாராய். என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

†(முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை ஆச்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார். அது தம்த்வனைக்கு அது

நம் பண்ணுமிடத்தில் ருஷிசந்தோதேவதைகள் வேண்டுமாபோலே ஆழ்வா ர்க்கு மந்த்ரத்தினுடைய தத்தேச்யதையாலே மந்த்ர ப்ரதனிருந்த தேசமுத் தேச்யமென்று ண்டுகொள்வது என்றருளிச்செய்வர்.

கீழ்ச்சொன்ன மூன்றினஸங்கதியைப் பாட்டில் தாத்பர்ய கதநபூர்வகம் விஸ்தரிக்கிறார், (கீழேயித்யாதி). (ஒருகைகால் முறிய வாகிலும்) என்றதுக்கு முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆச்ரயி என்று ச்னாஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்ய மாதல், கேவல சரணைகதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்று தாத்பர்ய மாதல்கொள்வது.

கீழிற்றிருமொழியிலே, "பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே' என்றவது அதிதூர தேசமென்றஞ்சித்திமிர்த்திருக்க; ஸந்நிஹிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே டு ஆச்ரயி என்று ஸங்கத்யந்தர சொல்லுக்கு ப்ரதீகக்ரஹணம் பண் ணுகிறார், (முற்றமூத்து) என்று.

(க) திருப்பல் - கா.

ரூபமா மேல்விழாதே நிமிர்த்திருந்தது. ( ) மன ஏவ மனுஷ்ய ணாம் மரண மநுஷ்யாணும் என்று பந்தமோக்ஷ காரணங் கும் ஹேது மநஸ்ஸிறே. இது ப வத்விஷயத்தில் மேல்விழு றதில்லை இனி ப ழயதுவேயிறே ம குகிலை இனி அவன்ரு விரோதியான இ வுடம்போடே தன்னையா ரயித்துப் பெறலாம் படி கூடா இ ந்து ந்நிஹிதனை . இனி இந்த விரோதி யா ப்ர ருதிதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியங் ளாயும் சப்தாதிவிஷ ய ளாயுமிறே விரோதியா து அநுபா யவிஷய ளில் ப்ரதாந போக்ய ான ன ஸ்த்ரீகளிறே. அ ர்கள்தா ளாகிறூர் து லோக்கொ டி அருமைப்படித்தி இவ ஸர்வஸ்த்தையுமபஹ ரிக்கு மத்தனைபோ கி இவ க்குத் ருடைய உடம்புகொடுக் டர்களன்றி கே ொடித்தார்களாகில் அதுதன்னில் அது பா யமொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்த்திரமாய் அநர்த்தா ஹமாய் துராராதமாயிறே யிருப்பது. இனி தேஹமாகிறதுதான் ஏ ரூபமாயிருப்பதொ றல்லா மயாலே அவை தன்னுடைய அநு ப யோ யமுள்ளது சிறிதுநாளாய் பின்பு அதுவுங்கூட இல்லாத படியிறே யிருப்பது; இந்த்ரிய களாகிறவை (உ) 'ஆனந்தமி ஆநந்தயாதி" என்கிறபடியே இவனுக்கு நிரதிசயாநந்தத் தப் ப ணிக்கொடுக்கும் ப வத்விஷயத்துக்குடலாை ய றி ே ந் ந்நிஹிதமான சஷுஸ்த்ரவிஷயங்களில் மூட்டி தூங்கத் த வினை க் டவதாய் பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்கார்யந் தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருக் கையாலே இவ்வசித்து தனக்கே பாங்காயிருக்கிறநாளிலே அவ னை யா ரயித்துத் தன்னைக் ழித்துக்கொள்கைக்கு உடலாயிருப் பது மோராகாரமு டு. அவன்ரூணும் இது பா கானபோதே தன்னை யா ரயிக்கலாம்படி இங்கே ஸ்ரீபகரி பிலேவந்து ஸந்நிஹித னனன். ஆனபின்பு இது அநுகூலமானபோதே அ னை யா ரயி த்து இத்தைக் கழிப்பித்துக்கொள்வோமென்று பார்த்து அதிலே ஒருப்படுகிறூர்.

†பட்ட ர ஒரு யாபாரி இது அல்பம் அஸ்த்திரம்' என்று இத்தை த்யாஜ்யமா னைத்திராகின்றூர் ள் சிலர் கா கிற வுட ம்பு வ்வருகில்லை என்று இது தன்னிலை போக்யதாபுத்தி பண்

சரீர தனை ே ஆநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடு மெ மது கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறூர் (ப டையித்யாதி).

( ) வி - பு - சூ - ஸ - உஅ. (உ) ைத - ஆந - உ - ஸ - க.

ணியிராகின்றூர் ள் சிலர் ஒன் றப்பற்றி இ வ பிர ம் நடக் கிறபடி யெங்ஙனே என்று ட் பா யாதிகர் கு இதி டைய தோஷதர்சநத்தை தி ம் ஷிம் குமுடலாய் பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போ யதாபுத்திப ணி அநர்த்தப்படி கு முடலாம்படி அ ருடைய பு யபாபங்களையிட்டு அது நு ரூபமா க் ாணுமி, தப்ப ணிற்ற' எ றருளிச்செய்தார். ( ) †[ಬಾಲ್ಯಕ್ರೀಡನಕಾಸಕ್ತ பால்யேக்ரீடந ா தா] பா யத்தில் லீ லோப ர ங்கொண்டு போதுபோக்கித்திரியும் அல்பம் ெ னி செறிப்புப்பிறந்த ாறே விஷய ள் து ொள்ளும் பி னையு ம த னையுமநுபவிக்கவொண்ணுதபடி மூப்பு ரும் ஆனபின்பு இது பாங்கானநாளிலே ஒருஷ ம் முற்பட்டதுட ா ப த் ஸமா ரய ம்ப வடிக்கும் என்னுநி றதிறே.

முதற்பாட்டு. (முற்றமூக்து) பரிணமித்ரவ்யத்து குப் பரி ணம பரம்பரைகள் வாத்தவிராதிறே. இனி ஒரு அவள் ஸ்தைக்கு அவ ாசமில்லாதபடி கழியமூத்து. (கோல்துணையா)†மு பு தன்னை யெல்லார்க்கும் அபாஸ்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது ஒரு பரம சேதநனைப் பற்றுகிறுனுமன்றே. † ஜீபர் ஸ்ய நித்தருளுகிறவன்று 'தண்டதார ரம்பண்ணுகிற † மந்த்ரம் நீயெனக்கு மித்ரமாப் எல்லாரக்ஷணங்களும் ப ே ணும் ன்றுயிற்றிருப்பது அத் தக்கேட்டு ஒருஸர்வ ஞன் ஸர் ச தி பரமசேதநனை ஓரா சார்ய முன்ன நிவ் ார்த்தை சொல்லினை த்து இத்தையும் நி வார்த்தைசொல்லும்படியான நிவ் ா ரம ப்ராப்திதானெ ன் றிருந்தேன்கா ர" என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோ கி னோ ந்து) முன்பு நிறுமாப்பாலே தரைபாராதேயிறே திரி து. சோழர் ன் வெற்றிலை சிலரிடவன்றிக்கே தாங்களே யெடுத்திறேதின்பது தலை விழ்ந்து ா கில் சில ர ணங்கிற்று எ னும் துர்மாநத் தாலே (உ) द्युद्भज्येयम् த்விதாபஜ்யேயம்' என்பது § நி ற்றி

ஒருதேஹத்திலிரண்டு ஆ ரம் கூடுமென்னுமது குப்ரமா மு ாட் கிறூர், (பா தீ த்யாதி).

முதற்ப ட்டு. (முற்றவித்யாதி). மி வும் மூத்த ஸ்ரீ தே ா பிடி க ஸ்வத ஸித்தமாயிரு வு மருளிச்செய்தது கு ருத்து துணை ா ாதத் தத் துணையா ஸ்ரீ ென்று தே ற்று ா வென்று பலித்த த த்பர்யங் ளை யருளிச்செய் ூர் (மூ பித்யாதி). பரமதே த தவிர தே ெறு று ரகூ ம றென் மது கு ம்வாத (ஜீயரித்யாதி) மந்த்ர (ஈ) 'सकृन्मेप्रपन्नाय तवास्मीति याचते' ன்றது.

( ) நி இயற்கை - சக்தி.

(உ) ரா - யு - ங . . .

(ஈ)

ழூ முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழ ் று மேற்கிளைக் கொண்டிருமி
இதுவென்னப்பர் மூத்த வா றென்றிளையவரோசாமுன்
மதவுண் ர்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. (உ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
கைத்தலத்தால்	கயாலே	மூத்தஆ று	கிழத்தனத்தை யடை
முதுகுபற்றி	முதுகைப்பிடித்து		ந்தபடி
முன்ஒருகோல்	மு ்னே ஒருகோ	இது என்	இதென்ன - (இவ்வள
	பை		வதி ர.)
ஊன்றி	ன்றிக்கொண்டும்	என்று	என்றுசொல்லி
விதிர்விதிர்த்து	உடம்புநடுங்கியும்	எசாமுன்	எசுவதற்குமுன்னே
கண்சுழன்று	கண்கள்சுழலமிட்டு	மது	பூவில்தேனை [ள்ள
மேல்கிளை ்கொ ர	மேலானதவிநியோ	உண்	பாகம்பண்ணை நின்று
்டு	டே	வண்டு	வ ்டு ள்
இருமி	இருமல்மேலிட்டும்	பண்கள்பாடும்	ர ்களைப்பாடுகிற
இளையவர்	சிறுவர் ள்	வதரி	பூ்பதரியை
அப்பர்	பெரியவர்	வ ங்குது ்	வண ்குவோம். (உ)

யுண்டானநாளிலே செயலற்றுல் செய்யலா தில்லையிலே. (இற்ற கால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலே தடுமாறி. (மெள்ளவிருந்து) †ஸ்த்திதியிலு ்டான அரு மயாலே இருக்கவொருப்படும். ஒரு மஹாபாரதத்துக்குவே ்டும் ‡ நேர்த்திபோருமாயிற்று ஒரு ாவிரு ந்தாணய்த் தலைக் ட்ட. (அங்கினையாழு ்) இருந்த ஆயாஸந்தான் பொருமை இளைக்குமாயிற்று. அக்லசம் வரு துக்குமுன்னே.

(பெற்றதாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதனையுடைய பெரியமுலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவற்றும்படியாக புஜிக்கும னுடைய. அன்றிக்கே பேய்வற்றும்படி முலையூடி உயிரையுண்டவாயானென்னவுமாம். † பால்நேரான ாறே ப்ராணனும் நேராயிற்று

இத்தால் அநுகூலம்போலேதோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துக்கொள்ளப்பார்க்கில் தாய்வடிவைக்கொண்டு அநுகூலரப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதனையை நிரஸித்தவன் திருவடிகளைப்பற்ற வடுக்குமென்கிறார். ... (க)

(ஸ்த்திதியில்) என்றது - நிற்கையிலென்றபடி.

(பேய்வற்றும்படி) என்றது - பேயின்சரீரவற்றும்படியென்றபடி. முலையூடு பாலையு ்கூடுமித்தனைபோ ்கி ப்ராணனையு ்னைக்கூடுமோ ென ் அருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி). பால்நேர்பட்ட வளவிலே இவனுடைய அழுத டாஸாமர்த்யத்தாலே ப்ராணனும் நேர்பட்டது ஆகையாலே உ ்னைக்கூடுமென்று கருத்து. ... ... ( )

‡ நேர்த்தி-நேர்தல்-ப்ரயாஸம்.

பெரியதிருமொழி க ப ஈ தி ஈ பா, உறிகள்போல் கூள

மூ. உறி ள்போல் மெய்ந்நரம் பெழுநதூன் தளர்ந் துள்ளமெள்கி
நெறியை நோக்கிக் கண்சுழன்று நின்று நடு ாழுன்
அறிதியாகில் நெஞ்ச மன்பா யாயிர ாமம்சொல்லி
ெ றிெ ாள் டி பண்கள் பாடும் தரி வண குதுமே.(ஈ)

ப .	உரை.	பதம.	உ ர.
மெய்	சரீரத்திலுள்ள	_றிகள்போல்	உறிகளைப்போலே
ரம்பு	நரம்பு ளானவை	,எழுந்து	மேலேகிளம்பி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால்) †தெளர்ப்பல்யத்தாலே முதுகுநோமே ஒருகையாலே அத்தைப்பற்றுட். (முன்னைருகோலூன்றி) முன்பு விழாமைக்காக ஒருகோலை உளன்றுமாயிற்று. இரண்டருகும் ப்புக்கால் கொடுகவேண்டும் படியிறே யிருப்பது (விதிர்விதிர்த்து) சரீரமெங்குமொக்க நடுங்குமாயிற்று. (சுழன்று) † ஓரோ அ யவ களுக்குப் பிறக்கும் விகார கள் சொல்லுகிறது. (மேற்கினை) மேற்கென்று மேலாய் †மேலினைப்புக்கொ டென்னுதல் அன்றிக்கே மேலானகினையை உச்சமா த் கினைக்கொ டிருமி. (இதுவென்னப்பர் மூத்த ாறு) †இதுதான் எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே இத்தனை †கழிய மூக் லாகாது என்பர்களாயிற்று அப்பர் ன்று. †ப்ாக்ருதி அதின் மேலே †மூப்பு. (இளைய ர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்த்திதமாய் தங்களுக்கும் †இவை வ்ய ஸ்த்திதமாறேபோலேயிருக் ஏசாகிற் பர்கள். (மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப் பாடினையன்றிக்கே வண்டு கள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாநிற்கும் (வதரி) †ஆக இக்கலேசத்தைத் தவிர்க்குமளே யன்றிக்கே கிரதிசயாநந் தத்தைப் பெற்று ளிக்கலாம்படியான தேசமாயிற்று. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகித்யாதி). முற்றமூத்த ப்ரகார விசே ஷத்தை விவரிக்கிறரென்று ஸ திஸ்பஷ்டமென்று வ்யா யாநம் செய்தரு ளுகிறார் (தெளர்ப்பல்யேத்யாதி). கண்சுழலுவ - உபலக்ஷணமாய் ஸர்வா யவ விகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார் (ஓரோவித்யாதி). (மேவினைப் பு ண்டு) என்றது, மேல்ஸ்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லே ம ா டென்ற படி. 'அப்பர்மூத்தவர்' என்ன, என்னலாயிருக்க "இது" என்றதால் பலித் தவர்த்தம் (இதுதானித்யாதி). (கழ்யமூக்கு) கேவலம் சிதிலாவயவமுகை. (ப்ரக்ருதி) என்றது, ஸ்வபாவத மூத்தமையைச் சொல்லுகிறதெ றபடி. (மூப்பு) ா றது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. இத்தால் கழ்ய மூத் தமையைச் சொல்லிற்றாயிற்று. (இ வ) ன்றது - இளமையும் ஏசு மையு மென்றபடி. வண்டுகளைப்போலே நமக்குமவனை வணங்கிலல் அநந்தி லா ெ ஜு மு கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அ வித்யாதி) ... ... (உ)

ஊன்	மாம்ஸம்	அறிதி ஆகில்	ஜ்ஞாந முடையையா
தளர்ந்து	கட்டுக்குலைந்து		ஞல்
உள்ளம்	ஹ்ருதயம்	அன்பாய்	(ஸ்வேச்வரன் பக்க
எள்கி	சிதிலமாய், (தூரப்		ல்) பக்தியையுடை
	போவதற்காக)		யையாய்
நெறியை நோக்கி	வழியைப்பார்த்து (அ	ஆயிரநாமம்	(அ ஞடைய) ஆயிர
	வ்வாயாஸத்தாலே)		ம்திருநாமங்ஷளையும்
கண்சுழன்று	கண்ணைச் சுழலையிட்	சொல்லி	..ச்சரித்து
	டு	வெறிகொள்	பரிமளப்ரசுரமான
நின்று	(போகமாட்டாதே)	வண்டு	வண்டுகள்
	நின்று	பண்கள்	இசைப்பாட்டுக்களை
நடுங்காமுன்	நடுங்கும்காலம் வரு	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
	தற்குமுன்னே,	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
நெஞ்சம்	மநஸ்ஸே.	வணங்குதும்	ணங்குவோம். (கூ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) † பெய்யில் சரீரத்தில் நரம்புகளான வ† பால்யத்தில்மறைந்து கிடந்தவை சரீரம்ப சயறஉலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே † §புடைக்குமாயிற்று. அதுக்குறுப்பாக (உள தளர்ந்து) மாம்ஸம்க்ஷயித்து. (உள்ளமெள்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கைநினைக்குமே தூரப்போகநினைக்கிறுணையாலே வழியைப்பார்க்குமே நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம் பொறுமை ண்சுழலும் பி பு அடிபேர்த்திடமாட்டாதே நின்று நடி குமாயிற்று. (அறிதியாகில் நெஞ்சம்) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில் அவன் பக்கலிலே ஆ பையுடையையாய் சில ற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி † பாங்கான ளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும்சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாற்போலே பிருக்கிற வண்டுகள் முக்தர் ஸாமகாநம் ப ணுமாபோலே அநுபவத்துக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடுகிறனவாயிற்று. ... ... (கூ)

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) விதிர்விதிர்த்துக் ண்சுழலுகை குஹேதுசதாமுகேந மூப்பை வர்ணிக்கிறுரென்று ஸங்கதியையுட்கொண்டு பதவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறுர், (மெய்யிலித்யாதி). "எழுந்து" என்றபதவாஸனை, (பால்யத்திலித்யாதி). (புடைக்கும்) - பரம்பும். "நெஞ்சம்" என்றது - அண்மை விளியாய், அதாவது - ஸமீபத்தே யழைக்கையாய், ஸம்போதநமென்று ண்டுகொள்வது. (பாங்கான வளவிலே) என்றது - வ்ருத்த(த்)ஞனல் திருநாமங்களை முடியச்சொல்லமாட்டாதே, சிலசொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே என்றபடி. ... (கூ)

---

§ புடை கும் - இளம்பும்.

மூ. பீஷ்சோரக் கண்ணிதி ங்கிப் பித்தெழ மூத்திருமித்
தாள்கள்நோவத் தம்மில் மூட்டித் தள்ளிட ராமுன்
காஷையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்ற ான்
ராஷபாயும் த டம் சூழ் தரி ங்குதுமே. (சு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ண் இடுங்கி	கண்கள்நெருங்கி	அன்று	(இந்த கல்வர்
பீஷ	கண்ணழுக்கு [ம்		ஷத்தை வர்ஷித்த)
சோர	புறப்படும்படியாகவு		அக்காலத்திலே
பித்து	பித்தம் [ம்	குன்று	கோவர்த்த மல
எழ	மேலிடும்படியா வு	எடுத்து	குடையா வெடுத்து
மூத்து	கிழத்தனத்தை யண்டை	நின்றான்	(எழுநாள்) தரித்து நி
	ந்து		ன்றவனு டய
இருமி	இருமி	ராஷ	மத்ஸ்யங்கள்
தாள்கள்	கால்கள் [க்கி	பாயும்	குதித்துப்பாயா நின்
தம்மில் மு ட	ஒன்றோடொன்று தா		றுள்ள
நோவ	நோம்படியாக	தண்	குளிர்ந்த
தள்ளி	தடுமாறி	தடம்	தட ர் கள்
நடவாமுன்	ந ப்பதற்குமுன்னே	சூழ்	சூழ்ந்திருப்பதான
ராஷயாகி	யுவாவாய்க்கொ ட	தரி	ஸ்ரீபதரியை
கன்றுமேய்த்து	கன்றுகஷ மேய்த்து	ண குதும்	ணங்குவோ . (சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பீஷ்சோர கண்ணிதிங்கி) † ணனது ஸங்கோசத்தைபஜித்து; பலசயற்றபடியாலே பீஷபாய்ந்து. (பித்தெழ) † கழிய மூத்து. † ஸ்க் ாலித்யம் பிறக்கும்படி மூத்து. (தாள்களித்யாதி) † ஒருசஸ்த்ராதிகளாலாதல் மற்றொன்றிலே இடறி யாதலன்றிக்கே, காலோடி கால ாரந்துநோ தாள்கள் தம்மில்மு ட்டி நோவவென்றபடி. † பின்னையும் சாபலத்தாலே போ த்துடங் குமே. † தடுமாறிநடப்பதுக்குமுன்னே. (காஷையாகி) † தன்னையாஸ்

அந. நாலாம்பாட்டு. (பீஷ்யித்யாதி). போக்கிலே யொருப்பட்டு நெறி யைநோக்கிநின்று நடுங்காநின்றாலும் - (க) 'ஆஜ்ஞாதிரும்ணாய தே. ஆஜ்ஞாகாதருணாயதே'' என்கிறபடியே, போகநினைத்த விஷயத்திலே ஆசாதிசயத்தாலே போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம் பற்றி 'கண்ணிடுங்கிப்பீஷசோர' என்றந்வயமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய் கிறார், (கண்ணுனைதித்யாதி). பித்து - பைத்யமாய் அது எழும்படியா மூத் தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம், (கழியமூத்தென்று). விவரணம், (ஸ்க்காலித்யமித்யாதி). 'தம்மில்'' என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய மருளிச்செய்கி றார், (ஒருவித்யாதி). மேலுக்க தாரிகை, (பின்னையுமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (தடுமாறியித்யாதி). மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே 'காஷையாகி'' என்று, - அவனுடைய யௌவநத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதி). ''கன்று'' என்றதுக்

(க)

மூ. பண்டு ாமரான ாறும்பாண யர் ாயமுதம்
உண்ட ாறும் ாழ்ந்த ாறு மொக்வுரைத்திருமித்
தண்டு ாலா லூன்றியூன்றித் தள்ளி நட ாமூன்
· டுபாடிம் தண்டுழாயா · தரி · குதுமே (நு)

பம.	உர.	பத.	உர
ப · டு ாமரா ஆறும் பாணையர் ாய் அமுதம் உண்டஆறும் வாழ்ந்தஆறும் ஓக் உரத்து இருமி	பால் த்தி · ஸ்த்ரீ ள்தன்னை விரு ம்பியிரு · தபடியை யும் [ய (அந்த) ஸ்த்ரீ ரூ ட வாயிலுள் அம்ருதத் த புஜித்த படி யயும் சிற்றின்பத்திலை ஈத்த (அழிந்த)படி ருபடிப்பட[யும் சொல்லி(அ · வாயாஸ த்தாலே) (நடு நடுவே) இருமி	தண்டு ாலா ன்றிஊ · றி தள்ளி நடவாமு · வண்டுபாடிம் த · துழாயான் வதரி வணங்குதும்	தடி ய ாலா · ண்டு (அச · தியிலு · ஓரிட த்திலேயே) பலதர மு · றி இளைத்து நடப்பதற்குமு · னே · டுகள்பா கிற குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலை யயுடையஸர்வே ச்வரனது ஸ்ரீபதரி ய ண · குே ாம். (நு)

ரயித்தார்க்குத் தன்னைமி ஸாம்யாபத்தியைக்கெ ாடி · குமன். நித்ய யுவா ாகலாம். (கன்றுமேய்த்து) † ரக்ஷ்யவர்க்கத்தி · † ரையாதே ரக்ஷிக்குமன். (குன்றெடுத்தன்றுகின்ரு ·) அரியனசெய்து நோ · குமவலையிற்று. (ாளையித்யாதி) தனக்கென்ன ஒரு †யோக்ய த யில்லாத பதார்த்தங்ளும் ளித்து ர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. (சு)

வ் ா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப · டுகாமரித்யாதி) † தனக்கெ · ன யோ · ய தயுள்ளநாள் நிஷித்த · களையே மு · னடிதோற்ரூதே யநு ஷ்டித்துப்போரும் பி · பு ப வத் மா · ரய னம் ப · ணுமாகி

குத் தாத்பர்யம் (ரக்ஷ்யேத்யாதி) (வ ரயாதே) தரதமபாவம் பாராதே. (யோ · ய த யில்லாத) என்றது-ப வத்ஸமா · ரயணத்துக்கு ஜ்ஞாநாதியோக் ய தயில்லாதவி · றபடி.... ... ... (சு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப · டு ாமரித்யாதி). தாள் ள் த · மில் முட் டிநோ த்தள்ளி டக்குமவனைப் பார்த்து ந இங்ஙனே இளைத்து நடக் ப் புகாநின்ரூய் ' எ · ரு சிலர் வினவ, அவர்களை · குறித்து இவ · சொல்லுமத் தயும் நடக்கும் ப்ர ாரத்தையு மருளிச்செய்கிரூரென்று ஸ · நியையுட் பொ · ரு, அ ன் சொல்லும்பே து ாலம் குறுகிற்று, ஹிதம் சொல்லுவா ருண்டோ" என்னவேண்டியிருக்க கர்வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணவேண்டு தே! ன்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யமாக ருளிச்செய்கிரூர் (தனக்கென் னவித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). " பாணையருடைய வாயமுதமுண்ட வா

மூ எய்த்தசொல்லோ டூளையேங்கி யிருமி யினைத்துடலம்
பித்தர்போலச் சித்தம்மே ருய்ப்பே சியயர்ாழ்
அத்தனைந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலே நத
மத்தசோதி யெம்பெருமா தரி குதுமே (சு)

ப .	உ ர.	த .	உ ர
எய்த்த	ப ஹீ மா	ஈளை	ோ ழ ாலே
சொல்லே ாடு	பேச்சுடன்	எ கி	இனைத்து

லும் ( ) க்ெ ாடிமாள் து லம்' கிறபடிபே ந ம் குடலாய்த் தலைக் ட்டுமிறே அதுவும்செய்யாதே சேஷித்தநாள் ருத்தகீர்த்தநத் ுதப்ப ணிச் செத்துப்போமாயிற்று (பீ டித் யாதி) மு புதா ஸ்த்ரீ ருக்கு ப்ருஹ்மாவிஷயமாய்ப் போந்த படி யயும் அ ர் ருடைய § வாகம்ருதத்தை புஜித்தபடியையும் †அன்றிக்கே அவர்கள் தாங்கள் ஆதரித்து மேல்விழுத்தானிருந்த படியா வுமாம் (வாழ்ந்த ாறும்) (உ) † இன் ம் கெடுப்பாயோ" எ கிறபடியே இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினைக்கிறது. (ஒக் வுரைத்திருமி) † இவற் றச் சொல்லத்துடங்குமே அநந்தரம் இரு மல் ருமே பி னையும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல் லத்துட குமே ஆக இருமுவது சொல்லு தாகாநிற்கும். (த டு காலா) † லால்கொள்ருங் காரியத்தை ஒருத டாலே பாயிற்று ொள்வது.†(ஊன்றியூன்றி) பிள்ளையழகிய ம ாள ரயர் இது கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொ னபடி ஒரு ால் சரீரம் த்திதிக்கமே டுமளவும்ஊன்றமாட்டாமே த கயில் மிடு கில் லா மயாலே டலகாளித்தை யெடுத்தெடுத்து இடாநிற்கும்'எ று (தள்ளியித்யாதி) தடுமாறிநடப்பதுக்குமு னே. (வ டித்யாதி) அ று இன்று' என்னவேண்டாதே என்றுமொ அநுப மே யாத்ரையா ச்செல்லுமத்தேசம். சிலநாள் அநுபவித்துப் பின்பிரு ந்து ருத்தகீர்த்தநம் ப வே டா. ... . (நு)

று '' என்று கீழருளிச்செய்து, பா யர்தா ள்த முதமு டா று மென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அ றி மே யித்யாதி). வாழ்த வாறும்' என்றது - விபரீத லக்ஷணையாய் ெ ட்டவாறு மென்ற கியருளிச் செய்கிறார், (இன்னமித்யாதி). ' ரத்திருமி" எ ஞ்ே த ஓக் '' ன் க யாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிறார், (இவற் றயித்யாதிவா ய சதுஷ் டயத்தாலே). தாள்கள் தம்மில் மூட்டிநொந்தபடியாலே தண் ட ாலா கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (ாலாவித்யாதி) ' ன்றியூன்றித் தள்ளி நடக்கும்' என்று பூர்வர் ள் நிர்வாஹ ாய் ஒரு ால் தாணுமூன்றச் சக்தியில் ாமையால் அ ே தான் பல ாலூன்றுமென்று பட் டர்நிர் ாஹத் தயருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே. ()

( ) தி . ாய் - க - ந - அ.
§ வாக்ய தத்தை.
(உ) தி வாய் - சு ந அ.

இருமி இருமலர்லே ருந்தி ஆழ் அகாதமான்
உடலம் சரீரம் கடலை ஸமுத்ரத்தை
இளைத்து மி வும் மெலிந்து ணைடந்த ணைடந்த ணெய்
பித்தர்போல ணைபத்தியம்பிடித்தவர் கறுத்த [ணெய்
ஊப்போலே தேஜஸ்ஸை யுடைய
சித்தம்வேறுய்ப் ஒன்றைநினைத்து மற் என்னை அடிமைகொ
பேசி றொன்றைறப்பேசி ண்ட ஸர்வேச்வர
அயராமுன் தளரு வ தற்கு முன் ணுடைய
அத்தன் ஸ்வாமியாய் [பே, வதரி ரூபதரியை
எந்தை எனக்குப்பிதாவாய் வணங்குதும் ஆச்ரயிப்போம். (சூ)
ஆதிமூர்த்தி ஓகத் ர ண பூதனுய்

வ்யா. - ஆறும்பாட்டு. (எய்த்தசொல்லோடு) † தடங்கி எய்க்கையன்றிக்கே முந்துறவே எய்த்தாயிற்றுச் சொல்லுவது. அது தான் அநந்தரம் ஈளையோடேகொடுபோய்ச் சேர்க்கும் (ஏங்கி) † அதினநந்தரமாக இளைப்புவந்து ணை கொள்ளுமாயிற்று (இருமிஇளைத்து உடலம்) † அதுதான் இருமலுக்குப் பூர் கூ ர்த்தியாயிருக்குமிறே. இருமி அத்தாலே சரீரம்போர இளைக்குமாயிற்று. (பித்தர்போலச் சித்தம்மே றுய்ப்பேசி) † நினைவொ றும் சொல்லொன்று மாயிருக்குமாயிற்று. † பித்தேதறிணுரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்ப தொன்றுய் வாயால் சொல்லுமதொன்றுயிருக்குமாயிற்று. (சித்தம் மே றுய்ப் பேசியயராமு) † இப்படி பேசுகையுங் கூட வரிதாம்படி அயர்வோடே தலைக் ட்டும். இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே (அத்தனித்யாதி) குத்தஸ் ராமியானவன் எனக்கு ஹிதகாமனுனவன் கத்காரனபூதனுன † ஸர்வே வரன். (ஆழ்கடலைக்கடைந்த)

அ . ஆறும்பாட்டு. (எய்த்தவித்யாதி). இருமியிருமி யுராக்கத்தடங்கினவளவிலே ண்டுவினவினவ விட்டுநடக்குமே இவன் தட கின வார்த்தையை விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே அத்தை வர்ணித்தருளுகிறுரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

இருமியிருமி யுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலே எய்த்த சொல்லாயிற்றென் று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (தட கியெய்க்கையித்யாதி). எய்த்து - இளைத்து. ஈளை - கோழை. ஏ குதல் - பொருமுதலாய், அத்தால்வந்த இளைப்பைச்சொல்லுகிறதென்கிறுர், (அதினித்யாதி) இப்படிப்பட்ட இளைப்பும் இருமலுக்கு ஹேதுவாய்விடுமெ கிறுர், (அதுதானித்யாதி). போர இளைத்தவாறே நினைத்தபடிசொல்லவும் ல்லணல்லனென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (நினைவித்யாதி). சப்தார்த்தம் (பித்தேதறிணுரையித்யாதி). (இப்படி பேசுகை யும் கூட) என்றது - அபுத்யா சொல்லுமதுவும் கூடவென்றபடி. மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேச்வரன்) என்கிறது. ... (சூ)

மூ. பப்ப அப்பர் மூத்த ஆறு பாழ்ப்பது சீத்திரளை
யொப்ப ஐக்கள் போதவுந்த வுன்தமர் காண்மி னென்று
செப்பு நேர் மென் மொ ழி கைகூல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்
வைப்பும் நங்கள் வாழ்வுமானுன் தரி ண குதுமே. (எ)

பத அ.	உரை.	ப .	உரை.
சீத்திரளை ஒப்ப ஐக்கள் போதவுந்த செப்புநேர் மெல் கொங்கை நல்லார்	சீயின்திரட்சிபோல கோழையானது மிகவும்தள்ள, (அ தக்கண்டு) செப்புப்போன்ற ம்ருதுவான [ராய் ஸ்தநங்களை யுடைய தான்தனக்கு ஹிதபர ரா நினைத்திருந்த ஸ்த்ரீகள்	தாம் உன்தமர் காண்மி என்று சிரியாத மு னம்	(முன்பு ஆதரித்துப் போந்த) ர்கள (இப்போது அருகி ருந்தவர்களைப் பார் த்து) [வர் ன்றேடு உறவுள்ள இவர்படியைப்பாருங் என்றுசொல்லி [ள் ஹாஸ்யம்பண்ணுவத ற்குமுன்னே
பப்ப அப்பர் மூத்தஆறு பாழ்ப்பது	பப்ப(ப ப்ப) கிழவர் கிழத்தனத்தை அ டந்தபடி சாலப்பொல் ாது (எ ன்றுசொல்லி)	நங்கள் வப்பும் வாழ்வும்அனுன் வதரி வ ங்குதும்.	நமக்கு நிகேஷபதநமும் ாழ்ச்சியுமானவ னு டை ய ஸ்ரீபதரியை ஆஸ்ரயிப்போம். (எ)

அரியனசெய்தும் அபேக்ஷிதம்செய்துகொடுக்குமன். (மைத்த சோதி) அபேக்ஷிதம் செய்யாவிடிலும் விடமி ாண்ணைத டி வழனை யுடைய ன் வெளுத்தல் சி த்தல் செய் கயன்றிக்கே ண்ணுக்குக் குளிர்ந்தசே ஸ்வபையுடையவன் (எம்பெருமான்) அ வடி ழ கைக்கா டி என்னையடிமை கொண்டவனுடைய தரியை யா ரி ப்போம். (கூ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பப்ப)கேஷபோக்தியில் † இவருடைய அநுகாரமிருக்கிறபடி. பப்ப (ப ப்ப) என்றபடி. (அப்பர்மூத்த வாறு) எல்லார்க்கும் மூப்புவருகை தவிராதிறே; இத்தனைகழிய மூக்கலாமாகாதே: என்பர்களாயிற்று. மூப்பை †ப்ரக்ருதியாக்கி அதி லே மூத்தபடியாகவாயிற்றுச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது) இது சால

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பப்பவித்யாதி). இப்படி எய்த்து கிடந்த ன் ஆயுஸ்ஸோஷத்தாலே மெள்ளத்தெ ிந்து ந்தவ்யஸ்தலத்திலே செல்ல அங் கே இவனுக்கு த்தேஸ்யர் இவனை கேஷபிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறு ரென்று ஸங்கதி கண்டுமி ள் து.

(இவருடைய) என்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்த்ரீகளுடை ய வென்றபடி. (ப்ரக்ருதி யாக்கி) - ஸ்வபாவமாக்கி. போதந்த - போதத்துள்ள.

0ச பெரியதிருமொழி க ப, ஈ தி அ பா ஈசிபோமின்

மூ ஈசிபோமி னீங்கிரே ' மி னிருமி யிலீனத்தீர் உள்ளம்
கூசியிட்டீ ரென்றுபேசும் குவலீபங் கண்ணியர்பால்
நாசமான பாசம்விட்டு ன்னெறி நோக்கலுறில்
நாசம்மல்கு தண்டுழ யான் தரி வணங்குதுமே. (அ)

ப .	உரை.	பத .	உரை.
போமின்	பே ' ே ாள்		தீர், (ா ' களிப்படி
ஈசி	சீ . சீ		சொல் பதை ' கே
ஈங்கு	இ ' கு [சோள்,		ட்டு
இரேன்மின்	இராதே ெ ாள்ளு '	உள்ளம்கூசியிட்	ஹ்ருதயம் கூசினர்
இருமி	இருமலாலே	டீர்	
இலீனத்தீர்	சரீர ' கட்டு ' குலை '	என்றுபேசும்	என்றுசொல்லுகிற

ப்பொல்லாது ' அறப்பொ ' லாததாயிருந்ததீ . இ ' வசித் ம்ஸர்க் ம் எ ' று ெ றுப்பு ' குடலாயிற்று. (சியித்யாதி) பூயபி ' டம்போ லே லேஷ்மா ா து போரத்த ' ள. சீத்திரளையொப்பஜக் ள் போதஉந்த பப்ப. அப்பர் மூத்த ாறு. பாழ்ப்பது. என்பர்கள். (உன்தமர் ா மினெ ' று)இவ ' பக் ல்யெள நமும் கையில்†வீச முமு ' ள ' று எல்லாருடொக் என்தமர் எ ' தமர்' என்பர்கள்.— ை யில்வீசமும் போய் இவணெட் ட ம்பந்த ' நமக்கு அ த்யா ஹம் என்று தோற்றும்படி யெள நமும்போன ாறே உன்னு டைய ன்' ' றும் மற் றய ளும் 'உ ' ணேடேயன்றே அ ணுக்குறவு என்றும்த ' ளோடே தொற்றறச்சொல்லிப் பி ' கா கிற்பர்கள். (செப்பித்யாதி) இவணைக்கொண்டு போதுபோக்குகை ' கா முலைக் ச்சை நெகிழ்த்தி முலையிணுடைய ஸந்திவேசத்தைக் காட்டுவர்கள். இவன் க ' ணிவிடித்து எழுப்பார்க்கும்; †அத்தைக் ' டு †பிள்ளாய். இ ன் இ ற்றே ாடு என்ன உறவுண்டாய்ப்பார்க்கி ாறன்" எ ' று சிரிப்பர் ளாயிற்று †செப்புநேர்மெ ' கொங்கைநல் லார் அப்படெ ' று சிரியாதமுன் ஈமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர் ப ஸ்வத்தைநோந்திறே ஸ்மிதம்பெறுவது ' இப்போது இவரிருப்புக் ' டிவிட்டுச் சிரிப்பர் ளாயிற்று. (வைப்பும்நங்கள் ாழ்வுமானன்) பரிக்ரஹித்த ன்றே ஸாதநமுமாய் பின்னை ப்ராப்யனுமான ன் ர்த்தி ' கிற தரி ணங்குதும். ஒருநாள் ஆதரித்து ஒருநாள் சிரியா க ாயிற்று. (க) அமுதம் ஸாதனம் ஸாத்யம் அம்ருதம் ஸாதநம்ஸாத் யம்" என்ன ' கட திறே. ... ... (எ)

(வீசம்) மா ாணிப்பணம், தங் ள் பருவத்தைக்கா ' டிச் சிரிக்கும் ப்ர ாரத் தயருளிச்செய்கிறார் (அத் தயித்யாதி). (பிள்ளாய்) எ ' றது - பெ ' பிள்ளா யென்றபடி. இவ ' மூப்பை ' ண்டு சிரிப்பார்களென்றருளிச்செய் கிறார் (செப்புநேரித்யாதி). ... ... (எ)

(க) § (பா) விழித்து.

குவளை அம் ண்ணியர்பால் ராசமானபா சம் விட்டு நல்நெறிநோக்க ல்உறில்

குவளைமலர்போலே அழகிய ண்ணையுடையய்த் ரீகள்பக்கலிலே விகாசத்தை விஸ்ரு ம் ஸங்கத்தை தவிர்த்து நல்வழி போகப்பார்க் கில்,

ராசம்மல்கு தண் துழாயான்

பரிமளம்நிறை ந்த குளிர் ந்த திருத்துழா யயுடை ய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸ ம் பண் ணுகிற ஸ்ரீபதரியை வண ம் குவோம் (அ)

வ்யா . எட்டாம்பாட்டு. (ஈசிபோமின்) † நடவும் ஸ் ஸ், என்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பர்கள். என்ற ாறே இருந் கச் சொல்லிற்ருகக்கொண்டு இருக்குமிறே † பழையவாஸைநயாலே. (ஈங்கிரேல்மின்) நீரிருக்கிறவிடத்தன்னை அறிந்திலீரோ டமக்கு இங்குத்தை இருப்பில் ஓரந்வயமில்லகாணும் போம் என்பர்கள். ‘‘என்தான்? ரனக்கு ப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?’’ என்னுமே; (இருமி இளைத்தீர் உள்ளம் கூசியிட்டீர்) என்பர்கள். இருமலாலே போர இளைத்தீர் உம்மை அறிவீரே இவர் ள் முன்னே இப்படி படலாமோ.’ என்று எங்கள் ஸ்நிதியை யநுஸந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற (குவளையங்க ளியர் பால்) † இவனுடைய ாணிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப்பார்ப் பர்களாயிற்று. † அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆரமுதாகிலுமாகிறது இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்ருரிறே. என்று இவனுடைய பாவ பந்தத்துக்குடலாயிருக்குமாயிற்று. (ராசமானபாசம்விட்டு) ஏதே

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (ஈசியித்யாதி). செப்புகோர்மை ங்கை ல்லார் முலைக்கச்சை நெகிழ்த்துவது சிரிப்பதானவாறே, இவன் தன்ப்ராப் யம் கைபுகுந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்துடங்குமே, அநந்தரம் அவர்கள் பண்ணும் பரிபவத்தை யருளிச்செய்கிரூரென்று ஸங்கதி.

மூன்றற மூன்னம் ‘‘ஈசி’’ என்னெவொண்ணுமையாலே ‘ போமின் ’’ என்ன, போகாமையாலே ‘‘ஈசி’’ என்கிரூர்களென்று விவகூதித்தருளிச்செய் கிரூர், (நடவும்) என்று. (பழையவாஸைநயாலே) என்றது - ப்ர யாஸத்தா லூடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்கா வே சொல்லுவர்களே அந்த ாஸைநயாலே யென்றபடி. ‘‘ஈங்கிரேன்மின்’’ என்றபினபும் பாசம் வருகைக்கு ஹேதுத்வேந ‘‘குவளையங்கண்ணியர்’’ என்றதென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிரூர், இவனுடைய வித்யாதி). பேச்சாலே ஆசையறுத் திருக்கவும் கண்ணாலே வலித்துவைத்தால் ஸங்கம் வரும்படியை பபாதி கிரூர், (அருநஞ்சாகிலுமித்ய). ... ... (அ

மூ புலன்கள்நைய மெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துள்ள மெள்கிக்
கலங்க வைக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற் றுமுன்
அலங்கலாய தண்டிழாய் கொண்டாயிர நாமம்சொல்லி
வலங்கொ ள் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்யில்	சரீரத்தில்	தொண்டர்	சேஷபூதரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்
புலன்கள்	இந்திரியங்கள்	லங்கலாய	பாலரூபமான
நைய	சிதிலமாம்படி	தண்துழாய்	குளிர்ந்ததிருத் துழாயை
மூத்து	கிழத்தனமடைந்து	கொண்டு	கையில்ஏந்திக் கொண்டு
போந்து	எகாந்தமான விடந் தேடிப்போய்	ஆயிரம்நாமம்	(அவனுடைய) ஆயிரம்திருநாமங்களையும்
இருந்து	(அங்கே) இருந்து	சொல்லி	உச்சரித்து
ள்ளம் எள்கி கலங்க	நெஞ்சுகலங்கியும் (வாதபித்தஸ்லேஷ்மங்கள்) வேறுபட (அத்தாலே)	பாடி	கானம்பண்ணி
ஐக்கள்	கபமானது	ஆடும்	நர்த்தனம்பண்ணுகிற
போத உந்தி ண்ட	போரத்தள்ளியும் [ம் கண்டத்தை யெல்லா	வதரி	ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தரு ளியிருக்கும்ஸர்வேஸ்வரனை
பிதற்றுமுன்	வாயில்வந்தபடி சொல்லுவதற்கு முன்னே,	வணங்குதும்	ஸேவிப்போம். (கூ)
லம்கொள்	ப்ரதகூதினம்(தடக்கமானஅநுகூலவ்ருத்திகள்) பண்ணுகிற		

னும் தசையிலுமிவனிவிடாதே விநாசத்தைப்படுவிப்பிக்கும் படியானஸங்கமாயிற்று. மஹாவிஷயத்தில்ஸங்கம் விநாசத்தைப் படுப்பிக்குமிறே. அத்தைதத்தவிர்த்து நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; தன்னை ஆஸ்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்து ஆகிஞ்சந்யகாஷ்டையிலிருக்கிற வனதானவதரியை வணங்குதுமே. (அ)

வ்யா ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்ரியங்களானவை, ஸந்திவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய விஷயங்களைப் பரிக்ரஹிக்கவும் மாட்டாதே சிதிலமாம்படிமூத்து. (போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி காண்பனகாணவும் கேட்பன் கேட்கவும் பெறுமையாலே † ஆள்ந்தடையாடாத விடந்தேடிப்போந்

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) "ஈங்கேரன்மின்" என்று சொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி விஜாதீயப்ரதேசத்திலே பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

குவலயங்கண்ணினியர் ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பு, ஸ்வஜாதத்தோடு ஸஜாதத்தோடு பொருந்தாதே தனியே இருந்தேடிப் பிதற்றுகை ப்ராப்தமாகையாலே, (ஆள்ந்தடையாடாதவிடந்தேடி) என்றது.

மூ வண்டினம் தண்டே னுண்டுவாழும் வதரி நெடுமாலைக்
கண்டல்வேலி மங்கைவேந்தன் வியனெலிமாலை
கொண்டிதாண்டர் பாடியாட க் கூடிடில் நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க் கோராட்சி யறியோமே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்		யுடையதிப்பத்துப்
தண்தேன்	குளிர்ந்ததேனை		பாட்டையும் கொ
உண்டு	பானம் பண்ணி		ண்டு
வாழும்	களித்துவர்த்திக்கிற	தொண்டர்	சேஷபூதரானவர்கள்
வதரி	ரிஷபதரியில் ழேந்தரு	பாடி	கானம்பண்ணி [றில்
	ளியிருக்கும் [மாக	ஆடக்கூடிடில்	நர்த்தனம்பண்ணப்பெ
நெடுமாலை	ஸ்வாதிகன் விஷய	நீள்விசும்பிலல்	பரமபதத்திலொழிய
ண்டல்	தாழைகளை	லால்	
வேலி	வேலியாகவுடைய	மற்று	வேறு
மங்கை	திருமங்கைக்கு	ஓர் அண்டம்	ஒருலோகத்தில்
வேந்தன்	ரர்ஜர்வான	அவர்க்கு	அவர்களுக்கு
கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த	ஆட்சியறியோம்	ஆளுகையில்லை. (க0)
ஓலிமாலை கொ	சப்தரத்தர்ப்பங்களை		
ண்டு			

திருந்து. (உள்ளமெள்கி) 'நாம்பட்டதோ.' என்று ஹ்ருதயமானது ஈடுபட்டு (கலங்கவித்யாதி.) † தோஷத்ரயமும்தலையெடுத்து வாதமே ச்லேஷ்மாவானது போரத்தள்ளுமாயிற்று. (கண்டபிதற்றுமுன்) பின்னை † ப்ரதிபந்தங்களைப் பிதற்றுவதற்குமுன்னே. (அலங்கலாய) அங்குத்தைக்குச் சாத்தியருளுகைக்கீடான மாலையான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்டபிதற்றுமேம † அவ்வழியே இந்த்ரியத்துக்கு அடைத்தநாமம் சொல்லி (க) நாவாயிலுண்டே" இத்யாதிப்படியே. (வலங்கொளித்யாதி) அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணுகின்றவள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத்துகைக்கீடானமாலைகளையும்மந்தி, திருநாமங்களையும் சொல்லி, பாடுவதாடுவதாகா நிற்பர்கள். அத்திருவிளையாட்டுக்கு அவர்களிலே யொருவராயாஸ்ரயிப்போம். (கூ)

(தோஷத்ரயம்) வாதபித்த ச்லேஷ்மவிகாரங்கள் - "கண்ட" என்றது - கண்டத்தை யென்றாய், (ப்ரதிபந்தங்களை) என்றது. (அவ்வழியே) என்றது - ப்ரதிபந்தங்களைச் சொன்னநாவாலே யென்றபடி. இந்த்ரியத்துக்கடைத்தது திருநாமம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (நாவாயிலித்யாதி). [மெய்யில் - புலன்கள் நையழுத்தித்யாதி, - வலங்கொள் தொண்டர் அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிரநாமம் சொல்லி பாடியாடும் வதரிவணங்குதும்] என்று அந்வயம். ... ... (கூ)

(க) க - திரு - கூரு.

கo அ பெரியதிருமொழி க ப ங தி கo பா வண்டுதண்டேன்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) †ஸர்வபதார்த்தங்களுமுத்தேஶ்யலாபத்தாலே கனித்துவர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. இப்படியிருக்கிற ஶ்ரீவதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகனைக் கவிபாடிற்று. (கண்டல்வேலி) கண்டலென்று தாழை. கடல்அணித்தாகையாலே தாழைகளுண்டாயிருக்குமிறே. பூத்ததாழைகளே வியாக உடைத்தான திருமங்கைக்கு கிர்வாஹகரான ஆழ்வாருளிச்செய்தமாலை. (கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில்) இவற்றைக்கொண்டு, (க) ‘வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்”என்றிருக்கிறார் பாடுவதாடுவதாகக் கூடிடில். நீள்விசும்பு என்கிறது உபரிதருலோகங்களினுடய ஸமுதாயத்தை. அதில் (அண்டமல்லால்)பரமபதமல்லது மற்று அவர்க்காட்சியறியோமென்னுதல். அன்றிக்கே நீள்விசும்பென்கிறது பரமபதமாய் அதிலல்லால் மற்றேரண்டமவர்க்கு ஆட்சியாக வறியோமென்னுதல். † ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் இறை அருளிச்செய்த தோஷம் ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றேம் அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக விவரருளிச்செய்ததும் மெய்யாயிருக்குமிறே; ஆனபின்பு இவர்விடச்சொன்னவற்றைவிட்டு இவர்பற்றச் சொன்னவற்றைப் பற்றுகையிறே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) வண்டு, வாஸ.-தொண்டர் ஆக்ஞாபூர்வமருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார், (ஸர்வபதார்த்தங்களுமித்யாதி). இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன. இது அர்த்தவாதமன்றோ ன்; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருதியித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) தி - வாய் - ரு - ரு க.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து - நாலாந்திருமொழி எனமுனகி.

மூ. எனமுனகி யிருநிலமிடந்தன்
றிணையடியிமையவர் வணங்கத்
தானவனுகம் தரணியிற்புரளத்
தடஞ்சிலை குனித்தவென் றலைவன்
தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த
தெய்வநன்னறு மலர்கொணர்ந்து
வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள்ளானே. (க)

பதம்.	உரை.	டதம்.	உரை.
அன்று	(பூமியைப் ப்ரளயம் கொண்ட) அக்காலத்திலே	குனித்த	வளைத்தருளின
		என்தலைவன்	என்ஸ்வாமியான நாராயணன்
இமையவர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	தேன்அமர்	தேமிக்கு [ள்ள
இணையடி	சேர்த்தியழகையுடைய திருவடிகளை	சோலை	சோலைசெய்திருந்து
		கற்பகம்	கல்பவ்ருக்ஷமானது
ணங்க	ஆஸ்ரயிக்கும்படியாக	பயந்த	உண்டாகின
முன்	வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே	தெய்வம்	திவ்யமாய்
		நல்	விலக்ஷணமாய்
எனமாகி	பன்றிரூபங்கொண்டு	நறு	பரிமளமுடைய
இருநிலம்	பரப்புடைத்தான பூமியை	மலர்	புஷ்பங்களை
		வானவர்	தேவர்கள்
இடந்து	குத்தியெடுத்து	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து (ஸமர்ப்பித்து)
தானவன்	தநுவம்சத்திற்பிறந்த ராக்ஷஸனுடைய	வணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கும்படியா
		கங்கை யின் கரைமேல்	ங்காதீரத்திலுள்ள
ஆகம்	சரீரமானது	வதரியாச்சிராம	பதரிகாஸ்ரமத்திலே
தரணியில்	பூமியிலே	த்து	[ருன்.
புரள	புரளும்படி	உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கி
தடம்	பெரிய		
சிலை	வில்லை		

அநு. எனமுனகிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, மந்த்ரப்ரதநாராயணன் வார்த்திக்கிறதேசத்தை யாஸ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக்குச்சொல்ல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றே ஆஸ்ரயிக்கவடுப்பது என்றுறியிருக்க; அக்குறைதீர்ந்தாறு யெழுந்தருளியிருக்கும் தேசமான பதரிகாஸ்ரமத்தை ஆஸ்ரயிப்போமென்றருளிச்செய்கிறரென்று வங்கதி

வ்யா. ஏனமுனைகி ப்ரவேசம். †ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாஶ்ரமமென்றும் இரண்டு திருப்பதியாய் அதில் இங்குத்தை யிருப்பாகிறது ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் †குடிநீர்குடிக்குமோபாதி இவைதன்னை வழிப்படுத்துகைக்குறுப்பாகத்தான் தபஸ்ஸுபண்ணி ஹிதகாமனையிருக்கிறவிடமாய் சென்று ஆஶ்ரயிக்கும் நம்குறைமீய குறையாக ஆஶ்ரயணீயனானவன் தன்குறையறுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது. ஆனபின்பு நாமங்கே போய் ஆஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடுகூட்டுகிறார். இந்த திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறவிடமுண்டோ வென்னில். கீழே (க) 'வதரிவணங்குதும்" என்றும் (உ) 'அறிதியாகில் நெஞ்சம்" என்றும் சொல்லிக் கொடுபோந்து இதிலும் (ங) "துணிவினி யுனக்குச்சொல்லு ன் மனமே" என்று மூடியத்திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றுயிறே யிருக்கிறது. †கீழ்தாம்பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனை நாராயணன் வந்திருக்கிறதேசமா †யிருக்குமிறே.

மூதற்பாட்டு. (ஏனமுனைகி யித்யாதி) (முன் ஏனமாகி) வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே அண்டபித்தியிலே புக்குச்சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; †அத்தை யெடுக்கைக்கீடான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமா யெடுத்துக்கொண்டி (அன்றிணை யடியிணைமைபவர்வணங்க) அப்போது அந்த †உஸாமயிர்கனிலே யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள் சேர்த்தியழகையுடைத்

தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி). (குடிநீர்) - கஷாயம். இத்தால் (ச) "சிஷ்யனுய்நின்றது - சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு காட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்கா" என்கிறபடியே, சேதநரை வழிப்படுத்துமென்றதாயிற்று. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையு மநுவதித்து ஸங்கதியை ஸ்புரிப்பிக்கிறார், (கீழித்யாதி). (இருக்குமிறே) என்றவநந்தரம், 'இங்கு தான் வர்த்திக்கிற தேசத்தைச்சொல்லுகிறது" என்று சேஷம்.

மூதற்பாட்டு. (ஏனமுனையித்யாதி) நிலத்துக்கிருமை சொல்லுகையாலே பலித்தவர்த்தம், (அத்தையித்யாதி). (உஸாமயிர்) - பிடரிமயிர். (ங) நமஸ்தஸ்மைவராஹாயலீலயோத்தரதேமஹே ஖ுரமத்ய்கதோயஸ்யமேரு கர்திகணாயதே-நமஸ்தஸ்மைவராஹாய லீலயோத்தரதேமஹே குரமத்யகதோயஸ்யமேரு கணகணயதே" என்கிறபடியே வளர்ந்த திருமேனியாகையாலே, உபரிதநலோகவர்த்திகள் உஸாமயிரிலேயிருக்கை ப்ராப்தமென்று கருத்து.

(ச) க-ங-க. (உ) க-ங-ங. (ங) க-ச-ச (ச) மூமுகூப்ப-க. (ஞ)

மூ. கானிடையுருவைச் சுடுசரந்துரந்து
கண்டிமுன்கொடுந் தொழிலுரவோன்
உளனுடையகலத் துகிரணி குளிப்ப
வுயிர்கவர்ந்துகந்த வெம்மொருவன்

தான திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்க. (க) † ஸுகவிக்ட ஸ்டாஸப்டை ஸாக விகடஸடாஸங்கை. ' என்னக்கடவதிறை. (தானவனித்யாதி) † இப்போது தானவனென்கிறது ராவணனை. (உ) தையலாள் மேல் காதல்செய்ததானவன் வாளரக்கன்" என்னக்கடவதிறை. தநு (தநு)வினுடைய வம்சஜனென்று தானவனென்கிறதாதல் ஆஸுரமா னவ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றுதல். †ராவணனுடைய, வராதிக ளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது அம்பு தைச்சு பூமியிலே புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி.) (ங) மஹ தநு -மஹத்தது?" என்கிறபடியே அளவுபடாத்தான வில்லைவளைத்த. (என்தலைவன்) வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனை என்னுயன்.

(தேனமரித்யாதி) ராவணனுடைய மிடிக்காலே கல்பகவ்ருக்ஷத் தினுடையபூவைவப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாயிற்று தேவர்கள் முன்பு அவன் தலையறுப்பு டவாறே, அத்தை ப்ராப்த விஷயத் திலே யாக்கினைர்களாயிற்று. தேன்மிக்குச்சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உடாக்கின திவ்யமாய் விலக்ஷணமாய் செவ் வியை யுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு தேவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கும் படியாக கங்காதீரத்திலே ஶ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே வந்து ஸங்கி ஹிதனானன். ... . (க)

உளமயிரிலே யிருக்கைக்கு ப்ரமாணம், (ஸுகவியித்யாதி). ஸுகஸ்திகளுக்கு கடகல்பமாய் - வர்ண்யத்தேக ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே - பிடரிமயிர் களிலே, ஸங்கடை - நெருங்கியிருக்கிறவர்களாய் என்றர்த்தம் கண்டுகொள் வது. ப்ரமாணத்திரட்டிலேயாஞல் (சு) ஊர்த்வஸ்தஸ்யஜாத்ரிஸ்தேர்ஹாவரா ஹஸ்ய மஹீம்ப்ரகृஹ்ய। விதூந்வதோவேதமயம் ஶரீரம் ரோமாந்தரஸாமுநயஸ்துவந்தி உத்திஷ்டட்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகூர்மஹாவராஹஸ்யமஹீம் ப்ரக்ருஹ்ய விதூந்வதோவேதமயம் சரீரம் ரோமாந்தரஸ்தா முநயஸ்ஸ்துவந்தி" என் கிற வசநத்தை யெடுத்திருக்கிறது. "சிலைகுனித்து என்கையாலே ஹிரண் யாக்ஷனைக் கொல்லவல்லவனல்லனோதன்றருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி). தநுவம்சம் ராவணனுக்கு மாத்ருவம்சமாகையாலே, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர் யம், (ராவணனுடையித்யாதி). "வணங்கும்படி - நிலமிடந்து" என்றந் வயம் ... ... (க)

(சு) (உ) உ - உ - உ. (ங) ரா - (சு) வி - பு - க - சு - ? க.

தேனுடைக்கமலத் தயனெடு தேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ் சிடப்பெருகு
வானிடைமுதுநீர்க்க ங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ( )

பதம.	உரை.	தம.	உரை.
ானிட	ாட்டில்	எம்ஒருவன்	ஒப்பற்றபலமுை ய
உருவை	மாயாம்ரு த்தை		ஞன என்ஸ்வாமி
கண்டு	பார்த்து	தேன்உடை	தேனையுடைத்தான
சுடிசரம்	சுடக்கடவ அம்பை	மலத்து	திருநாபிகமலத்திற் பி
தரந்து	(அதின்மேலே)விட்டு		றந்த [ட
முன்	ஸுரீவன் சரணம்பு	அயனெடு	ப்ரஹ்மாவோ டகூ
	குந்தவ று	தேவர்	தேவர்கள் [ழிந்து
கொடும்தொழி	ரமான செயலையு	சென்றுசென்று	நான்நான் என்று இ
ல்	ம்	இறைஞ்சிட	ஆச்ரயணத்துக்குறு
உரவோன்	மிடி கையுமுை டய		ப்பாக ஸ்நாநம்ப
	வாியினது		ண்ண (அத்தாலே)
ஊன்டை	மாம்ஸம்நிறைந்த	வானிடை	ஆகாசத்திலேயாய்
அகலத்து	மார்விலே	முதுநர்	பழையதானஜலம்
அடகணை	கொலையம்பானது	பெருகு	பிக்குவருகிற
குளிப்ப	அழுந்தும்படி பண்	கங்கையின்க	கங்காகக்கரையிலே
	ணி	ரைமேல்	
யிர்	(அவன்)ப்ராணனை	வதரியாச்சிராம	பதரிகாச்ரமத்திலெ
ர்ந்து	அபஹரித்து	த்துள்ளான்	ழுந்தருளியிருக்
கந்த	ப்ரீதனான		கிறான். (உ)

வ்யா. இர டாம்பாட்டு. (கானித்யாதி) தன்னிலமான காட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற உருவுண்டு மான் மாயாம்ருகம் அத்தைக்கண்டு. (சுடசரம் தரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றாதபடி மறை து தோற்று தாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு பொாக்க வொ ணாதபடியா அம்பைவிட்டு முன்பு. (கொடுந்தொழிலித்

அந.- இரண் டாம்பா ட்டு.(ானிை யித்யாதி)கோ(ஹோ)ரமான ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் நின்றும் த மையெடுத்தபடியாலே,ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதா ராபதா த்தில் பூமிப்பிராட்டிக்கு உபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியா ர்க்கா ராவணவதம்பண்ணினமையை யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில். அதுக் டியான மாயாம்ருக நிரஸநாதிகள யருளிச்செய்கிறரிப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'பன்றியாய்' என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை 'என முனுகி" என்று ஸ்ப்புரிப்பித்தாென்று திருவுள்ளம். "வாிமாவலத்தொரு

மூ. இலங்கையும் டலுமடலரும் துப்பி
விருதிதிக்கிறை னும் அரக்கர்
குலங்களும் டமூன் கொடிந்தொழில்புரிந்த
கொற்ற ன் கொழுஞ்சுடர் சுழன்ற
விலங்கலி லுரிஞ்சி மேல் நின்ற விசும்பில்
வெந்துகில் கொடியென விரிந்து
லந்தரு மணிநீர் கையின் மைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளாரே . (கூ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
இலங்கையு டலு	லங்கையும் ஸமுத்ரமும்	புரிந்த	பண்ணின [வரன்
அடங்கரு	(ஒருவராலும்) கொல்ல ஒண்ணாத	றற்றவ	ராஜாவானஸர்வேச்வ
துப்பில்	பலத்தையுடையனும்	றழு	விளங்காநின்றுள்ள
இருநிதிக்குவை றவனும்	சங்கநிதிபத்மநிதிகளு க்குஸ்வாமியானரா வணனும்	சுடர்	ஸூர்யன்
அரக்கர் குல கனு	ராக்ஷஸஜாதியும்	சுழன்ற	சுழல நுகிற
கெட	நசிக்கும்படியாக	விலங்கலில்	மேருபர்வதத்திலே
மூ	ராமாவதாரத்தில்	உரிஞ்சி	தாக்கி
றொடு	கொடிய	மேல்நின்ற	மேலே யிரு றா
தொழில்	வ்யாபாரங்களை	விசும்பில்	ஆகாசத்திலே
		வெள்	வெளுத்தநிறத்தை யு
			டைத்தாய்
கொடிதுகி லென	த்வஜத்தில் கட்டப்ப ட ஸ்த்ரம்போ	விரிந்து	பரந்து [லே

யாதி) †க்ரூரமான செயலையுடையனை வாலியுரை ய †தசைந்து அகறிருந்துள்ள மார்விலே கொலையம்பானது அழுந்தும்படி பணி அவ்வழியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து மஹாராஜ்யோதி போகப்பெற்றேரும்' என்று உகந்த அத்விதீயமா பலத்தையுடையவன்.

(தேனித்யாதி) திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர் ளானவர்கள், அஹமஹமிகயா இழிந்து, ஆஸ்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நாநம் பண்ணப்புக்க ரேறை ஒன்றுல் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே எகரூபமாயிருக்கக்கடவ ஜலம் பெருகுமாயிற்று திருவடிகள் †ஸஹ்யமாகையாலே. (வானிடைமுதுநீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. (உ)

வன்" என்றதை ஸ்மரிக்கிறரென்று விவகூஹித்து, உரவோன் - மிடுக்கயுடைய வாலி என்றருளிச்செய்கிறர் (க்ரூரேத்யாதி). (தசைந்து) - மாம்ஸளமாய். "அடு" கொல்லுகிற. (ஸஹ்யமாகையாலே) - திருக்காவேரிக்கு ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்தி ஸ்தாநமாஞற்போலேயாகையாலே. ... (உ)

ழு தணிவினி யுனக்குச்சொ ல் ன் ம மே
தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப்
பிணியொழித்தமர் பெருவிசும்பருளும்
பேரருளாளனெம்பெருமான்
அணிமலர்க்குழ ாரரம் பயர்தகிலு
மாரமும் வாரிவந்தணிநீர்
மணிெ ாழித்திழிந்த யின் ரமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே (சு)

ம்தரும் (தே தாே) பலத் தயு டத்தா	பத . உ ர. ணே ெஞ்சே.
மணி தெளிந்திரு ற	இனி இப்போது
கீர் ஜல நி ற த	உ கு விஷய லகூண்ய
யி ாதீரத்தி லுள்ள	றியாதவு கு
ாே ல் த பூீ பதரி ா ர த்	தணிவு உறுதியா ஒரு ர்த்
ரியாச்சிராம தேே நித்ய ா ம்	த ய
த்துஉ ா ப கிறன். ()	சொல்லு ன சொ லுகிறேன்.

வ் ா ழூ ழும்பாட்டு (இ யுமித்யாதி) ஒரு ாால ழிக் ெ ா ணதபடியா ங் யும் அதுக்கும் அ ழாம்படியி ருக்கிற டலும் ஒரு ாாலடர் ரிய ாமர் யத் தயு டய னைய் ஜ்யேஷ்ட்டன ஸ்ர னெ று ா கி சங் கித பத்மகித ளையு டயனையிரு கிற ரா னும் அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸ ாதியாகவும் ம ணு ணும்படியா ப டி க்ரூரமா யாபார ளைப் ப ணினரா ா ான . ( ) இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ந்தே வனகானனா இக்ஷ் ாகூணமியம் பூமி சல நகாநகா' ெ ட திறே

(ெ ாழுஞ்சுடரித்யாதி) † ஆதித்யன ன் சுழலவாரானின் றிருந்துள்ள மேருவிலே †தா கி மேல் நி ற விசும்பிலே ஆகாசத் திலே வெளுத்த நிறத் தயு டத்தான ெ ாடியாடை ய விரித் தாற்போலே இது ந்து விழும்போ த நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி. (லந்தருமணிநீர்) தே த்தாலே மிடுக் கயு டத்தாய்த் தெளி யு டத்தாயிருக்குமாயிற்று. ... .. (ஈ)

அ . ழூ ழு பாட்டு. (இலங்) யித்யாதி). வாலி தா ந்தர பாவி யாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ரா வதத் த ஸப்ர ாரமநுஸ தி கி ழுரென்று ங் தி.

மேரு ாகிற த் ஜஸ்தம்பத்திலே ெ ளுத்ததுகிலாலே ெ ாடியைக் ட் டிவிட்டாற்போலே ஸ்வச்சமான நரையு டத்தான க யென்றருளிச் ெ ய் ழுர் (ஆதித்யனித்யாதி). 'உரிஞ்சி" என்றதினர்த்தம், (தாக்)என்றது.

( ) ரா கி அ .

தொண்டர் ள்த ஆர்ரிதர்க்கு
ம் கு [ற

பிணி	விரோதியா யுள்ளவற்
ஒழித்து	போக்கி
அமரர்	நித்யஸூரி ளுடைய
பெருவிசும்பு	பரமபதத்தை
அருளும்	தந்தருளும ளுய்
பேர்அருளாள	பரமக்ருபாவாளுன
எம்பெருமான்	ஸர்வேச்வரன்
அணிநீர்	தர்சநீயமான ஜலமா
	னது
லர்	புஷ்பங் ளாலே
அணி	அலங் ரி்கப்பட்ட
குழலார்	மயிர்முடி யயுடைய
	ரான

அரம் பயர் அப் ர ஸ் ளு
டய
தகிலு பரியட்ட ளையு
ஆரமு ஹார ளையும்
ாரிவந்து திரட்டி ெ ாண்டு
மணி ரத் ங் ள
ெ ாழித்து தள்ளி ெ டும்
இழி்த வந்திழிகிற
கங் கயி ரயி லள்
ரைே ல் ள
தரி ாச்சிராம ஸ்ரீபதரி ாச்ரமத்தி
த்து ல்
உள்ளான் எழுந்தருளியிருக்கிற
ன் (அ ன)
தொழுது ஆச்ரயித்து
ழு உஜ்ஜீவிக் ப் ார்.(சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியு க்குச் சொ ல்லு
ம மே தொழுதெழு) †இப்போது உ கு உறுதியா ஒரு நல் ார்
த் த சொல்லுகிறேன் நெஞ்சே. ே ள் சொல்லச்செய்தே பின்னே
யும் சொல்லாததின் பலமேயாகாமே நீய னத்தொழுது உஜ்ஜீவிக்
கப்பாராய். நீர் உறுதியா ச் சொல்லு காட்டில் அ நம்விரோ
தியைப்போக்கி நன்மை யத் தருமோ ன (பிணியித்யாதி)
† நம் விரோதியையும் போ கிப் பரமபதத் தயும் ம கு த் தரும்
† ஒருகாலா ரயித்தமாத்ரத்திலே நம் விரோதியைப்போ கி நித்ய
ஸரி னிருப்பை நமக்குப் ப ணித்தரும் பெரிய க்ருபாவாளுன
ஸர்வே ஸ்வ ர

அ . நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியித்யாதி). அ தாரத்து கு ப்ரதா
ப்ரயோஜநமான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யருளிச்செய்தவ றே
அதிமாநுஷ ான செயலா யாலே (க) அன்று ரா ர ளை குந்
தத்தேதற்றின மயும் திருவுள்ளத்திலேதோற்ற, அந்தப்ரஸ த்திலே அவனு
டய மோக்ஷப்ரதத்வத் த அநுஸந்தி கிறெ று தி வெ ாள்
வது.

இனியுன கு - துணிவ க - சொல்லுவன் என்று அ வயித்தரு ரிச்செ
ய்கிறார் (இப்போதித்யாதி). 'தொண்டர் ள் தம கு பெருவிசும்பருளும்
மனமே தொழுதெழு என்ற ர்க்கு வி க்ஷித ா உட் ருத் த யருளிச்
செய்கிறார் (நம் விரோதியையித்யாதி). வா யார்த்தத்தை யருளிச்செய்
கிறார் (ஒருகாலித்யாதி).

( ) பெரு - திரு - 0 - 0.

மூ. பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன்
பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்த லஞ்சு னென்று
தளர்ந்திட வளர்ந்த வென்தலை ன்
சேய்முகங் கிச்சி யண்டமும் சுமந்த
செம்பொன் செய் வில கலி லிலங்கு
வாய்முகட்டி-ழிந்த கங்கையின் ணைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளா னே (நு)

பதம்.	உ ர.
வந்த	தாய்போல்வந்த
பேய்	பூதனையுடைய
இ டக்குஇருந்	மடியிலிருந்து
து	
மற்று	அதுக்குமேலே
அவள்த	அ ளுடைய
பெருமுலை	பெரியமுலை ய [டு)
வத்திட	ண்ண;(அதைக் ண்
பெற்றதாய்	பெற்றதாயானயசோ
	தைப்பிராட்டி யா
	னவள் [லே,
இடைக்கு	(பூதனையின்) ம டி யி
இருத்தல்	பொருந்தியிரு கும்
	இருப் ப(க்கண்டு)
அஞ்சு ன்	பயப்படாநின்றேன்
ன்று	ன்றுசொல்லி

பத .	உரை.
தளர்ந்திட	கூசி(ப்பரிந்துவளர்க்)
வளர்ந்த	ளர் தருளின [ன்;
என்தலைவ	என்ஸ்வாமி ய ான
சேய்மு டு	உயர்ந்தசிகரத்தி
உச்சி	உச்சியிலே
அண்டம்	அண்டத்தை
சுமந்த	தரிக்கிற
செம்பொன்செ	சி ந்தபொன்னல்செ
ய்வில்கலில்	ய்யப்பட்ட மேருப
	ர்வதத்திலே
இலங்கு	விளங் ாநின்றுள்ள
வாய்	இடமுை த்தான
முக டு	சிகரத்தில்நின்றும்
இழிந்த	வந்துவிழுகிற
கையின்க	ாமேல்வதரியாச்சிராம
த்துள்ளான்.	(நு)

(அணியித்யாதி) † க்ருஷ்ணன்படியாயிற்று ஜலத்தினுடைய செருக்கு மிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரா அப்ஸரஸ்ஸுக் ருடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரி †அணிகிற நீரென்னுதல். அழகிய நீரென்னுதல். இ ற்றைத் திரட்டிக்கொண்டு தர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் ொழித்துக் கொண்டு வந்திழியாநின்றுள்ள வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. தொழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழிக்கெல்லாம் க்ரியை. (சு)

ஸ்த்ராபஹரணத்துக்கு ப்ரஸித்தி க்ருஷ்ணனிடத்திலே யா யாலே அத் த த்ருஷ்டா தீ ரித்து கொ டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஷ் ணித்யாதி). (அணிகிறநீர்) என்றது - ர ய அலங் ரிக்கிற நீரென் றபடி. ... ... (சு)

சூ தேரணங்கல்சூல் செழுங் யற்க ணி
திறத்தொருமறத்தொழில் புரிந்து
பாரணங்கிமிலேறெழும் மு ணடர்த்த
பனிமுகில் வ ணனெம்பெருமான்
காரணந்தன்னல் கடிம்புனற்கயத்த
கருவரை பிளவெழக்குத்தி
ாரண கொ ர்ந்த கங்கையி க ாமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (சூ)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
மூன்	பூர்வகாலத்தில்	செழு	அழகிய [ற
தேர்	தேர்த்தட்டானது	யல்	யல்மத்ஸ்யம்பே
அண கு	வருந்தி ஒப்பாகாகின்	ணிதிறத்து	கண்கஸையுடைய ப்
	றுள்ள [ளாய்		பின்னைப் பிராட்டி
அல்குல்	நித பத் தயுடை ய		க்கா

வ்ய . அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி) (வந்த பேயிடைக்கு இருந்து) †யசோதைப்பிராட்டியுடைய டவைக்கொண்டுவந்த பூத னையுடைய மடியிலேயிருந்து † அதுக்குமேலே அவளு டய பெ ரிய முலையையு டிட. (பெற்றதாயித்யாதி) †இத்தைக்கண்ட யசோ தைப்பிராட்டியான ள் நாம் மடியிலேை த்து முலைகொடுத்துப் போந்த ாஸைகொண்டு இ ன் கண்ட பாதகராய் நம் ம அது ரித்து ந்தார்மடியிலே பொருந்தி அவள் முலையு ாகிறதெ று கூசி அ ள் பரி துவளர்க் வளர்ந்தவென்தலை ன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிரு துள்ள சிகரத்தினு டய உச்சியி லே அண்டத்தைத்தரிக்கிற சிவந்தபொன்னலே செய்யப்பட்ட மே ருவிலே விள காநின்றுள்ள †இடமுடைத்தான சிகரத்தில் நின்றுமி ழிந்த கங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்நி ஹிதனானன். ... ... (நு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயி ட கித்யாதி) துகில் ாரிவந்தெ னும் ப்ரஸங் த்திலே க்ருஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹரணப்தாநத்தில் செரு கு ஸ்ம்ருதமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி ளர்த்தபடி ய யது ஸந்தி கிறரென்று ஸ கதி ண்டெ ள்வது.

'வந்த எ று விசேஷிக்க க்குத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி). மற்று' என்றதினர்த்தம் (அதுக்குமே) என்றது. பெற்றதாய் மடியிலே க அஞ்சிறளை ருல் "மேலே வளர்ந்த எ னக்கூடாமையாலே அதுக்கீடா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி). மிகவும்பரி மே டே வளர்த்தாளென்று கருத்து.

வாய்" எ றதி ர்த்தம் (இடமுடைத்தான) என்றது. ... ... (நி)

மறம் ஒருதொழில் புரிந்து பார் அணு இமில் எறுஎழும் அடர்த்த பனி முகில் வண் எம்பெருமான்

ோபத் தயு டய ஒருசெயலை செய்து பூமியிலுள்ளார் நோவும்படியான குத்து ளையு டய ருஷப ஏ ழயும் கிரஸித்த ண குளிர்ந்த மேகம்போ ற திருநிறத்தை யு ட யனுய் [ன் ன குஸ் ாமியா ன

ாரண த ண பகீரத செய்த தப ல் ஸ்ஸே ஹேதுவா டி அதி வே த் தை யு டைய புல்கயத்த ஜலத் தத்தனை ந்த ருவ ர பெரியமலையானது பிளவுஎழ பிளக்கும்படி குத்தி தோண்டி [ன ன வார ம் (அங்குண்டான) யா ணைர்ந்த தள்ளிக்கொ டு வ திழிகிற ங்கையின் ரைமேல்வதரியாச்சிரா த்துள்ளான். (சு)

வ் ா ஆறும்பாட்டு. (தேரித்யாதி) தேரானது† ருந்தியொ ப்பா ாநின்றுள்ள அல்குலை யு டயளாய் நிதம்ப ப்ரதேசத்தை யுடையளாய் அ ன்று நோவுபடி க குப்போர். தோத்தட் டைநிதம்பத்துக்கு ஒப்பா ச் சொ கடவர்கள் அழகிய கயலோ டொத்த ண்களையு டய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கா மறத்தையு டைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து பூமியாக நோவுபடும்படி யா †ககுத்து ளையு டய ருஷப ோலைதுபு க்கவிட்டு அந் தரம் விரோதிபோ ப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த மேகம்போ லேயிருந்துள்ள வடி வயு டயனுய் அவ் டி ாலே யென்னை அநந் யார்ஹனைக்கின ன்.

(கார மித்யாதி) பகீரதன் ங் ய யவதரிப்பிக்கிறபோது கடி ழியிலே ஒருமலைத ந்துை ாகிறதாய் அத்தை யிர டு பி ாம்படி குத்தி யானை ளையு முருட்டி கொண்டி இ வருமே போந்து இழிந்ததா ச் சொ ல ட து அதுக் டி யெ ெ ரல் (ர ந்தன்னல்) த ஜ டய தபோபலத்தாலே பஸ்ம

அ . ஆறும்பாட்டு. (தேர கித்யாதி) ளர்ந்தபின்பு நப்பி னை யத் திரும புரிந்த நினைத்தநுபவி ருெ று ஸ தி ண்டு ொள் து.

(ருதியொப்பா ாநி றுள்) என்றது கு - அ ெ று-நோ ாய் அத்தாலே மி வு ஸத்ருச தெ று பலித்ததென்று கருத்து. மறத் த வ்ருஷப ரினிடத்தில் ோபத் த இமில்' என்றதி ர்த்தம், (ககுத்து ள) ன ற .

பெரியதிருமொழி ப தி, எ பா ெ ந்திற.

மூ ெ ந்திறல் ளிறும்வேலை ாயமுதம்
வி ணெடி வி ர்க் ரசும்
இந்திரற் ருளி எ ங்குமீ தருளுமெந்தை
யெம்மடி ளெம்பெருமான்
அந்தரத்தமரரடியிணை க
ஆயிர மூ த்திலைலருளி
மந்தரத்திழிந்த க யின் ைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளாரே (எ)

உ ர.	ப .	உ ர.
ெ ம்திற	அடி ள்	எம குஸ் ாமியாய்
ளிறும்	ம்பெருமா	குசேஷியா வ ன்
மே லை ாய்	அந்தரத்து	ர் த்திலுள்
அமுது	அமரர்	தே ர்கள்
வி ணை	அடியிணை	திரு டி ள
வி வர்க்கு அரசும்	ஆயிர மூ த்தி லைலருளி	ஆஸ்ரயி கும்படி ஆயிரம்மூ களா ள் பு வேணும் என் று ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ள ாயருள,
இந்திரற்கு அருளி ம கும்	மந்தரத்து இழிந்த	மந்தர ர்வ தத் தி நி றும் ந்திழிந்த
ஈ தருளும்	ை யி	ரமே ல் வதரி ாச்சிர
ந் த	மத்துள் ான்.	(எ)

உ ர.
மிகுந்தமிடு யு டய
ஜாவதமெ கிற யா னை யயும் [டா
திருப்பாற் டலிலுண் அ ருதத் தயு
ஸ்வர்க்கத்துடன்
தேவர்களுக்கு ராஜா
ாயிரு குமி ருப் பயும்
இந்த்ரனுக்கு
ொடுத்து
(அநந்யப்ரயோஜநர் ான) எ களுக்கு
(தன்னை) ொடுத்த
ருளுமவனுய்
க்குப்பிதாவாய்

மாய்ச்சிடந்த தன்னுடைய பாட்ட மாருடைய சுத்யர்த்தமாகக் கர்கையைப் பெறவ்வுறுமென்று தபஸ்ஸுப ணிணினிறே அந் தகாரணத்தாலே †பழமையாலே ந்த†மிடுக் கயுடைய †ஜலத்தை யுடைத்தான கருவரையானது இரண்டு பிளப்பாம் டி குத்தி அ குண்டான ஆனைகளைத்தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற. அன்றி மே அம்மலை த கந்த வளவிலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸுப ணி ணினைய் பின்னை அவன் த சதுர்த்தந்தியை பிடுங்கித்து அம்மலை இரு பிள ாம்படி குத்துவித்து பின்னை அவ்வானை ா டுவந்ததாக ஒரு ப்ரமாண ப்ரஸித்தியுண்டு. அத்தைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். (சு)

(பழமை) - ஸ் பாவம் அத்தாலே ந்தமிடுக்கு அதிவே . (ஜலத் த யு டத்தா) ன்றது - ை குவி ஷ ம். ... ... ( )

மூ. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்த
மன் வன் பொன்னிறத்துரவோன்
ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா
உகிர்நுதி மடுத்து அயனரனைத்
தா முரிந்திட்ட வெந்திறற்சாபம்
தவிர்த்தவன் தம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனி கொணர்ந்த கங்கையின் னைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (அ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) †ஐரா தத்தையும் டலிலம்ருதத் தயும் ஸ்வர்க்கத் தயும் அத்தோடேகூட தேவர் ளுக்கு ரா ரா யிருக்கு மிருப் பயும் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த ருளி ன குத் †தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) னக்கு ந , ன க்கு ம் மி இவற்றாலே ன னை அநந்யார்ஹனைக்கின ன்

(அந்தரத்தமரரித்யாதி) †ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர் ள் திரு டிகளை யாஶ்ரயிக்க ஒருமு ஞ்செய்துவந்து புகில் டல் பொறுதென்று பார்த்து ஆயிரம் முகத்தினாலே போய்ப்புகு' என்று ஸ்வேஶ் ரன் திருவுள்ளமாயருள அப்டி மந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் ந் திழிந்ததாயிற்று. †அன்றிக்கே கங்கைதன்னை யாஶ்ரயிக்க அதுதா னருளுகையாகவுமாம் (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலே யிழிந்து மந் தரத்திலே யிழிந்து ஹிமவானிலே யிழிந்து இங்கே பலவகை களாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (ஏ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத் தன்னைக் கொடுத்தவளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரபரனு கும் அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணினனென்று அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி யுட்கொ ண்டு ாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி). "எமக்கும் என்றத்தால் - களிறுமுதலானவற் றத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினு லும் இது இவர் ப்ரக்ருதிக்குச்சேராதென்று விவக்ஷித்து, (தன்னை) என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி).

(க) 'நாளுநந்திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல் வணங்கி" என்கிறவிடத் தில் 'வண கி' என்கிறவிது - வினையெச்சமாய், வணங்கவென்று அர்த்தமா யிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாற்போலே, இங்கே, 'அருளி" என்ற த்தை, அருள என்றுக்கி, இம்முகத்தினால் புகு என்று அத்யாஹாரமும் திருவுள் ள பற்றி ஒருயோஜனையருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வர்க்கத்திலித்யாதி). இந்த யோஜனையில், 'அடியிணை" என்றத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள் ளம். "அருளி" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம், (அன்றிக் - கேயித்யாதி). இந்தயோஜ நயில், "மந்தரம் என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே ஸப்தமியாய் அது உபலக்ஷணமென்று கருத்து. ... ... (ஏ)

(க) தி - வாய் - க - ந - அ.

ப.	உரை.	பதம.	உ ர.
ஒரு கால்	பஞ்சவடியிலிருக்கும் போது	அய்தா	ப்ர மா தானே
மான்	மாணமாரீசனை	அரனை	ருத்ரனை
முனிந்து	கோபித்து	முனிந்து	கோபித்து
நி	அழகிய	இட்ட	கொடுத்த
சி?	வில்லை [த்த	வெம்திறல்	மிகவும் கூரமான
வளைத்த	(அவன் மேலே) ஏவ	சாபம்	சாபத்தை [ரன்.
னவ	ராஜாவாய்,	தவிர்த்த ண்	போக்கினஸர்மே ல்
பொன் நிறம்	பொன்போலு ம்நிறத்	தம்புரிந்து	தபஸ்ஸுபண்ணி
	தயு	யர்ந்த	(அத்தாலே) ப்ரஹ்மர்
ரவோன்	மிடி ணை யும் ய		ஷியான
	ஹிரண்யனுடைய	மாமுனி	விச் வாமித்ரன்
	மாம்ஸத்தை	கொணர்ந் த	(பெருமாளையும் இள
முனிந்து	கோறி		யபெரும ளையும்)
அ னது	அவனுடைய		எழுந்தருளப்ப ண்
டல்	சரீரமானது		ணிக்கொண்டு செ
இருபிளவா	இரண்டுகூறும்படி		ன்ற
கர் நுதி	கங்களின் முனியை	கங்ை யின்க	ரமேல்வதரியாச்சிராம
மடித்து	ப்ரவேசிப்பித்தவனுய்	த்துள்ளான்.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மான்முனிந்தித்யாதி) †பெருமாளை ‘இம்மானைப் பிடித்துத்தாவேணும்’ என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய அவரும் அதின்பின்னை தூர்த்துபோனவிடத்து மாயாம்ருகமாகையாலே அது பிடிதராதே யொழிய அத்தைச்சீறி அதின்மேலே தர்சநீயமானவில்லை வளைத்த செருக்கன். (பொன்னிறத்தாரே ணித்யாதி) பொன்போலே யிருந்துள்ள நிறத்தையும் மிடுக்கையுமுடையனவன், ஹிரண்ய னென்றபடி; அவனுடைய தர்மாநத்தாலே வளர்ந்த மாம்ஸத்தைச் சீறி அதுக்கு ஆச்ரயமான உடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய நுனியைமாட்டி.

(அயனித்யாதி) †பிராட்டிநிறத்தில்செய்யுமத்தை ஒரு சிறுக்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மானித்யாதி). இந்திரற்கருளின வளவன்றிக் கே அநந்யயானவனுக்கு அர்ப்பணுக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக்கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவனென்று சிலகுணநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறரென்று ஸங்கதி.

“ஒருகால் மானைமுனிந்து - வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்” என்று அந்வயம்விவக்ஷித்து ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளையித்யாதி) “ஒருகால்” ஒருகாலவிசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதி வாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயினி

மூ. ணெண்டல் மாருத ள் குல ரை தொகுநீர்க்
குணைகடலுலகுடனனைத்தும்
உண்டமாவயிற்றோ ணெண்சுடரோய்ந்த
உம்பரு மூழியு மானன்
அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்
கவனியாளலமரப் பெருகும்
மண்டுமாமணிநீர்க் ங்கையின் ரைமேல்

ன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன் விஷயத்தில் செய்ததை தர் மாகியானருத்ரன் விஷயத்திலே செய்தாணையிற்று. † முற்பட இவன் செருக்கித் திரிகிறது பொறுக்கமாட்டாம "செய்திரா ணுக்கு று "என் தலையையறு என்று அநுமதிப ாணிப் பின்னையும் தானே இவனை இப்படிசெய்தான்' என்று (க) ksலீல்ய்ம ஶ்வய்ய பாலீத்வம் பவிஷ்யஸி" என்று பழியிட்டாணையிற்று. பெற்றதம ப்ப பகையாக அவ ரிலண்ணிய வுறவாயுதவும ணையிற்று.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்தயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்தவென்கிற து விஶ்வாமித்ரனை அவன் க்ஷத்ரி பணையிருக் ச்செய்தேயும் தபோ பலத்தாலே ப்ரஹ்மர்ஷியாணனிறை. அ பெருமானையும் இளைய பெருமானையும் நடத்திக்கொண்டி ந்தது அக்னைய யாகையாலே அத்னைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். †தபஸ்னைச்செய்து உயர்ந்தலென் றபடி. இதுக்கு ஸ்ரீ பராங்குசதாஸர் † ' ஜீயா. மாமுனி புகன்ற" ன்று பாடபேதத்தைப் பண்ணி அதினு டைய ப்ரபாவத்தைப் பிள்னைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடு போந்தாணிறை அத்தைச் சொல் லிற்றுகவுமாே ' எ ன. † அதுக்கு நமக்கு ப(ஐ)லம் போராது" எ றருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே பகீரதன்ற னையே சொல்லுகிற தாய் அவன் கொடிவந்த கங்னை யென்னுதல். (அ)

கு கையாளாணைமனை காட்டிலும் ஆசாலேசமு டைய ப்ரஹ்லாதன் சொ வுக்குக் காரிய செய்ததேதற்றம், அதிலும் அரன்சாபம்தீர்த்த தேற்றமை று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். "அயன்தான் முனிந்திட்ட" என்கையாலே முனிகைக்கு யோக்யதையில்லாமை தோற்றுனை யாலே அத்தையருளிச்செய் கிறார், (முற்படவித்யாதி).

சப்தார்த்தம், (நபஸ்னையித்யாதி). (ஜீயா) என்றது - ம்பிள்னையைப் பூஜ்யோக்தியாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்குபலம்போராது) ன் தலக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தினையத் திருத்திப் பாடபேதம் ப ணை கக்கு றபம்போராதென்று நம்பிள்னையருளிச்செய்தாரென்றுகருத்து.... ...(அ)

(க) மா - பு -

பதம.	உரை.	தம.	ர.
கொண்டல் மாருதங் ள் குலவ ர தொகுகீர் குரை கடல் _லகு__டன் அனைத்தும் உ ட மா யிற்ரோன் ஓள் சுடர் ஏய்ந்த .ம்பரு ழியும் ஆனன்	மேகங் ளையு [ம் வாயுஸ்மூஹத்தை தயு குலபர்வத ளையும் ஜலஸம்ருத்தி யயு டைத்தாய் சப்தியாதின்று ள முத்ர ளையும் பூமியுடன் மற்றுமுள்ள பதார்த்த ளையும் அமுதுசெய்தருளின பெரிய [ணய் திரு யிற் றயு ட ப்ர ாசி கிற சந்த்ரஸூர்யர் ள உ டய மேலுல ளயு கல்பங் ளையும் ப்ரகாரமா உ டய ணயிரு கிற ர்ே ப்ர ன்	அன்று அ டம் டிஅறுத்து அந்தரத்து இழிந்து அ னியாள் அ மர பெருகும் மண்டி மா மணி நீர் ங் யின்	பகீரத ளை யை அவதரிப் பி கிற போது ப்ரஹ்மலோ த்த இ டமெனியா கிக் கொண்டு ஆ ாசத்தில்நின்றும் கீழிழிந்து ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியா ாவள் (பொறு மா ட்ட தே) ருந்தும்படி ப்ரவஹிக்குமதாய் ெ ரு கி றை து தெளி த [ஜலத் தயு டத்த ர்மேல் தரியாச்சிரா த்துள்ளான். (o)

வ்யா. ·ஒன்பதாம்பாட்டு (ொண்டல் மாருத ள்) மே ·கள் † ாயுஸ்கந்தம் குலபர் தங்கள் ஜலராசியையு டைத்தாய் கோஷியாதின்றுள்ள டல் லோக ·களோடே ஸர்வபதார்த்தங் ளையும் வைக் ப்பட்ட. (மாவயிற்ரோன்) † இவற்றை வயிற்றிலே வைத்தவிடத்திலும் இன தானளவுபட்டு யிறே†பெருத்திரு ·ை . (க) ல் வயிற்றுப் பெருமான்" என்னக் டவதிறே. (ஒண்சுடரித் யாதி) சந்த்ர ஸூர்யர்களையுடைத்தான உபரிதந லோகத்தை, யும் காலவிசேஷமான ப்ரளயகாலத்தையும் தான் என்று சொல்லலா படியாலன். இவை ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் நின்ரோன்.

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொ டலித்யாதி) அனேகாந்திரற் சாப தர்த்த வளவேயோ ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸ னென்ரோ ன்றநுஸ ந் ரோன்று ஸ தி ண்டுகொள்வது.

(வாயுள் ந்தம்) என்றது - வாயுஸ்மூஹமென்றபடி.. "மா" என்று விசேஷித்தது குத் தாத்பர்யம். (இவற்றையித்யாதி). (பெருத்திரு ை). ாஹாத்ம்யத் தயுடைத்தாயிருக்கை. (உ) அணோ ாம் த்வதுதரமு மந்தி ந்த -அண்டா ாந்த்வதுதரமா நந்திஸந்தஃ" எ றபடியே மநுஸந்தேயம். ... ( )

(க) தி - வாய் - (உ) வர - ஸ்த - சூ.

மூ.- வருந்தியொ மணிநீர்க்கங்கையின் கனைமேல்
கரியாச்சிராமத்துள்ளாரினை
கருங்கடல் மூந்நீர்வ ணனை யெண்ணிக்
கனியன் வாயொலிசெய்தபனுவல்
வரஞ்செய்த ந்துமைம் தும் ல்லார்கள்
வானவருலகுடன் மருவி
இருங் டலுல மாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழினையவ ராகுவர்தாமே. (ய)
திருமங்ை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத.	உரை.	உ ர.	.
ரு	பெரிய தே த்தே தா டே ருகிற	வரம்செய்த	பகவத்ப்ரஸாதத்தா லே பண்ணின
நி ர் மணி நர் ப்ை யின்க ணைமேல் கரியாச்சிரா மத்து உள்ளாரினை ரு மூந்நீர் டல் ண னை எ ளனி கலியன் வாய் ஒலிசெய்த பனுவல்	அலகளாயு டத்தாய் தெளிந்த [ன ஜலத்தை யுடைத்தா க் ாயி லுள் ள ஸ்ரீபதரி ாச்ரமத்தி லே [மவஞ்ய் நித்யவாஸம்பண்ணு கறுத்து மூன்றுவ ை ப்ப ட் ட நீ ரயுடைத்தான டல்போன்ற திருநி றத்தையுடையஸர் வேச்வரனை அநுஸந்தித்து ஆழ்வார் [ச்செய்த திருவாக்காலே யருளி சப்தஸந்தர்ப்பமான பாட்டி ளாய்	ஐந்தும் ஐந்தும் ல்லார் ள்	இப்பத்துப் பாட்டி ஓயும் அர்த்தத்தோடு சொ ல்லவல்ல ர் ள்
		இரு கட உல ம் ெ குடை கீழ் ஆண்டி	பெரிய டலாலேசூழப்பட் இப்பூமியை வெளுத்த (இருந்து கு டநீழலின் கீழே செ கோல்செலுத்தி (பின்பு)
		வானவர்	இ த்ராதி தேவர்களு க்குநிர்வா ஹ ணை ன ப்ரஹ்ம மா வி ஜ டய
		உலகு உடன் மருவி இமைய ர் ஆகு வர்	ஸத்யலோ த் தயும் கிட்டி (அநுபவித்து) நித்யஸூரி ளோ டு ஒருே ா யா ப் பெறுவர் ...(கo)

(அ டமித்யாதி) அண்டமு டு ப்ரஹ்மலோ ம் அதின் நடுவே வழிகண்டுபோந்து அதுக்கு இவ் ருகில் அந்தரிக்ஷத்திலே போந்திழிந்து எல்லா ற் றயும் பொறுக்கக்கட அ னியாரு ண்டு பூமி அவள் பொறுக் மாட்டாதே தடுமாறும்படி பெருகுமா யிற்று. (மண்டுமாமணிநீர்) எ குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய் அ தை டையத் தெளிந்திருப்பதான ங்கையின் கரையிலே. (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வருமித்யாதி) பெரிய தே தோ ாட வருகிற தி ர ளையு டத்தாய்த் தெளிந்த ஜலத்தையுடைத் தான கயி ாமேலே ஸ்ரீபதரி ர மத்திலே யிரு கிற ஸர்வே ர ஜன விபாடிற்று (கரு டல் மூந்நீர்) மூந்நீ ரான ரு டல் ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர்; வர்ஷஜலமான மூ று வை நீ ராயுடைத்தாய்க் றுத்த நிறத்தையு ாடைய கடல்போலேயிரு கிற நிறத்தையுடைய னை அநு ந்தித்து ஆழ் ார ருளிச்செய்த பாட்டு ள்†இனை தா. (ர ப்செய்த) ப வத் ப்ரஸாத லப்தமான பத்துப்பாட் டையும் ல்லவர் ள் அன்றியே ரிஷ்ட்டமான பத் துப்பாட் டையுமெ னுதல்.

(ான ரித்யாதி) † பெரியகடல் சூழ்ந்த பூமியை ஏகாதபத்ர மா நடத்திப் பி பு ப்ரஹ்மபதத்தைநீர் ஹித்து அநந்தரம் நித்ய ஸூரி ளோடொருமே ாலையா ப் பெறு ர். இத்தால் சொல்லிற் றாயிற்று ஜி பி ந்திப னின ற்றையெல்லாம் தருமென் றபடி.

அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமெ று காற்கடைக்கொ ட ஐ ர்யத்தை (க) மே ாடே மனி ாழ்க் 'எ றும் (உ) † போக்தே ' ன்றும் வீதரா ராய்ப் போந்தவிவர் இப்போது ஐஸ் ர்யத்தைப் ப(஫)லமாகச் சொல்லு ானென்?" ன்று ஜீயர் பட் ரை ேட்க † திரும யாழ் ர ர தரித்தபி பு க்யாஜ்யமா ஐஸ்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு ளே புக்குப்போயிற்றுக்கா ணும் † ஈஸ் ரே யா யுமாம் நித்யஸூரி ளேயாகவுமாம் ராஜா

அ. பத்தாம்பாட்டு. (ருந்தி ரயித்யாதி). (இவைதான்) று வ்யாக்யாத ாக்யமாதல். "ப ல்' என்ற ஆழ் ார் ருத்தாதல்.

அர்த்த மத் தப்பற்ற, "இரு டலுல ம் வெ கு டக்கீழ் ஆ டு. வானவருலகுடன்மருவி இ மயவர் ஆகு ர்தாமே" என்றந் யித்தருளிச்செ ய்கிறார், (பெரியவித்யாதி).

(போக்தேனென்றும்) றவ ந்தரம், துறந்து"என்றுசேஷம். (க)'பே ன்டேன் னை ாழ் ய' ன்னுமவர்தாமே ஐஸ்வர்யத்தைப் பலமா ச்சொல்லுவை யாலே ஓரா ாரத்த லே த்யாஜ்யமானது ஆ ாராந்தரேண உபாதேயமாயிற்றென்று வி கூஷித்து பட்டர் பரிஹரித்தமையை யருளிச் செய்கிறார். (திருமங்கையாழ் ாரித்யாதி). உள்ளேபுக் படி எ ங்னேயெ ன்னை. (ஈஸ் ரனேயித்யாதி). ஈஸ்வரபதார்த்தமா யுமாம், பாகவதபதார்த்த மா வும ராஜத்ரவ்ய ா வுமா, ததீயர்க்குவிஷயோ மாஞ லதுவே புரு

( ) - - க. (உ) - ங - ச.

ாகவுமாம், பறித்து பாக தசேஷமா லாமாகில்' என்றுமி ரிருப்பது'' என்றருளிச்செய்தாராம். ... (ஐ)

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

ஷார்த்தமெ றிருப்பரென்றபடி. ஈஸ்வரபதார்த்தத் தை பா வத தேஷ மா கிறை அது அவனு கு உ ப்பா யாலு ராஜத்ரவ்யத்தைப்பறித்து பா வத தேஷமா கிறல் ப்ரத்யவாயமி றி வருபாநுருபமாை யா லு அை கூழிற்றேயாகிலும் பாகவதபதார்த்தத்தைப்பறித்து பா வதர் கு ெ டு க்கூடுமோவென்னில் அவர் ள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ளெ றறி யாதே பறித்தாறைலு தோஷமுண்டாை யாலே அதுவே பா வதவிஷயத் திலே ரிபியோ மாறல் அந்ததோஷ ராதெ று ருத்தா வுமாம் ஸம்ப ராய்ச் சிலரிருந்தால் நிரவ ாசராயிருப்பார் கு அவர் யில்நி றம் பறித் து ெ டுத்தால் அவர் ள் பா வதசேஷமாயிற்றே ன்று உ ப்பரா யா லே தோஷமில்லை ெ று ருத்தா வுமா . இ ங்ன ஸ்ர் ல் பாகவத ஸ் த் தயெடுத்து பா தர் குக் ெ டு கு சாஸ்த்ரம் இ சயாதிறை. ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது ஜஸ் ர்யத்து கு மேலெல்லையா யாலே.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து ஐந்தாந் திருமொழி கலையும.

மூ. லையும் ரியும் பரிமாவும் திரியும் ரனம் கடந்துபோய் [து
கி'லை பும் கணையும் துணையாகச்சென்றரண்வென்றிச்செரு ளத்
மலைகொண் டலை தீ ரணைகட்டி மதின்ற் நிலை வாளரக்கர்
தலைவன் தலைபத் தறுத்து ந்தான் சாள கிராமமடைநெஞ்சே

பதம.	உரை.	பதய.	உரை.
சிலையும்	வில்லையும்	மதில்	மதிளையும்
ணையும்	அம்பு ளையும் [டு	நீர்	டலாகிற அ ழயு
துணையா	ஸஹாயமா க்கி ரண்		மூ டய
லையு	மான் ரும்	இல ணை	லங் யை(த்த
ரியும்	யானை ரும்		குரமா) உ ட
பரிமாவும்	குதிரை ரும்		யனைய்
திரியும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வாள்	ராளயுடையனைய்
கானம்	ாட் ட	அர ர்த லை	ராகூஸர்க்குத் தலை
கடந்து	கான்டி	ன்	னை ரா வ
போய்	நெடு தூரம்போய்		டய
வென்றி	ஜயத் தயுடைத்தா	தலைபத்து	பத்துத்தலை ளையும்
	ன போரைவிளக்	அறுத்து	சேதித்து
	கக் டவ	உகந்தான்	உகந்தஸர்வேஸ்வரன்
செருக் ளத்து	யுத்தபூமியிலே		நித்யவாஸ ம் ப ண்
சென்றரண்	புகுந்தவனைய்		ணுகிற
அலை	அலையையுடைய	சாளக்கிராமம்	ஸ்ரீஸாளக்ராமத் த
நீர்	ஸமுத்ரத்தை	ே ஞ்சே.	ஓம ஸ்மே.
மலை ணெடு	மலையால் [ணி	அடை	கி டப்பாராய் (க)
அணை ட்டி	ஸேதுபந் தநம் ப ண்		

வ்யா. லையும் ப்ரவேசம் † ஸௌபரிபோகத்துக்குறுப்பா அநேகம் டிவுகொண்டாற்போலே ஆஸ்ரிதரை யநுபவிக்கை குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும்புகுந்து ஸந்நிதி பண் ணினனையிற்று அவன்; † இனி இவர்தாமும் (க) *தாஞ் ந்த ஊரெல்

அரு. கலையும் ரியும் ப்ரவேசம். கீழ் ாலு திருமொழிகளாலும் தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தத்தையும் ர ராயணரூபேண அவதரித்துத் திருமந்த்ரத் த வெளியிட்டதேசத்தில் தம குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ள ராமம் துடக்கமான திவ்யதேசங் ள விரு பு ரனென்னென்கிற சங்ை யிலே இவர்விரும்பு க்கு ஹேதுை யருளிச்செய்யக்கே ாலி, அதுக்குறுப்பாக, அவன்பலபடி யிரு கை கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார், (ஸௌபரியித்யாதி). அவன் பல படி யிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ே துை யருளிச்செய் கிறார், (இனியித்யாதி). விஷயமொ ருயிரு க எங்கும் தனித்தனியேபு

(க) தி - தெ - சு.

லாம் தன் தாள்பாடி ங்கும் புக்கநுபவிக் யிலேயாயிற்று அபே
க்ஷிப்பண்ணியிருப்பது. † ஒருவிஷயத்தை யநுபவிக்கப்புக்கால் அ
விஷயத்தில் அ ய கள்தோறும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணுமாபோலே
யாயிற்று இவரெ குகும் புக்கநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதும் † ஆக
விரோதி நிரஸநசீலனுமாய் † ஆ ரிதஸம்ஸ்லேஷகஸ் பா னு
மாய் † ப்ரஹ்மாதிகளாபந்நராமன்று அவ் ாபத்துக்களைப்போக்கி
அவர்களுக்கு துகரி த்தகனையிருக்கிற ன். † நித்யஸூரிகளோடி
தன்ப கல் ருசியுடையாரோடி கே ப்ராஹ்மணரோடி ாசியற
பர் பஸமாஶ்ரயணீயனுய்க்கொண்டி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே ந்து ஸந்
நிஹிதனுனன் அ கேபோயவனையாஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்
ளத்தோடேகூட்டுகிறார். † கோஸலஜநபதமா ப் பெருமாள, ாயிரு
குமாபோலே ஒரு மண்டலமா த்தனக்கு † விஷயமா க்கொ டி
ஸந்நிஹிதனைய்க்குறை ற ர்த்தி கிறதேசமாயிற்று.

முதற்பாட்டி (லையித்பாதி) † லமுதலா ளை ர்த்

நுபவிக்கவேண்டுவானென்னென்ன. அருளிச்செய்
ரூர் (ஒருவிஷயத்தை
யித்யாதி). (ஆ) என்றது - ஆை யாலே என்றபடி. ( ) .ரான்குட்தை
யுத்தமன்" என்றத்தைப்பற்ற, (ஆஶ்ரிதஸ ஶ்லேஷகஸ்வபாவனுமாய்
என்றது. (இ) 'வெந்தாரென்பும்" என்கிற பாட் ட டாகூஷித்தருளிச்செய்கி
ரூர், (ப்ரஹ்மாதி ளித்யாதி). பாலவிமோச ம்மே தாபஹரணாதிகளுக்கு முப
லக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (ஈ) "தொண்டாமினமும்" கிறபாட் டப்
பற்ற (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி). கீழ்ச்சொன்னவரெல்லாரு மாஶ்ரயி
கும்படி இடமுண்டாத்தாயிருக்குமோ வென்ன. (ராஸலேத்யாதி). மலையா
கயாலே ஒரு மண்டலப்பரப்பு பெருத்திரு குமென்று ருத்து. (விஷய
மாக) வாஸஸ்தாநமா .

முதற்பாட்டி. (லையுமித்யாதி). 'தானவனை ம் தரணியிற்புரள"
என்றும், 'இல யு டலு" ன்றும். கீழ்த்திருமொழியிலே
ப்ரஸ்துதமான ராமசரித்ரந்தான் (உ) 'तादृग्गुणो ननु बभू ध राघवस्ये य
स्तावकं चरितमन्वह मन्वभुङ्क्ष्व सोऽयवह न्तहनमात्र परमो विमु ो
बुद्ध्या विधूय चरितं व सेवतेसौ - தாத்ரு குணோநநுபபூவிதரா வத்வே
யஸ்தாவகம்சரி மவஹமந்வபு க்த | ஸோத்ரா ஹந்த ஹநுமாந்பரமாம்
விமுக்திம் புத்யாவிதூய சரிதம் த ஸேவதேஸௌ' என்கிறபடியே நித்யா நு
பாவ்யமாய்த் தவ வற்ரூை யாலே அத்ை யநுபவிக்கிரூரென்று அவதா
ரிையிட்டுக்கொள்வது.

ாடானபோதே ம்ரு ம்முதலானவை யு டாயிருக்குமே, அவற்றை
யிட்டு விசேஷிப்பானென்னென்ன. அருளிச்செய்கிரூர் (ஈலையித்யாதி).

( ) ஙி- . (உ) -ஙி-அ. (ஊ) -ஙி- . ( ) அதிமாநுஷஸ்த-ஈஉ.

திக்கக்கடவதான காட்டைக்கடந்துபோய். (சிலையும் கணையும் துணையாகச் சென்றுன் வென்றிச் செருக்களத்து)(க)† ஏவனேவனம்கத்வா தே நேவவநம்கத்வா" என்கிறபடியே படைவீட்டில்நின்றும் காட்டிலே புகுகையன்றிக்கே காட்டில்நின்றுமாயிற்றுக் காட்டிலே வந்துபுகுந்தது. அப்படியே இங்கும் துஷ்டஸத்வப்ரசுரமான காட்டைக்கழிந்து பின்னை யுத்த பூமியிலேயாயிற்று வந்துபுகுந்தது. †கலேகளையும் ஆனைகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற காட்டைக்கடந்துபோய் வென்றிச் செருக்களத்திலேவந்து புகுந்தான் அங்குபோய்ப்புகுகிறவிடத்துத் துணையாரென்னில்; (சிலையும் கணையும் துணையாக) வில்லு மம்பும் துணையாகவா பிற்றுப் போயிற்றது. †லக்ஷ்மணரதிகளோவென்னில். † அவர்களையும் ஓரவயவவிசேஷங்களாக நினைத்திருந்தாரித்தனைபோக்கி தனித்தொருதுணையா நினைத்திருந்திலராயிற்றிவர். † மூதலிகளடங்கலும் பெருமாளுக்குக்

இத்தால், விஜயவந்தத்திலே யெழுந்தருளுவதே. என்றீடுபடுகிறுரென்றதாயிற்று. ரியைப்பற்றவும் கலையை முற்படவே டுத்தது - இவர் ள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையே ' று,(உ) ானிடையுருவை" என்கிற பாட்டிலே ப்ரஸ்துதமான மாயாம்ருகத்தின் தெளஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. அரக் ர் தலைவன் தலைபத்தறுத்துகந்தான்" எ ' னவே செருக்களத்துக்குப்போன அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (தே நேநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் - நடுவிலாய்ச்சிக்காகக் காடேறப்போனலும் அவ் ளவிலே மீண்டுவரப்பெறுதே ஸீதாவியோகவ்யாஜேந யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே. என்றீடுபாடு தோற்றுகிறதென்றதாயிற்று. கீழ் தாத்பர்யங்களையருளிச்செய்து, சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (லகளையுமித்யாதி). 'சிலையும் கணையும் துணையாக" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே, செருக்களத்துக்கென்றது - கரவதவ்ருத்தாந்தமா ச் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், "கானம்போய்" என்னுதே "கடந்து" என்றபதஸ்வாரஸ்யத்தாலே லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து ஆனல் தநுர்பாணங்களே துணையென்னக்கூடுமோ? என்கிற சங்கையையுத்தேகபிக்கிறுர், (லக்ஷ்மணரதிகளோவென்னில்) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே ஸுக்ரீவ மாருதி விபீஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இளயபெருமாள் (ங) రామస్యదక్షిణోబాహు - ராமஸ்ய தக்ஷிணேபாஹு" என்னும்படியிருக்கையையும், ஸுக்ரீவர் எகக்ரீவராய்ப்போந்தபடியையும், ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை இக்ஷ்வாகு ம் ப்யராக நினைத்தபடியாலே ராமபாஹு ஸ்தாநாபிஷிக்தரானபடியையுமுட்கொ ' டு பரிஹரிக்கிறுர் - (அவர் ளய மித்யாதி). (மூதலிகளடங்கலும்) என்றது - மற்றுமுள்ள வாநரமுதலி ளெல்லாரு மென்றபடி..

(க) ரா-பா-க-ஈ0. (உ) க-சு-உ. (ங) ரா-யு - உஅ - உஙி.

†குழைச் சரக்காளர்களாமித்தனையிறே. (க) ரமு க்ஷ்ணகுப்தாஸு ராவலைக்கிமணைகுப்தாஸு". (வென்றிச்செருக் ளத்து) †கலியமே ணு டென்னு டயிராந்தியுண்டாய் கலியாத ம்ருக களைத் தப்பிப்போலை :ன்னையுட போய்ப்புகுமிடம் யுத்தபூமியாயிற்று. † ற்றினை யுடை த்தான போலைவினைக்கக் கடவ யுத்தபூமியிலே.

† அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்த சேஷ்டித களைச் சொல் லுகிறதுமேல். (மலையித்யாதி) பெரிய கோபத் த யுடைத்தான கடலை நீரிலே ஆழக்கட வ மலைகளைக்கொண்டு அணையாகக்கட்டி, மதிளையும் அதுக்ககழான கடலையுமுடைய லங் கையைக் லவிருக் ை யாகவுடையனுமாய், † ஒருதே தை ய யாஸ்ரயித்து அதின் பக் விலே ஒரு ாளைப்பெற்று அதுத க்கு † அரண நினைத்திருப் பானைய் துர்வார்க்கத்துக்கி ல்லாம் நியாமகனையிரு கிற ரா வ ணை யதலை ள் பத் தயும் அறுத்து, † தேவர் ளும் தந்தாமு டைய குடியிருப்புப்பெற்றார்கள், ருஷிகளும் தந்தாமுடைய ஆஸ்ரமங் களிலேயிருந்து தப ஸை ப ப்பெற்றார்கள்" என்று உ ந்த வன் அப்படி ஆ நித விரோதியைப்போக்கிப் பிற்பட்டார்க்கு முத வுகைக்காக ந்து வர்த்திக்கிற ஸுஸாளக்ராமத்தையாஸ்ரயிக் ப்பா ராய் நெஞ்சே. என்கிறார். (க)

(குழைச்சரக்கு) குழையென்று பயாய், பயில் சரக்குப்போலே ரக்ஷ்ய மெ றபடி. "வென்றி" என்று விசேஷிக் யாலும் - ாட்டைப்பற்றவும் பாத த்வத்திலாதி யம் ஸூசிதமாகிறதென்கிறார். (கலியவேணுமித்யாதி). லியவேணுவென்றபிஸந்தியில்லாத ம்ரு ங்களுள்ள காட் டத்தப் பிப்போ ப்பெற்றால் நலினை கு இப்போது ரப்புகுகிறாரென்று விஜிகீஷாக் ளிருக்கு மிடத்தில் பு வேண்டிற்றே என்று ருத்து. சப்தார்த்த, (வென்றி யயித்யாதி).

மேலு தாரிணை (அங்கித்யாதி). செருக்களத்து சென்று ' ன்றது - ஸமுத்ர தீரத்திலே படையெடுத்துவிட்டபோதே போய்ப் புக்கது ஸித்தவத் ரித்தருளிச்செய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸமுத்ரத்தில் ஸேது பந்தநத்தை தயு அ குப்புக்குச்செய்த செயலா ருளிச்செய்தாரென்று ண்டுகொள்வது. (ஒருதே தை) ருத்ரன். (அரண) ரக்ஷகமா. (உ)

ஸஹாதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்யவதா பி ஆ தோமானுஷேலோகேஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்வாதந: ஸஹிதேதனைவருதீர்ண ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஞ்ஜேவிஷ்ணுஸ்ஸநாத " என்றும் (ங) தேவயம் பவதாரக்ஷ்யா பவத்விஷய ாஸிந " என்றும் ொல்லுகிறபடியே இ ர்ளுக்காக ரா ன் தலை ய அறுத்தாளைகை யாலே வந்தவ ப்பை யருளிச்செய்கிறார், (தேவர்களுமித்யாதி). (ச)

(க) ரா - யு - (உ) ரா அயோ - எ. (ங) ரா - ஆ - க - உ0.

மூ. டஞ்சூழ் நியும் பரிமாவு மொலிமா தேருஞ் ஞலாளும்[தா
உட சூழ்ந் தெழுந்த டியில கபொடியா டி ராய்ச் ரந்தர
இடஞ்சூழ்ந் தெ கு மிருவிசும்பி லி மயோர் ர கம கமழு
கடஞ்சூழ்ந் தெங்கு மழகாய சார்ாக் கிராமம டநெஞ்சே. [ம்

ப ம.	உரை.	ப்ம.	உரை.
டம்சூழ் நியும் பரிமாவும் லி மாத்தேரு காலாளும் டன்சூழ்ந்து எழுந்த கடி இல கை	தஜலத் தயு டய யாஞை ளு குதிரை ளும் சப்தியாங் றுள்ள மஹாரத ளும் பதாதி ளும் ஒன்ரு த்திரண்டு கிளர் தெதோற்றின அரணை யு த்தான லங்ை யிலுள்ள துர் ர் கமானது	இரு விசும்பில் இமையோர் இடம்ள கு சூழ்ந்து வணங் ம ம்	பரப் பயுடைத்தான ஸ்வர்க் த்தில் வஸிக் கிற தே ர் ள் பூமிப்பரப்பெல்லா பரவி [ய் ஆஸ்ரயி த்தக்கதா (செ ழுநீர் முதலிய புஷ்ப ளி.) வா ஸ ந ய சாந்ின்றுள்ள
பெ டியா டி ராய் சரம் தர தான்	சூர்ணமாம்படியா கூரிய வாயையுடைத்தான பா ஃ ப்ரயோகித்த சக்ரவர் த்தித்திரும ன்	கமழும் தடம் சூழ்ந்து எ கும் அழ ாய	தடாகங் ளாலே சூழப்பட்டி [லும் எல்லாப்பக் ரி அழகை யுடைத்தாயி ருக்கிற
			சா க்கிராம அடை ஞ்சே: (ா)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு † ராவ ஹை கிரஹித்தபடியைச் சொல்லிற்று முதற்பாட்டில். † அதுக்குறுப்பா அ ஹுடைய முதல்காஹைப் படையெழுச்சி சொல்லுகிறது இதில்.

(டஞ்சூழித்யாதி) ருஷிதான் படையெழுச்சியைச் சொ ன † க்ரமத்திலே சொன்னிவரும். † மதஜலத்தையுடைத்தாய் † மலை

அ. இரண்டாம்பா டு (டஞ்சூழித்யாதி) அர ர்தலை ன் தலை பத்தறுத்தபின்பு இலங்கைபொடியாம்படி சரந்துரந்தானென்னுமது கூடா மையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணஹை யித்யாதி). (அதுக் குறுப்பாக) - நிரஸநத்துக்குறுப்பாக இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்து அம்பு ே ாத்தாணை யாலே தலையறுத்துவிட்டாரென்று ருத்து

(க்ரமத்திலே) என்றது - ரத ஜதுரகபதாதிகளாகிற சதுர லை ந யைச் சொல்லும் க்ரமத்திலே ென்றபடி. ' ட '' என்றதினர்த்தம் (மதஜலத் த) என்றது. ஆனகஹ வர்ணிக்கிறவிடத்திலே, ( ) ' வில ல் போல் ன'' என்று வர்ணி யாே அது இங்குவி ஹிதமென்றருளிச் செய்கிறார், (மலையித்யாதி). மதஜலமுண்டாவது ஒருவயோவிசேஷத்திலே

(க) க - உ - உ.

மூ. உலவு திரையும் குலவ ராயு மூழிமுதலா ணெ ண்டிக்கும்
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றூன் ெ ன்றி விறலாழி [றும்
வலவன் வாணெர் தம்பெருமான் மருவா ரக்கர்க் கெஞ்ஞான்
சலவன் சலஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக்கிராம மடை நெஞ்சே.(நு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
உலவு திரையும்	ஸஞ்சரியாநி ்றுள்ள அலையையுடைய கட லும்	வெ ன்றி விறல் ஆழி லவன்	ஜயத்தையும் மிடுக்கை யுமுடைய திருவாழி ய வலத்திரு ்கை யி லு டையயுய்
குலவரையும்	(மேருமுதலான) எழு குலபர்வதங்களும்		
ஊழிமுதலா என்றக்கும்	காலம்முதலாக எட்டித் திக்கிலுள்ளப தார்த்தங் ளும்	வாணெர்தம் பெருமான்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வாமியாய்
நிலவும் சு ரும் இருளும்	சந்த்ரனும் ஸூர்யனும் அந்தகாரமுமாகிய இ வற்றுக்கு	எஞ்ஞான்றும் மருவா அரக்கர்க்கு	எக்காலத்திலும் [த (தன்னை) ஆஸ்ரயியா ராக்ஷஸர் ள்விஷயத் தில்
ஆய் நின்றூன்	ப்ரகாசியாய் நின்றவனுய்	சலவன்	சத்ருவான ஸ்வேஷ் வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய்

வடிவுகொண்டி நடந்தாற் போலேயிருக்கிற ஆனைத்திரளும் அதுக் நந்தரம் குதிரைத்திரளும் கோஷத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள † பெரியதேர்களும், காலாளும் இவை யடைய ஒன்றூகத்திரண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை (க) ‘ஜ்ஞான ஸத்ருசீபவேத்’ ஸ்மசாநஸத்ருசீபவேத் என்கிறபடியாய்ப் போம்படிக்கிடாக, † வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தை நடத் திணையிற்று. (இடமித்யாதி) பூமியிலவகாசமுள்ள விடமெங்கும் பரந்துகொண்டி பரப்புடைத்தான ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் †ஆஸ்ர யிக்க பரிமளப்ரசுரமான தடாகங்களையுடைத்தாய் எங்குமொக் தர்சநீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை யாஸ்ரயிக்கப்பார். ... (உ)

யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிதமென்றுகருத்து. மாத்தேர் ரென்னும் வல்லொற்று மெல்லொற்றூய் மாந்தேர் என்றூய், அதுதானும் குந்தம் என்னுமது குன்றம் என்று கி க்கிறூப்போலே “மான்றேர்” என்று கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, (பெரியதேர்களும்) என்றது. “மால்” என்று பெருமையாய், (உ) “வன்றூளினிணைவணங்கி” என்கிற விடத்தில், வலிமையையுடைய தாளென்றபோவாபாதி “மான்றேர்” என்று மாலானதே ரென்கிறதென்றூகவுமாம். கழு - கு டை மயாய், அரணையுடை த்தாயென்ற படி. (வடித்த) கூரிடப்பட்ட. (ஆஸ்ரயிக்க) என்றவநந்தரம் “தக்கதாய்” என்று சேஷம். சரந்துரந்தான் அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சாளக்கிராமம் என்றந்வயம். ... ... (ஊ)

(க) ரா - ஸு - ஸு சு - உசு. (ங) பெரு - திரு - கூ - க.

பெரியதிருமொழி க ப நி-தி ங ப ா உலவுதிரையும். காங

சலம்	ஜலத்தாலே	அழ ாய அழ ாயிருந்துள் ா
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு	சாள கிராமமடைநெஞ்சே! (ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உலகித்யாதி) ஸஞ்சரியாகின்றுள்ள திரையையுடைத்தாய் † பெரிய கோஷத்தையுடைத்தான கடலும் மலையும் † தொடக்கமாக (உழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷித மான ஸ லபதார்த்தங்களுமான † எட்டுத்திக்கும் சிலநாள் வர்த்திக் கக்கடவராயிருக்கிற சந்த்ர ஸூர்யர் ளும் அதுக்கெதிரான இருளு மாய் அதடைய தா '' ன்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவு டையளய் நின்றான் இத்தால் - ஜகதாகார ணய் நிற்குமந்நிலை சொல்லிற்று. மேல் அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயு க்தனை நிலையைச் சொல்லுகிறது. (வென்றியித்யாதி) † ஆஸ்ரித ரக்ஷ னத்துக்குப்பரிகரமான திரு ாழியை லவவருகேயுடைய ன். (வானேர்தம்பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயனானவன். (மருவா) † கண்வளர்ந்தருளும்போதும் தன்னைடொருந்தாத அஸுரவர்க்கத்துக்கு (க) அவு ர்க்கென்றும் சலம்புரிந்து ' என்கிறபடியே சாத்ரவத்தையுடையனை யிருக்குமன். எவம்வித னானவன்வந்து ஸந்திபண்ணுகிற லஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சநீயமாயிருக்கிற. .. .. (ங)

அ. மூன்றும்பாட்டு- (வுதிரையுமித்யாதி) இப்படி பை யெழுக் கியோடே ந்த ரா ணனை நிரஸித்தவநந்தரம் (உ) ఈమసः పరమోదాతా శఙ్ఖచక్రగదాధర -தமஸ பரமோதாதா ச ச்ரகத தர '' எ றும் (ங) భవాన్నారాయణో దేవः-பவாந்நாராயணோதேவ '' என்றும் பெருமாளுடைய பரத்வம் ஸ்ப்புடதரமாகச்சொல்லப்படு யாலே, இவரும் அந்த ப்பரத் வத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பலித , (பெரியவித்யாதி). (தொடக் மாக) என்றவநந்தரம் 'பெருப் பெருத்த பதார்த்த களும்" என்று சேஷம். (எட்டுத்திக்கும்) - எட்டுத்திக் கிலுள்ள பதார்த்தங்களும். 'நிலவு" - சந்த்ரன் 'வென்றி" ஜயத்தையும் "விறல்" - அதுக்குறுப்பான மிடுக்கையுமுடைய 'ஆழி" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). 'எஞ்ஞான்றும் - மருவா வரக்கர்க்கு - சலவன் " என்ற வய விவகூஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கண்வ ார்ந்தித்யாதி). இத்தால், நித்ராஸமயத்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்ற முடையவரென்று, (ச) కాఞ్చిత్సదృశः క్రోధో காலாக்நிஸத்ருச க்ரோதே" ன்னும் குணதிசயம் சொல்லிற்று. ... ... (ங)

(க) தி - நெ - கூ. (ங) ரா யு - கா ெ - கங.

(உ) ரா - யு - கஙா - கரு. (ச) ரா - பா - க - கஅ.

மூ.—ளரான் குடந்தை யுத்தம னெருகா லிருகால் சிலவளைய
தேரா ரக்கர் தேர்வெள்ளம் செற்றான் வற்று ருபுனல்சூழ்
போரான் போராயிரமுடையான் பிற குசிறை டறைகி று
தாரான் தாரா யல்சூழ்ந்த சாளக் கிராம மடை நெஞ்சே.(சு)

பதம.	உரை.	பத.	உர.
ளரான்	திருவூரத் தத்தனை குளாஸஸ்த்தாந மாவுடையவனுய்	புனல் சூழ் போரா	ஜலத்தாலே சூழப்பட்ட திருப்போர்நிலை நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுய்
குடந்தை	திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளுகிற	ஆயிரம்பேர் உடையான்	அநேகம் திருநாமஞ்யுடையனுய்
-த்தமன்	புருஷோத்தமனுய்	பிற கு	ருகியிருந்துள்ள
ஒருகால்	ர முதலானேர் எதிர்த்தபோது	சிற ண்டு	சிறகு ஜயுடைய வடுளான வ
சில	வில்லினுடைய [	அறகின்ற	ஆளத்திவைத்துப் பாடாநின்றுள்ள
இருகால் வளைய	இரண்டுதோடி யுவனத்து(த்தம்மூட யல்லமய ாட்ட)	தாரான்	திருத்துழாய்மாலையையுடையனுனஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருகுமதாய்
தேரா	(இவனை நம்மால்லல்லமுடியாது	தாரா	தாரா என்னும் ஜலபூகிகள்நிறைந்த
அரக் ர் தேர்வெள்ளம்	ராகஷஸருடைய ரதஸமூஹ ஜள	வயல் சூழ்ந்த சாள கிராமம்	வயல் ளாலே சூழப்பட்ட அடை நெஞ்சே! ( )
செற்றான்	சிநபிந்நமாம்படி பண்ணினவனுய்		
வற்று வரு	வற்றுதலின்றி மேல்மேலும் வெள்ளமிடாகின்றுள்ள		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு † அது கும்மு னெயு டா ர, வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது

(ளரான்) திருவூரகத்தைதத் தனக்கிருப்பிடமா வுடைய ன் (குடந்தையுத்தமன்) *அவர் ள் †அபேகைஷ யின்றிக்கேயிருக் ஆ

அ. நாலாம்பாட்டு. (ளராணித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ராவண தந் தா வாநரவீரர் ரு தா களுமாய்ச் செய்ததாள யாலே அதிலுமத்புதம மாகத்தனியே நின்று ென்ற வீரரஸந்தன்னை யநுஸந்தி கிறரென்று விவக்ஷித்து, "தேர்வெள்ளம்" என்ற பதத்திலே நோ ா அ தாரி யருளிச்செய்கிறார், (அதுக்குமித்யாதி).

(அவர்கள்) திருக்குடந்தையிலுள்ளார். (அபேகைஷ) ரக்ஷ ாபேகைஷ.

அடித்தார்த்தெழுந்தா ர்பி வாய்விட்டலற வள்ழு சயில் ாளால்
விடித்தான்விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான் ந ணர்முன் [த்
கடித்தார்த்தெழுந்தபெருமலையணக்கல்லொ றேந்தியினநிரைக்கா
தடித்தான் தடஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே. (நு)

பத.	உரை.	ப ம.	உரை.
அடித்து	கிட்டி	அயில்	கூர்மைபொருந்திய
ஆர்த்து	ப்பித்துக்கொ ண்டு	ாளால்	ா ாலே
ழுந்தா	கிளர் தகுர்ப	விடித்தா	(இளையபெருமா ளைக்
	ா வள்		கொண்டு), அறுத்த
பிலம்	குணஹபோ ற		ஞய்
ாய்விட்	ா யத்திறந்து	வி ர்கு	மிகவும் ப்ரகாசியாநி
அலற	கூப்பிடு படி		றுள்ள
அவள்	அ ரு டய	சுடர்	ளியையுடைத்தான
மூ கு	மூ ணை		

நீதரக்ஷ — த்துக்கா த் தாமின திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தரு
ளி நீர் மயிலேற்றத்தை யுடைய ன். அ றிக்கே (திருக்குடந்
தை ஸ்தல உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒரு
கால்.(இரு கால் சிலை ளைய)+வில்லிரண்டுகோடியும் ளையும்படியாக.
†ரா ன் ளையாமையாலே வில்லைவளைத்தா . (தோராவரக்கரித்
யாதி) † சக்ர ர்த்தித் திருமகனிறே நமக்கெதிரியாய் வருகிறு
று மதி க றியாத ராக்ஷஸருடைய தேர் ள்ளத்தை அழியச்
செய்தாளையிற்று. (வற்றுவித்யாதி) நின்ற நீர் வற்றக்கடவதன்றிக்கே
மேன்மேலே வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்பே
ரைத் தனக்கு ாஸ ர்த்தாகமாகவு டைய ன். (பேராயிரமுடை
பா) தன்கு சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாம
ங்களையுடையவன்.†அந்நாம த்வாரா அநுபவிக்கும் வழிவைச்சொல்
லுகிறது. (பிறங்கித்யாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான
டி ளான மதுபாநம்ப ணி†அறையாநி றுள்ள மாலையை
யுடையவன். (தாராவித்யாதி) ளரடங்கலும் மநுஷ்யர்குடியிருப்பு
நெருங்கியிரு குமாபோலே தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கி
யிருந்துள்ள வயலாலே சூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடை
நெஞ்சே. ... ... (சு)

கால்" என்று - வில்லின் நுனியாய் அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்யாதி)
(ரா ணன்) என்றது - உபலக்ஷணமாய், (க) நம மேயும் நமேயம்" என்
னத்தக் க (ஆ)ராதி ளைச் சொல்லுகிறது. தோரா' எ று - விசாரியாத
வெ ழுய் தாத்பர்ய மருளிச்செ ய்கிறார்,(சக்ரவர்த்தித்திரு மகனிறேயித்யாதி)
மேலுக்கவதாரிகை (அந்நாமத்வாரேத்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) சப்தியா
நின்றுள்ள. ... ... (சு)

(க) ரா - யு - ங்ஷு - கக.

ஆழி	திருவாழியையுடைய னுய்	நினைக்கா	பசுக்களை ரகூஷிக்கை காக
விண்ணேறர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	ல்லென்று	கோர்த்தநம் என்னும்
பெருமான்	நிர்வாஹகனுய் [டே		ஒருமலையை
கடித்து	பெரியவேகத்தோ	எந்தி	தரித்து
ஆர்த்து	சப்தித்துக்கொண்டு	தடித்தான்	மறுத்தவன் நித்யவா ஸம்பன்னுமதாய்
ழுழுந்த	தோற்றின		
பெருமழையை	மஹா ர்ஷத்தை	தடஞ்சூழ்ந்து	தடா ங்களாலே சூழ் ப்பட
நண்ணுர்முன்	எதிரிட்ட இந்த்ராதி கள் மு னே		
இனம்	கூட்டமாயுள்ள	அழகாய சாளக்கிராம	அழகாயிருந் துள்ள மடைநெஞ்சே. (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அதுக்குமுன்னை சூர்பணகை நிரஸநத்தை அருளிச்செய்கிறூர்.

(அடித்து) மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆரராத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு † கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள், பிலம்போலேயிருகிற வாயைத்திறந்துகூப்பிட அவளுடைய மூக்கை. (அயில்) கூர்மை கூரிய §திருக்குற்றுடை வாளவாங்கிப் போக்கினன். (விளங்கித்யாதி) கையும்திரு வாழியுமான சேர்த்தியழகைக் காட்டி நித்யஸூரிகள் கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறவன் (நண்ணுரித்யாதி) † சத்ருக்கள்முன்பே, இந்த்ரனுடைய ஆபி

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (அடித்தார்த்தித்யாதி). தேராவர்கள் தேர் வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரந் தோற்ற அவதாரிகையருளிச்செய்கிறூர், (அதுக்கித்யாதி).

(கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள்) என்கையாலே-பிராட்டிபக்கல் அபசாரப்பட்டபடி தோற்றுகிறது. அவள் மூக்கை ப்போகினவர் இளயபெருமாளேயாகிலும், ( ) 'रामस्यदक्षिणोबाहुः-ராமஸ்ய தகூஷிணேபாஹுர' என்கிறபடியே அவயவபூதரா கயப்பற்றப் பெருமாள் போக்கினரென்னத் தட்டில்லை. இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உபாரகனுனவளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிகரானஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞர்களான பசுக்களுக்கு முபகரிக்குமவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறூரென்று 'விளங்கு சுடர் இத்யாதி பாட்டு சேஷத்வ வதாரிகை கண்டுகொள்வது. (சத்ருக்கள் முன்பே) என்றது - எதிரிட்டுவந்த இந்த்ராதிகள் முன்பேயென்றபடி. யத்வா நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றுய், இந்த்ரனுக்குக்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம்.

---

§ குற்றுடைவாள் - சிறிதான அரையிலுள்ள கத்தி. குறு - உடைவாள், (க) ா - யு - ா அ - உரு.

மூ. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுது முடனுண்ட
ராயா தூய வரியுருவிற் குறளாய்ச் சென்று மாவலியை
யாயா னிரப்ப மூவடிமண் ணின்றே தாவென் றுலகேழும்
தாயான் ராயா மலர்வண்ணன் சாளக் கிராம ம டநெஞ்சே.

பதம.	உரை.
தாயாய்வந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த
பேய்	பூதனையுடைய
உயிரும்	ப்ராணனையும்
தயிரும்	தயிரையும்
விழுதும்	வெண்ணெயையும்
உடன்ணுண்ட	ஒக்கஅமுதுசெய்த
வாயான்	திருப்பவளத்தையுடையனாய்
தூயவரி	யாசிக்கத்தகாததான் பரிசுத்தமாய் அழகாயிருந்துள்ள
உருவின்	ரூபத்தையுடைய
குறளாய்	வாமநனாய்க்கொண்டு
மாவலியை	மஹாபலியினிடத்திலே
சென்று	போய்
இன்றே	இப்போதே
மூவடிமண்தா	மூன்றுஅடிநிலம் தர
என்று	வேணுமென்று
இரப்ப	யாசிக்க, (அவன் நீர் வார்த்துக்கொடுத்த உடனே)
உலகேழும்	ஏழுலோகங்களையும்
தாயான்	தாவி அளந்துகொண்டவனாய்
காயாமலர்	காயாம்பூப்போன்ற
வண்ணன்	திருநிறத்தையுடையனாய் ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற

சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.

ஸந்திபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரிய †வேகத்தோடே கோஷித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவார்ஷத்தைக் கோவர்த்தநகிரியைத்தரித்துப் பண்ணின உபகாரத்தையுமறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப்பரிகரமுமில்லாத பசுக்களை நோக்குகைக்காகத் தடித்தாணுயிற்று தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட தர்சநீயமான. (நு)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டு வந்த பூதனையுடைய உயிரையும் யசோதைப்பிராட்டியுடைய தயிரையும் வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தையுடையவன். † அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூல

"கடித்து" என்றதின் ஸ்தம், (வேகத்தோடே) என்றது. "டெர" என்னுமிடத்திலே. ... ... (ஆ)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி). பசுமேய்க்கும் பருவத்திற் செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலு மாஸ்சர்யாவஹமாகையாலே சைசவத்தில் சரிதத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடுதோள் தீண்டியான வாமந வ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"தயிரும் விழுதும்" என்றது க்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமது தோற்ற உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அநுகூலத்யாதி). அநுகூலஸ்பர்சமுள்

§ தோள்தீண்டியான - ஸமாநமான.

மூ ஏனை ரஞ்ச ெ ஞ்சமத்து ளரியாய்ப் பரிய விரணியனை
உளை ரக ம் பிளவெடுத்த ெ ாரு தாே யிருசுடராய
ாணைய்த் தீயாய் மாருதமாய் மல்லையா யலகீ ருலகனைத்தும்
தாணைய்த் தாணு மாணன்றன் சாள கிராம ம டவிங்ஞ்சே. (எ)

பத.	ரை.	பத.	உரை.
ஏனைர்	த்ரு ளான அஸு ரர்	ஆர் அ லம்	ாம்ஸ கி றந்த மார் ஷ
அஞ்ச ெ த்துள் அரியாய் பரிய	பயப்படும்படியா ரூரமா யுத்தத்திலே [ண்ட நரஸிம்ஹமாய்க் ெ ா கழித்தசரீரத் தயு டையனை	பிளவு எடுத்த ஒரு தாே	கிழித்துப்பொ ட்ட ஒப்பற்ற ப த் தயு டையனுய், இப்படிப்பட்ட தாணை
இரணியனை	ஹிரண்ய டய	இருசுடராய்	சந்த்ரஸூர்ய ர் ளா யு

ரு டய ப்ரா ஜு மொக்க தாரகமா ளர்ந்த ன். (தூயவித் யாதி) † ழிவற்ற ாமரே ஷத் தயுடையனுய் † அம்புக்குச் செ லாதவிடத்த அழ ாலே சீ ரிக்கும்படியான வாமரே ஷத் தயு டையனுய் கொ டுசென்று. (ஏயானிரப்ப) ( ) ஸ ஹஸ்ரதா ரம் ே ாஸஹஸ்ர ப்ரதாதாரம்" (உ) † தத்யன்னப்ர ரு ஹ்ணீயாத் தத்யாந்நப்ரதி க்ருஹ்ணீயாத் என்று இரப்புத்த ாததா சென்றிரக் . (மா லி யயேயானிரப்ப) † கொடே ' எ றே அபிஸந்தி ப ணியிருந்த அ பக்கலிலே இரப்பனை வுமாம். மூ டிமை இப்போதே தரே ணுமென்று ே ண்டி ொ டி, அ நுமதிபண்ணின நந்தரம் மறுமை ாப்படி துக்குமு னே ளர்ந்து லோ ளே ழயு மளந்துகொ ட . (தாயா) தானி ன். (ாயாமலர்) அவ் டி க்ொ டா யிற்று பூமியை யளந்தது. .. .. (சு)

து தார மாஞற்போலே ப்ரதிகூலரு டய ப்ரா ஜு தார மா தே எ று ருத்து. இத்தால், ப்ரதிகூ நிர மிவனு குஜ்ஜ்மஸித்த மென்ற தாயிற்று. (ன் ழிவற்ற) என்றது கு வி ரணம் (அம்புக்கித்யாதி). தூய- பரிசுத்தமா ரி - அழ யு டத்தான உருவி - ரூபத் தயுடைய குற ாயெ று சப்தார்த்தம். (எயான்) எய் - பொரு து யாய் இரப்புப் பொருந்தாதவனென்றருளிச்செய்கிரூர் (கோஸஹஸ்ரேத்யாதி). இப்பகூத்தில் மாவலி யயேயாணை தானிரப்ப தூயவரியுருவிற் குறளாய்ச்செ று மூ டிமண்ணி றேதாவென் றுலகேழும்தாயான்" எ றந் ய . அடைவே அ ய ாய் இரப்ப' என்றத் த இரப்பனென்று உத்தமணக்கி ஏ ாரமவ தாரணைர்த்தமா யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிரூர் (ெ டனித்யாதி). ( )

( ) ரா - யு - உ - எ. (உ) ரா - ஸு - நந உ .

மூ. ஏதாரென்பும் சுடுகீறும் மெய்யிற் பூசிக் யத்தோர்
தார் தலைமாண் மலைகேழும் திரியும் பெரியோன் தாசெ
னைதாய்சாபம்தீரை இல கழுதூரீர்திருமார்வில் [றுத
ந்தா சதார் பொழில்சூழ்ந்தசாள கிராமம டஞ்சே

ாணுய்	ஆசமாயும்	தாணுய்	தான் எனலாம்படி
தீ ாய்	அக்நியாயும்		நின்றவணுயு
ாருதமாய்	ாற்றுயு	தாணுமாணு	ற அஸாதாரணவி ரஹ
மலையாய்	மலை ாயும்		யு தனுயுமிரு ற
அலைநீர்	அலை யயுடை ஸமு		ர்தே ஸ்ர ன் எ
	த்ரத்தால் சூழப்ப		ழு தருளியிரு ற
	[ம் ட்ட	சாள	ராமம டஞ்சே. (எ)
	குஅனைத்து ல்லாலோ ளும்		

யா. எழாம்பாட்டு. (எண்ணரித்யாதி) சத்ரு ளா ர ப்ர ருதி ளஞ்சும்படியாக யுத்தத்திலே நர ரிம்ஹமாய். (பரிய விரணியனை) தர்மாம்ஸத்தாலே தடித்த ஹிர யனை. † ' உடம்ப யொழிய ஆத்மாவுமொன்றுண்டு அத்தையு டயானைருவனு டு, அனைப்பெறவேணும்' எ னும் †மெ மையும் லந்து ாள் ந்த உட ன்றே. மாம் ப்ரசுரமாயிரு கிற மார்வை ப்பிளவுசெய்த அத்விதிய அப்படிப்பட்ட ன்தாமே சந்த்ர ர்யர்களு கு அ தாத்மதயாபு கு இ ர் ர்தா மெ லா படியாய் ஆ ச மாய் தே பதார்த்தமாய் ாயுதத்வமாய், ார்யே டியி மலை ய ய் ட சூழ்ந்த பூமியடைய 'தா "எ ாம்படி தா ரனு ய்நின்றநிலை யச்சொல்லுகிறது. (தாணுமாணு) ஆ ாதார தி ய வி ரனுயுக்தனுயிருக்கிறவன். .. (எ)

அ. எழாம்பாட்டு. (எண்ணித்ய தி). கீழிற்பாட்டில் த்ரிவி மாப தா ம் ப்ர திதமா யாலே அதிதானும் வ்யாப்தி கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாப ா யாலே ம்ருதம யாப்தி கும் ( ) ' குமுளன் எ றசிறு ார்த் த யை ய்யா கின ரஸிம்ஹா தார ப்ரயோஜ தயா ஸ்ம்ரு தமாய் அத் தயருளிச்செய்கிரு ரென்று ஸங் தி கொள் து

'பரிய" என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிரு ர். (உடம் பயித்யாதி). (மென் மையும் லந்து) றது - ப க்பரனுடம்புபோலே கினைந்துணைந்து ருசமாயிருக்குமதுவும் ல தென்றபடி. இ ரு கில் 'ரு ரல" என்றபோதே பருத்திரு ை அர்த்தஸித்தமிறே இப் படி விசேஷிக்கவேண்டாவிறே என்று திருவுள் ம். ... ... (எ)

( ) தி - வாய் - உ - அ - கூ.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வெந்தார்	தஹநம்பண்ணப் பட்டவர்களுடைய	சென்று	(ஸ்வேச்வரன்பக்கல்) போய்
என்பும்	எலும்பையும்	என்னெந்தாய்	எனக்குஹிதபரனேவனே.
சுடுநீறும்	(அந்த சரீரகஜாக்) கொளுத்தின சாம்பலையும்	சாபம்	இந்தசாபத்தை [ம்
		தீர்	போக்கியருளவேணு
மெய்யில்	தன்னுடம்பில்	என்ன	என்றுப்ரார்த்திக்க
பூசி	ஸம்பத்திப்பித்துக் கொண்டும் [ய்	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
		திருமார்வில்	தன்திருமார்விலுண்டான
சந்துஆர்	துஹகஜாயுடைத்தா		
ஓர்	ஒருவராலும்நிறைக்க வொண்ணுத	அமுதநர்	அம்ருதலோகத்தை
		தான்	தெளித்துப்போகி
தலை	ப்ரஹ்மகபாலத்தை		னவண்நித்யவாஸம்
கயகத்து	யிலே		பண்ணுமதாய்
ணெண்டு	ஏந்திக்கொண்டு [ம்	சந்து	சந்தநக்குங்கள்
உலகேழும்	ஸப்தலோகளிலு	ஆர்	நிறைந்த
திரியும்	திரியுமவனுய்	பொழில்	சோலைகளாலே [ன
பெரியோன்ரு	பெருமைபாவித்திரு	சூழ்	சூழப்பட்டிருப்பதா
ன்	க்கும் ருத்ரன்		சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே! (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களுடைய எலும்பும் அதுசுட்டசாம்பலும் உடம்பிலேபூசி கையிலே சந்துகளார்ந்திருந்துள்ள தலையைக்கொண்டு. †எல்லாநரம்புகளும் வந்துகூடின விடத்திலேயிறே சே(சி)தித்தது. (உலகித்யாதி)† கூறு செய்தஹரிலே கையும் †கைத்தலையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே ஈஸ்வராபிமானியாய்த் தன்ஞ்ஞை கடத்திப்போந்த விடத்திலே கையுமோடுமாய்த் திரிந்த துர்மானியான ன் செற்று 'என் ஸ்வாமீ. என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும்' என்ன. (திருமார்வில்

அந. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி). கீழிற்றிருமொழியிலே (க) ஊன்முனிந்தவன துடலிருபிளவா வுகிர்நுதிமடுத்து" என்று - அப்பகலை ரகூஷித்த ந்ருஸிம்ஹாபதாநாகாந்தரம் அரன்சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமான படியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே *வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்திகண்டுகொள்வது.

சந்துகள் - நரம்புகள். தலையென்னவமைந்திருக்க 'சந்தார்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாநரம்புகளுமித்யாதி). இத்தால், ப்ராணவியோகம்பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சே(சி)தித்தாரைகையாலே தோஷாதிக்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. (கூறுசெய்த) - பங்காண்ட (கைத்தலை) - கைவிலங்கு. ... ... (அ)

(க) க - ச - அ -

மூ. தொண்டாமினமும் மிமையோரும் துணைநூல் மார்வினந்தணரும்
அண்டாளமக்கேயருளாயென்றணையும் கோயிலருகெல்லாம்
வண்டார் பொழிலின் பழனத்து வயலினயலே கயல்பாயத்
தண்டாமரைகள் முகமலர்த்தும்சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே

பத.	உரை.	தம.	உரை.
தொண்டாம் இ னமும்	அவனுக்கே எல்லா ங்கர்யங்களும் செய்துபோரும் ஸ்ரீவைஷ்ணர்களுடையதிரளும்	அருகெல்லாம்	ஸமீபஸ்தலங்களெங்கும்
		வண்டு	வண்டுகளாலே
		ஆர்	நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள
இமையோரும்	நித்யஸூரிகளும் [த	பொழிலின்	சோலையிலுண்டா
துணைநூல்	இரண்டுபூணூல்தரித்த	பழனத்துஅயல்	நீர்நிலங்களின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள
மார்வி	மார்பினையுடைய		
அந்தணரும்	ப்ராஹ்மணரும்	வயலி	வயலில்நின்றும்
அண்டா	அண்டங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனவே.	கயல்	மத்ஸ்யங்களானவை
		ப யில	(அந்த நீர்நிலங்களிலே) பாய
எமக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே	தண்	குளிர்ந்த [ளான வ
அருளாய்	க்ருபைபண்ணியருள வேணும்	தாமரைகள்	தாமரைமொட்டுக்க
		மும்அலர்த்து	முகவிகாஸத்தையடையா நின்றுள்ள
என்று	என்றுசொல்லி	ம்	
அணையும்	ஆச்ரயிக்கிற	சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (க)	
கோயில்	கோயிலுடைய		

இலங்கமுதநீர் - தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வில் அம்ருதரூபமான ஜலத்தைக்கொடுத்து அவனுடைய சாபமோக்ஷத்தைப் பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தநத்தாலே நிறைந்தபொழிலாலேசூழப்பட்ட. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாமினமும்) (க) 'வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டி நாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணர்களுடைய திரளும் நித்ய ஸூரிகளும் கேவல ப்ராஹ்மணரும். (உ)†"வித்யாவினயஸம்பந்நே -ப்ராஹ்மணே விதியாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்ம

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்கெல்லாவற்றாலும் ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்துச்செய்தற்றையெல்லா ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தர்மயைக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தையே ஸர்வருமாச்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) ப்ரஹ்மவித் ப்ராஹ்மண" என்கிறந்யாயத்தாலே "தொண்டாமினமும்" என்கிற ஸாமாந்யோக்திக்குள்ளே அந்தணருமந்த ப்ரவிஷ்டராயிருக்கத் தனித்தருளிச்செய்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்த தர்மோபாத்யமருளிச்செய்கிறார், (வித்யேத்யாதி) "வித்யாவினயஸம்பந்நே

(க) தி-வாய்-ரு-ம்-க. (உ) கீதை-ரு-கஅ. (ரு)

மூ காரா ாரும் யல்சூழ் த சாள கிராமத் தடி ஊ
காராார் புறவின் ம கலே த லிய னைவிசெய் தமிழ்மாலை
ஆரா ருலகத் தறிவுடையா ாமரார் ணட் டர ளப்
பேரா யிரமு மோதுமின் ள றி யி யே பிதற்றுமிே . ()

திரும ாழவார் திருவடி ளே சரணம.

ப ம.	ர.	ப ம	.ரை.
ல த்து	இ தரிலாகத்திலே	பேர்ஆயிரமும்	(அ னு டய)ஆயிர
அறிவுடையார்	அறிவு டய ர் ள்		திருநாம ஊ யு
ஆரார்	லாரும்	ஓதுமி ள்	சொல்லப்பாரு ள்
அமரர்	நித்யஸூரி ரு டய	அ றி	அப்படி சொல் ம
	தாய் [பதத்தை		ட் ராகில் [ள்
ல் ாடு	விலக்ஷ மா பர	தாரா	தாரா எ ளும் பக்ஷி
அரசாள	அரச ரும்படி	ஆரும்	றந்த

ே என று பிரித்தாரிறேபாஷ்ய ாரர் (அ டா)† ே ே
ரு ா ரயணீயரு ே .†ன ரு ருளே ணும் று தனி
த்தனிமேய சொ லாகி றுகொ டி சேருகிற ே ாயி ருகெ லாம்
(ண்டாரித்யாதி) டி ளாலே †மி டயப்பட்டுள்ள பொழிலி
லுண்டான பழ மு டி நீர்நில அதி டய ‡பர்யந்த
களிலு டா யலிலேநின்று யலா து நீர்நில ளிலே க்து
பாய. (த டாம ா ள் மு மலர்த் ம்) †கூத்தாடுமர் ள் ாய்
க அடியிட்டால் த யாராயிருப்பார் தம்முகவிகா த்தாே
ெ ாண்டாடுமாபோலே தாமரை ள் முகமலர்த்துமாயிற்று. . ( )

ब्राह्मणेक हस्त ऋनिचेवश्वपाकेच पणितास्समदर्शन विद्याविनय ब्राह्मणेहस्तिनि चैव शुनिचैवश्वपाकेच पण्डिताःसमदर्शिनः (பகவத்கீதை) என்கிற சத்தில் ज्ञानसंपन्नकेव ब्राह्मणेगवहस्तिश्वश्वपाकादिषु विद्याविनयसम्पन्नेचैव ब्राह्मणेगवहस्तिश्वश्वपाकादिषु पण्डिताःसमदर्शिनः என்கிற சத்தில் விद्याविनयसम्पन्नமென்று தொடங்கி ब्राह्मण - ஜ்ஞாதி என்றும், நூலேயே துணையாவுடன் த்விஜனை ே ப்ராஹ்மண என்று பிரித்தருளிச்செய்தாரென்றும் ட்ருத்து ாதிபத ளிலே விசேஷண மிடாமையாலும் विद्याविनयसम्पन्नே " என்றது குப்ரதிே ாடி சொல் ே ண்டினையாலு பிரித்தாரென்று ண்டி ள் து அண்டத் த - ஆக த் த, உடையவன், அ டனென்றாய் பலிதார்த்த. (தேவே) று. மக்கு" என்றபதத் த, "அண்டா' ன்றவிடத்தில் அநுஷ கித்து அத் தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார், (ன ரு கித்யாதி). (மிடைய) - ெ ரு . 'அயதேயானவயல்" என்றந்வயித்து (பர்ய த ளிலுண்டான) ன்றது. ண்டி ள் கா(ா)ய ராகவும் யல் ள் ர்த்த ரா வு மல ள் ண் குமவர்களா வும் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச்செய்கிறார் (கூத்தாடுமர் ள் ளித்யாதி). ... ... ( )

யல் யல் ளலே சேந்தன் அரசனை
சூழ்த சூழப்பட்ட லிய ஆழ்வார் [பட்-
சாகிராமத்து ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தி லி ஏலியையுடைத்தாம்
லேவங்கிட்டிநிற் செய் அருளிச்செய்த
கிற [மா தமிழ்மாலை இ த்ராவிடசப்தஸந்த
அடிஸா வயே ர்ப்பரூபமான இப்ப
ர்ஆர் த்துப்பாட்டையே
புறவி பிதற்றுமி அடைவுகெடச்சொ
ங் லப்பாருங்கோள்.

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (தாராவித்யாதி) † தாராக் ளாலே நிற்திருந்துள்ள ய சூழ்ந்த ஸ்ரீ ஸள ராமத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனை ர் ஸ்ராமி ய விபாடிற்று. (காராரித்யாதி) மே னினு டய † கிரந்தரஸஞ்சாரத்தையு டத்தா பர்யந்தத் தயுடைய திரும ை கு ரா ா ான ஆழ் ார். ஒலியுடைத்தாம் படியா ச் சொ தொ ட (ஆராரு த்தறிவு டயார்) லோ த்தில் அறிவு டயராயிருப்பாராச். நித்யஸூரிகளு டய நல்ரா டு பரமபதம் அத்த (க) ஆ மி ள் ானகம்' † எ கிறபடியே தாங்களிட்ட ழக் ாம்படி நடத்த ஆயிரம் திரு ாம ளையும் ாயாலே சொல் ப்பாரு ே ாள் அ ஞனன்றிக்கே (இ வயே பிதற்றுமினே) இவற் றயே அ டவுகெடச்சொல்லப் பாரு ே ாள். (உ)† ஸஜ்ஜு ர்யேஜ்ஜ நாத்ம்வேதம்வாவஸமாரயேத் ஸங்கீர்த், யே ந்ராதம் தே தம் ாபி மீரயேத்' (0)

பெரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளேசர ம.

அ . பத்சாம்பாட்டு. (தாராவித்யாதி) தொண்டாமி ம் முதலாஞர் ர்த்திக் க ஆஸ்சர்ய ல்லா மய லே, பகவதிவிசேஷ ள் திவ்பதேசத்தைப் பற்றி கிடப்பதே எ று ஈடுபட்டு விசேஷி கிறரெ று திருவுள்ள பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (தாரா ளாலேயித்யாதி). ஸமுத்ரதீரமாலை யா (நிர தர ஸஞ்சாரத் த) ற்று. இத்தால் பரமோதாரரான ஸ்ரீமஹா பா தர்வர்த்தி கும்தேசத்தில்வர்த்தி குமவரென்று ஆப்தத த்வம் ஸூசித யிற்று. (ன்கிறபடியே) என்றவந தரம் அவர்கள்தான்' ன்றசேஷ அ ஞன ருகில் கீழ் - (அத் த) ன்றதுக்கு அ மி ல. ஆயிர திரு மங்களைச் சொல்லு ே ாள், கூடாவிட்டால் இப்பத்துப்பாட்டையும் சொ ல்லு கோளென்றுற்போலே ொ விடமு டோலி ன்ன அரு ரிக்செய் கிறார் (ர்த்தே திதியாதி). ... ... (ச0)

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஐந்தா திருமொழி முடிந்தது.

( ) தி - வாய் ச0 - சு. (உ)

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

முதற்பத்து ஆருந்திருமொழி வாணிலா.

மூ. வாணிலா முறு ல் சிறுநுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் ணமுலைப் பயனே
பேணிே னதனைப் பிழையெனக் ருதிப்
பேதையேன் பிறவி நோ யறுப்பா
ஏ ணிலே னிருந்தே னெ ண்ணினே னெண்ணி
இளையவர் லவியின் திறத்தை
நாணினேன் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
மைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய்.

(க)

பத .	உரை.	ப .	உரை.
மைமிசாரணிய த்துள்	நமிசாரண்யத்தி லெழுந்தருளியிரு க்கிற ன்ஸ் ாமீ. [ஹிற	கருதி பிறவிே ாய் அறுப்பான்	நினைத்து [தியை ஸம்ஸாரமாகிறவ்யா போக்கிக்கொ ள்ளு கைக்காக
தாய் வாள்நி ா முறுவல் சிறுநுதல் பெரு தோள்	ஒளிபொருந்தியிரு மந்தஹாஸத்தையும் சிறியநெற்றியையும் பெருத்த தோள்களையுமு டை யரான	எணிலேன் இரு ந்தேன் எண்ணினேன்	எண்ணதிருந்தேன். (இதற்குமு ‘பு) நின் நிலையை யாராய் ந்தேன். [து
மாதரார் வனம் முலையே பயன் பேணினேன்	ஸ்த்ரீகளுடைய அழகிய ஸ்தநங்களையே பரமப்ரயோஜநமா ஆதரித்துக்கொ ண்டு போ தே ;	எண்ணி இளையவர் கலவியி திற த்தை ாணினேன்	(இப்படி) அநுஸந்தித் யுவதிகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷவிஷயத் தை லஜ்ஜித்தேன்
பேதையே அதனை பிழையென	அறிவுகேடனு நான் அத்தை தப்பென்று	நாணி ன் திருவடி வந்து அடைந்தேன்	லஜ்ஜித்தவனுய் உன்னுடைய திருவடிகளை கிட்டி ச ர .... மபுகுந்தேன்.

வ்யா வாணிலாமுறுவல்ப்ரவேசம். †திருவுள்ளத்தைக்குறித்து ‘உகந்தருளின நிலங்களை ஆ ரயி என்று பலகாலும் சொல்லி கொண்டு போந்தார் கீழ். அதுவும் அப்படியே செய்வதாகவொருப்பட்டது. அநந்தரம் தாம் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யறு

அநு. வாணிலாமுறுவல் ப்ரவேசம் கீழஞ்சு திருமொழிகளாலும் மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னெஞ்சும் தம்மோடொருமிடறு னவாறே மந்த்ரவிவரணமானத்வயத்தில் பூர்வண்டார்த்தாநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறார் என்றுஸங் திதோற்ற ருளிச்செய்கிறார், (திருவுள்ளத்தையித்யாதி).

ஸ்தித்துத் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் விஷயப்ரா ண்யத் தையும் ஆர்த்த விஷயத்தில் 'ஐயோ!" என்றதே போந்தபடி யையும் பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும் இவற் றையடைய முன்னிட்டு (க) ராவ:ஸோ நாமுர்வ்ருத்தம் ராவணே நாம துர்வ்ருத்த " என்று ஸ்ரீ விபீஷணழ்வான் ஆ ாசத்திலே நின்று ஸ்வகிகர்ஷத்தைச்சொல்லி சரணம் புக்காற்போலே இவரும் தம் முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பம்செய்து திரு நைமிசா ரண்யத்திலேநிற்கிற ஸர்வேச்வரன் திரு டி னிலே †பெரிய பிராட் டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புகுகிறார்.

முதற்பாட்டு (வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள் மாதராள் வனமுலைப் பயனே பேணினேன்) இது என்னுடைய பூர்வ வ்ருத்த மிருந்தபடி என்கிறார். †விஹிதங்களை யநுஷ்டித்து சம தமாத்யாத்மகுணைபேதராயிருப்பாரிறே †இதுக்கதிகாரிகள் அதில் நான் செய்துநின்ற நிலை இதுவென்கிறார்

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது நிலாவாநின்றுள்ள ர்த் தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுதல். அன்றிக்கே ஒ ரியானது இதுக்கிலக்காருடை யநெஞ்சுவிட்டுப் போகாதே வர்த்தியாநின்று ள்ள முறுவலென்னுதல். நுதல் நெற்றி. அதுவும் சிறுத்திருக்கை இல்லையாகில் பும்ஸ்த்வ ந்தி பாயிருக்குமிறே. (பெருந்தோள்) போக் தாவி னளவல்லாதபடி போக்யதை கரைபுரண்டதோள். (மாதரா ரித்யாதி) †ஒளிநிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்டதுதலை யும் போக்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைத்தான தோள்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீ ருடைய †ஸங்கிவேசத்தழகை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸ

(உ) 'தேனுடைக்கமலத் திருவினுக்கரசே" என்றதைப்பற்ற (பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது.

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றே பூர்வவ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்து அநுதப்தஹ்ருதயராய் அவற்றையெல் லாம்விட்டு வந்தாச்ரயிக்கவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விஹிதங் களையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பூர்வவ்ருத்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியென் றநுஸந்தித்தாரல்லர், ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விருத்தங்களைச்செய்து போந் தேனுகையாலே உபாயாந்தர சூந்யனென்று தம்முடைய அகிஞ்சகத்வத்தை முன்னிடுகிறாரென்று கருத்து. (இதுக்கு) என்றது - இந்தபகவத்விஷயத்தில் முழுகுகை வாயிழிகிறதுக்கென்கை. அதாவது - பக்தியென்றபடி.

கீழ் சிலபதங்களுக் கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கி றார், (ஒளியித்யாதி). "வனம்" என்றதினர்த்தம், (ஸங்கிவேசத்தழகு)என்றது.

(க) ரா - யு - எ - கா. (உ) க - சு - க.

க்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக்கொடுபோந்தேன். (பயனே பேணினேன்) † அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப்பது இது தன்னையேயாயிற்று. † தங்களுடைய யுவயவசோபையாலே இவனை யகப்படித்தி, இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையும பஹரித்து இவனகப்பட்டான்" என்றறிந்தவாறே பின்னை இவன் நினைத்தபடி தங்களைக்கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மாம்ஸக்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமென்று ப்ரமித்து ஆதரித்துப் போரப் பேணினேன். † அது தன்னில் அநுபாவ்ய மொன்றில்லையே; அதிலே † குவாலுண்டாக நினைத்து ஆதரிக்கிற இவன் ப்ரமமேயிறேயுள்ளது. (அதனைப்பிழையெனக்கருதி) இப்படி நெநாளாகாத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது இன்றுகப்பிழை என்று நெஞ்சிலே பட்டது. † விஷயப்ரவணனவன் நீ அவற்றை விடு' என்றும் விடானிறே. † இவர்க்கிப்போது இவைதன்னை விடுகைக்கு † உபாத்து இவைதானேயாயிற்று. அதாகிறது அவர்களுடைய அநாத்மகுணங்களை அநுஸந்தித்தவாறே கடிகவிட்டுக்கொடுநிற்கலாமிறே. இன்று தப்பென்றுவிட்டுக்கொடு நிற்கவேண்டுமிவற்றையாயிற்று நெநாள் ப்ரயோஜநமாக புத்திபண்ணிப்போந்தது. (பேதையேன்) இன்று பிழையென்று கைவிடவேண்டும்படியான இத்தை அநாதிகால மாதரித்துப்போரவேண்டின தோஷமென்ன. (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப்பண்ணுதுதான்.

(பிறவியித்யாதி) † இப்படி யறிவுகேடனுகையாலே "ஸம்ஸாரமாகிறது அல்பம் அஸ்திரம், துக்காவஹம் ஆனபின்பு இத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேணும்" என்னும் மநோரதத்தை யுடையே

பயனே" என்றவிடத்தில் ஏகாரத்தை "மூலை" என்றவிடத்திலே கீழேயருளிச்செய்து, "பயனே' என்றவிடத்திலேதானேயாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யார்த்யமாக அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அவ்வருகிலித்யாதி). முதல்யோஜநைக்கு விவரணம் (தங்களுடையவித்யாதி). அது போக்யமாயன்றேவிருப்பது, ப்ரமித்தேனென்பானென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (அதுதன்னிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (மேல்) ஆதிக்யம். இன்றுபிழையென்றுருதுகிறவர், அப்போது ஆதரிப்பானென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (விஷயப்ரவணனவனித்யாதி). அன்றுசொன்னாலும் விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி). (—வாத்து) - உபாத்யாயன்.

'பேதையேன்" என்றது-கீழுக்கும் ஹேதுவானவளவன்றிக்கே, மேலுக்கும் ஹேதுவென்றுநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). "சேண்" என்றுற்றபோலே "எண்" என்று உயர்த்தியாய் அநுகூல

னன்றிக்கே யிருந்தேன். (எணிலேன்) † இத்தைத்தவிர்த்துக் கொள் ளுகைக்கீடான உயர்த்தியை யுடையேனல்லேனென்னுதல். (இருந் தேன்) நன்று" என்றதுலைந்தித்துப் போந்தவிக்கைதத் தண்ணிது' என்றவி ' டாரே அநந்தரம் உத்தேஸ்யபூமியிலேபோய்ப் புகப்பெற் றிலரே, நடுவில் நிலையையாயிற்று இருந்தேனென்கிறது. (க) 'ஓடி னேன் என்றவி ர் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. (உ) கஸ்ய ஏவ வ்யதிஷ்ட' கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்ட்டத என்னுமாபோலே. (எண்ணினேன்) நாம் முன்புசெய்து போந்ததென் நாம்தாமார் இனிச்செய்துவர் த்திக்க நிப்பதென்" என்று ஆராயத்துடங்கினேன்.

(ணண்ணி) இப்படி-அநுலைந்தித்து. (இளையவர் லஷியின் திற த்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தண்மை நெஞ்சிற்படாதபடியாக மறைத்துக் கொடுபோருகிறவர்களுடைய கலவி † யினடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். † ஆண் பிள்ளைச்சோருள்வியை ஸ்த்ரீயென்று பின்துடருமாபோலே யிருப்ப தொன்றிறே சப்தாதிவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணிப் பின்துடருகையாகிறவி ந. வெளிச்செறிப்புப்பிறந்தவநந்தரம் ல ஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டுமத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப் போந்தது. (வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜ நம் என்றுதரித்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டிம்படி யன்றிக்கே என்றுமொக்க ப்ரயோஜந ரூபமான திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நமிசாரணியத்து னொந்தாய்) அவன் பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடுமாகில் இ னுக்கல்லாதாரில் வாசியில்லையிறே அங்ஙனன்றிக்கே நிருபாதிக பந்துவாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனையே வகுத்தஸ்வாமியாய்

'ருத்தியால்வந்த உயர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென்கிறார், (இத்தையித்யாதி). 'இரு 'தேன்' என்றதுக்கு-அங்குமன்றிக்கே இங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனென் றது விஷாதத்திலேயாக்கி கீழருளிச்செய்து, பிழையெனக் கருதியிருந்தே ன் - நிர்ப்பரனையிருந்தேனென்னும் தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேனித்யாதி). முன்தின அர்த்தத்துக்கு திருஷ்டாந்தம், (கஸ்தஇத்யாதி). (இடையாட்டத்தை) என்றவநந்தரம் "கண்டி' என்றுசேஷம். ாணு கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (ஆண்பிள்ளையித்யாதி). (சோருள்வி) - சோற்றுக்கு நிர்வாஹகை; சோருக்குகிறவளென்றபடி. (ஆண் பிள்ளைச்சோருள்வி) என்றது-ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி. [பய னேபேணினேன் பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பானேணினிலேன் - அதனைப் பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், எண்ணினேன், எண்ணி-எ 'தாய்] என்றந் வயம். ... ... (க)

(க) க - க - க. (உ) ா - யு - ஞ - அ.

மூ. சிலம்படியுருவில் கருநெடுங் கண்ணூர்
திறத்தனை யறத்தையே மறந்து
புலன்படிந் துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினை ளா
லலம்புரி தடக்கை யாயனே மாயா
வானவர்க் ரசனே வாழ்வேனை
நலம்புரிந் திறைஞ்சும் திருவடி யடைந்தேன்
கைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய். (உ)

பதம்.	உரை.
கைமிசாரணியத்	துளொந்தாய்.
சிலம்பு	சிலம்பையணிந்து
உருவில்	அழகாயிருந்துள்ள
அழ	பாதங்களையும்
குநெடு	.றத்துநீண்ட
ண்ணூர்திறத்த	கண் ளையுமு டைய
னுய்	ஸ்த்ரீ ள்பக்கலி
	லே ஆஸக்தனுய்
அறத் தை	தர்மரூபியான உன்
	னை [ல்
மறந்தே	சற்றேனும்நினையா ம
புலன்	இந்த்ரியங்கள்
படிந்து	பொருந்தி
உண்ணும்	அநுபவிக்கிற
போகமே	போகத்தையே
பெருக்கி	மேன்மேல் பெரு ச்
	செய்து
பொழுதினை	ாலத் த
வாளா	வ்யர்த்தமாக

பதம்.	உரை.
போக்கினேன்	கழித்துவிட்டேன்.
அலம்புரி	கலப்பையாகிற ஆயு
	தம்தரித்த
தடம்	பரந்த [னுய்
கை	திருக்கைகளையுடைய
ஆயனே	இடைச்சாதியில் திரு
	வவதரித்தவனே.
மாயா	ஆச்சர்யச்செய்ய
	டையவனே.
ானவர்க்கு	தே ர் ளுக்கு
அரசனே	தலவனானவனே.
வாழ்னர்	நித்யஸூரிகள்
நலம்புரிந்து	அன்பையுடையரா ய்
	க்கொ ண்டு
இறைஞ்சும்	ஆச்ரயியாநின்றுள்ள
திருவடி	(தேவர்) திருவடிகளை
அடைந்தேன்	அடைக்கலமாகக்கிட்
	டினேன் (உ)

இவன்முன் நெடுநாளை யிழவைவய நுலந்திந்து வெறுத்தால் பிழை புகுந்ததாகில் அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன் செய்ய லாவது டோ. என்றெடுத்து முகத்தைத்துடைத்துக் குளிர முகந்தருமவனையிருந்தான். ... . (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. † திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்கவாறே முன்புதாம் செய்துபோந்தபடிகளடங்கலும் தோன்றிற்று; அத்தாலே 'போக்கினேன் பொழுதினை †வாளா' என்கிறார்.

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (சிலம்படியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் திருவடி ளிலே விழுந்தபடியை அநுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்க ளிலே விழும்படிகள் தோற்றி அத்தை யநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (திருவடிகளிலேயித்யாதி). (வாளா) வ்யர்த்தமாக.

(சிலம்படி) சிலம்பையுடைய அடியாயிற்று. (உருவில்) † அது தன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பர்களாயிற்று இவளை த் தவக்குகைக்காக. (கருநெடுங் ண்ணர்) கறுத்துப் பரப்பை யுடைத் தாயிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவர்களிவளை. † இவன் இதிலே தவக்குண்டு காவிலே விழுந்து பின்னை அ ர்கள் தங்களைவிட்டு அவாகளுடைய கதா (ks) கந்த (xn) முள்ளதேசத்திலே † அணை வாய்த்துத் திரியுமாயிற்று. (அறத்தையேமறந்து) † ஸ்த்ரீக ளுக்கு வழிபறித்திடுமது மறக்கவொண்ணுதே. தன்னுடைய உஜ் ஜவநத்துக்கு உபாயமானத்தையேயாயிற்று வருந்தி மறப்பது (புலனித்யாதி) † கொண்டி திரியும் பசுப்போலே இந்த்ரியங்கள் தான் விஷயங்களிலே மண்டியாயிற்றிருப்பது மூதல் க னிலே. அதுக்குமேலே விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே ர்த்தத்து இந்த் ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பித்து அவை அவற்றிலே மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படி அத்தால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) † பக த் விஷயத்திலே அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ ாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக் கினேன்

(அலம்புரிதட க்ை யாயமே) இவன்ை யிலுள்ளத்தை அபஹ ரிக்கையன்றிக்கே இவனுக்கு அமையும் ’ன்னும்படி ஸர்வஸ்வத் தையும் கொடுக்குமவளையிற்று. அலமென்னக்கொடுக்கும் தடக்கை யை யுடையவனென்னுதல். அலமென்றது ஹலமென்றபடியாய் கலப்பையைத் தரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னை இவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக்கடியான ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே)

உரு” என்று அழகாய் லாக்ஷாரஸத்தால் வந்த வழகைச்சொல்லுகிற தெ கிறார், (அதித்யாதி). சிலம்படியில்விழுகைக்கு ஹேதுகண் ழுகென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் ‘திறத்தனுய்” என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய் கிறார், (இவனித்யாதி). (அணைவாய்க்கை) அதுவேபோதுபோக்காகை. அது வேகாலக்ஷேபமாயென்றபடி. “அறத்தையே” என்ற ஏவகாரதாத்பர்ய கதந மூகை தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி). “போகமே பெருக்கி” என்னவமைந்திருக்க, “புலன்படிந்துண்ணும்” என் றவிசேஷி த்தத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (கொண்டிதிரியுமித்யாதி). கொண்டி திரி கை - பட்டிபேய்கை. ‘போகமே” என்ற ஏவகாரதாத்பர்யம், (பகவத்விஷ யத்திலேயித்யாதி).

மூ. சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து
சுரிகுழல் மடந்தையர் திறத்துக்
காதலே மிகுத்துக் கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனேன் நமன்றமர் செய்யும்
வேதனைக் கொடுங்கி நடுங்கினேன் வேலை
வெ ' டிரை யலைமரக் கடைந்த
நாதனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (நூ)

பதம.	உரை.
வெள்	ளெ ளுத்த
திரை	அலைகளையுடைய
வே லை	திருப்பாற்கடலை
அலைமர	கலங்கும்படி
டந்த	மதனம்பண்ணின
நாதனே	நாமியே!
நைமிசாரணியத்	நைமிசாரண்யத் தில்
துள்	(வந்து) [னவனே.
எந்தாய்.	எனக்கு உபகாரகனே
சூதினைப்பெரு	பெருக்கச்சூதாடியும்
க்கி	
ளவினைத்துணி	களவுகாண அத்யவ
ந்து	சி
சுரி	த்தும்
குழல்	சுருண்ட
மடந்தையர்திற	மயிர்முடியையுடைய
த்து	ஸ்த்ரீகள்பக் விலே

பதம.	உரை.
காதல்மிகுத்து	மிகுந்த ஆசையை
	யை யுடையே
கண்டவா	ண்ணு குத்தோற்றி
	ன விஷயங்களிலே
திரிந்த	யதேச்சமாகநடந்து
தொண்டனேன்	(அவர் ளுக்கு) பரிசர்
	யை பண்ணிப்போ
	ந்த ான்
மன்தமர்	யமபடரானவர்கள்
செய்யும்	பண்ணுகிற [து
வேதனைக்கு	ஹிம்ஸையையநி னை த்
ஓடுங்கி	அவயவங்களெல்லாம்
	தம்தம்நிலைகுலைந்து
நடுங்கினேன்	நடுங்கினவனாய் [வே
உன்திரு டி	தேவரீர்திருவ டி களி
வந்து அடை	வந்து சரணம் பு கு ந்
தேன்.	தேன். (நூ)

ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணீயனையுள்ளவனே. (வாதூரித்யாதி) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநாளும் கண்டறியாதாப்போலே யிருக்க ஸ்நேஹாதிசயத்தைச்செய்து ஆஸ்ரயியாநின்றுள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவயனுபவத்தைக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவ நீ எனக்கு உன் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகலாம்படி ஸங்கல்பித்த ஸுகையாலே சரணம்புகுந்தேன். ... (உ)

அநு. மூன்றாம்பாட்டு. (சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணழகுக்குத் தோற்றுக்காலிலே விழுந்து அவர்கள் நெஞ்சுருகாவிட்டாலும் அவர்கள் கதா (தை) ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி தத்பாய சிந்தை பண்ணிக்ரவ்யார்ஜநாதிகளாலே அவர்களைக் கிட்டி போகத்தைப் பெருக்கினபடியைச் சொல்லி, 'வாளா' என்றருளிச்செய்தார், இதில் க்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணின

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. † போக்கினேன்பொழுதினை ளா' என்றார்; † சிலவற்றைச் செய்திறே போதுபோக்குவது செய்தபடி தானெங்ஙனே யென்ன. அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

(சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருது தோற்றவன் குறைவறக்கொடுக்கக் டாறே இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிறே இவன் தருகிறது" ன்று ராத்ரியில் ளவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் க்ருஹத்தி லேயாயிற்று. ஆக காணவும்கொண்டு காணுதபடியும் கொள்ளு மாயிற்று. † இவைதான் நிஷித்தாநுஷ்டாநமாகையாலே இ தன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். † அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்ய மூடைய னையிருப்பானொருவன் 'கெடுவாய்! ஈச்வரனை' பானொருவனு 'டு ாண்' என்றால் நாஸ்திக்யத்தாலே பச்யதோஹரனைய் ஈ'வர னாகிறவனோ? என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாயிற்றுப் போந் தது. (சூரிகுழலித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அது கொண்டுகொள்ளும் காய்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (க) ஸிரிகுழலா ரிற்பட்டு என்கிறபடியே மயிர்பேணுதே யிருக்கில் அதிலே ஈடுப டுவர் மயிர்சூழன்று முடித்திருக்கில் அதிலே யீடுபடுவர் ஏதேனு மாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாயிற்று இவர்க்கீடுபடுகைக்கு. (உ) என்னையுன்செய்ய நைவிக்கும்' என்னுமாபோலே. (ண்ட வாதிரிந்த) (ஈ) 'நூபஸ்ய ந்ருபசு' என்னுமாபோலே ண்ணுக் குத் தோற்றின விஷயங்களில் இவை சாஸ்த்ரங்கள் நிஷேதித்த விடம் என்று மீண்டறிவதில்லை. தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்த வித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனுகிறுன் பரதந்த ரன். அது ஆப்ராப்த விஷயங்களிலேயானபோது அபகர்ஷஹேது வாகக்கடவது. ப்ராப்தவிஷயங்களிலேயானபோது உத்கர்ஷ ஹே துவாகச்சொல்லக்கடவது.

படியைச் சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறுர், (போ கினைனித் யாதி). (சிலவற்றை) த்ரவ்யார் ஜநப்ரகாரங் ளை.

சூதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜ த்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறுர், (இவைதானித்யாதி). ஈச்வரனை வாதமுக த்தாலில்லை செய்கை-சூதென்றும், ஸ்வாநுபவத்தாலில்லை செய்கை களவென் றும் மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (அன்றிக்கே யித்யாதி). இவ் விரண்டு யோஜநையிலும் வாளா போதுபோக்கினப்ரகாரங்களேதென்ன. பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதி.

(க) தி-மா-நாந. (உ) தி-வாய்-நி-க0-2. (ஈ) ஸ்தோ-ர-நிஅ.

ழு. வம்புலாங் கூந்தல் மானவியைத் துறந்து
பிறர்பொருள் தாரமென் றி ற் ற
நம்பிரு நிறந்தால் நமன்றமர் பற்றி
யெற்றிவைத் தெரியெழு கி ற
செம்பிரு லிய ற பாவை யப்பாவீ
தழுவி ன மொழி தற் ஞ்சி
நம்பனே ந்துன் திரு டி யடைந்தே, ன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (சு)

ட தம.	உரை.	பத .	உரை.
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய் .		வத்து	ஓரிடத்திலே பொ ட்
நம்பனே	விஸ்வஸநீயனே.	செம்பிரு	செம்பாலே [டு
வம்புலாம்	பரிமளம் வீசாநி ற்று	இய ற	செய்யப்பட்டதாய்
	ள்ள	ரிளழுகின்ற	ரு ருப்புப்பொ றி வீ
கூந்தல்	குழலையுடையளான		சாநி ற்றுள்ள
மானவியை	(தன்)பார் ய ய	பா ய	ஓருஸ்த்ரீ ப்ரதி ம
துறந்து	விட்டு		ய (மு னேநிறு
பிறர்பொருள்	பிறர்த்ரவ்யமும் [ம்		த்தி)
பிறர்தாரம்	பிறர்மனையாட்டி ரு	பாவீ.	பாபீ. [டா ய்
ன்று இவற்றை	ஆகிய இ வ ஸ	தழுவு	(இத்தைத்) தழுவக்க
நம்பிரூர்	விரும்பினவர் ள்	எ மொழிவ	என்றுசொல் லு கி ற
இறந்தால்	இறந்துபோனால்	தற்கு	சொற் ருக்கு
நமன்தமர்	யமபடர்கள்	அஞ்சி	ப்யந்து
பற்றி	பிடித்துக்கொ ண்டு	உன்திருவடிவந்து அ டை . (சு)	
ற்றி	ஹிம்ஸித்து		

(நமன்றமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட ர்த்திக்கையாலே யமபடர்பண்ணும் வேதனையையநுஸந்தித்து அஞ்சி ஸ்வா ய கருமொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெடுத்து அறையத்துடங்கும். (வேலை யித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காகக்கடலை நெருங்கக் கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணும்படியன்றே இவ்வாத் மாவோடு தேவர்க்குண்டான ஸம்பந்தம். (வந்தித்யாதி) † ப்ர ஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காக அங்கே திருப்பாற் டலிலே சாய்ந்தாற் போலே எனக்கு வந்து சரணம் புகலாம்படி இங்கேவந்து ஸந்நிதி பண்ணியருளிற்றிறே. ... ... (ஈ)

"வேலை வெண்டிரை - நாதனே' ன்றநுஸந்தித்து அத்தை த்ருஷ்ட்டாந்தமாகவிவக்ஷித்து 'நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி ருக்கித்யாதி). (ரு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு †அத்தனையோ இன் மேதேனு செய்தது டோவி ன் இன்னமும்செய்தது *குாலெ கிறூர்

(வம்பித்யாதி) †நித்யாபூர் மா குழலையு டய மனெவி ய யென்னுதல் பரிமளத்தையு டத்தான குழலெ தல் †அ ங் லாசுஷியாகக் கைப்பிடித்த த்ரீயையாயிற்று த்யஜிப்பது. †விஷ் யாந்தர களிலே ப்ருஹணையப்ப ணுமே அ ற்றில் ந்தால் ம்புலாங்கூந்தலா வும் வே ட ாயிற்று. பிறராபித்தனையே யாயிற்று ஆதரிக் கக்கு டே டு து பரதாரபாத்ர ய கனா விரும்பின ர்களிறந்தால்.

(நமனித்யாதி) ஸர்வே வான த ணேடொக் †ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பானெருவனுக விட்டவனையிற்று, யமனுகிறான் †அ ன்றான் த ணேடொப்பார் சிலரையாயிற்று ரவிட்டது †அ ர் ள் தா கள் ஒரு கக்கு ஆயிரம்பேரா வந்து பற் று ர் ளாயிற்று. பின்னை இவனுடம்பு தன்னேடே எற்று ர் ள்; ஆநந்தரம் த கள் கைசலித்த ாறே பொ ட்டு இட்டி ப்பர் ள்; †"இ ர் இத்தனைபோது ப்தீ னை யொழிய இருக்கவல்லோ அ னை ய ழப்பியும்" ன்பர்க ர். இவனும் நம்மை நலிவதில்

அநு. நாலாம்பாட்டு. (வம்புலாமித்யாதி). சுரிகுழல்மடந்தையர் திறத்துக்காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிரிந்தேன்" என்றீர் அப்படி அபி தகளான ஸ்த்ரீகளை சாஸ்த்ராயமா க கைப்பிடித்துக்கொ டால் *நம நமர் வேதனைக்கொர்திங் வும் வேண்டாதே ாதல் தீர்த்துக்கி ள்ளலாமே இதக்கஞ்சு ானென், அஞ்சும்படி பி னையும் செய்த வயுண்டேயென் ஹமீஸ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறூர் (அத்தனையோவித்யாதி).

வம்பு - புது ை, உலாவாநின்றுள்ள - ாத்தியாநின்றுள்ள, கூந்தலென றருயோஜனை யருளிச்செய்கிறூர், (நித்யேத்யாதி). இத்தால் ாரிமுடித்து வளர் கும் பரு மென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. னவி க்ருஹிணீ எ று, அர்தபதவாஸனை, (அக்நீத்யாதி). இத்தால், விஹிதபரித்யா ம் பண் ணினமையைச் சொல் பிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே அருளிச் செய்தது குத் தாத்பர்யம் (விஷயாந்தரங்களிலே யித்யாதிவா யத்ரயமும்).

(ஸமமா) ாறது - சேதநரிடத்தில் பக்ஷபாதமின்றிக்கே யென் யமனைவிட்டு படரை நிருபி கையாலே (க) யச்சீல ஸ்வாமி தச்சி ோதாஸ யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ தச்சீலோதாஸ" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செ ய்கிறூர், (அவன்றூனித்யாதி). பஹுவசநப்ரயோக தாத்பர்யம், (அவர் ள் தாங் ளித்யாதி). கைசலிக்கநலிந்தபின் இவனைக்குறித்து, பாை யத்த ழுவு என்றுசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டோ, இவனயர்த்து கிடவாறேனென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (இவரித்யாதி). "பாவீ." என்று ஸம்போதித்தவர்களுடைய

( )

மூ. இடம்பையா லடர்ப்புண் டிடமிலே தற்றென்
றிரந்தவர்க் கில்லையே யென்று
நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசனே னஞ்தோ
ணினைக்கிலேன் வினைப்பயன் றன்னைக்

லாம் நனிந்தார்களாகில் இனியவனை யழைக்கிறூர்களித்தனையிறே" என்ற குறுவிழிகொண்டு கிடக்கும். (எரியிற்பாதி) எரி எழாகிற் பதாய் செம்பாலே செய்யப்பட்ட பாலை பாவீ! தழுவு என்பர்களாயிற்று. † கெடு ராய்! அவர்கள் †ஒழிச்சின வன்றுகிலும் அநுதாபம் பிறந்து உகந்தருளிற்றிறு திருவாசலிலே யொதுங்கி னையாகில் இன்றெங்களுக்குக் னை சலியாதொழியலாயிற்று' என் பர்களாயிற்று. (மொழி தற்கஞ்சி) † அவர் ள் பண்ணும் நலிவைப் பொறுக்கலாமாகாதே. க்ரூரமான பேச்சாயிற்று பொறுக் ப் போ ாதது.

(நம்டனே வந்துன்திரு டியடைந்தேன்) ஏதேனும் தோற்றிற் றுச்செய்து திரிந்தார்க்கும் வந்து பற்றலாம்படி சரண்யனை நீ ந்து ஸந்நிஹிதனுகையாலே திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இ ன் விஷயங்களில் ப்ரவணனுகி றது க ணுக்கிலக்காை பிறே; அவ்வோபாதி நம்மையும் ண் ணுக்கிலக்காக்கவே இ ன் நம்பக்கலிலே ப்ரவணனுமென்று உன் னைக் கண்ணுக்கிலக் காக்கிக்கொடு ந்து நின்றாய். † நிர்ஹேதவிதியும் கிடக்கச்செய்தே அப்ராப்தங்களில் ப்ர ணுகிறது அவை கண் ணுக்கிலக் ாகை § சுட்டியிறே. விதிவிஷயமுமாய் உத்தேச்யமான வதுஸந்நிஹிதமானல் இவன் விரும்பாமே என்று உன்னைக்கண் ணுக்கிலக்காக்கிவைத்தாய். (க)

உட்கருத்தை (க) నర॥పచ్యమానస్తు యమేన పరిభాషితః । ంత్వయా నార్చితో దేవ కేశవ క్లేశనాశన . నరకేపచ్యమానస్తు యమేనపరిభాషిత ! கிம்த்வயா நார்ச்சிதோதேவ கேசவ க்லேசநாசந என்கிற வசநத்தை யுட்கொண்ட ருளிச்செய்கிறூர் (கெடுவாயித்யாதி). யமன்சொ னவார்த்தை இவர்களும் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. (ஒழிச்சினவன்றுகிலும்) என்றது - (உ) 'ஈசி போமினங்கிரேன்மின்" என்று தள்ளிவிட்டவன்றுகிலுமென்றபடி. தழுவு என - தழுவுவதற்கஞ்சி என்னேவண்டியிருக்க, 'மொழிவதற்கு" என்றதுக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர், (அவர்களித்யாதி). "தழுவு' என்கிற சப்த ப்ரவணத்தின்கொடுமை தழுவி இளைப்பாறலாம்படியிருக்குமதென்கை. இவர்தாம் 'அஞ்சிவந்தடைந்தேன்" என்ன யாலே-இப்படிசெய்துபோந்து வந்தேனென்னுமது அர்த்தஸித்தம்; ஆகையாலே (செய்தது குவாலென்கிறூர்) என்று அவதாரிகையருளிச்செய்தார். கண்ணுக்கிலக்காக்கிறல் பற்றுகைக் கு: லாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறூர், (நிர்ஹேதவிதியுமித்யாதி). ... (ச)

---

§ சுட்டியிறே - ஹேதுவாகவன்றோ. (க) (உ) க-ங-அ.

கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரால்
படிவதோர் கொடுமிறைக் கஞ்சி
நடுங்கிநான் வந்துன் நிருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (நு)

பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.	
இடும்பையால் தாரித்ர்யத்தாலே	
அடர்ப்பு ண்டு நெரு குப்பட்டு[லும்)	
துற்று	ஓருகவளம் (சோறுகி
இடுமின்	இடுங்கோள்
ஓ என்று	ஓ. என்று தங்கள்
	றுமை தோற்றக்கூ
	ப்பிட்டு
இரந்தவர்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு
இல்லையேயென்று	ங்களுக்குக்கொடுக்
	கக்கு ஒருபொரு
	ளும்) இல்லையே
[ல்	ன்று.
நெடுஞ்சொலா	டுஞ்சொல்லாலே
றுத்த	தடுத்துச்சொன்ன
நீசனேன்	மிகத்தண்ணியனான
நான்	அடியேன்

பதம.	உரை.
அ தோ	ஐயோ.
வினைப்பய ன்த	(கீழ்செய்த) பாபத்தி
ன்னை	பலத் த
நினைக்கிலேன்	நினைக்கமாட்டா தவ
	ளைக்கொண்டு
டும்	க்ரூரமான
சொலார்	சொல்லையுடையராய்
டியார்	க்ரூரமான செயலையு
[ல்	முடையரான
காலனர்தம ரா யமபடராலே	
படுவது	படக்கடவதாய்
ஓர்கொடு	மிகக்கொடியதாயி ரு
	ந்துள்ள [து
மிறைக்கு	ஹிம்ஸையை நி னை த்
அஞ்சி	பயந்து
நடுங்கி	நடுக்கமுற்றவனாய்
உன்திரு டிவ்து அடைந்தேன். (நு)	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் எதேனு முண்டோவென்ன. திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்கமாண்ணாத வையுமெல்லாம் செய்துபோந்தேனென்கிறார்.

(இடும்பையாலடர்ப்புண்டு) தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினே துற்றென்றிரந்தார்க்கு) † ஆரேனு மாகிலு மெல்லாருங்

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இடும்பையித்யாதி). பரதாரபரத்ரவ்யாபஹாரம்பண்ணினே னென்றுநின்றீர். ( ) " ஸ்தோகேன ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரஸகோடிபிஃ பரோபகார: புண்யாய பாபாய பரபீடநம்" என்கிறபடியறிதுசிலர்க்கு ஸத்காரித்திருந்தீராகில் (உ) ' ஏகேன பாபம பனுததி-தர்மேண பாபமபநுததி" என்கிறபடியே கீழ்ச்சொன்ன பாபம்கழிந்து கொடுநிற்கும்; அதுகிடக்கி ர் வேறேதேனுமுண்டாகில் சொல்லிக்காணுமென்னு மீஸ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தனையோவித்யாதி).

'இடுமின்' என்கிற பஹுவசநத்தையும், ஓ" என்கிற ஆர்த்யதிசயஸூசக சப்தத்தையும், ' துற்று" என்கிற ஏகவசநத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ஆரேனுமித்யாதி). நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்

கருங் பெரியதிருமொழி க-ப, சூ-தி நி பா, இடம்பையான்

கூட னைக்கொரு ால் வாயிலே யிநினைக்கு ே ்டு தரே
ணும் ன்று, (க) † "முனியே" என்பானைப்போலே கூப்பிடுமா
யிற்று. துற்முகிறது ஒருகால் ாயிலேயர்ளியிடுமதாயிற்று. (துற்
றென்றிருந்த ர்க்கு) † இப்படியே தயரீயமாம்படி சொ ்லிக் ாலக்
ட்டின ர் ளுக்கு (இல்லேயேயித்யாதி) † அ ர்களுக்கு இல்லேயே.
ன்னும்போது சொல்லும் ார்த்தையிற் கொடுமையை † அநுஸந
தித்து † நாமி னை யொன்றபேக்ஷித்து ர இ ் இல்லேயெ ்ற
பாசுரத்தைக்கே ட்டு இன்னமும் ஜீவிக்கவிருக்குமதில் இத்தனை
நஞ்சு பெற்முமாகில் முடிந்து போ ாயிற்று என்று ாலதத்
மூன்ளதனையும் அ ் நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன
ொ ாமையைச் சொல்லுகிறதாயிற்று. (அந்தோ) ் கிமூரா
யிற்று மேல் முகிற நலிை அநுஸந்தித்து (நினை ்கிே ண்
வினைப்பயன்ற ்னை) † கீழ் செய்த செயல்தாே யநு ்திக் வி
தாயிருந்தபின்பு, அதி ் பலமாய் வருமதுதாே யநுஸந்திக்கப்
போ ாதிறே.

(கடுஞ்சொலாரித்யாதி) ெ ட்டியசொல்லேயு டையராய் ்ரூர
மான செயலேயுடையராயிருந்த யமபடராலே பட ்கட தான
கொடிய §மிறுக்ை † அநுஸந்தித்து. (நடுங்கிநா ்ந்து திரு

ாக ஆழ்வார் முனிே . ான்மு னை.' என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்
பிடு ாபோலே இவனும் தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு கூஊதா(ஆ)ர்த்த
ஞ்ப்பல ாக்குறித்து ஒருகபளத்தை யிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப்
பிடுமெ ்று ருத்து.' இடுமி ் ' எ ்றதே இரப்பாயிருக் வும், "இரந்தவர்க்கு
யாலே பலித்த அர்த்தம், (இப்படியேயித்யாதி). பரத்ரவ்யாபஹாரத்
தலே ஸம்ப ்நராயிரு ்கிறவளவிலே, பசித்தவ ்வந்து சோறிடு' என் ;
இ ன் 'இல்லே எ ் ; ஒரு 'தற்றிடுமி ் ' என்ன ல்லார்க்குமா த்தான்
"இல்லேயே' எ ் . 'ஓ' என்று ஆர்த்தரு ் தான் ெ டுஞ்சொல்லாலே
"இல்லே எ ்ன. அ ன் ாலிலேவிழு; இவன் பால் மறுத்தபசு உ தத்துக்
ொள்ளுமாபோலே உ தத்து ்ெ ாண்டுபோன ெ ாடு மையத் திருவுள்
த்திலே வத்து ்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (அ ர் ரு ்கில்லே
யேயித்யாதி). (அநுஸ ்தித்து) என்றவந ்தரம், நீசனேன ்கிறூர் என்று
கூட்டுவது. அ ்த ாடுமையின் சரமாவதி தன்னைக்காட்டுகிறூர் (நாமி
னையித்யாதி). ப ன்னன்றுதே பயன்ற ்னை" என்ற ப்ராதாந்யமெத்தைப்
பற்ற ருளிச்செய்த ரென்ன. அருளிச்செய்கிறூர் (கீழ்செய்தவித்யாதி).

ெ டுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குத்தக் பலமாக 'கடுஞ்சொலார் டி
யார்' என்று விசேஷி ்கிறூர் எ ்று ண்டுகொள்வது. மேலே பய ார்யமா
ெ ்கத்தைச்சொல்லுனையாலே அஞ்சி" என்று தக்காரணமான அநுஸ
தா த் தச் சொல்லுகிறதென்கிறூர் (அநுஸந்தித்து) என்று. ... ... (நி)

(க) தி - ாய் ெ - க0 - .
§ மிறு ்கு - ஹிம் ஸை.

மூ. கோடிய மனத்தால் சின தொழில் புரிந்து
திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு
ஓடியுமுழன்று முயிர்களை கொன்றே
னு ர்வினிலே ஞதலால் நமனூர்
பாடியைப் பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்
பரமனே பாற்கடல் கிடந்தாய்
நாடிநான் ந்துன்திருவடி ய டந்தேன்
நைமிசார ணியத்து ளெந்தாய். (சு)

பத.	உரை.
பரமனே	எல்லாரிலும் உயர்ந்த வனே.
பாற் டல் கிடந்தாய்	கூீராப்தியில் ண்வளர்ந்த ருளு ம னே.
மிசாரணியத்துளெந்தாய்.	
ோடிய	ல்விஷயங் ளில் பு [ய் ாத
மனத்தால் சின	நஸ்ஸையு டயனு (பிறர்) ோபமு ண்டாகத்தக்
தொழில்	செயல்களை
புரிந்து	செய்தவனுய்
ாயினத்தொடு	நாய்முதலான ற் ரோடுகூட
திரிந்து	வேட் டயாடி
திளைத்திட்டு	களித்தவனுய்

பத	உரை.
ஓடியும்	(பரஹிம்ஸைக் ாக நெடுந்தூரம்) ஓடிச் சென்று
உழன்றும்	ரு்தியு
உயிர் ள்	ப்ராணி ஹி
கொன்றேன்	ொ றவனுய்
உணர்விலேன்	ஜ்ஞாந ஹீந னுய்ப் பே ந்தேனை
ான்	அடியேன்
நாடி	ஆராய்ந்து
திருவடிவந்து அ டந்தேன்.	
ஆதலால்	அத்தாலே [
நமனூர்பாழுயை	யமபுரமானர த்தி
பரிசு	நிலை ம ய
பெரிதும்	மி வும்
அழித்து இட் டேன்.	அழித்துவிட்டே .

வடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிக ரிலே ந்து சர ப்புகுந்தேன் (மை மிசாரணியத்து ளெந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்துப் போந்த னைக்கு நானிரவாதிருக் நீ ந்த ஸந்நிஹிதனு யிற்றது எனக்கு உபகரிக்கைக்காக வன்ரோ. இவற்ரூல் செல்விற்ரூயிற்று முன்பெல்லாம் தான்றினபடிசெய்து திரிந்து அற்றுக் ரும்பலத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுப் போக் டிதேடி புறம் பொருபுகல் ணுமையாலே தேவர் திருவடி ளிலே சரணம் புகுந்தேனென் கிரூர் . . .. (நி)

அ . ஆரும்பாட்டு. (கோடியவித்யாதி). த்ரவ்யலோபத்தாலே சில ரஸத் ரி்கமாட்டிற்றிலீராகில். ( ) "అహింసాప్రథమంపుష్పమ్ అహిம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம்' என்றும் (உ) 'అహింసాప్రథమోధర్మ అஹிம்ஸாப்ரதமோ

( ) (உ)

கருஅ பெரியதிருமொழி க ப சு தி சு பா கோடிய

வ்யா. ஆரும்பாட்டி. † அத்தனையோ இன்னும் செய்ததுண்டோவென்ன, § கைதொடனைய்க்கொன்றேபோந்தேனென்கிறார்.

(கோடிய மனத்தால்) † அநுகூலவிஷயத்திலும் நெஞ்சுவிலகியாயிற்றிருப்பது. (சினத்தொழில்புரிந்து) மறச்செயல் செய்து. (திரிந்துராயினத்தொடும்திரிந்திட்டு)ஹிம்ஸ்ரபதார்த்தங்களோடே † வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல் தணியவோடேகூடி விளையாடிக்களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்) ஒருவனை ஹிம்ஸிக்லாம் பதின்காத † மாறுபோ லாமோ" என்றல் தட்டுப்பாராதே அவளவும் ஓடியும். (ழன்றும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால† ருந்தவேணும்" என்றல் அப்படி ருந்தியாபரித்தும். (உயிர்களேனான்றேன்) ப்ரா வி லேஷபர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன்; புடை வயுரிந்துவிட்டிலேன். (உர்விலே) ஸர்வேஶ்வரனொரு ளுளன் என்னும் † இச்சாண்சந்தையும் நெஞ்சிற்படாதபோது செய்யாததுண்டோ?

†(ஆதலால் நமனுர்பாடியைப்பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்) என்று † வக்ஷ்யமாத்தை உத்தேசித்துச்சொல்லுகிறதாவுமாம். அன்றிக்கே கீழோடே சேரவுமருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜ்ஞை நடவாதபடி அத்தை வென்றேன் யமபுரத்தைமேனென்றபடி. அன்றிக்கே கீழோடேயானபோது; இவனே நலியவிவன்மாட்டான் மேறையொருபடை வீடும் ஒரு புதுக் † ரமுற்றவனு

தர்மம்" என்றும் சாஸ்த்ரம் சொல்லிவைத்ததிறே; அதுண்டாகிலவற்றுக்கில்லாம் வந்தென்னென்னு முட்டருத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அத்தனையோ வென்று).

கோடுதல் - விலங்குதலாய் ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸாலென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அநுகூலேத்யாதி). இத்தால், ஒருகாலும் நெஞ்சீரமில்லையென்றதாயிற்று. திரிந்திட்டு" என்றதின் பலிதார்த்தம் (வெட்டையாடி) என்றது. (ஆறு) - வழி. (வரு தவேணும்) - ப்ரயாஸப்படவேணும். (இச்சா சந்தை) என்றது இதஸ்வல்பமான வாக்யமென்றபடி.

நமனுரானவர் பாடி ய - தனுரை - நரத்தை, பெரிதும் பெரியதாக்கும், அதாது-பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத்தை அழித்திட்டேனென்று வாக்யார்த்தவிவக்ஷித்து ஆதலால்" என்றதுக்கர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (வக்ஷ்யமாணத்தை) என்றது-' திருவடியடைந்தேன்" என்னுமது. இப்போது [உணர்விலேன் - பரமனே. பாற்டல் கிடந்தாய். நாடிநான்வந்துன் திருவடியடைந்தேன் - ஆதலால் நமனுர் பாடியைப் பரிசழித்திட்டே] என்றந்வய. (கோமுற்றவனும்) ராஜாவையும்.

---

§ கைதொடனைய் - கையாலேதொட்டு. ஹிம்ஸகனுக்கு ஸஹாயபூதனன்றிக்கே நானேகொன்றேனென்றபடி.

மூ நெஞ்சினால் நினைந்தும் வாயினால் மொழிந்தும்
நீதியல்லாதன செய்தும்
தஞ்சினைச் செல்லும் தொன்னெறி கேட்டே
துளங்கினேன் விளங்கனி மூ ரிந்தாய்
ஞ்சனேனடியேன் நெஞ்சினிற் பிரியா
ரனவா தான ர்க்கெ றும்
நஞ்சனே ந்துன் திரு டி யடைந்தேன்
நமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (எ)

பத .	உரை.	பத .	உன .
விள. கனி	விளாவின்பழமாய்வ	நெஞ்சினை	ம ஸ்ஸாலே
	ந்த பித்தாளைரா	நினைந்தும்	நினைத்தும்
	ன [வே .	வாயினால்	ாயாலே
முனிந்தாய்	ோபித்து நிரஸித்த	மொழிந்தும்	சொல்லியும் [ந்த
ஞ்சனேன்	கபடியான னு	செய்தும்	அநுஷ்டித்தும்போ
அடியேன்	டைய [து)	தஞ்சினைச்	மூடிந்தவர் ள்
நெஞ்சினில்	ஹ்ருதயத்தில் (புகுந்	செல்லும்	போகத்தக்
பிரியா	விடாதேயிருக்கிற	தொல்	பழையதான
ானவா	நித்யஸூரிநிர்வாஹக	நெறி	ர மார்க் த்தை
என்றும்	எப்போது [னே.	கேட்டே	கேட்டமாத்ரத்திலே
தனவர்க்கு	அஸுரர்களுக்கு	துளங்கினேன்	நடு கின னுய்க்
நஞ்சனே	ம்ருத்யுவானவனே .		ரண்டு
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.		ன்திருவடி ந்து	அடைந்தேன். ( )
நீதியல்லாத	சாஸ்த்ரங்கள் ஆகா		
	து" என்றவற்றை		

மிடமே ணும்" என்னும்படி பாபகளையே ப ணிப்போ தே னென்னுதல். (பரமனே) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே ஔதார்யம் பண்ணுமிடத்தில் உ க்க ருே ரு ரில்லாதபடி யிருக்கிற னே. (பாற் டல் கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பா †அந்த் தணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலே ந்து சாய்ந்தருளினவனே. (நாடி நா ந்துன்திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையே பண்ணித் தோற்றி படி திரிந்து அதுக்கு வரும்பலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந் தரம் நமக்குப் புகலேதோ. ன்று ஆராய்ந்து திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நமிசாரணியத்து ளெந்தாய்) நான் நாடிக்கிட்டினைகை நினைத்திருந்தேன் நீ எனக்குமுன்பே நாடி †பூர் வஜனப் திருநமிசார யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனுனாய். ... (சூ)

(அடுத்து) அநுரூபமாய். (பூர்வஜனாய்) என்றதுக்கு மஹாபுருஷ பூர்வஜ மஹா புருஷபூர்வஜ" என்கிறவசநத்திலே நோக்கு. ... ... (சூ)

( ) ஜி - ஸ்தோ - .

வ்யா எழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி) (நீதியல்லாதன நெஞ்சினல் நினைந்தும் யாயினல் மொழிந்தும் செய்தும்) †கீழெல்லாம் தாம்செய்த தப்புக் ளைச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார். அற்றையெல்லாம் †திரளச்சொல்லுகிறராயிற்று. (நீதியல்லாதன) என்று †மநோ ரா யங் ள் மூன்றாலும் நிஷித்தங்களையே யநுஷ்டித்துப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு நரத்துக்குப் போம்வழி அத் தக்கேட்டுத் துள கினேன். (தொல்நெறி) ( ) 'जगज्ज्यायसेमते जद गमस्य तेमतेद' என்று பரமபதத்துக்குப்போம் ழியோபாதி இதுவும் பழையதிறே. †இனி அதிலிதக்கு ாசி ஆளொழுக் ருமையிறே (கேட்டேதுள கினேன்) †அநுபவித்த றி ே ர ே ளையிலே நடுங்கினேன். †அதின் பலத்தையும் புஜிக்குமத்தனையன்றோ ெ ன (விள னித்யாதி) பலத் தயுதிர்த்தது ப பலாநுப ம்ப வே டாெ று †கருத்து

(வி னிமுனிந்தாய்) † னியாகிற அ ாஜன நிரஸித்த ே விரோதி நிரஸந பாவனை நீ ன விரோதியையும் போக்ே ணுமென்கிறார். (வஞ்சே னடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா ா) அடியேன் என்று அஹ்ருதயமா நாளைரு உக்திமாத்ரத்தைச்சொல்ல அத்தை ஸஹ்ருதயமாக்கி நித்யஸூரிகளுக்கே உன்னையநுபவி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக் ட நீ என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து விடாதேயிருந்தாய். (தான ர்க்கித்யாதி) அஸுரவர்க்கத்துக்கு என்று மொக்க நஞ்சான ே . உன்திரு டி ளிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளைந்தாய்) †நன்னெறி காட்டு கக்கணித்தா நீ ந்திருந்தாய். தொ ெ றிக் ெ திர்த்தட்டா த்தையாயிற்று நினைக்கிறது. . ... (எ)

அ. ாழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி). ஸங்கதி ப்ரதர்சநம்ப ணு ரூர் (நீழெல்லாமித்யாதி) (நிரள) ஸங் ரஹமா . ாக்யார்த்தம் (மநோவா ாயங் ளித்யாதி). 'செல்லும்' ற விசேஷணலப்தார்த்தம் (இனி அதிலித்யாதி). ே ட்டே" ன்ற ஏ க ரவ்யாவர்த்யம், (அநுபவித்தித்யாதி). நீதியல்லாத ற்றை ரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் பலாநுபவம் பண்ணுதே தீருமோவென்னும் பகவதபிப்ராயத்தையநுவதித்து அதுக்குத்தரமாக விரோதியான பலங்களையுதிர்த்த நீ என் விரோதியானபலங் ளையுமுதிர்க் ே ணுமென்னும் கருத்தாலே அந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்கிறரென்கிறார். (அதிநித்யாதி). (கருத்து) என்ற ப ந்தரம் 'ன த்தை ாட்டிணைப்' என்று பூரித்துக்ெ ாள்வது.

(கனியாகிறவஸுரனை) என்றது - அஸுராவிஷ்டமாள் வ்ருகைஷ தேசமா கயாலே. 'இங்கு, எந்தாய்" என்றது - அபேத ப்ரவ்ருத்தனையும் ஸ ார் த்திலே ப்ர ர்த்திப்பிக்கு பித்ருர்ருத்யத்தைப்பற்றவென்று விவகூதித்தருளிச் ய்கிறார் (நன்ெ றியித்யாதி). ... ... (எ)

( ) கே த - அ - உசு.

மூ. எவினர் கலியார் கலிகவென் றென்மே
லெங்ஙனே வாழுமாறு ஐவர்
கோவினர் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்
குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ணா
பாவினை நின்சொல் பன்மலர் கொண்டுன்
பாதமே பரவி நான் பணிந்து என்
நாவினால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நமிசாரணியத்துளெந்தாய் (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
குறுங்குடி	திருக்குறுங்குடியிலே	கோவினர்செ	ப்ரபலமான அவ்வை
	ழுந்தருளி யிருக்கி	ய்யும்	தம் பண்ணத்த
	றவணைப்		க [ஐ
நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	கொடுமையை	க்ரூரமான செயல்
கடல்	ஸமுத்ரத்தின்	மடித்தேன்	திருப்பிவிட்டவனாய்
வண்ணா	நிறம்போன்றவழிவழ		கொண்டு
	ணை யுடையவனே.	என் நாவினால்	என் நாக்காலே
நமிசாரணியத்துளெந்தாய்.		பா	ல்லசக்தஸ்ஸுக்ள்
கலியார்	கலிகாலமானது	ஆர்	நிறைந்த
லி என்று	(இவனை) வருத்துங்	இன்சொல்	இனியசொற் ளாகிற
	கோள் என்று	பல்மலர்	பல புஷ்பங் ளையும்
என்மேல்	என்பக்கல் [யும்	கொண்டு	ஸம்பாதித்துக்கொ
ஐவர்	அஞ்சு இந்த்ரியங்கள	பரவி	வாழ்த்தி. [ண்டு
எவினர்	எவிற்று.	உன்பாதமேப	தேவர் திருவடிகளி
வாழும் ஆறு	(அந்த இந்த்ரியங்கள்)	ணைந்து,	லே விழுந்து
ங்ஙனே	ஜீவிக்கும்விரகு எ	உன்திருவடிவந்து	நான்அடைந்தேன்.
	தோ?		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (எவினர் கலியார்) † கலியாரென்கி ரூரா யிற்று கலிகாலத்துக் கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர் நலியுங் கோள் என்று என்மேலே அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும் எவினர். (எங்ஙனே வாழுமாறு) † அவரெங்ஙனே இனி ஜீவிக்கும்படி. என்

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (எவினரித்யாதி) 'தொன்னெறிமே ட்டேதளர் கினேன்" என்று பூர்வவ்ருத்தத்துக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனை யவிரோதிநிர ஸநஸ்வபாவானுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங்மட்டுத் தாமப் போதிருந்தபடியைப்பேசுகிரூரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

கலியேவிற்று என்னுதே, பூஜ்யோக்திதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.). 'எங்ஙனே நான் வாழுமாறு" என்று லேசிக் கிறதா அர்த்தம் விவக்ஷித்தால், மேலே "கொடுமையையடித்தேன்" என்னு மது சேராமையாலே, அதுக்கநுரூபமாக வருளிச்செய்கிரூர் (அவரித்யாதி)

மூ. ஊனீ டைச்சுவர் வைத் தென்பு தூணட்டி
யுரோம மேய்ந்தான்பது வாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும் போதுன்றன்
சரணமே சர ன மென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத்திருவிணக்கரசே
திரை கொள் மாநெடுங்கடற்கி ந்தாய்
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்.

(கூ

பதம.	உரை	பதம்.	ரை.
தேன்	மது வ	கிடந்தாய்	கண்வளர்ந்தருளினை
டை	உை த்தான		ன !
மல	தாமரைப்பூவை யிரு	நைமிசாரணியத்	திரு நைமிசாரண்யத்
	ப்பிடமாக உ டய	துள்	திலெழுந்தரு ளி யி
திருவினுக்கு	பெரிய பிராட்டியார்க்		ரு கிற
அரசே	வல்லபனே! [கு	எ தாய்	பரமோப ாரகனே!
தி ரகொள்	அலையையுடைத்தாய்	ன்	மாம்ஸத்தை
மா நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	இடை	நடுநடுவே
டல்	திருப்பாற் டலிலே	சுவர் வத்து	சுவராக வத்து

தான்? எவிற்ருகில் ந்தநென்ன னில் (ஜ ரித்யாதி) மநஸ் ஸுக்கு சேஷமாய் இந்திய ள் அதுபோன வழியே இவை போ க கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து இவைதானிப்போது மநஸ்ஸை ச்சுமை யெடுக்கத்தொடங்கிற்ருய்த்து. இவை தான் நினைத்தபடி செய்யும் க்ரூரமான செயல்களைத்திரிய விடிவித்தேன்.

ஆனைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரிய விடிவித்தனென்ன;(குறு ங்குடிநெடுங்கடல் வ ண) திருக்குறுங்குடியிலே ரமஹரமான டிவைக்கொடிவந்து நீ ஸ ஹிதனைபோலே. (பாவிஞரித்யாதி)† †நல்லசந்த(ச்ந்த ஸ்ஸுக்கள் ஆர்ந்திருந்துள்ள இனிய சொற்களாகிற பலமலர்களையுங்கொண்டு அடைவு கெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திருவடிகளிலே விழுந்து. (என்நாவினால்) அநர்த்தங்களை விலக்கைக்குறுப்பா வற்றையே சொல்லிப்போந்த ன் நாவாலே. (நை மிசாரணியத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனான நீ என்னுடைய ஸ்துதிக்கு விஷயபூதனுய் ணண்டி திரு நமிசாரண்யத்திலே வந்து லங்கிஹி தனுனாய். ... ... (அ)

[என் நாவினால் பாவிஞரின் சொல்ப மலர்கொண்டு - பரவி - ன்பாத மேபணி து - வந்துன் திருவடிய டந்தேன்,] என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறூர், (ல்லவித்யாதி). ஸ்துதி ப்ரணமபூர்வகமாய்ரயித்தேனை யாலே கொடுமையைமடித்தேனென்று கருத்து. ... ... (அ

என்பு எலும் ப | சரணமே திருவடிகள்ள [ன்று
தூண்நாட்டி தூணைகட்டி | சரண் என்று ர்கூஷ மா னெணும்ள
உரோமம் மயிராலே | இருந்தேன் நினைத்திருந்தேன்.
மேய்ந்து மூடப்பட்டதாய் | நாணு ட (இப்போது) என்ணை.
ஒன்பதுவாசல் நவத்வாரங் ஊ | [லை.
உடை டையை [ஐ | த த்தா தபஸ்ஸான தேவரீரா
குரம்ப குடிலாகிற இச்சரீரத் | திருவடி தே ர் திருவடி ஊ
பிரியும்போது ரிட்டுப்பிரியு காலத் | அடைந்தேன் கிட்டப்பெற்றேன்.
உன்றன் தே ரீருடைய [தில்

வயா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனி டச்சுவர் வத்து) மாம்ஸத்தை இ டயி டயே சுவராகவைத்து † அன்றிக்கே மாம்ஸ ப்ரசுரமான † சரீரத் தச் சுவராகவை த்து எலும்பைத் † தூணைக நாட்டி ரோமத்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல் தானுடை க்கு ரம்பை) (க) நவத்வாரேபுரே' என்று எங்கேனும் பு கு எங்கேனும் புறப்படலாம்படியிறே இச்சரீரந்தானிருப்பது. † ராஜபுத்ர ஒருகுடிலிலே யொதுங்கிறற்போலே நித்யமாய் ஞா நாநந்த லக்ஷணமாய் எகரூபமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து ர்மத்தாலே ஞாநஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலேயகப்பட்டதாயி ற்று (பிரியும்போது) அதிலே புகு கைக்கொரு கர்ம்ப ணிவைத்த வோபாதி அத்தைவிடினை க்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே அப்போதைக்கு உன் திரு டிகளேபுகல் என்று அத்ய ஸித்தேன்

நீரிப்படி நினைத்திருந்ததென்னபற்றுசுகொண்டுதானென்னில் (தேனுடை கமலத் திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பிரா ட்டி யோடணைந்த வுனைகையாலே† மறமானசெயல் செய்யமாட்டா

அ .ஒன்பதா பாட்டு.(ஊனிடையித்யாதி). வழிவை சுபாஸ்ரயமாய்க் கொண்டு நீர்ஸ்துதிப்ரணமபூர்வகமாஸ்ரயித்து, இந்த்ரிய கஜ வென்றேனென்றீர். ஆகில் அந்திமஸ்ம்ருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கூடுகிறதென்ன. அங்ஙன் சொல் வொண்ணாது, "ஒன்றன்சரணமேசரண மெ றிநந்தேன்' என்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப் போதைக்குமுன் திருவடிகளேயுபாயம் உபாயபலமாய் வந்தபேறு ஊச்சொ ன்னேனித்தனையென்றுகருத்து.

ஊனுலே - மாம்ஸத்தாலே, இடையை - நிறை யாயுடைய சரீரத்தையெ றர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கே யித்யாதி). (சரீரத்தை) என்றது - சரீரகேதசத் தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதிமயமான சரீரத்தைச்சொ ன்னால் எலும்பைத்தூணைகச்சொல்லாதிறே. ' னி ட" என்று முழுக் சொல்லென்று சொல்லுவர்கள். (தூணைக) என்றது - சு ரில் கூச்சு கால் ளா ன்றபடி. "மேய்ந்து" என்றது - சித்தையாலே மூடுகை. ' குர ம்பை" என்றபதவாஸனை (ராஜபுத்ரனித்யாதி). குரம்பை - குடிரம்.

மூ. ஏதம் பந் தணுகா வண்ண நாமெண்ணி
யெழுமினே தொழுது பென்றிமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நமி சாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள்வைத் துக்
காதலி மிகுத்த கலியன் நாவொலிசெய்
மாலை தான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழும்பரு மாகுவர்தாமே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
ஏதம் பந்து அணு காவண் ணம்	துக்கம் கள் ந்து கிட்டாதபடி
நாம் எண்ணி தொழுதும்	நாம் மநோரதித்து (அவனை) ஆஸ்ரயிப் போம்
எழுமின்என்று இமையோர் நாதன் [சும்	ஒருப்படுங்கோள் என் றே தேவர்களும் [ன்று அவர்களுக்குநிர்வாஹ கனான இந்த்ரனும்
வந்து இறைஞ் வந்து ஆஸ்ரயிக்கிற	
நமிசாரணிய த்துஎந் தணை	திரு நமிசார ண்யத் தி லெழுந்தருளியி ருக்கும் என்ஸ்வா மியை
சிந்தையுள்வை த்து	ஹ்ருதயத்தில் வத் துக்கொண்டு
காதல்மிகுத்த	(பகவத் விஷயத்தில்) ஆசை அதிசயித்த
கலியன் வாய்	ஆழ்வார் அருளிச்செய்த

பென்னுமத்தாலே. †புருஷகாரபல(பல)த்தாலே. (தினையித்யாதி) ப்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே: (மாநெடுங்கடல்) பரப்பிலு மாழத்திலுமாயிற்று. (நானுடையித்யாதி) †தம்முடையவ்ருத்தியிருந்தபடியடையக் கீர்த்தித்தாரிநேமுன்பே இனி நானுடைத்தவமென்கிறது அவன்றன்னை. †நான் பண்ணின தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நமிசாரணியத்துளித்யாதி) †ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணியும் அதரித்தும் உகந்தருளின நிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனையுமிறே ஸுக்ருதத்தை உத்பாதிப்பது. ... ... (கூ)

(மறமான செயல் செய்யமாட்டாய்) என்றது, கோபத்தால்வந்த தன்டனைபண்ணமாட்டா யென்றபடி. பலிதம் (புருஷகாரபலத்தாலே) என்றது. இதால், பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப்பட்டது. "தினை" இத்யாதியாலே (க) 'ஏஷநாராயண ஸ்ரீமான் ஏஷநாராயணம்ஸ்ரீமாந்' என்கிறவசநத்தின்படியே நாராயணசப்தார்த்த மநுஸந்திக்கப்பட்டது. "உன்றன்சரணமே" என்று ஸாவதாரணமா அநுஸந்தித்தவர் "நானுடைத்தவம்" என்னைக்குக்கருத்தென்னென்னுமத்தை ஸநியாமகமா வருளிச்செய்கிறார், (தம்முடையயித்யாதி). சப்தார்த்தம், (நானித்யாதி). அவனே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன் பண்ணின வ்யாபாரமென்னென்ன; "எந்தாய்" என்றத்தைபுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (ஜகதித்யாதி).

(க) ஹரிவம்சம் - ககஙூ - சூo.

ஓலிசெய்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பங்களை	வெள்	வெளுத்த
ற்றுவல்லார்	அர்த்தத்துடன் கற்க	குடை கீழ்	குடைநிழலி கீழ்
கள்	வல்லவர்கள்[ை ய	ஆண்டு	செ கோல் செலுத்தி
நீர்	ஜலஸம்ரூத்தி ை யபு	உம்பரும்ஆளுவர் நித்யஸூரிகளோடும்	
ஏதம்	டலாலேசூழப்பட்ட		ஓ கோலையாகப்
வயகம்	இப்பூமி ை ய		பெறுவர்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) † தீக்கங்கள் வந்து கிட்டாதபடியை மநோரதித்து அவனைத் தொழுதஜ்ஜீவிப்போம், ஒருப்படுங்கோள் என்று தேவர் களோடேகூட அவர்களுக்கு நிர் வாஹகனான இந்த்ரன் ந்தாப்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனான ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலேவைத்து. அன் றிக்கே நித்யஸூரிகளோடே ஸ்ரீலோகபதி யாழ்வார் வந்து ஆப்ர யிக்கிறனென்னுதல். (காதலே மிகுத்த) பகவத்விஷயத்திலாசைமிகு ந்துவருகிற ஆழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பத்தை அர்த்த ஸஹிதமாகக் கற்கவல்லவர்கள். †இருந்த னுக்கு ஏது கநிழல்பண் ணிக் கொடுத்தபடியாயிற்று. (ஏதநீர்மை யகமா டு) † நித்யஸூரி களோடொருகோலையாமதுதானே ஸித்தமிறே. அபேக்ஷையுண் டாகில் ஐஸ்வர்யத்தையும் நிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரி ள் பதத்தைப் பெறுவர் ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) "ஏதம் வந்தணு கா வண்ணம் நீர் மெண்ணி, தொழுதும், எழுமினே" இத்பாத்யந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய் கிறார், (துக்க ளனித்யாதி). இமையோர்நாதன் ஸ்ரீலோகபதியாழ்வானென் னும் பக்ஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம்வந்தணுகா வண்ணமென்னைவந்தோம் தொழுதும், எழுமினே என்றுசொல்லும்படியிருக்கிற மிசாரணியத் தெந்தை, என்றத்யாஹரித்து யோஜித்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே, சிலாநு பவாலாபப்ரயுக்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து முன்புத்தைப்போலே அந்வயித் துக் கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, "சிந்தையுள் வைத்து" என்று தன்னைநெஞ்சிலிருந்தவனுக்குக் காதலாகிற நிழல்பண்ணிக் கொடுத்தாரென்று கருத்து. ஐஸ்வர்யத்தையும் பலமாக இவரருளிச்செய் கைக்கு "இருங்கடலுலகமாண்டு," என்கிறபாட்டிலே யொருபரிஹாரமரு ளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறார், (நித்யஸூரிக ளோடித்யாதி). 'அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய் பாகவதகைங்கர்யத்தி லபேக்ஷையுண்டாகிலென்று சொல்லவுமாம்.... ... ... (கo)

ஐயர் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து ஏழாந்திருமொழி அங்ண.

மூ. அங்கண்ஞால மஞ்ச ர ராளரியாய் அவுணன்
பொங் ாகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கணைனைக் கொம்புகொ டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணைளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங் வேழ் குன்றமே (க)

பதம.	உன .
அ கு	ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞை ைபண்ணினஅ விடத்திலேயே
அம்	அழகியதாய்
கண்	இடமு டத்தான
ஞால	பூமியெல்லாம்
அஞ்ச	பயப்படும்படி
ஓர்	அபூர் மான
ஆள் அரியாய்	ரஸிம்ஹ ரூபியாய் (த்தோற்ற) (அத் த கண்டு)
அவுணன்	ஹிர யாஸுரன்
பொங்க	கிள [ஜித
ஆ ம்	(அ ஜ டய) சரீரத்
ள்உகிரால்	கூர்மையுள்ளதிருவுகி ரால்
போழ்ந்த	பிளந்துபொ ட்ட

பதம.	உரை.
புனிதன்	பரிசுத்த ஸ்வே ப் ரன் (வர்த்திக் ற
இடம்	ஸ்தாநமாவது [ய
செம் ண்	சிவந்த ன் ஸாயுடை
ஆளி	ஸிம்ஹ ான ப
ப	பசுமையையுடைய
கண்	கண் ஸாயுடைத்தான
ஆனை	யானைகளின்
ெ பு	கொம்பு ஸா
ெ ாண்டு	பறித்துக்ெ ாண்
பத்தி மயால்	பகவத்ப தியாலே
அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
இ றஞ்சும்	ஆஸ்ரயிக்கிற
சிங் ே ழ்குன் றம்	சிங் வேழ்கு றமாம்.

அரு. அங் ண்ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்த த முே ந அ ந்யோபாயத்வத் த முன்னிட்டு ஒருகாலேப் பேலே ஒன்பதின் காலும் 'திரு டியடைந்தேன்' என்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமா ஆஸ்ரயித்தபடியை அநுஸந்தித்த ஈஸ்வர (க)

గోప్తేతియదాక్రన్దత్కృష్ణామా దూరవాసినమ్ ఋణంప్రవృద్ధమివమే హృదయా న్నాప సర్పతి రావిన్తేతి యదాక్రన్దత్కృష్ణ మామ్ దూరవాసినం|ఋణం ప్రవ్ృద్ధమివమే హృదయా న్నాపసర్పతి ' என்னும்படியிருப்பானுகை யாலே, இவரத்யவஸாயத்தளவு ஸஹி மாட்டாதே (உ) ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్ ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్" என்கிறபடி இவர்க்குப்போலி யான சிறுக்கனுக்குதவி அவ் டிவையெல்லார் கு மாக்கிக்ெ ாண்டிருந்த சிங் வேழ்குன்றத்திலிருப்பை காட்ட டநுபவி கிறெ று ஸங்கதி

( ) ப ர உத்யோ-ருக-ா உ. (உ) வி-பு-க. -கருசு.

வ்யா. அ கண்ப்ரதீவசம். ( )† ஒன்பதுவாசல்தாணுடை குரம்பை பிரியும்போதுன்ற சரணமே சர மெ நீருந்தேன்" என்ருரே. நீரிப்படி ஒருதலையிலத்ய ஸாயமா ச் சொல்லுகிற தென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற ளவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின விடத்திலே ந்து ஸந்திபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோ மோ அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய்ப் பிற்பட்ட காலத்தி லுள்ளார்க்கு மிழக் வேண்டாதபடி ( )† உன்னைப் பிரமாணித் தார் பெற்றபேறு எ ிறபடியே ஆ ரிதராலு ரெல்லார்க்குமா கச்செய்த செயல ிலே ஆனபின்பு உம்முடையபோல் ார்க்கு இழக்கவேண்டாதபடி நிங் வேழ்கு றிலேவந்து நீர் கிட்டி யநுபவி க்குமதுவே குறையாக நாம் ந்திருந்தோமே இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானேன்? எ று தான் நி கவேழ்குன்றிலே ந்து ஸந்திப ிணினபடியைக்காட்டிக்கொ டுக்க அ தே புருஷகாரபூ தயான †பிராட்டியாரோடேகூட வெ ழுந்தருளியிரு கிற விருப்பையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ ராய் உத் தேச்யனுயிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அ குள்ள தடை ய உத்தேச்யமாய் நிலரால் ந் தணு வொ ணைதபடி ஸுர கூஷிதமாகவெழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது என்று† திருவுள்ளத்தோ டே கூடிப்போய நுபவிக்கையிலே யொருப்படுகிறார்

முதற்பாட்டு (அ கரஞாலமஞ்ச) ஆழகிதான இடத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள பூமியா அஞ்ச ரஸிம்ஹமாயிற்றுத்தான் ஜகத்ரக்ஷ த்துக் ாகவிறே அ ங்னே யிருக் ச்செய்தேயும் இதி னுடைய†விரோதியறியாமையாலே ஜகத்தா நடுங்கிற்றுயிற்று. இதை தன்னே யருளிச்செய்கிறார் (ஒ பதித்யாதி). (பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் - அன்று இந்த்ரனுக்குக் ாரியம் செய்த ந இன்று எனக்கும் செய்யவே ணுமென்று வழக்குச்சொல்லிக் ார்ய கொள்ளலா யிருக்கை யாலே அன்று ஹிரண்யனுக்குச் செய்தது இ றெல்லார் குமா கச் செய்ததாமெ று. (பிராட்டியாரோடே)எ றது-(ரு)' அல்லிமாதர்" ன் றத் தப்பற்ற. (ரு) ல்லைநெஞ்சே." ன்றத் தப்பற்ற (திருவுள்ளத் தோடே) என்றது. இத்திருமொழியாலே உத்தர ண்டார்த்தமான ப்ராப் யாநுபவம் ப ணுகிறாரென்று ருத்து.

முதற்பாட்டு. (அ ணித்யாதி). (விரோதறியாமையாலே) என்றது ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கு ா க் ொண்ட ிற்ற எ றறியா ம

(-) க - சு - க. (2.) உ திரு - . (ரு) க - எ - .

வ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறதே.தா என்றிருந், தாயிற்று. (அங்கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞாநுபண்ணினை யுவ்விடந்தன்னிலே. (ஓராளரியாய்) இதனக்கு முன்போரிடத்திலும் கண்டறியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்மொங்க) ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன் கிளர்ந்தாலையிற்று ந்ருஸிம்ஹத்வதைக் கண்டகாட்சியில்லை. இதுக்குமுன்பொருவன், 'கான் ஹதோ'' என்று தோற்றக்கண்டறியாதனை இவனுடையதோற்றர ..ீலை கிளர்ந்தாலையிற்று, அவனுடைய சரித்தைக் கூரிய திருவுகிராலேயிருபிளவாம்படி பண்ணின. சில யுசித்பதார்த்தங்களை வகிர் செய்யுமாபோலேயாயிற்றுப்†போழ்ந்தபடி.(போழ்ந்தபுனிதனிடம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில்வந்தால் ப்ரஹ்மாதிகளையேவித்தான்கடக்க விருக்கும். அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கை யாலே பிறந்த †சுத்தியைச்சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள் ளார்க்கு உதவுகைக்காக வர்த்திக்கிறஸ்தாநம்.

(பைங்கணித்யாதி) † ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாறுதாப்போலே ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற்றம்மாறுதேயிருக்குமிப்படி. (பைங்கண்) உத்யுகிதமான பசு மையையுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. (கொம்பு கொண்டு) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைக்கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து பக வத்பக்தியாலே திருவடிகளிலேயிட்டு ஆஸ்ரயியாநிற்குமாயிற்று ஸிம்ஹங்களானவை. (க) யதன்னஃ புருஷோ்வதி யதந்ஃ புருஷோபவதி இதே. செங்கணரளி பைங்கணரனைக்கொம்புகொண்டு பத்தி மையாலடிக்கீழ் இட்டிறைஞ்சும். (செங்கணரளி) இவற்றுக்காளின களின்மேலே சீற்றம்மாறுதே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி ஒருபடிப் பட்டிச்செல்லுமாயிற்று. சீற்றம் விக்ருதியாய் பகவத் பக்தி ப்ரக்ருதியாயிருக்குமாயிற்று. ... (க)

யாலே யென்னை. பூமியா அஞ்ச ஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்கு ஹேதுவென் னென்ன; அருளிச்செட்கிறார் (நரஸிம்ஹத்வதை யித்யாதி). (போழ்ந்தபடி) பிளந்தபடி, (சுத்தியை) பாவசுத்தியை.

'செங்கணரளி' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (ஹிரண்யனையித் யாதி). (க) *வலிமி சியமான விராமாநுசனைடோப்பார் பாவாதிமத்த ஜ ன் மேல் ெண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி குறைவற்றிருப்பரென்று ஸ்வாபதேசம்.... ... . (க)

(க) ரா-அயோ-கஅ-ஈ0. (ஏ) இரா - நூ - அஅ.

அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றேர் ோளரியாய் அவு
கொலை யாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்
மலைத்த செ சாத் தெறிந்தபூசல் ன்குடி ாய் நிப்பச்
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பறுத சி கே ழ் குன்றமே (உ)

பதம.	உரை.
அலைத்த	(சீற்றத்தாலே) ா லையாநின்றுள்ள
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்
வாள்	ஒளிதங்கின
எயிறு	பற்களையும்
ஓர்	ப்பற்ற
ோள்	மிடுக்கையுமுடைய
அரியாய்	ஸிம்ஹமாய்க்கி ாண் டு
ோலை	[பாவமான ோல்லுகையே ஸ்வ
கையாளன்	கையையுடையனை
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய
நெஞ்சு	மார்வை
இடந்த	கிழித்துப்பொ ட்ட
கூர்உகிராளன்	கூரிய திருவுகிரையு டைய ஸர்வேச்வ ர நித்யவாஸம்ப ண்ணுகிற
இடம்	ஸ்த்தாநமானது,

பதம.	உரை.
லைத்த	(ோடாால்) தளையப் பட்ட
செல்	தீர்த்தயாத்ரைபோ ற் ருடைய
சாத்து	ஸமூஹமா து
எறிந்த	இட்ட
பூசல்	யுத்தத்திலே மி வும் த் நியாநின் றுள்ள
ாய்	வா யயு டத்தான
துடி	உடுக் க
கடப்ப	சப்நி வும்
சிலை	வில்லை [
ை	யிலேயுளை யரா
ோடர்	வேடரு டய
தெழிப்பு	ஆரவாரமானது
அறுத	எப்போதும்மாறுத
சிங் வேழ்குன்ற .	(ர)

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (அலைத்த) சீற்றத்தாலே டை வாய்களோடேநாக்க யெற்றிக்கொள்ளா நின்றுள்ள பெரியவா யும் ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடைய அத்விதீயமான †மிடுக்கையுடைத்தான . ிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்) †நாட்டார் பரஹிம்ஸையண்ணுவது தந்தாமுடையப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகவிறே. இவனுக்கதுபோய் ப்ரஜை யை ஹிம்ஸிக்கு மது பலித்ததாயிற்று †பரஹிம்ஸை பண்ணுனை க்கு தேவதைகள் பக்கலிலே ரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த்திரிகிற அ ரனுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரையுடைய ன் ர்த்திக் கிற ஸ்த்தாநம்

அ . இர டாம்பாட்டு. (அலைத்தவித்யாதி). ஞால ஞ்ச ஆளரியான ப்ர. ாரத்தை ர்ணிக்கிறரெ று ஸங் திகண்டுெ ள்வது.

‘ ோள்” என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கை) ன்றது. [கொலைக் யா னை அவுணன் - நெஞ்சிடந்த] என்றந்வய . ோலையே ஸ்வபா மா வு டைய கையையுடையவனென்று சப்தார்த்தம். அத்தையுபபாதிக்கிறார், (நாட் டாரித்யாதி). ாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸை யித்யாதி).

மூ. ஏய்ந்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவுணன்
ஆய்ந்த ஆகம் ள்ளுகிரால் கிர்ந்த வம்மானதிடம்
ஓய்ந்தமாவு முடைடந்தகுன்று மன்றியும் நின்றபூலால்
தேய்ந்த வேயு மல்லதில் ஆச் சிங்கமே ழ் குன்றமே. (ஈ)

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
எய்ந்.	வடிவு குத்தக்க	அரியாய்	நரஸிம்ஹ ரூபியாய்க் கொண்டு
பேழ்	பெருத்த		
வாய்	ாயையும்	அவுணன்	ஆஸுராப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய
வாள்	வாள்போன்ற		
எயிறு	பற் ளையு	வாய்ந்த	(நரஸிம்ஹத்துக்குத்) தகும்படி வளர்ந்த
ஓர்	ஒப்பற்ற		
ே ாள்	மிடு யுமு டைய	ஆகம்	சரீரத்தை
		வள்உகிரால்	.ரியதிருவுகிராலே

(மலைத்தவித்யாதி) †திரள் திராளாகத்தீர்த்த யாத்ரைபோ ாநின்
பர்களை அவர்களைப்பறி கைக்கா அ குண்டா டே டர் வந்து
மலைத்து மேல்விழுவர்கள். இவர் ளும் அ ர் ளோடே யெதிர்ப்
பர்கள் (எறிந்தபூசல்) எறிதல் இடுதல். இட்டபூசல். அவர்கள்
இவர்களைச்†சூறை கொள்ளுகிற பூசலிலே (ன்துடிவாய்கடிப்ப)
கேட்டபோதே முடியும்படியான த்வனியையுடைத்தாயிருக்கிற துடி
யானது †கடிப்ப. (சிலேக்கை) கையில் வில்லையுடையராயிருந்துள்ள
வேடருடைய†ஆர்ப்பரவம்மாறுத தேசமாயிற்று. அவர்கள் கையில்
பயாவஹமான துடியோசையும் பறிக்கிற ஆர்ப்பரவமுமேயாய்ச்
செல்லாநிற்குமாயிற்று †உகந்தருளின நிலங்களிலே யுள்ளதாகை
யாலே அவர் ள் கையில்துடியோசையோடு அவர்களைப்பறிக்கிற
த்வனியோடு ாசியற உத்தேஸ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று. நரஸிம்ஹத்தி
னுடையசீற்றத்தோடு அங்குள்ளாருடைய சீற்றத்தோடு அவர் ள்
யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு ... .. (உ)

மலைத்த-த யப்பட்ட செல்சாத்து செல்லாநிற்கிற ஸமூஹமென்று சப்
தார்த்தமாய் அத்தை ர்ணிக்கிறார் (திராளித்யாதி). சூறை-புடைவை. டிப்ப
சப்தி . தெழிப்பு எ றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவம்) என்றது. தீர்த்த
யாத்ரைபோகிறவர் ளுடைய சூ றை ள்ளுகிற வேடரை. இவர் வர்ணிப்பா
னென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (உ ந்தருளின வித்யாதி). இத்தால்-(க)
யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்யவித்தம் ஹராம்யஹம் யஸ்யாநு ரஹமிச்சாமி
தஸ்யவித்தம் ஹராம்யஹம்''என்கிற ஈச்வரனுபாதி அவர்களு கைம்முதல்
ா கி அநந்யகதிகளா கிவிட்டு இவர் ளு டைய ஸர்வஸ்வத்தையும் ஆளி
யப்போலே அ நரஸிம்ஹத்துக்குச் சேஷமா குமவர் ளாை யாலே உத்தே
ஸ்யமாய் வர்ணித்தாரென்றதாயிற்று. ... ...(உ)

(க) கீதை.

வகிர்ந்த	அநாயாஸே கிழித்து ப்பெர்கட்ட
அம்மானது இட	ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்த்தாநமானது
ஓய்ந்த	(ஸாரமில் லாதநிலத்தில் ஸஞ்சரிக்கை யாலே) ஓய்ந்துகிடக்கிற
மாவும்	ம்ருகங் ளும்
உடந்த	(தீக்கதுவி) உடந்த
குன்றும்	சிறுமலைகளும்
அன்றியும்	அதுக்குமேலே
நின்று	தன்னிலேயுண்டான
அழலால்	நெருப்பாலே
தேய்ந்த	குறைக்கொள்ளியாய கிடக்கிற
வேயும்	மூங்கிலும்
அல்லது	ஒதிய
இல்லா	வேறில்லாத

சிங்கவேழ்குன்றம். (ங)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) டிவிற் பெரு மக்குத்தகுதியான பெரிய ர யயும் ள்போலேயிருந்துள்ள எயிறென்னுதல் ஒளியையுடைத்தான எயிறென்னுதல் (ஓர் ே ளரியாய்) மிடுக்கையுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய் அவு ளுடைய ஆஸுர ப்ரக்ருதியான ளுடைய வாய்ந்த வாகமூ டு நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி ளர்ந்த சரீரம், அத்தைக் கூரிய வுகிராலே வகிர்ந்த ஸர்வே ரளுடைய ஸ்த்தாநம்.

(ஓய்ந்தமாவும்) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தின் ஸஞ்சாரத்தாலே அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்குமாயிற்று (உடைந்தகுன்றும்) தொ! டாரோடே தோஷமாம்படி தீக்கதுவியுடைந்தகுன்றும் அதுக்குமேலே தன்னிலேயுண்டான அழலாலே தேய்ந்த மூங்கிலுமல்ல தில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. †தன்னிலேயுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும் (க)*வண்டின முரலுஞ்சோலையோபாதியாகத் தோற்றுகிறதாயிற்றிவர்க்கு (உ) அதுவிது வுதுவென்ன லாவனவல்ல" என்னக்கடவதிறே. † பிறர்க்குக் குற்றமாய்த் தோற்றுமளையும் உபாதேயமாய்த் தோற்றுகையிறே ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... ... (ங)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி). இவரவன்வாயைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்குமவராளை யாலே மீளவுமவன் வா ய ர்ணிக்கிறரென்று ஸங் திகண்டுகொள்வது.

"மா" என்று நாலுகாலுடைய ஜந்துக்களாய் ம்ரு ங்களைச் சொல்லுகிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளி யக்கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த னிலேயித்யாதி). அவன்ஸம்பந்தமுள்ளதெல்லா முத்தேய்யமாய்த் தோற்றுவை க்கு ஹேது வ யருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). ஆ , நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்நி

(க) தி - டா - கச. (உ) தி - வாய் - நி - o - உ.

மூ. எவ்வும் வெல்போர் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானிடம்
கவ்வு ாயும் கழுகு முச்சிப் போதொடு கால் சுழன்று
தெய்வ மல்லாற் செல்ல ா ாணைச் சிங்க வேழ்குன்றமே.(

பதம.	ரை.	பதம.	உரை.
எவ்வு	து கத்தைப்பண்ணு நிற்பதாய்	நாயும்	நாய் ளும் [கு ளுப்
ெ ம்	க்ரூரமான	கழுகு	(அப்படிப்பட்ட) கழு
வே ல்	வே லையு டைய	உச்சிப்போ தொடு	ஆதித்யனோடுகூட
எதலன் பொன்பெய ரோ	த்ரு ான ஹிரண்யனுடை ய	ால்சுழன்று தெய்வம் அல் லால்	ால் தடுமாறுமதாய் தன்னை வி ரும்பி த தொழு ஆஸ்ரித க்கொழிய
இ உயிரை வ்வி ஆ ள்ளுகிரால் கி ர்ந்த அ மா திடம் வ்வும்	நற்சீ வனை பரிக்ரஹித்து [தை (அவனு டைய) சரீரத் ண்டா ரயெ லா ம்) ருமதான	செல்லவெண்ணு	சென்று கிட்டெ ா ண்ணுத சிங்கவேழ்கு றம். (ச

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (எ வும் வெ வ்வேல் பொ பெய ரோன்) கயும் வே லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் ண்ட ாட்சியிலே அது உடம்பிலே தத்தால் பிறக்கும் துக் மெல்லாம் பிறக்கும் டி யிருக்கை. எ வத்தைதப்பண்ணுகி றுள்ள வெ வியே வே யுடைய பொன்பெயரோனு டு ஹிரண்யன். வ் ம் துக்கம் ஏதலன் சத்ரு சிறுக்கனுக்கு சத்ரு ா போதே தனக்கும் சத்ரு ாயிருக்கிறுணையிற்று. † 'சத்ருக்ருஹத்தில் புஜிக் வுமாகாது என்றுனிறே பா ட ர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும்

யாலே கு றுபோ ற ஹிரண்யன் நெஞ்சு டந்து தத்ரத்யரா ராக்ஷஸ ராகிறதுஷ்ட ம்ரு ங் ள் ஓய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இ ர்க்கு உத் தேச்யமாய்த் தோற்றுகிறதென்றதாயிற்று. ... ... (ங)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (எவ்வுமித்யாதி). கீழ் 'வே ளரியாய்" என்று மிடுக்ை ச்சொன்னது உபபந் மென்று தோற்ற சத்ருவான ஹிர யனை வர்ணிக்கிறுரெ று ஸ கதிகண்டெ ாள்வது.

( ) "த்விஷதன்னமபோ க்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜயேத் ।பாணாத்விஷஸேராஜந்ம பாணாஹிபாணவா . த்விஷந்தந்தம் நபோக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜ யேத் பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மமப்ராணுஹி பாண்ட ா" என்றவச நத் த யுட்டெ ண்டெ கீழ்ச்சொ ன அர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறுர் (சத்ருக்ரு ஹத்திலித்யாதி).

(க) பார உத்.

மூ. மென்ற பேழ்வாய் வாளெயிற்றேர் கோளரியாய் அவு
பொன்ற வாகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
நின்ற செந்தீ மொண்டி சூறை நீள்வீசும் பூடரியச்
சென்று காண்டற் கரிய கோயில் சிங் கே ழ் குன்றமே. (நி)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ன்ற	(சீற்றத்தாலே) மெல் லோநின்றுள்ள	ஓர் அரியாய்	அத்விதியநர ஸிம் ஹ மாய்
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்	பொன்ற	(அவ்வடிவைக்கண்ட போதே) சித்த
வாள்	ள்போன்ற		
எயிறு	பற்களையும்	அவுணன்	அஸுரனை ஹிரண்
கோள்	மிடுக்கையுமுடை		யனுடைய

சத்ருவானபடி. அ னுடைய இன்னுயிரை அவன் விரும்பின வுயிரை. வ்வி பரிக்ரஹித்து. (க) 'பஹுஜனார்த்தஃ ப்ரபூத பல நார்தக்ருத்த" என்கிறபடியே.

(க வுநாயும்) ஆரேனுமா க் கண்டபோதே கவ்வியவ்லது நில்லாத நாயும் அப்படி கவ்வும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால் சுழன்று) ஆதித்யனும் அந்நிலத்திலே வந்தவாறே ல்தடுமாறிச் சுழன்று ராநிற்குமாயிற்று. உச்சிப்போதுண்டி ஆதித்யன் அவனேடுகூட கவ்வு நாயும் கழுகுமாக கால்சுழன்று வாரா நிற்கு மென்னுதல். அன்றிக்கே உச்சிப்போதோடே காலுண்டி காற்று அது சுழன்று வாராநிற்கும். †நில வெம்மையைச் சொன்னபடி. †அத்தேசசத்ருவைச் சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர், தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்கிறாராயிற்று நரஸிம் ஹத்தினு டைய அழகை க்கண்டி ண்ணெச்சில் படிவாரில்லை யென்னு மத்தைப்பற்ற. (உ) அந்தியம்போதிலரியுருவாகியரி யை யழித் தவணைப்பல்லாண்டி என்னு மவர்களிறை. †அநாஸ்ரிதர்க்குச் செ
ன்று கிட்டவொண்ணாதாயிற்று. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச் செ
ன்று ப்ரதி சிக் ப் போகாதாயிற்று (ச)

வ்ணகிரணனை ஆதித்யனுக்கும் கால்தடுமாறும்படி யெ னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிலவெம்மையித்யாதி). தாம் கிட்ட வாசைப்படுகிற ர் "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்னக்கூடுமோவென்ன; அருளிச் செய்கிறார், (அத்தேசசத்தையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இ கு "தெய்வம்' என்றதுக்கு (ங) விஷ்ணுஶ் க்ரஹோ தேவஃ - விஷ்ணுபக்திபரோதேவஃ" என்கிறபடியே ம களாசாஸநபரன்விநா ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதர்க்கித் யாதி). (ச) ஶிலோ ஭ஹநூமதஃ-ஜிதேதாபவஹாநூமத" என்கிறபடியே அ நில மெ ம் மதானை குளிர்த்தியைக்கொடுக்குமென்று கருத்து. ... (ச)

(க) வி-பு-க- கூ-உ சூ. (உ) தி-பல்-சூ. (ங) விஷ்ணுத- (ச) ரா-ஸு-ஈ-நி-ா

ஆள்கிறால் போழ்ந்த

புனிதன்

சரீரத்தை கூரியதிருவுகிராலே இருபிளவாம்படிபண்ணின பாவசுத்தியபுடையஸர்வேஷ்ரனென்தூந்தருளியிருக்கிற

இடம் நின்ற செம்தீ

ஸ்த்தாமானது குறவற்றுக்கிடக்கிற கிந்தஅங்கிய

சூறை மொண்டு நீள்விசும்புடு

இரிய சென்று ாண்டற்கு அரிய ோயில் சிங்கே

சுழல்காற்றுண்து மூந்துகொண்டு பரந்தஆசத்தினிடயிலே திதறஓடு கயாலே அருகேபோய் காண்கைக்கு [க்கிற எல்லார்குமரிதாயிருதிருப்பதியான ழ்குறமே. (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரிய ாயையும் ாள்போலேயிருந்துள்ள எயிற்றையும் மிடுக்கையுமுடைய அத்விதிய நரஸிம்ஹமாய். (அவு பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமாணையிற்று. (ஆக மித்பாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாறு மயாலே பிணத்திலே யாபரித்தானித்தணையாயிற்று. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உபரித்தாணையிருகையன்றிக்கே தன் விரோதினையப்போகின சுத்தியோகத்தை நினைக்கிறதாயிற்று

(நின்றவித்யாதி) குறை ற்றுக்கிடக்குமாயிற்று அக்நி அத்தை முந்துண்டி †சுழல்காற்று பரப்பையுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய ஓகெதறோட ஆர்ப்பரத்தப் பண்ணென்னுதல்; (எரிய) ாறு பாடமாகில் ஆகாசந்தானே இருதளமாக ரிய வென்றபடி (சொறு) இப்படியிருக்கையாலே ஒருவர்க்கும் சொறு காண்னைக்கரிதாயிருகுமாயிற்று பரமபதத்தோபாதி இந்நிலத்துக்கும் நமக்கு பயப்படோடா என்று ஹ்ருடராகிறார். ()

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (என்றவித்யாதி). சரவர்த்தித் திருமன் விற்பிடித்தபிடியிலே அஸுரர் மண்ணுண்ணுமாபோலே நரஸிம்ஹத்தின் வாயில் பிறக்கும் விருதிளிலேயும் நசிப்பர் னென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஏதலனியனுயி ரவவ்வினதுகு ஹேதுவான *ெ றபேழ்வாயை யநுஸந்திக்கிறரென்று ஸந்திண்டொள்து.

பொன்ற - நசித்த. மெறவாயக்ர பொன்றவா மாயிற்றென்றுகருத்து.

சூறை'' எறதினர்த்த, (சுழல் காற்று) றது. ரிய'' என்ற பாடத்திலே, சூறைவீச அது நீள்விசும்பூடு எரிய'' எறத்யாஹரித்துொள்வது. ... ... (நு)

மூ. எரிந்தபைங் ணிலங்குபேழ் ாயெயிற்ரெடிதெ வுருவெ ன்று
இரிந்து ாரேனோ் கலங்கியோட விருந்த ம்மானதிடம்
நெரிந்தே யின் முளைழயுள் நின்று நீணெறி வாயுழுை
திரிந்தவாணைச் சு நபோர்க்கும் சி மே ழ் குன்றமே (சூ)

பத.	உரை.
எரி த	சீற்றத்தாலே ரியா நிற்பதாய்
ப ண்	பசு மயான ண் ஜயும்
இல கு பேழ்வாய்	விள ாநி றுள் பெரிய வாயையுமு டத்தாய்
எயிற்ரெடு	பற் ளோடு கூடியிரு கிற (டி வக் ண்டு)
இது எவ்வுரு என்று ாரேனோ் இரிந்து லங்கி ஓட	இதுள டிவு என்று அஞ்சி தேவர் ள் அங்கே யி சிதறி ால்தடுமாறி ஓடும்படியா

த..	உரை.
இருந்த அம்மானது இடம் நெரி த வேயி [று மூ ழயுள்நி உழு வ நீள்நெறி ாய் திரி த ஆனை சு டு பார் கும்	சூழ்ந்தருளியிருந்த ஸர்வே ஸ்வ ரணு டைய ஸ்த்தா மானது ஒ ரேடானறுசே ர்ந்திருந்துள்ள மூங்கிலின் துளைவழியா புலி ளா பெரிய ழியிலே ஸஞ்சரியாநி றுள் யானைகள்(போ) அடையாளத் த (தாக்ரா த்தா லே) பாராநி றுள் ள சி மே ழ்குன்றம். ( )

வ் ா. ஆரும்பாட்டி. (எரிந்தவித்யாதி) †சீற்றத்தாலே யெரி யாநிற்பதாய் ாதிப்ரயுக்தமான பசு மையையு டத்தா ணை யும் உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள பெரிய ா யயும் எயிற் றயுமு டைய டி க் டி. (இதெ வுருெ ன்று) இற் ற குமுன்பு க டறியாத தொன்ரூயிராநின்றது †இதென்ன டிவு. என்றஞ்சி தேவர் ளானவர் ள் § (ஆர்ப்பரவத்தைப்ப ணி) † அங்கே யிங்கே

அ. ஆரு பாட்டி. (எரிந்தவித்யாதி) *அ கண்ரூால மஞ்சின ள வன்றி (க) నవాయు పస్పన్దేయుయతురథవా స్త ళ రవీ దిశోనశ్యన్విశ్వాప్య చ దచలాసాచ కులా నభశ్చప్రశ్చోతిక్వధితమప సాథోనరహరాత్వాయి స్తమేభ్యమ్భ ద్వపుషిసతిహాసున్దరభుజ నవాయు ప పంతే యయుతరత ాస్తం శిరవీ తిహా ప్యంవిప్ ాప్యశలతశలా ాసాశలకులా నపప్చ ప్రప్చ్యోతి క్వతితమపిపా తోా రహరిళ త్వయిస్తంపే సుంపత్వపుషిసతి హాసాంతరాపుజ్ఞ'' కிற படியே-தே ர் ரு மஞ்சும்படியானபடியை அநுஸந்திக்கிரூரெ று ஸ தி ண்டுெ ள் து.

மூலத்திலே எயிற்ரெடு என்றவ ந்தரம், இருக்கிற வடிவை ண்டு றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிரூர் (சீற்றத்தாே யித் யாதி). ' இரிந்து '' என்றதினர்த்தம் (அங்கே யிங்கே சிதறி) என்றது.

(க) ஸா - ஸ்த - கூரு.

மூ முஃனத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அஃனத்து மஞ்ச ளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
கஃனத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்த்
திஃனத்தஃனயும் செல்ல வொண்ணைச் சிங்கவேழ் குன்றமே. ()

பதம்.	உரை.
முஃனத்தசீற்றம்	மிக் ே ாபமானது
போய்	இ ்ருந்தும்போய்
விண்சுட	ஆ ாசத்தைச்சுடும்ப டியாகவும்
மூவுலகும்	மூன்றுலோகங் களி லுள்ளவர் ளும்
பிறவும்	மற்றும்
அஃனத்தும்	ப்ரஹ்மாதிலோ ளிலுள்ளவர் ளும்
அஞ்ச	பயப்படும்ப டியா வும்
ஆளரியாய்	ந ரஸிம்ஹ ரூபியாய்
இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற
அம்மானது	ஸர்வஸ்வாமியுடைய
இடம்	ஸ்தாநமானது
ஊனத்த	(எரியும்போது) த்வனி யாநின்றுள்ள
தீயும்	அக்நி யயு
கல்லும்	(அத்தாலேவேகிற)கற் கஃளயும்
அல்லா	இவற்றிலு ாட்டில் க்ரூரமாய்
வில்	வில்லை (ண
உடை	கயிலேயு டையரா
வேடருமாய்	ே டர் ஸையுமு டத் தாய்
திஃனத்தஃனயும்	(அநாஶ்ரிதர்களு ்கு) கூஷணகாலமாகிலும்
செல்லொ ா ணை	கிட்டவொண்ணாத
சிங்கே ழ்குன்றம்.	

சிதறி காய்ந்தபிமாறி ஒருவர்புக்கவிடத்திலே யொரு ர்புகாதே யோடும்படியாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்தாநம்

(நெரிந்தவித்யாதி) நெருக்கத்தாலே ஒன்றோடொன்று இழைந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில் தனே ழியே அந்த†த்வாரத்தாலே உழுவை யுண்டி புலி அது நீணெறிவாயிலே பெருவழியிலே ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள. (ஆனைச்சுவடுபார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைப்பிளந்து அத்தைப் பாநம்பண்ணுகைக்காக ஆனை போகிற பெருவழியிலே அவற்றைச் † சுவடொத்திருக்குமாயிற்று. ஆஸுர ப்ர ருதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு ந ரஸிம்ஹமடிச்சுவ டொத்துமாபோலே. ... ...(சு)

(த்வாரத்தாலே) என்றவநந்தரம் புறப்பட்டு'' என்று சேஷம். இத்தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களூடே தன் பலத்தாலே கீ கி வெளி ண்டி புலி ெளிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாபிவ்ருத்தியச் சொல்லிற்றாயிற்று. (சுவடொத்திருக்கும்) என்றதுக்கு-இங்கு ந்தாக்ராம் பண்ணாநிற்குமென்று ருத்து. ... ... (சு)

மூ. நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
லேத்த அங்கோ ராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
காய்த்தவாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங் ழைபோய்
தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேழ் குன்றமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உ ர.
நா	நாவானது	அங்கு	அவ்விடத்திலே(அவர்
தழும்ப	தழும்பேறும்படியாக		களுக்கு ஸ்துத்தியரு
நான்முகனும்	நான்கு முகத்தையு		ய் கொண்டு)
	டையப்ரஹ்மாவும்	ஓர் ஆளரியாய்இருந்த அம்மானதிடம்,	
ஈசனும்	ருத்ரனும்	காய்த்த	காய்கள் நிறைந்த
ஆய்	தந்தாமுடைய தரம்	வாகை	வாகைகளின்
	குலையாதபடியாக	நெற்று	நெற்று ள்
முறையால்	(அவன் சேஷி, நாம்	ஒலிப்ப	சப்திக்கும்படியாக
	சேஷபூதர் என்னு	ல் அதர்	கல்வழியிலேயுண்டா
	ம்) க்ரமத்தாலே		ன
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம் பண்ண,	வேய்ங்கழை	குழல்மூ கிலானது

வ்யா. ஏழாம்பா ட்டு. (மூனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகுமித்யாதி) த்ரைலோக்யமும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படியாக †ஆண்மையையுடைய வென்னுதல் †மநுஷ்யத் மும் ஸிம்ஹத்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றுதல்.

(கனைத்த) த்வநியாகின்றுள்ள அக்நியும் எரிகிறபோதை வெந்வெடென்கிற த்வநியையுடைத்தானவக்நியும் அதிலே வைக்கோல் போர்போலே வேகிறகல்லும், (அல்லாவித்யாதி) †இங்ஙனெரிகிற நெருப்பிலும் கல்லிலும் அடியிலாம் அங்குத்தைதோடர் முகத்தில் விழிக்கவொண்ணுதாயிற்று அவர்களுடைய க்ரௌர்யமிருந்தபடி. (தினைத்தனையும்) † கவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி சென்று கிட்டிக் கண்ணைச்சில்படவொ ணாதபடி யிருந்த தேசமாயிற்று. ... ... (எ)

அ ரு. எழாம்பாட்டு. (மூனைத்தவித்யாதி). ‘ எரிந்தபைங்கண் ” என்றதால் தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைநிலத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

‘ ஆள் ”என்றதினர்த்தம், (ஆண்மையை) என்றது. அதா து-சேவகத்தனம். “ ஆள் ” என்றதுக் ர்த்தாந்தரம், (மநுஷ்யத்வ மித்யாதி).

“அல்லா ” என்று விசேஷிக்கையாலே வேடர் கு ஆதிக்யம் தோற்றுகிறதென்கிறார், (இங்ஙனித்யாதி). ‘ தினைத்தனையும் ” தினையென்று ஸூக்ஷ்மமானதான்யமாய், எள்ளத்தனையென்னுமாபோலேயாய் பரிமிதாலத்தைச் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார், (உகவாதார்க்கித்யாதி). ... ...(எ)

எஅ பெரியதிருமொழி க ப, எ தி அ பா நாத்தழும்ப.

போய்	ஆ ாசத்தை யளாவும்	தியால்	நெருப்பாலே
	படி ஓங்கி	ிண்	ஆகாசம்
தேய்த்த	தன்னிலே உராய்கை	சிவக்கும்	சி ந்துகிடக்கிற
	யாலுண்டான		சிங்கவேழ்குன்றம். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டி (நாவித்யாதி). †நா ானது தழும் பேறும்படியாக சதுர்முகனும் தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு ஹிரண்யனுக் ஞ்சி மநுஷ்யவேஷங்கொண்டி திரிந்தவர்கள் அவன் பட்ட பின்பு தந்தாமுடைய தரம்குலையாதபடி முறையாலே ந்து சேஷித்வப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனுய்க்கொண்டி அவ்விடத்திலே இதுக்குமுன்பு அநுபவித் தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்தவாலைகளிலே நெற்ரூனது த்வநிப்ப †பாலைநிலத்துக்கடைத்த வ்ருக்ஷங்களிலையையும்சொல்லக்க வதிறே. (கல்லதர்வெய்ங்கழைபோய்) கழையென்று-மூங்கிலாய் அதென்று வழிக்குப்போர். ல்வழியிலேயெழுந்த வேய்ங்கழையு டி குழல் மூ கில் அது அந்தரிக்ஷத்தளவும் வளர்ந்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலேயுண்டான அக்நியானது மே த்தாலே ஆகாசம் கறுத்திருக்குமாபோலே இந்த நெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாயிற்று. †இத்தால் †அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க்கிடக்கும் †புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடை ய த்வநியாய்க்கிடக்கும். ... ... (அ)

அந. எட்டாம்பாட்டி. (நாத்தழும்பவித்யாதி). ஓரார்ப்ப கிர்ப்பஜநத்தாலே விக்ருதி ய யடை ்து ஹிர ் யணைக்கொன்றபடியை யநுஸந்தித்தாராய், பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனுயிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

ஈசனுமாய் என்கையாலே - முன்பு மநுஷ்யராயிருந்தமை ஸூசித மாயிற்றென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (நாவானதித்யாதி).

(பாலைநிலத்துக்கு) நிர்ஜலதேசத்துக்கு. முனைத்த சீற்றம்போய் விண் டெம்படி விருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுனை க்கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதிள் ந்துஸ்துதிக்குமாபோலே வி ்ஞ்சி கும்படியான மூங்கிலிலுண்டான அக்நிக்கு அஞ்சி காட்டுவாகைகள் துதிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து ருத்தருளிச்செய்கிறார், (இத்காவித்யாதி). (அகவாய்) எ கிறது - உள்ளிருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே ன் க. (புற ாய்) என்றது - அந்த திவ்ய தேசத்தைச் சுற்றிலுமுண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென்க. .... (அ)

ம்மு.— நல்லி நெஞ்சே நாந்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்கநின்ற ாயிரந் தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை யார்த்ததர்வாய்
சில்லி சில்லென் றுல்லுறுத சிங் வேழ் குன்றமே (கூ)

ப மை.	உரை.	ட த	உரை.
நம்முடை	நமக்கு ஆஸ்ரயணீ ஸ்ய	உடைப்ப	டயப் பண்ணும்ப டியர்கவும்
நம்பெருமான்	நமக்கு ஸ்வாமியாய்	புல்இலை	பணையோலையான்து
அல்லிமாதர்	தாமரைப்பூ யிருப் பிடமாகவுடையபெ ரியபிராட்டி ார்	ஆர்த்து	ஓசைப் படும்படியா வும்
புல்க	கட்டிக்கொள்ளும்படி	அதர்வாய்	வழியிலே (ள்
நின்ற	எழுந்தருளி யிருக்கிற	சில்லி	சில்வீடென்னும்ப கூவி
ஆயிரம்தோள	ஆயிரம் திருத்தோள்க	சில்என்று ஒல்	சில்என்னும் ஓசைமா
ன்	ளையுடைய ஸர்வே ஸ்வரனுடைய	அறுத	றுதபடியுமான
இடம்	ஸ்தாநமானது	சிங் வேழ்குன்ற	
நெல்லி	நெல்லிமரங்கள்	நல்லைநெஞ்சே.	எனக்குப்பா ன் நெஞ்சே.
மல்கி	நிறைந்து	ாம்தொழுதும்	நாம் (அ கேசெ று அனைத்) தொழு
கல்	கற்களில்		து -ஜ்ஜீவிப்போம்.

வீயா.— ஒன்பதாம்பாட்டு (நல்லைநெஞ்சே) எனக்குப்பாங்கான நெஞ்சே.. † ஸம்போதித்து நெஞ்சே. நீயெக்குப் பாங்காயிறே இப்பேறு†பெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம். இது இத்திருமொழியிற் பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியாபதம். (நம்மு டை நம்பெருமான்) † நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனை

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லைநெஞ்சேயித்யாதி).* நான்முகனுமீசனுமேத்தச் செய்தேயும் சீற்றம்மாறுதேயிருக்கப் பிராட்டிபோய் ஸம்ஸ்லேஷித்துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டு கொள்வது.

நல்லையானநெஞ்சே என்று விசேஷணமாக வொருயோஜனை யருளிச் செய்து நெஞ்சே. நீ நல்லையென்று அன்வயித்து யோஜநாந்தரம், (ஸம்போதித்தித்யாதி). (பெற்றது) என்றவநந்தரம் 'என்கிறாரென்றாமாம்" என்று கூட்டுவது. இங்ஙனன்றாகில், (ஸம்போதித்து) என்று சொல்லவேண்டாவிறே. நம்பெருமான் என்னவமைந்திருக்க, 'நம்முடை" 'என்று விசேஷித்ததாலே, தாம் நிரூபகரானமைதோற்றுகையாலே, அத்தலைத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார், (நித்யேத்யாதி). 'அயர்வறுமமரர்கள்" என்னக்கடவதிறே.

மூ. செங்கணெளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றுடைய
எங்களீச னெம்பிரானெ யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல் சீர் வண்டறை தார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல் மாலை வல்லவர் தீதிலரே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	சிந்த	உடைய	வாஸஸ்தாநமாகவு
ண்	கண் ணையுடைய		டையனுய்
ஆளி	ஸிம்ஹநங்கள்	எங்கள்	ஸம்ஸாரிகளான நம்
இட்டு	(திருவடிகளிலேஸ		போல் ார்க்கும்
	மாராதநோப ரண	ஈசன்	ஸ்வாமியாய்
	ங்களை) ஸமர்ப்பி	எம்பிரானை	எனக்கு ..ப ாரகனு
	த்து		ன ஸர்வேச்வரன்
இறைஞ்சும்	ஆச்ரயியாநின்றுள்ள		விஷயமாக
சிங்கவேழ்கு '	சிங்கவேழ் குன்ற த்	இரு	பெரிய
று	தை	தமிழ்நூல்	தமிழ்சாஸ்த்ரத்தில்

யிருக்குமாபோலே நமக்கும் ஆச்ரயணீயனுய்க் கொ 'டுவந்து ஸந் நிதிபண்ணின ஸர்வேச் ரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாச ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கி யோடப்புக்கவாறே ப்ரதிகூலநிராஸநத் துக்காக இவ்வடிவு கொண்டதுபோய் அநுகூலர் பக்கலிலேயும் வந்து பலிக்கு மளவாயிற்று." என்று அந்தச்சீற்றத்தை ஆற்று கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாயிற்று. (ஆயிரந்தோளன்) இவ்வாணத்தால் இவனைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம் தோளுண்டாமாயிற்று.

(நெல்லியித்யாதி) நெல்லிகளானவை மிக்குக் கற்களையுடையப் ப 'ணுமாயிற்று. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களையுடையப் பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வனிக்கவெ ன்னுதல் பனையோலை ஓசைப்படவென்னுதல். † அதர்வாபிலே வழியிடத்திலே. சில்லியுண்டு †சில்வீடு அது சில்லென்னு கிற்கு மாயிற்று ஒரு சப்தாநுகாரத்தைப் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. ஒல்ல ருத த்வனிமாருத. ... ...( )

ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சிடந்தபோது அவனெலும்பு உடையும்படியும் அவனுடைய ஆர்த்துக்கொள்ளுகையும், அவன் ர 'தம் சில்லென்று புறப்ப டும்படியும் அத்தேசத்தைக் கண்ட உடனேஸ்ம்ருதிவிஷயமாகிறதென்னும் கருத்தாலே வர்ணிக்கிறுரென்றுகொள்வது. (சில்வீடு) என்றது - பக்ஷி விசே ஷம். இப்படி நரஸிம்ஹாவதாராபதாநத்தில் த்வனிக்குஸுசி மான தேசமா னையாலே, "நாம் தொழுதும்" என்கிறுரென்று கருத்து. ... (கூ)

புலவன்	வல்லவராய் [வாய்	செ ங்கையாளன் மிகவும் ஔதார்யத்
ம ங்கையாளன்	திருமங்கைக்கு ராஜா	தயுமுடையரான
தொல்மன்னு	அநாதியாய்நிலைநின்ற	கலியன் ஆழ்வாரருளிச்செய்த
சீர்	ஸ்ரீயையும்	செம்சொல்மா செவ்வியசொல்தொ
வண்டு	வண்டுகள்	லை டையை
அறை	சப்தியாநின்றுள்ள	வல்லவர் கற்கவல்லவர்கள்
தார்	மாலையையும்	தீதிலர் பொல்லா ங்கு இல்லா
		தவர் ஆவர். (க0)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணித்யாதி). வீரஸ்ரீயாலே சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானனை தகளுக்கு ப்ரதிகூலமான ம்ருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராத நோபகரணமாகக்கொண்டுவந்து பொகட்டு ஆஸ்ரயியாநிற்குமாயிற்று. †ஸ்ரீ கண்டாகர்ணைழ்வான் இது ப்ராஹ்மண ம்சம் உத்தமம்"என்று இது புதிசு' என்ருணிறே. சிங்கமே ழ்குன்றம் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்ருஸ்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ் நூற்புல ன்) ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணுதபடியிருக்கிற தமிழ் சாஸ்த்ரோக்தமான படிபக்கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுடையவர். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர் ாஹகரானவர். (மன்னு தொல்சீர்) நிலைநின்ற பாரதந்த்ர்ய ஸ்ரீயையுடையவராயிற்று. (க) லக்ஷ்மீலக்ஷ்மீஸம்பன்ன லக்ஷ்மமேணை லக்ஷ்மி ஐம்பந்த" வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி * அறையாநின்றுள்ள மாலையையுடைய ஆழ்வார் (செங்கையாளன்) † மஹோதாரன் இப்ப்ரபந்தத்தைப்பிறர்க்கநுபாவ்யமாம்படி பண்ணித் தந்தவரிறே. (செஞ்சொல் மாலை வல்லவர்) அரிய அர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்ருன செவ்விய சொல்தொடை வல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதியைப் போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதிறே...(க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அந. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணரளியித்யாதி). (உ) నవంశవమిదంపుణ్యం వేదపారగమచ్యుత। యజ్ఞశీలంమహాప్రాజ్ఞం బ్రాహ్మం శివముత్తమమ్ - நவம்சவமிதம் புண்யம் வேதபாரகமச்யுத யஜ்ஞசீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம் ப்ராஹ்ம ம் சிவமுத்தமம்"என்கிற வசநத்தையுர்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிருர் (ஸ்ரீகண்டாகர்ணைழ்வானித்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) - சப்தியாநின்றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளுமவனென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரன்) என்று. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா - பா - "அ - 2 கு.

ஆழவார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து எட்டா திருமொழி ொ கு.

மூ கொங்க ர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோ லனெம்பிரா
சங்குத குதட டல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண் ணினன்
பொங்குபுள்ளினா ாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் பொ குகீர்
செங்கயல் திளைக்குஞ் சுனைத் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.

பத .	உரை.	பத .	உரை.
ச கு	சங்குள்	புள்ளினா	பகாஸுரனுடைய
தங்கு	பொருந்தி	ாய்	ா ய [ணய்.
தடம்	பர திருந்துள்ள	பிள த	கிழித்துப்பொ ட்ட
டல்	திருப்பாற் டலில்	பிரான்	என் கு ப ரிகளுய்
துயில்கொண்	ளர்ந்தருளுகிற்	புராணர்தம்	புராணப்ரஸித்தனை
ட	வனுய்		ஸர்வ ஸ வர ணு
தா ாக்ண்	தாம ரமலர்போ ற		டய
ணினன்	திரு க ஸயு	இடம்	ஸ்தாகமாய்
	டயனுய்	பொ குநர்	மிக் ஜலத் தயுடை
ோவலன்	ருஷ்ணனுய் ெ ா		த்தாய்
ொங்கு	பரி ளம் [ண்டு	செ	சிவந்த
அலர்ந்த	வீசாநின்றுள்ள	கயல்	மத்ஸ்யங்களான வ
மலர்	புஷ்பங்கள் நி றைந்த	திளைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற
குருந்தம்	(அஸுரா விஷ்டமா	சுனை	சுனைகளையுடைய
	ன) குருக்கத்தினை	திருவே கடம்	திருமலையை
ஓசித்த	நிரஸித்த னுய்	நெஞ்சமே	மநஸ்ஸே.
பொ குை	கிளர்ந்துவ த	அடை	கிட்டப்பாராய்....(க)

அந. கொங் லர்ந்த ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, (க) நின்ற செந்தீ ாண்டு சூ ற நீள் விசும்பூடுரிய' என்றும், (உ) "கனைத்த தியும் கல்லும்" என்றும் (ங) 'தேய்த்த தியால் விண்சிவக்கும்" என்றும் விரோதி ருக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கும்படி ய யநுஸந்தித்து, (ச) ' நெஞ்சே! நாந்தொழுதும்" ' று அநுஸ தித்தார். இப்படி நிலவெம்மையை யநு ந்தித்ததே ஹேது ா பரம்காருணிகனுன ஸர்வேஸ்வரன் இ ிடத்தில் தன்னுடைய படிகளை காட்டிக்கி ாடு க், க ண்ட நுபவிக்கிறுரென்று ஸந் தியுட்கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (விரோதியித்யாதி). (ஙு) பொங்குநர் செ யல் திளை குஞ்சுனை" எ றிறே அநுஸந்திக்கிறது. குருந்தம் புள்,

( ) - ா - ஙு (ங) - எ . அ. (ஙு) - அ - .
( ) க - எ. ( ) க - எ - .

வ்யா -வெ ங்குப்ரவேசம் †விரோதி நிரஸநசீலனுய் †ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷஸ் பா னுய் †ஸர் ந்தராத்மா யிருக்கிற †ஹரியா ன் வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னுனென்று ஒரு சிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையா உதவிற்றொரு டினைவக்கி ர ந்து தோற்றி அவனுடைய விரோதி யப்போக்கி உப ரித்தவன் † அவனொரு னளவிலேயும் பர்ய ஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொ ன்னேரல் லாருடைய ஸம் ரத(ம்)ரிதத்தைப்போக்குகைக்காகத் திருமலை யிலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனன் நாமங்கேபோ யநுபவிப்போமென் று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். † தமிழ்பாஷை நை யாடுகிறதுக் கும் எல்லையான நிலமாயிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு (வெ ங் லர்ந்த) பரிமளத் த ப்ர ஹ்மியாகிற் பதான மலரையுடைத்தான. (குருந்தமொசித்த) † அடியேபிடித்து த் தலையளவும் பூத்து தர்சநீயமாய் அஸுராதே சத்தாலே நலிவ தாகத்தேடி நிற்க இ.கழகிதாயிருந்தது முறித்து காரியங்கொ ள்ளுமேவாம் என்று ஒசித்தாணையிற்று. (கோவலனெம்பிரான்)

பேய், மாமருது ஸ நிரஸித்தபடி யச் சொல்லுகையைப்பற்ற, (விரோதி நிரஸநசீலனுய்) என்றது. ( ) கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவை' இத் யாதியைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ் பாவனுய்) என்றது. (உ)' பாரும் நீரெரிகாற்றிவை" இத்யாதி யப்பற்ற (ஸர்வாந்தராத்மாவாய்) என்றது. (ங) திண்டிறலரியாய என்.' என்றத் தப்பற்ற (ஹரியா னித்யாதி). (ச) பேசுமின்திருந மம்" கிற பாட் டக் டாகூஷித்தருளிச்செய்கிறார், (அவனொருவனித்யாதி). திருமலை ய அநுபவிக்க கு நியாமகாந்தரம் (தமிழித்யாதி). இத்தால், - சிங்கவேழ்குன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினால் அங்குள்ளார் டு ராய் தாம்தமிழரா யாே ; (ஞ) *போதயந்த பரஸ்பரம் பண்ணு க குச் சேரவிழாமையாே இத்திருமலை யிலே இரண்டும் லசியிருக்குமெ று அநுபவிக்கிறாரெ று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (வெ ர்கித்யாதி). ஹிர யன்தான் *கொலை கை யாளனுய் தன்னுடைய விரோதித்வந்தோற்றவிருந்தான் குருந்தம்முத ானை வை ஆநுகூல்யந்தோற்ற து ஞ்ச ளாயிருக்கை யாலே அனிலும் க்ரூர ளென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற் ற யருளிச்செய்கிறாரெ ன்று அ தாரி யிட்டுக்கொள் து.

அழித்த என்றுதே ' சித்த ' எ றதுக்கு வாஸ ந (அழியே பிடித் தித்யாதி). இத்தால் - மாயாம்ரு த்தை ம்ருகமெ று பிடிக்கத் தேடிறற் போலே பூத்தமரமென்றே பூவுதிராதபடி பேர்த்தாே ன்றதாயிற்று. குருந்

(க) - அ - சு.
(ா) - அ - எ.
(ங) - அ - ஈ.
(ச) க - அ - கூ.
(ஞ) தீதை - ா - க .

மூ. பள்ளியாவது பாற்கட லரங்க மிரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்[றும்
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ண னென்றெண்ணிகாடொ
தெள்ளியார் வணங்கும்மலைத்திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்	வலியநெஞ் சுடைய	எந்தை	எனக்குநாதனுய்
பேய்	பூதனையுயி ய[ளான	பிரான் அவன்	உபகாரகனனஸ்வே
முலை	முலைகளானனவை		ஸ்வரனனவன்
இரங்க	தானெசுரக்கும்படி	பள்ளியாவது	(கண்வளர்ந்தருளும்)
பிள்ளையாய்	சிறியகுழவிவடிவு		படிக்கையாவது
	கொண்டு [ணனை	பாற்கடல்	திருப்பாற்கடலும்
உயிர்	(அவளுடைய) ப்ரா	அரங்கம்	திருவரங்கமு ாம்.
உண்ட	அழுது செய்தருளின	பெருகும்	வளருகிற
	வுயர்	இடம்	ஸ்தானமானது

க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துக்குருந்தைமுறித்தாற்போலே என் விரோதியைப்போக்கி எனக்கு உபகரித்தவன். † அதின் நினைவின் படி காரியம் செய்கையன்றிக்கே என்னுடைய காரியஞ்செய்த பகாரகன். (சங்கித்யாதி) இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத் திருப்பாற் கடலிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது சங்கென்றுபேர்பெற்றவையடையச் சேராநிற்பதாய், ண்வளர்ந்தருளுங் கைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ண்வளர்ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து வந்து தோற்றினபகாஸுரனை வாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோதி களைப்போக்குகை பழையதாகச் செய்துபோருகிறவர் ந்து வர்த்திக்கிற ஸ்தானம். (பொ கித்யாதி)†ஜலத்தினுடைய ஸம்ருத்தி யலினுடைய களிப்புக்கீடாயிருக்குமிறே. இளமையாலே சி ந்த நிறத்தையுை ய கயல்களானவை களித்து ர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய திருமலையை அடை நெஞ்சே. என்கிறார் ....(க)

தொசித்தமே தமக்கு உபகாரமாக்கி அத்தால் அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (அதின் நினைவித்யாதி). நீர்ப்பசையற்ற நிலமாகையாலே *ஓய்ந்தமாவாயிருந்தது, அதுக்கு ப்ரதிசீர்ஷமான நிலமென்று தோற்ற 'பொ 'கு நீர்" என்கிறாரென்று விவகூஷித்தருளிச்செய்கிறார், (ஜலத்தினித்யாதி). "சங்கு தங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக் ண்ணினன்" என்றத்தை முந்துற அநுஸந்தித்து, பாட்டு அநுஸந்திக் க அந் யம். ஆக இப்பாட்டால்.திருமலை சென்றுகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதி எதுகூலவேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனென்று சொல்லிற்றுயிற்று. ... ... (க)

தெள்ளியார்	அநந்யப்ரயோஜநர்	என்று எண்ணி	என்று (பலகாலும் இ
வெள்ளியான்	(க்ருதயுகத்தில்) வெ		வ்வழிவுகள) அநு
	ளுத்தநி றத்தையு		ஸந்தித்து
	டையவன்	காடொறும்	ாள்தோறும்
கரியான்	(கரியுகத்தில்)கறுத்த	வணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கிற
	நிறத்தையுடைய	மலை	மலையான
	வன்	திருவேங்கடம்	திருமலையாம்;(அதை)
மணிநிறவண்	(த்வாபரயுகத்தில்)நல		நெஞ்சமே. அடை. (உ)
ணன்	மணிபோன்றநிறத்		
	தையுடையவன		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடலரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணீயனய்க்கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் படிக்கை. அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காகக் கோயில். (இரங்கவித்யாதி) மூலையை ஸ்பர்சித்தவளவிலே நெகிழ்ந்து மூல சுரக்கும்படியாக வென்னுதல். அன்றிக்கே. அவள் கதறவென்னுதல். வண்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதநையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டானையிற்று. † மௌக்த்யத்தாலே உயிருக்கும் மூலக்கும் வாசியறியாதே அமுது செய்தானையிற்று. (எந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்) எனக்குக் குலநாதனை உபகாரகன் வர்த்திஷ்ணுவாய்க்கிறதேசம் பெருகுகை வளருகை. அத்தால் - †வர்த்திஷ்ணுக்கையைச் சொன்னபடி. (வெள்ளியாணித்யாதி) கொண்ட கொண்ட வடிவெல்லாமிவர்க்கு உத்தேச்யமாயிருக்கிறதாயிற்று அவன் கொண்ட வடிவாகையாலே. க்ருதயுகத்தில் வெளுத்த நிறத்தையுடையனாய், கலியுகத்தில் கறுத்த நிறத்தையுடையனாய், த்வாபரயுகத்தில் வந்தவாறே ச்யாமமான நிறத்தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வழிவுகளையநுஸந்தித்து தெள்ளியாருண்டு † அநந்யப்ரயோஜநரானவர்

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் க்ஷீராப்திசாயித்வம் பின்னிட்டு ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதை தொட்டிற்கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்க அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பிள்ளையாயுயிருண்ணக்கூடுமோ வென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (மௌக்த்யத்தாலே யித்யாதி). (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றதுக்குதொட்டிற்பிள்ளை போயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்றுகருத்து. (அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது - (க) "பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை" இத்யாதியாலே அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருந்த

(க) தி - ச - வி - சூ.

மூ. கின்றமாமருதிற்று வீழ நடந்த கின்மலன் நேமியான்
என்றும் வானவர் கைதொழு மிணைத்தாமரை யடி யெம்பிரான்
கன்றி மாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்கிட ர் நீக்குவான்
சென்று குன்ற மெடுத்தவன் திருவேங்க மாடெனெஞ்சமே. ()

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
நின்ற	(அஸுராவேசத்தா லே)பேராதேநின்ற	எம்பிரான்	உபகாரகனுய்,
மாமருது	பெரியமருதமரம்	கன்றி	(இந்த்ரன்)சீறபித்து
இற்றுவீழ	முறிந்துவிழும்படி	மாரி	மஹாவர்ஷத்தை
நடந்த	நடுவேபோன	பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்க
நின்மலன்	நிர்மலமானமநஸ்ஸை யுடையனுய்	ஆ	பசுக்களுடைய
நேமியான்	திருவாழியை(த்திருக் கயிலே)யுடைய	நிரைக்கு	திரள்களுக்குண்டான
வான ர்	நித்யஸூரிகள் [னுய்,	இடர்	துகத்தை [காக
என்றும்	எப்போதும்	நீக்குவான்	போக்கி ரகூஷிக்கைக்
கைதொழும்	ஸேவித்துக்கொண்டி ருப்பதாய்	கடிது	சடக்கெ ன
தாமரை	தாமரைமலர்போன்ற	சென்று	போய்
இணையடி	இரண்டு திருவடிகளை யுடைய	குன்றம்	கோவர்த்தநமலையை
		எடுத்தவன்	குடை யாகத்தரித்தஸ ர்வேச்வரன்எழுந் தருளியிருக்கிற
		திருவேங்கடம்	நெஞ்சமே. அண் . ()

கள் நாடோறும் வணங்குவர்களாயிற்று நித்ய ஸூரிகளைப்போலே நித்யாநுபவம் பண்ணும் †மலையான. ... ... (உ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (நின்ற) † அஸுராவேசத்தாலே பேராதே நின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது † அவ்வருகே விழுந்தது † இவ்வருகேயாயிற்றதாகில் செய்வதென் . என்று பயப்படவே டும்படியாயிருக்கிறதாயிற்று. அது முறிந்து விழும்படியாக.

திருமழிசைப்பிரான்போல்வார் ளென்கை. (மலையான) என்றவநந்தரம், திருவேங்கடமித்யாதியைப் பூரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... ... (ஒ)

அ நு. மூன்றும்பாட்டு. (நின்ற மாமருதித்யாதி). "பெருகுமிடம்" என்றதாலே - நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்றுச்செய்தவற்றை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

மருதானபோதே நின்றிராதோ 'நின்ற" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (அஸுரேத்யாதி). (நின்றமாமரம்) என்றும் பாடமுண்டென்று சொல்லுவர்கள். 'மா" என்றதிக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறுர், (அவ்வருகேயித்யாதி). (இவ்வருகே) என்கையாலே, தாமும் க்ருஷ்ணனுமொரு ப்ரதேசத்திலே யிருந்தமை தோற்றுகிறது. "நின்மலன்" என்ற

ழ்ம. பார்த்தற்காயன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர்
கோத்தங் காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்
ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவிய வெம்பிரா
தீர்த்தநீர்த் தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.[ன்

டதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	த்வாபராந்தத்தில்	கோத்துப்பிணை	கைகோத்து ஆடினவ
பாரதம்	பாரதயுத்தத்திலே	ந்த	னுய்,
பார்த்தற்காய்	அர்ஜுநனுக்காக	ஏத்துவார்தம்	வாழ்த்துமவர்களது
கைசெய்திட்டு	கையுமணியும்வகுத்து	மனத்து	மநஸ்ஸில் [னுய்,
வென்ற	(துர்யோதநாதிகளை)	உள்ளான்	விடாதே யிருக்குமவ
	ஜயித்து (அத்தா	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
	லே)	மேவிய	பொருந்தியிருக்கிற
பரஞ்சுடர்	மிக்க ஒளியையுடை	எம்பிரான்	ஸ்வாமியுடையதாய்
[ல்	யனுய்,	தீர்த்தம்	பாவநமான
ஆயர்தம்பாடியி	திருவாய்ப்பாடியிலே	நீர்	ஜலத்தையுடைய
எங்கோவலன்	கோபகுலத்திலவதரி	தடம்	தடாகங் ளாலும்
	த்து	சோலை	பொழில் ளாலும்
அங்கு	அக்கோகுலத்தில்	சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
குரவை	குரவைக்கூத்தில்	திருவேங்	டமடைநெஞ்சமே. (ச)

†நெஞ்சில்†நினைவின்றிக்கே அது முறியும்படிநடந்த சுத்தியையுடை யவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா தன் னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான பரிகரமுண்டாயி ருக்கச் செய்தே கிடீர் தான்வந்தகப்பட்டது. (என்றுமித்யாதி) நித்ய ஸூரிகள் ஒருநாடாகப் பரியவிருக்குமவன்கிடீர் தனியே புகுந்த கப்பட்டான். (கன்றியித்யாதி) பெரிய சீற்றத்தையுடையனுய்க் கொண்டு இந்த்ரனைவன் மேகங்களையேவ அவையும் அவன் கருத் தை யநுவர்த்தித்து மாரிபொழிந்திட. (ஆனைக்கிடர் நீக்குவான் கடிதுசென்று குன்றமெடுத்த ன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமில் லாதவற்றின்மேலே ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் கதிரடையிட்டுச்சென்று கோவர்த்தநத்தையெடுத் தவன். (திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே) †ஒருமலையை யெடுத்துப் பரி ஹரித்தவன் ஒருமலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான் அவனை யா ரயிக்கப் பார் நெஞ்சே யென்கிறார். ... ... (ங)

பதவாஸனை, (நெஞ்சிலித்யாதி). (நினைவு) அஸுராவிஷ்டமென்கிற நினைவு. அன்று சென்று குன்றுருன்றையேந்தினதும், இன்று குன்றில் நின்றதும் என் றும் ஆஸ்ரிதர்க்காகவென் றருளிச்செய்கிறார், (ஒருமலையையித்யாதி). ஒருமலை ஆதேயமாய், ரக்ஷணோபகரணமாய், திருமலை ஆதாரமாய் ரக்ஷணோபகரண மாயிற்று; என்றும் திருமலைபோலே காணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம்.()

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காய்) பார்த்தனுக்காக. (அன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு) பாரதலயுத்திலே கையுமணியுமாக வகுத்தப்படைபொருத்தி. (வென்ற பரஞ்சுடர்) தோல்வி தூர் யோதநாதிகள் தலையிலேபாய் வெற்றி †தன் தலையிலேயாம்படியாக வாயிற்று அவர்கள் விஷயத்தில் பண்ணின †ஓரம். (பரஞ்சுடர்) தர்மபுத்ரன்றலையிலே யபிஷேகத்தைவத்து த்ரௌபதி குழல் முடித்தபின்பு திருமேனியில் பிறந்த ஒளஜ்வல்யம். (க)† ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்யஃ ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்யஃ ". (கோத்தித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனாக இடையிலே தொடித்து. (குரவை பிணைந்த வெங் கோவலன்) †குரவைக்கூத்தை மன்றிலேயாடி ஆய்ர்தர்க்கத்தைப் †பின்னிக்கொடுத்தவன். (ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான்) குரவைக் கூத்தை யநுஸந்தித்து அதிலே ஈடுபட்டு ஏத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரிய பிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனைற் போலேயாயிற்று ஏத்துமவர்கள் நெஞ்சுவிட்டுப் போகமாட்டாத படி.(தீர்த்தநீரித்யாதி)†எல்லா ஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்க வற்ரூன ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் ஸ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. ... ... (சு)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்கித்யாதி) ஒருவ்ருகூத்தையும் ஒரு பகுனியையும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரத மஹாரத ரான பீஷ்ம த்ரோணாதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த துர்வ்யூ கத்தையும் வென்ரூன், அப்படிப்பட்டவன், அபலைகள் கைகளிலே யகப்பட்டு க்கூத்தாடுகிரூனென்று அவனுடைய வீரஸ்ருங்காரரஸத்தை யநுஸந்திக் கிரூரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(தன்தலையிலே) என்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான தர்ம புத்ராதிகள் விஷயத்திலே என்றபடி. (ஓரம்)பகுபாதம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (ராக்ஷஸேந்த்ரமித்யாதி). 'அபிஷ்வ்யசலத்ரூ யாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம்விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வரः ப்ரமுமோதஹ அபிஷிச்யச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருத க்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வர ப்ரமுமோதஹ. '"எம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம், (குரவையித்யாதி). (பின்னி) - பூர்ணமாகவென்றபடி. "தீர்த்தம்' என்ற பதம் பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாத்ரு ஷ்டஸகல பலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய் கிரூர் (எல்லாவித்யாதி). ... ... (சு)

(க) ரா - பா - க - அரு.

ழு. வண்கையானவுணர்க்குநாயகன்வேள்வியிற்சென்றுமாணியாய்
மண்கையா லிரந்தான் மராமர மேழு மெய்த வலத்தினன்
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்
தின்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.(நு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்கையான்	உதாரமானகையை யுடையனுய்	இமயத்து உள்ளான்	ஹிமவானில் (திருப்பிரிதியில்) எழுந்தருளியிருக்குமவனுய்,
அவுணர்க்கு நாயகன்	அஸுரர்களுக்கு தலைவனான மஹாபலியினுடைய	இருஞ்சோலை	தெற்குத் திருமலையான திருமாலிருஞ் சோலையிலே [கிற
வேள்வியில்	யாகசாலையிலே	மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணு
மாணியாய்	ப்ரஹ்மசாரியாய்	எம்பிரான்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,
சென்று	போய்		(மூதலியின் கையிலேயளிப்பட்ட)
மண்	பூமியை		
கையால்	தன்கையாலே	தின்	பலிஷ்டமான
இரந்தான்	யாசித்தவனுய்,	கை	திதிக்கையையுடைய
மராமரம்எழும்	எழுஸாலவ்ருக்ஷங்களையும்	மா	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
எய்த	(ராமாவதாரத்தில்) ஒருபடிப்படப்போக்	துயர்	துக்கத்தை
	கின [ய்	தீர்த்தவன்	போக்கினஸர்வேச்வரன்ஸந்நிதிபண்ணி
வலத்தினன்	மிடுக்கை யுடையனு		
எண்கையான்	அநேகம்திருக்கைகளையுடையனுய்		யிருக்கிற
		திருவேங்கடம்	அடைநெஞ்சமே. ()

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) † உதாரனுயிருந்தானுயிற்று. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குத் தலைவனுயிருந்தானேயாகிலும் ஒளதார்யமென்றொருகுணம் கிடக்கையாலே அம்பாலேயழிக்கலாயிருந்ததில்லை. இவன்றன் கொடுக்க உகந்திருந்தான்; அவன் உகந்தவழியே வாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனுக்கி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி). கீழே ஆஸ்ரிதர்க்காக தௌத்யஸாரத்யங்களைப் பண்ணினபடியாலே கையாளாக்கினபடி சொல்லிற்று; அவ்வளவன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னையிரப்பாளனுக்கியும் மழுவேந்திக்கொடித்தும், பலவிடங்களிலேயும் ஔஸரப்ரதீக்ஷனுய் அனாகூலயத் தலை கூலய வந்துதவினபடியை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

மஹாபலிவண்கையாலுயிருந்தது ஸ்ரீய:பதி மாணியாகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறுர், (உதாரனுயித்யாதி).

வாங்கிணையிற்று. (மாணியாய் டண் கையாவிரந்தான்) அவனு டைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணை,னவடினைவக்கொண்டு சென்று, தன்கையிலே †பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டபூமியை யிரந்தாணையிற்று. (மராமரம்) ஆ ரிதரை விஸ்வளிப்பித்தும் கார் யம் செய்து கொடுக்குமவன். (வலத்தினன்) மிடிக்கை யுடையவன். (எண்கையான்) ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்குறுப்பான திவ்யாயு தங்களைத் தரிக்கைக்கும் †பலதிருக்கைகளையுடை யவனென்னுதல். அன்றிக்கே திருவட்டபுயகரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இம யத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனை வன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) ம்லேச்சபூமியான தெற்கில் திரு மலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனைவன் (திண்கைமாதுயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் ான் முதலையாலே பீடிபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ண மாட்டாத வளவிலே வந்து அவனுடைய துக் த்தைப்போக்கி ரக்ஷி த்தவன். (தி ை) தன்னையொழிந்தவற்றையடைய இடர்படுத்து மவன்ற னிடர்பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்னக. (திருவேங்க டம்) †ஸ்ரீகே ந்த்ராழ்வான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து

(பருத்திபட்டபன்னிரண்டுபடி க) யாவது-கொட்டைவாங்கிப், பன்னிச் சுருட்டி, நூலாக்கியும், பாவோடி, நெய்து, மடித்து விற்றுப்பொகடும் படி யும் தோய்த்து லர்த்தி, உடித்துக், கிழித்துவிடும்படியும், சேதநர்க்கு வச்ய மாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் - ஈச்வரன் தன்னில் விபக்தமாக்கி பஞ்சீக்ருத மாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதி சரீரங்களாக்கி லோகவ்யவஸ்த்திதியுண்டா க்கி, அவாந்தரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ரக்ஷித்து, ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ர ளயத்திலே யெடுத்து எயிற்றிலேவைத்து வயிற்றிலேவைத்து உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபடிகளை யெண்ணிக் கண்டுகொள்வது. ஆக, இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாதீநடானதென்றதாயிற்று. (க) த்வంనిర్మా జరరూచ తవ త్రి లో కీ ం భిక్షాదియమృతే భూతా దురాపా మధ్యేతథాతు న విచక్రమిషే జగచ్చేత్ త్వద్విక్ర మిః కథమివ శ్రుతిరఙ్చితా స్యాత్ ॥ త్వం నిర్మితా జఠరగాచ తవ త్రిలోకీ ం భిక్షాదియమృతే భూతా దురాపా మధ్యేతథాతు న విచక్రమిషే జగచ్చేత్ త్వద్విక్రమైః కథమివ శ్రుతిరఞ్చితా స్యాత్' என்கிறதநுஸந்தேயம். (பலதிருக்கைகளையுடையவன்) என்றது - எண்கை யான்" எ ணப்பட்டகையானென்கிற சப்தார்த்தத்தைப் பற்ற. இத்தால் - (உ) "தோள் ளாயிரத்தாய் என்றதை நிணைக்கிறது. "மா' என்று ஆனையாய், இப்போது இந்த அபதாநத்தையநுளிச்செய்ததின் கருத்தைக் காட்டுகிறார், (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). ... ... (ங)

(க) அதிமாநு - ஸ்த - சு. (உ) தி - வாய் - அ - க - கo.

ழு எண்டிசைகளு மேழுலகமும்வாங்கிப் பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டொராலிலைப்பள் ளிகொண்டவன்பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவ
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன்ஒள்ளெயிற்றெரு [ன்
தி டிறலரியாயவன்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
எண்திசை ளும்	எட்டுத் திக்குக்களையும்	தீர்த்தவன்	போக்கினவனும், [ய
எழுலகமும்	எழுலோகங்களையும்	ஒன்திறல்	மிக்கமிடுக்கை யுடை
பண்டு	மஹாப்ரளயத்தில்	அவுணன்	அஸுரனெனுஹிரண்ய னுடைய
வாங்கி	அமுதுசெய்து	உரத்து	மார்பிலே
பொன்	ப்ரகாசமான	உகிர் வத்த ன்	திருவுகிரை வைத்துக் கிழித்த னும்,
வயிற்றில்	(தன்) திருவயிற்றிலே	ஒள்	ஒளிதங்கின
பெய்து	வைத்து	எயிற்றெரு	பற்களுட
ஓராலிலை	ஓராலந்தளிரிலே	திண்	சலியாத
பள்ளிகொண்ட வன்	கண்வளர்ந்தருளினவ னும்,	திறல்	மிடுக்கை யுடைய
பால்	பால்போன்ற (ப்ரகாசனை)	அரியாயவன்	நரஸிம்ஹரூபியானவ னும்
மதிக்கு	சந்த்ரனுதிக்குவந்த		நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
இடர்	கஷ்டத்தை	திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (கூ)	

பிற்பாடனைகுறைதீர ஆஸ்ரிதர்க்கு முற்பாடனையுதவுகைக்காக ந்
திருக்கிற தேசமாயிற்று. ... ... (நு)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) எட்டுத்திக்குக்களோடே கூடியிருந்துள்ள லோகங்களேழையும் வாகி ப்ரகாசமான திரு யிற்றிலேவைத்துப் பண்டு பவனையிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடையவன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) பால்மதியுண்டு சந்த்ரன் அனுக்கு தர்மிலோப பர்யந்தமாக ஓரிடர்வர அது அவ்வளவாகாத படி பரிஹரித்து அவனிடரைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்கமிடுக்கை யுடையனையிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ்ஸிலே திருவுகிரைவைத்தவன். அதுக்குறுப்பாக அழகிய திருவெ

அநு. ஆரும்பாட்டு- (எண்டிசைகளுமித்யாதி). மாணியாயிரங்கொண்டதை யொரு சிறுபிள்ளையாயுண்டசமர்த்தும், மதிகெட்டுப்போகாதபடி போக்கின சமர்த்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸமய ஸமுத்பவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றியருளிச்செய்கிறரென்று அவதாரி யிட்டுக்கொள்வது.

மூ. பாரு நீ ரெரி காற்றினே டாகாயமு மிவை யாயினன்
பேருமாயிரம் பேசுகின்ற பிறப்பினி பெருகுமிடம்
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாழுகில் தோய்தர
சேருவார்பொழில்சூழ்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.(எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாரும்	பூமியும்	பெருகும்	வளருகிற
நீர்	ஜலமும்	இடம்	ஸ்தானமான்து
எரி	அக்நியும்	காரும்	மேகங்களும்
காற்றினே டு	வாயுவோடு	வார்பனி	மிக்கபனியும்
ஆகாயமும்	ஆகாசமும்	நள்விசும்புடி	பெரியஆகாசத்தின்இ
இவை	ஆகியபூதபஞ்சகமும்	டை	டையிலே [தாய்
ஆயினன்	தானேயாயிருக்குமவ	சோரும்	சொரியும்படியிருப்ப
	னாய்,	மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்
ஆயிரம்பேரும்	ஆயிரம் திரு நாமங்க	தோய்தர	படியும்படி
	ளாயும் [ம்படி	சேரு	தகுதியா
பேச	சொல்லியாஸ்ரயிக்கு	வார்	நண்ட
நின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுமவ	பொழில்	சோலையாலே
	னாய்,	சூழ்	சூழப்பட்டி
பிறப்பி னி	ஜந்மராஹித்தனாஸர்	எழில்	அழகையுடைத்தான
	வேஸ்வரன்	திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.	(எ)

யிற்றேடே கூட சலியாத மிடிக்கையுடை ய நரஸிம்ஹமானவன். †திருமந்த்ரட்சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொன்னவரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரதூரிதத்தைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற திருமலையை யடையப்பாராய். ... (கூ)

"பேசுமின்திருநாமம்" இத்யாதி பாட்டையுட்கொண்டு சிங்கவேழ்குன்றத்திலரியானவனே, ரு ஸாதர்ப்யத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, ஹரி என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரமித்யாதி). 'ஹரதீதி ஹரி" என்கிற யோகார்த்தத்திலே நோக்கு. இத்தால், சிங்கவேழ்குன்றத்தில் நூட்யாஹரிபதவாச்யன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்யனாயிருக்கிறானென்று ஸங்கதி ஸமுசிதமாயிற்று. ... ... (கூ)

அநு. எழாம்பாட்டு. (பாரு நீரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், (க) *எங்கு முளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்த ஹிரண்யநிரஸநார்த்தமாகத்தத்ஸம காலத்திலே தோற்றின நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸம்ருதமான ஜகதாகாரதையை அநுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்லி ஸஹியாத ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்றவிடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்லலாம்படியுமிருக்கிறானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) தி - வாய் - உ - அ - கூ.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூதபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகையாலே ஜகதாகாரணுய் நிற்கும்படியைச்சொல்லிற்று. தான் கொடுத்த உடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலிபெருகுமிடம்) †அகர்மவஸ்யனுய் இதரவிலக்ஷணனுய் ஜகத்தின்படியன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிறவிடம். (காரித்யாதி) †மேகங்களும், மிக்கபனியும் பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய் பெரிய மேகங்கள் †படியும்படி †நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; †பெருகின மிக்கஜலத்தைபுடைத்தாப், ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேகங்களானவை. (சேரும்) என்று பாடமானபோது சேருகிற ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற கிட்டுகிற பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டு எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும் பெருகுகை. வார் மிகுகை. ()

(க) "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்று பிறப்புச் சொல்லியிருக்க பிறப்பிலி' என்னக்கூடுமோவென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (அகர்மேத்யாதி). நள் விசும்பிடை, காரும் - மேகமும் வார்பனியும் சோருமதாய் மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய் எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (மேகங்களுமித்யாதி). பெரியவாகாசத்தினிடையிலே யிருக்கிற மே 'களு' மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றுகில், மேகங்கள் சோருவதான பெரியமேகங்களென்ன வொண்ணுதிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படியிருப்பதாய். "தோய்தர' என்றதினர்த்தம், (படியும்படி) என்றது. (நீண்ட) என்றது-' சேருவார்" என்றதினர்த்தம். "சேருவார்" திருதியாக நீண்டவென்றபடி. அன்றிக்கே, காரும் வார்பனி" என்று ஸமஸ்தபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற வார்பனியானது மிக்க ஜலமானது, நீள் விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு. சேரு - அநுரூபமான, வார்நீண்ட, பொழில் சூழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண ஒரு யோஜனையை விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (பெருகினவித்யாதி). 'சேருமாமுகில்" என்றபாடாந்தரத்திலே, நள்விசும்பிடைச் சேராநிற்கிற - டந்துவாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்த்தம். இப்போது, ராநிற்கிற வார்பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. ... (எ)

(க) தி - வாய் - நு - ௪0 - க.

ழ அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகி நின்ற வமரர்கோன்
வம்புலா மலர்மேல்மலி மடமங்கைதன் கொழுனனவன்
கொம்பினன்ன விடை மடக் குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமனை ர ல்கொள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம்பரம்	ஆகாசம்	மங்கைதன்	பெரியபிராட்டிக்கு
அனல்	அக்நி	கொழுனனவ	நாயகனான ஸர்வேச்வ
கால்	காற்று	ன்	வரன் நித்யவாஸம்
நிலம்	பூமி [ங்களும்		பண்ணுமிடமாய்
சலம்	ஜலம் ஆகிய பஞ்சபூத	கொம்புஅன்ன	வஞ்சிக்கொம்புபோ
ஆகின்ற	தானேயாயிருக்குமவ	இடை	இடுப்பையும் [ன்ற
	னுய்	மடம்	மடப்பத்தையுமுடை
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	குறமாதர்	குறப்பெண்கள் [ய
கோன்	தலைவனுய்	நீள்	உயர்ந்த
ம்பு	பரிமளம்	இதணம்தொறு	ப்ரண்கள்தோறும் (இ
உலாம்	வீசுகிற [லே	ம்	ருந்து)
மலர்மேல்	தாம ரமலரின்மே	செம்	சிவந்த
மலி	பொருந்தியிருக்குமவ	புனமலை	கொல்லைநிலங்களை
	ளாய்	காவல்கொள்	காத்துக்கொண்டிருப்
மட	மடமென்னும் குணம்		பதான
	நிறைந்த	திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரணுய்ற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் அஸாதாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனுய், அபர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. (வம்புலா) †நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங்கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது. † செவ்விமாறுத மலரை வாஸஸ்தானமாக

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஜகதாகாரத்வமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோகத்தையு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு ‘ (க) శ్రియాసార్ధంజగత్పతి -ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி ” என்கிறபடியே அங்கிருக்குமிருப்பை யநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

அமரர்கோன் ” என்ற பதச்சேர்த்தியால் பலித்த அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறர் (நித்யேத்யாதி). வம்புலா - பரிமளமூலாவாகின்றுள்ள மலர்மேல் மலி - ஸம்ருத்தையாயிருந்துள்ள மடமங்கை - பவ்யதையையுடைய பிராட்டியென்று சப்தார்த்தமாய் ாக்யத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறர், (செவ்வியித்யாதி). வம்பு - புதுமையாய் அத்தாலே - செவ்வியென்றதென்

( ) பாஞ்சரா.

மூ. பேசுமின் திருநாமமெட் டெழுத்தும்சொல்லினின்றுபின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறு ·கும் பிரானிடம்
வாசமாமலர் நாறுவார் பொழில் சூழ்தருமூலகுக் கெ ல்லாம்
தேசமாய்த் தி ழும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே ( )

பத .	உரை.	பதம.	உ ர.
பேசும்	(எல்லாராலும்) உச்ச	இடம்	ஸ்த்தாந ாய்
	ரிக்கப்படுமதாய்	வாசம்	பரிமளத் தயுடைத்
இன்	(நாவுக்கு) இனிய	மா	ஸ்லா ·யமா [தாய்
திருநாமம்	திருநாமமான	மலர்	புஷ்ப ·ள்
எட்டெழுத்து ·	எட்டுத் திரு கூஷரத்	நாறு	கமழாநின்றுள்ள
	தையும் [து	வார்	பரந்த
சொல்லினின்று	ஒருதரம்அநுஸந்தித்	பொழில்	சோலை ளாலே
பின்னரும்	பின்னையும் [ஸ	சூழ்தரும்	சூழப்பட்டிருப்பதாய்
பேசுவார்தம்மை	அநுஸந்திக்குமவர்க	உலகுக்குஎல்	எல்லா லோக ·ளுக்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி	லாம்	கும்
வாங்கி	அங்கீகரித்து	தேசமாய்	ஓளியையவிளக்கத்தக்
பிறப்பு	(அவர்களுடைய)ஸம்		கதாய்
	ஸாரபந்தத்தை [ற	திகழ் ·	விளங்குகிற
அறுக்கும்	போக்கித் தர்தருளுகி	மலை	மலையான
பிரான்	மஹோபகாரகன்	திருவேங்கட ·	அடைநெஞ்சமே. ()
	பண்ணுகிற		

வுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு * வல்லபனானவன். (கொம்பித்யாதி) † ஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்களையுமுடை யகுறமாதருண்டி குறப்பெண்கள் ஓக்கத்தையுடைத்தான † பரண் கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலை நிலமாகையாலே நிலப்ரயுக்தமான சிவப்பைச்சொல்லுதல். † தினைமுற்றிநுனிபழுத்த எவிலே கிளி கள் † புறுக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. (அ)

னவுமாம், "கொழுனன்" என்றதினர்த்தம் (வல்லப ·) என்றது. இன்-சாரி யைச்சொல்லாய், கொம்பன்னவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சி யித்யாதி). 'இதணம்" என்றதினர்த்தம் (பரண்) என்றது. செம்புனம்" என்றதுக்கு - கதிர்நுனி பழுக்கையாலேவந்த சிவப்பென்று யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (தினையித்யாதி). (புறுக்கள்) கபோதங்கள். ... (அ)

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி). (க) வைகுண்ठேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிம் ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக் தைர்பா-வதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே யிருக்குமிருப்பைக் கீழ்ப்பாட்டிலே

(க) பாஞ்சரா.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட் டி. (பேசுமினித்யாதி) †(பேசுவார் தம் மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும் சொல்லிகின்று) என்று - இத்தனையும் பரோப தேசமாய், (வாசமாமலர்) என்று மேலித்தனையும் ஸ்வகதமாக வரு னிச்செய்கிறரென்றுமாம். †அன்றிக்கே திருவுள்ளத்தைக் குறித் தருளிச்செய்கிறராகவுமாம் (பேசுமினித்யாதி)†ஓரதிகாரிஸம்பத்தி வேண்டாவிறே பெற்ற தாய் போர்சொல்லுவார்க்கு. † அப்படியே இடர்வந்தபோது எல்லாரு மொக்கச்சொல்லிக் கொடுபோரக்கடவ தான இனியதிருநாமமான எட்டெழுத்தையும் சொல்லிகின்று. ஒரு கால் சொன்னேமிறே என்று கைவாங்கியிருக்கை யன்றிக்கே (பின் னரும்) பின்னையுமென்படி. வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லு மவர்களுக்கு ஸத்தாஹாகிவாராமே அவர்களுஜ்ஜீவிக்கும்படி அ ங்கீ கரித்துப் † பின்னையும் அவர்களுக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரஸம் பந்தத்தை யறுத்துக்கொடுக்கு முபகாரகன் வர்த்திக்கிறஸ்த்தாநம்.

"அமரர்கோன்" இத்யாதியாலே அநுஸந்தித்தவர். (க) 'த்யக்த்வைகுண்ட முத்த மம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ தீரேரமயாஸஹமோததே - த்யக்த்வாவைகுண்ட முத்த மம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணி தீரேரமயாஸஹமோததே" என்றுவந்தபடியை யநு ஸந்தித்து, அவன் வந்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச் செய்கிறர் என்று அவ தாரிகை கண்டுகொள்வது.

பேசுமின்" என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்தமாகையைப்பற்ற ஒருயோஜனையருளிச்செய்கிறர், (பேசுவாரித்யாதி). (திருநாம மெட்டெழுத் தும் சொல்லிகின்று பின்னரும் பேசுவார் தம்மையுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானி ம் - பேசுமின்என்று இத்தனையும் பரோபதேசமாய்) என்று வாக் யத்தை அன்வயித்து கொள்வது. ப்ர ரணஸ்வாரஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாக பேசுமதாய், இனியதிருநாமமென்று ஸமஸ்தபதமாக்கியருளிச்செய்கிறர் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பரோபதேசமென்னும் பக்ஷத்திலே பஹுவசநப்ர யோகத்தாலே எல்லாரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய் கிறர், (ஓரதிகாரியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பாட்டெல்லாவற்றையும் திரு வுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச் செய்கிறரென்னும் பக்ஷத்திலே அர்த்தமருளிச் செய்கிறர், (அப்படியே யிடரித்யாதி). அன்றிக்கே இரண்டாம்யோஜனை தன்னிலே, "பேசும்" என்ற ஸாமாந்யோக்தி குத்தாத்பர்யம், (ஓரதிகாரி) இத்யாதிவாக்யம் என்று கொள்ளவுமாம். "உய்யவாங்கி" என்றவநந்தரம், 'பின்னரும்" என்றபதத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டருளிச்செய்கிறர் (பி ன்னையுமவர்களுக்கித்யாதி). ஸம்ஸாரவிமோசநமே திருவேங்கடத்தாணை

(க)

மூ. செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடத்துறைசெல்வனை
மங்கையர் தலைவன்கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்
சங்கையின்றித் தரித்துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்க மா கடல் வையம் காவலராகி வானுல ளள்வரே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
செம்	(இளமையாலே) சிவந்	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப்
கயல்	மத்ஸ்யங்கள் [த		போக்கின ஆழ்வார்
திளைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற	வண்	அழகிய
சுனை	சுனைகளையுடைய	தமிழ்	தமிழ்ப்பாஷையால்
திருவேங்கடத்	திருமலையில்	சொல்	அருளிச்செய்த
துறை	நித்யவாஸம்பண்ணு	செம்	செவ்விய
	கிற	மாலைகள்	சப்தஸந்தர்ப்பங்கள
செல்வனை	ச்ரிய பதிவிஷயமாக	தரித்து [ர்கள்	(நெஞ்சிலே) தரித்து
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா	உரைக்கவல்லா	சொல்லவல்லவர்கள்
	ர்க்கு	தஞ்சமதாக	நிஸ்சயமா [த
தலைவன்	ராஜாவாய்	வங்கம்	மரக்கலங்கள் நிறைந்
		மா	பெரிய

( ) † ஆக்கை புனமையுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்' என்னக் கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மலராலே மழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப் பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) (க) †"நீணி லத்துள்ளது" என்கிறபடியே பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம் போலே திருமலையிங்கேயாகையாலே ஸம்ஸாரமுத்தேச்யமாம்படி யிருக்கிறதாயிற்று. (உ) திலதமூலகுக்காய்" என்னக்கடவதிறே (ங) † நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய்நின்ற" என்று இட்டு வைத்தான். ... . (கூ)

க்குப்ரயோஜந மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்யாதி). உலகுக்கெல் லாம் தேஜஸ்கரமாய் ப்ரகாசிக்கும் மலையென்று சப்தார்த்தமாம். "சென்று கைதொழுவார்கள் தேவர்கள்" என்றபாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத்தாத் பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (நீணிலத்தித்யாதி). திலதமாகப்பின்னையும் சொன் னருண்டோவென்ன; தமிழனும் சொன்னனென்கிறார், (நிலமகளித்யாதி).()

(க) தி - வாய் - க - ங - அ. (ங)
(உ) தி - வாய் - சு - க - க0.

கடல்	ஸ்முத்ரத்தால்சூழப்ப ட்ட	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (இவ் ர்த்தத்தில்)
ை யம்	பூமிக்கு	ச ை யி றி	ஸந்தேஹமின்றிக்கே
ாவலராகி	ரக்ஷகராய் கொண்டு		யிரு ே ள். (க0)
வாலைகு	பரமபதத்தை		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (செ கயலித்யாதி) † ம்க்தர் என்று மொக் பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராய் பகவதநுப மேயாத்ரையாய்க் ளிக்குமாபோலே பௌ ரப்புகராலே சிவந்த நிறத்தையுடைய கயல்களானவை ஒன்ரோடொன்று களித்து ர்த்தியாகின்றுள்ள சுனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரிய பதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ் ார் † அழகிய தமிழில் செ வியசொல்லாலே செய்த தொடையை த்தரித்துச் சொல்லவல்லவர் ள் †நிச்சிதமா வே கடல்சூழ்ந்தபூமி க்கு ரக்ஷகராய் பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப்பெறு ர் ள். இது கூடுவதொன்ரோவென்னில் (சங்கையின் றி) இதில் சகைப வேண்டா.... ... ... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அ , பத்தாம்பாட்டு. (செங் யலித்யாதி). "பொங்குநீர் செங்கயல் நிலைக்கும்சுனை ' என்று முதற்பாட்டிலே சொன்னவிசேஷணத்தை இங்கே நிகமத்திலேயுமருளிச் செய்தவருடைய உட்கருத்தையருளிச்செய்கிரூர் (முக்த நித்யாதி). இத்தால் தாமும் (க) 'மீளுய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேனே வேனே என்று மநோரதிக்கிரூர் ன்றதாயிற்று வண்" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. ' தஞ்சமதா வே' என்றதுக்குப் பலிதார்த்தம் (நிச்சித மா வே) என்றது. வானுல ள் ர்ச கையின்றி இருங்கோள் என்றுகூட்டிக் கொள்வது.

(o)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) பெரு - திரு - ச - உ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூதற்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி தாயே.

மூ. தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளமக்க ளென்றும்
நோயேபட்டெ ழிந்தே னுன்னைக் கா பதோ ராசையினால்
வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங் டவா
நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே ா.()

பதம.	ரை.	த .	உரை.
வேய்	மூங்கில்கள்	மக் ளெயென்	(மக்களல்லாதாரை
எய்	நெருங்கியிருப்பதாய்	றும்	ப்) பிள்ளைகளென்
பூ	புஷ்பித்து [தான		றும் நினைத்து
விரை ஆர்	பரிமளம்மிக்கிருப்ப	நோய்பட்டெ ழி	அநர்த்தப்பட்டுப்போ
பொழில்சூழ்	சோலையாலே சூழப்	ந்தேன்	ந்தவனாய்,
	பட்டிரு ்ற	நாயேன்	நாய்போலே மிகத்த
திருவேங்கட	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரியை		ன்னியனானான்
வா	நிரூபகமா வுடை	உன்னை	நிரூபாதிகபந்துவான
	யவனே.		தேவரீ ர
தாயே ன்றும்	(தாயல்லாதாஸத்) தா	ாண்பது	ாணவேணுமென்
	யென்றும்		கிற
தந்தையென்று	(தந்தையல்லாதாஸ	ஓர்ஆசையினால்	ஒரு ஆசையாலே
ம்	த்) தகப்பனென்று	வந்து	(தேவரீர் திருவடி ளி
	ம்		லே) வந்து
தாரமேயென்	(மனையாளல்லாதவ	அடைந்தேன்	சரணம்புகுந்தே ;
றும்	ஸ) மனையாட்டி	என்னை	தாஸபூதனானென்ன
	யென்றும்		ஸ
கிளையேயென்	(பந்துக்களல்லாதவர்	நல்கி	க்ருபைசெய்து
றும்	ஸ) பந்துக் ளெ	ஆள்கொண்ட	அடிமைகொண்டரு
	ன்றும்	ருள்	ளே ணும். .....(க)

வ்யா. தாயே தந்தை ப்ரவேசம் திருமலையை ஆஸ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார் கீழ் அப்படியே அதுவும் பாங்காய், தாமும் அநுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகு

அரு. தாயே தந்தை ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - "திருவேங்டமடைநெஞ்சமே." என்று பலகால் சொல்லிக்கொண்டநுபவிக்க விழிந்தவர் இத்திருமொழியிலே, பூர்வருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம் புகுருனைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

ந்தார்; † ஸர்வ ஸ்வாமியாய் நிருபாதிகபந்துவுமான னிங்கேவந்த ஸ்ந்நிஹிதனாகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெ லாமென்று அக்ரூரன் (க) மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி மாமக்ரூரேதிவக்ஷ் யதி'' என்று மநோரதித்துக் கொண்டுவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண் டரீகன் மநோரதம்போலேயும் இவரும் மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அணைத்தல் ஓர் இன்சொல் சொல்லுதல் (உ) ' ரயாம - க்ரியதாம் என்று கைங்கர்யத் திலே ஏவுதல் செய்தருளக்காணுமையாலே மிகவும் நொந்து நித்ய ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கிடான சக் தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொ ழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கிடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்த லையிலே யுண்டாகையிறே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும் கைங்கர்யத்திலுண்ட்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை †மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் †பார்த்தால் அபந்தக்களை பந் தக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தி யைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்க ளிலே ஐயோ. என்னுதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத் தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனேயாகிலும் இப்போது தேவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத் தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணுதபடியான ஸம் பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக்கொண்டருளவேணு

(ஸர்வஸ்வாமியித்யாதி). (க) யோனந்தஃ ப்ருதிவீம்த த்தே சேகரஸ்தி ஸம்ஸ்தாம। ஸோவதீர் ஜகத்யர்த்தே மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி - யோஸந்த ப்ருதிவீம் தத்தே சேகரஸ்த்திதி ஸம்ஸ்த்திதாம் । ஸோவதீர்ணே ஜகத்யர்த்தே மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி'' என்று ப்ரமாணசேஷம். (ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம்) என்றது - திருக்கடன் மல்ல யிலே ஸ்ரீபுண்டரீகனென்கிற ருஷி டலைவற்ற இறைத்து க்ஷீராப்திசாயிக்குக் கைங்கர்யம்பண்ண நினைத்த நினைவென்றபடி. (ை வாங்கினவர்) என்றது- ''நோயேபட்டொழிந்தேன்'' என்றத்தைப்பற்ற. கீழே 'திருவேங்கடமலை நெஞ்சமே'' என்றவர் ' நோயேபட்டொழிந்தேன்'' என்றத்தாலே கைவாங்கி னது அர்த்தஸித்தமென்று கருத்து. (மீண்டு) என்றதுக்கு (சரணம்புகுகிறார்) என்றத்தோடந்வயம். (பார்த்தால்) என்றதுக்கு, (போந்தேன்) என்றத்

(க) வி - பு - ரு - எ - க2. (உ) ரா - ஆ - கரு - எ.

மென்று † பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடி னிலே விழுந்து சரணம்புகுகிறார்.

இதுதான்(க)* ா ரிலாமுறு ஸிலே செய்ததன்றேவென்னில் ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரையள்ளி யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே பலகாலும் ப்ரபத்திபண் ணும்படியாயிற்று இ ருடைய மார்த்த மிருப்பது. †ஒருகால் பெற் றிலோமென்று கைவாங்குமள வன்றிக்கே பெற்றவளவும் ப்ரபத்தி பண்ணுவராயிற்று. (உ) 'நிபதாத ஭ீமண: நிப பாதவிபீஷண" என்று அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்காற்போலேயாயிற்று.

முதற்பாட்டு (தாயேயித்யாதி)(ங) மாதாவத ப்ராத மாதாபி தாப்ராதா (ச) ப்ராதபர்தாச (ஞ)'ஏகைகஸ்யலாபாய எகைகபலலாபாய என்கிறபடியே தேவரீ ரைவிதபந்துவுடா

தோடங்வயம். (சு) 'எங்கள் மாதவனே!' என்றதைப்பற்ற, (பெரியபிராட் டியாரித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப் பரிஹரித்து இதில் பாட்டுத்தோறும் வ தடைந்தே என்னைக்குத் தாத்பர்ய மரு ளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலித்யாதி) 'பதாத பபாத" என்றதே" நிபதாத் நிபபாத' என்றதாலே - பலகால் சரணம் புக்கானென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யாதி). 'தாயே' என்கிற விடத்தில் எகா ரம் பிரிநிலை ஏகாரமாய் தாயாகாத ஸுத்தாயே என்றிருந்தேனென்று தாத் பர்யமாய் இதுதானும் எல்லாப்பதங்களிலும் அநுவர்த்திக்கையால் ஒருவர்க்கு மொருஸம்ப தமும் வாஸ்தவமாக இல்லையென்று பலிக்கையாலே வேங்கட வனே இவையெல்லாமாயிருப்பனென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணங் ளையும் காட்டாநி றுகொ டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (மாதேத்யாதி). (ங) மாதாவத ப்ராத நிவாஸஶ்சரண ஸுஹ்ருதிர்நாராயண: மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஸ்சரண ஸுஹ்ருத் கதிர் ாராயண ' என்றவிடத்திலும், (ச) அஹந்தாவந்மஹாராஜே பத்ருத்வம் நோபலக்ஷயே ப்ராத ப்ருத்ரச்ச ஸகாச மமராகவ: - அஹம்தாவந் மஹாராஜேபித் ருத்வ நோபலக்ஷயே ப்ராதா பர்த்தாச பத்துச்ச பிதாசமமராகவ " (ஞ) பித்ரு மாத்ரு ஸுத ப்ராத்ரு தார மித்ராதயோபிவா ஏகைக ஸ்ல லாப்ராய ஸர்வ ாப்ராய கேசவ: பித்ருமாத்ருஸுத ப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோபிவா ஏகைகபலலாபாய ஸர் வலாபாயகேசவ ". என்றவிடத்திலு ', ' ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம் ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே நாராயண வ என்று கொள்வது. மித்ராதயோபிவா-மித்ராதயோபிவா" என்கிறவிடத்திலே

(க) க-சு. (ங) ஸுபாலோ-சு. (ஞ)
(உ) ரா-யு-ககூ-உ. (ச) ரா-அ-ஞ்சு கூ (சு) க-கூ-கூ.

யிருக்க ளோபாதிகபந்துக்களாய் இத்தலையில் †ப்ரயோஜநமுள்ள நாள் கொண்டு இவனுக்கு _தவவேண்டுமென்று தங்களைக்கொண்டு அகல ்று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர்களையேபந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயேயென்றும் தந்தை யேயென்றும் தாரமேயென்றும் †கிளையேயென்றும் மக்களையென் றும் புத்ரமித்ராதிகளையாசைப்பட்டு (நோயேபட்டு) †இவன்பக்க லுபகாரங்கொள்ளலாமன்று†கொண்டு இவனுக்கு _தவவேண்டுமன் று அபகாரத்தைப்பண்ணித் த களைக்கொண்டு அ லநினைக்கும ர் களை பந்துக்களென்றுநினைத்தால் அவர்கள் பந்துக்ருத்யம்பண்ண க்காணுமையாலே க்லேசமேயிறே ஸித்திப்பது. இவன்பந்துக்களென் ன்று நினைத்திருக்குமத்தனையிறே. அவர் ள்பக்கல் அதில்லையே. †வேறொரு வ்ருத்தாதிகளால்வேண்டாதே அவர்கள் தாங்களே க்லே சத்துக்குடலாயிறேயிருப்பது. (பட்டொழிந்தேன்) பட்டேனென்ற படியாகவுமாம். †அ றிக்கே நோயேபட்டு ஒழிந்தேன் விட்டே

வா ' என்கையாலே பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டாலுமென்னும் அப் யுப ம்யவாதம் ஸூசிதமாகிறது. அக இந்த ப்ரமா களாலே டாத்ருத் வாதிகள் மற்றொருவர்க்குமில்லை, எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல் லிற்றுயிற்று. (ஸோபாதிகபந்துக்கள்) என்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபித பந்துத்வவான்களென்றபடி; கர்மோபாதி பந்துக்களென்னவுமாம். (கிளையே யென்றும்) என்றது - ஸம்பந்திகளேயென்றுமென்றபடி. தாயேதந் த" இத்யாதிக்கு - ஸ்தநந்த(ந்ய)யா ஸ்த்தாப்ரப்ருதியான இவனு டய *பாந்த வாபாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இவன் "தாய்" என்று ஆதரித்தாலுகில் அவர்களாலே நோயே படவேண்டுவானென்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (இவன் பக்கலித்யாதி). (கொண்டு) ாங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனுதரிக்கைக்குறுப்பாகத் தா களும் தாய்நினைவுகெ ண்டுவருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப் பான தாய்தந்தையன்றிக்கே,பலியிடக்ி ாடுத்தும் தாங்கள்விற்றும் ஜீவிக்கு மவர் ளுண்டென்றதாயிற்று. "தாயே" இத்யாதிகளில் எ ாரங்களுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (வேறொருவித்யாதி). இத்தால் - அவர்க ளுடைய அபாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர் ள் ஸ்வரூபமே நோய்க்கு நிதாநமென்று வ்யாவர்த்தகங்களென்றதாயிற்று. இப்பகுதியில், அ ர்கள் நியதஸ்வபாவரானை யாலே நினைத்து நினைத்து துகிக்கைக்குறுப்பா யிருப்பர்களென்று திருவுள்ளம். முழுச்சொல்லாக ஓரர்த்தமருளிச்செய்து, பதபேத விவகூயா அர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கேயித்யாதி). அநாதியாக அத

னென்னவுமாம். †பகவத்கு ங்கள் உத்தே யமென்றறியும்போது பதாசார்யோபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும் ம்ஸாரத்தில் த்யாஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே †அமையுமிறே. இனி தானே உபாத்யாயர்களாகவாயிற்று விட்டது. (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) †ஸோபாதிகபந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உதவேண்டுமென்று உதவக்காணாமையாலே நிருபாதிகபந்துவான உனைக் காணவொண்ணுதோவென்னும்படியாய் உன்பக்கலிலே அவை தானே ஆசையைப்பிறப்பித்தன.

(வேயித்யாதி) †ப்ரயோஜநமுள்ளநாள்கொண்டு உதவேண்டுமன்றோ அகலகில்லையன்றிக்கே முன்பெல்லாமகலகின்று காரியவேளையிலே ந்து முகங்காட்டி உபகரிக்குமவனையிருந்தாய்நீ. ஏய்கள் ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிலித்யாதி) (க) † सर्वज्ञः ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வகந்த' என்கிறவஸ்து உள்ளோகிற்கிறதென்று தோற்றும்படியாபிற்றிருக்கிறது. †அப்பரிமளம் ழிகாட்டவந்தேன். (வேங்கடவா) †அனுடையபாந்தவமும் சாபலமும் ப்ரத்யக்ஷிக் லாயாயிற்றிருக்கிறது. அகர்மவஸ்யனுய் பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம்கொடுத்திருக்குமன் இவைநோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரஜைவிழுந்தகிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந்திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக் காகவிறே. (நாயேன்) நான் செய்தகொரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடு கக்கு நிமித்தமெனனென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (ப வதித்யாதி). விசேஷதர்சநத்தால் அநாதி ப்ரமம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே ஈச்வரவிஷய ராக(ரு^X)ஹேதுவுமாயிற்றனவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸோபாதிகேத்யாதி).

'உன்னை'' என்று முன்னிலைதோற்றச்சொன்னபோதே ஸம்புத்திதோற்றியிருக்கவும், "வேங்கடவா'' என்று ஸம்போதித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநமித்யாதி). பூத்தபொழிலானபோது, விரைய..னது - பரிமளமானது, ஆர்ந்திருக்குமே 'விரையார்' என்ற விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). இத்தால் - "விரையார்'' என்று ஸர்வேச்வரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாயிற்றென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ரக்ருதாநுகுண்ய காட்டுகிறார், (அப்பரிமளமித்யாதி). "முகங்காட்டியுபகரிக்குமவனையிருந்தாய் ந'' என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தம் பதரூடமானபழுயை யுபபாதிக்கிறார், (அவனுடைய

(க) சாந்தோ - ரூ - கச.

மு. மானேய் கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவித நரகம் புகும் பா ம் செய்தேன்
தேனேய் பூம்பொழில்சூழ் திருவே ங்கட மாமலை யென்
ஆனாய் வந்தடைந்தே டியேனை யாட்கொண்டருளே (உ)

பதம.	உரை.
தேன்	ண்டுகள்
எய்	நிறைந்த
பூ	பூக்களையுடைய
பொழில்	சோலையாலே
சூழ்	சூழப்பட்ட
திருவேங்கட மாமலை	திருமலையவாஸஸ் த்தானமாகவுடைய னாய்
என் ஆனாய்	என்னுடையகுற்ற ங்களை ஆனைபோலே பொறுக்குமவனே!
மான்எய்	மான்போன்ற
கண்	கண்களையு
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை யஸ்த்ரீகளது
மயக்கி ற்	கண்மயக்கிலே
பட்டு	அகப்பட்டு
மாநிலத்து	மஹாப்ருதிவியிலே
நாநாவிதநரகம்	பலவிதமானநரகங்க ளிலும் [ன
புகும்	ப்ரவேசிக்கும்படியா
பாவம்	பாபத்தை
நானே	அடியேன்ஒருவனுமே
செய்தேன்	பண்ணினவனாய்
வந்து	கிட்டி [ண்டு
அடைந்தே	தேவரீர்திரு டிகளைச் சரணமாகப்பற்றி னே ; னை
அடியேனை	கேவலபூதனைவென்
ஆள்ளண்டரு ள்	அடிமைகொண்டரு ளவேணும். (உ)

ண்டபடியைப்பார்த்தால் புறம்புத்தைக்கும் ஆதே ர்க்குமா கேன். புறம்பேபோகில் கல்லையிட்டெறிவர்கள் உள்ளேபுகுரில் தொடனவும் †தீண்டினவும் பொகடவேண்டிவரும் (வந்தடைந் தேன்) அநந்யகதித்வத்தாலே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந் தேன். நீரேயிப்படிசெய்துகொண்டீராகில் இப்போது நம்மைச் செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன (நல்கி) அந்தகஷத்ரபதார்த் த்ததையே ராஜபுத்ரன் செருக்காலே †மேல்விழுமிறே. (ஆளென்னைக் கொண்டருளே) நீயே ஸர்வவிதபந்துவுமென்று நினைத்து, (க) அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி என்ற நித்ய ஸூரிகளைக்கொள்ளுமடிமை என்னைக்கொண்டருளவேணும் (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்க ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேணு

வித்யாதி). (தீண்டினவும்) என்றது - பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளனவுமென்றபடி. (மேல்விழுமிறே) வேடைக்கு உபயுக்தமென்று புபிநிவிஷ்டனுமிறே. (க)

(க) ரா - அ - கூக - உநி.

மென்று சரணம்புகுந்தார் மூதற்பாட்டில் போக்யமல்லாதவற்றி லே போக்யதாபுத்திப ணிப்போந்தேன் அக்குற்றத்தைப்பொறுத் தருளவேணுமென்று சர ம்புகுகிறரிதில்

(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்திருக்கிறநோக்கையுடைய. †அக வாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனேயொழியச்செல்லாதாரைப் போலேயிருக்க நோக்குமவர்களா பிற்று. † அகவாயாராய்கைக்கீ டானவளவில்லையே இ னுக்கு; கார்யபுத்யா ஆராயாநிற்கச்செய்தே யும் அநந்யப்ரயோஜநைகளாக நோக்குகிறர்களா க்கொண்டு அதி லே தவக்குண்ணுமாயிற்று (மடவார்) நாண் மடம் அச்சம் என்கிற இவற்றில் மடப்பத்தையுடையராயிருப்பர்களிறே.†அத்தா லே சொல்லுகிறது ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான விஷயத் து க்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மானிலத் தில் நாநாவித நரகம் நானே புகும் பாவம் செய்தேன்) சேதந பேதத்துக்கெல்லையில்லையிறே. அவர்களுக்காக் கர்மாநுகுணமாக அநு பவிப்பிக்கைக்கு லோகங்கள்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக் கும் ஓரவதியில்லையிறே. அ னையெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனு மே †தேவை யறுக்கும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். ஈ வர னுக்கு ஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறே சிலநரகங்கள் ஸ்ரு ஷ்டிக்கவேணும் †ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை நீயென்ன நர கத்திலே புகக்கடவை" என்றுண்டு; அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க நம்பிள்ளை, முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள்போராதென்கிறதோ" என்ன அழகிதாகச்சொல்லிற்று" என்று ஜயரருளிச்செய்தார்.

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). அழகில்மண்டியென் னுதே, "மயக்கிற்பட்டு" என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (அகவாயித் யாதி). அவர்கள் கண்ணுலே மயக்கினால் இவன் கண்ணைக்காணுதே மயங் குவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்வயத் தாலே). நெஞ்சுநஞ்சாம்படியிருக்குமவர்களை, 'மடவார்" என்று பவ்யதை யே நிரூபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தா லேயித்யாதி). (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது - இன்னார்க்கின்னரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாபங்களையுடைய னுய் ஒருவர்க்குமில்லாதபடி பண்ணினை. எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக்கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி).

உ0சு பெரியதிருமொழி க ப கூ தி நூ பா கொன்றேன்.

மூ. கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினல்
என்றேனு மிரங்கார்க் கினிதாக வுரைத்தறியேன்
குன்றேறய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (நூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்று	மலைகளிலே	மலைவே	கடவா நீரே
ஏய்	தங்கியிருந்துள்ள		தை நிரூபகமாகவு
மேகம்	மேகங்களா வ		டையவனே.
அதிர்	முழங்காநிற்பதாய்	குறிக்கோள்	தேஹாத்மவிவேகம்
குளிர்	குளிர்த்திமாரூததாய்		முதலான ஜ்ஞாநம்
மா	பெரு மமழிக்க	ஒன்று	ஒன்றும்
		இலாமையினல்	பிறவாமையாலே

(தேனித்யாதி) தேனை று- ண்டென்னவுமாம். (என்னையை) † அவ்வானைவர்த்திக்கிறமலையிலுள்ளதுதை னையே காட்சியாக்கொ டுக்கவமையும். †ஆனை பெரியகுற்றங்களைக்காணைக்†கண்ணிட்டு பொ றுக்கவரியன செய்யவற்றூயிருக்கையும் ஸதா†தர்சநீயமாயிருக்கை யும். (ண்ணிட்டு) ன்ற நந்தரம் இருக் கயும் என்று சேஷம். (தர்சநயமாயிருக்கை யும்) என்றவநந்தரம் உண்டாகையாலே என்று பூரிப் பது. ஆட்கொண்டருளே" என்றதுக்கு ' அடியேனை " என்றது ஹேது கர்ப்பமென்னுமிடந்தோற்றத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறூர் (காழுகனுக்கித் யாதி). 'ரஸிக்கு '" என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ரமமாணை இத்யாதி). ரம்யமாவ

ஸதம்க்ருத்வா ரமமாணாவ நேத்ரய தேவகந்தர்வ ஸங்காசா ஸ்துத்ரதே ந்யவ ஸந்நுகம்-
ரம்யமாவஸதம்க்ருத்வாரமமாணைவநேத்ரய தேவகந்தர்வஸங்காசாஸ்துதத்ர
தேந்யவஸந்ஸுகம்". ... ... (2)

(க) ரா - பா - க - நூ.

§ (பா) "ஸ்வாமி நாயன்' என்றுமல் 'ஆனை" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறூர், (அவ்வானையித்யாதி). ஆனையானது மலையிலே வர்த்திக் குமதாகையாலே அவன் மலையிலுள்ளது எதாகிலும், போருமென்று தாத்பர் யம். அவ்வானை என்ற திருவேங்கடமு டையானுக்கு ஆனையோட்டை ஸாம் யமருளிச்செய்கிறூர், (ஆனைபெரியவித்யாதி).

பல்உயிரை அநேகப்ராணி ஜன்
கொன்றேன் ஹிம்ஸித்தேன்.
இரந்தார்க்கு யாசித்தவர்களுக்கு
இனிதாக நல்லவார்த்தைகளா
லே

றேனும் ஒரு லகத்திலும்
உரத்தறியே சொல்லியறியாதவ
ன் னை அடியேன்
அன்றே அப்போதே
வந்துஅடைந்தேன். அடியேனை ஆட்
கொ ண்டருள். (ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. †பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்களை
ன்றும் போக்யமல்லாதார் பக் லிலே போக்யதாபுத்திபண்ணியும்
போந்தவளவேயோ தே ர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பர
ஹிம்ஸையே பண் ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

(கொன்றே) மடிதடவி விட்டிலேன் அர்த்தம் கொடுவந்தா
னுகில், †பின்துடர்த்தியறக்கொன்றுபறிக்குட். வெறுங்கையனுகில்
நான் †அவள்பக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனை நீ றுங்கையே
வந்தது என்று ல்லுவன் (பல்லுயிரை) அநுதாபம்பிறந்த
தில்லை ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமுமில்லை †அநுதாபமுண்டாகில் ஒன்
றிரண்டளவிலே மீளுமிறே. அப்போதிறே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமு
முள்ளது. †இப்போது இத்தைக் குற்றமாகச்சொல்லுகிற தீர் அன்
று அது செய்வானென்னென்ன. (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்)
†தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதோ ராத்மவஸ்து உ டு இதுசெய்யில்
நரகானுபவம் தப்பாதென்றுதல் அன்றி கே இத்தையுடையானை
ரு னுளன் அ ன் ர் பூதஸ ஹ்ருத்தாயிருப்பானைருத்தன்
அ னுக்கிது அஸஹ்யமா†யிருக்குமென்று புத்தியிற்படா மயாலே
செய்தேன். †அ னைப்பார்த்தல் நாம் கின்றகீலியிது என்றுராய்தல்

அ . மூன்றும்பாட்டு. (கொன்றேனித்யாதி). கீழிரண்டுபாட்டோ
டும் ஸ திதன்னை யருளிச்செய்கிறார், (பந்துக்களித்யாதி).

(பின்துடர்த்தியற) - தன்பின்னே துடர்ந்துவாராதபடி. (அவள் பக்க
ல்) *மானேய் கண்மடவாள் பக் ல். கீழ்வாக்யத்துக்கு விவரணம், (அநுதாப
முண்டாகி லித்யாதி). மேலுக்கவதாரி க, (இப்போதித்யாதி). ' குறிக்
கோ ள் " ஜ்ஞாநம். ' ஒன்று " என்றது - ஒன்றும் என்றுய், அநேகமுண்
டாகிலன்றே ஒன்றும் எ னே ண்டுவதென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (தே
ஹேத்யாதி). (இருக்குமென்று) என்ற வாந்தரம், ஆதல் என்று சேஷம்.
கீழ்பண்ணின ப்ரஸ்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்து, சப்
தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி). இவற்றிலொன்றறிந்தால

செய்யாமையாலே ∴ஒருதலையறியிலும் பரஹிம்ஸையில் ப்ரவ்ருத்தியானிறே. †விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்ஜநம்பண்ணுகிறதாளில் முன்னடிதோற்றுமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகில் பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுகுந்து கீருமவளுமாய் ரஸித்திருக்கிறவளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ. என்றீரோவென்ன,(என்றேனுமித்பாதி) †காத்திகைப்புதியதுக்கும் காமிடவேணுமென்னுதல் இவன் ஜீவிக்கவேணுமென்னுதல் செருக்காலேயாதல். இட்டறியேனென்பது அதுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனர்த்தித்துவந்தால் இரப்பாளனுய்வந்தவனுக்குக் குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்" என்றுறிவார்த்தைசொன்னுனுகில் இன்றுன்செய்வதென், தன்வெறுமையாலேயன்றே தாராவிட்டது" என்று அவனும் ஆறிப்போமிறே. அங்ஙனன்றிக்கே நாமும் நம்தானித்ர்யமுமாய்ப்பட்டதுபடாதே இவன்வாயில் வார்த்தைகேட்கைக் கென்செய்ய அபேக்ஷித்தோம்' என்று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாயிற்று இல்லையென்பது.

(குன்றேய்மேகமதிர்) †குன்றிலேயென்னுதல். குன்றுபோலேயென்னுதல்.†கனக்க நீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலேதங்கியிறேவர்ஷிப்பது. (அதிர்) †இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச்சொல்லுவாரைப்போலேயாயிற்று முழக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந்தேன்) அநுதாபம்பிறந்தாதல் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணியாதலன்றிக்கே கொன்றகை கழுவாதே உதிரக்கை கழுவாதே வந்து சரணம்புகுந்

மயுமோவென்ன (ஒருதலையித்பாதி). மேலுக் வதாரிகை. (விஷயேத்யாதி). 'என்றேனும் ஒருநாளாகிலும் இரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காத்திகை யித்யாதி). இத்தால் புண்யத்துக்காக வாதல் ஐயோ. என்றிரக்கித்தாலேலியாதல் க்யாதிக்காக வாதல் ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே. நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லியறியேனென்றதாயிற்று.

(குன்றிலே) என்றது - குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றிக்கே, குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேகமென்றுகொள்ளவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநம், (கனக்கவித்யாதி). பல்லுயிரைக்கொன்றவெனக்கு ப்ரதிமோடியாகப் பல்லுயிருக்கும் ஜீவநப்ரதாந சிலமாய், இனிதாகவுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராகப் பரமோதாரர்வர்த்திக்கிறதேசத்திலிருக்கும் (க)*ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசிகராலயகாளமேகத்தை ஸம்போதிக்கிறுரென்று உட்கருத்தையுட்கொண்டு அதிர்ப்பதத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இரவா

(க) மூக்தகம்.

மூ. குலந்தா னெத்தனையும் பிறந்தே யிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நலந்தா னொன்றுமிலேன் நல்லதோ ரறஞ் செய்துமிலேன்
நிலந்தோய் நீள்முகில்சேர் நெறியார் திருவேங்கடவா
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாள்கொண்டருளே.(சு)

பதம்.	உரை.
நிலம்	பூமியிலே
தோய்	படிந்த
நள்முகில்	மஹாமேகங்கள்
சேர்	ஸஞ்சரிக்கிற
நெறி	வழியை
ஆர்	உடைத்தான
திருவேங்கடவா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரிக்கு நிர்வாஹ னே.[ம்
எத்தனைகுலமும்	எல்லாக் குலங்களிலு
பிறந்திறந்து	பிறப்பதிறப்பதாய்க்கொண்டு
எய்த்தொழிந்தேன்	இளைத்துப்போனவனுய்
ஒருநலமும் இலேன்	ஒருநன்மையும் இல்லாதவனுய்
நல்லது	(பலத்தோடே கூடியிருப்பதாய்) நன்மையையுடைத்தான
ஓர் அறமும்	ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானத்தையும்
செய்திலேன்	பண்ணப்பெறுதவனுய்க்கொண்டு
அலந்தேன்	(ஜந்மங்கள்தோறும்திரிந்து) க்லேசித்த அடியேன்

வந்து அடைந்தேன். அடியேனை ஆள்கொண்டருள். (சு)

தேன்; *என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தடிமைகொண்டருளவேணும். †பூர்வவ்ருத்தத்தைப்பார்த்தால் பரஹிம்ஸையாகில் பணிற்று இப்போதொரு ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்தாற்போலே யிருக்கச்சொல்லுகிறதென்னென்ன. அவனையே பார்த்துத் தம்மைப்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறார். அவனைப்பார்த்தால் (க) அரி ப்ராணான்பரித்யஜ்ய - அரிம்ப்ராணைர்பரித்யஜ்ய' என்றிறையிருப்பது ப்ராணான ப்ராணைரபி என்னவிட்டது † அவற்றைக்குவாலாகநினைத்திராமை. *காலிலேவந்துவிழுந்தவனை மூன்புத்தை சாத்ரவம் பாராதே ரக்ஷித்தவிதிதாரோற்றமோ என்றிருக்குமவராயிற்று. (கூ)

தித்யாதி). 'அடியேனை'' என்றதுக்கு பாவம், (என்செயலை யித்யாதி). ''கொண்டருளே'' என்ற இதுக்கு சங்காபரிஹாரரூபேண பாவ மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதி). ஆர்த்தோவாயதிவாதிருப்த பரேஷாம் சரணாகதஃ அரிஃ ப்ராணான்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாத்மநா'' (அவற்றை) ப்ராணன்களை, ஆத்மநி பஹுவசநம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (காலிலேயித்யாதி). (கூ)

அஞ. நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி). 'பல்லுயிரைக்கொன்றேன்'' என்கைக்கு நர்தாம் ஆசந்த்ராக்கஸ்தாயியாயிருந்தீரோவென்ன. அதென்

(க) ரா - யு - கஅ - உஅ.

வ்யா. காலாம்பாட்டு. (குலந்தானித்யாதி) † குலங்களெங்கும் பிறந்திறந்து திரிந்தே ·. † அநுலோமம்† ப்ரதிலோமரூபத்தாலே பிறந்தபிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாயிற்று. † எல்லா ஜந்மங்களிலும் புக்குப் பிறப்பதிறப்பதாய் இனி பிறக்கைக்கீடான கர்மவிசேஷமுண்டாகிலும் பிறக்கைக்கு கூமனல்லாதபடி இளைத்தேன். (நலந்தானென்றுமிலேன்) † இப்படி அநேகஜந்மங்கள்பிறந்து மரித்துப்போருகிறவிடத்திலும் நடுவேயொரு ஸுக்ருதமாதல் அதுக்கு பல(ஸ்ல)மான ஜ்ஞாநமாதல் உடையேனையிற்றிலேன். (நல்லதோரறம்செய்திலேன்) இப்போது நன்மைபிறக்கைக்கடியாக முன்புசெய்ததொன்றில்லையேயாகிலும், மேலொருநன்மை பிறக்கைக்கீடாக † இப்போது ஏதேனுமொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வென்னில் · பல(ஸ்ல)த்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணப்பெற்றிலே ·.

(நிலமித்யாதி) நிலத்திலே தோய்ந்த மஹாமேகங்களானைவு போன அடிப்பாடு ஆர்ந்திருக்குமாயிற்று † கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி மூகந்தீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப்போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறமேகங்கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியாயிருக்குமாயிற்று. (அலந்தேன் வந்தடைந்தேன்) ஜந்மபரம்பரைகளிலே அலந்து † மூசித்தேன். (அடியேனை) இனியொருஜந்மம் வருமென்றஞ்சி எங்கேவண்டாத படியான தாஸ்யத்திலே என்னை மூட்டவேணும். ... (சு)

றுமில்லை, நான்பட்டபாட்டைக்கேளீரென்கிறார் என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"பிறந்தே" என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தகமன்றென்று பிறப்பிலுடைய ஸைரந்தர்யஸூசகமென்று விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (குலங்களித்யாதி). பிறப்பும் இறப்பும் விநா வேறு திரிகையில்லையென்றுகருத்து. "எத்தனையும்" என்ற பதத்துக்குத்தாத்பர்யம் (அநுலோமேத்யாதி). (அநுலோமம்) என்றது - உத்க்ருஷ்டவர்ணன் அபக்ருஷ்டவர்ணத்தில் விவாஹம்பண்ணின பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. (ப்ரதிலோமம்) என்றது - அபக்ருஷ்டவர்ணன் உத்க்ருஷ்டவர்ணத்தில் பரிக்ரஹித்த பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. வாக்யார்த்தகதநமுகேந, "எத்தொழிந்தேன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாவித்யாதி). "ஒன்றும் என்றபதவாஸநை (இப்படியித்யாதி). "நலந்தானென்றுமிலேன்" என்று சொல்லிவைத்து "நல்லதோரறஞ்செய்திலேன்" என்ன ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி).

விவரணம், (கழுத்தேயித்யாதி). (மூசித்தேன்) க்லேசித்தேன். ... (சு)

மூ. எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்திளைத் தொழிந்தேன்
தப்பா நின்னடியே தடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன்
செப்பார் திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா ந்தடைந்தே னடியேனையா ளாண்டருளே (நி)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
செப்புஆர்	செப்புப்போலேரகூ	எப்பாவம்பலவு	பலவகைப்பட்டபாப
திண்	த்திருடமான [கமாய்	ம்இவையே	ங்களையே
வரை	மலைகளாலே	செய்து	பண்ணி
சூழ்	சூழப்பட்ட	இளைத்தொழிந்	(இ ற்றுக்குவரக் டை
திருவேங்கடமா	திருமலையவாஸஸ்	தேன்	பலங்களைக்கேட்
மலை	த்தாநமா வுடைய		டு) தகித்தவனை,
	னாய்,	நின்அடி	தேவரீர்திருவடிகளை
என்	(ஆஸ்ரிதனை) என்	தடர்ந்து	பின்சென்று
	போல்வார்க்கு	ஏத்தவும்	பக்திபூர்வகமா ஆஸ்
அப்பா	உபகாரகனைவனே.		ரயிக்கவும்
தப்பா	சக்தியையுடையவ	கிற்கின்றிலேன்	சக்தியற்றவனை,
	னே.	வந்து அடைந்தேன்;	அடியேனை ஆள்
		கொண்டருள்.	... ...(நி)

வ்யா. -அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றுற்போலே சொல்லுகிற பஞ்சவித மான பாபங்களை அநுஷ்டித்துப் பின்னை இவற்றுக்கு ரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். †இப்படி மஹாபாபங்களையே அநுஷ்டித்துக்கொடுபோராகின்றஸ் நமேவ யொருஸுக்ருதம் பிறந்து அத்தாலே என்பக்கலிலே ருசியுமுண்டாகப்பெற்றதாகில் (க) நமேபக்தஃ ஸ்ரணஶ்யதி - நமேபக்தஃ ப்ரணஶ்யதி' என்கிறவார்த் தையை விஶ்வஸித்திருக்கலாமிறே †மஹாபாபங்களைப் பண்ணினே னாகிலும் புருஷோத்தம வித்தையுண்டாக அவனுக்குப்பாபவிமோ சநமுண்டாகச் சொல்லாகின்றதிறே. (தப்பா) இப்பாபங்களைப்

அந. அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி). இப்படி யெல்லாக்குலங் களிலும் புக்குப்பிறக்கைக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறா ரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுசேத மேலுக் கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). அல்பம் பகவத்ருசியுண் ணால் பாபங்கள்போமோ, இவ்வாசநத்தை விஶ்வஸிக்கும்படியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (மஹாபாபங்களையித்யாதி). வசநபலத்தாலே விஶ்வஸிக் கத்தட்டென்னென்றுகருத்து.

(க) கீதை - கூ - நக.

மூ. மண்ணுய்ந் நீரொரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமூமாம்
புண்ணுராக்கைதன்னுள்புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன்
விண்ணுர்நீள்சிகரவிளையார்திருவேங்கடவா
ணுண்ணுந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே. (சூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ரின்	ஆகாசத் த	ாலாய்	ாயுவாயும்
ஆர்	அளாவு படி	மஞ்சு	மேகங்கள்
நீள்	உயர்ந்த	உலாவும்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
சிகரம்	கொடுமுடிகளையும்	ஆகாசமுமாம்	ஆகாசமுமாகியபஞ்ச
விளை	பரிமளத்தையும்		பூதமயமானதாய்
ஆர்	உடைத்தான	புண்ஆர்	வ்ரணத்தோடொத்த
திருவேங்கடவா	திருமலையைவாஸஸ்த்	ஆக்கைதன்னுள்	தேஹத்திலே (யகப்ப
	தாநமாகவுடைய,	புலம்பி	கூப்பிட்டு [ட்டு)
	னே. [மானவனே.	தளர்ந்து	மெலிந்து
அண்ணு	எல்லாவுறவுமுறையு	எய்த்தொழிந்	மி வும் இளைத்தவனு
மண்ணுய்	பூமியாயும்	தேன்	னைவடியேன்
நீராய்	ஜலமாயும்	வந்தடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொ
எரியாய்	அ நியாயும்	ண்டருள்.	... ... (சூ)

போக்கி உன்னைப்பற்றினுரை ரக்ஷிக்கைக்கிடான சக்தியோகத்தை யுடையவனே. (நின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உ திருவடிகளை வடிம்பிட்டாஸ்ரயிக்க க்ஷமனுயிற்றிலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணைகப்போரும்படியான திண்ணியவரை களாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடைய நிரு பாதிகபந்துவானவனே. (அடியேனை) என்னுடைய பாபாநுகூல மாகவன்றிக்கே உன்னைடுண்டான நிருபாதிக பாந்தவாநுரூபமான கைங்கர்யத்தில் என்னை மூட்டவேணும். ... ... (நி)

'செப்பு" என்று ஆபரணத்துக்குரக்ஷகமான பாத்ரமாய் அத்தாலே (அரணை)என்றது - திருமலைக்குப்புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப்பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து.

அநு. ஆரும்பாட்டு. (மண்ணுயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதி ள பண்ணுகைக்கடி - ஜ்ஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று அதுதன்னையநுஸந்தித்து க்லேசித்துச் சரணம்புகுகிறுரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

அப்பாவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றத்தாலே - பித்ருபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாபாவிகாகாரமுமநுஸந்தித்தவர் பஞ்ச பூதாத்மகமான புண்ணுராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவேது

மூ. - தெரியேன் பாலகனுய்ப் பலதீமைகள் செய்தமிட்டேன்
பெரியே னுயினபின் பிறர்க்கேயுழைத் தேதழையானேன்
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா
அரியே ந்தடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருளே. (எ)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
கரி	யானைகள்	சூழ்	சூழப்பட்டு
சேர்	மிக்கிருப்பதாய்	ணம்	த்ருட்டமாயிருக்கிற
பூ	பூ கள்நிறைந்த	மாமலை	பெரியமலையான
பொழி	சோலையாலே		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (மண்ணுயித்யாதி) †ராஜபுத்ரன் டன் கையிலேய ப்பட்டுத் தன்னை ை ைக ப்ரமிக்குமாபோலே நித்ய மாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் எகரூபமாய் ஈச்வரசேஷமான ஆத்ம வஸ்து கர்மாநுகு மாக அசித்தோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. எகரூபமா ஸ்து உபசயாத்மகமான தேஹத்திலேயகப்பட்டது. (புண்ணாக்கை) (க) *†புண்ணைமறையவரிந்திறை உடம்பிலை த்தது. அறிவுடையார் (உ) ஶரீரம்வ்ரணவத்ஶ்யேத் சரீரம்வ்ர ந்தப் ம்யேத் என்று இதுதன்னையே வ்ரணமா ச்சொல்லாநின்றார்களி றை. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு பின்னை அங்கேகிடந்து கூப்பிட்டு அதுதானும் மாட்டாதே தளர்ந்து பி னையிளைத்தேன்.

(விண்ணாரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் வைகுண்டத்திற்போலே ந்தேத்தும்படியாக ஆகாசாவகாசத்தளவும் ார்ந்த பெரியகொடு முடிகளையுமுடை த்தாய் பரிமளப்ரசுரமான திருமலையை வாஸஸ்த் தாநமாகக்கொ கிறிற்கிற. (அண்ணு) கீழே ' அப்பா " என்றார் இங்கே அண்ணு ன்னாகின்றார் * தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும்விட்ட -றவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டான எல்லா வுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றுயிற்றிவரிருப்பது. (அடி யேனை)†வெளிறுகழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திரு க்குமிறே எனக்கும் ' ஆனபின்பு அவர்களைக்கொண்டருளு மடிமை யை என்னைக்கொண்டருளவேணும்.... ... ... (கூ)

வருளிச்செய்கிறார், (ராஜபுத்ரனித்யாதி). தேஹம் புண்ணு கக்கு ப்ரமா ணங்களைஸூசிப்பிக்கிறார்,(புண்ணையித்யாதி). "ஶரீரம் வ்ரணவத்ஶ்யேதன்னம்து வ்ரண லேபனம் வ்ரண சேசனவத்வாவம வஸ்த்ரிந்து வ்ரணபட்டவத்" என்று ப்ரமாணசேஷம்.

(வெளிறு) அஸாரம். ... ... (கூ)

(க) தி - ாய் - ரு - - ரு. (உ) § (பா) ஸ் ாரம்.

வேங்கடவா. அரியே பாலசனய் தெரியேன் பலதீமைகள் திருமலை வாலஸ்தா நமாகவுடையவ ஸிம்ஹமே. [னே. சிறுபிள்ளையானபோ ழ்நாநஹீநனையும் [து (பின்பு) அநேகமான கொடியசெயல்களை செய்துமிட்டே பண்ணிப்போந்த னை யும்

பெரியேன்ஆயி னபின் பிறர்க்கே உழத்து னைழையானேன் யௌவநத்தையடை ந்தபின்பு அயலார்க்குவேண்டு வற்றையே தேடியிட்டு சதிர்கெட்டுப்போன அடியேன், (இப் பொழுது) வந்தடைந்தேன்; அடியேனை ஆள்கொ ண்டருள் ... ... (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி)(பாலகனைய் தெரியே ன்) †சிலநாள் அதிசைசை மாய் யுக்தாயுக்தங்களறியாதேகிடந்தேன். †அல்பம் அறிவு பிறந்தபி ்பு தோன்றினபடி பலதீமைகள்செய்து திரிந்தேன். (பெரியேனித்யாதி) அநந்தரம் யௌவநம் முகங்காட்டினாறே, நல்லதொரு பூக்கண்டால் †எ ்தலையிலே வையாதே ஸ்தீபரதந்த்ரனைய் அ ர் ருக்கே ஆ ன தேடி தூங்கப்பட்டுச் சதிர் கேடனைய் இளிம்பனானேன்.

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாகஆனைகள்வந்து சேரப்பட்டு பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணியதாயிருக்கிற திருமலையைவாஸஸ்தா நமாகவுடையவனே. (அரியே) ன்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்குகைக்கிடான †பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே.

அந. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி) ( ) "விசித்ரதேஹஸம்பத்திரீச்வ ராயநிவேதிதும்- விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீச்வரா நிவேதிதும்"என்றும், (உ) சரீரமாத்யம்கலு தர்மஸாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவச்யகமானத்தை புண்ணராக்கை' என்று நீர் கர்ஹித்துக்கொண்டு வருவானென ்னென ்ன; அப்படியேயாமிறே உன் (ங)* பூவார்கழல்களிலே ஒரு பூவிடப்பெற்றேனாகில், அ ்ஙனன்றிக்கே போனபடி யக் கேளாயென்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு ளள்வது.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வான், இளையபெருமாள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார், இவர்களுக்கெல்லா ் ஆஜ்ஞாமஸித்தமான பகவத்ப்ராவண்யம் தலையெடுக்கக்காண்கையாலே தாம் அதிசைசவந்துட ்கி வ்யர்த்தமே போக் கினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி பருளிச்செய்கிறார். (சிலநாளித்யாதி). த்ருவன் அஞ்சுவயஸ்ஸிலே ப வத்பஜநம் பண்ணினபடியை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (அல்பமித்யாதி). ' பிறர்க்கே" என்கிற எவ ாரவ்யாவர்த்யம், (என்தலையிலே) என்றது.

' அரி" என்று ஸிம்ஹமாய், அத்தாலே, (பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே) என்றது. (எ)

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) (ங) தி-வாய்-சு-கo-ச.

பெரியதிருமொழி, க ப கூ தி அ பா, நோற்றேன். உகந்

ழு. நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக் கா ' பதோ ராசையினால்
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே யிடருற்றன னெம்பெருமான்
கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்	கோல்களில்லி ' றும்	ஏற்றேன்	(தேவரீர் கடாக்ஷத்து
தேன்	மதுவானது		க்கு)யோக்யனானே
பாய்ந்து	வழிந்து [யி		ன் ' (அத்தாலே)
ஒழுகும்	வெள்ளமிடாநிற்பதா	உன்னை	தேவரீரை [நா
குளிர்	குளிர்த்தி யையுடைய	காண்பது	ணவேணுமென்கி
சோலைசூழ்	பொழில்களாலேசூழ	ஓர்	ஒரு
	ப்பட்ட	ஆசையினால்	ஆசையாலே
வே ' கடவா	திருமலையை யாளஸ்த	இப்பிறப்பே	இந்த ஜந்மத்திலேயே
	தாந ா வு டயவ	இடருற்றனன்	(ஜந்மம்த்யாஜ்யமெ
	னே. [ரு ' கு		ன்று)வருந்தினேன்;
எம்	ஆச்ரிதரான எங்க	ஆற்றேன்	(மாறிமாறிவரு ' பலபி
பெருமான்	மபேஹாபகாரகனே.		றவிகளை) ஸஹிக்
பல்பிறவி	அநேகஜந்மங் ருண்ண		மாட்டாதவனாய்,
	டாம்படி	வந்தடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொ
நோற்றேன்	ாதநாநுஷ்டட்டாநம்		ண்டருள். ... ... (அ)
	பண்ணிப்பே ந்த		
	அடியேன்		

(ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கே யுழையாமே ப்ராப்தவிஷயத்திலே கைங்கர்யத்தைக் கொ ' ருளவேணும் ... ... (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேன் பல்பிறவி) பல்பிறவி நோற்றேன். †னைக்குப் பல நம்மங்களுண்டாகும்படியாகவாயிற்று

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி). ‘ பிறர்க்கேயுழைத் தே ழையானேன்” என்றிருக்கிறீர் திரு ' லையளவும்வந்து சரணம்புகுருவை க்கு நிதாநம்சொல்லிக்காணீரென் ன ' நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளச் செய்தே ந சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாக்ஷித்தாயாக வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

“உன்னைக்காண்பதோராசையினால் - பல்பிறவிநோற்றேன்” என்று யதா ப்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்டட்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால் அங்ஙனேயானால், “ இடருற்றனன்” “ ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்” என்கிற மேலிற்பதங்கள் சேராமையால், “பல்பிறவி” என்றவந்தரம் உண்டாம்படி என்று ஆத்யாஹரித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எனக்கித்யாதி). “எற்றேன்

மூ. பற்றே லொன்றுமிலேன் பாவமேசெய்து பாவியானேன்
மற்றே லொன்றறியேன் மாயனே எங்கள் மாதவனே
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் மலச்சுனை வேங்கடவா
அற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மாயனே	ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே.	கல்தேன்	மலைக்குஹையிலேயிட்டதேனானது
எங்கள்	எங்களுடைய (குற்றங்களைப்பொறுப்பிக்கும்)	பாய்ந்து ஒழுகும் மல	மிக்கவெள்ளமிடாநின்பதாய் தாமரைகள்நிறைந்த அருவிகளையுடைய
ாதவனே	பெரியபிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே.	சுனை வேங்கடவா	திருமலையில்நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே.

ான ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிற்று. இப்படிபிறந்து போராகிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமா ெ ாரு ஸுக்ருதம்பிறந்தது, அத்தாலே ன்னைக் காணவேணுமென்றுசை பிறந்து தேவர்க்காம்படி†யோக்யனானேன். † நீர் யோக்யரென்னுமிடமறிந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன; (இப்பிறப்பே யிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே நாம் நின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்நெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலேை த்ததேனானது பாய்ந்து வெள்ளமிட்டுக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரை ருக்கு ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (அடியேனையித்யாதி) † எனக் ாற்ருமையுண்டானால் பிறப்பேயாற்ருமை யுடையவுன்னை என்ஸ்வரூபாநுரூபமான ைகங்ர்யத்தைத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென்? † நா ஆற்ருமையுடையேனையிருந்தேன் ஆற்ருமை பிறப்பதெப்போதோ. என்றுபார்த்திருக்குமவனை †யிருந்தாய் நீ. ... ...(அ)

என்றதினர்த்தம், (யோக்யனானேன்) என்றது. 'ஏ ப்' என்று - தகுதியாய் அத்தாலே பலித்தது இவ்வர்த்தம். நான் யாத்ருச்சிகாதிகளாத்திரட்டிக்தொண்டது ந ரறிந்தசெத்தாலே என்னும் பகவதபிப்ராயத் தயருளிச்செய்கிறார், (நரித்யாதி).

நான் ப்ரார்த்திர்கை மிகையென்னுமத்தையறிந்தே என் செல்லாமையாலே ப்ரார்த்திக்கிறேனென்னு முட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி). விவரணம், (நாணற்ருமையித்யாதி). (இருந்தாய்நீ) என்ற வநந்தரம் இ ங்னே இருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார் என்று பூரிப்பது. ... ... (அ)

ஒன்றுபற்று	ஒரு ஹிதமான (ஸுக்ருதாதி) ஆதாரமும்	ஒன்றும் அறியேன் அற்றேன்	ஏகதேசமும் [யேன் அறியாதவனை அடைதேவரீருக்கேஅற்றுத் தீர்ந்தவனைய்,
இலேன்	இல்லாதவனுய்		
பாவமேசெய்து	பாபத்தையேபண்ணி (அத்தாலே)	வந்து அடைந்தேன்; அடியேனையாட்கொண்டருள். ... ...(க)	
பாவியானேன்	பாபிஷ்டனுய்		
மற்று	உபாயாந்தரத்தை		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலொன்றுமிலேன்) †பகவத்ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொடு கைவிடப்போன வஸ்துவுக்கு பகத்ப்ராப்திகீடாச் சொல்லலாவதொரு ஸுக்ருதமில்லை. அதில்லாமையாலே, பாபங்களேயேபணி பின்னைகிலுபிக்குமிடத்தில் ஞாநாநந்தாதிகளைபொழிய பாபங்களையிட்டு கிலுபிக்கவேண்டும்படியானேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கிடான உபாயவிஷயஜ்ஞாநமில்லை. (க)†' அஹமஸ்ய பராதா மா யஃ ஆஹமஸ்ம் யபராதாநாமாலய." "

(மாயனே) இங்ஙனேயிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பா

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாதி) யாதருச்சிக ஸுக்ருதமடியாக நாமே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமை யப் பிறபித்தோமாகில் இனி அபேக்ஷிதஸித்திக்குடலான ஸாதநத்திலே நீரிழிகிறீர் அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுவானென்னென்ன" கார்யபலத்தாலே யொருநன்மை ஸம்பாவிதமாகச் சொன்னே னித்தனேபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொருநன்மையுண்டா ஸம்பாவிதமோ என்றுநின்றுகொண்டு, திருவயோத்யைக்குப் போகச் சொன்ன பெருமானே(உ) सकृदेवप्रपन्नाय तवास्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥ சாதியஷ ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம் ஸப்ராதுர் சரணைள காடப் பிடிட்யரகுநந்தநம் ஸீதாமுவாசாதியசாராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம்" என்று பிராட்டியை முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்த இளையபெருமானைப்போலே * அலர்மேல்மங்கயுறைமார்பனைச் சரணம்புகுகிறேனென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பற்றேல்' என்றது - பற்றுகிலென்றுய், அதிக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). உக்தார்த்தே ப்ரமாணம், (அஹமித்யாதி). अहमस्य अपराधानां मालयाकिञ्चनोऽगतिः। त्वमेवोपायभूतो मे भव वेति प्रार्थनामतिः शरणागतिरित्युक्ता सादवेसिन्न्वीयुज्यताम - அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோ கிஞ்சநோ கதி த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி சரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்."

(க) பாஞ்சரா -

(உ) ரா-அயோ-கா-க-.

உகஅ பெரியதிருமொழி க ப கூ-தி, க0 பா கண்ணுய்.

மூ கண்ணு யேழுலகுக் குயிராய வெங் கார்வண்ணனை
விண்ணேர் தாம்பரவும் பொழில் வேங்கட வேதியனைத்
திண்ணார் மாடங்கள் சூழ் திருமங்கையர் கோன் கலியன்
பண்ணார் பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பா ங்களே (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எழுலகுக்கு	எழுலோ ங்களு ்கு	வேதியனை	வேதத்தாலேசொல்ல
ண்ணுய்	ண்போலேயும்		ப்படிமவனு ஸர்
உயிராய்	ப்ராணன்போலேயு		ே ர விஷய
	மிருக்குமவனுய்		ா
எம்	ஆச்ரிதரானஎங் ஸா	திண்ணார்	திண் மையையு டைய
	யநுபவிப்பிக் க்	மாட ள்சூழ்	டங்களாலேசூழப்
ார்	மேகம்போன்ற [கு		பட்ட
ண்ணன்	திருநிறத் தயு டைய	திருமங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
	னுய்	கோன்	ராஜா ான [ர்க்கு
விண்ணேர் தா	நித்யஸூரி ருங்கூட	கலியன்	ஆழ்வாருளிச்செய்த
பரவும்	ஸ்துதிப்பதாய்	ப ஆர்	ாகயு தமான
பொழில்	சோலை ளையுடைய	பத்துப்பாடலும்	பத்துபாட்டு ளையும்
வேங் டம்	திருமலையையிருப்பிட	பயில்வார்க்கு	அப்யஸி குமர் ரு
	மாகவுடைய னுய்,		க்கு
		பாவ கள்	ப்ரதிபந்த ங் ள்
		இல்லை	நசித்துப்போம்.

ருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட்டியையுடையையாய் அத்தாலே ஸ்வாபாச்ரயபூதனனே. (கல்தேனித்யாதி) மு முஞ்சுகளிலேவைத்த தேன்களானை நி றந்து முிந்து ெள்ளமிட்டு ஒழுகி ந்து சுனைகளிலே புகுர அங்கே தாமரைகள் அலருமாயிற்று. (அற்றே) தே ர்திரு டிகளிலே ய ஸிதனேன் (அடியேனையாட்கொண்டருளே) †ன குப்புற ம்பு பற்றில்லையென்றேனே எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தாயே ஆனபின்பு என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கை ர்யத்தைக்ெ ாண்டருளவேணும். ... . (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (கண்ணுயித்யாதி)†ஸகலலோகங் ருக்கும் த்ருஷ்டிபூதனுய் ஸத்தாஹேதுவானப்ராணனுய் அதுக்குமேலே

பாட்டிட லா டாகூஷித்துத்தாத்பர்யம், (என கித்யாதி). ... (கூ)

அந. பத்தா பாட்டு (ண்ணுயித்யாதி). 'எழுலகுக்கு. ண்ணுய்" என் றந்வயித்தர்த்தம் (ஸ லேத்யாதி).

என்னை யநுபவிப்பிக்கை க் ாக மேகம்போலே ரமஹரமா டி
னை யுடையனாய் எழுல த்துள்ளாரோபாதி கித்யஸூரிகளு மொரு
மூலையிலே புகுந்தேதத்துகிற திருமலையை ாஸஸ்த்தாநமா வுடைய
தகஸமதிகம்யனையாயிற்றுக் விபாடிற்று

(திண்ணார்) (க)† ஸர்வஂசகுச ஂகு ஹ ஸர் ம்சகுசலம்க்ருஹே" என்னும்படியாயிற்று. (பண்ணார்பாடல்) பண்மிகுந்திரு குமா யிற்று. இவற்றையப்யஸிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும் வந்துகிட்டாது. ப வத்ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தகீ களடங்க ஓடிப்போம். † பாவமே செய்து பாவியானேன்" என்று இவரும்சொல்லி ஈஶ்வரனும் அத் தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்குப்பாபமில்லையே. †ஸ்ரீவிபீஷணை ாஜ (உ) வத்யதாம் த்யதாம்" என்றபோது அதுக்குவிஷய மானர் கூட ந்த நால்வரும் பின்னை அவத்யரானர் ள் அப்படியே இவருடைய பரி ரமாய் இ ருடைய ப்ரபந்தத்தை அதிகரிக் வே இவர்கள் பாப களைப் போக்குமாயிற்று. ஈஶ்வரனுக்குத் தம் வ்ருத்த ஹாநியைச் சொல்லிவைத்து அநந்தரம் டைந்தேன்" என் றதுக்குக் கருத்தை னென்னில் அதுசொன்னால் அவனிரக்கத்துக் கடியாமே அவ்விரக்கம் ஸ் ரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்துக்கு லாம். .. .. (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இப்போது திண்ணார்மாடம்' எ ணை க்குத்தாத்பர்யம், (ஸர்வமித்யாதி). ( ) பஜ்-திக்ஸ்து ஜடிலோ்ஹரதஸ்த்வாம்ப்ரதீக்ஷதே பாதுகே தே புரஸ் ருத்ய ஸர்வஞ்சகுசலம் க்ருஹே.' ஸ்ரீபரதாழ்வாரர்த்தி ண்டு பெருமாளை ழுந்தருளு ரென்றுநிர்ணயித்து எல்லாரும் தேறிக்களித்திருந்தாற்போலே, ஆழ் வாரார்த்திகண்டு திருவே கடமுடையான் ப்ரஸ நரா க் டவரென்றுதேறித் திருமங் யிலுள்ளார் களித்தார்களென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். 'தி ணர்" என்றது - திருமங்கைக்கு விசேஷணம். ஆழ்வார்தாம் பாவி யேன்" என்றண்மேலுசொன்னர் அவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு இவர்கள் பாப ள்போம்படி யென்னென்ன அருளிச்செய்கிறர்,(பா மேயித்யாதி). இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதி). வத்யதாமேஷதீக்ஷண தணேவசநாவைஸ் ஹ ராவணஸ்யநுஶம்ஸஸ்யப்ராதாஹ்யேஷ பீஷண த்யதாமேஷதீவ்ரேண தண் டேநஸகி வஸ்ஸஹ ராவண்ஸ்ய ந்ருசம்ஸஸ்யப்ராதாஹ்யேஷவிபீஷண ".

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா - யு - கஉள - ச. (உ) ரா - யு - கள - உள.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து பத்தாந் திருமொழி கண்ணர்.

மூ. கண்ணர் கடல்சூ ழிலங்கைக் கிறைவன்றன்
தின்னகம் பிளக்கச் சரஞ் செல வுய்த்தாய்
விண்ணோர் தொழும் வேங்கடமா மலைமேய
அண்ணல் அடியே னிடரைக் களையாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கண்ணூர்	இடமுடைத்தான	தொழும்	ஆச்ரயிக்கும்படி
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழ	மா	பெருமைபொருந்திய
இலங்கைக்கு	லங்கைக்கு [ப்பட்ட	வேங்கடமலை	திருமலையிலே[வந்து
இறைவன்றன்	தலைவனுனராவணனு	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணும
தின்	த்ருடமான [டைய	அண்ணல்	ஸர்வவிதபந்துவுமா
ஆகம்	சரீரமானது		னவனே.
பிளக்க	பிளக்கும்படியாக	அடியேன்	சேஷபூதனானஎன்னு
சரம்	அம்புகள்	இடரை	க்லேசத்தை [டைய
செல	செல்லும்படி	களையாய்	போக்கியருளவேணு
உய்த்தாய்	நடத்தினவனே		ம். ... ... (க)
விண்ணோர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்		

வ்யா. கண்ணூர்ப்ரவேசம். † தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லிக் கைங்கர்யலாபத்துக்காகச் சரணம் † புக்கார். † பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்கவநந்தரம் † 'ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும் † அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழித்துத்தரவேணும் விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், † பரபக்த

அநு. கண்ணூர்கடல்சூழ்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் இஷ்டப்ராப்தி ய அர்த்தித்தார். இதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). (புக் ஆர்) என்றவநந்தரம், விரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரிதில் என்றுசேஷம். இஷ்டப்ராப்தனையிலேதானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ தனித்தும் ப்ரார்த்திக் வேணுமோவென்ன. த்ருஷ்டாந்தத்தாலுமுகேநவிஸ்தாரமாகப்ரமேயத்தையுமருளிச்செய்கிறார், (பாஷ்யேத்யாதி). (க) "மதீயாநாதி கர்ம்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்" என்ற சூர்ணிகையினர்த்தம் (ஸ்தூலேத்யாதி). இதற்குக்கீழில் (க) அநாதிகால - அநாதிகால" இத்யாதி சூர்ணையில் ப்ரமேயம், (அஹங்காரேத்யாதி). இதுக்கும் பூர்வமான (க) மநோவாக்காயை மநோவாக்காயை" இத்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம், (விரோதியைப்போக்கித்தரவேணும்) என்றது இங்கே வ்யுத்க்ரமமாக வெடுத்ததுக்கு கருத்து - ப்ரக்ருதிவச்யதையாலே அஹங்காரமமகாரங்களும் அவற்றாலே பகவதபசாராதி ரும் பிறக்குமென்கிறக்ரமம் தோற்றவேணுமென்கை. (பரபக்த்யாதிகளைப்

(க) கத்யத்ர - .

யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேணும் என்று அபேக்ஷித்தாற்போலே விரோதிநிரஸநசீலனாய் † ஸர்வரக்ஷகனாய் † ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாத னாய் † ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைக ஸ்வபாவனாய் † ஸர் ஸுலபனாயுள்ள ஸர்வேஸ்வரனே என்னுடைய விரோதியைப் போக்கித்தரே ணும் உன்னாலல்லது செல்லாமையைப் பிறப்பிக் வேணும்" என் றபேக்ஷிக்க † உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷித களையும் செய்கைக் ன்றே ாமிங்கே வந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில் † நிலையைக்காட்டி அநந்தரம் இ ர்† திருவுள்ளத்திலே ந்து இ ர்க்கு † பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்கிறது இத்திருமொழியில். † ப்ரபந்நனு குமுண்டுபக்தி ப திமாகிற அதிகாரிக்குமுண்டு. ( ) நமஸ்யந்தஸ்சமாம் பக்த்யா என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே.

பிறப்பிக் வேணும்) ன்றது-இவையில்லா மயும் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலே. ஆனை யிறே ப்ரத்யுக்திரூபமான பகவதுக்த்யநுவாதத்திலே (உ) பரம க்ரஜான பரமம ஷ்ணுப்ரதி ஹந்தோ பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமப திவிக் ப்ரதிஹதோபி" என்று விரோதித்வந்தோற்ற ருளிச்செய்தது. (ஸர்வரக்ஷகனாய்) ன்றது - (ங) 'நீராய் டலும்" என்றபா டக்கடாக்ஷித்து. (ச) உண்டாயுறிமேல்" என்றபாட்டின் ப்ரமேயம், (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (ஞ) 'மானேய்மடநோக்கி"என்ற பாட்டைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷேத்யாதி). (ட) 'ேணைகணையாய்' என்றத்தைப்பற்றவாத . (எ) எங்கள் நம்பி" என்றத்தைப்பற்ற, ('ஸர் ஸுலபனாய்) எ றது. (நிலையைக்காட்டி) என்றது - ஸ்ரீ ஹஸ்தமுத்ரையாலே ாட்டினமையைப்பற்ற. (அ) ன்னைஞ்சிலுளான் என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவ து) என்றது. (கூ) 'ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே"என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பரப த்யாதி ஸாப்பிறப்பித்தான்) என்றது. பாஸகனுக் ன்றேபக்தி ப்ரபந்நனு கும் வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனுக்கு மித்யாதி). सततंकीर्तयन्तोमां यतन्तश्च दृढव्रता நமஸ்யந்தஸ்சமாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே" நமஸ்யந்தஸ்ச 'நமஸ்யந்தஸ்ச" என்றது ப்ரபத்திப்ரமாவுஞ்சொல்லுகிறது.

மூதற்பாட்டு. (ண்ணரித்யாதி). அபாரபாபஸாகரமத்யே*புண்ணராகயாகிற லங்கையிலே அநந்யார்ஹனவடியன் அகப்பட்டு (க0) நமே யுமே நமேயம்" என் கிற ஸ் ாதந்த்ர்யாபிமாநவிசிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே

(க) கீதை-கூ-கச. (ச) க-க0-ச. (எ) க-க0- . (கப) ரா-யு-கூச- க.
(உ) கத்யத்ர-க. (ஞ) க-க0-ஏ. (அ) க-க0-சூ.
(ங) -க0-ங. (சூ) க-க0-ஞ. (க) க-க0-அ.

ழு இலங்கை ப் பதிக்கென் றிறையாய வரக்கர்
குலங்கெட் டவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய்
விலங்கல் குடமித் திருவே ங் டம் மேய
அலங்கல் துளப முடியா யருளாயே. (உ)

டத .	உரை.
இல கப்பதி கு	ராக ரத்துக்கு
என்று	எக்காலத்திலும்
இ றயாய	ராஜாக்களாய்
அர கர்கு	ராக்ஷஸஜாதியரான
அவர்	அந்தமாலிமுதலியரா க்ஷ ஸர்கள்
ட்டி	த ள்நிலை கெட்
மான	நசி கும்படி [டி
டி	த் ஜமான

பத .	உரை.
புள்	பெரிய திருவடியை (ஏறி)
திரித்தாய்	ஸஞ்சரிப்பித்தவனே!
விலங் ல்	(சந்த்ர ஸூர்யர்கள்,) விலகிநடக்கு படி உயர்ந்த
குடமி	கொடுமுடியையு டைத்தாய்
திருவேங் டம்	திருவே கடமென் னும்பேரையுடைய திருமலையிலே

முதற்பாட்டி (க ணர் டல்) க ணென்று இடம் இடம் மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்தி கும் பதார்த்த களிலு மேற்றமு டிறே கடலில் ர்த்திக்குமவை அ ற்றுக்கெல்லாம் ே மிடம் போந்திருக்கும். அன்றிக்கே வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்சநீயமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை ஆ ழாக வுடைத்தா யாலே ஆணுடைத்தாயிருக்கிற லங்கை க்கு கிர் ாஹ ணாய் அத்தாலே†அபிமானித்திருக்கிற ரா வணனுடைய. (திண் ணைகமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிக ர் வாய்மடியும்படி தே தைகள் வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்பு செல்லும்படியா நடத்தினாய். (விண்ணேரித்யாதி) † ராவணனாலே குடியிருப்பிழ த தே தைகள் இப்போது வந்தாஶ்ரயிப்பர்களா யிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளாஶ்ரயிக்கும் வபாவனாய் திருமலையை வாஸஸ்த்தானமாகக்கொ டு ஸந்நிதிபண்ணின திருபாதிகபங்தமே . (அடியேனித்யாதி) இங்குத்தையிருப்பு இடர் என்று என் நெஞ்சிற் பட்டபின்பு என்கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கியருளவேணும். (க)

அபஹாருதனாய் கிடக்கறவடியேனிட ரக் ஷாயவேணுமென்கிறாரென்ற அ தாரிகைக டெ ள்வது. (க) வசேந்த்ரியாநனம்கோர மோ மனோரஜனீசரம் வேகஶரஜாலேன ஶமன்னயன மோகிராட் தசேந்த்ரியாகநம்மே ர யோமமோ ராஜகேசர விவேகசராஜாலேந சமம்நயதியோகிரா'' என்னக் டவதிறே. த '' என்றதி ர்த்தம், (அபிமானித்திருக்கிற) என்றது. 'தன்'' என் றத்தாலே - அவன் மதிப்புத்தோற்றுகிறதிறே. ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம், (ராவணனாலேயித்யாதி). ... ... (க)

( )

மேய நித்யவாஸம் ண்ணு மவணுய்	மூடியாய் திரு பிஷே த் தயு டையவமே .
தளபம் திருத்துழாயாலாகிய அல ' ல் மாலையாலேஅல ' கரி க்கப்பட்ட	அருளாய் க்ரு பசெய்து ரகூஷி த்தருளே ணு ' .

வ்யா இர ' டாம்பாட்டி. †ஆக கீழிற்பாட்டிலும் இப்பாட்டி லும் அ ணுடைய விரோதி நிரஸநசிலதையைச்சொல்லி என்து கத் தப் போக்கித் தாமே ணுமென்கிறார்.

(இலங்ணை ப்பதிக்கித்யாதி) ரா ணனுக்குமூன்பு குடியிருந்து போந்த மாலிப்ரப்ருதிகளை ரஸித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. †புற்ரு னது என்றும் துஷ்டஸம்ப்பங்கள்மாறுதே போருமாபோலே எ ' று மொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யாயிற்றுப் போருவது (குலங்கெட்ட ர்மாள) பாதாளத்திலே புக்கு†ஒளிப்பாரும் பட்டி ப்போவாருமாம்படி த் மான பெரியதிரு டியைச் †சுழற்றிக் கொடு திரிந்த மே .(க) "்ஶூராம்பதாகாம்மோலோகேஶ்மிமயதிப்ரபுஃ ஶ் கீர்த்திபூதாம் பதாகாம் யோ லோகேப்ராமயதிப்ரபுஃ". (விலங் லித் யாதி) †திருவேங்கடமென்று திருமலைக்குப் பேருண்டா யாலே தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களுக்கு நோ ாடுநோ போ ெ ா ' ணதே விலங்கிப் போகவே ' ம்படி ஓங்கின சி ரத்தை யு டய. (அலங்கலித்யாதி) ரகூஷ த்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடி யிருக்கிற நீ இனி ன் †விரோதியைப்போக்குகை யெ ' ரென்றில் லை என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (இலங்கையதியாதி). அநாத்யவித்யா ர்மவா ஸநாநிவ்ருத்திகளையும் பண்ணித்தரவேணுமென்கிறாரென்று விவகூநித்து, ஆ இரண்டுபாட்டுக்கும் ஸமுதாயேந க்ரோடீ ரித்து அவதாரி யிடுகிறார் (ஆக வித்யாதி).

இலங் கயாகிற பதிக்கு-ஸ்த்தாநத்துக்கு, என்றும்-நியமே இ றயாய வரக் ர்" என்னை க்கு, ராக்ஷஸரே ராஜாக் ளா வேணுமோவென்ன அரு ளிச்செய்கிறார் (புற்ரூனதித்யாதி). இத்தால், ப்ராக்ருதமான சரீரமாலல் விரோதி ர்க்கம் குறைவற்றிருக்குமென்றதாயிற்று. 'ெ ட்டு" 'றதின் வாஸனை (ஒளிப்பாரும்) என்றது. (சுழற்றிக்ெ ாடு) - அதிலே யேறிசசுழற் றிக்கொண்டு. 'விலங் ல் என்று பர்வதத்துக்கும்பேராகையாலே 'திரு வே ' கடம் ' என்றத்தோடு பௌநருக்த்யம் வருமென்று, வி ' குதலை இங் குச்சொல்லுகிறதென்கிறார், (திருவே ' டமித்யாதி). (விரோதியைப்போக்கு கையென்றென்றில்லை) என்றது - ஸவாஹநஞ்ஞய்வந்து நிரஸிக்கும்படி எதி ரம்புகோத்த விரோதியுண்டாய்ப்போக்க வேண்டுவதில்லை யென் . அரு ளவே -ருமாயுமவைகிடீர் ன்விரோதிகளென்று திருவுள்ள . ... (உ)

மூ. கீரார் கடலும் நிலனும் முழுது மி
ரால மிளந்தளிர் மேல் துயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங்கட மாமலை மேய
ஆரா முதே யடியேற் குளாயே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கர்ஆர்	ஜலம்நிரம்பியிருக்கிற	மா	பெருமைபொருந்திய
கடலும்	ஸமுத்ரத் தயும்	திருவேங்கடம ஆல	திருமலையிலே
நிலனும்	பூமி யயும்	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணு மவனுய்
முழுது	மற்றுமுள்ளனல்லாப் பொருள் ஆயும்	ஆரா	(காலமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலு) த்ருப்திபிறவாத
உண்டு	அமுதுசெய்து	அமுதே	அம்ருதம்போலே
எர்	அழகியதாய்		போக்யனனவ
இளம்	மிகவும்இனியதான		னே.
ஆலந்தளிர்மேல்	ஆலந்தளிரிலே	அடியேற்கு	சேஷபூதனனஅடி
துயில்	கண்வளர்ந்தருளின வனுய்		யேன்விஷயமாக
எ்தாய்	என்போல்வார்க்குர கூஷ ணுயிருக்குமவ னே.	அருளாய்	க்ரு பப்ணவே ணும். (கூ)
சீர்ஆர்	ஐஸ்வர்யம்மிக்கிருப் பதாய்		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (கீராரித்யாதி).†ஸர் ரக்ஷகனைப் பூமிக்காக நிர்வாஹகனையிருந்தபடி யச் சொல்லுகிறது.

(கீராரித்யாதி) ஜலராசியையுடைய கடலும் அதுக்கு உட்பட்ட பூமியும் இத்தையடைய யிற்றிலேவைத்து. (எரித்யாதி) கண்வளர்ந்தருளுநகைக்கிடான அழகையுடைய ஆலின் முகிழ்விரிந்த வளவானதளிரிலே கண் ளர்ந்து அந்த அடிதகடராஸாமர்த்யத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனைக்கின னே. (சீராரித்யாதி) பரமபதத்திற் ாட்டிலும் ஐ வர்யம் மிக்குப்போலேகாணும் திருமலையிருப்பது. (ஆரா மூதே)†இவ் ம்ருதம் ஸ்வர்க்கத்திலல்லபோலேகாணுமிருப்பது. (அடியேற்கு) இதுவே போக்யமென்றிருக்கிறவென்னை இத்தை யநுபவிப்பித்தருளவேணும். ...(கூ)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (கீரார்கடலுமித்யாதி). ஒருகடலுக்குட்பட்டலங்கையில் விரோதிகளை நிரஸநம்பண்ணினவளவேயோ, கடல்களையும் பூமியையும் ரக்ஷித்திலேயோவென்கிறரென்று ஸந் தி யருளிச்செய்கிறர் (ஸர்வேத்யாதி).

'ஆரா'' என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறர் (இவ் ம்ருதமித்யாதி). ' திருவேங்கடம்மேய' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரஸித்தமாகவுமாம்.

அந. நாலாம்பாட்டு. (ண்டாயித்யாதி). மண்ணையுண்டபிள்ளைக்கும் வெண்ணெயுண்டபிள்ளைக்கும், மண்ணையளந்தமாணிக்குமுள்ள ஸாதர்ம்யத்தாலே அத்தை அநுபவிக்கிறரென்று ஸ கதி க டு கொள்வது.

மூ. உண்டா யுறிமேல் நறுநெய்யமுதாகக்
கொண்டாய் குறளாய் நில மீரடியாலே
விண்டோய் சிகரத் திருவே ங்கடம்மேய
அ ண்டா அடியேனுக் கருள்புரியாயே. (சு)

பதம.	உரை.	பதம.	உ ர.
உறிமேல்	உறிகளிலேவைத்த	சிகரம்	கொடுமுடியையு ட
றுறி ய்	நல்லநெய் ய [டு		ய
அமுதாக	அம்ருதமாகக்கி ாண்	திருவே ங்கடம்	திருமலையிலே [ஞய்
உண்டாய்	அமுது செய்தருளின	மேய	பொருந்தியிருக்கும
	னே.	அண்டா	அண்டாந்தர்வர்த்திக
குறளாய்	வாமநா காரம் செய்		ளான தேவர்களுக்
நிலம்	பூமியை [தருளி		கு நிர்வாஹகனா
ஈரடியாலே	இர ் டடியாலே		னே. [க்கு
கொண்டாய்	அளந்து ாண்டவ	அடியேனுக்கு	சேஷபூதனான வென
	னே.	அருள்புரியாய்	(உன்னைங்கர்யத்தை)
விண்தோய்	பரமபதத்தளவும்செ		க்ருபைசெய்தருள
	ல்லவோங்கின		வேணும்..... ( )

வ்யா. காலாம்பாடடு (உண்டாயித்யாதி) ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமு
ள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் †அவர்களுக்குத் தன்னைப்
பேணுதேகார்யம்செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலேசேமித்து
வை த்த நறுநெய்யை அம்ருதமாகபுஜித்தாய். (கொ ் டாயித்யாதி)
ஸ்வாதி னன நீ வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து பரப்புடை
த்தான பூமியை இரண்டடியாலேகொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி)
பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின சி ரத்தையுடைய திருமலையி
லே பொருந்திநிற்கிறவனே. (அண்டா) †இடையனே. அன்றிக்கே
அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகனனவனே. (அடியேனுக்கித்
யாதி) † யசோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும்பெற்ற பேற்றினைவல்
லாத என்னுடைய † கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும். ... (சு)

(அவர்களுக்கு) இந்த்ராதிகளுக்கு. வெண்ணெயுண்டவாயனுக்குறுப்பா
வாதல் மண்ணைக்கொண்டகாலனுக்குறுப்பாகவாதல் "அண்டா" என்றதுக்
கர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (இடையனேயித்யாதி). அருளாயேயென்னுதே
' அருள்புரியாயே" என்றத்தாலே தா(ஸ்)தவ்யத்தின் பெருமைதோற்றிற்றெ
ன்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (யசோதையித்யாதி). (கைங்கர்யத்தை)
என்ற வநந்தரம் விரோதியைப்போக்கி என்றுசேஷம். ... ... (சு)

அநு. அஞ்சாம்பா ் டு. (தூணையித்யாதி). வாமநாவதாரத் தக் ாட்டி
லும் அத்புதமான வேஷங்கொண்ட மூ ் புத்தை நரஸிம்ஹத்தை யநுஸ ்தி
கிறரென்று ஸந் தி கண்டுகொள் ்து.

ழி தூணையதனூடரியாய்வந்துதோன்றிப்
பேணவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்
சேணர்திருவேங்கடமாமலைமேய
கோணைகணையாய் குறிக்கொள்ளெனைநீயே. (நு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூணுய்	வெறும்தூணையாயி	மா	பெருமைமிக்கிருந்து
அதனூடு	அதினுள்ளே [ருக்கிற	திருவேங்கடமலை	திருமலையிலே [ள்ள [வுய்
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்	மேய	பொருந்தி வர்த்திப்ப
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து,	கோள்	மிடுக்கை யுடைய
பேணு	மதியாத	நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	அணையாய்	திருப்பள்ளியாகவு [டையவனே.
உடலம்	மார்பை		
பிளந்திட்டாய்	இருபிளவாகக்கிழித் [துப்பொகட்டவ [னே.	எனை	அடியேனை
		நீ	தேவரீர்
சேண்ஆர்	மிக்கவுயர்த்தியையு [டைத்தாய்	குறிக்கொள்	திருவுள்ளம்பற்றியரு [ளவேணும் (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூணையித்யாதி) இனி†இரண்டுபாட்டாலே தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறார்† அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றபடியைச்சொல்லி அநந்தரம் திருவுள்ளத்தில் புகுந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(தூணுய்)†முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன வொண்ணுதாயிற்று. ( )† அளந்திட்டதூணே'' ரென்றுரிறே. (அதனூடு) அதினுள்ளே நரஸிம்ஹமாய்வந்துதோற்றி (பேணுவுணன்) ஸ்வேஷ்வரனைப் பேணுதொழிகையாகிற ஆரிதரைநலிகையாயிற்று (உ) மமப்ராணஹி மமப்ராணஹி'' என்றுமே. ஓக்கம்மிக்கிருக்கிற திருமலையிலேநிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடுகையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனே.

(இனி இரண்டுபாட்டாலே) எறவந்தரம் திருவனந்தாழ்வானைபாதி என்னையடிமை கொண்டு கங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில் இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில்புகுந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிறே. (அதுக்கு) உபகரிக்கைக்கு.

தூணையதனூடு'' என்றது தூணையாயிருக்கிற வதிலே என்றர்த்தமாய் இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (மு பேயித்யாதி). தூணைமையில் புரையில்லையென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்டவித்யாதி).

(க) பெரி-திரு- -எ-எ. (உ) பார-உத்யோ-

மூ. மன்னு விம்மனிசப் பிறவியை நீக்கித்
தன்னைக்கித் தன்னின்னருள் செய்யும் தலை ன்
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்க' ம்மேய
என்னானை யென்னப்பனென்னெஞ்சி லுள ானே. (சு)

பத.	உரை.	பத .	உரை.
மன்னு	நிலையில்லாத	சேர்	திரண்டு ர்த்தி கிற
இ	இந்த	திருவேங் டம்	திருமலையிலே [ஞ்ய்
மனிசப்பிறவி யை	மநுஷ்யஜந்மத்தை	மேய	பொருந்தியிருப்பவ
நீக்கி	விடுவித்து	என்	என்னையநுபவிப்பிக் கக்கு
தன்	தனக்கு	ஆனை	ஆனைபோலே அழகிய வடிவுடையஞ்ய்
ஆக்கி	ஆளாக்கிக்கொண்டு	ன்ன்	எனக்கு [ன்
தன்	தன்னுடைய	அப்பன்	மஹோபகார ஞன
இன்அருள்	பரமக்ருபையை	என்	என்னுடைய
செய்யும்	பண்ணுநிற்கும்	நெஞ்சிலே	மனஸ்ஸிலேயே
தலைவன்	தலைமையையுடைய	ளான்	நித்யவாஸம்பண்ணுகி
மி ர்	மின்னலாலே [ஞ்ய்		ருன். (சு)
ஆர்	நிறைந்திருந்துள்ள		
முகில்	மேகங்களானவை		

(க) ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞ நபலைகதாமநி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி." (குறிக்கொளித்யாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின்பு † அவன்பெற்றபேறு நாணும் பெறுமேனுகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். (நி)

வ்யா. ஆழும்பாட்டு. †உம்முடையபக்கல் விலக்கா மக்கு அ ஸரம்பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டுவைப்புதோமோ என்று இசைவுபெற்ற றே நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

(மன்னுவித்யாதி) அஸ்த்திரமான இம்மநுஷ்ய ஜந்மத்தில் நின்றுமென்னைநீக்கி. (தன்னைக்கி) தன்னேடொக்கப்பண்ணி யென்னுதல்; தனக்காக்கியென்னுதல்; (உ)† நிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி கிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி". (தன்னின்னருளித்யாதி) இவ்வளவும்செய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதாளுய்த் தன்பேரூன

(அவன்பெற்றபேறு) - திருவனந்தாழ்வான்பெற்றபேறு. (நி)

அந. ஆழும்பாட்டு. (மன்னுவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் குறிக்கொள்" என்றவர் இப்பாட்டில் "என்னெஞ்சிலுளானே" என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (உம்முடையவித்யாதி).

தன்னேடொக்கப்பண்ணி" என்றதுக்கு ப்ரமாணம், (கிரஞ்சநஇத்யாதி). * ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசி ராலயகானமேகத்தோடுஸாம்யந்தோற்ற "மின்

(க) ஸ்தோ - ர கூக. (உ) முண்ட - கூ - க.

ழ. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே. (ச)

பத.	உரை.	பதம.	உ ர.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு
ஏய்	ஒத்திருப்பதாய்		டையவனே.
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	தேன்	னக்குத்தென்போ
நோக்கிதிறத்து	திருக் ண்களையுடை		லேஇனியனே.
	யளான நப்பின்னை	மா	பெருமைபொருந்திய
	ப்பிராட்டிவிஷயமா	திருவேங் டம	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பத் துவந்த [க	லை	[றவளுய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்கி
	(இச்சைப்படிதிரிய	கோனே	என்னையடிமைகொ
	விட்ட)		ண்டவனே.
ஏழ்விடை	ஏழுருஷபங் ளையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவளுய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடி ண்டு	ாஸஸ்த்தா மாகக்
ரை	மலைபோலேதிண்ணி		கொண்டு
தான	இருந்தாய்		நிலைபெற்றிராநின் ரு
			ய். (எ)

வருளைப்பண்ணும் தலைமையையுடையவன். (மின்னிதியாதி)† மேக மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே பாயிற்றிருப்பது. (என்னுனை) ஸதாதர்சநீயனையிருக்குமவன். (என் னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனை . உமக்குப்பண்ணின உப காரந்தானென்னென்ன (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)†மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னர்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி). உளா னை' என்கிற வகாரலப்தார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அந. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட் டாதவனவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லப்தையான நப்பின்னையும் தானு மாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரென்று அதாரிகை கண்டுகொள்வது.

'மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்த வித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ண்டு ஆசைப்படும்படி என்று கருத்து

மூ. சேய னணி ர னென சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவா ளொ ளி வெண்ட ரள ங்கள்
வேய் விண்டி திர் வேங்கட மா மலே மேய
ஆயனடி யல்ல தும ற்றறி யேனே. (அ)

பத.	உ ர.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்றுதார்க்கு) மிகவு	தே ய்	மூ ங்கில் ளா ரனைவ
	ம் தூ ரஸ்த்தனுய்	விண்டு	பிளவுபட்டு
அணியன்	(பற்றினர்க்கு,) மி வு	உதிர்	சிந்தி கிடப்பதாய்
	ம் ஆஸந்தனுய்	ஒளி	ப்ர காசத் தயும்
என	ன்னு டய	வெண்	ெ ண் மநிறத்தையு
சிந்தையுள்	மநஸ்ஸிலே ர னுய்		மூ டத்தான
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	தரள ள்	மூத்து ஸயும்
மாயன்	ஆச்சர்யபூதனுய்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மாணினுடைய நோக்குப்போலே முக்தமான நோக்கையுடையளாய் அ ளவன்றிக்கே †ம்ருது ாயிருக்குமாயிற்று. (எதிர் ந்த) பனை த்துலவந்த ருஷபங்களோ ழையுமழியச்செய்த. (அணிவரைத்தோளா) †நப்பி ஸைப்பிராட்டிக்குஸ்ப்ருஹாவிஷயமாய் ருஷப. களுக்கு இளகாத தி ணிதான தோளையுடைய ே ! (தேனே) நப்பி ஸைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷபங்களின் மேலேவிழுந்து பண்ணினவ்யாபாரம் அநுஸந்தி கிற தம்நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்ட விடமாயிற்று (கோனே) என்னை அடி மகொள்ளுனை க்கா த்திரு மலையிலே ந்து ஸங்கிஹிதனுய் உ ஸுடைய நிரதிசயபோக்யதை பக்காட்டினன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி) ருஷபங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †அரவத்தம ரியிணைம்” என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும் போரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தாயிற்று.()

நோக்கிலேமடப்பழுந்தோற்றவி ன்று வி கூஸித்து ாக்யபலிதார்த்தம் (மாநினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருச்சும்) என்றது - பவ்யதைதோற்றவிருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை' என்கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால், அவள் க ணுலேகாண இவன் தோளாலேதழுவுனை றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுளை ாறும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். 'எழ் - ஆன் - விடை” ஆன்களு குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம்பண் ஸவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. (அரவத்தமனி) சேஷதைகிறபடிக்கை. ... ... (எ)

( ) பெரி - திரு - து - உ o

மூ. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே (எ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு
ஏய்	ஒத்திருப்பதாய்		டையவனே.
மடம்	அழகுதாயிருந்துள்ள	தே	னக்குத்தென்போ
நோக்கிதிறத்து	திரு கண் ணையுடை		லேஇனியனே.
	யளான நப்பின்னை	மா	பெருமைபொருந்திய
	ப்பிராட்டிவிஷய	திருவேங்கடம	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பகைத்துவந்த [க	ல	[றவனுய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்
	(இச்சைப்படிதிரிய	கோனே	என்னையடிமை கொ
	விட்ட)		ண்டவனே.
எழ்விடை	எழுருஷபங் ளையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனுய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிகொண்டு	வாஸஸ்தாநமாகக்
ரை	மலைபோலேதிண்ணி		கொண்டு
	தான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்ரு
			ய். (எ)

வருஷப்பன்னும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுமித்யாதி)† மேக மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே யாயிற்றிருப்பது. (என்னுனை) ஸதாதர்சநீயனையிருக்குமவன். (என் னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனை ன். உமக்குப்பண்ணின உட காரந்தானென்னென்ன. (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)†மானேய்ந்த நோக்க யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா ரூர்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறூர் (மேகமுமித்யாதி). உளா னே' என்கிற ஏவகாரலப்தார்த்தம், (போ மாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட் டாதவளவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லப்தையான நப்பின்னையு தாஞு மாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறூரென் று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றது குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்த வித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ண்டு ஆசைப்படும்படி எ று கருத்து

மூ. சேய ணணிய னென நிந் தயுர் நின்ற
மாயன் மணிவாளொளி வெண்டரளங் ள்
வேய் விண்டிதிர் வேங்கடமா மலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்ரூதார்க்கு) மி வு ம்தூரஸ்த்தனுய்	மே ய்	மூ ங்கில்களா னவை
அணியன்	(பற்றினர் கு,) மி வு ம்ஆஸந்நனுய்	வி ண்டு	பிளவுபட்டு
என	ன்னு டய	உதிர்	சிந்திக்கிடப்பதாய்
நிந்தையுள்	ம ஸ்ஸிலே ர னுய்	ஒளி	ப்ர ாசத் தயும்
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணுய	ெ	ண் மநிறத் தயு மூ டத்தான
மாயன்	ஆச்சர்யபூதனுய்	தரள கள்	முத்துக் ளையும்
		வாள்	ஒளியையுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மானினுடைய நோக்குப்போலே மூக்தமான நோக்கையுடையளாய் அவ் ள ன்றிக்கே †ம்ருதுவாயிருக்குமாயிற்று (எதிர் ந்த) பதத்துவந்த ருஷபங்களோடையுமழியச்செய்த (அணிவரைத்தோளா) †நப்பி னப்பிராட்டிக்குஸ்ப்ருஹாவிஷயமாய் ருஷபங் ளுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடைய ே .(தேனே) நப்பி னப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷப களின் மேலேவிழுந்து ப ாணினவ்யாபாரஃ அநுஸந்திக்கிற தம்நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்ட விடமாயிற்று. (கோனே) எ னை அடிமைமெ ாள்ளுன ா த்திரு மலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனுய் உ னுடைய நிரதிசயபோக்ய த் பக்காட்டினன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின ேன. (என்னித்யாதி) ருஷபங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †' அரவத்தமளியினேறும்" என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும் பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தாளையிற்று.()

நோ கிலேமடப்பழுந்தோற்றுமென்று வி கூஸித்து வாக்யபலிதார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருக்கும்) ன்றது - பவ்யதைதோற்றவிருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை" எ கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால் அவள் க ணுலேகாண இன் தோளாலேதழுவுனென் றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுளென் றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை" ஆன்களுக்குள்ளே யஸாதச்சாவிஹாரம்பண்ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுளாள்வது. (அரவத்தமளி) சேஷதைகிறபடிக்கை. ... ... (எ)

மணி ரத் ங் ளையுமுடைத் ஆயன் இடையனைனக்குவ்
தாய் [ள்ள ணனுடைய
மா பெருமைமிக்கிற் து அடியல்லது திருவடி ளையொழிய
வேங்கடமலை திருமலையிலே [ஞய் மற்று வேறொன் றயும்
மேய பொருந்தியிருப்ப அறியே · ஒருபொருளாகமதித்
தறியேன். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டி. †ருஷப · ளையழியச்செய்து நப்பின்
னைப்பிராட்டியைக் கப்பிடித்துக்கொண்டி எ · னுடைய ஹ்ருதய
த்தலைவந்து புகுந்தபின்பு இனி இ · † ர்ஹஸ்த்யத்துக்கு †எதி
துக் கை நீட்டினை ெ ·ழிய †ே றெ · ென்றறியேனென்கிறார்

(சேயணணியன்) அநாஸ்ரிதர் · கு அத்யந்தஸ்வாமியாய் ஆஸ்
ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நனாயிருக்குமிறே. † இரண்டும் பாண்ட
வர்கள் விஷயத்திலும் துர்யோதநாதிகள் விஷயத்திலும் ா லா
மிறே. உகப்பார்க்கு அவன் யாளாயிருக்குமெ · னுமிடம் நீர் †
ாங்கேகண்டி சொல்லுகிறீரென்ன; (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்)
† நான் அபேக்ஷியாதிருக் என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ந்து புகு
· தி ாஸம்பண்ணுகிற ஆ · சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) ா

அ5. எட்டாம்பாட்டி. (சேயனித்யாதி). ஆயனடியல்லது மற்றறியே
னே என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ருஷப · ளையித்யாதி). (கார்
ஹஸ்த்யத்துக்கு) இவ்விருவருடைய ார்யத்துக்கு. (எடுத்துக் நீட்டினை)-
பரிசாரக க்ருத்யம். (வேறெனக்கொன்றறியேன்) எ · றது -* மன்னுவிம்
மனிசப்பிறவியை நீ · ப்பண்ணுவித்துக்கொண்டி அ ன் வர்த்திக்கிற தேச
விசேஷப்ராப்திமுதலான வ எனக்குப் புருஷார்த்தமா த் தோற்றவில்லை
இப்போதென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமித்யாதி ாக்யத்வயமும்). (எ · கே ண்டு)
என்றதுக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் ண்டுசொல்லுகிறீரோ · · றபடி
இவ்வாழ்வார் அடியேனையாட்கொண்டருளே " · அடியேனிடைக்கஸ
யாயே," குறிக்கொள்ளெனேநீயே' ன்றுி ாண் அ னிரு · கும்தேசத்
தில் போகை உத்தேஸ்யமாய் அவ்விடத்தில் · ர்ய தத்விரோதிப்ராப்தி
பரிஹாரங்களையே ப்ரார்த்தியாநிற் வும் அ ன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில் ரு
கை உத்தேஸ்யமாய் இவர்ந்தாங் வ்ருத்திகளி லபேக்ஷையாலே மஹிஷீஸ
ஹிதனுய் அவஸரம்பெற்றவாறே புகுந்து கொடுநின்றான், இதைக்கண்டு
எ சிந்தையுள் நின்ற மாயன்" என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). இ · ங்ஙனன்றாகில் கீழ் - ஸாமாந்யேந ப்ரா
ர்த்தித்தபடைதோற்றப் பாட்டுக்கள் பலவுண்டாகையாலே, நானபேக்ஷியாதிரு

மூ. வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய் மன்னி நின்றாய்
நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ
சிந்தா மணியே திருவேங்கடம் மேய
ரந்தாய் இனி யானுன்னை என்றும் விடேனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
நந்தாத	விச்சேதமி்லாத		[வே.
கொழு	ஸம்ருத்தமான	எந்தாய்	என்னுடைய பந்து
சுடரே	ஒளஜ்வ்யத்தையு	வந்தாய்	(நானிருக்குமிடத்தி
	டையவனே.		ல்) ந்துகிட்டிரு
எ்கள்	அபூர்ராஎ்களு		ய். [த்தில்
	டையகுறைகளைத்	என்மனம்	என்னுடையஹ்ருதய
	தீர்க்கவல்	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்;
நம்பீ	பூர்ணனே	மன்னிநின்றாய்	(என்ஹ்ருதயத்திலே
சிந்தா	நினைத்தமாத்ரத்தில்		யே) பொருந்தியிரு
	(ஸலமநோரத	இனி	இனிமேல் [ந்தாய்.
	ளையும்நடக்க	யான்	நா
	வல்ல)	உன்னை	இப்படி உபாரகனை
மணியே	ரத்னமே.		னஉன்னை
திருவே்கடம்	வேங்கடாசலத்தி்[ற	என்றும்	எப்பொழுதும்
மேய	பொருந்திவர்த்திக்கி	விடேன்	விடமாட்டேன். (கூ)

லென்றும் ஒளியெ்றும் ஒளி் இவையிரண்டும் செய்வதென்னென்றால் † (மணிவான்ஒளிவெண்டரளங்கள்) ஒளியையுடைத்தான ரத்நம் ஒளியையுடைத்தாய் †நீர்மையையுடத்தாயிருக்கிற முத்துக்களை வேய்வி்டு உதிராகிற்குமாயிற்று மூங்கில்களானவை முற்றிவெடித்து முத்துக்களைச்சொரியாகிற்குமாயிற்று. இப்படிப்பட்டதிருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய. (ஆய்) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனென்னுமிடத்துக்கு ஸாதாரணமிதேயிது. (அடியித்யாதி) †இதராதரபேக்ஷனைவன் அநந்யகதியாய்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்து புகுர ஸாபேக்ஷனை நான் அவனைவிட்டுப் போவேனே. ? ... ... (அ)

க்க என்னக்கூடாது. ப்ரதீக்ரஹணபூர்வகம் ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறார், (மணியித்யாதி). "ாள்' என்றது, மணிவிசேஷணமாவும், ஒளி" என்றது * தரளத்துக்கு விசேஷணமென்றும், ப்ரத்யுத்தரமானமையைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (மணிவாளொளியித்யாதி). "வாள் - மணி' என்றது * வேங்கடத்துக்கு விசேஷணம். * வெண்மையினர்த்தம் (நீர்மை யையுடைத்தாய்) என்றது. ரத்நங்களும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்தால் பலித்தவர்த்தம், (இதராதரபேக்ஷனைவன்) என்றது. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கல விருக்கையாயிருக்க இ ரபேக்ஷியாதிரு கச் செய்தேயும். †நானிரு ந்தவிடம் தேடிவந்து புகுந்தாணையிற்று ரவே டாமென்று விலக்க மாட்டாதேயிருந்தார் அதுதே பற்ரூசா ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான் (ம னிகின்ரூய்) முன்பு புகுரமாட்டாதேகின்றது உற வில்லாமையன்றோ, இத்தலையி லிசவு கிடையாமையிறே. இனிப் போகில் புகுர அரிதாமென்று அதுவே நிலையாக கின்ரூணையிற்று. †இப்படியிருக்கிறவிடத்து ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்ை யாக விரு க்கக்கடவ நாம் இங்கே வந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னப் போடன்றிக்கே இ ர்பக்கவிலே புகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெரு ப்பேரூய் தனக்குப் பண்டில்லாத ஐஸ்வர்யம் பெற்ரூணைய உ ல ணைகாகின்ரூணையிற்று (நந்தாதெ ாழுஞ்சு ரே) விச்சேத மில்லாத ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய னே. (ர கள்நம்பீ) இப் †பாழும்தா ற ஒருபடிகிரப்புை . (சிந் ாமணியே) † இவன் ஒ றை எனக்கு என்றுகினைப்பது ரண் நாமத்தைக் கொடிக்கைக்கு என்றிரா கின்ரூணையிற்று. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும். உபேக்ஷியாதரத்நம் (திரு வேங்க ம் மேயவெந்தாய்) திருமலையிலேவந்து புகுந்து உன்னு டைய ஸ் ாமித் த்தை காட்டி என்னை அ யார்ஹனைக்கின னே.

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாயித்யாதி) ஆயன்டியல்லது மற்றறி யேன்" என்று தம்மிலே தாமநுஸந்தி ே எம்பெருமான் இவர்மற்ரூன்று சில ற் ற ப்ரஸ கித்தார் அவற்றையறிந்துவிட்டாராயருளிச்செய்கிரூரென்று ஸ திகண்டுகொள்வது.

(நானிருந்தவிடம்) * அஹமர்த்தமிரு தவிட . அ றிக்கே , (இருக்கச் செய்தேயும்) என்றவந தரம், வந்தாணையிற்று என்றபூரித்துக்கொண்டு வ்யாக் யாத்ருவாக்யமாக் கொள்வது. (நானித்யாதி). ' புகுந்தாய்" என்றதுக்கு ஆழ்வாருை ய ஹார்த்தபா மென்று ண்டு கொள்வது. மேலுக்கவதாரிகா ஸுசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர் (இப்படியித்யாதி). (பாழும்தாறை) ஆழமானபள்ளத்தை. சிந்தா ிஷய பலப்ரதமான மணியென்றர்த்தமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர். (இவனித்யாதி.) ஸ்வதாசிந்தாவிஷயமான மணி யென்றர்த்தமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக் கென்ன அருளிச்செய்கிரூர், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) ( ) ரத்நாநிஹநதாந்யநி ரத்நாநிதரதாந்யாநி" என்று ஜ்ஞாநிக்ரூத்யாஜ்யங்களுண்டிறே என்று திரு வுள்ளம். அன்றிக்கே, சிந்தாதல் - சிதறுலாய், அதில்லாமணியென்றர்த்த மாகி அத்தால் பலிதார்த்தம், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம். (நிற்கிற

(க) கத்யத்ர - க.

ஆழ் வில்லார் மலி வேங். டமாமலைமேய
மல்லார் திரடோள் மணிவண்ண னம்மானைக்
ல்லார் திரம்.ாள் கலியன் சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவ ராகுவர் தாமே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்லார்	வில்லையிடைவிடாம ல்தரித்துநிற்கும் தி ருவேடுவர்கள்	ல்	கல்லோடு
		ஆர்	ஒத்ததாய்
மலி	மிக்கிருக்கிற	திரள்	திரட்சியையுடைய
வேங் டமாம ல	திருமலையிலே [வனுய்	தோள்	தோள்களையுடைய
மேய	பொருந்திவர்த்திப்ப	கலியன்	ஆழ்வார் [ரான
மல்ஆர்	மிடுக்குமிக்கதாய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
திரள்	திரண்டிருந்துள்ள	மாலை	மாலாரூபமானஇப்ப
தோள்	தோள் ளையும்		த்துப்பாட்டையும்
மணி	நீலரத்நம்போன்ற	வல்லாரவர்தாம்	பொருளோடேகற்க
வண்ணன்	திருநிறத்தையுமுடை யனுன [யமாக		வல்லார்கள்
அம்மானை	ஸர்வேச்வரன்விஷ	வானவராகுவர்	நித்யஸூரிகளைப்
			போலேகைங்கர்ய
			ம்பண்ணப்பெறுவ
			ர்கள். (க0)

(இனியித்யாதி) எனக்காக வந்து†நிற்கிறநிலையை விடாய் ஆனபி புநாஹனக்காம்படி †பற்றின பற்று விடவேணே?(என்றும்) இத்தால் †பரபக்திபர்யந்தமாகப்பிறந்த தென்றபடி. †அரைகூஷணமவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாகையிறே பரபக்தியாவது. வ்யதிரேகத்தில் ஜீவியாதபடியானர். ... (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(வில்லாரித்யாதி)†பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள் அஸ்தாநே பயசங்கைபண்ணிப்பரியவிருக்குமவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினான்; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்தாநே பயமாயிருக்குமிறேயிங்கு. ஆகையாலே அங்குத்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் ஏறிட்டவில்லுந்தாங்களுமாய் உணர்ந்து நிலையை) - திருமலையில் நிற்கிறநிலையை. (பற்றினபற்று) - என்னைஞ்சிலே நீ பற்றினபற்று. "என்றும்" என்றது - அல்பகாலமிவகூஷயாவருளிச்செய்கிறார் (அரையித்யாதி). (பரபக்தி) என்றதுக்கு - பரமபக்தியிலேதாத்பர்யம். ( )
புனர்விஶ்லேஷபீருத்வம்பரமாபக்திருச்யதே புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே" என்னக்கடவதிறே. ... ... (கூ)

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வில்லாரித்யாதி). வில்லைநிரூபகமாகவுடைய வேடரால், மலி-ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, வேங்கமென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (பரமபதத்திலேயித்யாதி). "திரள் - மாம்ஸள

நோக்குவர்களாயிற்று, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இராவெல்லாமுணர்ந்து நோக்கினற்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழைஞ்சை யாயிற்று இப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிடிக்குமிக்கதோளை யுடைய தர்சநீயமான வடிவையுடையனை ஸர்வேச்வரனை. (கல்லாரித்யாதி) †இருவர்க்கு மரணகப்போரும்படியாயிற்றுத் திருமங்கை யாழ்வார் தோள்மிடிக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள் கித்யஸூரிகளுடைய கித்யகைங்கர்யமே தங்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கள். ... ... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

மான. ஆர்தல் - பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்ததோளென்று விசேஷிக்குத்தாத்பர்யம், (இருவர்க்குமித்யாதி) வேடர்க்கும் மேங்டத்தானுக்கு மென்றபடி. ... ... (க0)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆக திருமொழி க0 க்கு பாசுரம க00

முதலபதது ஸமபூரண .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி-உபத்துக-திருமொழி

வானவர்ப்ரவேசம்

(க) † அடைந்தனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றும் (உ) இனியானுன்னையென்றும்விடேன்" என்றும் கைங்கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு நிக்கையங்தான் நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்னும்படி அதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய்நின்றது. நமக்கிப்படி இந்த ஸமாதிதான் பிறக்கைக்கடியென்னென்றுராய்ந்துபார்த்தார் உபகாரஸ்ம்ருதிக்காக. அத்தையாராய்ந்தவாறே (ங) மநஏவ மஹவ" என்கிறபடியே †நாட்டார் பாஹ்யராயும் குத்ருஷ்டிகளாயு மஹர்த்தப்பட்டுப்போராகிற்க நமக்குக் ஸகங்கார்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவிழுந்து சரணம்புகுகையும் அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணுமென்னும்படியான ருசிபிறக்கையும் இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி இந்நெஞ்சிறேயென்றுதந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உன்னுடைய இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமுண்டாயிற்றென்று †திருவுள்ளத்தோடேகூட்டி † இனியராகிறார்

அரு. வானவர் ப்ரவேசம் முதற்பத்தால் - திருமந்த்ர லாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தாநு ஸந்தாநம் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் விளைந்த நிலத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து மற்றும் ஸ்ரீஸாளக்ராம ஸ்ரீநைமிசாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவேங்கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற்றை அநுபவியாநின்று கொண்டு, தக்கு பகவத் விஷயத்தில் ப்ரீதி காரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிட்டாராயிற்று. இனி இரண்டாம் பத்தால் - திருவேங்டம், திருவெவுளூர் திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம் ஸ்ரீபரமேச்சுர விண்ணகரம், திருக்கோவலூர், இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளியிருக்கு மெம்பெருமாற்கஞ்ச அபிநிவேசாதிசயத்தாலே பாடாநின்று கொண்டு, தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பாவத சேஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்திக்க கைங்கர்யந்தானும் அவன் நினைவாலே வரவேணு மென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு அப்புருஷார்த்தத்தை § ஓடவைக்கிறாரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடைக்தேனித்யாதி). (க) "பொங்குபோதியும்' (உ) "துவரியாடையர்' என்கிற பாட்டுக்களைக் கடாக்ஷித்து, (நாட்டாரித்யாதி). (ங) "என் நெஞ்சமென்பாய்' என்றதைப்பற்றி, (திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி) என்றது. (இனியராகிறார்). உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணி உகக்கிறாரென்கை.

---

§ ஓடவைக்கிறார்-நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

(க) க-கூ-ா. (ங) வி-பு-சூ- (ஙு) உ-க- -

(உ) க- ா-கூ. (ச) ா-க-ஙு- (சூ) ா-க- -

மூ. -வானவர்தங்கள்சிந்தைதோலவென்னெஞ்சமேயினிதுவந்து
மானவர்தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை [மாதவ
கானவரிடி காரகிற் புகை யோங்கு வேங்கடமேவி மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமே	எனக்குப்பாங்கானமநஸ்ஸே!	ஓங்கு	உயர்ந்த
		வேங்கடம்	திருமலையிலே
மா	மிக்க	மேவி	நித்யவாஸம் பண்ணுமவனுய்
தவம்	தபஸ்ஸையுடைய		
மானவர்தங்கள்	மநுஷ்யர்களுடைய	மாண்	அழகிய [ட
சிந்தை	நெஞ்சில்	குறளான	வாமநவேஷங்கொண்
அமர்ந்து	பொருந்தி [ற	அந்தணற்கு	ப்ராஹ்மணனுன்என்
உறைகின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுகி		ஸ்வாமிக்கு,
எந்தை	என்ஸ்வாமியாய்	மானவர்தங்கள்	நித்யஸூரிகளுடைய
கானவர்	வேடர்கள் [த	சிந்தைபோல	ஹ்ருதயத்திற்போலே
கார்	(வைரம்பற்றிக்)கறுத்த	இனிது	இனிதாக
அகில்	அகில்மரங்களை(வெட்டி) [யாலுண்டான	உவந்து	உகந்துவந்து
இடி	(நெருப்பில்) இடிகை	இன்று	இப்போது
புகை	புகையானது (போய்வ்யாபிக்கும்படி)	அடிமைத்தொழில்	கைங்கர்யம்பண்ணுகையில்
		பூண்டாயே	அங்வயித்தாயே. (க)

வ்யா. முதற்பாட்டில். (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே என்†ஹ்ருதயத்திலான.(மாத மானவர் தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை) மஹாதபஸ்ஸையுடையராயிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்யப்ரயோஜநனுய்க்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி) கானவருண்டு அங்குத்தைத்திருவேடுவர் அவர்கள் தங்கள்†புனங்களிலுண்டான மரங்களைவெட்டித் தரளவிட்டு நெருப்பையிடுவர்கள். அதுதானகில் மரமாலைகயாலே அகிற்புகையானது†போய் ஆகாசாவகாசத்தைஇடமடைக்கும்படி ஓங்கின†சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்திவர்த்திக்கிறு. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத் தன்னை இரப்பாளுக்கினவற்கு. அந்தணற்கென்று ப்ராஹ்மணற்கென்றபடி. மஹாபலிக்குக்கொடுத்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி விசதிவேஷத்தோடே சென்றுரையிற்று. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு, வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமே இனிதுவந்துடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்ற

ருதயம் பகவத்கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாபோலே நீ அவன்திருவடிகளிலேஉகப்போடே அங்வயித்தாயே.†(மாணித்யாதி)
† அவனடிமைகொள்வதாக ந்து இரந்துநிற்கிறபின்பு ந்யுமவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே. . .. ... (க)

அந. முதற்பாட்டு. (வானவ ரித்யாதி). (க) ''என்நெஞ்சிலுளானே என்றும் (ர) ''என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே என்றும், (ங) 'என சிந் தையுள் நின்றமாயன்'' என்றும் (ச)' என்மனம் புகுந்தாயே ' என்றும் சொ ல்லுகிறபடியே அவன் தம்திருவுள்ளத்தி லமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநு ஸந்தித்து இப்படி மஹாதபஸ்வி ஹ்ருதய கமல நிலயனுயிருக்கும் அந்த ணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே ' என்று நெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறு ரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

(ஹ்ருதயத்திலான) என்றது - எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்ஷத்தில் 'இனிது உவர்த்து'' என்றதுக்கு இனிதாக உகந்திருக்கிற என்று சப்தார்த்த மாக்கிக்கொள்வது. (புனங்களில்) - நிலங்களில். (தோய்) என்ற வநந்தரம் வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம். (சிகரத்தையுடைய) என்றது - அர்த்த ஸித்தார்த்தம். யோஜ நாபேதம், (மாணித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில், ''உவர்த்து'' என்று - ல்யபந்தபதம். ''மாண்குறள்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (அவ னித்யாதி). அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மையடிமை கொள்ளுகைக்குத் தம்நெஞ்சி லிப்போதொரு வாமநவேஷ ங்கொண்டா னென்றிருக்கிறு ரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவ தாரத்தை அநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநரூபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்து தமான தென்று ஏ தாத்பர்ய மாகவுமாம். ... ... (க)

ழு. உறவுசுற்றமென்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மைமண்மிசைப் பிறவியே கெடுப்பா னதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [டத் குறவர்மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சி மருளிசைபாடும் வேங்க தற நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறவு	(ர்மநிபந்தநமான) ப	மண்மிசை	பூமியில்
சுற்றம்	ஜ்ஞாதிகள் [ந்துக்கள்	பிறவி	ஜந்மத்தை
என்று	என்று இங்நேயுள்	கெடுப்பான்	போக்குமவனுய்
ஒன்று	ஒருஸம்பந்தத்தை [ள	குறவர்மாதர்க ளோடி	குறப்பெண்களோடே
இலா	உடையனல்லாத		
ஒருவன்	ஒப்பற்றவனுய்,	வண்டு	வண்டுகள் [ண்ணை
உ ந்தவர்தம் மை	தானு ற்றவர்களுக்கு	குறிஞ்சிமருள் இசைபாடும்	குறிஞ்சியென்னும்ப இசைத்துப்பாடுகிற

( ) க-கo- (ர) க-கo- (ங) க-கo- (ச)

வேங்கடத்து அறவன் நாயகற்கு ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியி லேகித்யவாஸம்ப ண்ணுகிற பரமதார்மிகனை ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அதுகண்டு என்நெஞ்சம்ள ன்பாய் இன்று அவன்ஸ்வபாவத் தை அநுஸந்தித்து என்நெஞ்சுஎன்கிற நீ இப்போது அழைமத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (றவித்யாதி)†பந்துக்கள் ஜ்ஞாதிகளென்றிங்ஙனே கர்மநிபந்தநமாகச்சொல்லலாவதொரு உறவுடையனல்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) †தான் நிலையுகந்து அவர்பக்கலுகப்பாலே அவர்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்குதல் †பல(ஸ்ல)த்தைக் கொடுத்துவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரஜந்மத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை†யநுஸந்தித்து. (கந்தவர்) தன்னையுகந்தவர்க்கென்றுமாம். (ஏனெஞ்சமென்பாய்) அதனைச்சொல்லுவதோ? உன்னைச்சொல்லுவதோ? உன்னை ஆரென்றுசொல்லுவேன். †ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி. என்னெஞ்சமே. என்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடேகூட வண்டுகளானைவ குறிஞ்சி இந்தளமென்கிற பண்ணைப்பாடாநிற்கிற. (வேங்கடத்தறவநாயகற்கு) தண்ணீர்ப்பந்தலைவைத்து நம்மடிமை பெறுகைக்குத் தம்மை நமக்குத்தந்துகொடுநிற்கிற பரமதார்மிகன். †நம்மையடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்துஸந்நிதிபண்ணின பரமதார்மிகனுக்கு. (அழைமத்தொழில்பூண்டாயே) அவன்திருமலையிலேவந்து நிற்கிறநிலையை நீயொருபடிஸபலமாக்கினையே. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ரவித்யாதி). நெஞ்சானது, நீர்நம்மைக் கொண்டாடா நின்றீர் அழைமத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக் கிடைக்குமோ விரோதி விபூதியிலன்றே நாமிருப்பதென்ன. அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தைச் சொல்லிக்கொண்டாடுகிறீரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

*தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அநுஸந்தித்தவர்தாமே உறவும் சுற்றமுமாயிரு - அத்தை இல்லை யென்கிறதென்னென்ன. தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி). "பிறவியே" என்கிற ஏ காரவ்யார்த்தம் காட்டாநின்றுகொண்டு பாவ(ஜ்ஞ)மருளிச்செய்கிறார் (தாணித்யாதி). (பலத்தை) - ஐஹிகாமுஷ்மிக பலத்தை. "அது - ' ம்" அத்தைக்கண்டு என்றாய், பலிதார்த்தம், (அநுஸந்தித்து) என்றது. (ஸம்பாவனை)-கொண்டாட்டம். "என்நெஞ்சம்" - அண்மைவிளி. அதாவது-ஸமீபஸ்தத்தை யழைக்கை. கீழ்க்கு விவரணம், (நம்மை யித்யாதி). ... ... (உ)

மூ. இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களைத்துவாருறவோடும்வா
கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [னிடைக்
திவாழ் டவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதணைதும்மீமிசை
அ டமாண்டிருப்பாற் டிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (நு)

பதம.	உரை.	பத .	உரை.
என்னெஞ்சே	எனக்குப்பாங்கான	வண்டு	வண்டுகள்
ன்பாய்	நெஞ்சே.	வாழ்	ாழாநின்றுள்ள
இண்டையாயி	பூமாலைகளென்று பே	வடவேங்கடம	திருமலையை
ன	ர்பெற்றவற்றை	லை	
ண்டு	ஏந்திக்கொண்டு [ற	ோயில்ண்	தனக்குவாஸஸ்தானம
ஏத்துவார்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி	டு	மாகக்ண்டு
தொண்டர்கள்	சேஷபூதரையும்	அதனை	அந்தத் திருமலையோ
உறவோடும்	அவர்கள்ஸம்பந்தமு		டுகூடின லீலாவி
	டையோரையும்		பூதியோடு
கொண்டுபோய்	ஐங்குநின்றும்கொடு	மீமிசைஅண்ட	பரமாகாசமானந்திய
	போய்	ம்	விபூதியையும்
வானிடை	பரமபதத்திலே	ஆண்டிருப்பா	ஆண்டுகொண்டிருக்
இட	வைக் [டு	ற்கு	கிறவனுக்கு
அதுகண்டு	அ ர்மையைக்கண்	அடிமைத்தொழில்பூ டாயே. (நூ)	

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி). இ டை" என்று பூமாலைக்குப்பேர். ஆ பூமாலையெ றுபேர்பெற்றவற்றைக்கொண்டு (க) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி என்கிறபடியே (தொ டர் ளேத்துவார்) பகவத்விஷயத்திலடிஸ்ட செய்யுமவர்கள் கையிலே பூமாலைகொ டு ாயாலே ஏத்தாநின்றுகொண்டு அடிமைசெய்கிறவர்களுடைய (உறவோடும்வானிடைக் ண்டுபோயிடவும்) அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு †ஒருநாள்காய்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமா க்கொண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் நீர்மையையநுஸந்தித்து என்னெஞ்சமே! † இங்குத்தையிருப்புத் தன்னையுமிழக்கிறேமோ? என்று †அஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகேபோயடிமைசெய்யவாசையையுடையை யாவாயே நீ. (வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாநத்தைப்பண்ணி மத்தமாய்க்கொண்டு ாழாநின்றுள்ள திருமலையைத் தனக்கு நித்ய ாஸத்துக்கு ஸ்தாநமாகக்கொ டு. (அதனைதும் மீமிசை அ டமாண்டிருப்பாற்கு) † உபயவிபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. அண்டம்" என்று ஆகாசத்துக்குப்பேர். வெறு

(க) தி - வாய் -

மண்டமென்னில்; ஸ்வர்க்காதிகளிலுமேறுமென்று மீமிஞ்சயண் டம்' என்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது. மஹாகாசம், பர டாகாசம்" †என்னக்கடவதிறே உபயவிபூதியுக்தனை ஸர்வேஸ்வர னுக்கு, (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனை வனுடைய குறையை யொருபடிநிரப்பினையே. †திருமலையிலே ந்து புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்குமுன்பு உபயவிபூதியோகத் தால்வந்த ஐஸ்வர்யத்தை யொன்றுக நினைத்திலன்காணுமவன். தந தாலுப்தன் ஒருகாசு விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத் தேடாநிற்குமிறே. ... ... (ங)

அரு. மூன்றும் பாட்டு (இண்டை யித்யாதி). நித்ய விபூதியில் நித்ய ஸூர்யத்தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

"உறவோடும் என்கிற சார அநுக்த ஸமுச்சயமாக்கி அருளிச் செய்கி றார் (ஒருநா ளித்யாதி). 'வானிடை - அடி மத்தொழில்" என்கிற பதங்க ளைக் கடாக்ஷித்து 'என்பாய்" என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹா த்தபா வம், (இங்குத்தை யித்யாதி). (அஞ்சவேண்டியிருக்)என்றது - லௌகிகரஞ் சாநிற்க என்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை இழக்கவேணுமே என்று லௌகிகர் மோக்ஷத்துக்கு யத்நம் பண்ணார் எனன்க. "அத ' என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகி றது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). (என்னக் டவதிறே)என்ற வநந்தரம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால் அவனுக்குக் குறையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலே யித் யாதி). ... ... (ஙு)

ழ. பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமேபண்டிதாண்டிசெய்தாரை
மேவியாட்கொண்டிபோய்விசும்பேறனை க்குமெந்தை[மண்மிசை
கோவிநாயக கொண்டலுந்தியர்வேங்கடமலையாண்டிவான ற்
காவியாயிருப்பாற்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே ... (சு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமே	என்மநஸ்ஸே.	மேவி	திருவவதரித்து
பாவியாது	தடுமாறுமல்	ஆள்கொண்டு	(அவர்களை) அடிமை
செய்தாய்	பண்ணினாய்.		கொண்டு
பாண்டு	முன்பு	போய்	(இங்குநின்றும்அர்ச்சி
தொண்டுசெய்	அடிமைசெய்துபோந்		ராதிமார்க்கமாகக்)
தாரை	தவர்-களை (உஜ்ஜீ		கொண்டுபோய்
	விப்பிக்கைக்காக)	விசும்பேறனைக்	பரமபதத்திலேவைக்
மண்மிசை	பூமியிலே	கும்	குமவனாய்,

ரோவிநாய ன் ஸ்ரீ கோபீஜநவல்லப நுய்	ஆண்டு இரண்டுவிபூதி யயு மரசாண்டு
எந் த எனக்குஸ்வாமியான	வானவர்க்கு நித்யஸூரி ளுக்கு
கொண்டல் மேக கனை [வனுய்	ஆவியாயிருப்பா ப்ராணபூதனுயிருக்கு
உந்து தள்ளாநிற்கிற	ற்கு மவனுக்கு
யர் உயர்த்தினையுடைத்	அடி மத்தொழில்பூண் ராயே. (சு)
ரே டலை திருமலையிலே[தான	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பாவியாதித்யாதி). †' அத்தைச்செய் ரோமோ? இத்தைச்செய்வோமோ?" ரன்று இங்ஙனே †அலமாவா கிடவாதே †கிரூபியாதே †இப்படியிலே †அத்யவஸிப்பதே! †என்ன அலப்யலாபமோ. ஸம்ஸாரத்திலத்ய ஸிப்பதே. †சப்தாதி ளை யநு பவித்திருப்புதோமோ? பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணுவோமோ? என்றி ங்ஙனே விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே. உன்னுலேயிறை இப் பேறெல்லாம்பெற்றது. (பண்டித்யாதி) † மூ பு அடிமைசெய்தவர் களைத் தான் ஸம்ஸாரத்திலேவந்தவதரித்து, இவனென்†தோழன் 'இவனை † மைத்துனன்' என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோ டேபொருந்தி அவர்களுக்குக் கைங்கர்யருசியைப்பிறப்பித்து அடி மையைக்கொண்டி அதுதானவிச்சிந்தமாய்ச்செல்லே ணுமென்று அதுக்குறுப்பாகப் †பரமபதத்திலே கொடுபோய்வைக்கும் ஸ்வாமி (கோவிநாயகன்) நீகோபிமாருடன் கலக்குமாபோலே ஆஸ்ரித ரோடே பரிமாறுமவன். (கொண்டலுந்துயர்தீங்கம்) மேகங்க ளைச்சென்றுதள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த சிகரங்களையுடைய திருமலையை ராஸஸ்தாநமாகக்கொண்டி. (ானவரித்யாதி) ( ) ஜ்ஞாநித்வைவமேமதம்" என்கிறபடியே †ஜ்ஞாநிகளைத் தனக்காத்மபூதராகவுடை பனுயிருக்கிறவனுக்கு †நீயு மாவியாளுயோ. ... (சு)

அரு. நாலாம்பாட்டு (பாவியாதித்யாதி). (உ) "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்த மரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்" இத்யாதியாலே பலபடி உபதேசித்த வராயிருந்தீர் அத்தாலே யன்றே நான் மோக்ஷவிசாரம் ப ணுகிறேன் என்னை நீர் பலகாலும் கொண்டாடுவதென் என்னும் சங் கையிலே, நான் எத்தனை உபதேசித்தாலும் வாளாபலத்தாலே (ஊ) 'உபதேஶோநிரர்த்தக பதேசோ நிரர்த்தகம்" என்னும்படி பண்ணுதே கடக இசைந்தாயே என்று டெ ஞ் சக் கொண்டாடுகிறு ரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

( ) ஜீதை-ஏ-கஅ. (ா) க-ச-ம. (ஊ)

"பாவியாது" என்றது-பா(ஹ்)வியாதே என்றபடி, நிரூபியாதே செய்தா யென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தை யித்யாதி). (அலமாவா க்கி வாதே) - தடுமாறிக்கிடவாதே. இதுக்கு விவரணம், (நிரூபியாதே) என் றது. (இப்படியிலே) - இந்தப்ரகாரத்திலே. "செய்தாய்" என்றதின் பலி- தார்த்தம், (அத்யவஸிப்பதே) என்றது. இத்தால்-அநாதிவாஸ நாபல(பல)த்தா லே விஷயங்களை விடமாட்டாதே என்னுபதேச பல(பல)த்தாதே பகவத் விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கிட வாதே கடுக த்வரியாநின்றாயென்றதாயி ற்று. "பாவியாது" என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், ப(ஹ்)வியாதது - ஸம்ப வியாதது, செய்தாய் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (என்னவித் யாதி). இத்தால் - (க) "துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்" என்னவே, நீ அந்த பக வத்விஷயத்திலே தானேதுணிவதே. இது இந்த விபூதியில் கிடைப்பதொன் றே என்றதாயிற்று. மூன்றினவர்த்தத்தை விவரிக்கிறார், (சப்தாதிகளையித் யாதி). அன்றிக்கே, அடிதொடங்கி எகார்த்தமேயாய் ஆழ்வாருடைய ஈடு பாட்டைப்பலவகையாக அருளிச்செய்கிறரென்றுமாம். (முன்பு) - முற்கா லத்திலே, க்ருதாதிகளிலேயென்றபடி. (தோழன்) - ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள். மஹாராஜராகவுமாம். (மைத்துனன்) - அர்ஜுநன். இவன் ஸ்வர்க் ஸ்த்த னுனேயாகிலும் மோக்ஷருசிபிறந்தால், அவனுடைதானே (உ) "மோக்ஷய ஷ்யாமி - மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்க மாட்டாதே யிராநிறே; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுபோய்வைக்கும்ஸ்வாமி) என்றது. (ச) வைஸம்பதி(மோக்ஷாய - தைவஸம்பத்விமோக்ஷாய" என்கிற படியே, வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடைய வற்கென்றருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநியித்யாதி). வானவர்க்காவியா யென்று அர்த்தம்கொள்ளுமளவில், ப்ரக்ருதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷிதமிறே யென்று திருவுள்ளம். (நீயுமாவியாஞாய்) என்று - ஆதரவிஷயமாஞையென்ன மர்த்தம்கூடாதிறே. ... ... (ச)

ழு. பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்கோன்பியர்பள்ளியு தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய் [ள்ளுறை எங்குமெவானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவின்றருள் அங்கணையகற்கின்றடமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ஞ)

(க) க-ச-ச- (உ) கீதை-கஅ-சசு- (ங) கீதை-

பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமெ	என்னுடையமநஸ்
ன்பாய்	ஸென்று அபிமாநிக்
	கலாம்பமயானந
பொங்கு	கொம்பும்கிளையுமாக
	ப்பருத்து ாராநி
	ன்றுள்ள
போதியும்	அரசமரத்தையும்
பிண்டியும்	அசோகவ்ருக்ஷத்தை
	யும்
உ டை	தங்களுக்குத்தஞ்சமா
	கவுடைத்தான
புத்தர்	பௌத்தரும்
நோன்பியர்	அமணரும்
பள்ளியுள்	தங்கள்தேவாலயங்க
உறை	வர்த்திதத [ளிலே
தங்கள்	தங்களுடைய
தேவரும்	தேவதையும்

பதம.	உரை.
தாங்களுமேயா	தாங்களுமேயாகிவி
க	டாநிற்கச்செய்தே
எ ்கும்	நாற்புறத்திலும்
வாணவர்	தேவர்களும்
தானவர்	அஸுரர்களும்
நிறைந்து	நெருங்கி [ன்றுள்ள
எத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுநி
வே கடம்	திருமலையிலே
மேவிநின்று	பொருந்தியிருந்து
அருள்	ஆஸ்ரிதரிஷ்டங்களைச்
	செய்தருளுமவனுய்
அங்கண்	அழகியதிருக்கண்க
	ளையுடைய வனுய்
நாய ற்கு	ஸர்வஸ்வாமியான
	னுக்கு
இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே

அவ. அஞ்சாம்பாட்டு. † 'பாவியாது' என்று நீ இப்படி விசாரியாதே தணிவதே. என்று என்னைக்கொண்டாட வேண்டின வேறதென் னென்ன? † விசாரிக்கவேண்டும்படி † எத்தனைவிஷயம் புறம்பே கிடக்கிறதென்கிறார்.

வ்யா.—(பொங்குபோதியும்) விஸ்தருதமா ாகின்றுள்ளவரசும். (பிண்டியும்) அசோகவ்ருக்ஷமும். வையிரண்டையுமாயிற்றுத் தங்களுக்கு ப்ரதாநமாக நினைத்திருப்ப து பௌத்தார்ஹதர்கள். (புத்தர் நோன்பியர்) பௌத்தரையும் அம ரையும் சொன்னபடி. (பள்ளியுள்ளுறை தங்கள் தே ருதாங்களுமேயாக) † அவர்கள் தங்களுடைய தேவஸ்தாநங்களி வர்த்தித்ததேவதைகளும் தாங்களுமாக. † அல்லாதாரடங்கலும் தராம்படியாக வாயிற்று. (என்னெஞ்சமித்யாதி) † இவருடைய வுள்ளம்அவற்றை யநாதரித்து பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற் தே ரூல் பின்னை லோகமாக அவற்றை அநாதரித்து இங்கே மாம்போலேகாணும். (எங்குமித்யாதி) எங்குமொக்க தே ம் அஸுரர்களும் நெருங்கி நின்றேத்தா நின்றுள்ள. அன்றிக் தானர்' என்கிறது ஸ்தாநத்திலுள்ளாராகவுமாம். (அங்க கற்கு) அக்கண் ணிற்குளிர்த்திக்கிலக்காவதே! † அக்கண்ணழ) ''ஜிதம-ஜிதம்'' என்று எழுதிக்கொடுத்தாயாகாதே! (அடிமை ம-ஜிதம்'' என்று எழுதிக்கொடுத்தாருடைய வ்ருத்தியிலே த்தாயோ? (நு)

அநு—அஞ்சாம்பாட்டு (பொங் தித்யாதி). சபதாதிகளுடைய அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்கள் தலாயிருக்க இவற்றை விட்டு

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.

நித்யமான புருஷார்த்தத்திலே துணிந்ததற்கே கீராஸ்சர்யப்படுகைக்குஹேது வென்னென்னில் என்கிற ப்ரஸ்நாநுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார், (பாவியாதித்யாதி). ப்ரதிவசநம் தோற்றும்படி பா(ஜ்)வ மருளிச்செய்கிறார், (விசாரிக்கவித்யாதி). மதிகெட்டுப்போம்படி இத்தனை தர்க்கதிகளுண்டே யென்றுகருத்து. (எத்தனைவிஷயம்) - அஸங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

'நோன்பியர்''-அஸத(த)ஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. 'பள்ளி' அவர்களுடைய தேவதாலய மென்றருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி). 'தாங்களுமேயாக என்றதுக்கு - லோகமெல்லாமவர்களேயாய்க்கெட்டுப் போக என்று அதாரிகையிலே அருளிச்செய்த தத்பர்யம்தவிர தாம் ஞமேயா - தாங்கள்மாத்ரமேயாம்படியென்று தாத்பர்யாந்தரம்விவக்ஷித்து உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி). இவ்வாக்யார்த்தத் தத் தெரியவருளிச்செய்கிறார் (இவரு டயவித்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (அக் ணழகிலேயித்யாதி) (கு)

மூ. துவரியாடையர்மட்டையர்சம தொண்டர்கள்ம டியு டிபி
தமருந்தாங் ளுமேதடிக் ெ னைஞ்சமென்பாய் [ன்னரும்
க ரிமாக்க ஞ்சேருமே ங்கடங்கோயில்கொ டக ணர்வி
அமரர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாமே [சும்பிடை

பதம.	உ ர.	பத .	உரை.
துவரி	காவியேறின [ராய்	என்நெஞ்சமெ	என்நெஞ்சமானதீ
ஆடையர்	வஸ்த்ரத்தையுடைய	பாய்	
மட்டையர்	மொட்டை த்தலையரா	கவரிமா	சவரிம்ருக களின்
	ய்	ணம்	திரள் ளானை
சமண்தொண்ட	கூநபணகமதத்தையா	சேரும்	வந்துசேருகிற
ர்கள்	ஸ்ரயிக்குமவர்கள்	வே கடம்	திருமலையை
ண்டி	ஒருவர்க்கி ாருவர்மே	கோயில்கொண்	வாஸஸ்தாநமாகஉ
	ல்விழுந்து	ட	டையஞய்
உண்டு	புஜித்து	கண்ஆர்	இடமு டத்தான
பின்னரும்	பின்னேயு	விசும்புஇடை	பரமபதத்தில்வர்த்திக்
தமரும்	தங்கள்பந்துக்களும்		கிற
தாங்களுமே	தாங்களுமாக	அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
தடிக்க	(கைவந்த படி புஜிக்	நாயகற்கு	தலை ணை ணுக்கு
	கையாலே) உடம்பு	இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே.
	பருத்துவாரா நிற்க		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) தன் ருட்டியிருந்து ள்ள சிவந்தவாடையையுடையராய், தலைமயிரைப்பறித்துப் பொக ட்டிருக்கிற சமண்தொண்டர் ருண்டு அமணராகிறார் அவர்கள் தாங்கள் †கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, †அதுக்குமேலே தங்க

ளோடொத்துத் தங் ·ர் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்த வேஷ தார த்தையும் ப · ணியிருக்கிற ர்களும் கடவராயிருக்கிற தாங்க ளும் சரீரமான து தடிக்கும்படியாக. (ரன்னெஞ்சமென்பாய்) அவர் கள்செய்தபடிசெய்ய வ்யாவ்ருத்தமான படியையுடைய உன்னைத் தாரென்ப · ? (கவரி பித்யாதி)†கவரிகளையுடைத்தான†ம்ருகங்களு டைய திரள்வந்து சேருகிற திருமலைய ாஸஸ்த்தாநமாகவுடைய வ · (கண்ணரித் ாதி) இடம்மிக்கிருந்துள்ள விசும்புண்டி-த்ரிபாத் ிபூதி அதிலேயுண்டானஅநந்த ை நதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனா னவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அம ருடைய வ்யாபாரத்தை யாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத் ரகளிலே அந்வயித்தாயே.

அந ஆரும்பா · டு (துவரியித்யாதி). புத்தர்முதலானுர்மாத்ரமன்றிக் கே வைரா · ய ஸாசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக்கேளா யென்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(கண்டபடி) என்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. 'பி · னரும்' என்றது - பின்னையும் என்றுய், அதினர்த்தம், (அதுக்குமேலே) என்றது. (க ரிகளை) - சாமர · ளை. மா' என்றதினர்த்தம், (ம்ருகங்கள்) என்றது.

சூ. தருக்கிணற்சம · செய்துசோறுதண்டயிரிலுல்திரளைமிடற்றி நெருக்கு ாரலக்க துக · டென் னெஞ்சமென்பாய் [டை மருட்கள்வ · கிகள்பாடும்வே ங்கடங்கோயில்கொண்டதேறுப்வா அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில்பூ · டாயே. [னிடை

பதம.	உரை.
தருக்கிலுல்	வீண்தர்க்கத்தாலே
சமண்	தங்களுடையகூடண
	கணித்நாந்தத்தை
செய்து	நிலைநிறுத்தி
தண்	ப்லாக்யமான
தயிரிலுல்	தயிரைச்சேர்த்துக்கு
	ழைத்த
சோற்றுத்திரளை	சோற்றின்திரளையை
மிடற்றிடை	தங்கள்மிடற்றிலே
நெருக்குவார்	(கண்பிதுங்கும்படி)
	நெருக்குமவர்கள்ப
	டுகிற
அதுஅலக்கண்	அந்தத்துக்கத் த
கண்டு	பார்த்து,

பத .	உரை.
	என்நெஞ்சமே ன்பாய் .
வண்டு ள்	வண்டுகளானை
மருள் ள்	மருள்முதலானஇனை
பாடும்	பாடாநின்றுள்ள[
வேங்கடம்	திருமலையை
கோயில்கொண்	வாஸஸ்த்தாநமாகக்
டு	கொண்டு
அதனேடும்	அத்தோடேகூட
வானிடை	ாகாசத்திலேஸஞ்சரி
	க் ற
அருக்கன்	ஆதித்யனுக்கு
மேவி நிற்பாற்கு	அ தராத்மாவாயுள்ள
	ஸர்வேச்வரனுக்கு
அடிமைத்தொழில்	பூண் ாயே. (எ)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (தருக்கிறற்சம செய்து) கேவலதர்க்கத்தாலே தங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து. (க)† ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸர்வேஷாமநுஸந்தத்தே ஸதர்மம்மே தமேதர" என்கிறபடியே ப்ரமாணநூலதர்க்கங்கொண்டு அர்த்தத்தைதிர் ஹிக்கையன்றிக்கே, சுஷ்கமான கேவலதர்க்கங்கொண்டு அநுதிகமாக ஸித்தாந்தஸ்தாபநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி)† வேகுஞ்சோறு என்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது. தயிருஞ்சோறுமாகக் குழைத்துத்திராட்டிவ்ரதத்துக்குறுப்பாகக்க பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவர்கள். அப்போது பதிம் அலக்கணுண்டி தாகம் அத் தக்கணமி. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளமென்கிறபண்ணை வ கிகள் பாடாநின்றதிருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டி. (அருக்கன்மேவிகிற்பாற்கு) வைதிகாநுராஸ்ரயிக்கும்படியாக ஆதி தயாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டி கிற்கிறவனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) ஆதித்யாந்தராத்மாவாயிருக்குமெ று அநுஸந்தித்து ப்போலேகையன்றிக்கே கண்ணழிலே டி அடிமைசெய்து அநுபவிக்கப்பெற்றாயே கீ. ... ... (எ)

அந ஏழாம்பாட்டு (தருக்கிஞலித்யாதி). 'தமரு தாங் ஞமே" என்கைக்கு - தர்சாஸ்த்தாபகர்சிலரும் அதிக்குட்பட்டார் சிலருமா யிருக்கைக்கு நிமித்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'சமண்" கூடண ஸித்தாந்தம். விவரணம், (வேதித்யாதி). (வேகுசோறு) - அவர்களுடைய ஸங்கேதம். (ஞ்சோறு) என்றும் சில ஸ்ரீகோசகளிலே யுண்டி. தயிரின்சோற்ற ரஸக்ரஹணம்பண்ணை ணுணையாலே விழுங்குவர்கள். இதால் - அர்களுடைய துராசாரம்சொல்லிற்றாயிற்று. ... ... (எ)

மூ. சேயனணியன்சிறியன்பெரியனென்பதுஞ்சிலர்பேசக்கேட்டிரு
தேயென்னெஞ்சமென்பாபெனக்கொன்றுசொல்லாதே [ந்
வேங்கள்நின்றுவெண்முத்தமேசொரிவேங்கடமலைகோயில்மே
லாயர்காயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. [வியி

(க) மதஸ்மரு.

பதம.	உரை.
சேயன்என்பது	(பரமபதநாதனை ஆப்ர
ம்	யியுங்கள் என்றல்)
	தூரத்தன் என்றுகு
	ற்றஞ்சொல்லியும்,
	(அர்ச்சாவதாரத்
	தபஜியுங்கள்எ
	ன்றல்)
அணியன்என்ப	ஆஸந்நன் என்றுஅநா
தும்	தரித்தும், (எ
	னைநணுகளென்
	றுவிபத்தைக்
	காட்டுதல்)
சிறியன்என்பது	ளிமையைச்சொல்
ம்	லிக்கவாங்கியும்,
	(வ்யூஹத்தையும்அ
	ந்தர்யாமியையும்ப
	ற்றச்சொன்னல்)
பெரியன்என்ப	எட்டான்என்றுபெரு
தும்	யச்சொல்லி
	க்ளாங்கியும்,
	(இப்படி)

பதம.	உரை.
சிலர்	சிலபுத்திஹீநர்
பேச	சொல்லுவதை
கேட்டிருந்தே	கேட்டிருக்கச்செய்
	தேயும்
என்நெஞ்சமென்பாய்.	
எனக்கு	உன்னைக்காணுமாகவு
	டையனைக்கு
ன்றுசொல்லா	ஒருவார்த்தைசொல்
தே	லாமலே
வேய்கள்நிறு	மூங்கில்களினி றும்
வெள்	வெளுத்த
மூத்தம்	மூத்துக் ள்
சொரி	சொரிகிற
வேங்கடமலை	திருமலையை
கோயில்	வாஸஸ்தாநமாக
மேவிய	பொருந்தியிருக்குமவ
	னுய்
ஆயர்	இடையர்க்கு
நாயகற்கு	தலைவனானவனுக்கு
இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே.

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார்பெரியனென்பாராய்க்காண்டற்காட்டார் ஸம்சயாத்மாவாய்க்கொடு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாநின்றார். நீ அவர்களோடேகூடாதே †உன்னையுடைய ணைநங்கூடாதே அவன் திருவடி ளிலே அடிமையிலந்யிப்பதே! (சேயன்) † தூரஸ்த்தனென்பர்கள் சிலர். (அணியன்) ஆஸந்நனென்பர் ள்சிலர் சிறியன் என்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக்கைவாங்காநிற்பர்கள்சிலர் பெரியன் என்று எட்டானென்று அருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்குவர் ள்சிலர். இப்படி தோற்றினர் தோற்றினபடிசொல்லுகிறவற்றைக் கேட்டுவைத்தேயும். என்னெஞ்சமென்பாய் அடிமத்தொழில்பூடாயே. (எக் கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடுங்கூடாதே -ன்னையுடையேனுக்கு மொன்றும்சொல்லாதே. (வேயித்யாதி) வேய்களில்நின்றும் வெண்முத்தமேசொரிய அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்துபுகுந்தவித்தனையாயிற்று. (ஆயர்நாயகற்கு)(க)*தனராயிரம்பிளைகளுக்குத் தலைவனைனவனுக்கு. (உ)'இனவாயர்தலைவன்" என்னக்கடவதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனைனவனுக்கு அடிமைசெய்கையிலே யொருப்பட்டாயே ... . (அ)

( ) பெரி-திரு-ஈ.- -க.

(2) நி-வாய்-நெ-சு-

உசஅ பெரியதிருமொழி உபகதி கூபா கூடியாடி

அரு எட்டாம்பாட்டு (சேயனித்யாதி). கீழ்மூன்றுபாட்டாலே பாஹ்ய ருடைய படியைச்சொல்லிநி ்ரூர்; அவ்வள ்றிக்கே, ஈஸ்வர ஸத்பா மங்கீகரித்து குத்ருஷ்டிகளாய்க்கிடக்கு மவர்கள்படி யச்சொல்லிக்கொண்டி நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறூரென்று ஸந் தி ண்டுகொள்வது. குத்ருஷ்டிக ளென்று - துர்மதி ஊச்சொல்லுகிறது.

(உன்னையு டயவேறேடும்) - ரணதயா உன்னையுடைய வென்னேறே மென்றபடி. 'எனி ென்று சொல்லாதே என்றூரிறே. இத்தால் (க) பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே" என்றும், (உ) " தரி ணங்குதும்' என்றும், (ஙு) சாளக்கிராம மடைவி ஞ்சே" என்றும், பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதே என்றதாயிற்று பரமபதநாதனை ஆஸ்ரயிக்கச் சொன்னால், "சேயன்' என்று குற்றம் சொல்லுவர் ள். அதுதீர அர்ச்சாவதா ரத்தை பஜியுங்ே ாளென்றூல், ' அணியன்' என்று ஆதரியார்கள். கண் ணனை ணண்ணுங்கோளென்று விப த்தைக்காட்டினால், 'சிறியன்" என்பர் கள். வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சொன்னால் 'பெரியன்' என் பர்கள்; எல்லாவற்றுக்கு மொருகுறைசொல்லிக்ி ண்டிரு ்கும்படியைக் ே ்டிருந்தும் இதிலே யொ ்ரூகிலு மெனக்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாதே 'அடியை பூண்டாயே என்று ெ ்டாடுகிறூர் என்று விவக்ஷித்துப்பதார்த் தங்கள் சொன்னக்காட்டுகிறூர் (தூரஸ்தனித்யாதி). ே ங்கடத்தில்நின்ற விபவத்திலீடுபட்டாயே நீ யென்று கருத்து. ... ... (அ)

மூ. கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்துணிந் பாடியாடிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்காண்கிலார் [தே ள் ஆதிதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கட தாடிகூத்தனு ்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (கூ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்நெஞ்சமெ ்பாய்.		பணிந்து	வ ்தி
கூடி	நாட்டாரோடுசேர்ந்	ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்ப ண்ணி
	தி	ா ்கி ார்	(பி ்னையு ் அவன்
ஆடி	(அவர்கள்புஜித்த ்தை) புஜித்து		வப த்தை, உள் ளபடிகண்டறியமா ட்டார்கள்.
உரைத்ததே	அவர் ள்சொல்லு ் வார்த்தைகளையே	ஆடு	பெரு மபொருந்திய (அலர்ந்த)
உரைத்தாய்	சொல்லிப்போந்தாய்	தாமரையோனு	திருநாபீகமலத்திற்பி
துணிந்துகேள்	(என்சொல்லை) அத்ய வஸித்துக்கே ள்;	ம்	றந்தப்ரஹ்மாவும்
பலரும்	அநேகரும் [ெ ாண்டு	ஈசனும்	ருத்ரனும்
பாடியாடி	பாடுவதுஆடுவதாய்க்	அமரர்கோனும்	இந்த்ரனும்

(க) க-உ-க. (ா) க-ஙு-க. (ஙு) க-ஙு- .

நின்று (தங்கள்தங்கள் அதி காரத்துக்கு அநுகு ணமாக) இருந்து
எத்திம் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி ன்றுள்ளவனுய்,
வேங்க' த்து திருமலையிலேநித்ய வாஸம்பண்ணுமவ னுய்,
ஆடகூத்தனுக்கு (ஆய்ச்சியரோடுகூட க்) கூத்தாடினஸர் வேய்வரணு கு,
இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கூடியாடியித்யாதி). சப்தாதிவிஷ யங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடேகூடி அவர்கள்புஜிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாஹித்து அவர்கள் விஷயங்களைபுஜித்துச் சொல்லும்வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போதவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடை யையாயிருக்கிறவுனக்கு † இன்னுமொரு நல்வார்த்தைசொல்லுகி றேன் அத்தையத்யவஸித்துக்கேள். (பாடிஇத்யாதி) பாடிவதாடிவ தாய்க்கொண்டு பலரு மாஸ்ரயித்துப் பின்னையுங்காணப்பெறார்கள் அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மாதிகளுந் தந்தாமுடைய அதிகாராத்தமாக வந்தாஸ்ரயியாகிற்பர்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம். † இப்படி ஆ ராயித்தவர் ளுங்கூடக் காணப்பெறுதபடியான வேற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தா ' ரயியாகின்றுள்ளவென்னுதல் (ஆதிதாம னையோன்) "ஆதி என்று பெருமையாய், அலர்ந்ததாமனையென் னுதல் அன்றிக்கே, ஆதிகை நடையாடுகையாய் அதிலே வர்த்திக் கிறவென்னுதல்; அன்றிக்கே ஆதிகை உண்டாகையாய் திருநாபி கமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடை யவனென்னுதல் அன்றிக் கே ஆதி வெற்றியாய் வெற்றியையுடை யவென்றுமாம். (ஆதி கூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்டசுவடெல்லாம் தோற்றுமாயிற்றுவடி விலே. (க) 'மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங் கடமேமேயமைந்தா வென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடி மைத்தொழில்பூண்டாயே) பலருமவனையாஸ்ரயித்துப் பின்னையுங் காணப்பெறார்கள் ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தரம் தந்தாமதிகாராத்த மாக வாஸ்ரயியாகிற்பர்கள், நீ இவ்விரண்டுகோடியிலுமன்றிக்கே அவன்பக்கலிலே அடிமை † புக்காயே. ... (கூ)

அந ஒன்பதாம்பாட்டு (கூடியித்யாதி). குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஸ் ரயியாதவர்களன்றிக்கே ஸாதாரணாந்தர நிஷ்டராயாஸ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜ நாந்தரபராயாஸ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு; அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தை யாளுயேயென்று உகக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

(க) தி - நெ - கசு.

(இன்னமுமொரு நல்வார்த்தை) என்றதற்கு, (க) தணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதற்கு இசைந்து அப்படியேசெய்தாய், தொழுமவர் ஏழ்நூள்ளே இரண்டு சள்ளவதி யுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜநமாகத்தொழுவேணுமென்னும் வார்த்தையைக்கேளென்றகருத்து. இப்பாட்டிலே, "அடமைத் தொழில் பூண்டாயே"! என்றதற்கு ஸித்தவத்சரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையால் இவ் வார்த்தத்தை நன்றாக புத்திபண்ணென்று உபதேசிக்கையிலே தாத்பர்ய மென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றது - பாடாந்தரம். இப் போது, தாமரையோனுக்கும் ஈசனுக்கும் இந்த்ரனுக்கும் விசேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). (புக்காயே) என்றவநந்தரம் இவ்வர்த்தத்தை நன்றாகக்கேள்என்று கூட்டுவது. ... ... (கூ)

மூ. மின்னுமாமுகில்மேவுதண் திருவேங்கடமலைகோயில்மேவிய
அன்னமாய் நிகழ்ந்த வமரர் பெருமானைக்
கன்னிமாமதில்மங்கையர்கலிகன்றியின்றமிழாலுரைத்தவிம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகிற	மதில்	மதிளையுடைத்தான
மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேவு	வந்துசேருகிற		ருடைய
தண்	குளிர்ந்த	கலி	பாபத்தை
திருவேங்கடம	திருமலையை	கன்றி	போக்கினஆழ்வார்
மலை	[டு	இன்	செவிக்கினிதான
கோயில்	கோயிலாகக்கொண்	தமிழால்	தமிழாலே
மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுமவ	உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய்
	ருடைய	மன்னு	(எம்பெருமான்திருவு
அன்னமாய்	ஹம்ஸரூபியாய்		ள்ளத்தில்) நிலைநிற்
நிகழ்ந்த	திருவவதரித்தவனுய்		குமதான
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	இப்பாடல்	இத்திருமொழியை
பெருமானை	நீர்மாத்ருகனென்பவன்	வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்குமவர்களு
	விஷயமாக,		க்கு
ன்னி	ல்லாலேசெய்யப்ப	வானுலகு	பரமபதம்
	ட்டதாய்	இடமாகும்	இருப்பிடமாகும்(க0)
மா	பெரிய		

வ்யா (மின்னுமாமுகில்யித்யாதி) கழுத்தேதகட்டலையாகநீரை ப்பருகித், தன்வடிவிலிருட்சிக்குத்தானே விளக்குப்பிடித்துக்காட்டி னாற்போலே மின்னுகிறமேகங்கள் வந்து சேருகிற

(க) க - சு - சி.

பெரியதிருமொழி உபகதி கo-பா மின்னுமா. உருக

ம்ரமஹாரமானதிருமலையை வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டு நித்யவா
ஸம்பண்ணுகிற ப்ரஹ்மாதிகள் வேதசகூடஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக்
ககக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்துப்பின்னையவர்களுக்கத்தை மீட்
டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்களாஸ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனை
யிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை. (கன்னியித்யாதி) † அரணைகப்போரும்
படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணுதபடி பெரியமதிளையுடைத்
தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரான ஆழ்வார் இன்தமி
ழாலே அருளிச்செய்த இப்பத்தும்பா, வல்லார்க்கு † பாவகர்ப்ப
மான அர்த்தமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்கு
மாயிற்று. † வேதப்ரபாவம்போலேயாயிற்று. (இடமாகும்வானுல
ஸே) பூண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும் தேசத்தை இருப்பிடமாக
வுடையராவர். ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ. பத்தாம்பாட்டு (மின்னு மாமுகில்வித்யாதி). தன் வடிவிலிருட்
சிக்குத்தானே வெளிக்குப்பிடித்துக்கொண்டு நின்று திரியும் மேகங்களைப்போலே
தன்னையறிந்தவர்க்கு ஸாதநமான வேதசகூடஸ்ஸைக் கொடுத்தவனென்று
ப்ரக்ருதோபயோகம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தமரு
ளிச்செய்கிறார், (கழுத்தேயித்யாதி). கன்னிகல்லாலே செய்யப்பட்டவென்று
சப்தார்த்தமாய்த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரணித்யாதி). 'மன்னு''
என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம், (பாவகர்ப்பேத்யாதி). அதாவது - நெஞ்சும்
தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நில
நின்றதென்றுகருத்து. (பாவகர்ப்பமான) சாடி. எம்பெருமான்பக்கலிலே
பாவபந்தத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். பா (ஆ) வத்தை -
நெஞ்சை, கர்ப்பமான - தன்னுள்ளேயுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந்
தானும் பரமபுருஷஹ்ருதயாந்தர்வர்த்தியாயிருக்குமிறே. கீழ்வாக்யத்தால்
பலித்தவர்த்தம் (வேதேத்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து உ திருமொழி
காசையாடை ப்ரவேசம்

அவ †ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டிதிறத்திற்பண்ணுமோரத் தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் † அவர்கள் காலாலே காட்டுமத் தைத்தலையாலே செய்வானுமாய் † அகடிதங்களை கடிப்பிக்க வல்லனு மாய் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய் ஸர்வ பூதஸ ஹ்ருத்துமாய் ஸர்வவிஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஸ்வரன், தன க்கு ஆஸ்ரிதர் பக்கலுண்டான இனிமையாலே அவர்கள் சரீர ஸம்பந்தமற்றுப் பரமபதத்திலே போலுல் செய்யுமடிமையை ( ) * இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் திருவெவ் வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை யநுஸந்தித்து † இனியரா கிறார்.

அந காசை யாடை ப்ரவேசம். கீழ் நாலு திருமொழிகளாலே, திரு வேங்கடமுடையானைத்தாமும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரத மநுபவித்துத்தே க்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே (உ) * நிலையாரநின்ற வழகுக்கு மேலே கிடை யழகு கண்டநுபவிக்கவேணுமென்னு மாசைபிறந்து, ஸ நிஹிதமான திருவெ வ்வுளூரிலெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறார் ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரி தேத்யாதி). (ங) இன்னர்த்தானென நின்றாய்'' என்றதால் பலித்தது, (அவர்கள் காலாலே யித்யாதி). (ச) ''பாலனாகி என்கிற பாட்டினர்த்தம் (அகடிதங்களையித்யாதி). (இனியராகிறார்) என்றது (ஞ) ''கிடந்தானே'' என்கிற ஸ்வரஸோசிதார்த்தம்.

மூ. காசையாடை மூடி யோடிக்காதல் செய்தா னவனூர்
நாசமாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்
வேயினன்ன தோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்
றேசகின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (க)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
காசைஆடை	காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு	அ ன்	அந்தராவணனுடைய
மூடி	(உடம்பை) மறைத்து	ஊர்	ஊரானது
ஓடி	(பர்ணசாலைக்கு) ஓடி வந்து	நாசமாக	நசிக்கும்படிநினைத்து
காதல்செய்தா ன்	(பிராட்டிபக்கல்) வ் யாமோஹத்தைப் பண்ணின	நம்பவல்ல	அப்படிசெய்ததலைக் கட்டவல்ல [ன
		நம்பி	வீரஸ்ரீயால்பூர்ணரு
		நம்பெருமான்	நம்முடையஸ்வாமியா
		வேய் அன்ன	மூங்கிலை ஒத்த [ய்

(க) க-க-ங. (ங) உ-ா -ங. (ஞ) உ-ா -க.
(உ) (ச) உ -ா -ஞ.

தோள்	தோள்களையும்	எசநின்ற (கோபி மார்கள்) ஹா
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை	ஸ்யம்பண்ணும்ப
	யகோபி மார் கந	ழஎழுந்தருளியிரு
வெண்ணெய்	கவளீதத்தை [டைய	க்கிற [ன்
இ ன்உண்டா	இவன் (திரு உ)பகுந்தி	எம்பெருமான் என் ஸ்வாமி யான வ
ன்என்று	தானென்று	எவ்வுள் திருவெவ்வுள்ளத்தி
		திருப்பதியிலே [ன்.
		கி ந்தான் கண் வளர்ந்தருளின

வ்யா. முதற்பாட்டு. (காசையித்யாதி) காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பெங்கும் மறையும்படி மூடி ராமபயத்தாலே பதறி நடந்துபோய் ஜகு என்று பாராதேதீதராக வேஷத்தைத்தரித்து வைத்து ராகத்தைப்பண்ணின பயலுடைய உளரானது ஸ்ம சாநஸத்ருசமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டருளி அப்படி செய்து தலைக்கு நிகைக்கிடான வீரஸ்ரீயால் பூர்ணனவன். (நம் பெருமான்) அப்படி பிராட்டிதிறத்தில்பண்ணின†ஓரத்தை நம்பக்க லிலேபண்ணினவன். (வேயித்யாதி) † வேயோடொத்த தோள்களை யுடையராய் ஆத்ம குணைபேதைகளா யிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடைய னைய் அவர்களுடைய வெண்ணெயைக்களவுகண்டு அழுதுசெய்து அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி ஏசும்படி கிடக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் (எவ் வுள்கிடந்தானே) அறிவுடையார் (க) "ராமோராமோராம ராமோ ராமோராம ' என்னத், தன்பக்கல் நசையுடையவர்களிப்படியேச, இனை யிரண்டையும் கேட்டுத்திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தரு ளினபின் ... ... (க)

அந முதற்பாட்டு (காசையித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியிலே ( ) 'துவரி யாடையர்" என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாலே அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யநு ஷ்டாநபர்யந்த மாக்கின சக்ரவர்த்திதிருமகன்படியை யநுஸந்திக்கிறரென் றது அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

"செய்தானூர்" என்றதே, "அவன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம், (வீத ராகரித்யாதி). (ஓரத்தை) - பகூபாதத்தை. "இன் சாரியையாய், அதினர் த்தம், (வேயோடொத்த) என்றது. ... ... (க)

(க) ரா - யு - நகூக. (உ) ா - க - ச.

மூ. தையலான்மேல் காதல் செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிக ளொ ' பதோ டொன்றுமன்று
செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தா லுருள
எய்தவெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
தையலான்மேல்	நிருபாதி. ஸ்த்ரீத்வத் தையுடையளான பிராட்டிபக்கல்	செய்த	பண்ணின
காதல்செய்த	அபிநிவேசத்தைதப்ப ண்ணினவனுய்	வெம்	க்ரூரமான
தானவன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியாய்	போர்தன்னில்	செவ்வைப்பூசலிலே
வாள்	வாள (த்தினக்குகூக கமாக)உடையனை	ஓர்	ஒப்பற்றதாய்
அரக்கன்	ராவணஸுரனுடைய	செம்	(நெருப்பை யுமிழ்ந்து ொடுவருகையா லே) சிவந்த
பொய்யிலாத	வாஸ்தவாகாரமான	சரத்தால்	கொலையம்பாலே
பொன்முடிகள்	ஸ்வர்ணகிரீட ' கள்த ரித்ததலை ள்	ருள	சிதறிவிழும்படியாக
ஒன்பதோடொ ன்றும்	பத்தும்,	எய்த	ப்ரயோகம்பண்ணின வனுய்
அன்று	பிராட்டியைராவண	எந் த	என்பிதாவாய்
	ன்சிறைவைத்தஅ	எம்பெருமான்	எனக்கு ஸ்வாமியான
	க்காலத்தில்	எவ்வுள்	திருவெவ்வுளிலே [ன்
		கிடந்தான்	பள்ளி கொ ' டருளி
		ஞன்.	(உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (தையலித்யாதி). † திரியட்டும் ராமாவதாரம்அநுவர்த்தித்தபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாயிற்று இவர்க்கு † அவ்வவதாரத்தில்பக்ஷபாதம். † சிறியாத்தான் பட்டர்ராமாவதாரத்திலே பக்ஷபதித்திருப்பரென்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை கேட்கைக்காகப் பெருமாளுக்குஸல்லாமேவற்றமுமுண்டாகிலும்ஆஸ்ரிதார்த்தமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோன இவ்வேற்றமில்லையே" என்ன † அவர்போகாமையல்ல, பிறப்பில்குற்றங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார். இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யர்கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோக விவாரைக்கிடையாதே. † அவ்வவதாரத்திலே திருவடி அங்கேபோவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டி வார்த்தைசொல்லித்திரிந்த ஏற்றத்தைக்கண்டி நாமும்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூது போகப்பெற்றிலோம்" என்று செவி சாய்த்தது. அதுக்காகவிறே பின்னைவந்தவதரித்துஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூதுபோயிற்றது. † கூத்ரிய னென்று நிஸ்சயிக்கில் தூதுபோக விவாரில்லையென்று அத்தை மறைத்திறவாயர்ந்தது. † அபிஷித்த க்ஷத்ரியவம்சத்திற் பிறக்கில் தூதுபோகவிவாரைக் கிடையாதே.

(தையலித்யாதி) நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள் பக்கலிலே ஜநகி என்று பாராதே அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப்பண்ணினனையிற்று. அதுக்கடி ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலேயாயிற்று. (வாளரக்கன்) †தை தைகொடித்தவாளை விம்வஸித்திருந்தானையிற்று பெருமாள் மிடுக்கைப்பார்க்கவறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுரஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில்பொய்யின்றிக்கேயிருக்கிற மூடிகளென்னுதல். †அன்றிக்கே திக்விஜயம்பண்ணிவீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம் என்று சில உண்டிறே பண்ணுவன அவற்றுக்குறுப்பான அத்புதங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கையென்னுதல். (செய்தவெம்போர்த்தன்னில்) †ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலேயிருந்த விடத்திலேயிருந்து† தபோபலத்தாலே லங்கல்பித்தல் அந்தராவணனைப்போலே களவுபூசல் செய்தல்செய்கையன்றிக்கே நேரே பொருதபோரிலே (ஓர்செஞ்சரத்தால்)(க) நீப்ரஸாதகஸஹஸ்ரை-தீப்தபாவகஸங்காஸை" என்கிறபடியே நெருப்பெரிந்து கொடிசெல்லுகிறபடியாதல் திண்ணியமார்பிலேபட்ட அம்பால் ரக்தஸ்பர்சத்தாலேவந்த சிவப்பைச்சொல்லுதல். ரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகள் பனங்காய்போலே உருளும்படியாக எய்த. (எந்தை) எனக்கு ஜநகனனவன் எனக்குஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) எழுப்பிக்கார்யங்கொள்வார் தாழ்வே யுள்ளது அவன் ந்து சாய்ந்தான். (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு (தையலாளித்யாதி), கீழ்ப்பாட்டிலும் ராமவ்ருத்தாந்த ப்ரஸ்துதமாய் இப்பாட்டிலும் அதுவேயானபடியைக் ண்டுவ்யாக்யாதாரடுபடுகிறார் (திரியட்டுமித்யாதி). (திரியட்டும்) - புந . அநுவர்த்திக்கைக்கடி யென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி). (பட்டரோபாதி) என்கைக்கு - ப ட்டர் ராமபக்ஷபாதியாயிருப்பாரோவென்ன (சிறியாத்தானித்யாதி). இல்லையென்னக்கூடுமோ, பண்டு தூதநடவாமைக்கு ஹேதுவேறேயென்று பரிஹரித்தருளுகிறார், (அவரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இவ்வாப்ரிதபாரதந்த்ர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி). அவர் இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யராஹுல், க்ருஷ்ணன் யதுவம்ஸ்யனன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியனென்றித்யாதி). தூதுபோகவிடச்செய்தே அறியார்களோவென்ன, (அபிஷிக்தக்ஷத்ரியேத்யாதி). ஆக இப்படி கக்ஷ்யாக்ரமத்திலேயாகிலும் சக்ரவர்த்தித் திருமகனிடத்தில் ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை ஸாதிக்கும் பட்டரைப்போலே இவரும் வீரவாசியறியுமவராகையாலே ராவணவதத்தை மாறி மாறி யருளிச்செ

(க) ரா - யு.

ய்வரென்ற தாயிற்று. (தேவதை) என்றது - ருத்ரனை. 'பொய்யிலாத''என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காக ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, 'வானரக்கன்" என்றதிலே நோக்காகத்தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி). "செய்தபோர்" என்றவிசேஷிக்கைக்குச் செய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விசேஷிக்கவேணுமோ வென்னை, அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி). (தபோபலத்தாலே) - ஆலோசநா ஸாமர்த்யத்தாலே. ராவணவதார்த்திகளாயிறே போரை ஸங்கல்பித்தார்கள், களவுபூசலாகில் தன்மேல் அம்பு தையாதிறே ந்யாயயுத்தமேயிறேவெம்போரென்று திருவுள்ளம். ... ... (ஒ)

மூ. முன்னோர்தூது மானரத்தின் வாயில் மொழிந்துஅரக்கன்
மன்னூர் தன்னைவாளியினல் மாளமுனிந்து அவனை
பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்
இன்னூர்தூத னென நின்றூ னெவ்வுள் கிடந்தானே. (ங)

பதம.	உரை.	பத .	உரை.
முன்	ராமாவதாரத்திலே	அவனை	அந்தச்சக்ர ர்த்தித்தி
ஓர்	அத்விதீயமான		ருமகன்றூனை
தூது	தூதவாக்யத்தை	பின்	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்
வாநரத்தின்	திருவடியினுடைய	அதிமன்னர்க்கு	ப்ரதாநராஜாக்களா
வாயில்	வாயாலே		னபாண்டவர்க்கு
மொழிந்து	சொல்லியனுப்பி [ண்	ஓர்தூதாகி	ஓர்தூதனுய்
அரக்கன்	ராக்ஷஸனான ராவண	பெருநிலத்தார்	பெரியபூமியிலுள்ளார்
மன்னு	பொருந்துவர்த்திக்கிற	இன்னூர்தூத	இவன் பாண்டவதூத
ஊர்தன்னை	லங்கையை	ன்னென	ன் என்னும்படி
வாளியினல்	அம்பாலே	நின்றூன்	(அர்ஜுநனுடய
மாள	நசிக்கும்படியாக		தேர்முன்னே)நின்
முனிந்து	சிறியருளினவனுய்,		றவ
		எவ்வுள்கிடந்தான்.	(ங)

வ்யா. மூன்றும்பா· டு. (முன்னித்யாதி) † எசநின்ற என்றது அநுவர்த்திக்கிறது. †உதிதாநுதிதமேஹாமஹிந்தைபோலே யிருப்பதொன்றிறே இது. †புக்கபுக்க துறைதோறும் பகவத்விஷயத்திலே கால்தாழுவல்லராயிற்று. (முன்) †த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே †பிராட்டியைப்பிரிந்த ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கடலிலே புக்கு முடியுமளவானவாறே ஒரு குரங்கின்வாயிலே வார்த்தையைச்சொல்லிவிட்டான். (அரக்கன் மன்னூர்தன்னை) †அரக்கனுடைய வராதிகளாலே பூண்கட்டின ஊரை. (வாளியினல்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்குக்கேளாத ஊரை மனிச்சுக்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழியும்படி சிறிஞனுயிற்று. (அவனை இத்யாதி) கடலில்நீரே நெய்

யாகப்பற்றி எரியவல்ல அம்புனடையனயிருக்கச்செய்தே ஓர் †இயற்றியில்லாதாரைப்போலே கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூது போனையிற்று. (ஆதிமன்னர்க்காகி) †தர்யோதநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணுகிற்கச் செய்தேயும் பாண்டவர்களை ஆதிமன்னர்' என்கிறாராயிற்று, ராஜ்யப்ராப்தி இவர்களது வுவர்க்கம் §கிடந்தாணை கண்டேறின விந்தனை யென்று.†பள்ளிகளும் கள்ளரும் க்ஷேத்ர மாளாநிற்க ப்ராஹ்மணன் ப்ரமாணங்களைக் காட்டிலைவக்குமாபோலே அவர்கள் ஆதிமன்னரென்கிறாராயிற்று இவர் ஈஸ்வராபிப்ராயத்தாலே. சிறியார்பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க (இன்னர்தூதனென கின்றான்). பாண்டவதூதன்' என்றவத்தாலே தரித்துநின்றாயிற்று. ஒருபிறப்பாதல் வ்ருத்தமாதல் இட்டிச்சொல்லவொண்ணுதாரைப்போலே தனக்கென்ன இட்டிச்சொல்லலாவு தொன்றின்றிக்கே 'பாடவர்களுக்குத்தூதன்" என்றவத்தாலே தரித்து நின்றாயிற்று. ஒருஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே கிழுபியாதே அதுவே கிழுபகடாயிற்று 'இன்னன் சோற்றாலே தரித்தான்" 'சுவர்மண்ணாலே நின்றது என்னுமாபோலே. ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை யிட்டிச்சொல்லுவாரைப் பெறில் உண்ணுதே தடிக்குமாயிற்று (எவ்வுள்கிடந்தானே) இவ்விடம்மல்லநீர்வாய்ப்பாயிருந்தது †பூமியிலே எவிக்கார்யங் கொள்வாரைபபெற்றது இனிஇவ்விடம்விட்டுப்போவோமல்லோமென்று சாய்ந்தாணையிற்று. .. .. (ந)

அந மூன்றும்பாட்டு (முன்னைரித்யாதி). முதற்பாட்டோடு ஸங்கதிப்ரதர்சநம், (எசவித்யாதி). §இப்படி எசம்விஷயத்தை இவராசைப்பட்டு ஆத

---

§நிந்திதமானது அநிந்திதமாகக்கூடுமோ வென்ன ; (உதிதாநுதித) என்றது. உதிதாநுதிதஹோமநிந்தையாவது (க) - 'உதிதேஜுஹோதி உதிதேஜுஹோதி" (க) ; அநுதிதேஜுஹோதி அநுதிதேஜுஹோதி" என்று இரண்டையும் விதித்துவைத்து (உ) ப்ராதரநுவாகஸ்யைவதந்தி புரோடயாஜுஹ்வதியேநிஹோத்ரம் ப்ராதரநுவாகந்தே தவதந்தி புரோதயாஜுஹ்வதியேக்நிஹோத்ரம்" என்றது அநுதிதஹோமப்ரசம்ஸார்த்தமாகவென்றபடி. அதாவது - "எசநின்ற" என்றது - எச்சாகையன்றிக்கே குணமாமென்றபடி. இவ்விடத்தில் "உதிதாநுதிதத்ருஷ்டாந்தம் ப்ரசம்ஸாமாத்ரஸ்யத்ருஷ்டாந்தம்" என்றருளிச்செய்வர். இல்லையாகில் நிந்திதமான க்ருஷ்ணவதார சேஷ்டிதத்துக்கே குணதிக்யத்துக்கு இது உதாஹரண மாகமாட்டாது. அப்போது ராமாவதார ப்ரசம்ஸையிலேயாமென்று கண்டுகொள்ளவேணும்.

---

§கிடந்தாணைகண்டேறுகை-படுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆணையைத்தானேயேறுகை. (க) யஜு-அஷ்-ந-அ-சுக. (உ) யஜு.

ரம்பண்ணுவானென்னென்ன, (உதிதேதத்யாதி). --திதாநுதித ஹோமவிதி ப்ர
ணைத்தில், (க) புரோதயாஜ்ஞாஶ்வதி யோக்நிஹோத்ர ப்ராதரநுதம் தத தந்தி இத்
யாதி நிந்தை ப்ரசம்ஸாதாத்பர்யமானற்போலே, கோபிமாருடைய ஈத
சௌர்யத்தில் ஈச்சுக்கும் ஸௌலப்யகுணப்ரசம்ஸ ஸயிலே தாத்பர்யமென்று
நிருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராம பக்ஷபாதம் போய் ருஷ்ணபக்ஷபாதமே
ங்கே வந்தசே ன அருளிச்செய்கிறார், (புக்கவித்யாதி). (த்ராபரத்தினு
டைய ஆதியிலே) என்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுகமென்று கொள்
ளவேணும், இதனால் - வ்யவஹிதபௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாயிற்று. இ ஈ
னன்றுகி) முன்னோர்" என்றும், பின்னோர் ' எ றும் விசேஷி சே
டாவிசே ற. ' ஓர் " என்றபதத்தாலே ஸூசிதமானதாத்பர்யம், (பிராட்டி
யயித்யாதி). ஓர் " தாத அத்விதீயமான தாதவாக்யத் த வா ரத்தி
டய வாயாலே மொழி து - சொல்லியனுப்பியெ று சப்தார்த்தம்
ன்னோர் ' த்திரமான ர் ன்று ஹேது பூர்வ ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார், (அரக்கனுடையவித்யாதி). (இயற்றி) - பரி ரம் ' ஆதி ப்ரதாநரான
மன்னரென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தத்தாத்பர்யம். (தர்யோதநாதிகளித்
யாதி). ஸத்ருஷ்டா தம் வி ரணம் (பள்ளி ருமித்யாதி). இவ்விடம்'
இத்யாதிக்கு விவரணம், (பூமியிலேயித்யாதி). ... ... (ஈ)

மூ. பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாண தன் காரணத்தால்
வெந்திறலேறழும் ன்றவேந்தன் விரிபுகழ்சேர்
நந்தன் மைந்தனுகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்
ன்னைதந்தை தம்பெருமா னெ வுள் கிடந்தானே. (க)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ப து	கந்து ம்	பு ழ்சேர்	புகழையுடைய
அணைந்த	பொருந்திய	நந்தன்மைந்த	ஸ்ரீநந்தகோபர்திரும
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	ன	னுக
விரலாள்	விரல் ஆயு டயளா	ஆகு	தன்னை அமைத்துக்
பா தெ கா	நிருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்		கொ ட ணை,
ரணத்தால்	தையுடையளான	நம்பி	ஸமஸ்த ல்யாணகு
	ப்பி னைப்பிராட்		ணபரிபூர்ணனு
	டி யப்பெறுனை க்	ம்பெரு ான் நம்ஸ்வாமியாய்	
வெம்	க்ரூரமாய் [கா	எ தந்தா ன்ற ப்ப ர அ	
திறல்	மிடுக்கையு டய	தைதம்பெரு ன்ற ப்பன் முத	
எறுழெழு	ருஷபங்கள்வ ழியும்	மான்	லான நம்குலத்துக்
வென்ற	நிரஸித்த		குநாதனென்
வேந்தன்	அரசனுய்		எவ்வுள்கிடந்தானே. (க)
விரி	ப்ரஸித்தமான		

(க) யஜ்ஞ.

வ்யா. நாலாம்பா ட்டு. (பந்தித்யாதி) † திரியவும் க்ருஷ்ணை தாரமே பின்னிட்டிற்று. † க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையி லே பந் தப்பிடித்து அதுதானும்பொருந்த மார்த்த த்தையுடைய விரலையுடையளாய். நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டி யலபி கைக்கா. (வெந்திறலித்யாதி)† க க்காலே அம் பாலே பூசல்செய்யலாம் ஜந்மமன்றே. அஜ் ாதிக்க ா த்த வெற் றியைக்கொ ாடானையிற்று ருஷபங்களையடர்த்து அஜ்ஜாதிக்கு ராஜாவானவன் (விரிபுகழ்சேர்ந்த) † ஆ ானுட் பின்னேபெற வேணுமென்று நோன்புநோற்ற (க) ' எடுத்தபோளன் எ ்று பல(஫ல)த்திலே அங்வ பித்துநிற்கப் பெற்ற புகலழயுடையளையிற்று. (ஆகும்) ஒருபிதாவின்றிக்கே தான்தோன்றியான எளிமைதீர ஸ்ரீ நந்தகோபர் திரும ணபின்பாயிற்று (உ) ஸந்தமேனம் ஸந்தமே நம்' என்னுமாபோலே உளணை பிற்று. (மைந்தனேகவாகும்) (ஈ) †[உந்தமடிகள்முனிவர்] †யசோ தப்பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத் தணைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையாயிற்று. தான் தாயானவெளி மையாலே பொடியமாட்டாளே. அதுக்கா உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடீர். [உன்னை] † செய்ததெல்லாம் பொறுக்கும்படியன் றிறே நீட்பிலே கைவளர்ந்து நிற்கிறபிலே. [நானித்யாதி] கையில் கோலைக்காட்டி இதிருக்கிறபடிக டாயே †இது உன்போர் ான் னும் இத்தாலே உன்னை நோம்படி அடிக்லாமிறே; அதுக்கெனக் குக் கையெழுகிறதில்லை. (நம்பி) மஸ்தகல்யாணகுணத்மகனைப் ஸ்ரீ குண த்திலிருந்த விருப்பிலும் இங்கே ந்தவதரித்துத் தான்தாழநின்றபிம்பாயிற்றுப் பூர் ையிற்று. (நம்பெருமான்) நமக்குநாதன். † நம்குலநாதனானவன். (எவ்வுள்கிடந்தாளை) லோ்வ விதபந்துவானவனைக்காணலாவது பரமபதத்திலே என்று அவ்விட த்திற்போகப் பொதிசோறு ட்டவேண்டாதே பந்துக்ருத்யம்பண் ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தாளையிற்று. ... (சு)

அந நாலாம்பாட்டு (பந்தித்யாதி) (சு) "எத்திறம்" என்று ஆழங்கால் படித்தும் விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமணல் பாய்ந்து அநு' வி கிறாரென்கிறார் (திரியவுமித்யாதி). க்ருஷ் ன் ந்தனையும்படி பந்த னைந்தானென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டா நின்றுகொண்டு தத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனைக்கித்யாதி). (நணைக்காலே) என்றவநந்தரம்

( ) தி வாய். (உ) தத்தி-ஆ - (ஈ) கo சு-அ- (சு) தி-உ ய்-க-ஈ- .

கொள்ளப்போகாதேயென்று சேஷம், கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத் தால்-தப்பின்னேயைக் கைக்கொள்ளப்போகாது எறுகளைக் கந்யாசுல்கமாக வைக்கையாலே, கேவலகாந்தர்ரியஜ்ஞமாகில் பூசலிலேவென்று கைக்கொள் ளலாம், இரண்டி வழியும் கூடாதே எருதுகளைக் தழுவிக்கொண்முலாயிற்று அவளைத் தழுவிக்கொள்ளுவதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (ஆரே றும்) என்றது-யஸோதைவதேவகிகளை. ஸ் எடுத்து வளர்த்த *ஆசோதை தன் சிங்கத்தை நந்தன் மைந்தனைச் சொல்லுவானென்னென்ன. அருளிச்செய் முர், (உந்தமடகளித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்தை வ்யாக்யானம் பண்ணுகிமூர் (யசோதையித்யாதி). "உன்னை" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (செய்தகெல்லாமித்யாதி). (இது உன்பேர்) என்று - கோவினபேரைச் சொல் லும். அதாவது-க்ருஷ்ணனெங்கே? க்ருஷ்ணனெங்கே? என்று உன்னைத் தேடித் திரியுமென்னை, இது, "என்னையில்" என்றவிசேஷணலப்தார்த்தம். "எந்தைதந்தைதம்பெருமான்" என்றதுக்ர்த்தம், (நம்குலேத்யாதி). (பொதி சோறு) பாக்குப்பாளையிலே பொதிந்தசோறு, பாதேயமென்றபடி. ... (சு)

மூ. பாலஞகி ஞாலமேழுமுண்டி பண்டாலிலேமேல்
சாலநாளும் பள்ளிகொள்ளுந் தாமரைக்கண்ணனெண்ணில்
நீலமார் வண்நிண்நிவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுள்கிடந்தானே. (நு)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
பாலஞகி	சிறுபிள்ளையாய்	நெய்தல்	ஆம்பலில்
ஞாலமெழும்	வுழுலோகங்-ளையும்	ஆர்	படிந்து
உண்டி	அமுதுசெய்து	உண்டு	(அவற்றிலுண்டான
பண்டி	ப்ரளயகாலத்திலே		தேனைப்) பாநம்ப
ஆலிலேமேல்	ஓராலந்தளிரிலே	வாழும்	வாழுகிற [ண்ணி
சாலநாளும்	அதிககாலம்	அம்	அழகியதாய்
பள்ளிகொள்ளு	கண்வளர்ந்தருளின	தண்	குளிர்ந்த
ம்		கழனி	கழனியையும்
எண்ணில்	அப்ரமேயனுய்	ஏலம்	பரிமளம்
தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷனெனஸ	நாறும்	மழாநின்ற
ணன்	ர்வேச்வரன்,	பை	பரந்த [டைய
நீலம்	நீலவர்ணங்களான	புறவில்	புறக்சோலையையுமு
வண்டி	வண்டி-ளானவை	எவ்வுள்கிடந்தான்.	(நு)

ஸ் இதுக்கு நிர்ணயம்-மேதென்ன. (உந்தமடிகள்) என்றது. அதாவது - அடிகள்முதல்வர் என்றதே "உந்தமடிகள்" என்றது - அவனிவரைத்தமப் பனாகப்பிறந்தவிது பெரும்பேருகளினைத்திருக்கையாலே என்றபடி. ஸஸ்-தேவனுக்குமகனுயிருக்க நந்தன்னைமந்த னென்பானென்னென்ன (உந்த மடிகள்) என்றது.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனெகி) அத்யந்தம் † செம்பால் பாய்கிற பருவத்தையுடைய பாலனுய் அப்பருவத்திலே ஸ ல லோகங்களையுமெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து. (பண்டு) தனக்கொரு பரிவரில்லாத ப்ரளயகாலத்திலே, ஒருபவணை ஆலந்தளிரிலே. (சால) பிள்ளை யகாலத்திலே உறங்காநின்றுன், என்செய்தானென்று எழுப் புகைக்கு ஒரு யசோதாதிகளுமில்லையே. (எண்ணில்) † அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும்படி † அது ஆராயப்புக்கால் † இருக்கும்படி. (நீலமித் யாதி) நெய்தற்பூவிலேபடிந்த வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி வாழாநின்றுள்ள நெய்தல் நிலமென்னவுமாம். அன்றிக்கே (நெய் தல்) என்று ஆம்பலாய், † நீலப்பூவிலேபடிந்த வண்டுகள் † ஆம்பலிலே மதுபாநம்பண்ணு நின்றுள்ள என்னவுமாம். அன்றிக்கே நீலநிறத்தை யுடைய ண்டுகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணுகிற அழகிய குளிர்ந்த கழனியை உடைத்தாயிருக்குமென்னவுமாம். (எலமித் யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பர்யந்தத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்ல ஞயிற்றுக் கண்வளர்ந்தருளுகிறுன் எழுப்பி கார்யங்கொள்வார்குறையே. ... ... (நு)

அந அஞ்சாம்பாட்டு (பாலனெகியித்யாதி). நந்தன்மைந்தனைப்போலே பெற்றருரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே மூற்றுக்குழவியானவனை அடியொத்து கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

(செம்பால்) - தொட்டால் ரக்த பொகிற . எண்ணில்" - எண்ண மில்லாதவன். அதாவது - எண்ணமுடியாதவனென்று சப்தார்த்தமாய், பலி தார்த்தம் (அகடிதேத்யாதி). விவரணம் (அதித்யாதி.) - (இருக்கும்படி) என்றவநந்தரம், எண்ணமுடியாது என்று சேஷம். கொண்டது பிள்ளைத்த னம், உண்டது - உலகேழும் உறகுவது ஆலிலேமேல், எங்ஙனே எ ணு ம்படியென்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம், (நீலப்பூ) என்று - கருநெய்தல்; (ஆம்பல்) வெளுத்தது. ... ... (ஙு)

ழு. சோத்தநம்பி யென்றுதொண்டர்மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும் தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பியென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (சு)

பதம்.	உ ண .
தொண்டர்	அநந்யப்ரயோஜநரா
	ணஸ்ரீ வஷ்ணவர்
மிண்டி	நெருங்கி [கள்
நம்பி	ஸமஸ்தகல்யாணைகு
	ணபரிபூர்ணனே
சோத்தம்என்று	உன்னைஸேவிக்கிறே
	ம்என்றுசொல்லி
தொடர்ந்து	இடைவிடாமல்
அடிபணிந்து	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
	ற [ணனவன்
ஆத்தன்நம்பி	பரமஆப்தனுய்பூர்ண
சொற்கண்நம்பி	சிலதகண்ணழகால்
	பூர்ணனுயிராநி
	ன்ற
ஆகிலும்	இப்படியிருந்தானே
	யாகிலு

பத .	உரை.
தேவர்கள்	தேவர் ஏநக்கெல்லா
நாம்	ம்
மூத்தபிரான்	முன்னேபிறந்தப்ரஹ்
	மாவுக்கு
மூன்றநி	மூன்று கண்களையு
	டையருத்ரனுக்கும்
	அந்தர்யாமியாய்நி
	ன்றவனேஎன்று
முனிவர்	ஸநகாதிமுநிவர்கள்
தொழுது	ஆப்ரயித்து
எத்திறம்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்
நம்பி	பூர்ணனை [படி
எம்பெருமான்	என்ஸ்வாமி
	யுள்கிடந்தானே. (சூ)

வ்யா. ஆழும்பாட்டி. (சோத்தம்) அவன் நெஞ்சிரங்கும்படி சரணவரணம் பண்ணுமாபோலே காழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு பாசுரம். ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மனே. சோத்தம்என்றுசொ டு வைஷ்ணவர்கள் † ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டு மேல் விழுந்து மாறுதேஅணைக்கும் ஆப்தன். (நம்பி) பரமாப்தியால்குறைவறநிற்கு மவன். இப்படியிருக்கிறவன்தானேயென்னில் (சொற்கண்நம்பி) (க) † யஜ்ஞோயஜ்ஞபுருஷ புண்டரீகாக்ஷஸஞ்ஜித -யஜ்ஞேசாய புருஷம்புண்ட ரீகாக்ஷமஜ்ஜிதம்' என்று புண்டரீகாக்ஷனுகப்ரமாணஸித்தனே வன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானேயாகிலும். (தேவரித்யாதி) தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தாலையிருக்கிற சதுர்முகனுக் கும் லலாடநேத்ரனருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதி கள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநாதிகளேத்தும்படியிருக் கிற பூர்ணனேயென்றதன். † ஆக இப்படி அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹயுக்தனுய் இதரவிஸஜாதீயனுயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ர ஹ்மாவுக்கந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிற னென்று ஸநகாதிகளேத்தும்படியாயிருக்கிறவன் இங்கே சாய்ந்தா னென்றபடி. ... ... (சூ)

அந ஆழும்பாட்டி (சோத்தநம்பியித்யாதி). பரிவரில்லாத பாலனென்று கீர் பரியவேண்டியிருந்ததோ? என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத் தமறந்

தீரா வென்னை. அற்றை மேல் மூன்றுபாட்டாலே அநுஸந்தித்து ராஜ ஸ்துதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"மிண்டி" என்றதினர்த்தம் (ஒருவர் மேல் ஒருவர் மூர்ப்பட்டு) என்பது.

"ஶ்ரேயஸ்தானரவ்யக்ரு வேதவேத்யநிஶ்சய ப்ரூயதாம் ரவ்யா ரவேதே தாந்தநிஶ்சய" என்கிற ப்ரமாணத்துக்கு உத்தரார்த்தம் காட்டுகிறபடி (ஆகவித்யாதி). ... ... ( )

மூ. திங்களப்பு வானெரிகாலாகித் திசைமூ னூர்
தங்களப்பன் சாமியப்ப பாகத்திருந்து ண்டு
தொங்கலப்பு நீ முடியா சூழ்கழல் சூடின்ற
எங்களப்ப னெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (ர)

பதம.	உரை.	பதம.	ரை.
திங்கள்	சந்த்ரனையும்	அப்பு	ங் ராஜலத்தையும்
அப்பு	ஜலம்	நீள்	நண்ட
ரன்	ஆகாசம்	முடி	ஜடையிலேயுடைய
ரி	அக்நி [ங்களையும்		ரய்
ரல்	காற்றுஆகிய சாலபூத	பாகத்து	திருமேனி யிலொரு
ஆகி	சரீரமாகக் கொண்டு		பார்ஶ்வத்திலே
	(தான் சரீரியாய்),	இருந்தான்	இருக்குமவனை ருத்
திசைமுகனுர்த	நான்கு முக களை யு		ரனைவன் [ன
ர்கள்	டைய ப்ரஹ்மா வு சூழ்		பூமியங்கும்பரம் பி
	க்கு	ழல்	திருவடி களை
அப்பன்	ஜகரணய் [ணய்	சூட	(த தலையிலே)சூடும்
சாமி	ஸாமவேதப்ரதிபாத்ய		படி
அப்பன்	காரணபூதனாய்	நின்ற	நின்றவனாய்
வண்டு	வண்டுகள்	எ கள் அப்பன்	எங் ள் ஜகதாய,
உண்ண	மதுபாநம் பண்ணி நி	எம்பெருமான்	ங் ள் ஸ்வாமியுமா
	ன்றுள்ள [யும்,		னவ
தொங்கல்	கொன்றை மாலையை	எவ்வுள்கிடந்தானே.	(ஏ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும் காரமான பூதபஞ்சகத்துக்குமுபலக்ஷணமாக நாலையுஞ்சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய்நிகிறவென்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜகதாரணனவன். (சாமியப்பன்) †ஸாமவேதப்ரதிபாத்யனான காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) ண்டுகள் மதுபாநம் பண்ணுகின்றுள்ள †கொன்றைமாலையையும் கங்காஜலத்தையும் ஜடையிலேயுடையனாய் திருமேனியில் ஏகதேசத்திலேயிருக்கிற ருத்ரன் விஸ்த்ருதமான திருவடிகளைத்தலையாலே சுமக்கும் படிநிற்கிறவன். (எங்களித்யாதி) என்கருக்கு ஜகதாரணமாய் ஸ்வாமியுமானவன். ... ... (ஏ)

அந எழாம்பாட்டு (திங்களிதயாதி). ஸாமத்தையுடையவன் ஸாமியென் றும், பலிதார்த்தம், (ஸாமவேதேத்யாதி). "தொங்-ல்" என்றதினர்த்தம் (கொன்றைமாலையையும்) என்றது. ... ... (எ)

மூ. முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி வேதம் விரித்துரைத்த
புனிதன் பூவைவண்ணனண்ணல் புண்ணியன் விண்ணவர்கோன்
தனியன்சேயன் தானெருவனகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியனெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (அ)

பதம்.	உரை.
முனிவன்	ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங் ல் பித்தவனும்,
மூர்த்திமூவராகி	ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ர ர்களாகிய மூவரா இருக்குமவனும்
வேதம் விரித்து உரைத்த	வேதார்த்தத்தை எல்லாருமறியும்படி ஸ்ரீகீதையிலே யருளி ச்செய்தவனும்
புனிதன்	சுத்தி யயுடையனும்
பூவை வண்ணன்	காயாம்பூப்போன்ற திருநிறத்தை யுடைய
அண்ணல்	ஸ்வாமியாய் [னும்
புண்ணியன்	பரமதார்மிகனும்
விண்ணவர் கோன்	நித்யஸூரிகளுக்கு தலைவனும்
தனியன்	ஒப்பற்றவனும்
சேயன்	யோகிகளாலு மறிய ணாண்ணாதவனும்
தானொருவனகிலும்	(இப்படி) தான் அத்விதீயனு யிருந்தா னேயாகிலும்
தன்அடியார்க்கு	தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர் களுக்கு
இனியன்	நல்லவனும்
எந்தை	எனக்கு ஜநகனும் [ன்
எம்பெருமான் என்	வாமியுமானவ
எவ்வுள்கிடந்தானே.	(அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு (முனிவன்) இதடையக் கரண ளே பரங்களை யிழந்து போகமோக்ஷசூன்யமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்த வன்று (க) "பஹுஸ்யாம் பஹுஸ்யாம்" என்று மநநம் பண்ணினவன் பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கந்தராத்மாவாயும் ஸ்தவரூபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன். வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாம் படிவெளியிட்டுச்சொன்னவன். அதாவது-வேதோபப்ரும்ஹணமான ஸ்ரீகீதையை அருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்)(உ) ஸுஹ்ருத ஸர்வபூதா நாம்-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ' என்கிறபடியேஸ்வப்ரயோஜநநிர பேக்ஷமாகப்பரஹிதமே சொல்லுகையால்வந்த சுத்தியைச் சொல்லு கிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்தஹிதங்கிடக்க அஹிதத்தை ச்சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவை யுடையவன். (அண் ணல்) ஸ்வாமி (புண்ணியன்) பரமதார்மிகன். (விண்ணவர்கோன்) *அயர்வறுமமரர்களதிபதி. (தனியன்) அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனா வன். (சேயன்) அவர்களில் தெவ்வாசையையுடையவன். இப்படி தான்அத்விதீயனு யிருந்தானேயாகிலும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களு க்கு இனியவன். எனக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியுமானவன். (அ)

(க) சாந்தோ. (*) கீதை

அ எட்டா ம் பாட்டு (முனிவனித்யாதி). (இது)-இந்த சேதந ஸ்து. 'மூவராகி என்றது-ல்யபந்தமன்று மூவரான ரென்றபடி. நெய்யு ணி யென்றுற்போலே என்றருளிச் செய்கிறார் (பின்பித்யாதி). வின் ர் ோன் ' என்றதுக்கர்த்தம் (அயர்வித்யாதி) ... ... (அ)

மூ. பந்திருக்கும் மெல்விரலாள் பாை பனி மலராள்
ந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணி ணன்
அந்தரத்தில் ாழும் வாேனோர் நாயகனுயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமா னெ வுள்கிடந்தாே . (கூ)

பத.	உ ர.	பத	உ ர.
பந்து	பந்தானது	மார்வன்	திருமார் யு ட ய
இருக்கு	தங்கிய		ணுய்
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	நீலம்	கருங்குவளை போ ற
விர ாள்	விரல்களை யுடையளா	மேனி	வடிவழகையு ட ய
பனி	குளிர்ந்த		ணுய்
மலராள்	தாமரைப்பூவைப் பிற	மணி	மணிபோலே
	ந்தகமாகவு ட ய	வண்ணன்	ஸௌலப்யஸ்வபா த்
	ளாய்		தயுடையணுய்
பாை	ா மடம் அச்சம் ப	அந்தரத்தில்	ஸ்வர்க் த்தில்
	யிர்ப்பு எ ணும் ஸ்	ாழும்	வாழுகிற
	த்ரீத்வகுணங்கள்கி	வாேனோர்	தேவர் ளுக்கு
	றந்த பெரியபிரா	நாய ணுய்	நிர் ாஹகனு
	ட்டியார் [து	அ மந்த	சமைந்த
வந்து	அப்பூவில்நின்றும் ந்	இந்திரற்கும்	இந்த்ராணுக்கு கூட
இருக்கும்	நித்யவாஸ ண் ணு	பெருமா	ஸ்வாமியான ன்
	கிற		எவ்வுள்கிடந்தாே . ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. †(பந்திருக்கும்)†ஒருகாலும் பிரி ால் வரும்வ்யஸநமின்றிக்கே நித்யஸம்ஸ்லேஷத்தாலே கயும்பந்துடாய் அதுதான்பொருமைசிவந்து ஸுகுமாரமான விரலையுடைய ள் நிரு பாதிகஸ்த்ரீத் த்தை யுடைய ள் குளிர்ந்ததாமரைப்பூை ப் பிறந் தகமாகவுடையவள். (ந்திருக்கும்) அப்பூ நெரிஞ்சி முள்ளாய் அடிக்கொதித்து வந்து (க) அகலகில்லேன்' என்றிருக்கும்படி மார்வு படைத்தவன். நீலமானநிறத்தையுடையமணிபோன்ற டி வையுடையவன். (அந்தரத்திலித்யாதி) இதுஸர்வேஸ்வரனுக்கு வி சேஷணமாதல் அன்றிக்கே தேவர்களுக்கு நாதனுய்ச்சமைந்த இந் த்ரனுக்கென்னவுமாம். † அவனுங்கூடத்தன்னைப்பற்றித் த னை ஸ்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். .. (கூ)

(க) தி - வாய் - கூ - க0 - 0.

அரு ஒன்பதாம்பாட்டு (பக்திச்யாதி). இப்படி ஸர்வாத்மதயாவஸ்தை ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு விரோதமான லக்ஷ்மீபதித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறாரை றுஸங்கதி என்னவெனில்.

லீலாபரதையும், லௌகுமார்யமும், கர்மக்ருதஸ்த்ரீத்வமன்றிக்கே யிருக்கை யும் பிறந்த குலே சீர்மையுமுடையவள் "வக்ஷஸ்தலத்திருக்கும் மார்வுடையவன்" என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாதிகத்வம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம் பற்றி வாக்யார்த்தங்களை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருநாளுமித்யாதிகளாலே). ஸ்(அவனுக்கு) என்றது-(க) "ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ர" ஸப்ரஹ்மாஸிவஸ்ஸேந்த்ர" என்று கூடவெடுக்க மூன்றிப்பொறுத்தவனுக்கு கூட வென்றபடி.(கூ)

மூ. இண்டை கொண்டி தொண்டர் ரேத்த வெவ்வுள் கிடந்தாவினை
வண்டுபாடும் பைம்புறவில் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால் தண்டமிழ் செய் மாலை பீரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதாணை யன்றே லாள்வ ரமருலகே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இண்டை	பூமாலைகளை [பித்து	கொண்ட	நெஞ்சிலேறி ண்ட
கொண்டி	திருவடிகளில் ஸமர்ப்-	சீர்	(அவன்) கல்யாணகு
தொண்டர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்		ணங்களை
ரேத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்	தண்	ரமான
	படி	தமிழ்நூல்	தமிழ்பாஷையாலே
வெவ்வுள்	திருவெவ்வுளூரிலே	செய்	அருளிச்செய்ததாய்
கிடந்தாவினை	கண்வளர்ந்தருளினவ	மாலை	மாலாரூபமான [யும்
	ண்விஷயமாக	ரைத்தும்	இப்பத்துப்பா- டை
வண்டு	வண்டுகள்	வல்லார்	கற்கவல்லவர் ள்
பாடும்	பாடுகிற	அண்டம்	ப்ரஹ்மாண்டத்தை
பை	பரந்த	ஆள்வது	ஆளுமது
புறவில்	பர்யந்தத்தையுடைய	ஆணை	நிஸ்சிதம்
மங்கையர் கோ	திருமங்கையி லுள்ளா	அன்றேல்	அதுவேண்டாமாகில்
ன்	ர்க்கு ராஜாவான	அமருலகு	பரமபதத்தை
கலியன்	தாழ்வார்	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (கo)

வ்யா. பக்தாம்பாட்டி. (இண்ணை யித்யாதி) பூமாலைகளைப் †பணிபோறு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நிங்கே அடிமை செய்து வாழு

ஸ் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீசகுணமான பகுதியில் (அந்தரத்தில்வாழும் வானோர் நாயகனாய்) அகாவ - நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், சமமைவ யுடையனான இத்திருப்பதியும் தம்பெருமானென்றார்த்தம். (கூ)

(க) புருஷனை -

லாம்படி திருவெவ்வுளிலே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே மதுபாநமத்தமாய் வண்டுகள் பாடா நின்றுள்ள †பரந்தபர்யந்தத்தையுடைத்தான திரும ண்கை கு ராஜா வானஆழ் ார். (கொண்டசீரால்)' சீர் 'என்று கவிக்கு அலங்கார மாயிருப்பதொன்றுண்டு அத்தைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். †அன்றிக் கே இங்கேவந்துசாய்ந்தபடியாலே பகவத்குணங்கள்நெஞ்சிலே ஊற் றிருந்து சொல்லி யல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி அனை ப்ரேரிக்கப் பாடினமாலை என்னவுமாம். இதுகற்றூர் † அண்டத்தையாளுனை நிஸ்சிதம். (அ ்றேல்) 'அவனைப்பற்றியுமித்தைப் பெறுமத்தனை யோ" என்று விரக்தராளுர்களாகில் அவர்களாளுமது பரமபதம்.

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு பத்தாம்பாட்டு (இண்டை ாண்டித்யாதி). (பணிமாறி)-ஸமர்ப் பித்து. 'பைம்புறவில்" என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தையு டத்தான) ன் றது. கெஞ்சிலேகொண்டசீரால் என்றர்த்தாந்தர (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அ ்டத் த) ப்ரஹ்மாண்டத் த ஐஸ்வர்யத்தை யென்றபடி ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம

இரண்டாமபத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ-ம்பத்து ஈம திருமொழி விற்பெரு விழவும் ப்ரவேசம்.

வ்யா. †ஆஸ்ரித விரோதி நிரஸந சீலனுய் ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷக ஸ்வபாவனுய் ஆஸ்ரிதஸுலபனுய் இதர விஸஜாதீயனுயிருக்கிற †ஸர்வேஸ்வரன் † இக்குணங்கள்தான் தர்மியநுவர்த்திக்கிற வோபாதி எங்கு மநுவர்த்திக்கு மவையிறே. †இப்படியிருக்கிறவன் மநுஷ்யராயிருப்பார் புஷ்பாத்யுபகரண கணக்கு ண்டாயிக் லாம்படி வந்து கிடந்தமாத்ர மன்றிக்கே ஒருதிர்யக்கு இப்பூவிற் செவ்வியழியாதபடி திரு டிகளிலே பணிமாறவேணு மென்றிடர் பட அவ்விட ரத் தீர்க்கைக்கா அதிடர்பட்ட மதிவின் ரயிலே அ ரகுலேயத் தலைகுலேய ந்து விழுந்து அத்தையாற்றி இனு மிப்படி இடர்படு ராருண்டோ. என்று சாய்ந்தருளினன் டே னென்கிறார்.

அந விற்பெருவிழவி ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் இவ ர வசீகரித்த ராமக்ருஷ்ணவதாரங் ளும் திருவெவ்வுள் கிடையழகுதானு, சிங்கவேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக அநுபவித்த அழகிய சிங்கரு திருவே டத்தில் ( ) * திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக இ வையந் தயு (உ) * தே ம் பாலு நெய்யும் ன்னலு மமுது மொரு கலத்திலே சேர்ந்தால் பருகு ாபோலே இவர்குக் க ணலே பரு லாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஐவ ப்பட்டிருக்கிற இருப்பை எவ்வுள் கிடந்த ன் ஸர் ஸ் தாநம் பண்ணக் ண்டு அநுபவி கிறுரென்று ஸ கதி ண்டுகொள் து இந்த ஸங் தி தன்னை ஸூசிப்பிக்கிறுர் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி) (ஸர்வேஸ்வரன்) என்றவநந்த ரம், இக்குண களோடே கூடத் திருவல்லிக்கே ணியிலிருப்புக் ளைக் காட்டிக்கொடுத்தான் என்று பூரிப்பது. இந்த குண களைக் கீழ்த்திருமொழியி லநுபவித்தாரே இங்குமநுபவிக்கவேணுமோ என்ன: அருளிச்செய்கிறுர் (இக்குணங்கள்தானித்யாதி). (ங) !இண்டைகொ டு" ற பாட்டை யும் மேல் (ச) ' மீனமர் பொய்கை ' ன்கிற பாட் டையும் டாகூஷித்து ஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிறுர் (இப்படியித்யாதி). அதா து - ஐந்து திருப்பதி யையும் ப்ராதாந்யேந அநுபவித்தாரெ றுகீழ் ங் நியாய் இப்போது திருவெவ்வுளில் கிடையழகையே யநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணி

(க) -அ-நி. (உ) நி-வாய்-உ-ங-க. (ங) உ-உ- ஏ. (ச) உ-ங-கூ.

யிலே சாய்ந்தருளின ( ) * என்னையாளுடையப்பனை யநுபவிக்கையை ப்ரதா ப்ரமேயமாக்கி, அதுக்கு உத்தரோத்தரம் குணதிக்யம்.சொற்றும்படி ற்றத் திருப்பதிகளையு மநுபவித்து கொண்டு, ( ) * இன்னைடகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும் காட்ட (ரு) * ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியை யநுபவி கிறுரென்றருளிச் செய்ருரென்கை.

மூ. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும்மல்லும் வேழமும்பாகனும் வீழச் செற்றவன்ற னைப்புரமெரிசெய்த சிவனுறுதுயர் னைதை ப் பற்றலர்வீயக் ா யிற்கொண்டுபோர்த்த றன்தோர்முன்நின்ருனைச் சிற்றவபணியால்முடிதுறந்தானைத்திருவல்லிக்ே ணிக் ண்டேனை. ()

பதம.	உரை.	பத ம.	உரை.
வில்பெருவிழவு	தநுர்யாகமஹோத்ஸவம்	ேரால்	மூட்கோலை
ம்	வமும்	கையில்	கையிலே
ஞ்சனும்	ம்ஸனும்	கொண்டு	பிடித்துக்கொண்டு
மல்லு	சாணூரமுஷ்டிகராகி	பார்த்தன்ற	அர்ஜுநனுடைய
	ற ல்ல ர்க்கமும்	தோர்முன்	தேர்முன்னே [னுய்
வேழமும்	குவலயா பீடமென்னு	நின்ருனை	ஸாரதியாய்நின் ற வ
	ம் யானையும்	சிற்றவை	மாற்றுத்தாயான க
பா ன	யானைக்காரனும்		கேயியு டைய
வீழ	விழும்படி	பணியால்	சொல்லக்ெ ாண்டு
செற்ற ன்றன்	ஸம்ஹரித்தவனுய்	முடி	(பட்ட பிஷேகம்ப
ஸை			ணிக்கொ டு
புர எரிசெய்த	த்ரிபுரதஹந பண்ணி		த) கிரீடத்தை
சி ன்	ருத்ரன் [ன	துறந்தானை	பரித்யஜித்த ன ன
உறு	அடைந்த		ஸ்ரீபார்த்தஸா ர தி
துயர்	குருபாதகபீ ட ய		யை [லே
ஐ	போக்கின	திருவல்லி கே	திருவல்லிக்ே ணி யி
தே	ஸ்வாமியாய்	ணி	
பற்றலர்	சத்ருக்கள்	கண்டேன்	ாணப்பெற்றேன். ()
வய	நசிக்கும்படி		

வ்யா. முதற்பாட்டு விற்பெருவிழுவாயிற்று சத்ருகரஸநம் ப ண கினைக்கிறு ணைகயாலே பெருக்கக் கோவினையிற்று. அத் தைக்கோவின கம்ஸனும் அவனுக்கு பலமாய் மலைதள்ளினுற்போ லே டெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்க்கமும் அவர்கள் பா ர்க்கிலும் கண்பாராதே இ டயற வீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே நிறுத்தின ஆனையும் அத்ஸதத் தள்ளினுலும் அது தன்னை உயிர்ப் புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும் (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாற்போலே வினை செய்த சடக்கு

(க) .-ரு-உ. (உ) உ-ா -கO. (ரு) உ-ரு-கூ.

(புரட்டிப்போதி) † த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனா
ருத்ரன், பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிறவன்தலையையறுத்
தப் பாதகியாயிருக்கும்; "மதிப்பனையிருக்கிறவன் எளிவரவுபட-
வொண்ணாது" என்று அத்தைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்
கெல்லாம்தானே ஆஸ்ரயணீயனென்னும் மித்தை வெளியிட்டவன்.
(க) "த்ரைலோக்யாதிபத்யே மாம் மயாபிஷேகம் ப்ரயாசதஃ விஷ்ணுப்ரஸாதாத்"
ஸ்தேவஸ்வரன்ப்ரஸாதத்தாலே. (க) 'ஸுக்ரீ-ஸுக்ரோணி'
†அவனைக்கிட்டினையாலே உன்வடிவழகு ஸபலமாகப் பெற்றதிறே
என்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலருண்டு சத்ருக்கள், அவர்கள்
முடிந்துபோம்படி ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்' என்ற ரீதி
குதிரைகளைநடத்தும் கோலக்கையாலே கொண்டு (பார்த்தன்றன்
தேர் முன்நின்றூனை) ரதியைச்சீறினால் ஸாரதியையிறே அழியச்செ
ய்வது. அவனைப்பின்னை இட்டித் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி நின்ற
வனை (சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானை) (உ) * மாற்றுத்தாய்
சொன்னவார்த்தைக்காக ப்ராப்தமாய் ருகிறமுடியை ஸ்வயஸித்த
வனை †(ங) [ननूनमुमकैकेयी नगरुमम्ममकैकेयी] † சக்ர ர்த்தி
வார்த்தை சொல்லமாட்டாமை யிருக்கிறூனத்தனை உம்முடைய
தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடித்தான் ம்மைக்காடேறப் போகக்
காணுமவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்சொ
ல்ல ரதத்தைக்கேகட்டி நகிலாய்ச்சி. திருவடிகளிலே அழகிதா
சுஸ்ருவித்தோமென்றிருந்தோம் நம்பக்க லொரு § குணமு டாக
நினைத்திராமையிறே தாம்போகச்சொல்லாமே அய்யர் கருத்தாக
வருளிச்செய்தது" என்று ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்தி
ருப்பது. அவரை ஈஸ்வராகவும் உம்மை ஈஸ் ரதரையா வுமிறே
நினைத்திருப்பது" என்றுரிறே.

(விப்பெரு விழுவித்யாதி) விரோதி வர்க்கத்தைக்கிழங்கெடுக்கு
மவனைப், ஸ்வராபி மாங்களுக்கு மிடர்வந்தால் போக்குமவனுமாய்
தனக்கு ஸ்நேஹிதராளர்க்காகத்தன்னை அழியமாறுமவனைப் போ
லேயாக ஸ்நேஹங்களுக்கும் எவிற்றுச்செய்யுமனை னைத் திரு
வல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ..(க)

(க) மத்ஸ்யபுர. (ங) ரா-அ-உகா-ர.

(உ) பெரி-திரு-கூ-கா-ச.

§ குணமுண்டாக - பாரதந்த்ர்யமுண்டாக. (க)

பெரியதிருமொழி, உபநதி, பாவிற்பெருவிழவும். உலக

அரு மூதற்பாட்டு (வில்லித்யாதி). ஜந்மசத்ருவை நிரஸித்திறே பார்த்தஸாரதியாப் புகுருகிறதென்று அத்தையு மநுஸந்திக்கிறரென்று அவதாரி கண்டுகொள்வது.

மேலே 'பார்த்தன்றன்தேர்முன்நின்றரவை" என்று ஸௌலப்யமநுஸந்திக்கப் புகுகிறராளை யாலே அது மஹாகுணமாகைக்காக த்ரிபுராந்தக ஸம்ரக்ஷணமநுஸந்திக்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர், (த்ரிபுரதஹத்யாதி). இவ்விடத்திலே (க) ' ततः कोप परीतेन संरक्त नयनेनच वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नंतस्य शिरो मया यस्मादवध्य राधस्य शिरश्छिन्नंत्वया यामम तस्माच्चापसमाविष्ट कपालीत्वंभविष्यन । ब्रह्महाऽसितोभूत्वा च रंस्त स्थानिभूतले । ततोहंगतवान् देवि हिमवन्तंशिलोच्चयम् । तत्रनारायणश्श्रीमान् मयाभिक्षांप्रयाचितः ततस्सेवनस्वकंपार्श्वं नखाग्रेणविदारितम् महतीस्रवतीधारा तस्य रक्तस्य निस्सृता । विष्णुप्रसादात्सश्रोणि कपालं तत्सहस्रधा स्फुटितेंबहुधायातं स्वप्नलब्धनंयथा ततःकोपपरीतेन ससंरक्तनयनेन चामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नंतस्य शिरोमया । यस्मात्तपरातस्य शिरश्छिन्नं त्वयामम तस्माच् चापसमाविष्टं कपाली त्वं भविष्यसि ब्रह्महाकुलितोहात्वा चरंस्तीर्त्तानिभूतले । ततोहं गतवान् देवि हिमवन्तं शिलोच्चयम् । तत्रनारायणश्श्रीमान् मयाभिक्षांप्रयाचितः । ततस्सेवनस्वकंपार्श्वं नखाग्रेणविदारितम् महात

மூ. வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனைவிழுமியமுனிவர்விழுங்குங்
கோதிலின்கனியைநந்தனர்களிற்றைக் குவலயத்தோர்தொழுதேத்து
ஆதியையமுதையென்னையாளுடையப்பனையொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும் மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை
வேதத்தை	வேதத்தை விபூதி யாகவுடையனாய்,	குவலயத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
சுவை	(ஆஸ்ரயித்தவர்களை டைய) ருசிக்குத்த க்கபடியாக	தொழுது	ஆஸ்ரயித்து [ந
		ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
		ஆதியை	ஜகத்காரணபூதனாய்
வேதத்தின்	வேதோக்தகர்மாநுஷ் டானத்தினுடைய	அமுதை	அம்ருதம்போலே போக்யனாய்
பயனை	பலத்தைக் கொடுக்கு மவனாய்	என்னை ஆளுடை	என்னை அடிமைகொ ண்ட
விழுமிய	ஸ்லாக்யரான	அப்பனை	உபகாரகனான
முனிவர்	ஸநகாதிமுனிவர்கள்	ஒப்பவர்	(தங்களுக்கு) ஸத்ருசரானவர்கள்
விழுங்கும்	அநுபவிக்கிற	இல்லா	இல்லாத
கோதுஇல்	கோதுஇல்லாத	மாதர்கள்	ஸ்த்ரீகள்
இன்	இனிய	வாழும	வாழுமதாய் [தாய்
கனியை	பழம்போலே நிரதிசயபோக்யனாய்,	மாடம்	மாடங்களாலுடன்
		மா	செல்வம்நிறைந்த
கந்தனர்	ஸ்ரீகந்தகோபர்க்கு	மயிலை	மயிலாப்பூரைப்படை
களிற்றை	ஆனைக்கன்றுபோலே யினியனாயிருக்கும வனாய்		வீடாகவுடைய
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். (உ)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தை) (க) த்ரிகுண்ய ஷயா வேதா: த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே எல்லார்க்கும் ஹிதஞ்சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களை யநுஷ்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக பல(ஸ்)ப்ரதாநம்பண்ணுமவன். †கர்மபாவநையாதல்உபயபாவநையாதலன்றிக்கேகேவலம்ப்ரஹ்மபாவநையேயாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசயபோக்யனையுள்ளவனை. (கந்தனர்களிறனை) ஸ்ரீகந்தகோபர்க்குத் தன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே எப்போதுமொக்க இனியனானவனை. (குலயத் தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார் (உ)' கார்ணந்த்ருஷ்ய காரணந்தத்யைய" என்கிறபடியே தன்னையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனையுள்ள

(க) கீதை-2 -சுலோ. (உ) அதர்வசிகை.

வனை. (அழுகை) அர்களுக்கு ப்ராப்யனையுள்ளனை. அவர்களுக்குமெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிறவென்னை அடிமைகொண்டு உபகாரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) (க) † ஒருவல்லித்தாமரையாளொன்றிய சீர்மார்பன்" என்று பிராட்டி ப்ராதான்யமேயாஹாரகையாலே பிராட்டிபரிகரமேயாயிற்று. (உ) † నానయో ర్విద్యతేపరమనాగయోర్విత్యతేపరం" என்று அவள் விபூதியும் ஈச்வரவிபூதியுமாய் இரண்டுகூறுயிறே யிருப்பது மயிலாப்பூர்' என்று படைவீட்டுக்குப்போர். ... ... (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி). (ங) கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடிப்பதற்கு முன்னே தன் மந்தனையிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு திருத்தேர்த்தட்டில் காட்டின வைஸ்வரூப்யப்ரதர்சநாதிமுத்தா ரே ளியிட்ட பரத் த் தயுமநுபவித்துக் ெ ாண்டாடுகிறாரென்று ஸ் கதி கண்டுகொள்வது

விழுமியமுனிவர்" ப்ரஸாக்யமான முனிவரென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதி). விழுப்பு - ப்ரஸாக்யதை. "மாதர்கள் வாழும்' என்று விசேஷிக் க்கு ஹேது நநபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவல்லியித்யாதி). §பிராட்டி பரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நாயோரித்யாதி). (உ) தேவதிர்யஙநுஷ்யேஷு புன்நாமா பகவான்ஹரி ஸ்ரீநாம்நா ஸ்ரீரூபேண நாநயோர்விద్యతేపరమ் தேவதிர்ய மநுஷ்யேஷு புன்நாமாப வான்ஹரி ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மத்ரேய நாநயோர் விత்யதேபரம்' ன்று ப்ரே காசேஷம். ... ... (உ)

ழூ. வஞ்சனைசெய்யத் தாயுரு காகி ந்தபேயலறி மண்சேர நஞ்சமர் முலையூடுயிர் செகவுண்ட நாதனைத்தானவர் கூற்றை விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்வியன் துதிசெய்யப்பெண் ணுருவாகி வஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனை.()

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
வஞ்சனைசெய்ய	(க்ருஷ்ணனை) வஞ்சி க்கைக் காக	சேர	விழும்படியாக,
தாயுருவாகிவ ந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த	நஞ்சுஅமர் முலைஊடு	விஷம்நிறைந்த முலைவழியே
பேய்	பூதனையானவள்	உயிர் செக	(அவள்) ப்ராணன் போம்படி
அலறி	கதறிக்கொண்டு	ண்ட	அழுதுசெய்தருளின
மண்	பூமியிலே	நாதனை	ஸர்வசேஷியாய்,

(க) ங-திரு-கசு. (ர) வி-பு-க-அ-ஙரு. (ங) ங-கo-ங.

§ அல்லாதபும்வ்யக்திகளிவள் பரிகரமன்றேவென்ன; (ாநயோ°). என்றது.

தானவர் கூற்ற விஞ்சையர் சாரணர் சித்தர் வியந்து துதிசெய்ய பெண்ணுருவாகி பெண் [ணடு

அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுவாய் வித்யாதரர் சாரணர் [வர்கள்) ஸித்தர்(முதலானதே ஆஸ்சர்யப்பட்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் படி [ணடு ஸைக்கொ ா

அன்று அம் சுவை அமுதம் அளித்தாஅன

இந்த்ரன் ப்ரஷ்டை ப்ஸர்யஞ ாலத் அழகிய [திலே ரஸத்தையுடைய அம்ருதத்தை தேவதைகளுக்கு கொடுத்தவனை

திருவல்லிக்கேணி கண்டே. விஞ்சை வியந்து

வித்யை. கடைகுறை (ஈ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) தாய்வடிவுகொ ண்டு ஞ்சிக்கவந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும் படியாக விஷம்நிரம்பின முலைவழியே அ ளுடைய ப்ராணன்கள் போம்படி அழுதுசெய்த. (ஈதனை) † தனக்குச்சேராத டிவுகொ ண்டு கத்துக்கு ப்ராணனை த னை நலியவந்தவளை முடித்துத்த னைத்தந்தவன். (க) ஸ்ந்யந்த் ஸ்தந்யம்கத்" (தான ர்கூற்றை) ஆஸுரவர் கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை. வித்யாதரர் சாரணர் ஸித் தர் உள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணு ம்படி †புருஷோத்தமனை த க்குச்சேராத டிவைக்கொ ண்டு அம் ருதத்தை அநுகூலரை புஜிக்கும்படி பண்ணினவனை ... (ஈ)

அந. மூன்றும்பாட்டு (வஞ்சனையித்யாதி). ந்தஞர்களிற்றினுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தைச் சொல்லாநின்றுகொ ண்டு கிட்டி யநுபவிக்கிறரென்று ஸ ங்கதி ண்டுகொள் து.

பெண்ணுருவாகி யமுதமளித்ததுக்கு ப்ரதிகோடித்வேற, தாயுருவாய் ஞ்சிட்ட னாக்கி ன்றதுக்கு ரஸோக்திதோன்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ரர் (தனக்கித்யாதி). பேய்க்குச்சேராதவடிவிறே தாயுருவாகை என்று திரு வுள்ள . தஸ்யாஸ்தனம்பபௌகிருஷ்ண ஸ்ராத்ஸ்ஸஹானிநாயச ஸ்ந்யம்தத்விஷஸம்மி ஸ்ர ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகஸ்ஸர்வ தஸ்யாள்தந பௌளக்ருஷ்ண ப்ராணைஸ் ஸஹநி ாயச | ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஸ்ரம் ரஸ்யமாஸீத் ஜகத்குரோ ' என்று சநசேஷம். (புருஷோத்தமனைதனக்குச்சேராதவடிவைக்கொ ண்டு). 'பெ ணுருவாகி" என்றதினர்த்த . அம்" ஸுந்தரமான சு ' ரஸ்ய ான அமுதமென்று சப்தார்த்தம். ஆக தன்னுருவையழித்து வேறுவேஷ ொ ண்டாகிலும் விஷமிட்டு (உ) * உலகங்களுக்கெல்லா மோருயி ர நலிய ந்தவளை, லித்து தன்னையழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்க்கு அம்ருதங்கொ டுத்தும் உயிர்களைத் தரிப்பித்தவனை ' று சொல்லிற்றாயிற்று. ... (ஈ)

(க) வி-பு-நி- (உ) நி-லாய்-அ-க-நி.

ழு. இந்திரனுக்கென்றுயர்களெடித்தமி ழில்விழுவில்பழுதடைசெ
மந்திரவிதியில்பூசனைபெறுது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர் [ய்
னந்தம்மோடினவாகிரைதளராமலம்பெருமானருளென்
ஆந்தமில் ரயால்மழைதடித்தானைத்திரு ல்லி ணி டே .

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
இந்திரனுக்குள	இந்த்ரனு கு விருந்தி	தளர்ந்து	மி வும்நொந்து
ன்று	டக்கடவோமெ	பெருமா	எமக்கு வாமியா
ஆயர் ள்	இடையர் ள் [று		ே .
எடித்த	ஸ கல்பித்த	எந்த மோடு	ளுட
எழில்	அழகிய	இனம்	இனமினமா
விழவில்	யாே ாத்ஸவத்திலே	ஆநி ர	பசுத்திரளும்
பழ டசெய்	முன்பு செய்துபோரு	தளராம	நோவுபடாதபடி
	ம் க்ரமத்தில்	அருள்	ரகூஷித்தருளே ணு
மந்திரவிதியில்	ம த்ரோக்தமான ப	என்ன	என்றுஅர்த்தி
	டியே	அந்தம்இல்	அள விடவொண்ணாத
பூசனைபெறுது	பூஜையை(அவ)பெ		படியான [ே
	ருமையாலே	வ ரயால்	கோவர்த்தந மலையா
ம ழ	ல்வர்ஷத்தை	மழை	அம்ம ழையை
பொழிந்திட	வர்ஷிப்பி க,	தடித்தானை	பரிஹரித்த னை
ஆயர்	இடையர்	திருவல்லி கேணிக்க டே . ( )	

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) †திரு ாப்பாடிய
ுள்ளார் த் ரலோக்யே வரனை இந்த்ரனுக்கு ர்ஷார்த்தமா
ஆட் டக்கொருவிருந்திடக்† ட ர் ாய் நாம் பிறந்துவளருகிற
ஊரிலே புரோடாசத்தை நாய் தின்ருற்போலே ஒரு தே த ந்து
புஜிக்கையாவதென்" எ று ங் கள் செய்யப்புகுகிறதுதாே ,'
என்றுே ட்டான். நாங்களிந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்
புகுகிறோம்' என்றார்கள். இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசு ரு
க்கும் ஓதுங்கவிடமும்தந்து புல்லுந்தருகிறது ஆரேனுக்குமோ
ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது இம்மலைக்கிடங்கோள்' என்றான். மு
த்தைப்பார்த்து ஒன்றைச்சொன்னல் மறுக்கலாம்படியன்றே யிருப்
பது. ஒன்றுகக்கொடிவந்து குவித்தார்கள். (இந்திரனித்யாதி) இந்
த்ரனுக்கென்று இடையரெடித்த வெழிலுடைத்தானவிழவில் முன்
புசெய்துபோரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமானபடியே ப ணுகிற
அநுஷ்டாநரூபமான பூஜையைப்பெருமையாலே அவன் †பசிக்ரா
ஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக் . அத்தாலே
இடையரானவர்கள் தளர்ந்து ரகூஷகரான வெ கோளாடே ங்
ருடைய ரக்ஷ்யமான பசு கருந்தளராதபடி நோ கியருளவேணும்

என்ன. † இந்தால் புறம்புண்டான ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவமும் அப்ர
யோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமைழுயினளவல்லாத பெரிய
மலையாலே மழையைத்தடித்து. † அப்படியே (க) ஸந்தானுஷவர்ஷிணீ -
ஸந்ததத்ருகவர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர்
ஷித்தைப்பரிஹரிக்கவந்தவன். ... ... (சு)

அநு. காலம்பாட்டு (இ·திரணித்யாதி). ஒருபேய்ப் பெண்ணைப் பிண
மாக்கிவிட்டவளவேயோ த்ரிலோகாதிபனென்று இறுமாந்திருக்கும் இந்த்ர
னிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிறே! என்று அத்தையருளிச்செய்கி
ரூரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

புத்திஸைதகர்யார்த்தம் கதாபாகத்தை உபந்யஸிக்கிரூர், (திருவாய்ப்
பாடியிலித்யாதி). (டவர்களாய்) என்றவளந்தரம் உத்யோகிக்க என்று பூரிப்
பது. (பசிக்ராஹத்தாலே) என்றது- ப்ரஹ்லவக்ராஹ: க்ரஹணவக்ராஹ:'
என்று க்ரஹசப்தத்திலே வந்த ப்ராத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலேயாய் க்ரஹிக்கை
யாலே கை. இவ்வளவால் பலித்த ஸ்வாபதேசம், (இத்தாலித்யாதி). "அந்த
மில்' இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேசம். (அப்படியேயித்யாதி). ... (சு)

[வன்

சூ இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன்நல்புவிதனக்கிறை
தன்துணையாயர்பாவை நப்பின்னைதனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம்
வன்துணைபஞ்சபாண்டவர்க்காகிவாயுரைதூதுசென்றியங்கு
மென்துணை ந்ததந்தைதம்மானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

பத°.	உரை.	பதம.	உரை.
இன் துணை பதுமம்	(தன்மஸ்ஸுக்கு) இ துணையாய் [னிய காமரைப்பூவைப்பிற ப்பிட காகவுடைய	வன்துணை பஞ்சபாண்ட ர்க்கு ஆகி	வலியதுணையாய் பஞ்சபாண்டவர்க ளுக் கு எல்லாவுறவுமு றயும் தானேயாய் கொண்டு
அலர்மகள்தன க்கும் இன்பன் ல்	பெரிய பிராட்டி ார்க் கும் போக்யனாய் எல்லாவற் றயும் பொறுக்கு தன் மையளான	வாய்உரை	அர்கள்சொன்னவா ர்த்தைகளை
புவிதனக்கு இறைவன் தன்துணை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு வல்லபனாய் தன்னையே துணையா	சென்று	தூர்யோதநாதிகள்பக கலிலேபோயறிவி த்து [னவனாய்
ஆயர்பாவை நப்பின்னை தன க்கு இறை	கவுடயளாய் இடைப்பெண்ணான நப்பின்னைப்பிராட்டி க்கு ஸ்வாமியாய்,	தூதுஇயங்கும் என்துணை	ஸ்ரீ தூதுஎழுந்தரு ளி என்னைப்போல்வார் க்கெல்லாம் ஸஹா யபூதனாய்
மற்றையோர்க் குஎல்லாம்	அல்லாதாரெல்லார்க் கும்	எந்தைதந்தைதம்மானை திருவல்லிக்கே	எந்தைதந்தைதன்குலநாத னான ணிக்கண்டேனே. (ரு)

(க) ஸ்தோ - ர - சகு.

பெரியதிருமொழி உபகதி, கூபா அந்தன். உளள

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு - தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார் அவளுக்கின்பனவன். (தனக்கும்) ல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் தான் அகலகில்லே ' ' என்றுவிரும்பி வர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். †ஸர்வேஸ்வரனாய் தனக்குக் கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற பூமிப் பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன் (தன்துணையித்யாதி) † தன்னையே துணையாகவுடையளான ஆயர்பாவையுண்டு நப்பி ினைப் பிராட்டி அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோரித்யாதி) இப்படி யிருக்கையாலே அல்லாதா ரெல்லார்க்கும் வலிய துணையானவன். (பஞ்ச) ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக அவர் ர் வாயிற்சொல்லி விட்ட வார்த்தையை அங்கேசென்று சொல்லுவது, † இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தாழுகின்ற நிலையாலே தானே துணையென்னு மிடத்தை எனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) னக்கு ஸ்வாமியாய் என்குலத்துக்கு நாதனானன். ... ... (நு)

அ. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணைஇத்யாதி). இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்ள யநுபவித்தாராய் * பார்த்தன்ற தேர்முன் நிற்ற க்கு பூர்வரங்கமான தௌத்யத்தை யநுஸந்தியா ஸ்ரீபூமி நீளாவல்லபன்செய்த செயலென்னென்றநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங் திகண்டு கொள்வது.

பதுமத்து' - பத்மத்திலேயிருக்கிறவி 'றபடி. * நல்பதப்ரயோதாத்பர்யம், (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). 'தனக்கு" என்றதின் ருத்தா வுமாம். ஸ்ரீபூமிகளை ஒருவன் கர்வார்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமையாலே விசேஷிக்வேண்டா, நப்பி-ன்னையாகில் ஸாமா 'யேந எருத்தை முறித்தவனுக்குக் ொடுக்கக்கடே ாமென்று நினைப்பிட்டவளாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாக விஸ்வஸித்திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தம்தான்ற விசேஷிக்கிறுரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர், (தன்னையெயித்யாதி). 'இயங்கும்' ஸஞ்சரிக்கிறவென்றுய் இதினர்த்தம், (இ 'ே வந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. ... (நு)

மு. அந்தகன்சிறுவனரசர்தம்மரசற்கினியவனணியிழையச்செ ந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்னச்[ன்று சந்தமல்குழலாளலக்கண்நூற்றுவர் தம்பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றுனைத்திருவல்லிக்ே ணிக்கண்டேனே.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அந்தன்	குருடனான திருதரா	என்ன	என்று அர்த்திக்க.
	ஷ்டரனுடைய	அல்	இருண்ட
சிறுவன்	பிள்ளையாய்	சந்தம்	நிறத்தையுடைய
அசசர்தம்அரச	ராஜராஜனை துர்	குழலாள்	குழலை யுடையளா
ற்கு	யோதனனுக்கு		த்ரௌபதிபட்ட
இளையவன்	தம்பியானதுஸ்ஸாஸ	அலக்கண்	தை கத்தை
	ஈன்	நூற்றுவர்தம்	துர்யோதனன் ப்ரா
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட		தாக்களான நூற்றுவ
இழையை	ஆபரணங்களையுடை		ரு டைய
	யளானத்ரௌபதி	பெண்டிரும்	பார்யைகளும்
	பக்கலிலே	எய்தி	அடைந்து
சென்று	போய், (சூதிலே உ	நல்	மங் ளஸூத்ரத்தை
	ன்னையுந் தோற்ரு		யு
	ர் ள் ஆகையாலே)	இழப்ப	இழக்கும்படியாக
எந்தமக்கு	எ களுக்கு	இந்திரன் சிறுவ	இந்த்ரபுத்ரனை அர்
உரிமைசெய்	அடிமைசெய்	ன்	ஜுநனுடைய
ன	என்ன,	தேர்மூன்	தேரின்முன்னே
தரியாது	(அவள் அங்யசேஷத்	நின்ரூன	நின்று ஸாரத்யம்பண்
	வத்தைப்)பொரும		ணினவனை
எம்பெருமான்.	எ ஸ் ஸாமீ. [ல்	திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். ( )	
அருள்	என்பக்கல் க்ருபைப		
	ண்ணி ரக்ஷிக்கவே		
	ணும்		

வ்யா. ஆரும்பாட்டி (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்றபிள் ளையாயிற்று. § இத்தால் அறிவுகேடி வழி வழி வருகிறதென்கை. †பிதாவானவன் † கண்ணஞ்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான் கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ரா ரா ணனதுர்யோதநனுக்குப் பின்பிறந்தவன் துஸ்ஸாஸந னென்றபடி †அவன்கொண்டாடி வளர்க்கச்செருக்காலே ளர்ந்த னென்று தீம் புக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) † மஹாத்ஸ மாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவள் பக்க லிலே கி டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையுந் தோற்ரூர்கள் நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்யென்ன (தரியாது) அவள் அங்யசேஷத்வத்தைப் பொறுத்திலளாயிற்று இவ்வளவிலே ஸ்வாமியான ந் என்பக்கலிலே க்ருபைபண் வேணுமென்ன. ஆண்பிள்ளைகளான பார்த்தாக்கள் ஸந்நிஹிதராயிரு க்க தூரஸ்த்தனை க்ருஷ்ண ன் பேரைச் சொல்லுவானென் ' என்று எம்பாரைக்கேட்க அறிந்தோமே: முன்பே சில † ஸ்ருஸ்ரு

ேட்டினை த்தாள் போலேகாணும். (க) மஹாத்யாபதி ஸம்ப்ரா ப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி: என்று. இதுதன்னை படரைக்கேட் பார்த்தாவின் னையைப்பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடறினால் அம்மே. என்னைக் கடவது காண்' என்றருளிச்செய்தார். அர்த்தம்† அதாயிருக்கச்செய் தே †விஸைப்புக் கிடந்தபடிகாணும். (சந்தமல்குழலாள்) † சந்தம்' ன்றுநிறம். அல்" என்கிறவிக்தாலே இருளாலகஷித்து நிற மிரு டகுழலையுனை யவளென்னுதல்; அன்றிக்கே §(சந்தமாகுழ லாள்) சந்தநப்பூமாறுத குழலையுனை யவளென்னுதல். அவள்பட்ட அல ணுண்டி துகம் அத்தை தாய்யோதநாதிகளுடைய ஸ்த்ரீ ள்பட்டு. † அதில் தன்னேற்றமாக நாலுமிழந்தார்க ளாயிற்று †அ ர்களுக்கு துகம் நிலைநிற்கும்படி பண்ணினையிற்று.

(இந்திரனித்யாதி) வலியார்சிலரை அபாஸ்ரயமாகப் பற்றினலும் தானேதாழநின்று ரக்ஷகனைகவல்லனென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறது † த்ரௌபதிக்கு பர்த்தாக்களுதவிற்றிலர், அர்ஜுநனுக்கு இந்த்ரனுதவிற்றிலன். ... ... (கூ)

அந. ஆரும்பாட்டு (அந்தகனித்யாதி). (ஒ) 'அர்ஜுநனுக்கு தௌத்ய ஸாரத்யங்கள் பண்ணிற்றும் த்ரௌபதியினுடைய ங்களஸமத்ரத்துக் ா" ன்கிறபடியே இவன் பார்த்தஸாரதியாணைமக்கும், கீழ்ப்பாட்டிற் சொன் தூத்யத்துக்கும் ப்ரதாநஹேதுவை யநுஸந்திக்கிறுரென்று அவதா ரிகை ண்டுகொள்வது.

§ 'அந்தகன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தரம், (பிதா ானவனித்யாதி). (கண்ணஞ்ச) - கண்ணேலையஞ்ச. துர்யோதநனை இப்படி வர்ணிப்பானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (அவனித்யாதி). (கூ) யௌவன தநஸம்பத்தி ப்ரபுத்வ மவிவேகிதா ஏகைகமப்யநர்த்தாய கிமு யத்ர சதுஷ்டயம்" என்கிற நாலு மிவனுக்கு புஷ்கலமென்று திருவுள்ளம். அணியப் பட்ட - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (மஹாத்ஸவமித்யாதி). (ஸுருஸுரு)- ாதிலே ஸுருஸுருவென்கை; அதாவது - உடதேசமென்றபடி. ஜாதம்மயாவஸிஷ்ட நபுரோகீதம்மஹோத்ஸா-ஜ்ஞாதம்மயா வஸிஷ்டோநபுராகீதம் மஹாத்மநா'

---

§ " அந்தகன் ' என்றது - ஆந்த்யம் - ஜ்ஞாநேநோத்ருஷ்டிதஸ்ய என்று விவகூஷித்து, இதையிரண்டையுமருளிச்செய்கிறுர், (இத்தாலித்யாதி வாக்யத் வயத்தாலே).

(க) பார- (உ) ஸ்ரீவசநபூ - (கூ) § ருண்டவிதம் க்வாசித்கம்.

என்று பூர்வார்த்தம். "எம்பெருமான்! அருள்" என்று இவள் ஒரு நூற்புலை வனை அர்த்தித்தால், அவ்வளவைக் கொடுத்துவிட்டாலாகாதோ, நூற்றுவர் பெண்டிரையும் நூலிழக்கும்படி பண்ணுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அதாயிருக்கவித்யாதி). §(விசைப்பு) - ஸ்தோத்ராதிக்யம். "அல்" என்று ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதான குழலென்றும்; "சந்தமர்" என்று பாடாந்தரமாய், அப்போது சந்து-சந்த ஸுரூபமாய், அமருகை - பொருந்துகையாய் அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சந்தமென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (அதில் தன்னேற்றமாக) என்றதற்கு- 'கோவிந்தா' என்ற நாக்கு வேரறுன்றின கழுத்துக்கொரு குணஹாநியின்றிக்கே, ப்ரதிஜ்ஞையாலே குழல்விரித்திருந்த விவளைக் குழல் முடிப்பித்தவாறே அவர்கள் குழல்விரித்தார்கள்; நூல்வாசி இவளுக்குண்டாயிற்று. அவர்களுக்கு அதின்றிக்கேயொழிந்தது தன்னேற்றமென்று கருத்து. இவளை "சந்தமர்" என்று விசேஷித்து, அவர்களைக் கேவலம், 'பெண்டிர்" என்றதாலே பலித்த உட்கருத்து (அவர் ஸுக்தித்யாதி). சரணாகதையானவளைக் கப்பிடித்து பார்த்தாக்கள் போக்யஸுங்களைப்பெற்றார்கள். அர்களுக்கு விரோதிகளைக் கைப்பிடித்த பார்யைள் த்யாஜ்யதுக்கங்களைப்பெற்றார்கள், இவ்விரண்டுக்கு மிவளேயடியென்று கருத்து. இப்பாட்டில் பலித்த ஸ்வாபதேசம் (த்ரிளபதிக்கித்யாதி). ... ... (சு)

ழு. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனு மிலக்குமனைதிலியும் இரவுநன்பகலும் துதிசெய்ய நின்ற விராவணந்தகனெம்மானை குரவமேகமழும்குளிர்பொழிலூடுகுயிலொடு மயில்கள்நின்றுலவினை இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியாத்திருவல்லிக் கேணிக்கண்டேன்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரதனும்	ஸ்ரீபரதாழ்வானும்[ன	குரவம்	குராமலர்கள்
தம்பி	அவனுக்குத்தம்பியா	கமழும்	பரிமளிக்கிற
சத்துருக்கனும்	ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும்	குளிர்	குளிர்ந்த
இலக்குமனை	இனைய பெருமாளோ	பொழிலூடு	சோலைக்குள்ளே
டு	டு (கூட)	குயிலொடு	(பாடுகிற) குயில்க
னைதிலியும்	பிராட்டியாரும்		ளோடு)
இரவும்	ராத்ரியிலும்	மயில்கள்	மயில்களானவை
நல்	(பபதார்த்த ப்ரகாச	நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
	மாய்) விலக்ஷண	ஆல	ஆடுமதாய்
	மான	இரவியின்கதிர்	ஸூர்யகிரணங்கள்
பலும்	பகலிலும் [படி	கள்	(சோலைச்செறிவா
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்		லே)
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கும	நுழைதல்செய்த	ஒருகாலும் நுழைந்
	வனாய்,	றியா	தறியாத
எம்மான்	எனக்ஸ்வாமியாய்,	திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	(எ)
இரவணந்த	ராவணனை ஸம்ஹரித்		
னை	த சக்ரவர்த்தித் தி		
	ருமகனை,		

§ (விசைப்பு) துடிப்பு.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பரதனும் தம்பி சத்துரு ´கனும்) பரதாழ்வானும் †அவனோடி கையடைப்பான ஸரீசத்ருக் நாழ்வானும். (இலக்குமனோடி மைதிலியும்) இதவு † மிங்ஙனே யொருசேர்த்தி (இரவு நன்பகலும்) † ஸமர காலத்திலே கண்டநுபவித்த ர்க ளோடு † கேட்டார் ராய்ட் டாரோடு வாசியற ஏத்தா கிற்பர்க ளாயிற்று. † தேசிக † ரட ´கலும் திரள்திரளாக நின்ரு யிற்று ஏத் துவது. (இரவுநன்பகலும்) † நமக்குமோர் காலம் நெஞ்சொழிந்த போது ஏத்துவ தொன்றுண்டன்றே. அங்ஙனன்றிக்கே திவாரா த்ர விபாகமறக் †கிட்டினதனையு மாழங்கால்படிகைக்குடலானவித் தனை (இரா ணந்தகனை) இப்படி ஏத்துவதுதான் ரா ண தம் ப ´ணின அபதாந மொன்றுமே யாயிற்று † அவர்களோபாதி நா னும்தோற்று ஏத்தும்படிபண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழா கிற்பதாய் ஸ்ரமஹரமான பொழிலினூடே குயில்களோடே கூட மயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ண. (இரவியித்யாதி) ஸ்வ ராஜ்ஞைநடையாடாத தேசமாயிற்று. (க) ஹீஷ்டேதி பீஷோதேதி' என்றது அவ்விடத்தையொழிய ராயற்று. (ர)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பரதனுமித்யாதி). முதற்பாட்டிலே -*பார்த்தன் றன் தேர்முன் நின்ரு னுடைய குணஜிதராய்ப் போகாநிற்க நடுவே வழிபறிப் பாரைப்போலே (உ)*பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வடி வ ´கொண்டு நிற்கையாலே அங்கே கண்ணோடி, (ங) 'சிற்ற வபணியால் முடிதுறந்தானை' என்று ஒரு பாசுரமிட்டுப் போந்தாராயிருந்தார்; அவர்நெஞ்சிலே யுறைத்து நெஞ்சைப்பறிக்கையாலே வந்தேத்துகிரரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'தம்பி' என்றது-பரதனுக்குத்தம்பியென்ரு ய்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரர் (அவனோடித்யாதி). (இங்ஙனேயொருசேர்த்தி) என்றது-(ச) "ஸீதேயலக்ஷ்மணம் வீதேதலலக்ஷ்மணம்" என்கிறபடியே தாயும்பிள்ளையுமாயிரு ´குமொருசேர்த் தியென்றுமாம். (ஞ) நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமய-நசவீதாத்வயாஹீநாநசா ஹமபி" ன்கிறபடியே பெருமாளைப் பிரியில் தரியா மையிலுண்டானை சேர் த்தியாகவுமாம்: ராவண தத்தினன்று ஜ்யாகோஷத்தின் சடக்குக்கேட்டிருக் கையிலுள்ளசேர்த்தியாகவுமாம். (ஸமரம்). யுத்தம். (கேட்டார்வாய்கேட்டார்) பரதசத்ருக்நர்கள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாநரமுதலி ரு ´கும் ப்ரஹ்மாதிகரு ´கும், ருஷிகரு க்கும், அயோத்யாவாஸி ரு க்கும், ஆழ்வார்க ரு க்கும், ஆசார்யர்கரு க்கு முபலக்ஷ மென்று விவரிக்கிரர் (தேசிகரித்யாதி). (அடங்கலும்) என்றது - ண்டறிவாரும் கேட்டறிவாருமெல்லாமென்றபடி.

(க) தை-ஆ-எ. (ஞ) உ-ங-க- (ஞ) ரா-அயோ-ருங-ங க.

(உ) ரா-அ-ங-உ . (ச) ரா-ஆ-கo-க .

உஉ பெரியதிருமொழி உ ப நத அபா பள் ரியிலோதி

நிவர்க்கெல்லா மொருகாலேத்திலல் போரா?தா, திவாராத்ர விபாகமற எத்தவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (நமக்குமித்யாதி) கிட்டினதினையும்) - எத்தினைகிட்டிலுலத்தினையும் என்றபடி. "எம்மானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதியித்யாதி). குரவம் - புஷ்பவிசேஷம். பாதாதிகள்(ழ)பட்டரைப்போலேயேத்த குயில்பாட மயிகளாட பரிமளித மாய் ப்ரமஹரமான உத்யாநத்திலே ராமதிவாகரன் எதிரியான கதிரவனுந் தும்படி யிருக்கக்கண்டேனென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக் ஞ்சின ஸுர்யன் ராவணந்தகனுக்கஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறேயென்று திருவுள்ளம். ... ... (எ)

ழு பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவன் வாயிலோராயிரநாமம் ஓள்ளியவாகிப் போத ாங்கதனுக் கொன்று மோர்பொறுப்பிலனாகிப் பிள்ளையைச் சிறி கு டி தூண்புடைப்பப் பிறையெயிற்ற னல் விழிப் பேழ் ாய்த் தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்திரு ல்லிக்கேணிக்கண்டேனே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பள்ளியில்	வித்யாசாலையிலே	பிள்ளையை	தன்புத்ரனை
ஓதி	படித்துவிட்டு	சிறிவெகுண்டு	மிகக்கோபித்து
வந்த	தன்னருகே ந்த	தூண்	(அவன்ந ட) தூணை
தன்சிறுவன்	தன்பிள்ளையானப்ர ஹ்லாதாழ்வானுடைய	புடைப்ப	அடிக்க(அதிலே)
		பிறை	மூன்றும்பிறைபோ
வாயில்	திருப்பவளத்தில்	எயிறு	பற்களையும் [ன்ற
ஓராயிரநாமம்	(ஸர்வேஸ்வரனுடைய) ஒருஆயிரம்திரு	அனல்	நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தாநின்றுள்ள
ஓள்ளியவாகி	அழகாக [நாமங்கள்	விழி	கண்களையும்
போத	தன்னைடையேவர,	பேழ்வாய்	பெரியவாயையுமுடத்தாய்
ஆங்கு	அவ்விடத்திலே	தெள்ளிய	தெளிந்திருந்துள்ள
அதனுக்கு	அப்படியெம்பெருமான்திரு. ாமங்களைச் சொல்லியதற்கு	சிங்கமாகிய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின
ஒன்றும்ஓர் பொறுப்புஇல ஞகி	சற்றுயிறும் பொறுமையில்லாதவ ஞப்க்கொண்டு	தேவை	தேவனை
		திருவல்லிக்கேணிக் -ன்டேன்.	(அ)

வ்யா. எட் ாம்பாட்டு. (பள்ளியிலோதி வந்ததன்சிறுவன்) பள்ளிபோதும் பருவத்தில் சொன்னவை யடங்கலும் சிரஸாவஹிக் கவேண்டிம்படி யிருக்கும். இதாயிற்றுப்பருவ மிருக்கபடி. ஆதுக்கு

பெரியதிருமொழி உபகதி அபாபள்ளியிலோதி. உஅங

மேலே தன் யிற்றில் பிறந்தப்ரஜை சொன்னை யடையப்பொறு
க் வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று † நாவி
ர டாகிலும் பருவத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே
ருவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளியவாகிப் போத) †வயிற்றில்
பிறந்த சொல்லுகையாலே இனிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ்
விடத்தில். (அதனுக் கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளியோ
தும் பருவத்திற் சொல்லுவதெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கும் தன்வயிற்
றிற் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும். சத்ருவே
சொல்லிலும் சிரஸா ஹிக்க வேண்டி மத்தைச்சொல்லிற்று. † அஸ
ஹ்யாபசாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமம்கேட்டுப் பொறுக்க மாட்டா
மையாலே மூனிந்தாளையிற்று. (பிள்ளாயை) திருநாமம் சொன்னது
மே ஹேதுவாக வயிற்றில் பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன். †திரு
நாமம் சொன்னாரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருந்த படியா
லே பிள்ளை" என்கிறார். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) † கோபத்
தாலே செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) பிறைபோ
லே யிருந்த எயிற்றையும் அக்கிபோலேயிருந்த ண்களையும் †புறப்
படவிடா நின்றுள்ள பெரியவாயையு முடைய. (தெள்ளியசிங்கம்)
†ஹிர யனுடைய மூரட்டிவடிவைக்கண்டுபிற்காலியாதே நரஸிம்ஹ
மாய் அவ்வழியாலே தானே ஆ ரயணீயனை னுமிடத்தை னி
யிட்ட ன் ... . (அ)

அ . எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளியிலித்யாதி). ராவணந்தகனை புருஷ
ஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழா நிற்கச் செய்தே ராவணனுடைய பூர் ஜந்
மத்தின் ப்ராதிகூல்யத்தை யநுஸந்தித்து அவனுக்கும் அந்தகனை புருஷ
ஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழப் புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

(நாலிரண்டேயாகிலும்)என்றது-திருமந்த்ரமெட்டெழுத்தேயாகிலுமென்று
மாம் (க) నార యణేతిశబ్దో ஸ-நாராயணேதி சப்தோஸ்தி' என்கிறதாலு (உ)*
ஹரிரித்யக்ஷரத்வயமும்இரண்டுமேயென்றுமாம்;விஷ்ணுஷடக்ஷரியாகவுமாம்
(ங) ప్రాతర్దేవేతికృష్ణేతిగోవిన్దేతిచజల్పతామ్ మధ్యాహ్నాచాపరాహ్ణేచ యోవసాద
స్మ్ருచ్యతామ ప్రాதர்தேவேதிக்ருஷ்ணேதி கோவிந்தேதிச ஜல்பதாம் | மத்யா
ஹ்ணே சாபராஹ்ணேசயோவஸாதஸ்ஸ உச்யதாம் ' என்று அவன் சொன்ன
சிலதிருநாம களென்றுமாம். தம ப்ரசுரனுக்குத் திருநாமங்கள் ஒள்ளிய
வாயிருக்கு மோவென்ன ; அருளிச்செய்கிறார், (வயிற்றிலித்யாதி). 'ஒன்று-

---

(க) (உ) (ங)

ஓர்" என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளியோது மித்யாதி). ஆலில் பொறுப்பிலனைக்கு ஹேதுவென்னை. அருளிச்செய்கிறார் (அளஹ்யேத்யாதி). பொறுப்பிலனைபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமதவி ருத்தமாகையாலே ஆழ்வார் தமக்குப்பிள்ளையா அத்யவ யித்தாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி). (க) ' யஃவத்ய ஸ்நயா யுவதயஸ்த யா ' என்று ப்ரதி விஷயதயா அத்யவஸிக்கலாமிறே. சிறு கன் ார்த்தைபொறுக் மாட் டாவிட்டால் துணைப்புடைக்கத் துண் செய்தகுற்ற மெ னென்ன; அரு ரிச்செய்கிறார், (கோபத்தாலேயித்யாதி). (புறப்படவிடாநி றுள்ள) நா ப்புறப்பட விடாநின்றுள்ள வென்றபடி. இது 'பேழ்' என்றதால் அர்த்த ஸித்தம். சிங்கபதலப்ய மாகவுமாம். 'தெள்ளிய' பயலேசமின்றிக்கே தெ ளிந்தவென்றும், 'தேவு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்ய னுடைய வித்யாதி). ... ... (அ)

மூ. மீனமர்பொய்கைநா மலர்கொய் ா ட்டை யிடைதென் கானமர்வேழம்மை யெடுத்தலற கராவத ாலினைக்கதுவ [றிழிந்த ஆனையின் துயரந்தீரப்புள்ளூர்ந்துசென்றுநி ழுதிதொட்டானைத் தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்திரு ல்லிக்கே ணி டேனே (கூ)

பதம.	உரை.	பதம	ரை.
மீன்அமர்பொய் கை	மீன்கள்பொருந்திய மடுவிலே	ாலினை கதுவ	ாலை வ் (அந்தஸமயத்தி லே)
நாள் மலர்	அப்போதலர்ந்த புஷ்பங்களை	ஆனையின் துயரம்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வாணு தும் டைய
ெ ாய்வான்	பறிக் வேணுமென்கி ற	தீர	தொலையும்படி
வேட்டை யிடை டு	ஆசையோடே	புள்ளூர்ந்து	பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு
சென்றுஇழிந்த கான் அமர்	வந்திழிந்ததாய் காட்டிலே ஸ்வைரஸஞ்சாரம்ப ண்ணக்கடவதான	ஆழிதொட்டா னை	விரைந்து ந்து அப்பொய் ரை யிலேநின்று திருவாழி யவிடத்த ஸ்வாமிை
ேழம்	யானையானது	தேன்அமர்	தேன்மாறுத
கை	தன்தும்பிக்கையை	சோலை	சோலைக ாலைசூழப்
எடுத்து	உயரவெடித்து		பட்ட
அலற	பிளிறும்படி	மாடமாமயிலைத்	திருவல்லி கேணிக்
கரா	முதலையானது	கண்டேன்.	( )
அதன்	அதினு டைய		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி) நெடுநாள் பூத்தே டிப்பெருமையாலே இடர்பட்டுத் திரிந்தவிது பூத்த தடா த் தக்

(க) ஸ்தோ-ர-

கமித்ரமத்ஸ்யத்துக்குமேற்பட துஷ்ட த்வழு டென்று மதியாதே ந்து செவ்விப்பூளை ப் பறிக்கை ச் சகப்பெரிய அபிநிவே சத்தோடேவந்திழிந்த (கானமர்ழும்) காட்டிலே ஸ்வைர ஸஞ் சாரம் பண் கட யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடுப்படி யா முதலையா து இதின் ாலக் துவ. முதலைக்குத்தன்னிலமாய் இதுக்கு வேற்றுநிலமாயிற்று ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம் போம்படியா ப்பெரியதிருவடியை மேற்ெ ா டிவந்து ஆனைக்கிட ரின்றிக்கே முதலைக்கே இடராம்படி திரு ாழியை எவிஞையிற்று. டகளமர்ந்தசோலை யுட் மாட ளையுமு டுத்தான மயிலாப் பூரில் திரு ல்லிக் கேணிக்க டேனே. ... ... ( )

அ ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி). ஆண்பிள்ளைகளாஸ ஐவருக்கும் பெண்பிள்ளை ளான த்ரௌபதி ஸ்ரீஜந ராஜன் திருமகள் இவர்களுக்கும் பள்ளியிற்பிள்ளையான கிறு கணு கு முதலின ளவன்றிக்கே ஒரு திர்யக்கா லே ஒருதிர்யக்குக்கு ந்தநோவையும் பொறுமே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உதவின மஹாகு த்திலே ட்டுண்டு போயநுபவிக்கிறுெ று ஸ திண்டு கொள் து.

மீனமர் எ று விசேஷித்தது கு பாவ (கூர்த்ரேத்யாதி). சர் றதினர்த்தம் (முதலை) ன்றது. ஆனையாயிருந்து கீர்ப்புழுவுக்ககப்பட்டுக் கியடுத்தலறு ானென்னென் அருளிச்செய்கிறுர் (முதலை கித்யாதி)(கூ) டபழும்

மூ. மனுத பொழிலும் ாவியும்மதிளும்மாடமாளிகையும்மண் தென்ன தொ டையர்தே ா செய்தநன்மயிலத்திருவல்லிக்கேணி கன்னிநன்மாடம யர்தலைவன்காமருசீர்க் வி ன்றி [கின்றவனே சொ சொல்மாலைபத்துடன் ல்லார் சுகமினிதாள்வர் ாணுலகே

திருமகையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பத	உர.	ப ம.	உரை.
மன்னு	நித்யமாய்	தொ டையர்	தொண்டைநாட்டிலு
தண்	குளிர்ந்திரு துள்ள		ள்ள ர்களு கு
பொழிலும்	சோலை ளையும்	கோன்	தலைவனுனதொண்
வாவியும்	நீர்நிலங்களையும்		டைமா சரவர்
மதிளும்	ப்ரா ாரங் ளையும்		த்தி
மாடம்	மாடங்களையும்	செய்த	ப்ரதிஷ்டிப்பித்த
மாளிை யும்	மேல்மச்சுள்ள ருஹ ளையு	ல்	அழ ாயிருந்துள்ள
		மயிலத்திரு ல்	மயிலாப்பூரைப்படை
மண்டபமும்	மண்டப ளையுமு டைத்தாம்படி	லிக்கே ணி	வீடாகவுடையதிரு வல்விக்கேணியில
தென்னன்	பாண்டிமஹாராஜாவி ம்ச த்தனுய்	நின்றுனே	நின்றவன்விஷயமாக

கன்னி	அரணைகப்போரும்ப டியாய்
நல்	நன்ரூயிருந்துள்ள
மாடம்	மாட கனியுடைத் தான
மங்கையர்	திருமங்ை யிலுள்ளா
தலவன் ாமர்	ப்ரதா ராய் [ர்க்கு அழகிய
சீர்	ரூவைவஷ்ணவரீ யையுடையரான
ஸி ன்றி	ஆழ் ார்

சொ சொல்மாலை பத்துடன்	அருளிச்செய்ததாய் சப்தஸந்தர்ப்பமான பத்துப்பாட்டுக்கனி யும்
ல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்க ள்
இனிதசு	நித்யாநுபவம்பண்ணு ம்படியான
வானுலகு ஆள்வர்	பரமபதத்தை கிட்டப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டி. (ம னுதண் பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க்குளிர்ந்திருந்துள்ள பொழிலும் நீர்நிலங்களும் அரணைகப் போரும்படியான மதில்களும் மாட கங்களும் மாளி களும், மண்ட ப ங்களும் இன்னமும் † சொல்லிச்சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லா மு ட்டாம்படியாயிற்றுத் தொண் டமா சக்ர ர்த்தி யேற்றிற்று. (க னி) அரணைகப் போரும்படியாய் நன்ரூயிருக்கிற மாடங்களையு ட ய திருமங்கைக்கு ப்ரதாநர். (ாமருசீர்க்கனி ன்றி) ஸ்ப்ருஹணீ யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைய ஆழ் ார் அருளிச் செய்தபத்தை யும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள். (சுகமினிதாள்வர்வானுலகே) நித்யாநு பவம் பண்ணலாம் படியான நித்யஸ்ரீயை ப்ராபிக்கப்பெறுவர் ()

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு பத்தாம்பாட்டி.(மன்னுத பொழிலுமித்யாதி). (சொல்லிச்சொல் லாத ன்மைகளுமெல்லா)என்றது நன்மயிலை ' என்றுவிசேஷித்ததி தாத்பர்யம். அதுவும் இதுவும் ன்கிற சாரத்தாலே பலித்ததெ றுமா . 'கன் னி' என்று-அழியாதபதார்த்தத் தக் காட்டுகையாலே (அரணைகப் போரும் படி) என்றது (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் மூன்ருந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பெரியதிருமொழி உ பதது ச திருமொழி
அனருயர் ப்ரவேசம்

வ்யா. பிராட்டிமாரோடு கூட ந்து விரோதிநிரஸநசீலனுய், ப்ரபலவிரோதி பாபங் ஸ அநாயாஸந போக்கவல்லனுய் ஸர் ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் உகந்தருளின நிலங்களை கும் பண் ணும்விருப்பத் தத் திருநீர்மலையிலே பண்ணிக்கொ ந்து ஸந் ஹிதனனன்†அநவஹிதராயிருப்பார்வார்த்தையைக்கேட்டு அநர்த் தப்பட்டுப்போ ாதே அ னை ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய்ப்போங் கோளென்று பரோபதேச ப்ர ருத்தராகிரூர்

அ . அன்ருயர்ப்ரவேசம் சிங்கவேழ் குன்றத்திலிருந்தவாறும் திரு வே கடத்தில் நின்ற ாறு திருவெவ்வுளில்கிடந்தவாறுமானவிவற்றைத்திரு வல்லிக்கே ணியிலே யொருமுகம் செய்து அநுபவியாநிற் கரிமகரங்களுக்குண் டான வைர தரக்கடநடையிட்டு நடந்தவாறு மநுபவித்தாராயிருந்தார்; இவ் வநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே, இன்னுமிப்படி யநுபவிக் லா மி ட கருண் டோ வென்று திருவுள்ளத்திலே யாராயாநிற்க திரு நறையூர் முதலான தோற்றி, அ வயெல்லா ற்றிலுமுண்டான விருப்பத்தைத்திருநீர்மலையிலே பண்ணின படியை யநுஸ திக்கிரூரென்று ஸ திகண்டு ள்வது.§( ) அ ர்செய் க றுத்து" என்றத் தயும், (உ) பேசுமளவ றிது ம்மின்"என்ற பாட் ட யு ட்டி டருளிச்செய்கிரூர் (அநவஹிதராயித்யாதி).

மூ. அன்ருயர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்ை யொடன்பளவியவு கென்ருனுமிரக்கமிலாத னுக்குறையுமிடமாவதிரும்பொழில்சூழ் [ர் நன்ருயபுனல்நறையூர்திரு ாவிகுடந்ததடந்திகழ்கோவல்நகர் நின்ருனிருந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
அன்று	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்	மலர் மங் ை க	தாமரைப்பூவைப் பி
ஆயர்குலக்கொ ா	இடைக்குலத்துக்குக்	யெ ழு	றந்தகமாகவுடைய
டியோடு	கொடிபோன்ற ந		பெரியபிராட்டியா
	ப்பி ன்னைப் பிராட்		ரம்மான ருக்ம
	டியுட ணும்		ணிப்பிராட்டியுட
அணி	அழகியதாய்		ணும் [லந்து
மா	ப்லாக்யமான	அன்புஅளவி	ஸ்நேஹந்தோற்றக்க

---

§ (பிச்சச்சிறுபீலி) இத்யாதியைப்பற்ற (அநவஹிதராய்) என்றது.
(க) உ-ச-அ- (ர) உ-ச-கு-

என்ருலும் அவனார் குரக்கம் இலாதத யில்லாதவனுய் வணக்கு இரு பொழில் சூழ் நன்ருயபுனல் நறையூர் நின்ருன் திருவாலி இருந்தான்

எக்காலத்திலும் அஸ்ாார் ள்பக்க பெரிய சோலை ளாலே சூழப்பட்டு நல்லஜலஸ ருத்தி யையுடைத்தான திருநறையூரிலே நின்றவனுய், திருவாலியிலே இருந்தவனுய்

குடந்தை கிடந்தான் தடம் திகழ் கோவல்நகர் கடந்தாற்கு

திருக்குடந் தயிலே சாய்ந்தவனுய், தடாகங்களாலே ஒளிவிடாநின்றுள்ள திருக்கோ �லூரிலே நடந்தவனென ஸர்வே ஸ்வரனுக்கு

உறையும் இடம்ஆவது மா மலை கீர்மலை

நித்யவாஸ ப ணும் ஸ்தாநமாவது ப்ரஸித்யமான மலையான திருநர்மலையா. ( )

வ்யா முதற்பாட்டு. (அன்ருயர்) † முன்பு-ப டொருநாள் நப்பின்னைப்பிராட்டியோடும் அழகிய தாமரைப்பூ வ இருப்பிட மாகவுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடும் † விரும்பிக்கலந்து (அவு ர்க்கித்யாதி) † அவர்களுடன்கூட விரு தபோதும ப்பட அஸ ர ர்க்கத்துக்கு ஒரு ாலு மிரக்கமில்லாத னுக்கு நித்ய ாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸ்தாநமா து பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட நல்ல ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர் இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையுை ய திருவாலி திருக்குடந்தை தடாகங்கள் திகழா கின்றுள்ள திருக்கோவலூர் இவை துடக் மானவற்றில். (கின் ருனித்யாதி) திருநறையூரிலே கின்ருன், திருவாலியிலே இருந் தான் திருக்குட ந்தையிலே சாய்ந்தான் திருக்கோவலூரிலே நடந் தான். (இடம்மாமலையாவது) † மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை ாஸஸ்தாநமாகிறதில்லையிறே. உகந்தரு ரின கிலங்க † ளெங்கும் பண்ணக்க விருப்பத்தைப்ப ணிக்கொடிவந்து ஸங்கிறுத்தனை தேசம் திருநீர்மலை. ... ... (க)

அந ாமுதற்பாட்டு. (அன்ருயரித்யாதி) "அன்பளவி" என்றதினால் தம் (விரும்பி ்லந்து) என்றது. அளாவி என்றது அளவி" எ று குறு கிக்ெடக்கிறது, "என்ருலும்"-என்ருகிலுமென்றர்த்தமாய், தாத்பர்யம் (அவர்களுடனித்யாதி). மூலத்திலே கோவல்ந ர்" என்றவ ந்தரம் இவற்றி லேயென்று அத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோ ாவ லூர் இவை) என்று வாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம் திருநறையூர் என்று ஒருபதம் அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு சேஷமாக்கிக்கொள் வது. "இடம் ஆவது மாமலையான நீர்மலை" என்று அன்வயித்துக்கொள்வது. நீர்மலையை "மா லை" என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, (மலையாயிருக்க வித்யாதி). (எங்கும் பண்ணக்கடவவிருப்பத்தை) என்றது-நின்றதும் இருந்த தும் கிடந்ததும் ந ந்ததுமான விவற்றையென்றபடி. ... ... (ச)

மூ. ாண்டாவனமென்பதோர்காடமரர்க் ரையணதகண்டவெளிச்சாரீ
மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவுமதுவன றியுமூல்துலசமாவெளிச்
தாண்டானவு னவன்மார்பகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்தரியாய்
நீண்டான்குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

பதம.	உரை.
அமரர்க்குஅரை	தேவர் ளுக்குத்`தல
யனது	வனுன இந்த்ர ளு
	டையதாய்
ஓர்	ஒருவரா லுமழிக்க
	வொண்ணுத [ளும்
ாண்டாவனம்	காண்டவவநம் என்
என்பது	
ாடு	காட்டை
அவன்	அந்த இ`த்ரன்ருனே
ண்டுநிற்க	பார்த்துக்கி ாண்டிரு
முனே	அவன்முன்பே [க்க
ஆர்	பூர்ணமான
அழல்	அக்நியானது
மூண்டு	மேல்விழுந்து
உண்ண	புஜிக்கும்படி
முனிந்ததுவும்	சீறியருளியும்,
அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே,
முன்	பாரதயுத்தத்தில்
உலகம்	பூமியின்
பொறை	பாரத்தை

பதம.	உரை.
தீர்த்து	போக்கி [வனுய்
ஆ`டான்	லோ த்தை ரகூஷித்த
அவுனனவன்	ராகூஸனுன ஹிரண்
அகலம்	பரந்த [யனுடைய
மார்பு	மார் வ
உகிரால்	நகங் ளாலே
வகிராக	இரண்டு கூறும்ப டி
முனிந்து	சீறியருளி
அரியாய்	ஸிம்ஹரூபியாய்
நீண்டான்	வளர்ந்தி`டவனுய்
குறளாகி	வாமநரூபியாய்க்
	ெ ாண்டு (மஹாப
	லிபக்கலிலே சென்
	று நீரேற்றபின்பு)
நிமிர்ந்த	னுக்குத்ரிவிக்ரமாவதாரம்
	செய்தருளினஸர்
	வேஸ்வரனுக்கு
இடம்ஆவது	வாஸஸ்த்தாந மாவது
	மாமலையானநர்மலை. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (காண்டாவனம்)†காண்டவவநமென்று இந்த்ரனுடைய காவற்காடாய் அதுதான் ஒருவர்க்கு மழிக்கவொண்ணுதபடியிருக்குமாயிற்று † அர்ஜுநனும் க்ருஷ்ணனும் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாகிற்கச்செய்தே அக்நிபகவான் ‘எனக்கு விருந்திடவேணும்” என்றபேக்ஷிக்க நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டைபுஜி” என்றுவி`டாணையிற்று அங்கே ஆஸுரப்ரக்ருதிகள்புக்கு ஓதுங்கினவாறே அவர்களைநிரஸிக்கவேணுமென்று அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டி - இந்த்ரன் அவன் கண்டிகிற்க அவன்†முன்பே (மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும்)*பேகணித்துப் பிற்காலித்துப் போகக்கடவ அக்நியானது மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாச்சிறி அதுக்குமேலே.†அன்றிக்கே மூண்டாரென்று எதிரிட்டவர்களாய் சத்ருக்களைச்சொல்லவுமாம். (முன்னுலகமித்யாதி) முன்பு பூபாரத்தைப்போக்கி நிர்வஹித்துப்

போந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார் வத்திருவுகிறாலே இரண்டுகூறும்படிசீறியருளி. (அரியாய் நீ டான்)† அவனுடையப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே ந்து உதவிற்றிலனாகில் குணங்கள் ஸாவதியாம்போலே. (குறளித்யாதி) ஸர்வாதிகனை தான் வாமநவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி பக்கலிலே சென்றிரந்து திருக்கையிலே நீர் விழுந்த ாறே ஆகா சாவகாசமிடம டயும்படிவளர்ந்துஅளந்துண்ட னுக்கு வாஸ ஸ்த்தாநம். ... . (உ)

அநு இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டா மித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே (க) இந்திரன் சிறுவன்தோற்ற "நின்றுனை" என்று ப்ரஸ்துதனை இந்த்ரனும் அவனுத்யாகத் தயழித்தபி னையும் அவனை ொ டுபூபாரத் தநீ கி பழ யயும் அத்தோடு தோள்தீண்டியா பிதாபுத்ரர் ரு டய பாத்யபாத பாவ ஸம்பந்தமும் திருவுள்ளத்தில்தோற்றி அவற் றயநுஸந்தியா நட தானு டய அபதா த்திலீடுபடுகிறுரென்று ஸங் தி.

காண்டா" என்று நீட்டலாய் ரம் க டக்குறைத்தலாய்க்கிட கிற தென்று வி ாஸித்தருளிச்செய்கிறுர் (ாண்டவவாமென்றித்யாதி). இந்த ரனுகூலனன்றே அவன் காட்டைஅழலுண்ணைமுனிந்ததுக்கு ப்ரஸ தியெ ன்னென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (அர்ஜுநனுமித்யாதி). மூனே ' எ றதி னர்த்தம், (முன்பே) என்றது. மூன்று-ஆர்-பூர்ணமா அழல்-அக்நி - ன வென்றுசப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (பே ணித்தித்யாதி). பேகணிப்பு-வை ர்ண்யம். இத்தால்-இது குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில் நின்றும்வந்த லஜ்ஜாபய ளச்சொல்விற்றுயிற்று. அக் ாட்டிலிருக்கிறமூ டாரைமுனிந்ததுவும் என்று த்விதீயையாக்கியருளிச்செய்கிறுர், (அ ற்றிக்கே யித்யாதி). "ீண்டான்" என்றது - உத்க்ருஷ்டனென்றுய் அருளிச்செய்கி றுர் (வனுடையவித்யாதி). ப்ரஹ்லாதனு டயவென்றபடி. ... (உ)

ஙூ அலமன்னுமடல்சுரிசங்கமெடுத்தடலாழியினுலணியாருருவில் [ல் புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினுள்பொறைதீரமுனுளடுவாளமரி பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டணிசேர் நிலமன்னனுமாயுலகாண்ட னுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

(க) உ ங சு.

பத.	உரை.	பத.	ர.
ஆர்அணி	மிகவுமழகிய	ொங்யிரு	முகி யயுடைத்தா
ருவில்	திருமேனியிலே	ள்	ஸ்ரீபூமிப் பிராட்
அடல்	யுத்தோந்மு மான		டியுடைய
ஆழியினல்	திருவாழியோடே	பொறை	பாரத் த
அலம்	கலப்பை யயும்	தீர	போக்குவை க்
மன்னும்	பொருந்தியும்	ஆள்அடு	மநுஷ்யரைமுடிக்க
அடல்	யுத்தோ மு மாயும்		ல்
சுரி	சுரியையுடைய துமா	வாள்	ஒளியையுடைத்தா
	ன	அமரில்	பாரதயுத்தத்திலே
சங் ம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜ யத்தை	பலமன்னர்	அநேகராஜாக்கள்
எடுத்து	கரித்து [யும்	பட	நசி கும்படி [டைய
மூன்	தர்யோதநாதிகள்	சுடர்	மிக் தேஜஸ்ஸையு
	பொருந்தாத ன்	ஆழியினை	திருவாழியை
	று,	ப லோன்	ஆதித்யன்
புலம்	(ஸர்வேஸ்வரனுடைய)	மறைய	ம றயும்படியா
	சக்ரவர்த்தி இந்த்ரி	பணிகொண்டு	கார்ய கொண்டு
	யங்கள்	அணிசேர்	அழகுபொருந்திய
மன்னு	ஸர்வகாலமும்ப்ரவ	நிலமன்னனு	பூபதியுமாய்
	ணமாய்க்கிடக்கும்	மாய்	
	படியாய்	உலகுஆண்ட	லோகபாலநம்பண்
வடம்	ஆரம்முதலிய ஆபரண	னுக்கு	ணினவனுக்கு
	களாலே	இடமாவதுமாமலையானைகர்மலை. (ஙு)	
புனை	அலங் ரிக் ப்பட்ட		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அலம்)ஹலம் கித்யமாய்†யுத்தோந்மு கமாய் சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்ச ந்யம் இ ற்றைத்தரித்து (அடலாழியிணலணியாருருவில்) †யுத்தோந்முகமான திருவாழியோ டே, நன்றாயிருக்கிற திருமேணியிலே கலப்பை ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமெ ன்கிற இவற்றைத் தரித்தென்றதல். (அடித்து) என்று பாடமாகில் †அழகியவடிவோடே திருவாழியோடேமற்றைதிவ்யாயுதங்களையும் சேர்த்து. அதாவது (க) ' உபஸம்ஹர உபஸம்ஹர என்ன மறைத்த படி ஆக வெளியிடலும் மறைக்கிலும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாயிருந்தபடி. (புலமன்னு இத்யாதி) †ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸர் கரணங்களும் தன் பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்க்ருத மான திருமூலத்தடத்தையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருடைய பாரமானது போம்படியா முன்பு ஆள்களைமுடிக்கிற ஒளியை யுடைத்தான பூசலிலே யென்றதல். †ஆண்பிள்ளைகளாயிருப்பாரை முடிக்கக்கட மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட)

( ) வி-பு-தி-ஙு-கஙு.

நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் ராஜாக்கள் படும்படியாக நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் கார் யங்கொண்டி. † அ ரிசேர் நிலம்" என்னுதல் 'அணிசேர்நிலமன் னனுமாய்" என்னுதல். (நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச்சொல்லுதல். அன்றிக்கே. பூபாரநிர்ஹர ணம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல் லுதல். ... ... (ங)

அரு மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி). 'மூன்றுலகம் பொறைதீர்த் தான்டான்" என்னுமது க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு ப்ரதா ப்ரயோஜந மா க யாலே அத்தை ஸப்ர காரமா வநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி ண்டுகொள் து

அடல்" என்றதினர்த்த (யுத்தோந்முகமாய்) என்றது. 'உருவில்' என்றது - ஸப்தமியா கி "அணியாருருவில் - அடலாழியினல் - அலம னு மடல்சுரிசங்கமெடுத்து' என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேத்யாதி). ' ருவில்" என்றத் தத்ருதீயையாக்கி பாடாந்தரத்தி லந் வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகியவித்யாதி). 'வடம்" என்றுஹாரமாய் நிது ஸகலாபரணங் ளு குமுபலக்ஷணம். பூனை -பூணுகையாய் அருளிச் செய்கிறார், (ஸர்வேத்யாதி). "வாள்' மதிப்பென்று யோஜநாந்தரம். (ஆண் பிறனே யிடையாதி). "அணிசேர்' என்றது - நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல் ம ன்ன னுக்கு விசேஷணமாதலென்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் தனசேரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... (ங)

ழு. தாங்காதகோராளரியாயவுணன்றனைவீடமுனிந்தவனலமரும் பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்ததுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளமரில் பாங்காதமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்பலை வேதர்பட நீங்காச்செருவில்நிறைகாத்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (சு)

பத .	உரை.	பத .	உரை
தாங்காதது	(எதிரிகளால்)தடுக்க வொண்ணுதபடி	கோதையர்	மாலுகளையுடையரா ணஸ்த்ரீகள்
ஓர்	ஒப்பற்ற	பொங்குஎரி	கிளருகிறஅக்நியிலே
ஆளரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்	மூழ்க	புகும்படி
அவுணன்றனை	ஹிரண்யாஸுரனை	விளைத்து	பண்ணினவனுய்,
வீட	(ப்ராணன்)விடும்படி	அதுவன்றியும்	அதுவேயன்றி மே
முனிந்து	சிறியருளி, [லே	முன்	மு னே
அவனல்	அவன்பரிக்ரஹத்தா	வென்றிகொள்	வெற்றியையுடை த்
அமரும்	தரித்திருக்குமவர்க ளாய் [பட்ட		தாய்
	பூவால்அலங்கரிக்கப்	வாள்	மதிப்புடைத்தான
		அமரில்	யுத்தத்திலே

ஐவரொடு	பஞ்சபாண்டவர்க	படை
பாங்காக	ளோடே [படி	செருவில்
அன்புஅளவி	(அவர்களுக்குத்) தக்க	நிறை
	ஸ்நேஹம்தோற்ற க்	
	கலந்து	
படை	ஆயுதங் ளையு டைய	நீங் ா
பதிற்றைந்திரட்	இரண்டைம்பது பே	காத்தவனுக்கு
டிவேந்தர்	ரான துர்யோதநாதி	
	களும்	

முடிந்துபோம்படி
பாரதயுத்தத்தில்
த்ரௌபதியினுடைய
ஸ்த்ரீத் த்தை
நீங்காதபடி
ரகூஷித்தவனனஸர்
வேஸ்வரனுக்கு
இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை. (சு)

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி) எதிரிகளால் தா க வொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய் ஹிரண்யன் † முடியும்படியாகச்சீறி அவனுடலை தரிக்கிற பூங்கோதையருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் கிள்ர்ந்தெரிகிற நெருப்பிலே புக்கு முடிந்துபோம்படிபண்ணி வேபன்றிக்கே (வென்றி யிற்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக் கடவதல்லாத மதிப்பையுடைய பூசலிலே. (பாங்காக) தான் ஸ்வாமி பானமுறை தோற்ற இருக்குமாகில் † அவர் ளோடும்பொருந்தி ா ணைதிறே. அதுக்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு அ ர் ளோடே உறவு ப ணிக் † கலந்து அற்றைக்கு நூறு ராஜாக் ளை வெற்றிகொண் டல்லது மீளாத பூசலிலே † த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரி ஹரித்தவனுக்கு. ... ... (சு)

அ நாலாம்பாட்டு. (தா காததித்யாதி). *தெள்ளிய சி கத்தையும் *தேவகிசி கத்தையும் "பொறைதீர்த்தா டா அரியாய் நீண்டான்" என் றநுபவித்ததன்றியே, தட்டு ாற்றி யநுபவிக்கிறார் ஆராமையாலே யென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வீட' என்றது - நீட்டலாய் விட-ப்ராணம்விடு படியென்று சப்தார் த்தமாய் பலிதம் (முடியும்படி) என்றது. (அவர் ளோடும்) ஐவரோடுமெ ன்றபடி. அன்பளவிபதார்த்தம் (கலந்து) என்றது. 'பதிற் றந்து-' ஐம் பது 'இரட்டி" அதிரட்டி நூறென்றபடி. "படைவே ந்தர்' ஆயுதஸஹித ரான ராஜாக்களென்று கண்டுகொள்வது. "நிறைகாத்தவன்" என்றது - வீர பத்நீத்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரகூஷித்தவனென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதியித்யாதி). ஸ்த்ாத்வநிபந்தந ான அச்சத் த யென்றபடி. அச்சம் ஸ்த்ரீத்வதர்மமிறே. ... ... ( )

மூ. மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டி ரம்புரு மதிசேர் கோலமதினாயவிலங்கைகெடப்படைதொட்டொருகாலமரில்திரக் காலமிதுவென்றயன் ளியிலைல்கதிர்கீண்முடிபத்தமறுத்தமரும் நீலமுகில்வண் ெ மக்கிறை ற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம.	உரை.	பம்.	உரை.
ஒரு ால்	ராவணன் கைவிஞ்சி னவன்று	இது ாலம்என் று	இவனை முடிக் க்கு இது ல்ல ாலம்ள று
மாலு டல்	திரைக் கிளர்த்தியை கடலானது [யுடைய	அயன் ளியி னல்	ப்ரஹ்மாஸ்த் ர த் தா லே
ஆர மலைக்குவடிட்டு	நிறையும்படி மலையின்சி ரங்களைப் பொகட்டு	திர் நீள்முடிபத்தும்	ஒளியுடைத்தான பெரிய கிரீட ்கள் தரி த்த பத்து த் தலைக ளையும்
ர ் புருவ அணைகட்டி மதிசேர்	அக் ரயிலே செ ் று தட்டும்படி [ணி ஸைது ப ் த ் ப ண் சந்த்ரனை அளாவும்ப டிஓங்கியிருப்பதாய்	அறுத்து அமரு ்	சேதித்து திருவயோத் யயில்ள பூ ் தருளியிருந் த வலுய்
ே ாலம் மதிளாய இல ் கை கெட	அழகிதான மதில்களையு ட ல ் கையானது அழியும்படியாக	நீலமுகில் ் ணன்	காளமே ் போ ் ற திருநிறத் தயு டய ருண
படை தொட்டு அமரில் அதிர	ஆயுத ் ளை பிடித்து (ப்ரயோகித் யுத்தத்திலே [து) அதிரும் படி பண்ணி	எமக்கு இறைவ நம ் குஸ் ாமியா வ ற்கு	இடமாவது மாமலையான நீர்மலை. (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே பிச்சேறினகடலானது ்திரைக்கிளர்த்தலையுடைத்தான கடலென் றபடி. (ஆர்) நீரிலாழக்கடவ மலையிலுடைய சி ரங் ளழுறித்து அ ணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று தட்டும்படி (மதி யித்யாதி) சந்த்ர பதத்தளவும் செல்லும் ாங்கி தர்சநீயமாயிருக்கிற மதிளையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியா திவ்யாயுதங் ளப்பிடித்து யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக அதா து கடலை அணைசெய்து டித்துவிட்டு அடைமதிட் படித்தி முதல்நாளைப் பூசலிலே கெடும்படிபாகப் ப ்ணி பையல் தானே இனி அநுதா பம்ப ்ணி இளைத்துவருகிறான் என்று விட்டிருந்த விடத்தும் பி ்னையும் மிை க்கையாலே 'இனி இவனைவத்துக் கொ ் டு நின்று லீலாரஸமநுபவிக்கையாவது தேவஜாதியை அச்சமுறுத் துகை இனியி னை ப்போ மல்லோம் நல்லகாலம்" என்று ப்ரஹ்

மாஸ்த்ரத்தாலே ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற. பெரியமுடி ள் பத்
தையுமறுத்து (அமரும்ல்முகில் ண்) ராவ தம் ப
ணின வநந்தரம் திருமேனியில் பிறந்த பௌஷ்ல்யமிருக்கிறபடி.
நீலமானது அமர்ந்திருக்கிற முகில் போலே ஸ்ரமஹரமான டிவ
யுடையவன் (எம் கி ற ற்கு) அ டிவழகாலே என்னை அநந்
யார்ஹனைக்கின னுக்கு . ... (நி)

அ அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுமித்யாதி). ப்ரதோஷோதிதனான *பேழ்
ாயன் ப்ரபா த் தயும் ப லையிர ர்கி பொய்வாயன் பூசலையும், மா
றிமாறிப்பேசி யநுபவியாநின்றீர், மஹாத்தத்வ ான டலையணைசெய்தும்
யைய டமநிள்படுத்தியும் ராவணனைக்கொ ற வீரத் த மறந்தீரோ
வென்று தான் ஜயஸ்ரீயோடேநி ற நிலையை ாட்ட கண்டநுபவிக்கிறே
ற ஸ திகண்டுகொள்வது.

பலித (திரைக்கிளர்த்திரையித்யாதி). ஆர - நிறையவென்று சப்தார்
த்தமாய் ‘ாலு’கடலார மலைக்குவழட்டு-வாம்புருவ-அனைகட்டி” ா ற
வயமாக்கிக்கொள்வது. அமர்ந்திருக்கிற - த்ருஷ்டாந்தமாகப்பொருந்தியிரு
க்கிற என்று திருமேனி கு விசேஷணம். ... ... (ஙி)

மூ. பாராருலகும்பனிமால்வரையுங்கடலும்சுடருமிவையுண்டு னைக்
காராதெ கி றவனைப்பெருமா லைநீருலகுக்கரசாகியவப்
போரானைமுனிந்தமுனிக்க ரயன்பிறரில்லை க்கெனுமெல்லையிலன்
நீரார்பேரான்நெடுமாலவனு கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (சு)

ப த .	உ ர.	ப ம.	ர ை.
	(ப்ரளய ாலத்திலே)	அரசுஆகிய	ராஜா ள் ன்கிற
ஆர்	பரந்த	அப்போரானை	அ தப்பே ரயு ட
பாருலகும்	பூலோகமும்		யகூஷத்ரியகுலத்தை
பனி	குளிர்ந்து		சீறியருளின
மால்	பெரிதான	முனிந்த	முநிஸ்ரஷ்டனான
ரயும்	பர்வத களும்	முனிக்குஅ ர	ஸ்ரீபரசுராமாழ்வா
கடலு	ஸமுத்ர களும்	யன்	ரை
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்		உ கு [மில்லை
	ஆகிய	நனக்கு	புறம்பாரொரு ரு
இவை	இவற்றை	பிறர்இல்லை	ன்னும்படி
உண்டும்	அமுதுசெய்தும்	எனும்	ப்ரகாரியான எல்லை
னைக்கு	எனக்கு	எல்லையிலன்	யிலேநிற்குமவனுய்
ஆராதுஎன	போராதுஎன்று	நீரார்பேரான்	நீர்வண்ணனென்னும்
நின்றவன்	எழுந்தருளியிரு கும		திருநாமத் தயு
	வனுய்		டையவனுய்
எம்பெருமான்	ன குஸ்வாமியாய்	நெடுமால னு மி கவ்யாமஹத்	
அலைநீர்	அலைமோதுகிறகட	கு	தயுடையனான
	லாலே சூழப்பட்ட		ஸர்வேஸ்வரனுக்கு
உலகுக்கு	பூமிக்கு	இடமாவதுமாமலையான நீர்மலை. (சு)	

வ்யா ஆரும்பாட்டு. (பாராருலகும்) மண்மிக்கபூமியும். (பனி மால்வரையும்) † அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிருப்பது மாய் மேகங்கள்படிந்து ர்த்திக்கிற குலபர்வத ங்களும் ஸமுத்ரங் களும் தேஜஃபதார்த்தங் ளும் இ ற்றையடங்க யிற்றிலே யெடு த்து வத்துப் பின்னையும் இவை எனக்குப் போராதென்று தான் ண்ட † கோட்பாடு மாருதே ரக்ஷ்யமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சி யிருக்கிறவன் அதாவது ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம் செய்து பின்னையுமொன்றும் செய்யாதானையிருக்கிறபடி. † பின்பு ப்ர ளயத்தில் நின்று மெடுத்து யிற்றிலே வைத்து நோக்கினதை நினை யாதே முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபடவிட்டதையே நினைக்கை. (எம்பெருமான்) † இப்படிதான் ஸர் ரக்ஷகனையிருக்கிற விருப்பைக் ாட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்ட ன். (அலையித்யாதி) † இவ்விட த்துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமாளரையர் பல ரயுங் கேட்டுக் கொடிதிரிந்தாராய் நம்முடைய ர்களிலே சிலர் ஸர்வே வர னைச் சொல்லுகிறது காணும் என்று விட்டார்கள். † கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பேருங்கூடநடையா டாதபடியாக அழியச்செய்த (முனிகரையன்) ஸ்ரீபரசுராமாழ் ான் இருபத்தொருபடி கால் க்ஷத்ரியவம்சங்களைப் பேரும்நடையாடாத படி அறுத்துப் பொகட்டானிறே. (பிறாலிலை நனக்கெனுமெல்லி யினன்) † உனக்குப் புறம்பாயுன்னைடொக்கச் சொல்லலாவதொரு ப்ரபுவில்லை யென்னும்படி தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய்த் தான்ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீராய்பே ரான்) (க) ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா ” என்கிறபடியே ஜலத்திலே ண் ளர்ந்தருளுகையாலே நாராயண னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவ ன்னுதல். அன்றிக்கே நீர்” என்று நீர்மையாய் அத்தால் ஸ் பா மாய் அதாகிறது சேஷித் வமாய் ஆகஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துவும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராய னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென்னுதல். ஆக † ஸர்வாதிகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு † நீர்வண்ணனென்று திருநாமம். ... ... (சூ)

ரு(க) மதுஸ்மதி.

அநு. ஆரும்பாட்.டி. (பாராரித்யாதி). (க) * குரக்கினப்ப டகொடு குரைகடலடைத்ததும் ராவணன்தலை யறுத்தது மொருதன்னேற்றமோ (உ) 'எல்லாவுலகுமோர் துற்முற்று' என்கிறபடியே மஹாதத்வத்தை விளாக்கிகாலே கொண்டதையும் ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸஹஸ்ர பாஹுதுடக்கமாகுரையும் வென்று (ங) * இருபத்தொருகால் அரசு கட்டின வீரசரிதத் தயு காணீரோவென்ன. அத்தைப்பேசுகிறுரெ று ஸ கதி கண்டுகொள்வது.

"மால்' பெருமையாய் ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி). (ே ாட்பாடு) - உத்யோகம். 'ஆராது' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பின்பித்யாதி). "காணீர்' என்று ஸர்வேச்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னென்கைக்கு ஸூசக இப்பதமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறுர், (இப்படியித் யாதி). § தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தத்தின் சீர்மைதோற்றும்படி ஓரை திஹ்யமருளிச்செய்கிறுர், (இவ்விடத்துக்கித்யாதி). அப்போதானே' அந்தப் பேரிட்டுக்கொண்டவனேயென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய் றுர், (கடலித்யாதி). நுனக்குப் பிறரில்லையெனுமெல்லையி ஞன்" என்று அந் வயமா கி அருளிச்செய்கிறுர் (உனக்கித்யாதி). எல்லையி ஞன் - எல்லைநிலத் திலே வர்த்திப்பானென்றதாலே ப்ரபுவென்றது பலிதம். இரண்டாமர்த் தத்தைப்பற்ற, 'நெடுமால்" என்றதுக்கர்த்தம், (ஸர்வாதி னித்யாதி). ஸர்வா திகத்வம் சொல்லு கக்கு "நீரார்பேரான்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன, (நீரித்யாதி). ஸ்வாபாவிகசேஷித்வத்துக்குத் தகுதியானபேருடை யவனென்று சப்தார்த்தம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக சேஷித் ஸூசக விக்ரஹவானென்று இது கு சப்தார்த்தம். ... ... (சு)

மூ புகராருருவாகிமுனிந்த ஹனப்புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டசுர நகராயினபாழ்படநாமமிறந்தது ன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுண பகராத ணையிரநாமமடிப்பணியாதவனப்பணியாலமரில் [ன் நி ராய ன்னெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ஆர்	மிக்க [தான	உண்டு	முடித்து [டைய
பு ர்	தேஜஸ்ஸையு டைத்	அசுரன்	அஸுரனை அவனு
உருவாகி	வடிவை யுடையனுய் க்கொண்டு	நகராயின பாழ்பட	ப டவீடுகளான வ பாழடைந்து போம்ப டியாகவும்
முனிந்தவனை	(என்னை காட்டிலும் மேலானவன் யார் என்று) கோபித்த	நாமமெறிந்து	அவன்பேருங்கூடத் தெரியாதேபோம்ப டியாகவும் (அழிய
புகழ்வீட முனிந்து -யிர்	ஹிரண்யாசுரனை (அவன்) புகழ்நசிக்கு சீறியருளி [ம்படி (அவன்) ப்ராணனை	ச்செய்து); அதுவன்றியும் வென்றிகொள்	அதுக்குமேலே ஜயத்தையுடையனுய்

§ (இவ்விடத்துக்கு) என்றது - "முனிகரையன்" என்ற விடத்துக்கு என்றபடி. (முனிக்ரையன்) முனிராஜா. (சு)

(க) தி-ச-வி-கூ உ. (உ) தி-வாய். (ங) தி-வாய்-சு-உ-க0.

வான்	வாஜையேதனக்குத் துணையாகவுடைய னுய்	நிகாயவன்	எதிரான
		அவுணனை	ஹிரண்யாஸுரனு
ஆயிரம்நாமம்	(எம்பெருமானுடைய)	நெஞ்சு	மார்வை [டைய
பகராதவன்	ஸஹஸ்ரநாமங்களி	பணியால்	ப்ரஹ்லாதன்சொல்லா
	ல்ஒன்றையும் சொ		லே (அவனுக்கு ஹி
	ல்லப்பெறுதவனுய்		தத்தைச் செய்யே
அடி	திருவடிகளிலே		னுமென்று)
பணியாதவன்	வணங்காதவனுய்	இடந்தானவனு	பிளந்துபொகட்ட னு
அமரில்	யுத்தத்தில்	க்கு	க்கு

இடமாவது மாமலையானதர்மலை. (எ)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகன்தன்னைச் சொல்லிற்றுதல். ஹிரண்யாசுரனைச்சொல்லிற்றுதல் † சுத்தஸத்வ மயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தோடு போலியாக த்தன் டிவைப்பண்ணிக்கொடிதிரிந்தா ன்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாசுரனைபோது † தானே சொல்லலாமிறே † பு ர்த்தவடி வை யுடையனுயிருக்கிறவனை இன்னனென்று சொல்லுகிற ப்ர மம் போம்படியாகச்சிறி. பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானுயி ற்று. § அந்நகரங்களுந்தானும் பாழ்பட்டுப் போம்படியாக இன்ன னென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து. அதுக் குமேலே (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானலல்லது மீளாதா னுய் தைவங்கள் கொடுத்த §வரங் களையே தனக்குபலமாகநினைத் திருப்பானுய். பகருகை சொல்லுகையாய் ஆயிரந் திருநாமங்க ளிலொன்றையும் சொல்லாதவன். † என்றதென் சொல்லப்பெறுத னென்றபடி. அதுக்குமேலே திருவடிகளிலே விழுந்தாஶ்ரயியா தே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஶ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய ார் த்தையாலே. (க) सुग्रीववचनात् -ஸுக்ரீவவசநாத்" என்னுமாபோலே பணிந்து பகர்ந்தவனுடைய வார்த்தையாலே. †(உ)†[मिथ्योपस्तुत्य-ம்ருஷோபஸ்துத்ய தேவ தஸ்யுப்ரணஶ்யது - மத்பித்ரு ஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம்தே தஸ் யப்ரணஶ்யது]முன்பு அவன் பண்ணினப்ராதிகூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேனுமென்னப் பொறுத்துப் போந்தான். இனி இவ னிருக்கில் † இவனுக்குஅநர்த்தமென்னுமளவில்பின்னையழியச்செய்து விட்டானுயிற்று. அடரிலே யுத்தத்திலே நானெதிரி என்று தோ ற்றினவனுடைய மார்வை இரண்டு கூறும்படி பிளந்து பொகட்டவ னுக்கு .. .. (எ)

§(பா)அவனதானகங்களானவை. §(பா)வாஜையே. (க)ரா-பா-க. (உ)வி-பு-க.

அநு ஏழாம்பா' டு. (புகராசித்யாதி). பகலு யிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷ காலத்திலே * பேழ்வாயஞப்ப் பிறந்ததும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அது தானே நெஞ்சிலூற்றிருந்து அசோகதயிளஞ்சிக்கத்தையும் சிங்-ப்பிராணை யும் மீளஅநுபவிக்கிறூரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று கொள்வது. 'ஆஹி" என்கிற அபூததத்பாவனுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று விவக்ஷித்து பெளண்ட்ரக னை பக்ஷத்திலே சப்தார்த்தம், (சுத்தேதத்யாதி). போலியுமாகாதவன் போலி யாஞனென்று கருத்து. (தானேசொல்லலாமிறே) என்றது - ஹிரண்யாக்ஷ னும் ஹிரண்யனைப்போலே தேஜோரூபவானுயிருக்கையாலே புகரார்ந்த வுருவென்று சொல்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்த டிவையுடையனுய்க் கொண்டு (க) 'ஸோயம் விஷ்ணுः -தே ாயம் விஷ்ணுः" என்றுமுனிந்தவனை அவன் பு ழ்போம்படிசிறி, ப்ராணன்களைக்கொண்டென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் யமருளிச்செய்கிறூர் (புகர்த்தவித்யாதி). "அசுரன்" இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் (பலவித்யாதி).) (என்றதென்) என்றது - அதாவதென்றபடி. பலிதார்த்தம் (பணிந்தித்யாதி). ஸமுத்ரத்திலே தன்னைக்கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஸ் வரன் ப்ரஸந்நனுய் "வர கொள்" என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத் தப் பொறுத்தருளவேணுமென்றவன் இப்போது கொல்லச்சொ ல்லுவதேனென்ன· அருளிச்செய்கிறூர் (மத்பிதரித்யாதி). (இவன்) ஹிரண் யன் - (இவனுக்கு) - இந்தஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிகூல்யத்தாலே யென் றபடி. "நிகாயவன்" என்றதுக்கர்த்தம், (நானெதிரியித்யாதி). ... (எ)

மூ. பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகில்பிணந்தின்மடவாரவர்போல ஙே அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர்செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்தூய் நச்சிநமனரடை யாமைநமக்கருள்செய்யெனவுள்குழைந்தார் மொடு நிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிச்சம்	பிச்சங்களையுடை	த்தா	அங்ஙனே அப்படியே
சிறு	சிறிதான	[ய்	அச்சம்இலர் பயமில்லாதவர்களாய்
பீலி	மயிலிறகை		நாண்இலர் லஜ்ஜை யில்லாதவர்க
பிடித்து	கையில்பிடித்துக் கொண்டு		ளாய் [லே
			ஆதன்மையால் இப்படியிருக்கையா
உலகில்	லோகத்தில்		அவர்செய்கை அந்தலௌகிகர் செய்
பிணம்	பிணங்களை		துபோரு மவற்றை
தின்	தின்கிற		க்கண்டு
மடவாரவர்போ ல்	பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போ லே,	வெறுத்து	ஐுகுப்ஸித்து
		அணி	அழகியதாய்

மா ம்லாக்யமான
மலர் புஷ்பங்களை
தூய் பணிமாறி
நச்சி (ஸர்வேச்வரனை) ஆ
சைப்பட்டு
நமனூர் யமாதிகள்
அடையாமை கிட்டாதபடி
நமக்கருள்செய் எங்களுக்குக்ருபை
என செய்தருளவேணு
மென்று

உள்குழைந்து நெஞ்சுநெகிழ்ந்து
ஆர்வமொடு ப்ரீதியுடனே
நிச்சம் நித்யமாக [ளுக்கு
நினைவார்க்கு அநுஸந்திக்குமவர்க
அருள்செய்யும க்ருபைசெய்தருளு மவர்க்கு
இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை. (அ)

வ்யா. சட்டாம்பாட்டி (பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து) † பிச்சமாயிருக்கிற சிறுபீலித்தழையைக்கையிலே பிடித்து லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப்போலே ஸ்த்ரத்தைப் பொகட்டுத் திரியாகிற் பர்களாயிற்று † அர்களைப்போலே அப்படியேபிறர்முன்னே நாமி
ங்னே நிற்கும்படி யெங்ஙனே யென்னுமச்சமாதல் இத்தைப்பிறர்
ாணில் செய்வதெ னென்கிறலஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாநிற்பர்
ள். இப்படி யிருக்ககையாலே (அவர் செய்கை பொறுத்து) னை தி
மர்யாதையும் பக துபாஸநமும் தோக்தமான அநுஷ்டாநமு
மின்றிக்கே தாங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியுமவற்றை யநுஸந்
தித்துவெறுத்து; † அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு அ னை
நச்சி ஆசைப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம்நினைவார் என்
னுதல்; நச்சிநமனூர் என்னுதல். இவர்கள் பாபகர்மாக்களாயிருந்
தார்கள் நாம் நினைத்தபடி கார்யம் கொள்ளலாமென்று யமாதிகள்
கிட்டாதபடியாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கலிலே அரு
ளைப்பண்ணவேணுமென்று நெஞ்சு நெகிழ்ந்து ப்ரேமயுக்தராய்க்
கொ டு நாள்தோறு மநுஸந்திக்குமர் என்னுதல் நிச்சமருள்
செய்யுமவற் கென்னுதல். ... ... (அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு.(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி)(க) "என்னெஞ்சமென்
பாய் தணிந்தகேள்" என்று தந்திருவுள்ளத்துக்குச்சொன்ன உபதேச
பலித்து விட்ட படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆஸ்ரிதன் சொல்
பாதந்த்ரஞானபின்பு நீங்கள் தர்மதங்களைக் காற்கடைகொண்டு ஆஸ்ரயியு
கோளொன்று பதேராபதேசப்ரவ்ருத்தராகிறீரென்று விரண்டு பாட்டுக்கும்
ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நிர்வாணிகளாய் பிணம்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபய
மின்றி கே நிர்வாணிகளாய், ஜுகுப்ஸையுமாகாதென்று கயிலே வழி

---

† "பிச்சம்" நமனூருக்குவிசேஷணமானபக்ஷத்தில் நச்சுதல்-வ்யவஸாயம்.

(க) உ-க-கு.

சேர் 'கைக்காகப் பிடித்தத் தப்பிடித்துக்கொ ாண்டு திரிகிற கூமன ரெ ' று விவகூடித்தருளிச்செய்கிறார், (பிச்சமாயித்யாதி). பிச்சாய் - சிறிதாயிரு 'கிற மயிலிறகைப் பிடித்துக்கொண்டென்று சப்தார்த்தம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அ ர்களைப்போலேயித்யாதி). நச்சி" என்றத்தை "தூய்" எ 'றத்தோ டேகூட்டி ஆஸ்ரிதர்க்கு விசேஷணமாகவும், "நச்சிநமனூர்" என்று மேல்பதத் துக்கு விசேஷணமாகவும் இரண்டுயோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நிச்சம்" என்றது - ' நினைவார்க்கு" என் றதுக்காதல். ' அருள்செய்யுமவர்க்கு" என்றதுக்காதல் சேஷம். (அ)

ழ. பேசுமளவன்றிதுவம்மின் மர்பிறர்கேட்பதன்முன்பணிவார்வினைகள் நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்நாண்மலர்மேல் [ல் வாசம்மணிவண்டறைபம்புறவில்மனைமங்தொடுநைந்துழல்வார்மதியி நீசரவர்செ 'றடையாதவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இது	இந்தபகவத்விஷ யத்	மனம்	நெஞ்சு
	தின்சீர்மை	ஐந்தொடு	சப்தஸ்பர்சரூபரஸக
பேசுமளவுஅன்	ந 'மால்சொல்லிமுடி		ந்த 'களிலே சென்
று	க் ப்போகாது	நைந்து	சிதிலராய் [று
மர்	ம்முடையவர்களே.	உழல்வார்	க்லேசப்படுமவர்களா
	(இந்தச்சீரிய அர்த்	மதியில்	அறிவுகேடரான [ய்
	தத்தை)	நீசரவர்	தண்ணியர்க்கு
பிறர்	நாஸ்திகரானவர்கள்	சென்றுஅடை	கிட்டஅரியனனவனு
கேட்பதன்முன்	கேட்கிறதற்குமுன்	யாதவனுக்கு	க்கு
வம்மின்	வாருங் ள். [பே	இடமாவது	வாஸஸ்த்தாந ா து
அது	அந்தபகவத்விஷயம்	நாள்	அப்போதுஅலர் 'த
பணி ார்	தன்னைவணங்கினவர்	மலர்மேல்	பூவிலேபழகையாலே
வினைகள்	பாபங்களை[களுடைய	ாசம்	பரிமளத்தையுடைத்
நாச 'செய்திடு	நசிப்பிக்கு '	அணி	அழகியதான [தாய்
ம்		வண்டு	வ 'டுகள்
ஆதன்மையால்	ஆகையாலே	அறை	சப்தியாநி 'றுள்
அதுவே	அந்தபகவத்விஷயமே	ப	பரந்த
நமது	நமக்கு [தாநம்;	புறவில்	பர்யந்தங்களையுடைய
உய்வுஇடம்	உஜ்ஜீவிக்க க்குஸ்த		மாமலையானநீர்மலை. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவன்றி து) †பக த்வ்யதிரி க்தவிஷய 'களிற் சொல்லலாவதொ 'றில்லாமையாலே சொல்லப் போகாது' பகவத்விஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப் போகாது (வம்மின்நமர்) நம்மோடொரு குடல்துடக்குடையா ரடங்கலும் வாருங்கோள். (பிறர்கேட்பதன்முன்) இதுக்குப் புறம் பானர் செவிப்படுவதற்கு முன்பே. (க) † యఇదంపరమంగుహ్యమ్

(க) கீதை - கஅ - சுள.

யதிதம்பரமம் குஹ்யம்" என்றும் (க) "இத³ந்தே நாதபஸ்காய ஜ இதந தேநாதபஸ்காய ' என்றும்அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது அதிகாரி களுக்குச் சொல்லாதொழியவுமாகாது என்றிரண்டு முடிறே (பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஸ்ரயிப்பாருடைய பாபங் களை வாஸனையோடே நசிப்பிக்கும். (அது)† அவ்வரியத்தையும் செய்யும்; (உ)ம்ர்ஷ்யஸ்வேவநஸ்யதி தர்ஷ்யாதிரிவநஸ்யதி என்கிறபடி யே. இப்படியிருக்கையால் அதுவே நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்தி தாநம். (நாண்மலர்தூய்) என்று பாடமாகில் செவ்விப் பூக்களைத்தூ விப் பணியார் என்கிறது. (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில் செவ் விப்பூக்களின்மேலேபடிந்து பரிமளிதமானவண்டுகள் த்வநியாகின் றுள்ள பர்யந்தத் தயுடைத்தான மாமலையாவது. (மனமித்யாதி) (ஐந்தொடி மனம் நைந்துழல் ார்) சப்தாதிகளிலே நெஞ்சுப்ர மாய் நைந்து க்லேசப்படுமவர்கள் அறிவுகேடரான நீசர் சென்ற டையாதவனுக்கு. .. .. (கூ)

ஆந. ஒப்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவித்யாதி). 'இது' என்றது-மேல் சொல்லப்புகுற பகவத்ப்ரபாவமென்று விவக்ஷித்து அத்தைஸத்ருஷ்டாந்த மூபபாதிக்கிறார், (பகவத்வ்யதிரிக்தேதத்யாதி). "வம்மின்' என்று சிலரை அழைத்து, "பிறர்" என்று சிலரைக்கழிக்கிற தெப்படியிருக்கிறதென்ன· (யதிமமித்யாதி). 'நாசம்" என்றதே, 'அது" என்றதால் பலிதம், (அவ்வரி யத்தையித்யாதி). அப்படிப்பட்ட அர்த்தத்தையென்று சப்தார்த்தம். புறவில்" என்றதுக்கு, ' மாமலை ' என்றத்தோடு விசேஷண விசேஷ்ய பாவஜ்ஞாபநார்த்தம், (பர்யந்தத்தை யுடைத்தான மாமலையாவது) என்றது. இரண்டும் ஆவது மாமலையான நீர்மலையே, இது பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்ப தன்முன் - வம்மின்' என்றந்வயம். ... ... ( )

ழூ. நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல்நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனைமரில் டமாகனியாஜனவல்லான்கலியனெலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்க்குடனே விடுமால்விஜனவண்டிடில்மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர் கொடுமாகடல்வையகமாண்டுமதிக்குடைமன்னவராயடிகூடி ரே. ()

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கர்மலை	திருநீர்மலையிலே	நிலவும்	நித்யமான
மேவிய	பொருந்திய	புகழ்	புகழையுடையராய்
நெடுமாலவன்	ஸர்வேச்வரன் விஷ	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேல்	யமாக,	கோன்	[ர்க்கு தலைவராய்

அமரில்	யுத்தத்திலே
கடம்	மதத்தாலே
மா	மிகவும்
களி	களித்த
யாஜன	யாஜனையை
ல்லா	நடத்தவல்லாரான
கலியன்	ஆழ்வார்
ஒலிசெய்	ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த
தமிழ்மாலை	இத்தமிழ்த்தொடை யை
வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்கவல்லவர்க
மால்	மஹத்தான [ளுக்கு
விஜன	ர்மங்கள்
உடனே	அப்போதே
விடும்	விட்டோடிப்போம்.
வேண்டிடில்	வேணுமாகில்
மேல்உலகும்	ஸ்ர்க்கம்துட்கமா ணமேல்லோங்க
எளிதாயிடும்	ஸுலபமாம்; [ளும்
அன்றி	அன்றிக்கே
இலங்கு	விளங்காநிற்பதாய்
ஒலிசெய்	த்வனியையுடைத்தாய்
கொடு	வளைந்திருந்துள்ள
மா	பெரிய
கல்	கடலால்சூழப்பட்ட
வையகம்	பூமியை
மதிக்குடை	சந்த்ரனையொத்தவெ ண்கொற்றக்குடை நிழலின்கீழே
மன்னவராய்	ராஜாக்களாய்
ஆண்டு	அரசாண்டு (பின்பு)
அடி	அவன்திருவடிகள
கூடுவர்	ட்டப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனஸ்ர் ஸ்ரன்வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே நித்ய மான புகழையுடையருமாய் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரா யிருப்பாருமாய் யுத்தத்திலே மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடைவல்லார்க்கு. (உடனே) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே † கர்மங்களையே விட்டோடிப் போம். அதுக்குமேலே † ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில் அதுவு மவர்க்கு ஸுலபமாம். †அன்றிக்கே ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டி யிருப்பர்களாகில் விளங்காநிற்பதாய் த்வனியையுடைத்தாய் வளை ந்திருந்துள்ள கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கெல்லாம் தானேயே நிர்வாஹக ராய், சந்த்ரனைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக்கீழே யிரு ந்து ஐச்வர்யத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் திருவடிகளிலே கூடப்பெறுவர். ... ... (ய)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலவனித்யாதி). "மால்வினை' மா லென்று-பெருமையாய், அதினர்த்தம், (கர்மங்களையே) என்றது. (ப்ராப்தி யும்) சேசவிசேஷப்ராப்தியும். "அன்றி' என்றவநந்தரம், 'வேண்டிடில்' என்றதை அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித் யாதி) . அதிகார்யாநுகுணமாக ஸகல பலப்ரதமென்று கருத்து. ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ பத்து ரு திருமொழி பாராயது ப்ரவேசம்.

வ்யா. ஆஸ்ரித விரோதி நிரஸநசிலனுய்,†ஆஸ்ரித த்ஸலனுய் §ஆஸ்ரித ஸ ுலபனுய் ஸ்வப்ராப்திக்கு†உபாயமும்தானேயா யிருக் கிற ஸர்வேஸ்வரனைத்திருக்கடல் மல்லையிலே ாானகப்படக் காணப் பெற்றேன் † அ னரியனென்று கைவாங்காதே அவனையொழிந்த தடங்கலும் படிகுழி அவற்றில்புக்கு ஆர்த்தப்பட்டுப் போகாதே அ னை ஆ ரயித்து உஜ்ஜீவித்துட் போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

அரு. பாராயது ப்ரவேசம் - திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசி யநுபவித்துக்ெ ாண்டு பேசுமளவன்றிது" என்று ப்ரஸ்துதமான பரோப தேசத்திலே 'அணிமாமலர் நச்சி - தூய் - ஆர்வமொடு - நினைவார்க் ருள் செய்யுமவ ' என்று உபதேசித்தாராயிரு தார். இப்படி பூவிடக்கோலிரு நிடத்தில் அருள்செய்த விடமெ கேயென்று விசாரியா ஸ்ரீபுண்டரீகர் கயில் பூவிடுவித்துக்கொண்டு திருக்கடல் மல்லையிலே இன்னுமிங்ஙன்போல்வார் கிடைக்குமோவெ னு ே ாயாசையாலே தரை கிடைகிடக்கிற கிடையழ கை நான் கண்டுகொண்டேன், நீங்களும் காணவாருங்கோ ளெ ற ழ கி ழுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்திருமொழியில் பலித்த ப்ரமேயோ பந்யாஸம், (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (க) தவநெறிக்ே ார் பெருநெறியை' என் றத்தைப்பற்ற, (உபாயமும் தானேயாய்) என்றது. (ா) "பூண்டவத்தம்' என்கிறபாட்ை க்கடாகூஷித் தருளிச்செய்கிறார், (அவனரி ானித்யாதி). ( ) எந்தையென் வணங்கப்படுவானே" என்றத்தாலே - ஸௌசீல்யம்தோற்று கிறதிறே.

மூ. பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத் தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீராளனெம்மானைத் தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளேமுளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போராளக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிற நடந்த பொற்குன்றினைக்
காராளையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (க)

---

§ (கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லானை கருமுகிலை) என்றத்தைப் பற்ற (ஆஸ்ரித ஸுலபனுய்) என்றது. (க) உ-நி-ரு. (ா) ஒ-நி-உ.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பார்ஆயது	பூமியையெல்லாம் (ப்ர	ஆனை	குவலயாபீடமென்னு
	ளயகாலத்தில்)		ம்யானையின்
ண்டு	அழுதுசெய்து [ண	கொம்புஒசித்த	கொம்பை முறித்த
உமிழ்ந்த	புறப்படவிட்டருளி	போர்எற்றினை	யுத்தத்தில்ஸிம்ஹம்
பளம்	பலனம்போலேஎல்லா		போலேயிருக்குமவ
	ர்க்கும்ஸ்ப்ருஹணீ		னை [ன்ற
தூணை	தாரகனுமாய், [யனும்	புனர்	ஒன்றுமொப்பொருத்தினி
படி	முத்துமுதலியனஉண்	மருதம்	இரண்டுமருதமரங்க
கடலில்	கடலிலே [டாகிற	இற	முறிந்துவிழும்படி [ள்
அழுதத்தை	அம்ருதம்போலேபோ	நடந்த	நடுவேபோன
	க்யனைக்கொண்டு	பொன்குன்றி	பொன்மலை போலே
	கண்வளர்ந்தருளுமவ	னை	அழகியானைய்
	னை,	கார்	பெரிய
பரி	கேசியென்னும் குதி	ஆனை	ஸ்ரீகளேந்த்ராழ்வா
வாய்	வானைய [ரையின்		னை ய
கீண்ட	கிழித்த	இடர்	ஆபத்தை
சீரான்	வீரஸ்ரீயையுடையனை	கழிந்த	போக்கின
	ய், (அச்செயலாலே)	கற்பகத்தை	கற்பகம்போலே வே
எம்மானை	எனக்குஸ்வாமியாய்,		ண்டதற்றுத் தரக்க
தொண்டர்தங்	தன்னையாஸ்ரயித்த		டவ பரமோதார
ள்	வர்களுடைய		னைவினை
சிந்தையுள்ளே	ஹ்ருதயங்களிலே	தலசயனம்	ஸ்தலசயநமான
மூளத்து	உண்டாய்	கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லை
எழுந்த	வளருகிற		யிலே [ன்.
தீம்	போக்யமான [யனைய்	நான் ண்டது	நான் காணப்பெற்றே
கரும்பினை	ரும்புபோலேயினி		
போர்	யுத்தோத்முகமான		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம். பூமி யென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும் ப்ரளயத்திலே எடுத்து வயிற்றிலே வைத்துப், பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வரக்ஷணம் பண்ணுமவன் ரூபரென்னில்; (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமாய்தானே †தாரகனுமாயிருக்குமாயிற்று. (படுகடலின் மூழுதத்தை) ரத்நாதிகள் படுகிற கடலென்னுதல். ஆழத்லதயுடைத்தான கடலென்னுதல். மடுப்பட்டது" என்றாற்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தின் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிறவிடத்திலே போக்யனானவனு மென்கை. ஆழமானபோது †பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை. (பரிவாய்கீண்ட) ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களைக் கேசிவாயைக் கிழித்தாற்போலே ஆராயாளைந

போக்கவல்லவனை பரியுண்டு குதிரை அதி· வாயக்கிழித்த வீரஸ்ரீயையுடைய னை. (எம்மானை) †ஸப்ரமாதமான செயலையிறே செய்தது. அந்நின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத் தப்புவித்த வெ யலாலே எ·னை அநங்யார்ஹனைக்கினவனை. (தொ·டர்த்யாதி) † பரிணமாதிகளில்லை யென்னை ணண்ணுது இவ் ஸ்துவுக்கு· †நித்யவஸ்துவை ன்னவொண்ணாது· (க)† ஸந்தமேனம் ஸந்தமேநம் என்னுமாபோலே யாயிற்று †வஸ்து நித்யமாயிருக்ச் செய்தேயிறே ( ) : ஸந்நேவ அஸந்நேவ' ன்கிறதும் (க) ஸந்தமேனம் ஸந்தமேநம்' என்கிறதும் அ னை யறியாத ன்று தானிலனுய் அறிந்தவன்று உளனுயிரு·குமாபோலே அ னும், த·னை இ னறிந்த ·று தானுளனுய் அறியாத ·று இலனு பிருக்குமாயிற்று †இ னை னு ·கு இத்தனை ·ப்ருஹணீயனுமாயிற்றிலனுகில் இ ன் ஷாதுதனுய் அ ன் சேஷியாய் இவ த்தலை·கு அநிசயத் தப்ப அ னுகக்கடை னுய் இதபி·னை இ னுக்குப் புருஷார்த்தமா கிற இந்த ப்ராப்தி ளெல் ாட் குலையுமிறே †உத்பத்தி (வ்ருத்தி) ருத்தி ளெல்லா ருமங்கே யாயிற்று. †அது· டி யெ·ன் ன்னில்· (கரும்பினை)†கட்டி ப்தாநத்திலே கரும்பு' னன்னில் மிகுமிறே. †பெருக்கினிதாயிருக்கை. (தொ·டர்) †நிலமிதியாலேயு மொருந·மை யுண்டிறே. (போரானை) யுத்தோத்ஸு மா யிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்ப அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்டு யுத்தத்திலே ஸிம்ஹம்போலேயிருக்கிற னை. ஏறு" என்றுல் ஸிம்ஹத்தையும் ருஷபத்தையும் ாட்டுமிறே இங்கு கீழே ஆனையைச் சொல்லுகையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்று மையுமிறே. யுத்தத்தில் சௌர்ய மிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பரு ம் நிரம்பின பி·பு செய்ததையோ சொல்லுவது· இர·டு மொன்றே யெ·ன் லாம் படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக் கிடாக நை கற்றுனையிற்று. நலிவதாகக் கோலி ந்த அபிஸந்தியும் குலையாதேயிருக்கச்செய்தே நடே போனனையிற்று (பொற்குன்றினை) †அந்த ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும்மேரு வென்று சொல்லலாம்படி யிரு †தன்னிலேபொருந்தி நிற்கும் மருதுகள் விழுகிறபோதை த்வனியைக் கே·ட்டுப்புரிந்து பார்த்தபோதிருந்தபடி சொல்லுகிறது ( )

‹ తతఃకటకటాశబ్దసమాకర్ణనత్వర తதஃகடகடாசப்தஸமா ர் நத

---

§ (அ·கேயாயிற்று) என்றது - சிந்தையுள்ளே ன்றபடி.

(-) த - ஆ - ·

(உ) வி பு - நி - சூ - கசி.

பர (ாரித்யாதி) ஸ்ரீகே ித்ராழ் ாணு டைய ஆபத்தி ாரணத் தப்பண்ணி அவனுக்குத் தன்னை முற்றாட்டாக்கிக்கி ாண்டி ரி றனை. கார்" ்று பெருமை. (ித்யாதி) † இடர் பட்டி † ாவும் பிற்பாடாகை யன்றிக்கே இவனிடர்பட்ட மடியின் கரையி லே ந்து உதவினற்போலே நா நோவுபடுகிற ம்ஸாரத்திலே ஸமாலத்தில் ா ப்பெற்றேனெ ்கிறார் . ... ( )

அ . முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) தலசயனத்துறைவாரு டைய போ ்ய தனை யநுஸந்திக்கவே வடதளசாயி க்ஷீராப்திசாயி இவர் ளின் போ ்ய தயும் ெ ஞ்சிற்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும் படி க்ருஷ்ணனுய் வ ்து நடாடி ஆனையின் யில் பூவிடுவித்துக்கி ாண் டாற்போலே இங்கேவந்து புருபுண்டரீகர் பூவிட நெஞ்சு னியனுய்க் கண் வளர்ந்த னை ான் காணப்பெற்றேனென்கிறனென்று அவதாரிை .

தாண் ' என்ற பத ாஸைை (தாரகனுமாய்) என்றது. (பெறுதற் ரிய) என்றத்தாலே க்ஷீராப்திநாதனைக் ாண் கக்கா க் கடலே யிறை ்கத்துடங் கின ஸ்ரீபுண்டரீ ர்க்கு அபேக்ஷித்தபோதே போ க்கூடாமை ஸூசிதமா யிற்று. அப்படி பெறுதற் ரியவஸ்து கிடீர் இ ே ன்காணச் சாய் ்தருளிற் றென்று ருத்து. 'பரிவாய்நின்டசீரானை" என்றது ்குத் தாத்பர்யா ்தரத் தக் ாட்டாநின்றுகொண்டு "எம்மானை ' ன்றது ்கு உட் ருத்தருளிச் செய்கிறார் (ஸப்ரமாதித்யாதி). எழுந்த ' ன்றத் தப்பற்ற வருளிச்செய் கிறார் (பரிணை மத்யாதி). ' மூனைத்து" என்றபதத்திலே ோக்ா ரு ளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (க) ஆ ாராயஸுத்தாய நித்யாய ' எ ்னப்படுகிற வஸ்துவு ்கு இ ்ன் சொல்லப்போ மோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தமித்யாதி). விவரி ்கிறார் (வஸ்து வித்யாதி). ஸர்வேச்வரன் சேஷியாை யாலே தத்ஜ்ஞாகாஜ்ஞா ்கள் சே தனுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ ்களு ்குறுப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ருஹணீயரு கிறான் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொல்லக்கூடுமோ ென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனவனுக்கித்யாதி). மூனைத்தெழுந்த' என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (உத்பத்தியித்யாதி). (அங்கே) தொண்டர்ஹ்ருத யத்திலே. (அது ்கு) உத்பத்திவ்ருத்தி ரூண்டானை க்கு. (கரும்பினை) என்ற நந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாதியென்றுசேஷம். ட்டியை, தேனை என் ரூற்போலே சொல்லாதே " ரும்பு" என்றத்தாலே போக்யதாதிசயம் தோ ற்றுமோவெ ்ன வருளிச்செய்கிறார் (கட்டியித்யாதி). ' தீங்கரும்பு" என்று விசேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸ்தாநாபிஷிக்தமானதென்றுகருத்து. மிகு

(க) வி - பு - க் - ா - க்.

படியென்னென்ன (பெருக்கவித்யாதி). இத்தால்கட்டியேயாயிருக்கும் கரும்புண்டாகில் அதுஉத்தரோத்தரம் ஸாதிக்யத்தோடே யிருக்குமென்றதாயிற்று. (நிலம்) தொண்டர்சிந்தை. "போதேற்றினை" என்றதாலே ஆத்மகுணமான சௌர்யகுணயோகம் சொல்லுகையாலே, அந்த குணவிசிஷ்டன் திருமேனியைப் பொற்குன்றின் ஸ்தானத்திலேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அந்த ஸிஷ்மமித்யாதி). "குன்று" என்கையாலே - நிஸ்சலதையும் தோற்றுகிறதென்றதுக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி). (க):"வ்யக்ராயாமஷதஸ்யாம்ஸ கர்ஷமாண உலூகலம்। யமளார்ஜுனயோர்மத்யே திர்யக்ஸ்தமுலூகலம்। பக்நாவுத்துங்கசாகாக்ரௌ தேநதௌயமளார்ஜுனௌ। ததஃகடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பர°. ஆஜகாம வ்ரஜஜநோ ததர்சச மஹாத்ருமௌ। பக்நஸ்கந்தௌ நிபதிதௌ பக்நசாகௌ ஸமஹீதலே। நவோத்கத ஸ்வதந்த்ராம்ச ஸ்மிதஹாஸஞ்ச பாலகம்' என்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களில் "ஸகடகடாசப்தஸமாகர்ணநதத்பர' என்றது வ்ரஜஜநத்துக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் கிட்டவிருந்த க்ருஷ்ணனுக்கு மிதொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே "ஸ" உலூகலம் - கர்ஷமாணஃ - ததஃகடகடாசப்தஸமாகர்ணந ததத்பரஸ்ஸந் - மஹாத்ருமௌ - தத்ர்ச - வ்ரஜஜநஸ்சதாத்ருஶ ஆஜகாமததர்சச." இத்யந்வயோவிவக்ஷித . (இடர்ப' டு) ஆஸ்ரிதரிடர்பட்டென்றபடி. (வரவும்) தானிருக்குமிடத்திலே வரவு மென்றபடி. (வரவும்) என்றவநந்தரம், காணும் என்றுசேஷம். (இவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ... ... ( )

ழ. பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்

பொய்ந்நூலுமெய்ந் நூலென்றென்றுமோதி

மாண்டவத்தம் போகாதே வம்மினென்னை

யென்வணங்கப் படிவானைக் கணங்களேத்தும்

கிண்டவத்தைதக் கருமுகிலை யெம்மான்றன்னை

கின்றவூர் கித்திலத்தைதத் தொத்தார்சோலைக்

காண்டவத்தைதக் கனலெரிவாய் பெய்ஞித்தானைக்

கண்டதுகான் கல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (ஒ)

(க) வி - பு - ஸ்ரீ - சு - கச.

பதம.	உரை.	பதம	உரை.
அவத்தம்	வ்யர்த்தமானசிலகார் யங்களை	கீண்டஅத்தை	அபரிச்சேத்யனை அ வ்வஸ்துவாய்
தூண்டு	எறிட்டுக்கொண்டு	கருமுகிலை	ளமேகம்போன்ற
பிறர்க்கு	தண்ணியர்க்கு		திருநிறத்தை யுடையனுய்
அடைந்து	(அவர்களைப்)பற்றி		
தொண்டுபட்டு	அடிமைகள்செய்தும்	நின்றவூர்	திருநின்றவூரில்
பொய்	மித்யையான	நித்திலத்தை	மூத்துத்திரள்போலே
நூலை	பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை		குளிர்ந்தவடிவை வ
ஓதி	கற்று (அவற்றை)		யுடையனுய்
மெய்நூலென்று	மெய்யான அர்த்தங்	தொத்து	பூங்கொத்துக்கள்
	களென்றுநம்பி	ஆர்	மிக்கிருந்துள்ள [ன
மாண்டு	மூடந்து	சோலை	சோலையையுடைத்தா
அவத்தம்	வ்யர்த்தமே	காண்டவத்தை	காண்டவவனத் த
போகாதே	போகாமல்	கனல்	ழ்வலிக்கிற
வம்மின்	(உஜ்ஜீவிக்கும்படி) வாருங்கள்.	எரி	அக்நியினுடைய
		வாய்	வாயிலே
எந்தை	எனக்கு ஜநகனுய்,	பெய்வித்தானை	ப்ரவேசிப்பித்த
என்	என்போல்வார்க்கு	மம்மான்றன்	ஸர்வேச்வரனை
வணங்கப்படு	ஆச்ரயிக்கலாம்படி	னை	
வானை	யெளியனுய்,	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து	நான்ண்
ணங்கள்	அறிவுடையாரின்திர	டது.	(2)
	ள்களாலே		
எத்தும்	எத்தப்படுமவனுய்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பூண்டவத்தம்) (அவத்தம்பூண்டு) வ்யர்த்தமான கார்யங்களை ஏறிட்டுக்கொண்டு. †ஸாத்விகரோட்டை ஸஹவாஸமும் †ஸவதிக புருஷார்த்தங்களைப் பெறுவனுமென்னு மதுவும் தவிர்ந்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு. (பிறர்க்கடைந்துதொண்டுபட்டு) †அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்தவிஷயத்திற்போலே யிருக்கத்தாழ்வு செய்து. அலைவ்யரை ஸேவித்து (பொய்ந்நூலையித்யாதி) விப்ரலம்பகராயும் ப்ராந்தராயுமுள்ளவர்கள் தந்தாமுடைய புத்தியாலே வரைந்த சாஸ்த்ரங்களை திக சாஸ்த்ரம்போலே யிருக்க †ஆதரித்தப்யஸித்து பின்னை அவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருந்தபடியை ஆராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாசமில்லாதபடி முடிந்து. (அவத்தம் போகாதே) இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமே போகாதே (வம்மின்) கெடுவிகாள். கடுக வந்து நில்லுங்கோள். (எந்தையென் வணங்கப் படிவானை) எனக்கு ஜநகனுய் எனக்குச் சென்று ஆச்ரயிக்கலாம்படி சிலவாலுயுள்ளவனை. (கணங்களித்யாதி) அறிவுடையார் திரளாய் நின்றேத்து

கிற அபரிச்சேத்யமான அந்த ஸ்துை . †அன்றிக்கே (நீ ட த் தக் கருமுகிலே) ான்றாய் நீ ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல் (ம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற து றயிலே யாயிற்று இவரும் தோற்றது ( ) மத்த நவிஹாஸ்ர திமர்த்தம் ஸவிதாவித்தா '. (கின்ற ஹரித்யாதி) திருகின்றஹரிலே கிற்கிற ரமஹாரமான † முத்துத்திரள் போலே யிருக்கிற னை. (தொத்தாரித்யாதி) † தொத்தார்த்திருந்து ள்ள சோலையை யுடைத்தான காண்ட ந்த் தக் † கனன்று ொ ண்டி ருகிற அக்நி யின் ாயிலே ப்ரவே சிப்பித்தவனை. அர் ாந ஹம் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தெறிட்டு வினையாடாகிற்க அ ங்கிபக ான் பசித்தேன்' எ ன பின்னை அக் ாட் ட அ னுக்கு விரு ந், ா விட்டுக் கூடகி றுபுஜி ப்பித்தானிறே இந்த்ரன் ே ாபத் தாலே வர்ஷிப்பி க அர்ஜுநன் சர கூடமா ட்ட மேலே வழி ந்து போயிற்றிறே (டத) † ாட்டுத்தீயிலே ர்ஷித்தாற்போலே ோவுபடுகிற ஸம் ாரத்திலே ா ப்பெற்றே ... (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (பூ ட த்த மித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி , ஸ்பெருமானு டய நிரதிசயபோக்ய த யயு விரோதி நிரஸ சீல த ய யும் சொல்லாகிற்கச்செய்தே ஸம் ாரிகள் அப்ராப்த விஷய களிலே தொ ண்டுபட்டுப் போகாநின்றார்கள் ஆகிலு விடமாட்டாத ாருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மு தக ண்டமா வென்று தி ண்டிகொள் து.

(விவரணம்). (ஸாத்வி ரோடித்யாதி). 'பிறர் குத்தொ டபெட்டு பிற ர அணை ந்து'' என்றந்வயித்துத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத் யாதி). 'என்றெ று'' என்கிற வீப்ஸையாலே பலிதம் (ஆதரித்து) என்றது. பாடாந்தரத் த த்யோதநம்பண்ணுகிறார் (அன்றி ே யித்யாதி). நித்தி லம்'' நிஸ்தலமாய் (முத்து) ன்றது. (ொத்து) - பூ கொத்து. (ன் று) ஜ்வலித்துக்கொண்டி. முன்புகாட்டுத்தீயை வினைத்தவன்றானே இப்போது ாட்டுத்தீயை யணைக் கக்குக் றுமுகிலாய்க்கிட கிறா ான் கண்டேன் என்னும் ப்ரக்ருதோபயோ த்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீயித்யாதி). ()

மூ. உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறு
யுலகுய்ய நின்றாயென யன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்த னைக் கன்றுமேய்த்து
வினையாட ல்லானை வணாமீகானில்

(க) ரா - கி - கூ - கதி.

தடம்பருகு கருமுகிலைத் தஞ் சா யி
தவநெறிக்கோர் பெருநெறி ய யங் ாக்கும்
நம்பரிமே கற்கினையாான் க நகொ டே
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (கூ)

டதம	உ ர.	பத .	உ ர
உடம்பு	சரீரத்தினு டய	பருகு	த ணீர்அமுதுசெய்
உருவில்	ப்ரகாரத்திலே		யுமவனுய்,
மூன்று	மூ றும் [க	ருமுகிலை	காளமே ஸத்ருச
உலகுஉய்ய	லோ ரக்ஷணார்த்தமா		னுய்,
ஒன்றுய்	ஒருபடியாய்	தஞ் கோயி	தஞ் சமாமணி
மூர்த்தி	ஸ்வரூபம்	ல்	க்கோயிலில் எழு
வேறுய்	வேறுபட்டு		தருளிநிற் ம
நின்றுனை	நிற்குமவனுய்,		னுய்,
அன்று	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்	தநெறி கு	(தன்னைக்கிட்டினை க்
பேய்ச்சி	பூதநயு டய		குச்செய்யும்) பா
விடம்	விஷங்கலந்தபாலை		யங் ரு குள்
பருகு	குடித்த	ஓர்பெரு நெ	ருபெரிதான நெறி
வித்த ன	விஸ்மயநீயனுய்	ய	யாயிருப்பவனுமாய்
று	ன்றுகளை	ாக்கும்	க கே ாக களையு
மேய்த்து	மேய்த்து	டு	ாக்ஷிக் கக்காக
விளையாட	ல் விளையாடுகைக் ாக		மிக்கே த் தயு
லாளை	த தரித்த னுய்		டய
ரமீ	மலைமேலுள்ள	பரிமேல்	குதி ரயின்மேலே
கானில்	ாடு ளிலே	ற்கி ய	ல்க்ய தார ெய்
தடம்	தடா களி		தருள்ன ன
	று ள் இறங்கீர்கள்	கடி	ாவலையுடைய
	குடிக்கும்படி தா	பொழி	பொழிலாலே
	மூன்றே யிற	சூழ்	சூழப்பட்ட
	கி கையை மூதுகி	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து	ான் ண்
	வே ட்டிக்கொ	டகொ டே.	(கூ)
	டு)		

வ்யா. -மூ றும்பாட்டி. (உடம்புருவில் மூன்றுன்றுய்) உடம்பினு டய படியில் உடம்பினுடைய ப்ர ாரத்தில், மூன்று மொன்றும்படியை யுடைத்தாய். †ஸ்வேந ரூபே நின்றும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தராத்மா ாய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே சர்ரமாமிடத்தில் †ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்.†(மூர்த்திே றுய்)†ஆனால் மூன்று மொ குமிறே. (க)[யேஷ ஸாம்ய ஸத்மன யேஷாம்ஸாம்யே ஸ்த்தி

(க)

தம்மஃ] முன்பே ஐக்யம் சொல்லினை ;த்துப் பின்னை ஸாம்யம் சொ
ன்னனிறே. † இப்படி நிற்கிறதுதா னெதுக்காக வென்னில்; ஸ்ரு
ஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக வாயிற்று
இப்படி நிற்கிறது. (அன்றுபேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகனை) ஸ்ருஷ்
டமான ஜகத்திலே க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துப் பூதனையுடைய
விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனனவனை. இங்கு விஸ்மய மென்
னென்றால் முலைவழியே ப்ராணனும் மாளும்படியாக விஷத்தைப்
பருகினபடியைச் சொல்லுதல். அன்றிக்கே, அவள் தாய் படிவுகொ
ண்டு வரச்செய்தேயும் முலைப்பால் விசேஷத்தாலே வேற்று முலை
யென்றறிந்து புஜித்தபடியைச் சொல்லுதல். (கன்றித்யாதி) (க)
† ஸர்வஸ்யஜகதம்பாலா வத்ஸபாலாபபூவது.-ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலைள த்ஸ
பாலைள பபூவதுஃ' (வாயித்யாதி) இவ்விடத்துக்கு பட்டரரு
ளிச்செய்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே. †இவ்விடத்துக்கு ஜ்யரருளிச்
செய்யாகிற்க பிள்ளை அழகிய மணவாளப்பெருமாளரையர் ஸ்மரிப்பி
த்தருளின வார்த்தையாயிற்று. †''மலைமேல் †காட்டிலே யுண்டான
தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயிளைத்துவந்து தண்ணீர்
குடிக்கப் புக்கால் இளங்கன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னே
யிறங்கிக்குடிக்க பயப்படுமே அத்தை நீரூட்டுகைக்குத் தான் பின்
னே கையைக்கட்டிக் கவிழ்ந்து நின்று தண்ணீரமுதுசெய்யுமாயி
ற்று . †ஜாதிப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொன்னபடி (தஞ்ஞச
யித்யாதி) ஜகத்தினுடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய ஏற்றத்தை
யுடைய தஞ்சைமாமணிக் கோயிலிலே நிற்கிற. (தவநெறிக்கோர்
பெருநெறியை) ஸ் ப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெருநெறியா யுள்ளவனை.
†வழிதப்பி (உ) * சிறுகானெறியே போனலும்தன்பக்கலிலே கூட
ப்ரவேசிக்கும்படி யிருக்கை.†வ்யபிசரியாத ஸாதரமென்றபடி.(வை
யமித்யாதி)†ஜகத்தையடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய வேகத்தை
யுடை ய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே ப்ரதிபக்ஷ
த்ததைத் துகைத்துப் பொகடும் வடிவையுடையவனை. பரி செலவு;
கடிதான செலவை யுடைத்தாய் மேலானபரியை. (கடியித்யாதி)
† ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கக்கடவ னிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷண
த்துக்கு நானிப்போது விஷயபூதனனே னென்கிறார். (ங)

(க) வி - பு - நி - கூ - ஙஇ. (உ) பெரி - திரு கூ - உ - அ.

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (உடம்பித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ம்மின்" என்று ஸாமாந்யேந அழயாகிற்சச்செய்தேயும் அவர்கள் பரதத்வ நிர்ணயம் பிறவாதார் சிலரும் விரோதிக்கஞ்சிக்கிடப்பாரும் பசுப்ராயரான எனன ரகூஹிப்பனே. என்றிருப்பாரும், உபாயநிர்ணயம் பிறவாதாரும், லீலரஸாஸ்வாதநருமாயிருப்பாருமாகையாலே பேசாதிருந்தார்களென்று அவனுடைய படிகளை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி கண்டுமெள்வது.

விவரணம் (ஸ்வேநேத்யாதி). (ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்) என்றது - தன்னுடைய திருமேனி தனக்கு விதேயமனறபோலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தனக்கு விதேயராயிருப்பார்களென்கை. இத்தால், (க) 'ब्रह्मविष्णुशिवात्मेति तां संज्ञां जनार्दनः एव याति ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ஜநார்த்தநஃ எனவ யாதி" என்னும்படியே மூன்றுவடிவுமவனுக்கே சரீரமாகையாலே, ஐக்யம்சொல்லிற்றுயிற்று. ஆனால் த்ரிமூர்த்யைக்யவாதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன. (மூர்த்திவேறுய்) என்று மூலத்துக்கவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திசப்தம், ஸ்வரூபபர ஆக ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஜீவஸ்வரூபங்களும், எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் வெவ்வேறுயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் சரீரபூதரென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறுகில் சாராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸாம்யம்சொல்லலாமிதேயென்று த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதியினுடைய வார்த்தனையக் கிளப்புகிறர் (ஆனலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்த கதநமுகேந பரிஹரிக்கிறர் (யேஷாமித்யாதி). ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ருஷிசொன்னல் இரண்டும்முக்யமாக்கி டக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் சரீரசரீரி பாவத்தால் ஐக்யமும்மெள்ள வேணுமென்று கருத்து. ஆக ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே ஸ்வரூபைக்யவாதமும் ஐக்யம்சொல்லுகையாலே கேவலஸாம்யவாதமும், அர்த்தாத் அதிக்ராந்தவாதமும் நிரஸ்தமாயிற்று. ஆனல் ஸாம்யந்தோன்ற நிற்கைக்கு ப்ரயோஜநமேது? என்று ஜிஜ்ஞாஸை ப்ரஸ்நாநுவாத பூர்வகம் ப்ரயோஜநத்தன்னையருளிச்செய்கிறர் (இப்படியித்யாதி). கார்யத்வாரா வந்த ஸாம்யமித்தனை போக்கி ஸ்வரூபஸாம்யமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் 'உலகுய்யநின்றனே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்சொல்லிற்றுயிற்று. "உலகுய்யநின்றனே" என்றதைக் கடாகூஹித்து "கன்று" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஸ்யேத்யாதி). இத்தால், அகிலஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகள்தவே ஸஜாதீயனவன் கன்றுமேய்க்க இனையனாய் வந்தானென்றதாயிற்று. கன்றுமேய்க்கையோடு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளோடு வாசியற இவனுக்கு விளையாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்திதா னெங்ஙனேயென்ன; (இவ்வி. த்துக்கு ஜீயரித்யாதி). பட்டர் ஸ்ரீஸுக்தியை நஞ்சீயருக்கு அரையர் ஸ்மரிப்பிக்கையாலே அநேகம் மூதலிகளும் கேட்டிருப்பர்களென்று கருத்து. அந்த ஸ்ரீஸுக்திதன்னை

(க) வி - பு - க - உ - ஸுஅ.

யருளிச்செய்கிறார் (மலைமேலித்யாதி). கானில்" என்றதினர்த்தம் (காட்டிலே) என்றது. பருகு" என்றுல்லையாலே தானேபருகலாமே "பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமது தோற்றும்படியென்னென்னில் 'முகில' என்றத்தால் - படிந்து வருகைதோற்றும் அத்தாலே இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்தென்னென்ன (ஜாதியித்யாதி). பெரு என்றதுக்கு ாஸ ந (வழிதப்பியித்யாதி). (ானைறி) காட்டுவழி. உபாயாந்தரம். 'ஓர்' என்றதுக்கு பாவம் (வ்யபிசரியாதவித்யாதி). (கடுமையை) - வேகத்தையுடைத்தான, பரி-குதி ரே லேயிருக்கிற, கல்கியென்றும் கடுமையானநடையையுடைய மேலான பரி-குதிரையாயிருக்கிற கல்கியென்றும் த்விவிதமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தையித்யாதி ாக்யத்ரயத்தாலே). இனிமேல் செய்தருளுகிற வதாரமன்றோவது 'கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்' என்னும்படியெங்ஙனேயென்ன (ஜகத்தையடையவித்யாதி). ... ... (ந)

மூ. பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளைதனப்
பிணைமருப்பில்கருகளிற்றைப்பிணைமாநோக்கில்
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
யந்தணர்தமமுதத்தைக்குரவைமுன்னே
கோத்தானைக்குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (ச)

பதம.	உரை.	ட மம.	உரை.
தாய்	தாய் முடிவு கொண்டு	அமர்ந்த	தரித்திருந்த
பே ய	பூதனையுடைய [வந்த	கோவை	நிர்வாஹகனுய்
முலை	ஸ்தநத்த	அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணர்களுக்கு
உண்ட	அமுது செய்தருளின	அமுதத்தை	அம்ருதம் போலே
பிள்ளைதன்னை	பாலனுய் [ணைந்த		போக்யனுய்
பிணை	ஒன்றுமுடொன்று பி	முன்னே	முன்பொருகால்
மருப்பில்	கொம்புகளையு டைய	குரை ே ாத்	பெண்களோடு கை
கரு	கறுத்த	தானை	கோத்துவிளையாடி
களிற் ற	யானையோடொத்த		னவனுய், (பின்பு)
	வனுய்	குடம்ஆடு	குடக்கூத்தாடின
மான்பிணை	மான்பேடைபோன்ற	கூத்தன்றன்னை	விலாஸசேஷ்டிதங்க
ே ாக்கில்	விழியையுடைய		ளையுடையனுய்,
ஆய்த்தாயர்	இடைத்தா ாரான		(இந்த ' பசிக்
	யசோதை யுடைய		கோபத்தாலே வர்
தயிர்	தயிரையும்		ஷிப்பித்தவன்று)
வெண்ணெய்	வெண்ணெனை யையும்	கோகுலங்கள்	பசுத்திரள்கள்
	அமுதுசெய்து	தளராமல்	நோவுபடாதபடி

குன்றம் ஏந்தி காத்தானை எம்மானை

போர்த்தகமென் னும்மலையை கரித்து ரகூஷித்தவனுய், என்னை அடிமைகொ ண்டவனை னைர் வேய்ர்வரனை

கடி பொழில் சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண் டு பரிமளம்மி க சோலையாலே சூழப்பட்ட கொண்டேன். (சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பேய்த்தாயைமூலையுண்ட பிள்ளை தன்னை)†பேயானவள் தாய்வடிவுகொண்டு ரத் தாய்ப கல் பண்ண க்கடவ விருப்பத்தை அவள் பக்கலிலேபண்ணி அவள் மூலையை "; ட மௌக்த்யத்தை யுடையவனை (பிணையித்ய தி) பிணை த மருப்பையுடை ய கருங்களிறுபோலே இனியசேஷ்டிதங்களை யுடை யவனை. பிணைமருப்பு ' என்கிறவித்தால் செருக்காலே மிகைத் தத் திரியும்படியைச்சொல்லுகிறது. (பிணையித்யாதி) மான்பே டைபோலேயிருக்கிற நோக்கையுடைய, ஆய்த்தாயருண்டு இடை த்தாயர் - யசோதைப்பிராட்டி அ ள் ஸ்பர்சித்த ண்ணெணையை யும் தயிரையும் அமுதுசெய்து ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுடைய த்ர யமே தனக்கு தாரகமாக விரு தசெயலாலே †லோகத்தையடைய எழுதிக் ொண்ட னை (அந்தணர்தமமுதத்தை) அச்செயலாலே ப்ராஹ்ம ஜாதிக்குத் தாரகனை னை. (குரை யித்யாதி) †சிலர்கா கட தன்றிக்கேயிரு கிறவித்தை எல்லார்கண்முகப்பே திருக்குர னை கோத்த னை. (குடமாடியித்யாதி) † இப்படி சிலர்கண்டு போ கையன்றிக்கே கண்டுகாணுதாரும் காணும்படியாகக் காட்டின னை பசுத்திரள்களானவை ர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி தோற்றிற் றொரு மலையைப் பிடுங்கி நோக்கினவனை. (எம்மானை) த னுடைய ரகூஷணத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக எழுதிக்கொண்ட னை.†(கண்டித்யாதி) அவன் ரகூஷகனென்றறியப்பெற்றேன் எனக் கொருகுறை யுண்டோவென்கிறார். ... ... (சு)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி). உலகுய்ய ப்ரஹ்மருத்ரர் ள் நடு வே விஷ்ணுவாயிருந்தவனே இடையர்நடுவேயும் கன்றுமே ய்க்க க்ருஷ்ண னுய்வந்தான் என்றுநின்றீர், அதுக்கடையாளமென்னென்ன· அவனுடை ய அதிமானுஷசேஷ்டிதங்களைக் கேளீர் என்று அவற்றை யநுஸந்திக்கிறாரென் ன்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பேய்த்தாய்மூலையில் விஷத்தோடு ஆய்த் தாய்கையில் வெண்ணெணையோடு வாசியில்லாமல் உண்டபடியும் ப்ரஹ்மவித்துக்க

ளோடு இடைப்பெண்களோடும் ஒருநீராக ராசியின்றிக்கே கலந்து போக்யதையும் குடமெடுத்ததோடு குன்றமெடுத்ததோடு வைஷம்யமில் ராதேசெய்த செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிறேயென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளையென்றதே தன்னை' என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தாழ்மை யத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (பேயானவளித்யாதி). 'ரோ ணை'' என்றதின் தாத்பர்யம் (லோகத் தயடையவெழுதிக்கொண்ட வனை)என்றது. முன்பே யென்ற பதப்ரயோ தாத்பர்யம் (சிலாத்யாதி). தன் னை'' என்றபதத்தாலே குடக்கூத்தில் அத்விதீயத்வம் தோற்றுகையாலே ராகக் காணவருகை நிச்சிதமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). 'டேன் என்றதே 'கண்டு ண்டே' என்றதுக்கு வாஸனை (அவ னித்யாதி). ... ... (ச)

மூ. பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனையாலிலையில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானையிலங்கொளிசேர்மணிக்குன்ற
வீரர் டுமால் ரைத்தோளம்மான்தன்னைத்
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள்தோய்ந்துதிர்ச்சென்றப்
பொய்யரை ாய்புகப்பெய்தமல்லர்மங் க்
காய்ந்தானையெம்மானைக்க டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (நி)

பதம்.	உரை.
திரி	உருளுகிற
சகட	சகடாஸுரன்
பாறி	சிந் ம் பிந்நமாய்
வீழ	விழும்படி (திருவடிக ளாலே)
பாய்ந்த னை	உ தத்தவனுய்
பால னுய்	சிறுபிள்ளையாய்
ஆலிலையில்	வடதளத்திலே
பள்ளியி பம்	நித்ரா ஸுகத்தை
ஏய்ந்தானை	அநுபவித்தவனுய்
இலங்குஒளி	மி கஒளியை
சேர்	ஸை த்தான
மணிக்குன்று அ ன்ன	ரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவழகையும்
மால் ரை	பெரித ய் [ண மலைபோலே த்ருடமா
ஈரிரண்டுதோள்	நான்குதிருத்தோள்க ளையுமுடைய
அ மான்றன் னை	ஸர் சேஷியாய்

பதம	உரை.
நிலமகள்தோள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யி ன்திருத்தோளோ
தோய்ந்தானை	கலந்தவனுய், [டே
துதில்செ று	பாண்டவர்களுக்கு த் தூதனுய்ச்சென்று
பொய்	தூர்யோதநன்பொய் யாஸநமிட்ட
அவ்வ றவாய் பு	அந்தநிலவறையிலே ருஷ்ணனைப்ரவே சி ப்பித்தநலியவே ணுமென்று[வைத்த
பெய்த	க்ருதஸங்கேதராக் கி
மல்லர்	மல்லவர்க்கத்தை
மங்க	முடியும்படி
காய்ந்தானை	சீறியருளினவனுய்,
எம்மானை	ரக்ஷகஸ்வாமியான வனை

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசய னத்து கண்டுகொண்டேன். (ஞ)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி) பிள்ளைபைத் தொட்டிலிலே ளர்த்திச் சகடத்தை ரவிழுத்துளை த்துப் போ ணைக்கள் அதிலே அஸுரர் ளாவேசித்து 'து நலியப்புக, (க) ஸ்தன்யார்த்தீப்ரருரோதஹ ஸ்தங்யார்த்தீப்ரருரோதஹ' என்கிற படியே மூலைவரவு தாழ்த்துச்சீறித் திரு டி ளாலே பாய்தான். அதுக் கிலக் ாய் முடிந்துபோனர் ள். †உருகிற சகடமா து பாறிப் போம்படியாகப் பாய்ந்த னை. (பால னித்யாதி) அத்யந்த முக்த ணைய் ஒருபவணை வாலிலையிலே விழு காடுபாராதே நிக்ராஸு. மது பவித்த னை. (இலங்கொளியித்யாதி) மிக்க வொளியை யுடைய நீல கிரிபோலே யிருக்கிற திருத்தோள் ள் நாலையு மூ டையவனை. (அம் மான்தன்னை) அந்தசதுர்ப்பு னிறை ஸர்வ ஸ்ரு ரன். (தோய்ந் தானை நிலமகள்தோள்) ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோள்களிலே அவ காஹித்தவனை. (தூதித்யாதி) பா ட ர்களுக்குத்தூதணுப்ச்செ று, நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணும்' என்று †பதிபடை கிடந்தமல்லர் முடிந்துபோம்படிச் சீறினவனை. (எம்மானையித்யாதி) அந்தக்ருத்ரிமத்தைத்தப்பி என்னை யெழுதிக்கொ ள்வனை (நு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி). தா யப்போலே வந்த பே யப்போலன்றிக்கே தாய்தாே ர லாகவைத்த சடத் தக் ாலாலே தள்ளின பிள்ளைகிடீர். உல க யெல் ாம் யிற்றடக்கிப் பள்ளி கொள் ளும் பிள்ளை, அ ன் ஆஸ்ரிதர்க்குக் கயாளாய் விரோதி னைக் காணில் சீறும் ஸ்வபாவன் அவனை நான் ண்டேன், நீங் ளும் கண்டு ஆஸ்ரயியு கோளென் கிறரென்று அவதாரிகை கண்டு ொள்வது.

(க) 'கதாசிச்சகடஸ்யாதஸ்யாயாே மதஸுரஸ்ய ச சிக்ஷேபசரணாவூர்த்வம் ஸ்த ஸ்யார்த்தீப்ரருரோதஹ தஸ்யபாதப்ரஹாரேணசகடம் ர வ்ருத்தம் வித்வஸ்தகு ஹ ணம் தத்வி பரீதம் பபாதவை-கதாசிச்சகடஸ்யாதஸ்யாயாே மதஸுரஸ்ய சிக்ஷேபசரணாவூ ர்த்வம்ஸ்தன்யார்த்தீப்ரருரோதஹ தஸ்யபாதப்ரஹாரேணசகடம் பரி ர்த்தி தம் \ வித்வஸ்தகும்ப பாண்டம் தத்விபரீதம் பபாதவை' எ று ப்ரமாணசே ஷம். தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார். (ஊருகிற வித்யாதி). (பதிபடை) அந்த ஸ்த்தாநத்திலே கிடந்த ஸே ந. துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டு க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்க்கத் த க்ருதஸங்கேதராக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ... ... (நு)

(க) வி - பு - தி - சு - க.

சூ. கிடந்தானைத்தடங்கடலுள்ப ங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரிய தனி பின்னே
படர்ந்தானைப்படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப்பாரிடத்தையெயிறுகீற
விடந்தானைவளைமருப்பினைமாகி
யிருநிலனும்பெருவிசும்புமெய்தாவண்ணம்
கடந்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் டல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (சூ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தடம்	பரந்த	வளை	வளைந்த
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே	மருப்பின்	ெ ாம்பையுடைத்தா
பண் ள்	திருவனந்தாழ் ான்	ஏனமாகி	வராஹமாய் [ன
	படத்தின்கீழே	இடம்பா ர	பரந்தபூமியை
ே வி	பொருந்தி	எயிறு	திருவெயிற்றிலே
கிடந்தானை	க வ்ளர்ந்தருளின	கீற	கிழியும்படி [ணய்
கிளர்	கிளர் து [ணய்	இடந்தானை	ஓட்டிவிடுவித்த
பொறிய	நாநா ர்ணமானபுள்	இருநிலனும்	மஹத்தானபூமியும்
	ளிகளையுடைய	பெருவிசும்பும்	பெரியஆகாசமு
மறி	மான்குட்டியானது	எய்தாவண்ண	போராதபடியா ள
திரிய	அ கேயி கேஸஞ்ச		ர்ந்து
	ரிக்க	கடந்தானை	லோகத் தத்திரு
அதனின்பின்	அதி பின்னே		டி ளாலே அளந்து
னே			கொண்ட ணய்
படர்ந்தானை	தொடர்ந்துபோனவனை	எம்மானை	என்னையடிமைகொ
படு	ஒரு ாநின்றுள்ள [ய்,		ண்டவனை ஸர்வ
மதத்த	மதஜலத்தையுடைய		ப்ரகாரனை
களிற்றி	கு யாபீடத்தி	டிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தல	
ெ ாம்பு	கொம்பை [ணய்	சயனத்துக் கண்டுகொண்டேன். ( )	
பறித்தானை	பிடுங்கிப்பொ ட்டவ		

வ்யா. ஆரும்பாட்டி. (கிடந்தானை) † க வளர்ந்தருளுகைக் கீடான பரப்பையுடைத்தான டலிலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே. (மேவி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் கிளப்பி ெ ாண்ணுத படி கண்வளர்ந்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ண மான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியைப் பிராட்டி பிடித் துத்தாவேணும்' என்ன துஷ்ட ம்ருகமாகையாலே அது அங்கே யிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதி பின்னே † அடிதீயப்போனவனை. †பிரா ட்டிபிரிவு விளையும்படி பாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மத்த த்திலுடைய ெ ாம்பைக் † குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸந

பிடி கின னை. (பாரிடத்தையித்யாதி)† னைந்த கொம்பையுடைய வூஹா ராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமி யத்திருவி யிற்றூலே கிழியும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ யாபரித்தபடி சொல்லு கிறது. (இருநிலனித்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதி ள் போராதபடியா வளர்ந்து லோ த்தை யளந்துகொண்ட னை. (எம்மானை) எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வை த்த நீர்மையாலே ன்னை யெழுதிக் கொ டவனை (க டுகொண்டேன்) அவன்றனே திரு டி னைக் கொ டுவந்து வை த்தவன்று தப்பினேநான் இன்று இ ே கா ப் பெற்றேனென கிறார். ... ... (சு)

அநு. ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தாவனையித்யாதி). * பாலகனையாலிலையிற் பள்ளிகொண்டவனே யன்றிக்கே, *(க) பாற்கடலுள் பாம்பணைமேல் பள்ளிய மர்ந்து பல அவதாரங்கள் செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று ஸங்கதி ண்டு கொள்வது.

பண கள்' என்றது - லக்ஷணயா திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிற தென்றதாய் தடங்கடலுள் பணங்கள் மேவி கிடந்தாவன' என்று அ வயித் துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ன்வளர்ந் திதியாதி). பொறி - புள்ளி ள். மறி மான்குட்டி (அடிதீய) அடிதெரியாதபடியென் . அதனின் பின் படர்ந்தாவனையென்றதே 'பின்னே' என்றதுக்குத்தாத்பர்ய (பிராட்டியித் யாதி). (குப்பைக்கீரைபோலே) என்றது- பறித்தாவன' என்றபத ாஸை. வமருப்பினைனமாகி - பாரிடத் தயெயிறு கிறவிட தாவன." என்று அந் யாநுகுண மர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (வந்தவித்யாதி). ஆக இப்பாட்டில் திருவனந்தாழ்வாலேடு பிராட்டியாரோடு மது ரயிற் பெண் ளோடு ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரோடு பூமியிலுள்ளாரோடு ாசியற வெல்லார்க்கும் தன் னைக்கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனு டய பரார்த்த தையைச் சொல்லுகிறா ரென்றதாயிற்று. ... ... ( )

ஆ. பேணுதவலியரக்கர்மெலிய ன்று
பெருவரைத்தோளிறவெரித்தன்றவு ர்தே ானைப்
பூணுகம்பிளவெடுத்தபோர் ல்லோனைப்
பொருகடலுள் துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை
உளணுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை
யுள்ளுவாருள்ளத்தேயுறைகி ாஸனைக்
காணுதிதிருவேன்கண்டுகொண்டே
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (ர)

(க) நி - வாய் -உ-நி-எ.

பதம	உரை.
அன்று	ராவணன் கவிஞ்சினன்று
பேணுத	ஸர்வேச்வரனென்று ஆதரியாத
வலி	பத்தியுடைய
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்
மெலிய	இளைக்கும்படியா
பெரு	பெரிய
வரை	மலைபோன்ற
தோள்	தோள்கள்
இற	முறியும்படி
நெரித்து	கட்டிக்கொண்ட
அன்று	ஆச்ரிதனுனப்ரஹ்லாதனை நலிந்தவன்று
அவுர்கே னை	அஸுரர்கள்தலைவனுனஹிரண்யனுடைய
பூண்	ஆபரணங்களணிந்த
ஆ	மார்பை
போர்	யுத்தத்தில்
பிளவெடுத்த	பிளந்துபோகட்ட

பதம்.	உரை.
ல்லோனை	ஸமர்த்தனனுய்
பொரு	திரக்ஷிக்கப்பதத்தையுடைய
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
துயிலமர்ந்த	ண்வளர்ந்தருளின
புள்ளூர்தி	ருடவாஹனனுய்
பேய்முலை	பூதனையின் முலையிலு
ஞ்சு	விஷத்தை [ண்டான
ஊணை	காரகமா
உண்டான்றன்	அமுதுசெய்தருளின
னை	வனுய்
உள்ளூர்	பூதநாதிரஸநத்தைதனி
	னைத்துமீபெருமவர்களுடைய
உள்ளத்து	நெஞ்சில் [னை
உறைகின்றானை	பொருத்தமுடையவ
காணுது	நெடுநாள்காணுமல்
திரிதருவேன்	தேடித்திரிகிற
நான் கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்	
லைத் தலசயனத்துக்	ண்டு கொண்
டேன்.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பேணுதவித்யாதி) † ர்வேச்வரனென்று கொண்டு பேணுதே முன்கைமிடி காலே தோற்றின படி நடந்துதிரிகிற ராக்ஷஸாதியானது மெலியும்படியாக. (க) எங்ஙனேயுய்வர் தான ர் நினைந்தால்" என்கிறபடியே அச்சிறுக்கனைப் போலே சீற்ற மின்றிக்கேயிருப்பார் பிழைகு மித்தனையல்லது ஆஸுர ப்ரக்ருதிகள் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி ன்னைக்கடவதிறே. அப்படியேராக்ஷஸஜாதியானது மெலியும்படியாகப்ப ணி. அன்று பெரிய ரைபோலே யிருக்கிறதோள்களானை † இறும்படியாகக் †கட்டிக்கொண்டி. †ஆஸுர ர் கத்துக்கு நிர்வாஹகனைவனை ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான சரீரமிருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொகடியுத்தத்திலே மர்த்தனை னை. (பொரு) † அதுக்குறுப்பாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து ண்வளர்ந்தவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ரஹ்மாதிகள்கூக்குரல்கேட்டு அங்குநின்றும் பெரியதிருவடிதோளிலேயேறி அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (ஊணைகவித்யாதி) பூதனை தாய்வடிவு கொண்டுவந்து முலைகொடுக்க

(க) நி - எ - நி

அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க் கொடுத்தாற்போலே நானும் முலை யுண்ணவிடில் தரியாதாளைப் முலையுண்டபடி சொல்லுகிறது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்குத்தான் செவ்வியனைப்பரிமாறும்படியும் துஷ்டர்க்குத்தானும் அப்படி யிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. † பருவம் நிரம்பாதிருக்கச் செய்தேயும் பூதனை கையிலேயகப்பட்டு அத்தைத்தப்பிப்போகப்பெற்ற அதொன்றுமே யாயிற்று இவர்கள் நெஞ்சில் கிடப்பது. (காணுதலித்யாதி) † யாதநா சரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுத் தட்டித் திரிகிற நான் பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றுற் போலே காணப் பெற்றேன் (கடியித்யாதி) சாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்றால் காணவிருக்கையன்றிக்கே விடாய்த்த இந்நிலத்திலே காணப்பெற்றே னென்கிறார். ... ... (எ)

அநு. எழாம்பாட்டு. (கோணுதலித்யாதி) இப்படி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக இவன் அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினானென்னைச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்தாலே நெஞ்சுநெகிழாதேயிருக்கு மவர்களைக்குறித்து அச்சமூறுத்தினைக்காக, நீங்களவனைப்பேணுவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பேயராய்ப்போகிறீர்களென்னுமதுதோற்ற, ராவண ஹிரண்ய பூதநாநிரஸநங்களை யநுஸந்தித்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பேணுகை ஆதரிக்கையாய் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). (இறும்படியாக) முறியும்படியாக. "நெரித்து" என்றதினர்த்தம் (கடிக்கொண்டு) என்றது. ஸைகையாலே நெருக்கியென்றபடி. இவ்வளவும் ராவணவிஜயம்பண்ணின ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தம். "அன்றவுணர்" இத்யாதிக்கு-ஹிரண்யநிரஸநம் பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (ஆஸுரேத்யாதி). இங்ஙனன்றிக்கே பாட்டிலே இரண்டு "அன்று" என்றபதம் வேண்டாவிறே, ராமநரஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் தர்ம்யைக்யத்தாலே ஏகமாக உபந்யஸித்தருளினரென்று கொள்வது. (அதுக்கு) என்றது-ராவணநிரஸநத்துக் கென்றபடி. யத்வா - "மெலிய வன்று" என்று கீழ்கூட்டி, ராமாவதார பரமாகவும், "பெருவரை" இத்யாதியையெல்லாம் அழகிய சிங்கர் விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது (கட்டிக்கொண்டு) என்றது, (த்வந்த்வயுத்த) த்வந்த்வயுத்தபரம். (அதுக்கு) ஸாமாந்யேந விரோதிநிரஸநத்துக் கென்றபடி. இத்திருமொழியில், "பேய்ச்சிவிடம்பருகுவித்தகனை" என்றும் "பேய்த்தாயை முலையுண்டபிள்ளைதன்னை" என்றும், "ஊணைகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை" என்றும் முக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்கும தொன்முறைகயாலே, "உள்ளுவார்" என்றதுக்கும் இத்தை யநுஸந்திப்பாராகவே தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, அதுக்கு மேறத முகேநவருளிச் செய்கிறார் (பருவ

மித்யாதி). தட்டிதத்திரிணைகக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (யாதஹாசரீரம்போலே) என்றது. அதாவது - து ஷாநுபவம் பண்ணுகைக்கு எடித்த சரீரமாகையாலே இஷ்டஸாகங்கள் கிடையாதிதீறயென்கை. ... ... (ஏ)

மூ. பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப் பெருகினானைத்
தண்ணார்ந்த வார்புனல் சூழ் மெய்ய மென்னும்
தடவரைமேல் கிடந்தானைப் பணங்கள்மேவி
எண்ணரிய வெண்ணிறைந்த புகழினானை
யிலங்கொளிசேர் சரரவிந்தம் போன்று தீண்ட
கண்ணரிதாக் கண்ணாரக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இன்	இனிதான	தடவரைமேல்	பெரியமலையிலே
அமுதம்	அம்ருதத்தை(அஸுரர்கள் புஜியாத படி) [ண்டு	பணங்கள்	திருவனந்தாழ்வான் மேலே
பெண்ணாகி	ஸ்த்ரீவடிவைக்கொ	மேவி	பொருந்தி
வஞ்சித்தானை	அவர்களைவஞ்சித்த வனுய்,	கிடந்தானை	சாய்ந்தருளுமவனுய்,
அன்று	ஹிரண்யனுலே ப்ரஹ்லாதன் நோவுபட்டவன்று	எண்ணரிய	எல்லாராலும் எண்ணப்படுமவனுய்
பிறை	சந்த்ரனையொத்த	எண்இறந்த	அளவில்லாத
எயிறு	பற்களையும்	புகழினானை	கல்யாணகுணங்களை யுடையனுய்
அடல்	மிடுக்கையுமுடைய	இலங்கு ஒளிசேர்	மிக்கஒளியையுடையர்
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்	அரவிந்தம் போன்று	தாமரைபோலே தழ்ந்து
பெருகினானை	வளர்ந்தவனுய், [தாய்	தீண்ட	நீண்டிருக்கிற
தண்ணார்ந்த	குளிர்த்தியையுடைத்	கண்ணரிதாக்	திருக்கண்களையுடை யவனைவசீ
வார்	ஒழுகாநின்றுள்ள	கண்ணாரக்	கண்களின்விடாய் தீரும்படி
புனல்	ஜலத்தாலே	கண்டுகொண்டேன்	கடல் மல்லைத் தல சயனத்துக்கண்டுகொண்டேன்.(அ)
சூழ்	சூழப்பட்ட		
மெய்யமென்னும்	திருமெய்யமென்கிற		

வ்யா. எ டாம்பாட்டு. †"ஸர்வேச்வரனிருன் தன்னை ஆச்ரயித்தார்க்குத் தன்னைக்கொடுத்த வரிசையைக் கொடுப்பானிருவனென்று கொண்டு அவனுடைய நீர்மையைச் சொல்லுகை காக † அல்லாதார்க்கு உத்கர்ஷத்தைச் சொல்லாநிற்கும் ப்ரமாணங்கள்; அவர்கள் தாங்களும் புழுக்குறித்த தெழுத்தாமாபோலே †சில வற்றைத் தோற்றச்செய்யும்; அவற்றைக்கண்டு † இவர்கள் பக்கலிலே

யும்†குவாலுண்டு, என்றுநாட்டார் ப்ரமிக்கைக்குத்உடலாயிருக்கும் ஆக ப்ரமாணகதி யிருந்தபடியாலும் சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்த படியாலும், இவற்றின் தாதபர்யமறியாதே (க) ஸம்ஸார ஸாகரம்' என்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப் போமித்தஜனயிறே. அவற்றை யநுஸந்தித்துச்சொன்ன இவ்வாழ்வார்க†ளீரச் சொல்லின்குகில்" என்று பட்டருருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணைகியித்யாதி) †தனக்குச் சேராத செயலைச் செய்தும் ஆஸ்ரிதகார்யம் செய்யுமவனை. புருஷசப்தத்தாலும் புருஷோத்தம சப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீ வேஷத்தைக்கொண்டி 'இனியவஸ்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகள்பக்கல் சேரவொண்ணுது' என்றுவஞ்சித்தவனை. (பிறையிக்யாதி)†முரட் டு ஹிரண்யனுலே சிறுக்கன் நோவுபடுகிறவன்று, பிறைபோலே யிருக் கிறஎயிற்றையுடைய; (ஆடலரியாய்) யுத்தமென்றுல் பணைக்குப்படி யான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டி. (பெருகிணனை) அவனுை ய ப்ரதி ஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டி தோற்றிலுைகில்†சுருங் கிக்†கையற்குனையிற்று†தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து†கையிலான. (தண்ணர்ந்தவித்யாதி)†பித்ராதிகள்ரக்ஷகராகைதவிர்ந்துபாதகராக ப்புக்க பின்பு "இனி அவர்கள்†கையில் காட்டிக்கொடுப்போ மல் லோம்' என்று ரக்ஷகன்தான்வந்து சாய்ந்தானுயிற்று " வத்ஸல ராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்குப் பித்ராதிகளென்று சிலரைச் சொல்லிவிட்டோம் அவர்கள் பாதகராய்த் தாங்களேயாய்நின்ற பின்பு நாம் அஸந்நிஹிதராவோமல்லோம்' என்றுநேரேபிதாவான வன்வந்துசாய்ந்தருளினுயிற்று. †ப்ரமஹரதைமிக்கு ஒழுகாநின் றுள்ளபுனலையுடைத்தான திருமெய்யத்திலேதிருவணந்தாழ்வான்மே லேவந்துசாய்ந்தருளினவனை. (எண்ணனை)†அப்படிக்கையில்சாய்ந்த ருளினற் பண்ணும்†ஜகத்ரக்ஷணசிந்தையைச் சொல்லுதல்; அன் நிக்கே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங் கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே. இதென்னசீர்மை. என்று எப்போது மெண்ணப்படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினனை) †ஜகத் ரக்ஷணசிந்தைதபண்ணுகையால் வந்த புகழுக்கெல்லை யில்லையென்னு தல். குணநுஸந்தாநம்பண்ணுவார்க்கு அநுஸந்தித்துத்தலைக்கட்ட வொண்ணுத குணப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லுதல். (இலங்கித்யாதி)

(க) ஜி - ஸ்தோ - சு.

அக்குணங்களை யொழியவே விடவொண்ணுதபடியாயிருக்குமா யிற்று வடிவழகு· மிக்கவொளி யையுடைத்தாய் விகாஸாதிகளுக்குத் தாமரையை ஒப்பாகச்சொல்லலாயிற்று. அதுற்வட்டணித்திருக்கு மிறே. அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுகுநீண்டிருக்கு மாயிற்று. †அன்றிக்கே போக்யதைதுளவிறந்திருக்குமென்னுதல்.(கண்ணார்)†படபாமுகாக்கி †னைறந்தாற்போலே காணவேணும்'என்றுஉரூவிப்பட்டினவிட்ட ண்களினுடைய உரூவுதல்தீரக்காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணசரீரத் தைப் பரிக்ரஹித்து ஒருதேச விசேஷத்தேபோய்க் காண்கையாகி றது ஆரேனும் பசிக்க ஆரேனும் ஜீவித்தாற்போலே யிருப்பதொன் றிறே· காணவேணுமென்று உரூவினகண்களோடே காணப்பெற் றேன்.(க) ಗಾಲ್ವಿನ್ಕಾಣಿಕರ್ಣಲೆ காத்ரைச் சோகாபிகர்சிதை . (அ)

அந. எட்டாம்பாட்டு (பெண்ணைகியித்யாதி) ராவணுதி நிராஸநத்தில் அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைத்திரளச் சொல்லாநின்றீர், இவன்ரூனை பெண்ணுடையுடுத்ததில்லையோ? என்னுமத்தைக்கொண்டு சைவஸமயத்திலே சொல்லாநின்றீர் என்று ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கருத்தாக, அப்படிபெண்ரூனதும் லோக விஸஜாதீயமான நரஸிம் ஹத்தோபாதி ஆஸ்ரிதார்த்த மென்றருளிச் செய்கிரூரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

§ "பெண்ணைகி' என்றத்தாலே - அம்ருதமதநவ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துத மாகையால், தேவதாந்தரத்திலுடைய விஷபக்ஷண ப்ரயுக்தஸாமர்த்யமும் ஸர் வேஸ்வரனுக்கு ஸ்த்ரீத்வமும் தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜந கதநபூர்வகம், பெண்ரூகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுகேந வருளிச்செய்கிரூர் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி).(அல்லாதார்க்கு)ருத்ராதிகளுக்கு. (சிலவற்றை) விஷதாரண வர ப்ரதாநாதிகளை. (குவால்) ஆதிக்யம். (உடையா யிருக்கும்) ப்ரமாணகதியென்றுகருத்து. (ஈரச்சொல்லின்ரூகில்) என்றதுக்கு (போமித்தனையிறே) என்று கீழ்வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

(தனக்கு) என்றது - புருஷோத்தமரூனை தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷோத்யாதி). "அன்று பிறையெயிற்று அடலரியாய்ப் பெருகிரூனை" என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச் செய்கிரூர், (முரட்டித்யாதி). (சுருங்கி) பெருகையில்லாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. (கையற்ரூன்) அசக்தரூனன். இத்தை உபபாதிக்கிரூர், (தன்னுடையவித்யாதி). (கையிலான்) கைம்முதலில்

(க) ரா-ஸு

§ ஸர்வேஸ்வரனுடைய சூரணதிக்யத்தையும் மேன்மையையும் சொல் லுகிற ப்ரகரணத்திலே "பெண்ணைகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானை" என்கை யாலே இதுவுமவற்றுக் குடலென்று விவக்ஷித்து இதக் காசார்யஸம்வாதம் (ஸர்வேஸ்வரனைகிரூன்) என்று.

லாதான் அசக்தனென்றபடி. நரஸிம்ஹத்தை யநுஸந்தித்த உடனே திரு மெய்யத்தில் கிடையை யநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச்செய்கி ரூர்(பித்ராதிகளித்யாதி). விவரணம்(வத்ஸலராயித்யாதி). சப்தார்த்தம்(ப்ரம ஹரணதையித்யாதி). எண்ணுக்கு ஆஸ்ரயபூதனென்றும் விஷயபூதனென்றும் இரண்டர்த்தமருளிச்செய்கிரூர் (அப்படிக்கையிலித்யாதி). 'புகழ்' என்ற து - யஶஸ்ஸாதல், ஸகல கல்யாணகுணங்களாசல் என்று விவக்ஷித்து, கீழ் பதத்துக்குச் சொன்ன அர்த்த த்வயாநுகுணம் அர்த்தத்வயமருளிச்செய்கி ரூர் (ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையித்யாதி). (வட்டணித்திருக்கும்) என்றது - அரவிந் தம் வட்டணித்திருக்கு மென்கை.! "நீண்ட என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (அன் றிக்கேயித்யாதி). "கண்டுகொண்டேன்" என்றதே அமைந்திருக் , ' கண் ணுரை" என்று விசேஷித்ததுக்கு 'பிள்ளைகள் வயிறு நிறையப்பெற்றே ' என்னுமாபோலே, கண்கள்வயிறு நிறையப்பெற்றேன் என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிரூர் (படபேத்யாதி) (நிறைந்தாற்போ லே - பட்டினிவிட) என்று அந்வயம், (பட்டினிவிதகை) ஜாடராக்நிமிருகை. கண்ணுரக்காண்கை (க) 'ஸதாபஶ்யந்தி ஸதாபஶ்யந்தி' என்று பரமபதத் திலேயன்றோவென்ன, அருளிச்செய்கிரூர் (காத்ரைரித்யாதி). " இவ்வாக்ய ந்வயமும், ஒன்பதாம்பாட்டிலே சில ஶ்ரீகோசங்களிலேயுண்டாகில், அப் போது இப்பாட்டோடே கூட்டுவது என்று சொல்லுவர்கள். యత్తం పురుషవ్యాఘ్రం గాత్రైర్నోకాభికర్మభిః । సంస్పృశేయం సకామాహం తథాకురు దయాం మయి_యதாதம் புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரைச் சோகாபிகர்சிதை ஸம்ஸ் ப்ருசேயம் ஸகாமாஹம் ததாகுருதயாம் மயி. .. ... (அ)

மூ தொண்டாயார்தாம்பரவு மடியிணைப்
படிகடந்த தாளாளற் காளாயுய்தல்
விண்டாவினத் தென்னிலங்கை யரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ண வலங்கைவாய்ச் சரங்களாண்டு
பண்டாய வேதங்கள் நான்குமைந்து
வேள்விகளுங் கேள்வியோ டங்கமாறும்
கண்டாவினத் தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டுஆயார் தாம் பரவும்	சேஷபூதரானவிசே ஷஜ்ஞர் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் படியான	அடியிணை படி கடந்த தாள் ஆளர்க்கு	திருவடிகளையுடைய பூமியை [ணுய், அளந்த [வனுக்கு திருவடிகளையுடைய

(க) பு-ஸு.

நான்குவேதங்களாலுவேதங்களையும்
ளும்
ஐந்துபோர்விகபஞ்சமஹாயஜ்ஞங்க
ளும் ளையும். [தொடு
கேள்வியோடு ஆசார்யோபதேசத்
ஆறுஅங்கமும் ஆறுஅங்கங்களையும்
கண்டானை (சாஸ்த்ரீயஜ்ஞானத்
தாலேதன்னைக்கி
ட்டும்வழியாகக்)க
ண்டுவைத்தவனை
தொண்டனேன் சேஷபூதனைநான்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசய
னத்துக்கண்டுகொண்டேன். (கூ)

அழகையைசெய்து
உஜ்ஜீவிப்போமென்
னுமர்த்தத்தில்நின்
றும்
வேறுபட்டவனுய்
தெற்குத்திக்கிலுள்ள
லங்கையில்
ராக்ஷஸர் ளுக்கு
ராஜாவானராவண
ம்ருக்கள் [னை
தின்னும்படி
வலத்திருக்கையாலே
அம்பை [ளுய்,
ப்ரயோகித்தருளினவ
நித்யமான

ஆளாய்
உய்தல்

விண்டானை
தென்
இலங்கை
அரக்கர்
மிவந்தை
விலங்கு
உண்ண
வலங்கைவாய்
சரங்கள்
ஆண்டு
பண்டுஆய

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாயார்) (க) வழுவிலா வழிமைமெய்யவேண்டும்" என்றிருப்பாரைச் சொன்னபடி. ஆயா ரென்றது-ஆளரென்றபடி. † அவர்கள்(உ) ஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பத" -ஜாம தக்ந்யஸ்யஜல்பத" என்கிறபடியே ஆடைவுகெட்டு ஏத்தும்படியான திருவடிகளையுடையவனை. (படியித்யாதி) † நம்முடைமை ஒன்றுங் கவறவாண்ணுதென்று தான் கொடுவந்து திருவடிகளைத்தலையிலே வைத்தஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய நீர்மையிலேதோற்று 'இனி நாமும்அவனுகந்த வழிமைசெய்து உளோமாவோம்" என்கிற இவ்வர்த்தத்திலே விண்டவனுண்டு (கூ) "நமேயம் நமேயம்" என்றிருக்குமவனை. †ஆளாயுய்தல்விண்டார்க்கெல்லாம்ப்ரபுவாயிருக் கிறவனை. (விலங்குண்ண) அவனை நாயும் நரியும் கழுகும் பருந்தும் பற்றியிழுக்குப்படியாக. (வலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு)†ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கும் அநுகூலர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்கைக்கும் கையும் வில்லுமான விருப்பேயமையும். (பண்டித்யாதி) அபௌருஷேய மாகையாலே நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாய் பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமத்தைப்பற்ற உத்தரோத்தரோச்சார்யமாணமான வேதாக்ஷர ராசியும் தன்னுடைய ஸமாராதநரூபமான வைதிக கர்மங்களுக்கு உபலக்ஷணங்களான பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும் இந்த வைதிகக்ரியை கள் தன்னை ஸமாராதநரூபமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிற அங்கங் களாறும் †கேழ்வியாலே அநுஸந்திக்கப்†படுவதான. (கண்டானை)†சா

(க)தி-வாய்-நூ-கூ-க. (உ) (கூ) ரா-பெ-நூசு- க.

பெரியதிருமொழி உபந்-தி கூபா தொண்டாயார். கூஉா

ஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை ப்ராபிக்கைக்கீடான வழியைக்கண்டு வைத்தவனை. (தொண்டனினித்யாதி) அப்பெருவழியான சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே யன்றிக்கே இக்கண்ணாலே காணப் பெற்றேன்.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு(தொண்டாயாரித்யாதி)பெண்ணையும் புருஷகிம் ஹமாயும் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் புண்டரீகாக்ஷனையே மிகவும் புகழாநின்றீர், அவனுடைய ஸர்வாதிசாயித்வத்திலே ப்ரமாணங்களென் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸைப்ரபந்தத்திலே திருவாய்மொழியென்ன, ஸ்ரீராமாயணமென்ன, வேத வேதாந்தங்களென்ன இவையெல்லாமவனையே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னும் ருத்தாலே உத்தரமருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

பரவும்" என்கையாலே பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தஸ்துதிக்தி களென்று விவக்ஷித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவர்க ளித்யாதி) 'ச்ருதீயமர்ஷோராமஸ்யஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பதஃ நாரதஸ்யசதேவர்ஷே க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச ப்ரூதேதாயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாமதக்ந்யஸ்ய ஜல்பதஃ நாரதஸ்யசதேவர்ஷே க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச' என்று வசநசேஷம். ஆ- 'தொண்டாயார்' இத்யாதியாலே'க) 'ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி-ப்ரஹ்மவாதிநோவ தந்தி' என்கிறபடியே ஆழ்வார்கள்திவ்யஸூக்திகள் ப்ரமாணங்களென்று தர் கிப்பித்தாராயிற்று. படியை - பூமியை, கடந்த - அளந்த தாள்களை ஆண்டவ ற்கு, ஆளாய்உய்தலேத்தன்னிடத்தில் நின்று விண்டு போகட்டவனுய், அரக்க ர்க்கு ராஜாவான ராவணனைத் தீர்யக்குக்களுண்ணை, வயங்கையில் சரங்களை ஆண்டவனென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நம்மூடை மையித்யாதி). 'உய்தல் விண்டானை" என்று ராவணனுக்கு விசேஷணமிடு கையாலே(உ)''யதாராஜாததாப்ரஜா யதாராஜாததாப்ரஜா" என்கிறந்யா யத்தாலே பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிறார், (ஆளாயித்யாதி) 'சரங்களாண்டு' என்றுல்போராதோ,''வலங்கைவாய் 'என்றதுக்குக்கருத்தென்னென்ன, அரு ளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி வாக்யத்தாலே). ''வாய்' என்று இடமாய் ஸப்தம்யர்த்தம். ஆ - இவ்வளவால் இதிஹாஸபுராணங்களை ப்ரமாணீகரி த்தாராயிற்று. ஸமாராதநரூபமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிற, "அங்கங்க ளாறும்"என்றது-வேதம் இவ்வர்த்தத்தையறிவிக்கும்போது அங்கங்கள் ஸஹ காரிகளாகையாலே இவையும் சொல்லுகிறனவென்கை. (கேள்வியாலே) என் றது-ஆசார்யோபதேசத்தாலேயென்கை. (படுவதான) என்றவுந்தரம், வே தாதிகளுண்டு என்று சேஷம். "கண்டானை" என்றதுக்கு பாவம் (சாஸ்த்ரீய த்யாதி). இத்தால் - சேதநலாபத்துக்கு ஈச்வரன் வழியாகக்கண்டானென்று அவனுடைய உபகாரத்வம் தோற்றிற்றுயிற்று. ... ... (கூ)

(க) (உ) யஜ்ஞ-

மூ. படநாகத் தணைக்கிடந்தன்றவுணர் கோனைப்
படவெகுண்டு மருதிடைபோய்ப்பழனவேவித்
தடமார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த தலைவர்தம்மைக்
கடமாருங் கருங்களிறு வல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றி யொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
திடமாக விவையைந்து மைந்தும் வல்லார்
தீவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம.	உரை.
படம்	படங்களையுடைய
நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை
அணை	படுக்கையாகக் கொண்டு
கிடந்து	சாய்ந்தருளினவனும்,
அன்று	ப்ரஹ்லாதன்ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே
அவுணர்கோனை	அஸுரர்கள்தலைவனை
	ணஹிரண்யனை
பட	மூடியும்படி
வெகுண்டு	சீறியருளினவனும்,
மருதிடை	இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே
போய்	தவழ்ந்தேதபோனவனும்
பழனம்	நீர்நிலங்களை [ணும்,
வேலி	சுற்றிலுமுள்ள
தடம்	தடாகங்களாலே
ஆர்ந்த	நிறைந்த [லே
கல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி
தலசயனத்து	நிலத்தைப்படுக்கை
	யாகக்கொண்டு
தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷனென்
துயிலமர்ந்த	ணுமதுதோற்றக்க
	ண்வளர்ந்தருளின

பதம.	உரை.
தலைவர்தம்மை	ஸர்வேச்வரன்விஷ
கடம்ஆரும்	மதம்மிக்க [யமாக,
கருங்களிறு	பெரியயானையை
வல்லான்	நடத்தவல்லராய்
போர்	யுத்தத்தில் [ல்லராய்
வெல்	சத்ருக்களைவெல்லவ
கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப்
	போக்கினஆழ்வார்
ஒலிசெய்த	சப்தஸந்தர்ப்பங்களை
	யுடைத்தாம்படியரு
	ளிச்செய்ததாய்
இன்பம்	இனிமையைவிளைவிப்
	பதான
இவையைந்து	இப்பத்துப்பாட்டை
மைந்து பாடலும்	யும்
வல்லார்	அர்த்தத்திடன்கற்க
	வல்லவர்கள்
தீவினையை	பாபங்களை
தாமே	தாங்களே
திடமாக	நிச்சயமாக
முதல்அரிய	வாஸனையோடே
	போக்க
வல்லார்	வல்லராவர்கள். (கo)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(படமித்யாதி) தன்னைட்டைச் சேர்த்தியாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி அப்படிக்கையும் விட்டுப்போயபழியச்செய்யும் ஆஸ்ரித விரோதிகளுண்டாகுலல். (மருதிடைபோய்) †ஒன்றென்னலாம்படி

பொருந்தின் றமருதமுறிந்து விழும்படி நடகற்று நீர் கிலா ளாலே சூழப்பட்டு † அழகியதடாக னாயுடைத்தான திருக் டல் மல்லை ஸ்த்தலசயநத்திலே ( )† யஜ்ஞோயஜ்ஞபுருஷ யஜ்ஞேசாயஜ்ஞ புருஷ' என் கிறபடியே ர்வாதிகனை புண்டரீகாக்ஷனென் று தோற்றும்படி ளர்ந்தருளின ஸ்யாயிற்றுக் விபாடிற்று. (கடமித்யாதி)† மத்தகஜத்தைத் தம்நினைவிலே நடத்த ல்லவராயும் யுத்தத்திலே வெற்றிகொ டல்லது மீளாத ஆழ் ார் ஒலியு டத் தாக அருளிச்செய்த விப்பத்தையும் அப்யஸிக்க ல்ல ர்கள். (தீவி னை ய முதலரியவல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான கர்ம களைத் தா ளே வாஸனையோடே போக்க ல்லரா ர்கள்.† பாபங்களைக் கூடி பூரித்துக்கொள்ளு மித்தனைபோக்கி † எளிபெலும்பனை இ ளிது போக்கி கொள்ளலாமென்றுல் இதுகூடிமோ வெ னில் அதிலொ ருதட்டில்லை இது த்ருடம் ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம

அநு. பத்தாம்பாட்டு. (படமித்யாதி) (ண்டாலை) என்றதுக்கு (அழி யச்செய்யு) என்று கீழே அ வயம். 'அவுணர்தே ' என்று - ஹிரண்ய னுய் அவன் பலக்ஷனமெ று திருவுள்ளம். 'ஒ குண்டு தே ாபித்து. ப்ரச் ச விரோதிநிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷனம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள் ளம்பற்றி மருது" என்ற வசநதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி).

ஆர்தலாலேபலிதம் (அழகிய) என்றது. யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ புணரீகாக்ஷ ஸஜ்ஞித' என்று இவ் வளவும் விவக்ஷிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு அபிஜ்ஞவித்யாவ்ருத்த களா லே மத்தகஜங் ள் போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய் புத்தர் நோன்பியர் முதலானரை வெல்லவும் வல்லரானவ ரென்று வ்யங்க்யார்த் தம் கண்டுகொள்வது. இப்படி ருதார்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுகை யன் றுகில், ஜர்வர்யத் தக் காற்க டவ ாண்டபடி சொல்லிக்கொள் வ ா ணுதிறே 'திடமாக' என்றதுக்கு - அறிய ல்லார்" என்றத்தோடு அ்வ யமாக்கி தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி). (எளியெ லும்ப). அசக்தனென்றபடி ... ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி தது.

(க)

சஉ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து கூ திருமொழி நண்ணுத பரவேசம்.

வ்யா. (க)† அஹமஸ்யபராதானாம் ஆஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" இத்யாதி ஸாதீவஸ்ந்ஹ ப்ரயுஜ்யதாம் வாதேதே ஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்" என்று சரணாகதிக்கு லக்ஷணம் சொல்லிற்று. அதுதன்னை (உ)*வாணிலாமுறுவலினும் (ங)*தாயே தந்தையினுமாக அநுஸந்தித்தார் அதுதன்னை(ச)' காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டேன்"என்றும் (ஞ) தொண்டனேன் க ண்டுகொண்டேன் ' என்றும் அதுதன்னை யநுபாஷித்தார். (ஜ) ஆநுகூல்யஸ்யஸங்க ல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய ர் நம் ' என்று அநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய ர் நம் ' என்று அ னுக்கு § ஸம்பாவிதமாய் அநந்தரம் வரும் ஸ்வபா கனைச் ‡ சொல்லுகிறது. அவை தமக்குப் பிறந்தபடி சொல்லிற்றாயிற்றிதில். †அவை தானிரண்டும் லக்ஷணமாகவேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோதத்தாலே (எ)† த்வமேவ த் மே ' என்று உபாயாந்தரபேக்ஷயத்தைச் சொல்லுகையாலும் இதில் அ கங்களோடேகூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகையாலும். † ஆகையால் அது லக்ஷணமாய் இது அவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமா மித்தனை. (அ)† பசுர்நுஷ்யஃபக்ஷீவா யேச வைஷ்ணவஸம்ஸ்ரயா தேஸவதேப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ பரமம்பதம்" என்று பாகவத ஸமாஸ்ரய த்தை ஞாநமும் ஞாநாநுரூபமான வநுத்தமு மொழியே யும் பகவத் ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாகின்றதிறே. ம்ருகபக்ஷ்யாதிகளை யுங்கூட வெடிக்கிறதிறே. † இவைதான் பின்னை † இரண்டோ? பாகவத ஸமாஸ்ரயணமாவது பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்திலுடைய காஷ்டை டையன்றே ன்னில் அவ்யவதாநேந பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகிறே மென்றிருப்பதொன்றுண்டு பாகவத ஸமாஸ்ரய த் தாலே பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுது மொன்றுண்டு இந்த

---

§ ஸம்பாவிதமான அநந்தரஸ்வபாவங்களை. ‡ சொல்லுகிறதாயிற்று.

(க) பாஞ்ச- (ச) உ-ங-ஏ (எ)பாஞ்ச-
(உ) க-ஜ- (ஞ) உ-ங-ஈ (அ)
(ங) க-ஈ- (ஜ) பாஞ்ச-

†முகபேதத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. பாகவத†ஸமாஶ்ரய மொ
ழிய பக தவிஷயத்திலிழியுந்† தறையில்லை. (க) †[மாறுயவித்யாதி]
வேறுகவேத்தி யிருப்பாராகிறாரார்? மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பா
கிறாரார்? இத்தை ஒருதாஹரணநிஷ்டமாகக் காட்டலாமோ வெ
ன்னில் வேறு தே த்தியிருப்பாராகிறார் ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்ட
வநந்தரம் தம்மைப்பேணுதே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம்
பண்ணும் பெரியாழ்வார்போல்வார். மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பா
கிறார் (உ) 'வல்லபரிசுவருவிப்பரேலது கா டுமே' என்றிருக்கு
மாண்டாள்போல்வார். †இனி இவர்தாம் பாகவதராக நினைத்திருப்
பது உகந்தருளின நிலங்களில் நீர்மையிலே ஈடுபட்டிருக்கு மவர்
களை. அபாகவதராக நினைத்திருப்பது அங்குத்தை வாசியறியாத
வர்களை. (ஊ)† ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப' என்
கிறது ஒன்று செய்து தலைக்கட்டிற்றாய் ஓரளவில் மீளுமதல்லா
மையாலே ப்ராப்திதசையிலும் அநுவர்த்திக்குமது இங்கோரளவில்
மீளாதிறை. 'ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம் ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்'' ப்ராப்தி
யளவுமிறைநிற்பது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி பிறந்தாலுண்டாமதா
கையாலே ஆநுகூல்யம்பிற்பட்டதிறை. அந்த ப்ராதிகூல்ய நிவ்ரு
த்தி தமக்குண்டானபடியைச் சொல்லுகிறார் முதற்பாட்டில். †இது
தானு டாக வமையுமிறை ஸம்பந்தமின்றாக வுண்டாக்க வேண்
டாவே. தானேறிட்டுக்கொண்டத்தைத் தவிருமித்தனைவேண்டு து.

அநு. நண்ணுதப்ரவேசம் - ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தாநுஸந்
தாநபூர்வகம் திருமந்த்ரலாபத்தை யநுஸந்தித்துத் தம்திருவுள்ளத்துக்குப் பல
திருமொழிகளிலேயு முபதேசித்து, நெஞ்சு இசைந்தவாறே ஸர்வேஶ்வரன்
திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு இஷ்டமான கைங்கர்யத்தைப்ரார்த்தித்து அநி
ஷ்டநிவ்ருத்தியையு மர்த்தித்துக் கைங்கர்யவர்த்தகமான புத்தி யையு முபே
க்ஷித்துத் தம் நெஞ்சைக்கொண்டாடி அநந்தரம் அவன் நின்றுமிருந்தும்
கிடந்தும் நடந்தும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாக விருக்கும்படியைப் பலதிருப்பதிக
ளிலே யநுபவித்துக்கொண்டுவந்து கீழ்த்திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளை
வந்தாஶ்ரயிக்கச்சொல்லி நின்றார்; இத்திருமொழியிலே, (சு) 'நின் திருவ
ட்டடைந்தும் பற்று நானற்றது முன்னடியார்க்கடிமை' என்கிறபடியே ட்
பொருளான பாகவத சேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்து அத்தைத் தம்திருவு
ளத்துக்குப் பலபடி உபதேசிக்கிறரென்று மஹாவாக்ய ஸங்கதியை யுட்
கொண்டு, "எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணுமே' என்

(க) சு-திரு- (உ) நா-திரு-கo- oo- (ஊ) பாஞ்சரா-
(சு) அ - கo - ஙா -

றும் 'ஆரென்னுமெஞ்சுடயாரவரெம் மயாள்வாரே,'' என்று ப்ராதி
ல்யவர்ஜாநுகூல்ய ஸங்கல்பகளை நுஸந்தி குஸங்திபருளிச்
செய்கிறார் (அஹமஸ்மீத்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). ான் கண்டுொண்
டேன்'' என்னு மதுதன்னை அநுபாஷித்தார் எறதுக்கு - ஸித்தோபாயத்
தக் ண்டேனென்றாய் அத்தை ஆஸ்ரயித்தேன் ான் நீங்களுமா ரயி
யு கோளென்றுபரார்த்த மநுபாஷித்தா ரென்று ருத்து. ஆக தன்னு டய
அபராதங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ரக்ஷகார்தரோபாயாந்தரசூந்யனாய்
அவன்றன்னையே உபாயமாக அநுஸந்திக் கப்ரபத்திக்குலகூணம் இப்படி
ப்ரபந்நனானவனுக்கு அகாத ஸ்வேதம்போலே ஸம்பாவித ஸ்வபாவ கள்
ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ளென்றதாயிற்று. § அஹமஸ்ய்பராதானாமா மோ
சனோகதி । த்வமேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்தனாமதி சரணாகதிரித்யுக்தா
ஸாதேவேஸ்மந்ப்ரியமுஜ்யதாம் அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோகிஞ்சமே ாதி
த் மேமேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்த்த ாமதி சரணாகதிரித்யுக்தா
ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்'' என்றும் - ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய
ஸ்யவர்ஜனம் ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணந்தா ஆத்மநிக்ஷேபார்பணே
ஷட்விதா சரணாகதி ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்
ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணம் ததா ஆத்ம நிக்ஷேபகார்ப
ண மேவஞ்சவிதா சரணாகதி' என்று சொல்லுகிற விவையிரண்டும் லகூ
ணமென்னவொண்ணாதேவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவைதா னிரண்டு
மித்யாதி). பரஸ்பரவிரோதந் தானைக்காட்டுகிறார் (த்வமேவேத்யாதி).
அதாவது - த்வமே வோபாயபூதோமேபவ - த் மேவோபாய பூதோமேபவ
என்கிற ப்ரார்த்தனையானது சைதந்யகார்யமான உபாய பரிணாமரூபமாகை
யால் உபாய மல்லாமையாலே யாகாதி பலஸாதநங்களுக்குப்போல ஆநுகூ
ல்ய ஸங்கல்பாதிகளை அங்கமாக வசநம் விதிக் மாட்டாதாகை யால் (சு)
பலோபாயமான அவன்றனை கே யிவற்றை அங்கமாகச்சொல்லுகிற தென்னு

---

§ சரணாகதி லகூணமாவது - ஸ்வாபராதத்தையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்ய
தித்வ ளையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சரண புகுருகை. 'கண்டுகொ
ண்டேன்'' என்று ஜ்ஞாநஸாகூஷாத்காரமா கயாலே ப்ரபத்தியைச்சொல்
லுகிறது. ஸுஸுகங்கர்தும் - ஸுஸுகம்கர்தும் என்று ப்ரபத்தியி னு
டைய ஸுகரூபத்வம் கிபுநர்ந்யாயஸித்தமா கயாலே கண்டுகொண்
டேன்' என்ற ஸாகூஷாத்காரரூபஜ்ஞாநத்தை ப்ரபத்தியாகச் சொல்லுகிற
தெறருளிச்செய்வர். அஹமஸ்ய்பராதானாமா ய - அஹமஸ்ம்யபராதா
நாமாலய என்கிற ஸ்லோகத்திற் சொன்னது ப்ரபத்தி லகூணமாகவேறு
மோ? ஆநுகூல்யஸ்ய - ஆநுகூல்யஸ்ய என்று சொன்னது ப்ரபத்திலகூண
மாறுலோ ளின்னை (அவைதானிரண்டும்) என்றது.

மளவில் ஸர்வஜ்ஞனுய் ர்வசக்தனுயிருக்கும னுக்கு அங் ாபே க்ஷயில் லா மயாலும் அவ நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலும் அ வ அ கமென்னு மது கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணை ரன் நிரபேக்ஷோபாய மென் க்கும் சோதை . ஆநுகூல்யஸ்ய இத்யாதியே லக்ஷணமாய் அஹ மஸ்மி'' இத்யாதி ஸம்பாவித ஸ்வபாவபரமென்ன வொண்ணுது. ஸாங் ப்ரபத்யநுஷ்டாநாவுக்கு தேதே ாபாயத்வ புத்திபிறவா யாலு உபா யாந்தர் சூந்ய தயில்லா மயாலும் ஸ்வரக்ஷணை ஸ்வாந்வயம் ப்ரஸங் கி கையாலே. ரக்ஷ ாந்தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஸ்லோக ர்த்தம் தட்டுகையாலே; இனி அதிகாரிபேதத்தாே லக்ஷண மென் ெ ாண்ணு தோவென்னில் ஓாதிகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்பாவிதங்களாயிரு க கல்ப ாெ ளர ம் ப்ரஸ கிக்குமென்று இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் திரு வுள்ளத்திலே ை த்துக்கொண்டு உ தார்த்தத்தைஸ்த்திரீ ரி கிறூர் (ஆ க யாலித்யாதி) இவ்வா யத்துக்குக்கீழே விரோத ஸ்பஷ்டமிறேயெ று கூட்டிக்கொள் து. § பக த்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்பாவித ஸ்வபாவங் ஸ யருளிச்செய்கிறூராகில் நினைவாரெ ாயகரே'' ''எங்கள்குலதெய்வமே' என்று பா வதர் ஸ சேஷிகளா வும் அவர்கள, ''நச்சென்ற ன் ெ ஞ்சே இத்யாதிகளாலே ஆர்ஷயிக் ச்சொல்லி விதிக்கிறதெ ெ ன வருளிச்செய்கிறூர் (பசுரித்யாதி வ க்யத்வயத்தாலே). ப த்ப்ர பந் னுக்கு பா வதர்களே உபாயமென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமெ று திரு வுள்ளம். ஆனல் அவனே உபாயமெ றத்தோடு தயரே உபாயமெ விரோதியாதோவென்னும் சங் ாநுவாதம் பண்ணி பரிஹரிக்கிறூர் (இ தானித்யாதி) (இரண்டோ) என்றதுக்கு இரண்டானல் விரோதியாதோ ென்று ருத்து. (முகபேதத்தைப்பற்ற) என்றது கு-ப்ரகாரபேதமொழிய ஸ் ரூபபேதமில்லை யாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆ பா தர் ஸப் புருஷகாரமாக்கி பகவானே உபாயமென்றிருக்கை யும், பாகவதரை உபாய மென்றுகொண்டு ப வானே உபாயமென்றிருக்கையுமே முகபேத மென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபபேத மின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் ப வா னுக்கேயானல் இந்த முகபேதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்

---

§ ஸங் த்யந்தரம் (பசுர்மநுஷ்ய)என்றது. அதாவது - கீழெல்லாவற்றி லும் ப்ரபத்திபண்ணினபடியாய், ப்ரபந்நனைவனுக்கு ஸம்பாவிதமான ஆந கூல்யாதிகளைக் சொல்லுகிறது இத்திருமொழி என்று ப்ரதமஸங் தி. அன்றி க்கே, கீழெல்லாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணி இத்திருமொழியிலே பாகவதர்களே உத்தேஸ்யரென்று அவர் ளப்பற்றுகிறூரென்று த்விதீயஸ தி. அவ்யவதாநேந பாகவதஸமாஸ்ரய ம் பண்ணுவதுமுண்டென்றூல் ஸங்கதமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்வர்.

செய்கிறார் (பாகவதேதியாதி). (துறையில்லை) என்றதுக்கு - பாகவதர்களைப் புருஷகாரமாக்கிக்கொண்டு பவானே உபாயமென்றிருக்கும் அதிகாரி குபகவந்நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கண்டு அஞ்சப்ரஸக்தியுண்டாகையாலே பாகவதர்களை உபாயமென்று கொண்டிருக்கை யொழிய வேறு வழியில்லை யென்று ருத்து. இப்படியிருந்த ர்க்குத்தான் ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவோவென்ன வேண்டா, இது ார்யகரமென்று விவகூஷித்து ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (மாறுயவித்யாதி). தங்களைப்பேணுதே பகவத் ஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களையே தன்பேற்றுக்கு உபாயம் என்றிருக்குமவனிடத்திலே ஈஸ்வரஸ் ாதந்த்ர்யம் ஜீவியாதே இவர்களிடத்திலே ப்ரேமாதிசயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் (க) *'கையிலங்கு நெல்விக்கனியாமென்று திருவுள்ளம். 'கடல்மல்லைத் தலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனியித்ாதி). ஸம்பாவித பாவ களைச் சொல்லுகிற ஸ்லோ த்திற்சொன்ன ரமம்தவிர ப்ராதிகூல்யவர்ஜ த்தை முந்துற அநுஸந்திப்பானென்னென ன. இரண்டு விதமாகப் பரிஹார மருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத் யாதி, வேண்டுவது) என்னுமளவும். அதிலிரண்டாம் பரிஹாரம் (இதுதாணித்யாதி).

மூ. நண்ணுத வாளவுண ரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெ ணுகி யழுதூட்டும் பெருமானர் மருவினிய
தண்ணார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை
ண்ணுதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே

---

§ பா வத ஸமாஸ்ரயணம் பக ல்லாப ஸாதநமென்றதுக்கு பசுர் மநுஷ்ய " என்கிற ஸ்லோகத்தை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்து, ஆழ்வாருடைய ஸ க்திையையுங் காட்டுகிறார் (மாறுயஇத்யாதி) என்று. ப்ரதமஸங்கதியில் ஸம்பாவிதஸ் பாவமான ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் பாகவதப்ராவ யமும் அபாகவதபரித்யாகமும் என்றுவிவகூஷித்து ஆநுல் கேவலம் ப வதாபாகவதர்கள் உபாதேயரு த்யாஜ்யருமென்று ஸாமந்யேந செ ல்லாமல் "தலசயநத்துறைவாரை எண்ணுதே யிருப்பாரை என்றும் தலச மாரெண்ணும் நெஞ்சுடை யார் என்றும் விவகூஷிக்கவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இனி இவர்தாம்) என்று தொடங்கி. ஆநுல் ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியை முற்படச்சொல்லுவானென்னென்ன; (ஆநுகூல்ஸ்ய) ன்று. ஹேத் ந்தரம் (ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி) என்றது.

(க) உபதேசர -

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நண்ணுத	தன்னைக்கிட்டாதார்	கடல்	கடற்கரையிலேயு
ாள்	களாய்		ள்ள
அவுணரிடை	வாளையுடையரான	மல்லை	ரூமல்லாபுரியிலே
பெண்ணுகிப்பு	அஸுரர்கள்நடுவே	தலசயனத்து	பூமியாகிறதிருப்பள்
கு	ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்		ளியிலே
வானவரை	டுபுக்கு	றைவா ர	பள்ளிகொண்டரு
அமுது ஊட்டும்	தேவர்களை [க்கும்		ளுமவ ர
பெருமானர்	அம்ருதத் தபுஜிப்பி	எண்ணுது	நினையாம
	பெருமையையுடைய	இருப்பாரை	அந்தகேஷத்ரத்திலே
	வனுய், [தற்கு		நித்யவாஸம்பண்
மருவ	பொருந்திவர்த்திப்ப		ணுமவர்களை
இனிய	இனியதேசமாய்	இறைப்பொழு	கூஷணகாலமும்
தண்ஆர்ந்த	குளிர்த்திமாருததாய்	தும்	
		எண்ணேம்	நினையோம். (க)

வ்யா. முதற்பாட்டு (நண்ணுத வித்யாதி) † ப்ரயோஜநாந்தர பராய்த் தன்னை உகவாதே யிருப்பார்க்குங்கூட அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமவன் நம்மை யுகப்பாரையும் கிடைக்கவற்ரூவென்று அவஸர ப்ரதீக்ஷனைப் இங்கேவந்து கிடக்கிற இந்நீர்மையை யநுஸந்தியாதே புறம்பே உடுத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்துவாக நினைத்திரோ மென்கிறார்.

(நண்ணுத)† ஸ்ரீவிதுரர்பட்டது படுகிறராயிற்று † நடுவே இவர் (க) 'ஸம்ஸ்ப்ருஶந்நாஸநம்ஶௌரே ர்ஹாமதிருபாவிஶத்' ஸம்ஸ்ப்ருசந்நாஸநம்சௌரேர்மஹாமதிருபாவிசத்' என்றதிறே † கடல் கலங்கிறற் போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிக†ளென்று துர்யோதந க்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் ஞ்சநமு மாய்ப் புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்தஞ்சினபடியாலே நாமுமொரு குலையில் காயன்ரே நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலேயொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் ரக்ஷிக்க வேணுமோ என்று †தம்மை யதிசங்கை பண்ணினபடியாலே தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த் தாரிறே. பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் பெருமாளெழுந்தருளப் புக் கால் சொட்டை†முட்டியிலே கையைவைத்துக்கொடு ஸேவிப்பராம் † ஒருவரிடறுதல் பேர்தல்செய்ததாகில் தம்மை முடித்துக்கொள்வ ராக. † அத்தை யநுஸந்தித்து நம்முதலிகளிவரை மஹாமதிகளென் ரும். அழைப்பது. † கலங்குகைபோலேகாணும் மஹாமதிகளாவது

(க) வி - பு - ரு -

ஆஸ்த்தாநே பயசங்கை பண்ணு ார்க்கெல்லாம் போராய் கொள்ளீர் மஹாமதிகளென்று. (நண்ணுத) ப த்விஷயத்திலே த்வே ஷம் ப்ரக் ருதியாயாயிற்றிருப்பது. †மநுஷ்ய ந்மமா யிருக் ச்செய்தே ஆஸு ராவேசத்தாலே பொருந்தாதேயிருப்பாரு டு அங்ஙனன்றிக்கே பிறப்பே ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளா யிருக்கும ர்கள் அதுக்கு மேலே ஸாயுதருமா யிருக்கும ர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு. †இப்படிபோய்ப் புகு து ஒருப்ரஹ்லாதன்போல்வார்க்கோவென்னில் (வான ரை) அம்ருதங்கொண்டவந்தரம் உன்னைபாதி நா களும் நித்யர் என்று ஒக்க பிமாநித்திருக்கும்படியான தேவர்களுக்காக ாயிற்று. (பெ ணகி) †புருஷோத்தமனை தன்படிக்குச் சேராதஸ்த்ரீவேஷத் த யேறிட்டுக்கொ டு. (அழுதூட்டும்). † அ ன்றன்னை யுகந்து நீ யெ களு குவேணும்' என்கை யன்றிக்கே உப்புச்சாறமையும்" ன்றிருப்பார்க்கு மத்தைக் ெ ாடிக்கு மவனுயிற்று. † அம்ருதபாநத் திலே யாயிற்று அ ர்களுக்கங் யம். கடல்கடைகை துடக்கமான வ்யாபாரங்களையடைபத் தன்தலையிலே யேறிட்டுக்கொ டு. (பெரு மான்) † உறங்குகிம ப்ரை யை ழுப்பியூட்டும் தாயைப்போலே இதெ ன கிருபாதிக ஸம்பந்தத்தான்.

(மருவினிய) † ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பா ரப் பெற்றது ( ) ஸர்வரஸ ஸர்வரள " என்கிற நம்மையு மாதரிப்பாரைக்கிடை குமோ என்று பங்காடுகிடந்தாளுயிற்று. (மருவினிய வித்யாதி) † மரு வினிய தேசமாய் ப்ரமஹாரதை விஞ்சி யிருப்பதாய்ச் சிறுதிவலை திருமேனியிலே ந்து ஸ்பர்சிக்கும்படியாயிருக்கிற திருக்கடல்மல்லை யிலே † ஆஸ்ரிதனை யுகந்து ஸ்த்தலசயநத்திலே நித்ய ாஸம்பண்ணு கிற ஸன. (எண்ணுதே) † நித்யஸூரிகள் நடுவே யிரு கட ஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தரைக்கிடை கிடப்பதே. இதென்ன நீர்மையிருக்கும்படியே என்று அநவரதம் பாவித்தல் † சொல்லுதல் செய்கையாயிற்றுச் சேதநர்க்குச்செய்ய டப்பது. இதுசெய்யாதே யிருப்பா ர. † அவனிடையாட்டங்கொ டு கார்ய மற்றுகேவல தேஹபோஷண பராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுது மெண்ணேமே) † ண் ப்பெற்றிலோம் என்ற அநுதாபமு மின்றிக்கே யிருப்பாரை. அ ஸ்துக்களை எண்ணும்போது ஒருகால் சேஷமுண்டிறே † ஸ்துப்ரதியோகியாகவெ ணுமது டிறே அ ாவிலு மெ ணே மென்கிறார். ... ... (க)

( ) சா தோ -

அநு. மூதற்பாட்டு. (நண்ணுதவாளித்யாதி) பெண்ணுகி யின்னமு தம் வஞ்சித்தாணை'' என்று அவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சு மூண்டிருக்கையாலே அத் தஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறுரென்று விவகூஷித்து இப்பாட்டுக்குத் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (ப்ரயோஜநேத்யாதி).

'' அவுணரிடைப்புக்கு என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின பயத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (பூர்வித்துரரித்யாதி). (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு - மோஹ நாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்து விட்டான், வானவர் அமுதுண்டி களித்தார்கள், இவ்வாழ்வார் அஸ்தாநே பயசங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகி றுரென்று கருத்து. மஹாமதிகளாலுல் கலங்கக் கூடுமோவென்ன, (கட லித்யாதி). 'ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்கவாதம் என்னுமாபோலே மதியுள்ள தனையும் கலக்கத்துக்குடலென்றபடி. 'என்று) என்றவநந்தரம், கருத்து என்று சேஷம். (தம்மை அதிசங்கைபண்ணி) என்றதுக்கும்- 'மருண்டவன் ண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்பேய்'' என்று தன்னிழலையும் தானதிசங்கை பண்ணுமாபோலே பண்ணிறுரென்று கருத்து. (முட்டி) - ஆசு-பிடியென்ற படி. சொட்டை முட்டியில் கையிட்டாராகில் பகவத்பரிகரங்களிலாரை யென்செய்யப்போமென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஒருவரித்யாதி). ஆனல் ப்ர க்ருதத்திலே யென்னென்ன (அத்தையித்யாதி). இவ்வதிஹ்யத்தாலே பக வத்விஷயத்தில் கலங்கும்படி ப்ரேமம்வருகையே மஹாமதித்வமென்று பெரி யோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றதாயிற்று, எத்தனைசொன்னலும் மதிபதம் கலக்கத் தச்சொல்லுமோ, விபரீத லகூஷணையாலே சொன்னல் சொல்லலா மென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத் தால் ஜ்ஞாநவிபா காரியமான லக்கமா கயாலே சொல்லலாமென் க- '' அவுணர்'' என்றபோதே நண்ணுதது ஸித்தமன்றே விசேஷணமிடவே ணுமோவி ன்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (மநுஷ்யபேதித்யாதி). கர்மாநுகுணமாக வானிலிருப்பு ஸாவதியாயிரு 'கச்செய்தேதயும் அத்தை ஸ்த்திரமென்றே நினை த்திருக்குமவர்கள் கருத் த அநுஸரித்து வானவர்'' என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரஸ்நப்ரதிவசந முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர் (இப் படியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). '' ஆகி என்கிற அபூததத்பாவத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (புருஷோத்தமனித்யாதி). 'தலசயனத்துறைவாரை யெண்ணுதேயிருப்பாரை - எண்ணேம்'' எ 'னுமவர் ''அமுதூட்டும்'' என்று இத்தை ஒருபுருஷார்த்தமாக வெண்ணுதே என்று விவகூஷித்து, ததநு குணம்மாக அமுதுபதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (அவனித்யாதி). கொடு 'கும் என்னுதே, '' ட்டும் '' என்கையாலே பலித்தவர்த்தம் (அம்ரு தேத்யாதி). ' ட்டும் என்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யாநுகுணமா - 'பெருமான்'' என்ற ஸ்வாமித் ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி)

கீழிற்பதங்களிலே நோக்காக, தலசயனத்துறைவாரை" என்னுமள வுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸைத்யாதி). மருவ என்ற வகரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, சப்தார்த்தம் (மருவவித் யாதி). (ஆஸ்ரிதஜன) - புண்டரீகஜன. "பெருமானார் தலசயனத்துறைவார் என்ற பதங்களிலே நோக்காகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (சொல்லுதல்) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். எவகாரதாத்பர்யம் (அவனித் யாதி) § "இருப்பார் என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந "இறைப் பொழுதும் என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணவித்யாதி). அவன் தரைக்கிடையை யெண்ணுதேபோலல் தரைக்கிடை கிடக்கவிருப்பது அநுதாபமில்லாமையிறே யென்று திருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணுதேயிருக் க இறைப்பொழுது மெண்ணுமைக்கு ஹேது வென்றதாயிற்று. §(வஸ்து ப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு ஈத்ருஜனார்த்தயாசப ரிஹார்யத்யாசஸ்ருத்வ - உத்வேஜநார்த்ததயாசபரிஹார்யதயாசஸ்மர்த்தவ்ய" என்கிறந்யாயத்தாலே அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக் கக்கு மாஅளத்து கனை நினைக்கவேண்டிவருமே அப்படியும் நினைக்கைக்கு கூடம ஞகிறிலேனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. ... ... (க)

ழ. பார்வண்ணமா மங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன் மார்வகத்தி லிருக்கையை முன்நினைந்தவனூர்
கார்வண்ண முதுமுழங்நீர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரொண்ணணும் நெஞ்சுடையார ரெம்மை யாள்வாரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
பார் ணம்	பூமியைத்தனக்குப் ர காரமாகவுடைய ளாய்	மலர்க் ழத்தி	செந்தாமரைமலரைப் பிறந்தகமாகவு ட யபெரியபிராட்டி
மட்டம்	ஆ த் மகு ங் க ீ, யுடையளான	மார்வகத்திலிரு க்கையை	லத்திருமார்விலிரு க்கையையும்
மங்கை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி	முன்	முதலிலே
நீர்வ ண்ணன்	நீர்வ ண்ண னுடைய	நினைந்து	நினைத்து
இருக்கையை	(இடவருகில்) இருக் கையையும்	அவன்	புருஷகாரமும்மிகை யான அவனுடைய
பனி	குளிர்ந்து	ஊர்	ஊராய்
நல்	அழகியதாய்	ார்வண் ம்	கறுத்தநிறத்தையு டைத்தாய்
ா	ப்ரலோக்யமான		

§ 'இருப்பாரை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (எண்ணப்பெற்றிலோம்) என்றது. § "இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (வஸ்துப்ரதி யோகியாக) என்றது. விவரணமாதல்.

மூது முந்நீர் கடல்மல்லை த சயனம் | பழயதாயிருந்துள்ள கடலினருகேயுள்ள திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்த்தலசய நத்தில் ப ள்ளிசொண்டிருக் கையை | எண்ணும் நெஞ் சுடையார்ஆர் அவர் எம்மை ஆள்வார் | அநுஸந்திக்கும்மநஸ் ஸுடையார் எவர் கலோ அர்கள் எங்களை அடிமைகொள்ளத்தக் வர்கள். ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (பாரித்யாதி) †முதல்தன்னிலே நம் †குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியும் அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நம்குற்றத்தைக் †கண்டானேயாகிலும் அவன்றன்னை (க) नक्श्चिन्नापराध्यति-नकஸ்சி ந்நாபராத்யதி" என்று †பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் அவன் பக்கலிலே கிட்டவிருக்கையாலே நமக்கினி இழக்கவேண் டாதபடி ஸுலபனென்று அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசத் தை ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்திக்கு மவர்கள் என்னை †அடிமை கொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

பாரைரவண் மாக வுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு ப்ரகார மாக வுடையளாய் ஆத்மகுணத்தை யுடையளா யிருக்கிற ஸ்ரீபூமி ப்பிராட்டி. பூமிக்கபிமானியாயிருக்குமவளிறே †அவன்றனக்கு கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே நீவளிருப்பது. தன்பக்கலிலே எல்லாப்ராதிகூல்யத்தையும் பண்ணிக்காலிட்டித்துகையாகின்ற லும் துணையாகின்றேம் என்று கூசவேண்டாதேயிறே யிருப் பது. கூஷமை என்றேயிறே பேர். (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) †பிறர் குற்றம்நெஞ்சில் படாதபடியான †மார்த்தவத்தை யுடையதலைவி (உ) सर्वगन्धः ஸர்வகந்த" என்கிற வஸ்துவையும் தன்னுடைய போக்யதையாலே துவக்கி ஆஸ்ரிதர் குற்றம் நெஞ்சில் படாதபடி பண்ணுமவள்; †அழகிய தாமரைப்பூவில் பர்மள முபாதாநமாகப் பிறந்தவள். இத்தால், ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னைக்கொடு பணிபோ ரும்படியான போக்யதையை யுடையவளென்கை. இவர்கள் (நீர்வ ண்ணன் மார்வகத்திலிருக்கையை முன்னிணைந்து)†கடல்போலே யிரு க்கிற குளிர்ந்த வடிவில் இட ருகிலும் திருமார்விலுமெழுந்தருளி யிருக்கிறவிருப்பை யநுஸந்தித்து, †நமக்குப் புருஷகாரபூதைக

(க) ரா - யு - ககசு - சச. (உ) சாந்தோ - கூ - கீச.

ளான நாய்ச்சிமார்களங்கேசோர விருந்தார்கள்' என்று அநுஸந்தித் தால் பின்னை நமக்குக்கிட்டுகைக் கொரு குறை யில்லையிறே ஸுமாதா பிதாக்கள் சோரவிருந்தவிட த்தில் ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டு ணையில் ஒரு அருமை யில்லை (க) [யத்ரகൃஷ்ணஶ்சகൃஷ்ணஶ்ச சத்யபாமா ச பாமினீ பத்ரக்ருஷ்ணைசக்ருஷ்ணைச ஸத்யபாமாச பாமினீ] க்ரு ஷ்ணனும் ஸ்ரீஸத்யபாமைப் பிராட்டியும் அர்ஜுநனும் த்ரௌபதி யுமாகக் கால்மேல் காலேறிட்டு ஒருவர்க்கும் சென்று கிட்டவொண் ணாதபடி ஏகாந்தமாக விருக்கிற வி த்திலே ஸஞ்ஜயன்வந்தான்' என்றறிவிக்க, "இவ்விருப்புக்காண உகப்பாலைருத்தன், இது தன் னையு முகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி சொல்லவல்லா னொருவன் புகுமிடி" என்றுணிறே. (உ) [நாபிமன்யு ர்னயமா தம்தேசமபிஜக்மது நசாபிமந்யுர்நயமௌள தம்தேச மபிஜக்மது மாதாபிதா ளிருந்த விடத்தில் ப்ரஜைகள் சென்று கிட்டுகையி லொரு அருமையில்லை யிறே, ஆயிருக்கச்செய்தே அந்த ப்ர ஜைகளுங் கிட்டவொண்ணாத படி யிருக்கிற ஸமயத்திலே யாயிற்று இ னை யழைத்து காட்சி கொடுத்தது. ... . *

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) பூமிப்பிராட்டியை யும் பெரியபிராட்டியையும் பாகவதரிப்போது அநுஸந்திப்பது பூர்வகண்டத் திற்போலே புருஷகாரத்வேநவும் அவனை ப்ராபகத்வேநவும் என்று விவ க்ஷித்துப் பாட்டுக்குத் தொகுத்த பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலித்யாதி). ஆக இத்தால் பிராட்டிமா ரப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபக ராகவும் அத்யவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகர்களென்று அநுஸந் திக்கிறாரென்று கருத்து. (குற்றம்) என்றது - குற்றத்தின் கார்ய ான தண் டநமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், 'குற்றம் திருவுள்ளத்திற்படா ம' என் றத்தோடும் 'பூமிப்பிராட்டியைப் பொ றக்கு உவாத்தாய்' எ ன்று மேல் சொன்னத்தோடும் விரோ திக்குமிறே. (கண்டானேயாகிலும்) எ ன்றது கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. (பொறுப்பிக்கு) என் றது - பொறுக்குமதுக்கு ஹேதுவான க்ருபையையுண்டாக்குமென்றபடி. (அடிமைகொள்ளுமா ர் ள்) என்றது - (ஒல) பலராதந சிஷ்ரு ஷணைக் ொள்வர்களென்கை.

அவனுக்கு ஸ் தக்ஷமையுண்டாயிருக்குமே இ ருண்டாக்குவை யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார், (அவனித்யாதி ாக்யத்ரயத்தாலே). இத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் அவன்பொறை தலைமடங்கிறுல் இவருண்டாக்

(க) பார - (உ) பார -

கு ளென்று கருத்து. பனி என்றத்தாலே குளிர்த்தியைச்சொல்லி அத் ால் பலிதார்த்தம் (பிறரித்யாதி). (மார்த்தவத்தை)-நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை. ‡ 'மாமலர்' என்றத்தால் பலிதார்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி). நல்பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு அவனைத் துவக்கும்படியான போக்யதை தானும் ஸ்வாபாவிக பரிமளவத்வத் தப்பற்ற ன்றருளிச்செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி). ''நீர்வண்ணன்'' எ றவநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்யாஹரித் தருளிச்செய்கிறார் (கடவித்யாதி). 'நினைந்து எண்ணு நெஞ்சு டையார் என்னும்போது பெளர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்க, 'முன்' எ றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி). ( ) 'த்வயத்தில் பெரியபிராட்டி யாராலே பேறு'' என்கிறபடியே இதுவே ப்ரதானமென்று கருத்து. (கிட்டு கை) என்றவநந்தரம் இல்லையென்றுசேஷம். §''அருமையில்லை' என்றதுக்கு -தாஹரணம் (யத்ரேத்யாதி). అర్జునాజ్ఞాత పాదౌ కేశవస్యోపలక్షయే । అర్జునస్యచకృష్ణాయా శ్చాజ్ఞాగావుౘ அர்ஜுநாங்க தெளபாதெள கேசவஸ்யோபலக்ஷயே அர்ஜுநஸ்யச க்ருஷ்ணயாஸ் சாபாயாஸ்சாங்ககா வுபௌ' என்கிற வசநத்தையு முட்டி ாண்டருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனு மித்யாதி). ... ... *

வ்யா †அவ. அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப் போருகிற இச்சேதநர்விஷ யமாக ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ளத்தாலே (உ) నుహృదంసర్వభూతానామ ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம் என்கிறபடியே பண்ணுவித்ததொரு ஸௌஹார்த்தமுண்டிறே. இவனுடைய † ஸத்க்ரியைக்கு (ஷ) பல யாப்தி யுண்டாகாதின்றால்அவனுடையஅநுக்ரஹத்துக்கு (ஷ) பல ப்யாப்தி யின்றிக்கேயிராதிறே. ஆகையாலே அதுதானொருநாள் ரை பிலே ஓரவகாசத்திலே பலிக்கவுங்கடவதா யிருக்குமிறே. அத் தாலே இவனுக்கே வர ன் பக்கலிலே ஆபிமுக்யம்பிறந்து அதடியாக அவன் † விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண அநந்தரமி னுக்கு அவன்பக் கலிலே ருசிவிஸ்வாஸங்கள் பிறந்து ப்ராபகனும் ப்ராப்யனுமவனே யென்று அத்யவஸித்தால் பின்பிவ † னிருக்கக் கடவபடியைச் சொல்லுகிறது.

† இனி பாயத்திலேவந்தால் ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வசக்தியாய் உப யவிபூதியுக்தனுய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை

---

‡ கீழ்வாக்ய விவரணம் (ஸர்வகந்த) என்று பங்க்யந்தரேண விவர ணம் (மாதாபிதாக்கள்) என்று. இப்படி இவருடருமான சேர்த்தியிலே கிட்டின பேருண்டோ? என்ன (யத்ரக்ருஷ்ணளச) என்றது.

( ) முமுக்ஷுப்படி - உ - (உ) கீதை -

இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால் பின்னை அ னி னு ஸ்டைய ஸர் பரங் ஸாயும் தானே ஏறிட்டுக்கொ ண்டு நிர் ஹிப்பா ணனல் அ ன் செய்யுமது கிவன்ரூனு மொருதலைப்பற்றவேண்டுப் படியா யிராமைபாலே பி ன்னை ஹிதசேஷத்தில் தனக்குச் செய்" வேண்டுவ தொன்றில்லை உபேயமாகிறது கர்மநிபந்தநமாகப்பரிக்ர ஹித்த இத்தேஹ ஸம்பந்தமற்று ஒருகதிவிசேஷத்தாலே போய் ஒருதேச விசேஷத்திலே புக்கால் ப ராணு தொருவ்ருத்தி விசேஷ மாகையாலே அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராபகாம்சத்தில் கர்தவ் யாம்ச மில்லையாகில் ப்ராப்யாம்சத்திலிது அங் யியாதாகில் பின்னை இதுவா து பழைய விஷயப்ராவண்யமே ஸித்தித்துவிடுகிறதோ வென்னில் கூடாதிறே ப்ராப்யம் இன்னதென்றுநிஷ் ர்ஷித்து ப்ராப ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாவது ப்ராப்யாபாஸங் ளில் ருசி நி ருத்தி பூர் கமாகவிறே ப்ராப்ய ப்ரதிபத்தி ஆனை யாலே தூரதோ நிரஸ்தமிறே அது. (க) †ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய" என் கிற விடத்தில் விஹிதகர்மங்களும் நிஷித்த பரிஹாராரார்த்தமாகச் செய்யுமவையு மெல்லாம் தர்மசப்த ராச்ய மாகையாலே இவை யும் த்யாகவிஷயமாய் அந்வயிக்குமென்று அர் த்த ப்ராப்தமாய் பழைய பா பங்களையே சொல்லிற்றாய் வாராதோ? வென்னில் ராதிறே. †உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரி ஸ்வரூபத் தாலும் அப்படியே யிருக்கிறதிதுவும் †சரீர ஸ்மநந்தரத்திலே ப்ரா ப்ய ஸித்தியா யிரு கையாலும். இனி, ஸமஸ்த கல்யாண குணத் மகனை பாயமாக ரிக்ஷை யாலும், இவன்தான் விதிபரதந்த்ரனாய் ஸாதநபுத்யா இங்கே அநுஷ்டிப்ப தொன்றில்லாமையாலும் ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு செய்யுமவை யெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும் சேர்ந்தல்லதிராது. †நினைத்தார் நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞரிற் காட்டில் இ னுக்கொரு வ்யாவ்ருத்தி தே ணுமிறே.

†இன்று நாளை நீர் ருமாறு அங்கே யிங்கே §சினையாறுபட்டுக் காட்டுமாபோலே; மேல்தான் (உ) 'யத்ரபூர்வே†சாத்யாஸ்ந்தி தேவா: யத்ர பூர்வேஸாத்யாஸ் ஸந்திதேவா 'என்றும் (ங) அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்றும் அவர்களோடுகூடி அநுபவிக்கு

(க) கீ த - கஅ சுசு - (உ) டீ - ஸஅ - (ங) தி - வாய் - கo - கo - கக-

§ சினை - கர்ப்பம். வெள்ளம் வருவதற்குமுன் கீழே நீர்பொசிந்து காட்டு மாபோலே.

மத்தைப் பேறுகச் சொல்லுகையாலே இ னுக்கிது சரமசரீரமான பின்பு இவை இங்கே பிறக்கக் ா வேணுமிறே. அ வயாகிற வதானெ வ யென்னில் அபாக தர்களோடு பொருந்தா மயும் பாகவதர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிறே. அவையிரண்டும் தம க்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிறார். † பார்யைக்கறிவு பிறக்கப் பிறக்க பர்த்தாவின்பக்கல் பாவபந்தமுண்ட ாம், பர்த்தரபரிக்ரஹம் பண்ணுமதிறே இவளவனுக்காகா தொழிகையாகிறது. (க)' திருவடி தன்காமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்" என்று கின்றதிறே. † ப்ர பந்தருடைய லக்ஷ ம் சொல்லுகிறபோது † இப்படிஸார்வ ர்ய ன் உத்தேச்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப்பிறக்க பாகவதர் பக் ல் பா பந்தமுண்டாகலாம். இந்த ஜ்ஞாநார்த்தமாக விடே ணு மிறே அபாகவதஸம்பந்தம். † இனி, பாகவதராகிறார் ப்ரதமதசையி லீச்வ ரனுடைய உபாயபாவத்தை யறிவித்து அவ்வழியாலே புருஷகார பூதராமவர்கள். இவன்றன் சேதநனுய்உபகார கொண்டவனுகை யாலே க்ருதஜ்ஞனையிருக்கக்கட . இனி சரமதசையில் வந்தால் ப்ராப்யத்திலெல்லை இவர்களாகையாலே அவன்றன்னேபாதியும்உத் தேச்யராயிருக்கக்கடவர். இனி நடுவுபட்டநாள் இ னுக்கு (உ) போதயந்த பரஸ்பரம்ப ணை க்குடலாயிருப் பார் ளாகையா லே ப ர் ாவஸ்தை ளிலும் இவர்களுத்தேச்யரென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(ங) † ஆநுகூல்யஸ்யஸங்க ஏ ஆநுகூல்ய யஸங்கல்ப " இத்யாதி களாலே ஆறுவகையாயிருக்கும் சரணாகதி யென்று சொல்லாகின் றது (ச) அஹமஸ்ய்பராதாநாமா யாஉ ஜ்ஞோஉகதி த்வமேவோபாயபூ ோமேபவ ஆஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி த்வமேவோ பாயபூதோமேபவ" என்று தன்னகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு நீயே பாயமாகவேணுமென்று ஆபேக்ஷிக்குமத்தைச் சரணாகதியா ச் சொல்லாகின்றது † இதிலொன்றைவிட்டி ஒன்றை ஸ்வீகரிக்கு மன்று மற்றையதுக்கு அப்ராமாண்யம் ஸித்திக்குமாயிருந்தது ஆனால் இரண்டும் அவிருத்தமாக நயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; த்வமேவ த் மே " என்கிற விடத்திலே § உபாயாந்தர நிரா பேக்ஷ்யந்தோற்றி யிருக்கையாலே சரணாகதியினுடைய ஸ்வரூபம்

(க) சு - தி - சூஅ. (உ) கீதை - சு. (ங) பாஞ்ச. (ச) பாஞ்ச.
§ (பா) ஸாதநாந்தர.

சொல்லுகிறது அந்த ஸ்லோகத்தாலே; அஸ்மதாணுகதி புக்கவிட த்தே புகக்கடவதாய் சரணுகதனை னுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபா ங் களைச்சொல்லுகிற திந்தஸ்லோகத்தாலே. †சரணுகதியினுடைய ஸ்வ ரூபத்தைப்பார்த்தால் வேறொன்றைறப் பொருதபடியா யிருக்கும் இனி ஒதுங்கின ஆஸ்ரயத்தைப்பார்த்தால் இஸ் வபாவங்களோடு கூடியல்லதிராது. † ஷட்விதாசரணுகதி ” என்று கொண்டு இக்குணங்களைச் சரணுகதிக்கங்கமாகச்சொல்லாநிற்க இவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில். † ப்ரார்த்நாமதி. ஶரணாகதி ப்ரார்த்தநாமதி சரணுகதி ” என்கிறவிடத் திலே ப்ரார்த்தநாபுத்தி இச்சேதநன்னை யிலே கிடக்கச்செய்தே எங் ஙனே சரணுகதிலக்ஷ விஷயமாய்க்கிடக்கிறபடி. † ஆநுகூல்யஸ்ய ஆது கூல்யவ்ய” என்கிற லோகம் விதிபரதந்த்ரமாய்ச் செய்யு மன்று (ஷ) பலாபேக்ஷ யில்லாதபோது தவிரலுமாயிருக்கும் ஸ்வரூப நிவேசியாமன்று செய்யாதபோது ஸ்வரூபஹாநியே விதிக்குமிறே. †ஸ்வர்க் காமநை யில்லாதபோது ஜ்யோதிஷ்டோமம் தவிரலாயிருக் கும் அங்ஙனே செய்யவொண்ணுதபடியாயிருக்குமிறே இத்தலையா லொருபலம் சொல்லாத நித்யாநுஷ்டாந விதிக்கும். *

அநு §பிராட்டிமார்களைப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகமா கவுமெண்ணியிருக்கும் பாகவதர்களே தமக்கு ப்ராபகமென்றநுஸந்திக்கிறு ரென்று இத்திருமொழிக்கு பூர்வகண்டாநுகுணமாக மஹாவாக்யதாத்பர்யத் தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ப்ரவேசம் துடங்கி இவ்வளவும் வ்யாக்யாநம்செய் தருளி இனி “பிராட்டிமார்களும் அவனுமாகவிருக்கிற விருப்பே ப்ராப்யம்’ என்று உத்தரகண்டார்த்தத்தை யெண்ணியிருக்குமவர்களே தமக்கு ப்ராப்ய பூதரென்று இத்திருமொழிக்கு மஹாதாத்பர்யபேதத் த யருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரவேசமுமருளிச்செய்து, மீளவும் இப்பாட்டு களை வ்யா க்யாநம்செய்தருளுகிறார் (அநாதிகாலமித்யாதியாலே). இரண்டாம்பாட்டிலே நடுவே நிறுத்தினதுக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் உத்தராத்தம்துடங்கி மே லிற்பாட்டுகளெல்லாம் இந்த மஹாதாத்பர்யத்துக்கு அவாந்தராத்பர்ய ஸாதாரணமாயிருக்குமென்னுமது. ஆக ‘மூன்றினைந்து” என்றதுக்கு - புரு ஷகாரமாக நினைந்தென்றும், ப்ராப்யத்வே நினைந்தென்றும் நிர்கர்ஷித்தால்

---

§ புநஸ்சப்ரவேசே. அத்யவஸாயரூபப்ரபத்தியு மீச்வர ஸௌஹார்த்த பலமென்ன, ஆநுகூல்யாதீநாம் ஸம்பாவிதஸ்வபா த்வம் ப்ரஸித்த ரமென்று விவக்ஷித்து இவ்வத்யவஸாய ரூபப்ரபத்தி அவன் ஸௌஹார்த்தகார்யமி ன்று அருளிச்செய்கிறார் (அநாதி -ாலம்) என்று. (விசேஷ டாக்ஷம்) * மயர்வற மதிநல மருளுகை.

என்னும்' 'நினைவார்'' இத்யாதிபதங்களுக்கு - உபயாநுகுணமாக யோஜித்துக்கொள்ளலாமிறே யென்று திருவுள்ளம். (க) 'நாஸுபுருஷகாரேண நசாஸ்யந்யேனஹேதுனா। கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஸ்ய ஃபேக்ஷ்யகஞ்சித்கதாசன நாஸௌபுருஷகாரேண சாப்யங்யேநஹேதுநா। கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷ்யேகஞ்சித்கதாசந'' என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு இவ்வாழ்வார்தாம் கேவலேச்வர ஸௌஹார்த்த (ப) பலாயத்தமாக ஆபிமுக்யாதிகளைப் பெற்றவராகையாலே, (உ) * வாழுனேன் வாழுதுடங்கி தமக்குப்பிறந்த தசாவிசேஷகளை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அவனே ப்ராய ப்ராபகத்வேந அநுஸந்தித்து அநந்தரம் தமக்குப் பிறந்ததான "பாகவதர்களே ப்ராப்யம்" என்கிற தசையை யநுஸந்திக்கிறரித்திருமொழியிலென்றருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம்) என்று துடங்கி (படியைச்சொல்லுகிறது) என்னுமளவும். இத்தால் அஜ்ஞாதஸாக்ருதம் மூலமாக ஆபிமுக்யாதிகள் பிறந்து புருஷகாரத்தமுகேனிட்டுக்கொண்டு ஈச்வரனே ப்ராபகமென்னும் அதிகாரிக்கு ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தச்சாந்த்யர்த்தம் பாகவதர்களை ப்ராப மென்கிற ஜ்ஞாநம் அஸம்பாவிதமாம்; அங்ஙனன்றி, கேவலஸௌஹார்த்தத்தாலே தனக்குத்தானே உபாயமாகுனென்று அநுஸந்திக்குமதிகாரிக்கு அஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அநந்தரம் இருக்கும்நாள் பாகவதரை ப்ராப்யத்வேந அநுஸந்திக்கை ஸம்பாவிதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸத்க்ரியைக்கு) யாத்ருச்சிகாதிகளுக்கு. §(இருக்கக்கடவபடியை) என்றது - அபாகவதஸஹவாஸம் அப்ராப்யமென்றும் பாகவதஸம்ச்லேஷமே ப்ராப்யமென்றுமிருக்கையென்றபடி.

§ பாகவதஸம்ச்லேஷத்தை ப்ராப்யமென்னவொண்ணுது என்னும் சங்கையைப் பரக்கவநுவதிக்கிறார் (இனியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). தாரதோநிரஸ்தமானபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மாநித்யாதி). (உ பாயஸ்வரூபத்தாலும்) என்றவநந்தரம், உபேயஸ்வரூபத்தாலும் என்றுகூட்டுவது. பழையவிஷய ப்ராவண்யமாய்த் தலைக்கட்டாது என்னுமர்த்தத்தைப் பல ஹேதுக்களாலே நிகமிக்கிறார் (சரீரேத்யாதி). ஜ்ஞாநிக்கு அஜ்ஞுவ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும், விஷயப்ராவண்யம் வாராதென்றும் ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரித்யாதி). இத்தால் அதிராரிஸ்வரூபத்தாலும் ஸம்பவியாதென்கை.

---

§ (இருக்கக்கடவபடி) யூநகூல்யாதிவிசிஷ்டனையிருக்கக்கடவபடி.

§ இந்த ஆநுகூல்யாதிகள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்னுமதுக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்டாந்தமும் சிலஉபபத்திகளுமருளிச்செய்கிறார்; அதில் மூற்பட இந்த ஆநுகூல்யாதிகளுபாயோபயோகிகளுமன்று, உபேயகோடிகடிதமுமன்றென்கிறார் (இனி உபாயத்திலே) என்று. ப்ராப்யாபாஸங்களில் ருசிநிவ்ருத்திபூர்வமாகவிறே என்றவளவே போருமென்றருளிச்செய்வர்.

(க) பாஞ்ச. (உ) க - க - க.

சரீரஸமரந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இதுசேரும்படிதானெங்ங னேயென்ர வருளிச்செய்கிறார் (இன்று ராஜயித்யாதி). (ஸாத்யா) ப்ராப் யாஃ. § அபாகவதரோடு பொருந்தாமையை முந்துறவருளிச்செய்வானென் னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பார்யைக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). எடுத்த பாசுரத்துக்கு பாவம் (ப்ரபந்நரித்யாதி). ப்ரதாநமாகையாலே முந்துறவருளி ச்செய்தார் என்றொரு பரிஹாரமருளிச்செய்து, பாகவத ப்ராவண்யவர்த்த மாகையாலும் ஆவஸ்யகமென்று பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி). (ஜ்ஞாநார்த்தமாக) பாவபந்தம் நிலைநிற்ற க்காக. இந்த பா வ தர்கள் ப்ராப்யராமிடத்தில், பிராட்டிமாரும் எம்பெருமானும் நித்யமாயிருக் குமிவர்களோபாதிய ் றியே ப்ராப்யதமத்வமுண்டென்னுமர்த்தத்தை உபபா திக்கிறார் (இனிபா வதராகிறாரித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). உசாத்துணை யாகிற அதிகாரம் அதிகமாகவிருக்கையாலே ப்ராப்யதமரென்று இவனுக்குப் பிறந்ததசையைச்சொல்லுகிறது.

விஹிதாம்சத்திலிவனுக்குச் செய்யவேண்டிற்றில் ா மயாலே என்ற நி ் றீர் ஸர் முக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாராார்த்தமாக ஸாங்கப்ரபத்தியை விதித் திருக்கிறதே அவற்றைச்செய்யவேண்டாவேவோ ன்னில் அருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). ஆக. இத்தால்-"த்வமேவ' இத்யாதியோடு விரோ திக்கையால், அங்கு அங்கமென்று சொல்லாமையாலே செய்யவேண்டும் ஹிதசேஷமில்லையென்று கருத்து. அ ்கு சாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண் யம் வாராதோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார் (இதிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). § அங்கமென்று சொல்லுகையெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சரணாகதித்யாதி). அவர்ஜநீயமாய்வருகையைப் பற்ற அங் மென்றதென்று கருத்து. சாஸ்த்ரங்களங் ங்களென்று சொல்லச் செய்தே அத்தை ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களென்று கல்பிக்கும்படி. சாஸ்த்ரம் சொ ் னத்தை அந்யதாகல்பித்தது கண்டதுண்டோ வென்னும் சங்கையை

---

§ பாகவத ர யொழியப்பொருந்தாமையைச்சொன்னால் போராதோ? அபாகவதர்களோடு பொருந்தாமையும் சொல்லவேணுமோ வென்ன (பார் யைக்கு) என்றது. அதாவது - இதில்லாவிட்டாலும் அதுவே அத்யந்தாபே க்ஷிதமென்றபடி. இத்தால் - பாக தர்களு டய த்யா ம் ஸ்வரூபாநுகுண மான ஆகாரத்தாலும் பாகவதோத்தேப்ய, ாஜ்ஞாநஸித்யர்த்தமாகவும் அவஶ் யம் வேணுமென்றதாயிற்று.

§ கீழ்வாக்யவிவரணம் (சரணாகதியினுடைய) என்றது. ப்ரார்நாமதிஶ்ர ணாகதி - ப்ரார்த்தநாமதிஶ்சரணாகதி" என்கிற பரிஹாரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் - ப்ரார்த்தநாபுத்திரூப சரணாகதி அதிகாரிவிஶேஷணமாய்க்கிடக்கிற வழியாலே இதனுபாயமாயிருக்க இதெங்ஙனே சரணாகதி லக்ஷணவிஷய மாகிறதென்றபடி.

யநுவதிக்கிறார் (ஷ' விதேத்யாதி). ப்ரார்த்தநாமதியை 'ப்ரயுஞ்ஜ்யதாம்' என்று விதி ச்செய்தே, அத்தை உபாயமன்றெ று ஸித்தோபாய நைரபே க்ஷ்யபலாத்தள்ளினது கண்டிருக்க, அதுக்குஅங்க களைச்சொல்லுகிற அ க விதியைத் தள்ளு கயில் அரு மயில்லையென்று விவகூஷித்துப் பரிஹரிக்கி றார் (ப்ரார்த்தநேத்யாதி). உபாய நரபேக்ஷ்யபலத்தாலே இவற்ற அங்கங்க ளென்ன ணாண்ணதென்று கீழே யருளிச்செய்து, (ஷ்ல) பலஸித்யநந்த ரம் (ஷ்ல்ரு) பலாபேகூஷையில்லாமையாலே அப்போது தவிரலாயிருக்குமத அங்கங்களாமித்தனையாகையால் (ஷ்ல) பலதசையிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆந கூல்யாதிகள் அங்கங்களென்னக்கூடாதென்கிறார் (ஆநகூல்யஸ்யேத்யாதி). இவ்வா யத்துக்கும் அடைவே திருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கே த் யாதி). இத்தால் ஸ்வர்க்ககாமநையில்லாதபோது தத்ஸாதந தநங்கங்கள் தவிரலாயிருக்கக்கண்டோமிறே ஆநகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங் ளா கில் பலாபேகூஷையில்லாத த சயில் தவிரலாயிருக் ே ணு அப்படியிரா மையால் அங்கங்களன்றென்று கருத்து. ... ...

வ்யா. இதில் முதற்பா டில்-அபாகவதரோடு பொருந்தாமை †சொல்லுகிறது.† இவையிரண்டுமுத்தேஸ்யமாஸல் க்ரமவி கூஷக் குக்கருத்தென்னெண்ணில்· †ஆநகூல்யத்துக்கு அவதியில்லாமையா லே ஸங்கல்பமேயமைந்தது· இதில் முதலடியிட்டாஸவதும் இஸ்ஸ வபாவமுண்டாஸலாகையாலே இத்தை முந்துறச்சொல்லுகிறது. †விரோதித்யாகபூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. (க) பரித்யக்தாமயாலங்கா' என்றும் (உ) த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச' என் றுமிறே (உ) ராகவம்சரணம்கத ராக வம் சரணம்கத" என்கிறது. †தன்னைப்பேணுதே ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்காக உடம்புநோவக்கடல் கடைந்து அமுதத்தைக்கொடுத்த ஸ்ர்வேஸ்வரன் அந்த அம்ருத த்தோபாதியாகிலும் நம்மைவிரும்புவார் சிலரைக்கிடைக்கவற்றே?' என்று அவஸர ப்ரதீக்ஷணைய்க்கொண்டு சாய்ந்தருள அவனைவிட்டுப் புறம்பே போதுபோக்குகிறவர்களை நாலுருவராக புத்திப ணி யிறே னென்கிறார்.

(நண்ணுத வாளவுணரினை ப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காகப்போய்ப்புக்கு. †ஸ்ர்வே ரன் தேவாஸுர பொகம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகா

(விதிக்கிறது) சரமஸ்லோகத்திலே யென்றபடி. இப்படிக்கநுஷ்ட்டா மும் காட்டுகிறார் (பரித்யக்தா) என்று.

(க) ரா-யு-கக்ஷ-சு. (உ) ரா-யு-கள-கச.

ரமுமெங்குமொக்க உண்டாம்படிபண்ணினனையிற்று. அப்போது அர் ஜுநன் நானைக்கோடியிலே பாகிறேனே' என்று சோகிக்க (க) மோசுசஸ்ஸம்வதம்ஜைவீமபிஜாஸோஸிபாண்டவ மாஸுசஸ்ஸம்பதம் தைவீமபி ஜாதோஸிபாண்டவ' என்று உனக்கென், நீஸத்ப்ரக்ருதி யல்லியோ? என்றுணிமே. மநுஷ்யராயிருந்துவைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயி ருப்பார் கோடியிலன்றிக்கே இவர்களுடைய ஆஸுரத்வம் ஜந்மப்ர ப்ருதியுண்டாயிருக்கை. க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து வத்து உக்ர லோகன்நிலையல்லவாம்படியிறே கம்ஸனுக்குண்டான ஆஸுரத்வம் †ஈச்வரனோடு பொருந்தாமை ஸ்வபாவமாகவுடையராய்த் தாங்கள துக்குமேலே ஸாயுதருமாயிருப்பர்கள். (வாளவுணரிடைப்புக்கு) (உ)*தொடையொத்த துளபமும் கூடை யும் பொலிந்து தோ ன்றிய தோள் கண்டுபுகுகிறதோ? பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்காகப்பரி கரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நடுவேயிறே போய்ப் புக்கது.

†இப்படிபோய்ப் புக்காலுமாமிறே தன்வாசியறி ார் சிலர்க்குச் செய்யப்பெற்றதாகில் (வானவரை) †கார்யகாலத்தில் பற்காட்டி அநந்தரமவனைத்தள்ளி (ஈ) ஈச்வரோஹம் ஈச்வரோஹம்' என்றிரு ப்பார்க்காகவாயிற்று. †இவனைத் தங்களோடு ஸஜாதீயனாக புத்திபண் ணுதல், அன்றிக்கே இவனைருஷிமூங்கில்வளைத்த போதாக நம்மில் அதிகனென்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. †இதில்இன்னும் அந்த ஸஜாதீயபுத்திதானே நன்றிறே †அவ்வவுணரிலிவர்களுக்கு வ்யாவ்ரு த்தி பெரிதல்லவாயிற்று. அவர்கள் இவனுடைய ரஹஸ்யவர்க்கத்தை அழியச்செய்து கொடுதிரியப்புக்கார்கள் இவர்கள் அவன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாயிற்று ாசி. † இவர்களுக்குக்கார்யம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமழியாதபடி கார்யம் செய்யப்பெற் றோமாகில் (பெண்ணுகி) †தன்னை அழியமாறி கிற்கச்செய்தேயும் தூதுபோவது ஸாரத்யம் பண்ணுவதாளனிறே. அவ்வளவல்லவாயி ற்றிது. (சு) அஹமஸ்மிமஹாபாஹோ-அஹமஸ்மி மஹாபாஹோ" என் றும் (ஙு) இமே ஸ்முனிசார்தூலராஜ்யாச்சாஸமுபஸ்திதா இமௌஸ்ம முகிசார்த் தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ"என்றும் ருஷிகளேவிற்றுச் செய் வானைத் தன்னைத்தாழவிட்டுத் திரிந்தவனையிற்று. புருஷோத்தமனை தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

(க) கீதை - கசு - ஙு. (ஈ) கீதை-கசு-கசு. (ஙு) ரா - அ
(உ) திருப்பள்ளி யெழுச்சி-க0- (சு)
§ மூங்கில் - தநுஸ்ஸு.

† கிழக்கே ஐயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ப்ரீணவஷ் வர்களோடே கூடப்போகவிட்டார் நானவன் கூடத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும் ந்தென்னை யநுவர்த்திக்கக்கண்டவாறே, அங்கே மஹாமஹேஸ்வரனையிருப்பானைருணையல், பிள்ளாய்! நீர் பொருளுக்குக் கடவீர் என்று கேட்டோம் எங்களுடையவற்றிலே அரியல்லால் தேவியில்லை என்றுண்டாயிருந்தது அதற்குப் பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன நானிதுக்கு அதிகரித்தே னெருவனல்லேன் என்ன 'ஆகிலும் எல்லாந் தெரிந்திராதோ? உமக்கு' என்ன நீதான் தேவர்க்கொரு உத்கர்ஷத்தையும் ஈஸ்வரனுக்கொரு அபகர்ஷத்தையும் கினைத்துக்கேட்கிறுயாகில் புருஷோத்தமனென்று, புராணங்களிற் சொல்லாநிற்க ஆஸ்ரிதார்த்தமாக அவன்தன்னை அழிய மாறினனென்றால் இது அவனுக்கு குணயவா மித்தனை யல்லது தோஷாய வாகாது. இனி ஆண்பிள்ளைச்†சோறுள்விளை ஸ்த்ரீ என்று தொடர்ந்து திரிவாரைப்போலே தொடர்ந்து திரியாநின்றார்' என்று தேவரை அஜ்ஞராக்குவதிற் காட்டில் இது சொன்னவன் அநாப்தன் அஜ்ஞன் என்றிருக்க வமையாதோ?' என்று சொன்னேன்' என்றருளிச் செய்தார். (அழுதூட்டும்) இப்படி யழியமாறினவுமாமிறே தன்னையேயிரும்பப்பெற்றதாகில் சரீரத்தைப் பூண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ளட்டும்) † டல் கடைகையும் யத்னிக்கையு மெல்லாம் தனக்குப் பணியாய் இவர்களுக்க வயம் புஜிக்கையிலேயாய் இவர்கள் மிடற்றுக்குக் கீழிழிச்சுமது தனக்கு உபகரித்தார்களாயிருக்கும். எங்களுக்குஅம்ருதம்தே ணும்" என்றால் அத்தை உத்பாதித்துக் கொடித்து விடமத்தனையிறே. அதுக்கீடாயிருப்பதொருவடிவைக்கொண்டு நின்று புஜிப்பிக்கிறதுதான் நீர்மையிறே. உறங்குகிற ப்ராஜ்ஞாய எழுப்பி யூட்டும் தாயைப்போலே இது தான் தன்பேறுக வாபிறறுச்செய்தது. இப்படி செய்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் (பெருமானர்) சேஷித் ப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தமாயிற்று.

(மருவினியவித்யாதி) மருவவினியதேசமாயிற்று. (தணர்ந்த) ஸ்ரமஹரதை விஞ்சியிருக்கை. அதாகிறது ஸ்ரீலவகுண்டத்திற் போலே ரக்ஷ்யம்பெற்றிலோமென்னும் குறை தீரும்படியாயிருக்கை. (கடல்மல்லைத்தலசயனம்) ஆஸ்ரிதன் ஒக்கப்பணிசெய்தானென்று

அவனுக்காகவந்து ாற்கடைதலைமாடாகவந்து தரையிலே சாய்ந்
தருளினவிடமிறே. (உறைவாரை) ஆஶ்ரிதர் விரும்பினவிடமென்று
விட்டுப்போகமாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வா
ஸ ப்ரக்ருதிகளில் குறையாதார் நடுவே யிறே வந்துகிடக்கிறது.
(எண்ணேதையிருப்பாரை)†திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளின
வன் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே குறை றவிருக்கக்கடவ வவன், ஸம்ஸாரி
கள்நடுவே தன்னைப்பேணாதே சாய்ந்தருளினவிது நமக்காகச்செய்
தான். (க)''நின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்தென்னநீர்மையே''என்று
இத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இதில் நினைவின்றிக்கே புற
ம்பே புண்டுடுத்து காலக்ஷேபம்பண்ணித்திரியுமவர்களை. (இருப்பா
ரை)†எண்ணேதையிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடியான
கர்மக்ஷயம் பிறவாமையாலே· சைதந்யகார்யமிறே † இப்படிசெய்
திலோம்'' என்னு மநுதாபம்பிறக்குமது· அதுவுமின்றிக்கே யிருக்கு
ம ர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணேமே)†சேதநராயிருந்துவை
த்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை எண்ணு தொருபோதுண்டிறே அப்
போது மெ ர்ணைக்கடவோமல்லோம். †அவஸ்துக்களைப் பரிகணிப்
பது மொருபோதுண்டிறே அப்போதுமெண்ணேம். அவர் ள் தாங்
கள் தங்களைக் கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களை ஒன்றாக
நினைத்திரோம். †இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர் ளுக்கு வஸ்
துத் முண்டாவது. (உ) மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தேனை
த்தேன்'' என்னக்கடவதிறே. கல்லிலும்†செம்பிலும் வெட்டிற்று''
ன்னுமாபோலே. (ங) †''அடிகளடியேங்களினியுமடியவர்கள்தம்மடி
யான் என்றிறே தம்மைச்சொல்லுகிறது. †ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்று
ாணுமிவர்க்கு நிரூபகம்· பாகவதசேஷத் மாயிற்று. ... (க)

அந. முதற்பாட்டு (சொல்லுகிறது) என்றவநந்தரம் என்று கொள்
து என்றுசேஷம். (பார்யைக்கு) இத்யாதி வாக்யங் ளாலே கீழே க்ரம
விவ கூஷக்கு ஹேதுக்களருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ஹேத்வந்தர களருளிச்
செய்ை க்கு ப்ரஸ்தாவத்தைக் கிளப்புகிறார் (இ வயித்யாதி). ப்ராதிகூல்யப்ர
ஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே சரீராவதிகமென்று அல்ப
காலஸாத்யத்வத் தப்பற்ற முற்பட்டதென்றொரு ஹேதுவருளிச்செய்கி
றார் (ஆநுகூல்யத்துக்கித்யாதி). ஹேத்வந்தரம் (இதிலித்யாதி). ப்ராதிகூல்ய
ர்ஜநம் பிறந்தாலிறே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப தாணுண்டாவதென்று கருத்து.
இந்த இரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோதித்யாதி வாக்யத்வய

(க) தி - ச - வி - சூங. (ா) கக - எ - கூ. (ங) உ - ஙி - க0.

மும்) இந்த ப்ராப்யபர ப்ரயோஜநாநுகுணம் பாட்டுக்குத்தொகுத்த பாவம் (தன்னையித்யாதி).

§ அவுண ர நண்ணுத' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர் வேஸ்வரனித்யாதி ஆஸுரத்வமென்னுமளவும்). வாக்யார்த்தம் (ஈஸ்வரனே டித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). வானோர் என்னுதே 'வா வர் என்றதாலே - வானிலிருக்குமவர் அப்படிப்பட்டவரென்று சப்தார்த்தம் விவகூதித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்யேத்யாதி). அவர்' என் றால்-அப்படி ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருப்பாரென்னுமத் தகாட்டும்படி ப்ர ஸித்தியு டோவென்ன (க) ஜ்ரும்பிதம்துதந ர்த்ஸ்யாசிவம் விஷுபரக்ரமை அதிகம்மேனிரே விஷ்ணுந்தேவாஸ்ஸ்மாந்ஹதா ஜ்ரும்பிதந்து தநுர்த்ருஷ்டவா சவம் விஷ்ணுபராக்ர மை அதிகம் மேனிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷி ணஸ் ததா' என்கிற வசநத்ததையு டெண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இவனையித் யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நம்மிலதின் என்னும் ஜ்ஞாம்பிறந்தபோது ஸஜாதீயபுத்தியுண்டோவென னவருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி). விபரீத ஜ்ஞாந நிர்த்தகமல்லாமையால் ஆதிக்யஜ்ஞாநம் ல்லத றென்று கருத்து. இப்படி விபரீத ஜ்ஞாநபூயிஷ்டராநல் அஸுரர்களிலிர்க்கு வ்யாவ்ருத்தி யில்லாமையாலே இவர்களுக்குக் கார்யம்செய்வாமென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). மேலிதற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கித்யாதி). ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னை யழியமாறுமை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென் வருளிச் செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி).

§ (இறையிலி) ாங்யம். (சோறுள்வி) சோறுக்குமவள். ஸ்த்ரீவேஷங் கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி. கொடுக்குமென்னுதே 'ஊட்டும்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலென்றுதுட கி ஸம்பந்தமாயி ற்று என்னுமளவும்).

"பெருமானார் தலசயனத்துறைவாரை" என்றபதங்களில் பலிதார்த்தங் ளையுமுட்கொண்டு, எண்ணுது என்னுதே "எண்ணுதே" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி). "எண்ணுதே" என்ற வகாரத்துக்கு ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்ணுதேயித்யாதி). "இருப்பார்' என்ற அம்சத்துக்கு (இப்படியித்யாதி). "இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு உட்கருத்து (சேதநரித்யாதி). (போதுண்டிறே). என்று ஸஹ வாஸ வர்ஜநார்த்தமாகவெண்ணும்போதுண்டென்றபடி. "எண்ணுமே'

---

§ (நண்ணுத) "நண்ணுத" என்றபோதே இவ்வர்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க 'அவுணர் என்னவேண்டுவானென்னென்னில். (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று.
§ இப்படி யழியமாறினால் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு அழிவுவாராதோ வென்ன; (கிழக்கே) என்று. அநுதாபம்பிறக்கிறது சைதந்யகார்யமிறே என்றபடி.

என்ற எவகாரத்துக்கு வ்யாவர்த்யம் காட்டுகிறார் (அவஸ்துந் ளாயித்யாதி). 'எண்ணேம்" என்று -த்தமனுக்குபாவம். (அவர்களித்யாதி). எண்ணே னேயென்னுதே பூஜ்யதை தோற்ற பஹுவசந ப்ரயோகம் பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயமாளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி). (செம்பிலும்) தாம்ரசாஸநத்தி லும். §இனி யெண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி). பாசுராரத்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). ... ... (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) †நீர்பொருந் தாதாரை †இன்னரென்றறிந்தோம் நீர் பொருந்துவாரும் † § சிலரு ண்டோவென்ன. அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகளைக்கொண்டு காரிய மில்லை அவர்கள் தாங்களாலேனுமாகவமையும் † இதுண்டாமித்த னையே அவர் ள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கென்கிறார். †நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்தி†லிருக்கும்படி யறிந்தோம் அநுகூலர்விஷயத்திலிருக்கும் படி யென்னென்ன. †அங்கு †நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணமைக் கும் ப்ராப்தியில்லை †இதுக்கெல்லாம் †கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) பூமியைத் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடை யளாய் சுஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி. (பணிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) ஸ்ரமஹரமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாகவுடையவள். இவர் கள் (நீர்வண்ணன்மார்வகத்திலிருக்கையைமுன்னிணைந்து) ஸ்ரமஹர மானதிருமேனியில் இடவருகைப்பற்றவும் அத்திருமார்வைப்பற்ற வுமிருக்கிறவிருப்பையுமநுஸந்தித்து. [நீர்வண்ணன் மார்வகத்தில் பணிநன்மாமலர்க்கிழத்தி] என்றந்வயமாகவுமாம் மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரணைகளுக்குக் கடுகச்சென்று கிட்டலாயிருக்கு மிறே. (அவனுரித்யாதி) †அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸப் பண்ணுகிற ஸ்ரமஹரமான திருக்கடல்மல்லையை. கறுத்தநிறத்தை யுடைத்தாய்ப் †பழையதாயிருந்துள்ள †மூத்தமுதிர்ந்தார †முந்நீ ருண்டு கடல், அதினருகேயிறே. (ஆரென்னும்நெஞ்சுடையார் ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம் ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம் ஏதேனுப் ஜ்ஞாநமாகவுமாம், இவ்விடத்தை எண்ணும் நெஞ்சுடையாராமித தனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே †ப்ரமாணங்காட்டாதே, நம்மைக் காய்யங்கொள்ளவுரியார். ...(உ

---

§ ஆனல் என்று மவர்களை ஆதரிப்பார்களோ வென்ன. (அடிகள்) என்று.
§ (பா) சிலருண்டே.

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. "கடல்மல்லைத்தலசயனம் எ ணும் நெஞ் சு டயார்" என்னவமைந்திருக்க "ஆரென்னும்" என்னையாலே-ஜ்ஞமவ்ரு த்தங்களில் எவ்வகைப்ப ட்டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தைப்பற்ற ப்ரஸ்நப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர் பொருந்தாதாரை யித்யாதி). (இன்னரென்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு-எத்தனை தஹாநுபந்திகளாகிலும் எண்ணுதாராகில் அவர் ஸையெண்ணேமென்ற ன்றீர் என்றறிந்தோமென்று கருத்து. §(சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எ ணுமவர்களான திருமேனிஸம்பந்திகளுண்டோ என்று கருத்து. (இது) என் றது-இச்சேர்த்தியே த்தேச்யமென்றபடி. §"எண்ணுதாரையெண்ணேமே' என்றவோபாதி எண்ணுப்பெருகுதலை யாரையெண்ணுவோமே என்னவேண் டாவோ, 'ஆள்வாரே" என்றதேதென்ன; அதுக்கு ப்ரஸ்நப்ரதிவசநமுகேந பாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர் ப்ரதிகூலர்விஷயத்திலித்யாதி). (இருக்கும்படியெ ன்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி. அவர்களை ஸத்து ளாக எண்ணியிருப்பீரோவென்றுகருத்து. (அங்கு) அந்த பாகவதவிஷயத்திலெ ன்றபடி. (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்ற தற்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணுமையு நமக் குக்கூடுமோ அவர்களுடைய வெண்ணுகையாலும் எண்ணுமையாலும் நம் முடைய ஸத்வாஸத்வங்களென்று கருத்து. (இதுக்கெல்லாம்) எண்ணு கக் கும் எண்ணுமைக்குமென்கை. (கடவர்கள்) என்றது நம்மை ஆட்டி ாண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்கள் என்னை

"அ ன்" என்றதுக்கு வேதாந்தப்ரஸித்தனே பரமவ்யோமநிலயனெ ன்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து அவனூர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (ப ழுயதாயிருந்துள்ள) என்றது- முது' என்றதின்பலிதார்த்தம். (மூத்துமுநிர்ந்த) என்றது - சப்தார்த்தகதநம். (மூந்நீருண்டு) என்றது - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூ று வ கப்பட்ட நீரென்றபடி. (ப்ரமாணம் காட்டாதே) கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ் ளவு என்னும்படிதானேயென்கை. ... ... (உ)

ழ. எனத்திணுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்
வானத்திலவர் முறையாலமகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ளக்
கானத்தின் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. (ங)

---

§ (சிலருண்டே) அவர்கள் த்க்ருஷ்ட ஜ்ஞமவ்ருத்தவான்களாகவேணு மாயென்ன என்று பூரித்துக்கொள்வது. ஸங்கத்யந்தரம் (நீர்ப்ரதிகூலர்) என்றது. (இருக்கும்படி யென்னென்ன) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் - நீரவர் ளை எண்ணுவீரோவென்றபடி. இதுக்கெல்லாங்க வர்கள் என்று ஸத்தைக் ல்லாங்கடவர்களவர்களென்றபடி. ()

பதம்.	உரை.
எனத்தனுருவா கி	வராஹரூபியாய் [டைய
நிலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியு
எழில்	அழகு (அழியாதபடி)
கொண்டான்	(அண்டத்தில் நின்று) ஓட்டுவிடுவித்து எடுத்துக் கொண்ட வரூய்,
வானத்திலவர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்
முறையால்	தங்கள்தங்களுடைய அதிகாராநுரு ண மாக [கொண்டு
மகிழ்ந்து	ஸந்துஷ்டசித்தராய்க்
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
வலம்கொள்ள	அநுகூலவ்ருத்தி ஸா ப்ப ண் ணும்படிக் கீடாக

பதம.	உரை.
கானத்தின்	(மேற்புறத்திலே)காட் டயு
கடல்	(கீழ்ப்புறத்திலே) கட லையுமுடைத்தா
மல்லை	மல்லாபுரியிலே
தலசயனத்து	ஸ்தலசயநத்திலே
உறைகின்ற	கண்வளர்ந்தருளுமவ ணாய்
ஞானத்தின் ஒ ளியுரு	ஜ்ஞாநப்ரகாச மான விக்ரஹத் தயு டையவனை
நினைவார்	நினைப்பவர் ள்
என்	எனக்கு
நாயகர்	ஸ்வாமிகளாவர். (ஈ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (எனமித்யாதி) †அப்போதேறிட்டுக் கொண்ட வடிவை க் காட்டிப் பழைய டிவை யழித்தான் அபி மதவிஷயத்தோடே கலக்கைக்காக அவர்களு க்கும் படியே ஒப்பிப் பா ரப்போலே. †பதிக்கைப் பற்றை நோக்கி ப்ரதாநமஹிஷிகள் பக்கல் முகம்பெறுவாரைப் போலே மஹாவராஹமான டிவிலெழி லைக்காட்டி இவளெழிலைக் கொண்டான் †பூமிப்பிராட்டி யுடைய விபூதியை ப்ரளய கொள்ள அத்தை எடுக்கைக்காக நீருக்குமேற் சேற்றுக்கு மிருயாத வடிவைக் கொண்டு வந்து எடுத்து †நோக்கி நித்யஸூரிகள் நடுவே ஓலக்க மிருக்கக் கட வவன் இவ்வடிவைக் கொண்டது நமக்காகவிறே என்று அந்நீர்மையிலே தோற்று எழி விழுந்தாளாயிற்று. (வானத்திலவர்) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி) இது நன்று"என்னும் புத்தியாலேயிறே இங்குள்ளாரேத்துவது, ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவாரவர்களிறே (முறையால்) எங்கேனும் புகுரிலும் முறைதப்பாட லேத்துமவர் ளிறே அவர்கள். பரமபதத்தி லடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலே ஏத்தி †அநுகூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்து இத்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ழிலிழுக் நித்யஸூரிகளேத்தாநிற்க, இவற்றயடையக் காற்கடை ணெண்டு தன் ஜாதிக்க நரூபமாகக் ாட்டை விரும்பிணையிற்று. ஏனமா னதுக்கநுரூபமாக காட்டைவிரும்பிணை. (கடல்மல்லைத்தல

சயனத்து) † ப்ரளயம் ந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணாது" என்று ஏற்கமே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை யநுஸந்தித்துக் கொ ண்டிருக்கிற வன (ஞானத்திலெளியருவை) †ஜ்ஞாந†ஸ்வரூபனையுள் ள வன. (நினைவாரென்னாயகமே) ஒருதலைக் காமமாய்ப் போகாமே இ ன் ந்து கிடக்கிறது நமக்காக என்று தாங்களும் நினைக்கு மவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். †அ ர்களாளாதபோது வேறு சிலர் க்கு சேஷபூதரல்லோம் ... ... (ங)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (எனத்தினித்யாதி) (க) அல்லிமலர்ம ள் போ மயக்குக்களாகியும் நிற்குமவ ' என்று சொல்லு கயாலே - பெரிய பிராட்டியார்க்குப் புருஷ காரத்வமும் கைங் ர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயா கிலும், (உ) * பார்வண்ணமடமங்கைக்கு அவையுண்டென் கக்கு பதிவால் லப்யம்கண்டதுண்டோவெ ' ன வருளிச்செய்கிறரென்று ஸ ' கதி.

§ ஆகி' என்ற அபூததத்பாவணுக்கு பாவம் (அப்போதித்யாதி). (படுக் கப்பற்று) ஸ்த்ரீ ருடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (பூமியித் யாதி). (நோ 'கி') என்ற நந்தரம் இரு 'க என்றுசேஷம். §"வலங்கொள்ள" எ 'றதினர்த்தம் (அநுகூலவ்ருத்திபண்ண) என்றது. இப்போது "ஞானத்தி ருளியுரு வ" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய கதநமுகேநவருளிச்செய்கிறார் (ப்ர ளயமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). (ஸ்வரூபன்) என்றது - ஸ் ம் மான அஸாதாரணதர்மமாகவுடையவனென் க. § ாயகரே" எ 'ற வ ாரதாத்பர்யம் (அ ர்களித்யாதி) ... ... (ங)

மூ வி 'டாரை வென்றுவி விலங்குண்ண மெல்லியலார்
கொ 'டாடி மல்லகல மழு மேற வெஞ்சமத்துக்
க 'டாரைக் கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவானைக்
கொண்டாடும் நெஞ்சுடையா ரவரெங்கள் குலதெய்வமே. (ச)

பதம.	உ ர.	பதம.	உரை. [ம்
விண்டாரை	சத்ருக் ளை	உண்ண	உண்ணும்படிய 'வு
வென்று	நிரஸித்து, (அவர்களு	மெல்இயலார்	ம்ருதுஸ்வபா களா
	டைய)		னஸ்த்ரீகள்
ஆவி	சரீரத்தை [ங்கள்	கொண்டு	விரும்பி
விலங்கு	நாய்நரிமுதலிய ம்ருக		

---

§ (பழையவடிமை யழித்தான்) என்றது - "நிலமங்கையெழில் கொண் டா '' என்றத்தைப்பற்ற. § ஆகையாலே பரமபதத்திலடிமை என்று கூட்டு வது. §கீழ்ப்பாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி (அவர்களாளாதபோது) என்றது. ...(ங)

(க) தி - ாய் - ங - கo - கஅ. (உ) தி - ெ - கஅ.

ஆடும் மல் அகலம் அழல் ஏற வெஞ்சமத்து ண்டாரை	அணைக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய (ராவணனுடைய) மார்வத்தை அக்நியானது ஏறி (புஜிக்கும்படியாவும்) க்ரூரமானயுத்தத்தி பார்த்தவராய், (அந்த ப்ரமமாறும்படி.	கடல்மல்லைத்த லசயனத்து றை ரை	திருக்கடல்மல்லயில் ஸ்த்தலசயநத்தி லே பள்ளிகொண் டருளுமவரை
சொண்டாடும் நெஞ்சுடை யார் அர் எங்கள்குலதெ	நெஞ்சுடனே ண் டாடுமர்கள்யார் ர்சிலர் அவர்கள் எங்கள்குலத்துக்குத்		

ய்வம் தெய்வங்களார்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரை என்று) †அவ ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தனையிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே ர்ய கொள்வானை நினைத்துவந்து கி க்கிறபடியை அநுஸந்தித்து ஈடு படுமர் ள் எ ரைவனளவன்றி கே என்குலத்துக்காக நாதரார்களென்கிறார்

(விண்டா ரவென்று) †நல்ல ர்த்தை சொல்லச்செய்தேயும் (க) 'நனமேயஂ நநமேமயம்' என்றிருப்பாரையாயிற்று ல்லுவது. † ரலியை நிரஸித்து, கை லயணைசெய்து உளரைச்சூழப் பே ந்து லங்கையை அடைமதிட்படுத்தி 'இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ?' என்று அங்கதப்பெருமாளைப் போகவிட்டு நல் ர்த்தை சொல்லுவித்து துதுவுங்கேளாதொழிய பையல் கண்மு ப்பே பரி ரத்தை யை ய நிரஸித்து அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்தெதிரிட நிராயுதரு மிடுக்கறுத்துப் ப ணிவிடச் செய்தேயும் பிற்றைநாளும் ந்து என்னை கொல்லமையும் 'என்னப்பின்னையிறேகொன்றது. †விண்டாரையாயிற்று வெல்லல்லது. அநுகூலசங்கையுள்ளவிடங்களில் (உ) సుగ్రీవంశరణంగత ఎాక్రీవమ్చర ఙ్గత'' (ஙை) సుగ్రీవంనాథమిచ్ఛతి ఎాక్రీవమ్నాతమిచ్ఛతి'' என்றுதான் சரணம்புகாநிற்கும். † பெருமாள் (ச) ాత్యజేయంథఇచ్ఛన నత్యజేయం కతఞ్చన' (ஞ) ాతద్వ్రతమ్మమ ఏతత్వ్రతమ్మమ' என்று நின்றார். மஹாராஜர் (ஸ) వధ్యతామ్ వத்யதாம்' என்றேநின்றார் என்று இவ்விடத்துக்கு பட்டாருளிச் செய்யும்படி. இருவரும் சரணாகத ரக்ஷ த்துக்குப் †பிணங்குகிறார் ள். (ஆவிவிலங்குண்ண) †அவர்கள்பேணிப் போந்த ப்ராணன்களைக் கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க †அதாவதெ னை

(க) ரா-யு-நசு-கக. (ங) ரா-கி-ச-கஙை. (ஞ) ரா-யு-கஅ-நங-
(உ) ரா-கி-ச-கஅ. (ச) ரா-யு-கஅ-ங- (ஸ) ரா-யு-கன-உச.

னில் †குற்றுயிரா க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இனை வந்து மேலிட்ட படியாலே சேஷித்த ப்ரா ங்களவற்றேடே போகையைச் சொ ல்லுகிறது. (மெல்லியலாரித்யாதி) †ஸ்த்ரீகளாதரிக்க அத்தாலேபேணி ளர்ந்து போந்தமார்விலே † துஷ்ட ஸத்வங்களைக்கண்ட நாய்கள் மே'விழப் பிற்காலிக்குமாபோலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்ரூதன் மானது வந்து ப்ரவேசிக்க (வெஞ்சமத்து மல்லகல மழலேறக் 'டவா ர) தனியிடத்திலே அநுகூலவேஷத்தோடே 'து தோ ற்றி ஞ்சகரான பையல் ளைக்கூட்டிக்கொடு ந்து ராஜபுத்ரர்களை யகற்றி' ளவிலே பிடித்துக்கொ ண்டுபோன பையல்களைப் போல ன்றி'கே நேரே செ'ன ப்பூசலிலே. பிராட்டிதானும் †உடோ. வாராய். வீரர்கள் வர்த்திக்கும் ழியல்லகா' நீ செய்தது" என'ரூள் (அழலேறக் ண்டாரை) (க) † [அத்யவைநிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்ட ராஸ்ஸர்ய்யரஸ்ய மய] என்கிறபடியே அ'பட்டுக்கிட'கத் துணுக்கென்றெ ழுந் திருக்கும் என்றுபார்த்து உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்ய கிர'ன் ந்து புகுராநின்றனகிடாய்' என'ரூளினேறை. அப்படி மதிப்பனையிருக்கிற அ னுடைய மார்விலே அக்கி ய ட்டுச் சிப் பித்து. (க ல் மல்லைத் தலசயனத்துறை ரை) ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகி லன்றோ த'டத்துக் கிழியே ண்டு து ன்று ளைப்புக்கிடக்கிற ரை. (கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார்) இ ரை ன் அபேக்ஷையாலே ந்துகிடக்கிறார் நமக்காகவிறே" என'று (உ) நி'றிருந்து வெ'கணைக்கிடந்த தென்னீர்மையே" ன்று இதிலே ஈடுபடி ர்கள். (எங்கள் குலதெய்வம்) (சு) † கலவாவதந்தாவி ரவிந்தம் குலதை தம்தத்பாதாரவிந்தம் என்னுமளவில்லை எங் களது. . ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வி'டாரையித்யாதி) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல்மாத்ரமன்றிக்கே, நிலமகளான மலர்மங்கைக் ரா ச்செய்த ரா நிரஸநத் தயநுஸந்தி'கைக்கு ப்ரச்நுதோபயோ ம் காட்டாநின்றுகொண்டு தொகுத்ததாத்பர்யத் தயருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபக்ஷித்யாதி).

விள்ளுரை - ஓட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிரூப மாகச்சொல்லு யாலே, எத்தனைஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில் லவாதேவின்றே

(க) ரா-யு-ககச-அசு. (ச) தி-ச-வி-சுசு. (சு) ஸ்தோ-ர-சு.

போகை தோற்றுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி). இவர்தாம் நல்லவார்த்தைசொன்னதுண்டோ, ரா ணை ல்வார்த்தைக்கி சைவஞ்ஞெவென்ன (வாலியையித்யாதி). விண்டா ரவி என்று என்றதிஞலே தானே விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன் என்று தோற்றுஞயால் அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வி டாரையாயிற்றித்யாதி). பெருமாளும் சரணம்புகுந் தார் என்கைக்கு ஐதிஹ்யம் (பெருமாளித்யாதி). (பிண ருகை) வி ரத பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார் ள்) என்றவநந்தரம், என்று - என்றுசேஷம் 'விலங்கு" - திர்யக்காய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி). சரீ ரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணனையுண்ணுமோ வென்னு சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (குற்றயிர்) குறுகினவுயிர். 'மெல்லியலார் ம்ருதுவாயிருக்கிறவார்த்தையுடையாரென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்தாகளித்யாதி). (துஷ்டஸத் ம்) வ்யாக்ராதி ர். "ஏ ஞ் சமம்"யுத்தமாய், இப்படி விசேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர் ம் பாவமருளி ச்செய்கிறார் (தனியிடத்திலேயித்யாதி). (டோ) ஸம்போதநம் கண்டா ர" என்கையாலே - காணுதது ண்டாரென்று தோற்று கையாலே ஸத்ரு வுட்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (அத்யேத்யாதி). எ ள்' என்றபத ாஸ (கு தவதமித்யாதி). ... ... (சு)

ழு பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண் குண்டர் முதலாயோர்
விச்சை கிறையென்னு ம விற யப் பணியாதே
கச்சிக்கிடந்த ணூர் டல்மல்லைத் தலசயனம்
நச்சித் தொழு ரை நச்சென்றன் நன்நெஞ்சே. (நி)

பதம	உரை
பிச்சம்	திரளானமயிலிறகு
சிறு பீலி	சிறிய [யும் மயிஞ்தோ க ய யு
சமண்கு டர் முதலாயோர்	முடைய அமணரானநீசர் முதலானவர்கள் [ம்
விச்சைக்கு இறையென்னு	ஸகலவித்யைகளுக்கு நிர்வாஹ னென்றுஞ் ருவனைக்கைக்கொ ள்ளுவர் ள்;
அவ்வி றையை பணியாது	அவர் ளால் ஏற்படுத் தப்பட்டவனை ஆஸ்ரயியாமல் (ஆஸ் ரிதர் காக)
ச்சி கிடந்த ன்	திருவெ ாவிலே ன் ளர் தருளுமவ ன்

பதம.	உரை.
ஊர்	(ஆஸ்ரிதனைபுண்ட ரீகருஷிக்காக எழு ந்தருளின) ஊரா ன
கடல்மல்லைத்த லசயணம்	திருக் டல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத் தி லே (பள்ளிகொண் டருளுகைய)
நச்சி தொழுவாரை என்றன் நல் ெஞ்சே ச்சு	ஆசைப்பட்டு தொழுமவர்களை என்னுடைய விலக்ஷணமான ம ஸ்ஸே. (நீயும்) ஆசைப்பட் டு த்தொழு. (நி)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்) கீழுலுக்கீடாகக் கையிலேபிச்சத்தைப்பிடித்து ஒருகையிலே †பீலித் தழையைப்பிடித்துக் கண்டார்க்கு இவர்களும் சில†தார்மிகரோ' என்று தோற்றும்படி அநுகூலவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து. (சமண் குண்டர்) அமணதர்சநத்ததைத் தரித்துக்கொண்டிகிற்கிறசீர். குண்டு என்று ஆழமாய் அத்தால் தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய் நீசரென்ற படி வேதபாஹ்யரானசீர். (முதலாயோர்) முதலானரென்றபடி. அவர்கள்துடக்கமான பௌத்தரையும் லோகாயதிகரையும் கீழ்ந்கி றது.(விச்சக்கிறையென்னும்)†வேதகஸமதிகம்யனை ஈவரனே இல்லையென்று ஸர்வஜ்ஞனை நிரூபிக்கல்பிப்பர்கள். பின்னை அவனுடைய ஸர்ஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமாணம்தேடவேண்டிவரும். அது தன்னைத்தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கப்பார்ப்பர்கள் அதுபின்னை அப்ரமாணமாய் அது இல்லையாய்க்காட்டும். வித்யைக்கு நிர்ஸஹகனென்றிரூபிக்கொள்வர்கள். (அவ்விறையைப் பணியாதே) அவ்விறையென்று முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லுகிறார். (பணியாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள் சொல்லுகிற வவற்றை ஆஸ்ரயித்துவர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) †ஆஸ்ரிதர்காத் திருவெஃகாவிலே படிக்கைமாறிக்கைமாறிக்கிடந்தவனை. †ஓராஸ்ரிதனுக்காகத்தரைக்கிடைகிடக்கிறதேசம். அன்தனைக்குப் பரமப்ராப்யமாகக்கொண்டுவந்துநிற்கிறதேசத்தை. (நச்சித்தொழு றை) கர்த்தவ்யமென்றுதொழாநிற்கச்செய்தே புறம்பே நெஞ்சு அந்யபரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஆசையின்காய்யம்தொழுகை என்று தோற்றும்படியிருக்கை. திருக்கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களுடைய †அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்குடலாக அவர்களே ஸ்நேஹி.(என்றன்னன்னெஞ்சே) †இதுசொல்லுகிறது என்சாபலமிறே. என்னுடைய உபதேசநிரபேக்ஷமாக முன்னைப்ராண்யத்தையுடையையாயிருக்கிற உனக்குச்சொல்லவேண்டாவிறே. எனக்கு கூடவழிகாட்டுகிற உனக்கு நான் வழிகாட்டுகிறதேது. (க) மனவேவமனுஷ்யாணாம் காரணம்பந்தமோக்ஷயோ .மனவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ' என்னக்கடவதிறே. (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி) "கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார் எங்கள்குலதெய்வம்" என்று தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தைத் தா

மநுஸந்திக் வே·(க) சஞ்சலம்ஹாமன சுஞ்சலம்ஹிமந·(உ) நி·றவாநில்லா நெஞ்சன்மீரு, நமக்கு இவ்விபூதியிலே இது நிலைநிற்கவற்மீரு, அவைதி ஸம பங் ள் பல நடமாடாநிற்கிறதே" என்று த·நெஞ்சைச் சேரப்பிடித்து·கொ ண்டு உபதேசிக்கிறாரென்று ஸ·கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயிலிறகை. அல்பமான மயிலிறகு - (பீலித்த ழ) என்றது. (தார்மி ரோ) என்றது ஜந்துக்களுமிதிக்கவொண்ணாது என்று தூரிபொறுக்கிக்கொண்டு போருவையைப்பற்ற. 'விச்சைக்கு வித்யைக்கு. இறையென்னும்" என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனைச்சொல்லுமத்தனை போக்கி வேறில்லையென்றுதோற்றுகையாலே, அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர் ம் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைகேத்யாதி). (ஆஸ்ரிதர்க்கு) எ·றது - திருமழி சப்பிரான், கணிகண்ணனென்பான் இவர்களு·கென்றபடி. (ஓராஸ்ரித னுக் ா) ஸ்ரீபுண்டரீகனுக்கா . (அவ்வேற்றமெல்லா· ம·சூடலாக) ான் றது அ ர்ள் ப த்விஷயத்திலே பண்ணு ை யெல்லாம் மக்காகப் பண்ணுகிறார் னென்று ஸ்நேஹரியென்னுதல் அ வையெல்லாம் நம·கு அ ர் கள்விஷயத்திலே யுண்டாம்படி ஸ்நேஹரியென்னுதல். மூந்துற்றநெஞ்சான தம்முடையநெஞ்சை அதிசங் பண்ணி அவ்விறையைப்பணியாதே" எ· றும் 'நச்சு" என்றும் சொல்லுகை யெங்ஙனே சேருமது? ஒருபடிசேர்ந்தா லும் இப்போது, "ெ ஞ்சே" எ·றது சேருமோவென்ன· அத் தப்பரிஹ ரிக்கிறார் (இதுவித்யா·தி). இத்தால் - நன்னெஞ்சாகையாலேதானே த்ருடீ கர த்துக்காகச்சொன்னதும் சாபல்யப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று. ... (ஙு)

ழு. புலன்கொள்நிதிக்குவை யோடுபுழைக்கை மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவை யும்சுமந்தெங்கும்நான்றொசிந்து
கலங்களியங்கும்மல்லிக்கடல்மல்லித்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தாரவரை ல·கொள்ளென்மடநெஞ்சே. ()

பதம.	உரை.	பதம.	உ ர.
புலன்	இந்த்ரிய· ளா	நலங்கொள்	ன்று
	[ளுகிற	வமணிக்கு	ந ரத் த்திரளையும்
கொள்	தன்வசமா·கிக்கொள்	வயும்	
நிதி·குவையோ	பொற்குவியலோடு	சுமந்து	தா·கி
டு		·கும்	ப ர்த்தவிடமெ·கும்
பு ழ	துளை யயு டத்தா		(ஏறினசர·கி·க
	ன		னத்தாலே)
ை	கையையுடைத்தாய்	நான்று	தாழ்ந்து
மா	பெரிதாயிருந்துள்ள	ஒசிந்து	அலையாநின்றுள்ள
களிற்றினமும்	யானைத்திரளையும்	கலங்கள்	ஓடங்கள்

(க) கீதை - சு - நகூ. (உ) - க - சு -

இயங்கும் மல்லை ஸஞ்சரிக்கிற பெருமையையுடைத்தான
கடல்மல்லைத்தல சயனம் கடல்மல்லையில்ஸ்த்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டிருக்குமவனை
வலங்கொள்மனத்தாரவரை ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகைஸ்வரூபப்ராப்தமென்றுநினைத்திருக்குமவர்களை
என்மனநெஞ்சே எனக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்கு மஸ்லே.
வலம்கொள் வலம்வந்துஉஜ்ஜீவிக்கப்பாராய். (சு)

வ்யா. ஆழ்வும்பாட்டு. (புலன்கொள் கிதிக்குகை யோடு) †கண்டார்க்கு 'மமேதம்' மமேதம் என்னவேண்டும்படி யிருக்கிற பொற்†குவைகளோடே.(புழைக்கைமாகளிற்றினமும்) துளையையுடைத்தான கையையுடைய பெரிய மத்தகஜங்களுடையதிரளும். (நலமித்யாதி) நவரத்நத்திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது இக்கரையிலே கொடுவந்து ஒருவர்கையிலே யிட்டு நன்மை பார்க்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சுமந்து) †நற்சரக்காகையாலே 'பொறுக்கும் பொறுது' என்றுபாராதே எறிவர்களாயிற்று. (சுமந்தெங்கும் நான்றெரிந்து) †எறின சரக்கின்பெருமையாலே எங்கும் தாழ்ந்தொசிந்து அங்கே இற்றது இங்கேமுறிந்தது" என்னும்படி பயத்தோடே மரக்கலங்களானவை ஸஞ்சரியாகின்றுள்ள †பெருமையையுடைத்தான டல்மல்லைத் தலசயனம். †இதுகொண்டுதாம் விநியோகங்கொள்ளுகைக்காகச்சொல்லுகிறாரன்றிறே. அச்சோலியோபாதி அங்குத்தைக்கலங்காரமென்றிவராதரிக்கிறது. (வலங்கொள் மனத்தாரவரை) திருக் டல்மல்லையிலே சுழிக்கும் நெஞ்சுடையவர்களை. † பிள்ளைதிருநறையூரரையரும் பட்டருமாக ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும்போது நான்பின்னேபோனேன் நம்மைப்போலே†தேவைக்குப்பரகுபரகென்று வருகையன்றிக்கே திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுபோகும்படிகாண்" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொள்) நமக்கு†அர்கள் நின்றவிலே போராது அவர்கள்பக்கல் அநுவர்த்தநத்திலே அந்யிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) என்மேலைடொருமிடறுய் எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சென்கிறார். ... (சு)

அநு. ஆழ்வும்பாட்டு (புலன்கொளித்யாதி) நன்னெஞ்சாகையாலே இவர்சொன்ன உபதேசம்பலித்தது ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொழிக்கும்படியும் கஜாந்தைஸ்வர்யம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்கள்நடமாடி

கிற திருக்கடல்மல்லையில் போக்யதையையநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு பாக தவிஷயத்திலநுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

புலன்-'' இந்த்ரியங் ஸ கொள்ளுகை-' க்ரஹிக் யாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்டார்க்கித்யாதி). (குவை) குவியல், ராசியென்கை. (நற்சரக்கு) ஸுவஸ்துக்கள். ான்று'' தாழ்ந்து என்றுய் அதினர்த்தம் (எறி னவித்யாதி). 'ஸிந்து என்றதுக்குத்தாத்பர்யகதநமூகேந மேலுக்கர்த்தம் (அங்கேயித்யாதி). 'மல்லை'' என்றதுக் ர்த்தம் (பெருமை) என்றது. திருக் கடல்மல்லையை யிப்படிவர்ணித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதி த்யாதி). நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒருஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (தேவை ்கு) கர்த்தவ்யத்துக்கு. (அவர்கள்நின்றநிலை) நெஞ்சு சுழிக்குமளவு. இத்தால் - நான் காயிகபர்ய ்தமா அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாயிற்று. ... ... (சு)

மூ. பஞ்சிச்சிறு கூழை யுருவாகி மருவாத
ஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்டவ ணல் முன் ணை
கஞ்சைக்கடந்தவணார் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழு ாயெ தாய் நெஞ்சே. (எ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பஞ்சி	பஞ்சுபோலேம்ருது வாய்	ஞ் ச	ம்ஸணுடையகருத் ை [டய
சிறு	சிறிதாயிருந்துள்ள	கடந்தவன்	கடந்தக்ருஷ்ணனு
கூழை	மயிர்முடியையுடைத் தான	உளர்	ஊரான
உருவாகி	வடிவையுடையனாய்,	கடல்மல்லைத்த லசயனம்	கடல்மல்லையில்ஸ்த்த லசயநத்தில்பள்ளி
மருவாத	பொருந்தாத		ெ ாண்டிரு ்ை
வஞ்சம்	வஞ்சனையையுடைய ளான		யை
பெண்	பூதனையுடைய	நெஞ்சில்	நெஞ்சோடுகூட
நஞ்சு	முலையில்விஷத்தை	தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
உண்ட	அமுதுசெய்த	என்	எனக்குபவ்யமாய்
அண்ணல்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,	தாய்	பரிசுத்தமான
முன்	முன்னே [யியாத	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
நண்ணுத	தன்னைக்கிட்டியாஸ்ர	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (எ)

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சு போலே ம்ருதுவாய்க்குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணுதபடியான † மயிர்முடியையுடைய பாலருை டிவையுடையனாய். (க)''பெ ய்யும் பூங்குழல் பிள்ளை'' என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே கூழை

(க) தி - வாய் - நி - 0

ரூல் ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்குப் போராகையாலே ம்ருதுவாய்க் குழன்றுபிடித்துக் ட்டவொண்ணுதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதனையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். யசோதைப் பிராட்டி வடி ழகைக் கொடுவருகிறு ளாகையாலே தன்னைப்பேணிக்கொ டுவருமிறே. †(சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென்ரூ ய் †ல்லாம் செய்தாலும் பின்னையும் பாறிப்பரந்து கிடக்குமிறே. (மருதஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதயத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடையளாய், அதுதன்னை ஆநுகூல்யபாவத்தாலே பேணிக்கொடு வருமிறே. சமைந்துவந்த பூதனையுடைய. (நஞ்சுண்டவண்ணல்) அவருடைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ் ாமி. (உ) "ஸ்தன்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஹீஜ்ஜகத்குரோ. என்னக்கடவதிறே.†ஜகச்சேஷியான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது. (முன்நண்ணுத வித்யாதி) † முன்பு கம்ஸன்விட்ட விரோதிகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று. விரோதிவர்க்கத்துக்கு ர்ப்பற்ரூன இப்பையல் தன்னைக் கிழ கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. ஒருபடியாலும் கிட்டோம்" ன்றிருந்தகம்ஸனை நிரஸித்து அநுகூலர்க்குத் துணையாகமே ணுமென்று ந்துகிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (நெஞ்சில்தொழுவாரை) † ாய்விடகூமரன்றிக்கே யிருக்குமவர் ளை. (தொழு ாய்) அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும் அங்குகிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே தொழுவார்கள் உத்தேச்யராய்த்தொழு. (என்தூய்நெஞ்சே) † தீயசேஷத்வத்தளவிலே நிற்கும்படியான சுத்தியை யுடையையிறே நீ. ... (எ)

அந. ஏழாம்பாட்டு (பஞ்சியித்யாதி) நீர் "மடநெஞ்சே.' என்று மிகவும்கொண்டாடி ப வத்விஷயத்தில் காயி பர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்திகளைப்ப ண்ணச்சொல்லாநின்றீர், சொல்லும்போது மெய்யென்றுதோற்றுகையும் அநந்தரம் அந்தருசி நிலைநில்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்க்கம் கழியக்காணேனென்ன. அதுக்குக் ம்ஸாரியிருக்கிரூன், நீ அவர்களைத்தொழாயென்கிரூரென்றுஸங்கதி.

(குழன்று) கூட்டி. இது - சிறுமையின்தாத்பர்யம். கூழை, ஐம்பால் ஓதி கூந்தல் கோதை என்று - மயிர்முடிக்குப்போராகையாலே, அருளிச்செய்கிரூர் (மயிர்முடியை) என்று. யசோதையைப்போலே பேணிவருகிரூளாகில் சிறுகூழை" என்னப்போமோ வென்னும்ச கையை அநுவதித்துப் பரிஹரி

(உ) வி - பு - ரு -

க்கிறார் (சிறுகூழையித்யாதி). (எல்லாம்செய்தாலும்) எத்தனையெண்ணெய் தடவிக்கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். "அண்ணல்" என்று விசேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி). முன் - முந்துற முன்னம், நண்ணுத, கஞ்சை - கம்ஸரை என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). "நெஞ்சில்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி). தூய்மையாவது - ப்ரக்ருதாநுகுணமாக பாகவத வபவமறிகையென்றருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதி). ... ... (எ)

செழுநீர் மலர்க்கமலம் திரையுந்து வன் பகட்டால்
உழுநீர்வய லுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர் கடி கமழும் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென் தூய் நெஞ்சே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
உழுநீர்	உழுதை-யேஸ்வபாவமா வுடையரான	பிழைத்தெழுந்த	தப்பியெழுந்த
உழவர்	உழவரானவர்கள்,	கழுநீர்	செங்கழுநீரும்தாமரையும்
செழு	அழகிய	டிகமழும்	நறுநாற்றம்கமழாநின்றுள்ள
நீர்திரை	நீரின் அலைகளையும்	கடல்மல்லைத்த	டல்மல்லஸ்தலசயத்தை
மலர்	அலர்ந்த	லசயனம்	[
கமலம்	தாமரைகளையும்	தொழு	தொழுகிற [
_ந்து	தள்ளுகிற	நீர்	நீர்மையையுடைத்தா
வன்	வலிய	மனத்தவரை	மநஸ்ஸுடையவர்
பகட்டால்	எருதுகளைப்பூட்டி	என்தூய்	நெஞ்சே. [
வயல்உழ	வயலுழ	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (அ)
பின்முன்	பின்னும்முன்னும்		

வ்யா. எ' டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) † மலர்ந்ததாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையுமுடைத்தாயாயிற்று வயலிருக்கும்படி. இவ்வயலைத்தரைகண்டு உழுகைக்காக அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலே தள்ளுவர்கள். (வன்பகட்டால்) † ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்ரூயாயிற்று அவ்வெருதுகளிருப்பது (உழுநீர்வயலுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுவதே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தானவயலைக் கர்ஷகரானவர்களுழ. (பின்முன் பிழைத்தெழுந்த கழுநீர்கடிகமழும்) இவர்களுழுகிற்கப் பின்னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது இவர்கள் ஸ்ரமத்தையாற்றுகைக்குறுப்பாகப் பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்கும். † அன்றிக்கே இவர்கள் முன்னே உழுதுகொடுபோகாநிற்கப் பின்னே தப்பிநின்ற கழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே,

(யலுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருகால் உழுதுவைப்பர்களிறே அப்போது தப்பின்ற செங்கழுநீர் அலருகைக்கொரு +ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலேயிருக்கும் (கடல் மல்லையித்யாதி) திருக்கடல் மல்லையைத்தொழுகை காதாசித்கமாகை தவிர்த்து ஸ்வபாவமாம்படியான நெஞ்சையுடையாரை. (தொழுவா யென்தூய்நெஞ்சே) அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையான போபாதி அவர்கள்த கனைத்தொழுகைகிடாய் உனக்கு யாத்ரை. பாகவதசேஷத்வம் நன்றென்று உபதேசிக்கலாம்படியிறே உன் சுத்தியிருக்கிறது ... ... (அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு (செழுநீரித்யாதி) பூதநாகம்ஸநிரஸநமாத்ரமன்றி கே புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூவிடுவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற ஊரில் ஸமாராதநோபகரணங்களான புஷ்ப ஸம்ருத்திதன்னை அநுஸந்தியாநி றுகொண்டு அவ்வூரைத்தொழுமவர்களைத் தொழச்சொல்லி விடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

'மலர்க் மலம்-செழுநர்-திரையுந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்தவித்யாதி). "பகடு" என்று - வ்ருஷபங்களாய் அதின்வன்மையையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி). உழவர்களு டைய மு ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்து, முன் - உழ, பின் - பிழைத்து என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸ்தல பரமாகவும் ாலபரமா வும் இரண்டுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலே) கனை கொத்திறற்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய்வருகைக்கா உழ ாகிற ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலே என்று ாக்யார்த்தம். ... (அ)

மூ. பிணங்களிடி காடதனுள்ந மாடு பிஞ்ஞகனேடு
இணங்குதிருச்சக்கரத் தெம்பெருமானுர்க் கிடம் விசும்பில்
கணங்களியங்கும் மல்லைக்கடல்மல்லைத் தலசயனம்
வணங்குமனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிணங்கள்	பிணங்களைச்சுடுகிற	இணங்கு	பொருந்திய
இடுகாடதனுள்	சுடுகாட்டிலே [ணய்	திருச்சக்கரத்து	திருவாழியாழ்வானை
நடமாடு	நர்த்தநம்பண்ணுமவ		யுடைய [கு
பிஞ்ஞகனேடு	ஸம்ஹாரகர்த்தாவா	எம்பெருமானுர்	என்னுடையநாதனுக்
	ன ருத்ரனேடே	க்கு	
	கூட	இடம்	இடமாய்,

விசும்பில் ஸ்வர்க்காதிலோங்க | கடல்மல்லைத்த டல்மல்லைத்தலசய
ணங்கள் ளிலுள்ள லசயனம் னத்த
இயங்கும் தேவகணங்கள் ணங்குமனத் வணங்கும்நெஞ்சு
மல்லை வந்துஆஸ்ரயியாநின் தாரவர டையாரவரை
றுள்ள என்றன்மடநெஞ்சே! வணங்கு.(கூ)
பெரு மையையுடைய

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) †மனிச்சுக்கல வாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனேடுகூட †ம்மசாநபூமியிலே ஆடா நின்றுள்ள ருத்ரனேடுகூட. †அபிமானோபஹதரானவர் ருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு மொக்கத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து நிற் கும் நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானைச் சொல்லு கிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (விசும்பில்கணங்களிய ங்கும்மல்லை) இங்கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை யநுஸந்தித்து நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அன் றிக்கே, ஆகாசத்தில் போகப்ரதாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் சஞ்சரியா நின்றுள்ள †பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்கும் மனத்தாரவரை) தொழும் நெஞ்சுடையாரை. (வணங்கு மட நெஞ்சே) அவர்கள் தொழும்விஷயத்தைத்தேடி யிராதே உனக்குத் தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள் தாங்கள் கிடாய். ... (கூ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு (பிணங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப் பட்ட புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன் ஸௌசீல்யத்தையநுஸந்திக்கிறார் இதில் ஸங்கதி.

சுடுகாட்டில் பேயாய் மநுஷ்யருடைய வ்யாபாரமில்லாமையால்(மனிச்சு கலவாதநெஞ்சையுடைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம் (ம்மசாநேத்யாதி). பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றாய், அவன் உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அபிமாநேத்யாதி). "மல்லை" என்றதினர்த்தம் (பெருமை) என்றது. ... ... (

மூ. கடிகமழுநெடுமறுகில் கடல்மல்லைத் தலசயனத்
தடி ளடியேனினை"; மடிய ர்கள்தம் மடியான்
வடிவொள் நெடுவே ல் லவர் கலிகன்றியொலிவல்லார்
முடிகொள்நெடு மன்னவர்தம்முதல் ர் முதலாவாரே (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உ ர.
கடி	நறுநாற்றம்
கமழும்	கமழாநின்றுள்ள
நெடு	பெரிய [ன
மறுகில்	வீதிகளையுடைத்தா
டல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி
	லே
தலசயனத்து	ஸ்த்தலசயநத்திலேப
	ள்ளிகொண்ட
அடிகள்	ஸ்வாமியுடைய
அடி	திருவடி களை
நினையும் அடிய	நினைக்கும் சேஷபூத
ர்கள்தம்	ருடைய
அடியா	அடியாராய்

பதம்.	உரை.
வடிகொள்	கூர்மையையுடைத்
நெடு	பெரிய [தாய்
வேல்வலவன்	வேலால்பொரவல்ல
	ரான
கலிகன்றி	ஆழ்வார்
ஒலி	அருளிச்செய்ததிரு
	மொழியை
வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
முடிகொள்	கிரீடதாரிகளான
நெடுமன்னவர்	ராஜாதிராஜாக்களுக்
தம்முதல்வர்	கும்
முதலாவார்	ப்ரதாநராவர் ள்(க0)

வ்யா பத்தாம்பாட்டு. (கடிகமழுமித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹி யாகின்றுள்ள †பெரிய வீதிகளையுடைத்தான திருக்கடல் மல்லையிலே ந்து ண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையே அநுஸந்திக்கும் சேஷபூதர் சேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாநந் தங்களல்ல நிரூபகம் பாகவதசேஷத்வமென்கிறார். (டிகொள்நெடு வேல்வலவன்)†காக்கைக்குக் கையிலே வெல்பிடித்தாற்போலே யாயிற்று சேஷத்வத்திலும் † பாகவதசேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர் மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய் ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தராயிருந்துள்ள ஆழ்வாருடைய இத்திருமொழி யை அப்யஸிக்கவல்லார். (முடிகொளித்யாதி) முடியையுடய ராய்நாட்டுக்கு அநந்யப்ரதாநராயிருந்துள்ள † க்ஷத்ரியர்க்கு ப்ரதாந ரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரா நித்யஸூரி களோடு ஸத் ருசராகப்பெறுவர். ... . (0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (கடியித்யாதி) மறுகில்" என்றதினர்த்தம் (வீதி களையுடைத்தான) என்றது. (காக்கைக்கு) ரக்ஷிக்கை-க்கு. (பா வதசேஷத் த்திலேநி ன்றபடி) என்றதுக்கு - பிற்காலியாதேநின்றபடி என்று கருத்து (க்ஷத்ரியர்க்கு) மநு மாந்தாதாபோல்வார்க்கென்றபடி. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் ஆறும்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து எ ம திருமொழி - திவளரும் ப்ரவேசம்

வ்யா. †ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம் பண்ணுகை யாலே தம்மூடை ய அநந்யார்ஹசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார். † அநந்யார்ஹ சேஷத் த்துக்கு லக்ஷணம் சொ ல்லுகிற விடத்திலே (க) கின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை"என்றருளிற்று. †தம்மூடைய சேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்த விடத்திலே அதுதமக்கு †ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனை அநுஸந்திப்ப தாகப்பாரித்தார்; அப்போதே நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற் றிலர். அவ்விழவாலே தாமானதன்மைபோய் பிரிவாற்றுமையாலே நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய் அந்திலைதானும் போய்க்குலைந்தது. அதாவது தன்னுற்றுமையைத் தானே வாய் விட்டாற்றுகை யன்றி கே பிறர்வாயாலே சொல்லுகையிறே ஆக நாயகனேடி நினைத்தபடிகளைப் பரிமாறுமையாலே † நம்மூடைய கோயில்திருவாய் மொழிப்படியாலே ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகளிலே ஒருநிலையின்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடை ய தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார் இவளுக்கு டான † செல் லாமையையும் அவனிவ்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதேயிருக்கிற விருப்பையும் இவளுடைய தசைக்குத் †தன்னலொரு பரிஹாரமின் றிக்கே யிருக்கிறபடியையும் அவனையிட்டே பரிஹரித்துக்கொள்ள வேண்டும்படியாயிருக்கிற விருப்பையு மநுஸந்தித்து இதுக்குநேரே நிதாநபூதராயிருக்கிற வவரிருக்க வழியேபோவாரோபாதியான †நம க்கு இதுதெரியுமோ? ஆனபின்பு அவர்தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடிகேட்போம்'என்றத்யவஸித்துத் திருவிடவெந்தை நாயனர் † திருவடிகளிலே இவளைக்கொடுபோய்ப்பொகட்டு, †எங்களைக்காற்க டைகொண்டு உம்மூடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளிலே துவக்குண்ட, இவள் உம்மை நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறுமையாலே † மிகவும்

(க) அ - க0 - ங -

பெரியதிருமொழி, உ ப எ தி, க பா திவளரும். ஈஉஊ

நோவுபடா நின்றாள் · நீரிவளுடைய திறத்துச் செய்ய நினைத்திருக் கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப் பிறந்ததசையைப் பேசுகிறாராயிற்று. ... .*

அரு. திவளரும்வெண்மதிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - பாகவதர் களே ப்ராபகரென்று அநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு நிரூபகத்வேந திருவடி ள் ப்ரஸ்துதமாயிற்று· தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர் திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஸ்யமான திருவடிகளில் பிணியுண்டது· நினை த்தபோதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலர்· அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராய த்துடங்கினர்;அங்ஙனேயொருபெண்பித்தனையிருக்கக் ண்டு திருவிடவெந் த யெம்பெருமான்றாள்கயந்தாராயிற்று· அதுதானும் நினைத்தபோதேபெறு ம பெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் தாயர் இவ் வர்த்தத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியை அங்யாபதேசத்தாலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக் கண்டுகொள்வது.

(தாயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம்பண்ணுகையாலே). என் றது - (க) அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான்' என்றதைப் பற்ற. தாயசேஷத்வம் பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனேயெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யோத்யாதி). (தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு நிர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்ற துக்கு - தமக்கு சேஷிகளான தாயர்க்குமவனே சேஷியென்று அநுஸ ந்தித்த விடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே) என்றதுக்கு - தமக்கு உத் தேஸ்யரான பாகவதர்க்கு உத்தேஸ்யதமமாகையாலே பகவதநுபவம் தமக்கு மிகவும் ரஸித்ததென்றுகருத்து. (நம்முடையகோயில் திருவாய்மொழி) (உ) கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழி, (செல் ணம) என்கிறது - (ஈ) "ஆசைவிடாளால்" இத்பாதியைப்பற்ற. "பேதையேன்" என்றத் தைப் பற்ற (தன்னுலொருவித்யாதி). (ஊ) "இவ்வணங்கினுக்குற்ற நோயறியேன்" என்றத்தைநினைத்து (நமக்கிதுதெரியுமோ) என்றது. (ஈ) "தாள்கயந்திருந்த" என்றத்தாலே (திருவடிகளிலே - பொகட்டு) என்றது. (ரு) 'எனக்கன் பொன்றிலள்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (எங்களைக் காற் டைகொண்டு) என்ற . (சு) "ஊழியில்பெரிதால்" இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிக வும் நோவுபடாநின்றாள்) என்றது. ... ... *

மூ. -திவளரும்வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை
செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த
வவளரும் நின்னுகந் திருப்பதுமறிந்து
மாகிலுமாசை யிடாளால்

(க) உ-சு-க0.
(உ) தி.வாய்-எ-ா.
(ஈ) ா-எ-க.
(ஊ) உ-எ-சு.
(ரு) உ-எ-எ.
(சு) ா-எ-சு.

குவளையங்கண்ணி கொல்லிமம்பாவை
சொல்லுகின் றுள்ளயந்திருந்த
விவளை யுன்மனத்தா லென்கினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவளரும்	ஒளிவிடாநின்றுள்ள	குவளை	குவளைப்பூப்போன்ற
வெள்	வெளுத்த	கண்ணி	கண்ணழகையுடைய
மதிபோல்	சந்திரனைப்போன்ற		ளாய்
திரு	அழகிய [ளாய்,	கொல்லி	கொல்லிமலையிலெழு
முகத்து	திருமுகத்தையுடைய	அம்	அழகிய [தப்பட்ட
அரிவை	அரிவைப்பருவத்த	பாவை	ப்ரதிமைபோன்ற
செழு	பெரிய [ளாய்,		டிவழகையுடைய
கடல்	கடலில்பிறந்த	நின்	தேவரீருடைய[ளாய்
அமுதினில்	அம்ருதத்திலே	தாள்	திருவடிகளை
பிறந்த	அவதரித்தவளான	யத்தஇருந்த	ஆசைப்பட்டிருக்கிற
அவளும்	அந்தபெரியபிராட்டி	இவள்	இவள்திறத்தில்
	யாரும்	ண்மனத்தால்	தேவரீர் திருவுள்ளத்
நின்	தேவரீருடைய		தாலே
ஆகத்து	திருமார்பிலே	என்கினைந்திருந்	நினைத்திருந்ததென்?
இருப்பதும்	எழுந்தருளியிருக்கு	தாய்	(பரமபதத்தைவிட்
	மதையும் [தேயும்		டு)
அறிந்தும்	அறிந்திருக்கச்செய்	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
ஆகிலும்	ஆகிலுமம		வந்துநிற்கிற
ஆசை	தேவரீர்பக்கல் ஆ	எந்தைபிரானே!	என்குலநாதனே.
	சையை, (என்பெ	சொல்லு	ஒருவார்த்தையருளி
	ண்பிள்ளை)		ச்செய்யவேணும்.
விடாள்	விடுகிறிலள்.		
ரும்	அழகிய		

வ்யா. முதற்பாட்டு.(திவளுமித்யாதி)†இவளுடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமைசொல்லுகிறது. †தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால் படக்கண்ணால் கரையிலே நின்றூர்க்குத்தப்பவிறேயடிப்பது. (திவளரும் வெண்மதிபோல்) † ஆழங்காலேயாகிலும் முழுகிமண்கொள்ளுகைக்கிடான அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. (திவளரும்) ஒளிவிடுகையாதல், ஒளியின் மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச் சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்)பௌவநத்தாலேபாண்டரமாயிருக்கை. †சித்யாநுபவம் பண்ணுகிற்கச்செய்தேயும் அத்ருப்தி மாறாதேயிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முகமாகிற நிலத்துக்கு நேர்கொடுநேர் சந்திரன் ஒப்பாகப்போராமையாலே (திருமுகம்) என்று அது

தன்னை, சொல்லுகிறது. (க) †"சந்திகாந்தாநநம்தாமமுதீவ்ரயுவதர்சநம் சந்த்ரகாந்தாநநம் தாம மதிவ ப்ரியதர்சநம்" என்னக் கடவதிறே †மறுவும் குறைகையுமின்றிக்கேயிருக்கை. †எப்போதும் மேகரூபனைய் தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் அநுபாவ்யமா யிருப்பானைரு சந்த்ரன் போலேயிருக்கை. (ரிணவை) முகத்தில் காந்தியொழியமேவியும் தவக்கவற்ரூயாயிற்றுப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி. மேல் பிறப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. (செழுங்க லமுதினில் பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக்கோதாக்கி அம்ருத மாய், அவ்வம்ருதந்தானே கோதாப்படி பிறந்தவளாயிற்று. (உ) 'விண்ணவரமுதுண வழுதில்வரும் பெண்ணமுது" என்னக்கடவதி றே. †பராத்தமாகக் கடல்க டந்தானென்று †ஓர் தார்யங்கொண்டா டினதடையப்போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தானித்தனை. (அவளரும்) வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும் வந்த ஏற்றத் தையுடையளானவளரும்.

(சின்னகத்து) †அவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான மார்பாயி ற்று. (ப) †"அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே †இம்மார்பிலிருப் புக்கு ஏதேனும் இழவுவரில் செய்வதென்னென்று துணுக்குத்து ணுக்கென்ரூயிற்று வர்த்திப்பது. (இருப்பதும்) †இருந்தால் கலந் தாளாய், பின்னைபிரிவும் பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள் மார்விலே யிருக்கிறதறியாமை பற்றினதென்ன வொண்ணாதே. அவ ளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப் பற்றாகைக்குப் பற்ரூசென்று பற்றின வளே. (ஆகிலுமாசைசவிடாளால்) †"அவளுமங்கேயிருக்கச் செய்தே தனக்கிழக்கமேவண்டுகிறதென்" என்று ஆதாரனே இவளுக்கு ஆசைக்குடலாயிற்று; அதுவாயிற்ரு இவளுக்கு ஆசைப்படினைகக்கு ஆலம்பநம்.

(குவளையங்கண்ணி) †அவளில் இவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல் லுகிறது திருமுகமென்று ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச் சொல்லுகிறது. குவளையங்கண்ணி' என்று அவயவசோ பயி லுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிற திவளுக்கு. †அவன்றன்னிற்காட்டிலும் (சு) * அஸிதாகுடிலை யென்று அவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத் தோபாதியும் போருமாயிற்று அவளிற்காட்டிலும் இவள்கண்ணுக்

க) நா-அ-ந-உ அ. (ஏ சு-ஏ-உ. (ஈ) நி-வாய்-சு-க0-க0. (சு) ஈ ஈ.

குண்டான எற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலையிலே ஒரு †பாவையுண்டி எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழர் சொல்லுவ தொன்று. †பிறப்பாலொப்புச் சொல்லவொண்ணாது ஒன்றிலே யெழு திக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு) † இதுக்கொரு போக்கடி நீர் நினைத்திராமை யில்லையிறே அவ்வளவும்போராது எங்களுக்கு பய ந்தீரும்படி (க) 'மாஞ்சு மாசுசம்' என்கிறுப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச் செய்யவேணும்.

(கின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவுமவளிற்காட்டிலிவருக்குண்டான ஏற்றம்; அவள் மார்வை ஆசைப்பட்டாள் இவள் திருவடிகளை யாசைப்பட்டாள். அவன்வாசி யறிந்தார் அவன் மார்வை யாசை ப்படுவர்கள். அவளோடேகூடினவன் வாசியறிந்தார் அவன் திருவடி களைப்பற்று மித்தனையிறே. (இவளை) சொன்ன ஏற்ற மெல்லாம் போராதபடி யிருக்கையாலே கையாலேகாட்டி இவளை என் கிறார். (உன்மனத்தால்) †கழிந்தவற்றுக்கு மொருபோக்கடி பார்த் திருக்கக்கட உன்திருவுள்ளத்தாலே கினைத்திருந்ததென்? †(உன் மனத்தால்) என்நெஞ்சால் இதுக்கொரு போக்கடி தேடமதண்டி என்னை விட்டேன். இனி உன்நெஞ்சால் கினைத்திருந்ததென்? (இட வெந்தையெந்தைபிரானே)*கலங்காப் பெருநகரத்தில் புகப்பெறுதே னை கழியப்போனாரும் பிழைக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து கிற்கிற என்குலநாதனனவனே. (உ) பின்னைநீர்வணங்கும் என்கிறபடியே (சொல்லு) என்று †க்ரியை. ... ...

அரு. முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) "ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவரு டையவித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னிலித்யாதி). அவன் ஸௌ ந்தர்யத்திலாழங்கால்பட்ட பிராட்டியை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆழங்காலேயித்யாதி). (மண்ணாள்ரு கயாவது) - கைகாண் கையாய், அத்தால் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கி யநுபவிக்க வல்லவளென்றபடி. யௌவந த்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யாநு பவமித்யாதி). உபமாநத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வர்ணித்து, அதுபே ராமை, "திரு" என்று விசேஷித்தாற்போலே விசேஷித்த விடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதி) ஆஹ்லாதகத்வே சந்த்ரகாந்தம் சந்த்ரகாந்தம்' என்று சொல்லிவைத்து, போராமை, அதில் "ப்ரியதர்சநம்'

(க) கீ-க அ-கூசு. (உ) தி-ெ -கo

என்றுணிறே என்று ருத்து. _பமாநம் நேர்நில்லாமைக்கு உபமாநத்காக்குக் குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (மறுவுமித்யாதி). நேர்நிற்க மாட்டாதத்தை மூந்துறச்சொல்லுவானென்? கழிப்ப'னென்னென்ன; இவ் விரண்டாலும் பலித்தது - அபூதோபமையென்கிறூர் (எப்போதும் எகரூபணை யித்யாதி). பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பரார்த்தமாகவித்யாதி). (ஔதார்யம் ெ ாண்டாடினது) என்றது, (க) 'வானவரைப் பெண்ணையழுதூட்டும்' என்றத் தப்பற்ற-

பிராட்டியினுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம், "நின்' என்றத்தால் இவருடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களென்று தோற்று யாலே பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறூர்(அவருக்குங்கூ' வித்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி). ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம் மார்பிலித்யாதி). 'இருப்பதும்' என்கிற சாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத்யநீகாரமான பிரிவால்வந்த வ்யஸநத்தை ' ாட்டுகிறதென்று விவக்ஷி த்து அது'கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறூர் (இரு'தாலித்யாதி). இருந்தத் தாலே லவிவந்ததாய் அதுதானும் விஸ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று விஸ்லேஷித்துளளா ெ ண்ணி அவ்வழியாலே அவள் படுகிறபாடுதான் வா சாமகோ ரமென்று கருத்து. 'அறிந்தும்" எ'கிற சகாரம் பிராட்டியு டைய விஸ்லேஷ பீருத்வத் த யறியாதிருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும் ஸுகிக் லாமென்கிற நினைவாலே யறிந்தாளாகில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கை யேநன்றென்று ஆ சவிடவேண்டியிருக்கும். அதிசங்கையே விஷயமாகையா லேயென்று இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸுசகமென்று திருவுள் ம்பற்றி இப்பெண் பிள்ளை யறிந்தது'கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறூள் (அவருமித்யாதி). நித் யா பாயிநியும் நித்யாதிச'னை யோடே நித்யாதிசங்கைபண்ணுநிற்க அவ ளோட் டனாம்யாபந் நயான நானிழந்திருக்கை யா தேதென்று தாத்பர்ய மாகவுமாம். அன்றிக்கே பிராட்டிக்கு வேறூரு கடகரில்லாமையாலே அதிசங்கைபண்ணுகிறூளத்தனை எனக்கு அவளை கடகையாயிருக்கையால் அதிச'கையும் பண்ணவேண்டுவதில்லையென்று ஆசைப்படுகிறூளென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.

குவலைக்கண்ணியென்றதே அம்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவளி லித்யாதி). இப்பாட்டினடியிலே (தன்னிலளவுடையார்)என்று பிராட்டியை இப்பெண்பிள்ளை யற்றமா ச் சொன்னளாயிருக்கிறது, இ'ே இப்பெண் பிள்ளைக் கேற்றம்சொல்லுகிறூன், இது சேரும்படியென்னென்னி ல், அப் போது அ ள்மு த் தப்பார்த்த றே விலக்ஷ விஷயங் ளிப்படி பேசு விக்கும் ஆ கயால் விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. அவள்தானும் (உ) *மையார்கருங் ண்ணி யன்றேவென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (அ ன்றன்னி லித்யாதி). அவளெருவனை உத்தேச்யமாகக்கி ாண்டு உ க்கும் ஸௌபாக்ய

(க) உ-சு- . (உ தி- ய்-

மவளது, இருவரையும் உத்தேச்யமாகக்கொண்டு உகக்கும் ஸௌபாக்ய மிவளது; ஸௌபாக்யாதிசய ஸூசகமான நேத்ரலக்ஷணம் விஞ்சியிருக்கு மென்று கருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்த்ரீ ப்ரதிமை யெழுதியிருக்கு மென்றபடி. அப்ஸரஸ்ஸுக்களோபாதி அமுதிற்பிறந்தாளென்னலாயிற்று அவளை ரன்வயிற்றிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாது, "ஒரு சித்ரத்தோபாதி யிவள்வடிவு" என்னுமத்தனை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பிற ப்பாலித்யாதி). "என்நினைந்திருந்தாய்?" என்று கேட்குமதக்குமுன்னே 'சொல்லு" என்றதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கித்யாதி).

(கைகழிந்தவற்றுக்கும்) தூர்வ்ருத்தத்தாலே ஸ்வரூபம்குலைந்த சேத வஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ரபுத்தர்க்குமாகவிறே ஆர்ச்சாவதாரமென்று நிருவுள்ளம். தாத்பர்யாந்தரம் (உண்மனத்தாயித்யாதி). (க்ரியை) என்றது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவான க்ரியையென்றபடி. ... ... (க)

மூ. தளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாள்
துணைமுலை சாந்துகொண்டணியாள்
குளம்படு குவளைக்கண் ணீணை யெழுதாள்
கோலநன்மலர் குழற் கணியாள்
வளம்படு முந்நீர் வையமு முன்னளந்த
மாலென்னும் மாலின மொழியாள்
இளம்படி யிவளுக்கென்நினைந் திருந்தாய்
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தளம்படு	மாதுளவிரைதேற்றும்படியான	குழற்கு	குழலில்
முறுவல்	தந்தபங்திதியைக்கொண்டு	அணியாள்	அணிகிறிலள்.
தோழியர்க்கு	தன்தோழிமார்முன்பே [லள்.	வளம்	(ரத்நம்துடைசமான) நல்லவஸ்துக்கள்
அருளாள்	ஸ்மிதம்பண்ணுகிறி	படு	உண்டாகிற
துணை	சேர்த்தியழகையுடை	முந்நீர்	கடல் (சூழ்ந்த)
முலை	முலைகளை [ய	வையம்	பூமியை [ற்றவன்று
சாந்துகொண்டு	சந்தனத்தாலே	முன்	மஹாபலிபக்கல்நீரே
அணியாள்	அலங்கரிக்கிறிலள்.	அளந்த	அளந்துகொண்ட
குளம்	தடாகத்தில்	மால்என்னும்	பெரியோன் என்னு
படு	உண்டான		நின்றுள். [க்கு
குவளை	குவளைமலர்போன்ற	மால்	தன்வ்யாமோஹத்து
கண்ணிணை	இரண்டுகண்களிலும்	இனம்	சேர்ந்த [ய்
எழுதாள்	அஞ்சனமெழுதுகிறி	மொழியாள்	பேச்சையுடைய ர
கோலம்	அழகியதாய் [லள்;	இளம்படி.	ம்ருதுஸ்வபாவையர
நல்	விலக்ஷணமான	இவளுக்கு	இவள்திறத்தில் [ன
மலர்	புஷ்பங்களை	என்நினைந்திருந்தாய் இடவெந்தையெந்தைபிரானே: சொல்லு. (உ	

பெரியதிருமொழி, உ ப, எ தி உ பா தளம்பம். ங எனி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (தளம்பநிமுறுவல்) தளமென்று †மாதளமாய் அத்தைதந்தபங்கத்திக்குழப்பாகச்சொல்லக்கடவதிறே அத்தைச்சொல்லிற்றுதல். ''தளம்என்று பீலிக்காம்பைச் சொல்லுகிறது என்று ஒருதமிழன் சொன்னுைக ஜீயரருளிச் செய்வார் ன்றருளிச்செய்வார். ண்மையைப்பற்றச்சொல்லலாமிறே. படிகையாவது †உண்டாகையாய், தளம்தோற்றும் முறுவல் †இத்தைக் ண்டவாறே அது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை. அன்றிக்கே படிகையாவது அழிகையாய் இம்முறுவலுக்குத் தோற்கும்படியைச் சொல்லிற்றுதல். இரண்டுவகையாலும் உபமாநம் சொல்லுவர்களிறே. (தோழியர்க்கருளாள்) †தாய்மார்முன்பு தன்வெறுப்பாலே ஸ்மிதம்பண்ணுளே. †இனிநாயகனுக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருப்பதும் இதுதானேயிறே. (க) † ாந்ந ா காந்தஸ்மிதா'' என்று அவனீடபிமதிறே. †அதுவேயிறே தோழிமார்க்கு ஜீவநம். ஆக தன்கைபார்த்திருக்கிற தோழிமாரைப் பட்டினிகொள்ளாகின்றுள். †இவள் நாயகனேட்டை ஸ்ம்ஸ்லேஷத்தால் வந்த ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால் அதுதாரகமாக வாயிற்று அவர்களிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி) †நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாகின்றுள். (துணைமுலை) புறம்பு உபமாநமின்றிக்கே தன்னில்தானுெப்பாகச் சொல்லவேண்டும்படியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்) † இவள் அவன்வரவையுத்தேசித்து முலைகளைச் சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்புக்காலிறே 'இவளுக்கு இது அபேக்ஷித மாகாதே'' என்று அவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாசமுள்ளது. ஆகை பாலே அ னுக்கு அவகாச ப்ரதாநம்பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி) †அழுக்கயத்திலே நின்றுஅலர்ந்த குவளைபோன்ற கண்களை மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். †ரத்நாகரம்போலே குணகரமான வஸ்துவை அநுபவிக்கிற கண்ணுகையாலே ஒன்றுகொண்டலங்கரிக்கவேண்டாவிறே. இனி அஞ்ஜநங்கொண்டலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே. இவள் அஞ்ஜநத்தாலே அலங்கரிக்கப்புகுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரித்தாகை அவகாசமுள்ளது அது செய்கிறிலள்.

(க) ரா-ஆர-ாங-கஉ.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூட்டப் பொறுத குழலைப் புஷ்பங்கொண் டலங்கரிக்கிறிலள். (க) *வாசஞ் செய் பூங் குழலாளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டி அலங்கரிக்கவேண்டாவிறே மங்களார்த்தமாகப் புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். நாய ன் விரும்பி யிருக்குமிடங்களை இவள் அலங்கரியா தொழிை யாவது அவனுடைய தாரகத்ரவ்யத்தை விலக்குகையிறே.

(ளமித்யாதி) †ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப் பண்ணு ம ன் ன்னளவிலே நெகிழ இராகின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத் நாகரமென்னுதல். (வளம்பவையம்) என்று ஸுமதி யென்னு தல். (மாலென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷ ணத்தில் பிச்சேறி யிருக்கும ன். இவ்வ ர்தி யொன்றையு முபே க்ஷித்திராகின்றான். (மானினமொழியாள்) தன்னுடைய வ்யாமோஹ த்துக்குச்†சேர்ந்த பேச்சையுடையவள். வ்யாமோஹம் ழிந்து புற ப்பட்டு அது சொல்லாறேபோலே யிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய இ ளுக்கு. †ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுக்கு. †உம்முடை யபக்கல்நி றும்பிரி த்துப்பத்துமாஸம் அசோகவனிகையிலேவைத்தவிடத்திலும் பின்னை (உ) த்ஸ்ய தத்தஸ்ய'' என்றிருந்த அவள்படியல்லாத மார்த்த த் தையுடைய இவளுக்கு. † பட்டரருளிச்செய்தாராக ப்ரஸித்தமிறே. உண்ணவும் பொறுதே பட்டினிவிடவும் பொறுதேயிரு கும் ஸுகுமாரரைப்போலே அதிகடான ஸம லஷ வி லஷம் பொறுக்க மாட்டாதபடியான திருமங்ை யாழ் ார் மார்த்த மிருக் கும்படி''என்று. (இவளுக்கித்யாதி) †இவளுடை ய ப்ரக்ருதி யறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீ உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே கினைத்திருக்கிறதென்? (உ)

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (தூளம்படுமித்யாதி). அளவில்லாத ஆசை யுடைய பெண்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதே கிடையா மையால் பிறந்த வெறுப்பின்கார்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(மாதூளம்) மாதூளவிளை. (ண்டாகையாய்) என்றவிடத்திலே - கட லில் மூத்துப்பட்டது எனனுமது கண்டுகொள்வது. விவரணம் - (இத்தை யித்யாதி). செய்திலள் என்றதே ''அருளாள்' என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்து (தாய்மாரித்யாதி). ''படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்குப்போ

(க) தி - வாய் - க0 - 0 - உ.
(உ) ரா - ஸு-ங.கு-ங.0.

நாதனாண்' என்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களாகையாலே வெறுத்துஸ்மிதம் பண்ணினென்று கருத்து. முந்துற இத்தையருளிச்செய்ததுக்கு ஹார்த்த பாவம் (இனியித்யாதி). 'ஸ்வஸ்வம்' என்னுமதுக்கு ஸாதிசகப்ரமாணம் (ரங்தேதத்யாதி) அஸ்ந்யஸாதர்மயுத ரசிலா சிாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்ட கான்ஸி த க்ருணஜாதஹாஸ தாவ்மாஹ ஸீதாபஹுவாக்யஜாதம் அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமு தார சிலா சிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா। ரங்தஸ்மிதா க்ஷமண ஜாதஹா ஸாத்வாமாஹ வீதா பஹு வாக்யஜாதம்'. அருளான்' என்ற பதவாஸனை (அதுவேயித்யாதி). ஜீவ மானபழுயை உபபாதிக்கிறார் (இ னித்யாதி).

தோழியர்க்கருளான்" என்று தோழிமாருடைய தாரகத்தையழித்தா னென்னும் ப்ர ரணத்துக்குச்சேர, "குழற்கணியாள்' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (நாயகனித்யாதி). விஸ்லேஷதசையிலே சாந்துகொண்டு அல்ங்கரிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோ? அதவனுக்கு தார மாய் அத்தை யழிக்கைக் என்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவளவன் வரவையித்யாதி). (க) 'கொ ன்னை மேல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்தொருநாள் தங்குமேலென்னுவிதங் கும்' எ ன்றுளிறே சூடிக்கொடுத்தான் என்று திருவுள்ளம். இத்தால் இ னலங்கரித்திருந்தால் அவனுதரித்திருப்பனென்றதாயிற்று.

(அறுக்கயம்) - ஜலஸம்ருத்திமாறுத ஹ்ரதம். "குளம்படுகுவளை 'என்று த்ருஷ்டாந்த(ங)கத விசேஷணத்தாலே பலித்த அர்த்தத்தை விவரியாநின்று கொண்டு ம ளார்த்தமாக என்றத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கிறார்(ரத்நேத்யாதி).

நாய ஸனிடத்தில் அவள் "அளந்தமால்" என்னைக்கூடுமோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). 'இனம்" என்றது - ஒப்பாய், அதினர்த்தம் (சேர்ந்த) என்றது.

"படி" என்று-சரீரமென்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம்(ம்ருது பாவயானவித் ாதி). இத்தை விவரிக்கிறார் (ம்முடையவித்யாதி). மார்த் தவம் வளுக்குஸ் ாபாவிகமெ னுமத்தை ஆப்தஸம்வாதத்தாலே ஸ்த்திரீ ரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி). இத்தால் - ரூஜ ராஜன்றிரும ள், விஸ்லே ஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ஸ்லேஷத்திலநுபவிக்கவும் ல் ள் ரீபரா குச ாயகியார் விஸ்லே ஷத்தில் (உ) "கடியன்கொடியன்' வும் ம்ஸ் லேஷத்தில் ரமப்ராப்தி பொறுக்கமாட்டாதே பதறவு ல்லராயிருப்பர் ஸ்ரீகுலசே ரர் பிராட்டியார் தன் ராஜகுலத்தாலே அவ வுவிஷயத்தில் விஸ் லேஷத்தில் துணிவின்றிக்கேயிருக்கவு வல்லார் பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளை யாகில், விஸ்லேஷத்தில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ஸ் லேஷத்தில் அவனைக் ண் காட்சியிலே தணியுமவளாயிருப்பள். திரும கை கங்கை லக்கவும்பொறுது பிரியவும்பொறுது, மார்த்தவமே ப்ரக்ருதியா யிருக்குமென்றதாயிற்று. 'பிரான்' என்றதுக்கு ப்ரயோகோபயோகம் காட் டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித் ாதி). (ச)

( ) கா - தி - அ - ள. (உ) தி - வாய் - மு - டை - சா.

மூ. சாந்தமும் பூணும் சந்தநக் குழம்பு
தடமுலைக் கணியிலும் தழலாம்
போந்தவெண்டிங்கள் கதிர்சுட் மெலியும்
பொருகடல் புலம்பிலும் புலம்பும்
மாந்தளிர் மேனி வண்ணமும் பொன்னும்
வளைகளு மிறைநில்லா வென்ற
னேந்திழை யிவளுக்கென் கினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (க)

ப ம.	உ ர.
சாந்தமும்	லப்புசேர்ந்த சந்த
பூணும்	முத்துமாலையும் [மும்
சந்தநக்குழம்பு	ந்த பங்கமும்
தடமுலைக்	பெரியமுலையிலே
கணியிலும்	அணிந்தாலு
தழலாம்	நெருப்பா னி றது
போந்த	தோற்றின
வெள்	வெளுத்த
திங்கள்	சந்திரனு டய
கதிர்சுட	கிரணங்கள்தனிக்
மெலியும்	(அத்தாலே) நோவுப
	டாநின்றுள்
பொரு	அலையெறிகிற
டல்	முத்ரமா து

பதம.	உ ர.
புலம்பில்	கோஷிக்கப்பு கா
புலம்பும்	(இ ளும்) கூப்பிடா
	நின்று
மாந்தளிர்	மா தளிர்போ ற
மேனி	திருமேனியின்
ணமும்	நிறமு [து
பொ ளும்	வி ர்ணமா ா ற
வளை ளும்	ளும்
இ ற	சற்றேனு [ல்லை
நில்லா	நிலைதொ குகிற வி
என்றன்	ன்னு ட
எந்து	தரிக் ப்பட்ட
இ ழ	ஆபர த் தயு டய
இவளுக்கு என் னேந்திரு தாய் இட	
வெ தயெந் தபிரானே. (ங)	

வ் ர. மூன்றும்பாட்டு.(சாந்தமுமித்யாதி)† ; ளா நோ லாமெல்லைகழிந்தது. பழுகப்புதைத்து ஆறி குளிர்த சாந்தும் மூத்தாரமும் சந்தநக்குழம்பும். (தடமுலை ணியிலும்) † னிதாக மறியாதே நாமிருந்து பரிஹாரம்ப ணுகயா தென்" என்று மூன்பெல்லாரும் ா கியிருப்பர்கள். பின்னையும் இவள்பக்க லொருவாகியின்றிக்கே நோவுபடக் ா யாலே இனிநாட்டார் செய்யுமவற்றையாகிலும் செய்துபார்ப்போம்" எ று இ ற்ை றக் கொ டு சிகிரோபசாரம்பண்ணப் புகுவர் ள்புக்கால் அனை தானே இந்தந(இவ்ன) மா வேவாகிற்கும். (பூ) என் முத்தாரமெ று தோற்றுமோவென்னில்; ஆ வாஸகரமாகப்ப ணுகிறதா கயாலே முத்தாரமாயிருக்குமிதே. சாந்த†வெவ்வியபதார்த்தமன்றே னில்; அதுதுக்கோகவிதே ஆறிக்குளிர்ந்த வென்றது. சா தென்னுங்

டடிடல் †இ · § † ம்ஸார · ளோடே கூடி தென்று தோற்றுமோ வென்னில் · சிசிரோபசாரத்துக்குச் சொ · லுகிறதாகையாலே ரும் பூ · றவிடத்தில் முத்தாரமெ · ரூப்போலே.†(சாந்தமுமித்யாதி) யிரமும் யிரத்தோலும் ஒ · ரூகே மாபோலே யாயிற்று இவை யெல்லாமொன்று கே கிறபடி. †உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்பைக் ளுத்திறற்போலே விரஹக்ரு மான சரீரத்திலே இவை பட்ட ாறே பற்றி யெரி ாகி · றதாயிற்று.

(போந்தவித்யாதி) †அப்போது தோற்றின சந்த்ரனுடைய இள கீலா ா துபட அத்தாலே மெலியாகின்றுள். †நி ாச்சுடப்புக்கால் வில · கலா தொன்றில்லையே இனித்தான் கூடியிருந்தபோது (க) மு · ம்முகிழ்த்தமுகிழ்நிலா" என்று அநுகூலமாமிறே. (பொரு கடல்) † தி ரயோடு திரை பொராகின்றுள்ள கடல் ே ாஷிக்க ப்பு · வாறே திரே ஒருகடல் † ஸ்பர்த்தித்துக் கூப்பிடுமாபோலே தா மொ · · கூப்பிடாகிற்கும் (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிரி னு டய றம்போலே யிரு · கிற கிறமும் விவர் மாகாகின்றது. (னை ஞமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பது ஒரு ளையில்லையே. ( )† [ீதி ்யுபயாந்ாய்ஸக ரேஷுவ யான்யபி சைதில்யமுபயாந்யாசு ரேஷு யா · யபி]† க்ருஷ் ே ய · றிக்கே இ · னமி ற்றில் அவ · கு ாசியு · டு அ ன் பிரியேன்" என்று பிரிை யுணர்த் தியாகிலும் போமிறே · இனை சட · ெ ப்போய்க் கொடுகின்றது.

(· றனேந்தி ழு) எ · னு டய தரிக்கப்பட்ட ஆபர த்தை யு ட ய ள்.†இ ளாபர ங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்குமிருப் ப · க · டுகொ · டிரு · குமிதுே தார மாகக் காணுமிவள்தான் நினைத்திருப்பது. †இ ளாபர ம் பூ · டிருக்கு மிருப்பை · கண்டு அநுபவிக் க என · கிவ்வளே ாடே பர்யவஸிக்குமாபோலே யிருந் தது (இடை ந் த) (கூ) ைவார்ரர்ணசபூஷணை ைவார்த்தைர்நச பூஷணை" என · னும்படி ப · ணுனை க்கோ நீ இ · கேவந்திருக்கி றது · †ராமா தாரத்திலிழவு தீர் · னை க்காக ன்றே இங்கு · திருக் கிறது. .. .. (கூ)

---

§ (பா) ஸம்ஸ் ாரங்களே ாடே

பெரியதிருமொழி உ ப எ தி கூ பா சாந்தமும்.

அந. மூன்றும்பாட்டி. (சாந்தமுமித்யாதி) கட னிடத்திலும் வெறுப் போடிருந்தவளவன்றிக்கே விரஹஜ்வரம் கிளர்ந்து ார்ய்யமடையாநின்ற ரெனன்கிறரெனன்று ஸங்கதி.

அணியிலும்தழலாம்' என் கக்கு ஹார்த்தபாவம் (ங்களாலித்யாதி) சாந்து - கு குமம், ஸ்தூரிமுதலான பரிமளவஸ்துே ம்ட மர்த்திந்தெ று சந்தனக்குழம்பு - லசந்த பங்கமெ றும் பேதம்கொள்ளு து. தாழிமா னித்தனேபோதும் சாந்துெ ாண்டணி ாதிருக் த் தா ளாறி யிரு ந்த தர அணிய ா ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறர் (தா மித்யாதி). (வெவ்வியபதார்த்தமண்றே) எ றது குங்குமகஸ் தூரி ளி ஸௌந்ண்யம் கலந்திராதேவென்றபடி. (ஸ ஸார கள்) எ று கு - ஞ்சும் குட்டியுமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத் தப்போலே அே விசே ஷ கனென்றபடி. ப்ரதீ ரஹணபூர்வக ரு த்ருவ்டா தமருளிச்செய் ரர் (சாந்தமுமித்யாதி). அஜ்ஞாதமானத் த யுருவாதே தானேயுதறி அதிலேபிறந்த ெ ருப்புப்பொறியாலே எல்லாம் ெ துபோமாபோலே இ ருடம்பி பிறந்த விரஹா நிதானே இவரு டய சாந்துமுதலான ற் றபு நி றதென்று தாத்பர்ய. அன்றிக்கே யிரமு அதின்தோலு டப் பச் சயாயிரு கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்து பிறந்த அக்நியாலே எல்லா வேகுமாபோலேயென்று யோஜிக்கவுமாம். இத்தை விவரிக்கிறர் (உலர்ந்தவித்யாதி).

இப்பெண்பிள்ளை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ருதஹ தனை ஓஷதீசன் வந்து கயாலே குளிரத்தடவப்புக் ான் அதுதானும் ஒருநெருப்பாய் அது க்கு மெலியா நின்றரெனன்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறர் (அப்போதித்யாதி). அப்போதுதோற்றின என்கிற விசேஷணத்துக்கு - இப்படி தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிறே. அதுகூ மே ப்ரதிகூலமானல் செய்யத்தக் ணண்டோ எ னுமிபோட்டை யருளிச்செய்கிறர் (நிலாவித்யாதி). சந்த்ரனைக்கண்ட வாறே கடல் முழ கத்தொடங்கிற்று அதுதானும் ெ ருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலேயிரு ை யாலே புலம்பப் புக்காளெ னும் பா த்தை ஸூசிப்பிக்கிறர் (திரையோடித்யாதி). (ஸ்பர்த்திக்க) என்றத்தால் இவ்வர்த்த ஸூசிதமிறே. (க) 'கடலுமாலுமாலோ' என்று பாதகதோழிகடிதமிறே. "வஜ்ரகரூமிறைநில்லா" என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (சைதில்யமித்யாதி). "ஆசு" என்றத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறர் (க்ருஷ் னேயித்யாதி).

இப்போது ஆபரணங்களுண்டோ ாவென்ன (இவளித்யாதி). 'எ நி னைந்திருந்தாய்' என்றத்துக்கு ட்கருத்தருளிச்செய்கிறர் (இவளாபரணம் பூண்டிதித்யாதி). 'பிராணே" என்றதுக்குக் கருத்து (ராமாவதாரத்தி லித்யாதி). ... ... (ங)

( ) தி - வாய் - கூ - சூ -

மூ. ழிவில்பெரிதால் நாழிகையெ னு
மொ சுடர் தயி றதாவெ ன்னும்
ஆழியும் புலம்பு ம றிலு மூறங் ா
தெ றலும்தீயினில் கொடிதாம்
தோழியோவெ னும் ணைமுலையா கும்
வெல்லுமி னென்செய்கேனெ னும்
ஏ ழையெ பொன்னுக் கென்கினைந்திருந்தா
யிவ ெ ந்ததெங்கைபிரானே. (சு)

பத.	உரை.
நாழிை	ஒரு நாழி கப்பொழு
	து [டிலும்
ழியி	ஒருக பத்தைக்காட்
பொரிது	மிகவு கொரி றது
எ ணும்	என்றுசொல்ல நின்
	ரூள் [டையரு
ஒண்	மிக் தேஜஸ்ஸை யு
சுடர்	ஆதித்யன்
தயி றதுவென்	அஸ்தமித்தானென்
னும்	பா
ஆழியு	ஸமுத்ரமும்
புலம்பும்	ே ாஷியாகி றது
அன்றிலும்	அன்றில்பற யும்
உற கா	உற குகிறதில்லை
தென்றலு	தென்றல் ாற்றும்
தீயினில்	நெருப் பக்காட்டி
	லு [றது
கொடிதாம்	கொடிதா வீசாநி ன்

பத.	உரை.
தோழீ	பாங்கீ.
ஓ. என்னும்	ஓ! எ றுகூப்பிடாநி
	ற்கும
துணைமுலை	இரண்டுமுலைக் ன்
	னையும்
அரக்கு	அர ாநின்ரூள்;
என்செய்கே ன்	என்னசெய்வேன்
சொல்லுமின்	சொல்லு கோள் எ
என்னும்	ன்னும்
எழை	அதிசபலையா
எ	என்னு டய யிற்றி
	ல்பிற தவளை
பொன்னு கு	ப்லா யையானஇப்
	பெண்விஷயத்தி
	ல்,
இடவெ தயெந்தைபிரானே. எ	
நினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (சு)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (உளறியில்பெரிதால் நாழி கையென்னும்) "ஒருகல்பமாகிலும் ஸம்ஹ்ருதமாய் கிட கிறதுபாடாற்றலாம் ஆந் நாழிகைகளை கா லாயிருக்கிறதி லை. (க)† நேநி நேநி நேதிநேதி" என்கையொழிய இன்னத்தோடொக்குமெ றறு சொல் வொ ணாது. †ஊழி பெருத்து நாழி க சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதை குலைந்தது (ஒண்சுட ர்தயின்றதாலென்னும்)†நாழிகையை ஆளந்து தருகிற ஆதித்யனும்போய் †முடிந்தானென்னுநின்ரூள். †கல்பத்தி லும் உப ம்ஹ்ருதமாம் பதார்த்தங் ளோடே ஸம்ஹாரியாநி றே ஆதித்யன் இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளறுய் ஸஞ்சரியா

(க) ப்ருஹதா -

கிற்சுசெய்தேயும் கார்யம்பிறக்கக் காணுகிறிலோம் †தன்னுடைய
ந்நிதியாலே ராத்ரிஞ்சரத்தையுடையப் போக்கிக்கொண்
தோற்றக்கடவ ஆதித்யனும் †துதோற்றுகிறிலன்.( )† ஶ்ரீஸீதாபிராட்டி
பீஷோதேதி ஹர்ய” †என்ற ஸ்ரீராஜ்ஞை குலசேகரனாலே.
கித்ரயகிஞ்சனத்த †தீர் கித்ரயகிஞ்சனத்தல்

(ஆழியும் புலம்பும்) கம்மி †சிறிய பாதக மாகாகிற்க நாம்
தா பேசாதிருக்கிறதெ ” ன்று கடலாது பாதகமாப்புகது
†பேரளவுடைய கடலாது தர்யபம் பிறந்து புலம்புகிறபடி-
பேரளவுடைய ன் தனளவிலே தர்யபகம்பிறந்து பேசும்
பேச்சுகு மார மாய் நலியாகின்றதாயிற்று. (அறிஞ முற)
அறிவி டைய உறாம பம் லேஷ மயத்தி நாய
டைய நித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மார மாகாகின்றதாயிற்று. (தென்ற
ம் தீயினிற் பொடி, ாட) †தெறலினு டைய குளிர்த்தியா து
ாத டைய ரபர்சத்துகு மாரகமாய் பாத மா ாகி றது
தெறலி டைய வெம் ம ஆற்றலே டில் கேவ ாகியிலே
பொட்டி ஆற்றலே டும்படியிரா கி றது

(தோழியே ென்னும்) †த ென்று பாதகமானுல் அம்
மே.’ எ க்கு ான் பாக்யம் ப ணிற்றிலே . † அ ணேட்
சேரே ஸகலபதார்த்த கஞ மநுகூலமாய்க் †குடநீர்வார்குட
ா ” என்று ென்னையே பாவீ! நீ †உஹர் பகையாம்படி ப ணி
ணையே. † இ ள் தோழியோ என்னப் பார்த்திராதே பரு ம்
(துணைமுலையர கும்) முலைக ானனை என டத்த விஷயத்தை
நீ ாட்டு’ எ று நலியப்பு ாறை கூடாமகாலத்தில் ப்ர கள்
சோறு சோறு’ என்றுல் † ாய் ாய் என்பாரைப்போலே
முலை னை†அரக் ாகிற்குமாயிற்று. (உ) †[முன்னிருந்து மூக்கின்று]
†கா க் ா ப் பரு ழியா கி றதாயிற்று. பரு கழி தாலுல்
பின்னை இ முதுகிலேயாலுலா ாதோ? (சொலுமினெ
செய்தே ென்னும்) †தென்றல் தட கமான பதார்த்த கள் போலு
ம றிறை முலை ள் நெருக்கப்பு ாலுண்டான நலிவு. அ பாதக
மாகிறபோது தோழியோ” என்றுள் இ வ பாத மாகப்பு
ாறை தோழிமாரோடு தாய்மாரோடு ாசியற ல்லாரையும் சேர்

( ) தை - ஆ - (உ) பெரியதிருமடல் -

த்துச் சொல்லுதே னென்கிறாள். (எழு) கிடையாதது ஒன்றாகிலும் கிடைக்குமதிற்போலே சாபத்தப்பணமளாயிற்று.

(பொருளு) இலங்கை தன்சாபமும் பட்டதுபடுகிறாள்' என்று கருதியிருக்கை தகுதிபடிலாயயாயிருக்கும் (இடைந்த) உக்தியாலே தன்சாபந்தோற்றவிருக்கிறதிலளாகிலும் அதுபோலன்றிக்கே சக்கரியயாலே சாபலந்தோற்றவிருக்கிறதே நினைத்திருக்கிறதென்?. ... ... ( )

அரு. ரலாம்பாட்டு. (ழியிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் புலம்புதலை முதலடமாகாட்டுகிறாளென்று ஸங்கதி.

'ழி' ப்ரள ரமாய் அப்போ ரய னையறியயோய தயில் ரமயாலும் பாத பதார்த்தகளில்லாளை யாலும் பாடாற்றல .. அதிலும் ரூரம் இந்த ராழிகையென்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒரு ல்பமித்யாதி). பெரிது'' என்கயாலே 'இப்படியன்று இப்படியன்று'' என்று சொல்லுயால், ஸத்ருசமாச் சொல்லப்போகாதெனமது தோற்றுகிறதெகிறார் (தீதித்யாதி). ஆல். என்ற ஆச்சர்யத்துகுபாவ (ழி பெருத்தித்யாதி). விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமாவுமாம். 'பெரிதால் ராழி கஎறவுகந்தரம் சொதுக்குருத்தருளிச் செய்கிறார் (ராழி யயித் ராதி). (முடிதான்) என்றது (தீர்க்நித் ர) என்பக்ஷத்திலே முடிதான்' எனகுஜ்ஞாபமென்ன ருளிச்செய்கிறார் (கல்பத்திலுமித்யாதி). தீ நித் ரயா பக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தலு டயவித்யாதி). அறிதீ ழ்ராக்ம் தீ லங்காபக்ஷத்துக்கு உபபா(த)தகமாய், இராக்ய உமச்செ ன்னதுக்குத் தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதாவுமாம். 'ஆல் எறதி ருத்து (ப்ரேஷாதேதீத்யாதி).

(சிறிய ர்) ஸூர் ன். (ஹ்ந) பாத மாம் ழி யராட்டுகிறார் (பேரளவு டவித்யாதி). தீயினிற்றி ராடிதா'' றதுகுத் தாத்பர்மம் (தெறலி டவித் ராதி).

தீ ராத்திதீ இடறிலுல் அம்மே.'' எனக்தீடே மே இத்தனை பாதகங்கள் லிதால் இவள் 'தோழீ' என்றதென்னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (தனைக்கித்யாதி). அவனைத்தான் ஸந்தோஷிக்குக் ருதி மூறல் தோழியர்க் ருளாத ளண்ரூவெ (அரூடேயித்யாதி). (குடநீர் ர்கும்) குளிரப்பண்ணும். 'ஓ'' என்றதுகுத் தாத்பர்யம் (ஊர்பயித்யாதி). மேலுக் வதாரி (இவளித்யாதி). இள்க்தீ சத் தப்பார்த்து நில்லாதேதூலெளன்றுகருத்து. (ய்வய்ள க) போலதாட

பண்ணுவது (அரசாங்கம்) அடக்காகிற்கும். இவளடங்கும்படி மூலைகள் வளருமோவென்ன (முன்னிலையாதி). 'மூக்கின்று' என்றது குத்தாத்பர்யம் (காணவிலையாதி). 'முன்னிருந்து' என்றது குஹார்த்தபாவம் (பருமிலையாதி) 'தோழி' என்று ஏவசமாகச் சொல்லியிருக்க, இங்கே 'சொல்மின்' என்று பஹுவசனப்ரயோகம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பாவரு ளிச்செய்கிறார் (தென்றலிலையாதி).

(கிணையாலே) என்றது - திருமூலத்தடத்தில் திருமுத்தவத்துக் கொண்டே யிருக்கையாலே யென் ... ... (சு)

மூ. ஓதிலுமுன்போன்றி மற்றிருதா
உருகும்நின்திருவுரு நினைந்து
காதன்மைபெரிது கயறவுடையள்
பதெங்கதுயில் மறந்தாள்
பேதையேன்பேதை பிள்ளைமைபெரிது
தெள்ளியள்ளி நுண்மருங்குல்
எதலர்முன்னு என்நினைந்திருந்தா
யிடவெங்கை, யெந்தபிராரே. (ஞ)

பதம்.	உரை.
இடவெந்தையெந்தை பிரானே.	
ஓதிலும்	ார்த்தைசொல்லும் போது
உன்போன்றி	ன்பேரையொழிய
ற்று	மற்றொருவர்பே ர
ஓதாள்	சொல்லுகிறிலள்;
நின்	உ ணு டய
திருவுரு	டிவழ க
நினைந்து	நினைத்து
உருகும்	உரு ாகி முள்
காதன் ம	(விஷயத்தில்) ஆ சையானது
பெரிது	மே மேலெனப்பெ ரு ாகி றது (அத் தாலே)
கயறவுடை யள்	ைப்பொருளிழந்தா ரப்போலே வரு த்தமுமுறுகின்றாள்
யல்	கயல்போன்று
கெ	நீண்டிருந்துள்ள

பதம்.	உரை.
ண்	கண்களில் [ய
துயில்	நித்ரைகொள்ளு
மற தான்	ற துவிட்டாள்
பே தையேன்	மிகவும்சபலையான
பேதை	என்பெண்ணினு டய
பிள்ளை ம	பிள்ளைத்தன
பெரிது	பெரிதாயிராநி ற து (உம்மளவில்வ ந்தால்)
தெள்ளியன்	மிகத்தெளிவு டய
ள்ளி	ளாயிராநின்றாள் ள்ளி ெ ாடிபோ ன்று [ள
நுண்	நு ணிதாயிருந்துள்
மருங்குல்	இடையையுடையளா னவிவளை
எதலர்முன்னு	உகவாதார்முன்னே
என்நினைந்திருந் தாய்	என்செய்ய நினைத்தி ருக்கிறாய். (ஞ)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலும்) †முதல்தன்னிலே வார்த்தை சொல்லாதே யிருக்கும்போதே † பெரியது சொன்னலோ (உன்

போன்றிமற்றேதான்) ‘ஐயோ, ஆச்சி’ என்னத்தகிர்ந்தாள். (உருகும் நின்திருவுரு நினைந்து)நாமத்வாரா†தர்மியை அநுஸந்தியா நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கியிருக்கும். (காதன்மைபெரிது)†வடிவழகினளல்லவாயிற்று ஆசையின்பெருமை. (கையறவுடையள்)†ஆசையினளவல்லவாயிற்று இழவின்கனம். இழவுக்கவதி யென்னென்னில். (கயலித்யாதி) கயல்போலே முக்தமாய்ப் பரப்புலடத்தாயிருக்கிற ண். பெரிய ஊர்கள் குடிவாங்கிறற்போலே கண்ணீர்ப்பரப்படங்கலும் கித்ராத்வம் குடி ா கிற்று.

(பேதையன்பேதை) அறிவுகேடியானசன்பெண்பிள்ளை. விளாதறியாதே இளப் பெற நோன்புநோற்கும்படியான அறிவுகேட்டையுடைய (க) நெடுங்காலமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்” என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)†பருவத்தினளவல்லவாயிற்று மௌக்த்யத்தின் பெருமை. †லோகயாத்ரையில் வந்தால் தன் பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள அறிவு போராது. (தெள்ளியள்) உம்மளவில் வந்தால் ஸ்ருதோபக்ஷத்காரளவிலுமல்லள். (வள்ளிநுண்மருங்குல்)†இவள் ஸ்வபாத்தை†யநுஸந்தித்துக் கைவிடவொண்ணுதபடியாயிற்று வடிவிற்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம் டிவுபோருமாயிற்று உமக்குக் கைவிடவொண்ணுமைக்கு. (எதலர்முன்ன) ஆசைப்பட்டாயிறே அழகிதாகவுண்டாயிறே” என்று எசுகிற சத்ருக்ள் முன்பே. (என்நினைந்திருந்தாய்) (உ) [త్వదన్వేషణాగతాన వంచాభయ: த்வதக்ரேசரணாகதா நாம் பராபவ:] உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப் பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது என்றிருக்கக்கடவ நீர் இவளிடை யாட்டத்தில் நினைந்திருந்ததென்? [నత్వేనురూప నతేநురూప]†ஸ்ரீயைவகுண்டநாதனுக்காகில் போருமென்னவுமாம். இப்படி கைவிடிருக்குமது மக்குப்போராது. ... ... (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓகிலுமித்யாதி) “சொல்லுமினென்செய்கேன்” என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங் ளெல்லாருங்கூடிப் போதுபோக்காகில் க்ரியாவிசேஷங்களைச் சொல்லி கொண்டு நெஞ்சை அந்யபரமாக்கிபும் தாங்கப்பண்ணிலாமே: என்னுமாகாங்கையிலே சொல்லுகிறளென்கிறளென்று ஸங்கதி.

ஓதுகையாவது - சொல்லுகை யாய், அதுதானும் பெண்பிள்ளைக்கு சிசுத் வாவஸ்த்தையில் வார்த்தைகற்கை யாய், அத்தசையிலும் _ன்பேர் றி மற்ற றியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலேயித்யாதி). பெரி யது) தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று சப்தார்த்தம். (தர்மியை) ஸ்ர ஹவிசிஷ்டகுண நாமாஸ்ரயனே (வடிவு) என்றது-ஈஸ்வரன்வடிவென்றபடி. "கை" என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய் 'அறவு' என்று - இழக் கையைச்சொல்லிற்றாய் 'உடை' என்கிறது - பூமாவிலேயாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி).

'பேதை" என்று சொல்லிவைத்து பிள்ளைமை" என்றதுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி). இப்படி மௌக்த்யத்தைச்சொன் னால், 'தெள்ளியள்' என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி). வள்ளிக்கொடிபோலே நுண்ணி தான இடையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இவளித்யாதி). (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம் கைவிடநினைத்தாலும் என்று கூட்டுவது. 'நாத.ந-அநுரூப" என்னவேயமைந்திருக் வும் "தே' என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாகவிருக்கும் தேவர்க்கு என்று தாத்பர்யமா கையாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேடத்யாதி). (என்னவுமாம்) என் றது - சொல்லலாமென்றபடி. பகூதாந்தரஸூசகமன்று: ... ... (சு)

மூ. தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்
தடங்கடல்நடங்கெயி லிலங்கை
வன்குடிமடங்க வாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட் டின்புறும் மயங்கும்
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
மென்முலை பொன்பயந்திருந்த
என்கொடியிவளுக் கென்னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. (சுக)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
தன்	தன்னுடைய	வன்	வலியராக்ஷஸருடை
குடிக்கு	குலத்துக்கு	குடி	குலமானது [ய
தக்கவா	தகுந்தமார்க்கம்	மடங்க	அழியும்படி.
ஏதும்	ஒன்றும்	வாள்அமர்	கொடியயுத்தத்திலே
நினையாள்	ஆராய்ந்தறிகிலள்.	தொலைத்த	நிரஸித்த
தடம்	பெரிய	வார்த்தை	வ்ருத்தாந்தத் த
கடல்	கடலையும்	கேட்டு	கேட்டு
நுடங்கு	வளைந்திருந்துள்ள	இன்புறும்	ஆநந்திக்கும். (திரிய ட்டும்)
எயில்	மதிளையுமுடைய		
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள	மயங்கும்	மயங்காநிற்கும்;

யின்	மின்னலையும்
ொடி	வஞ்சிக்கொடியையு
	மொத்த
மருங்குல்	இடையானது
சுருங்க	துவங்கும்படி
மேல்	மேலே
நெருங்கி	நெருக்கமாக

பொன்பயந்திரு	பொன்நிறமான பச
ந்த	லைபூத்து கிடக்கிற
மெல்	மெல்லிய [ளான
மூலை	ஸ்தனங்களையு டைய
என்கொடி இவ	என்பெண்ணை இவ
ருக்கு	ள்விஷயத்தில்

இடவெந்தைனத்தைபிராணை என்
னைந்திருந்தாய் சொல்லு. (சூ)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தன்குடிக்கேதும்) நம்குடி என்னுதே தன்குடி" என்கிறளாயிற்று எம்பெருமானுர் தர்சநம்' என் னுமாபோலே. †நம்ப்ரதிபத்தியாலே சொன்னேமாகை யன்றிக்கே பெருமாள் இராமாநுசனுை யார்" என்றே யருளிச்செய்வர். † பெருவிலையனை ரத்நத்தை நடுவே இட்டுக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாபோலேகாண் என்று பிள்ளான். (தன் குடிக்கேதும் தக்கவா நினையாள்) இ ள் நிலையிருந்தபடியிது நீரினி †உம்முடைய மர்யாதைநோக்கிக்கொள்ளப்பார்த்தீரோ? இல்லீயோ? என்கிறள். †இவளைத்துடங்கிக்காணுமிக்குல மர்யாதை நடத்துவ தாக நினைத்திருந்தது. தன்னைத்தொடங்கிக் குலமர்யாதை நடத்து தாக †நினைத்திருக்கத் தானித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கி றுள். †(தன் குடிக்கு) (க) ஜநகாந்வயே ஜநகாநாம்குலே' என்கிற படியே இவள் பிறந்தபின்பாயிற்று இக்குடியில் முன்பில்லாத ஏற்றமெல்லா முண்டாயிற்று. ஒருநாள் பட்டர் இனிதாக ராசி த்தபடியைக் கேட்டருளி எம்பாரெழுந்திருந்து நின்று கண்ணீரை விழவிட்டு சிதிலாந்தர் காரணராய் பட்டரைக்காட்டி (க) ஜநகா நயே கீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மேஸுதா - ஜநகாநாம்குலேகீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா" என்றருளிச்செய்தாராம். (உ)† தஸ்ய தத்தஸ்ய என்கிற படியே நம்முடைய பேற்றுக்கு நமக்கு வருந்தாகைக்கு ப்ராப்தி யில்லை, அவனுடைபேறு' என்றிருக்கும்படி யாயிற்று. †' பெறுவத வினையாகில் இக்ரமங்கொண்டு காய்யமென்" என்றிராகின்றுள் அவள் முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு நின்று க்ரமம் பார்க்க வமையாதோ?" என்றிராகின்றுளிவள். (ஏதும் தக்கவா நினையாள்) †மடலெக்கடைக் கணிப்பது வெண்யுத்க்ரதரத்தி லொருப்படுவதாகா நின்றுள். (நினையாள்) †திருத்தாயார்தான் இவள் நினைவையும் அடி யொத்துகிறுள் காணும் இவளை இழக்கமாட்டாமையாலே.

(க) ரா - பா - (உ) ரா - ஸு -

(தடங்கடலித்யாதி) வேண்யுத்க்ராதநத்திலொருப்பட வேண்டாத படி வந்துஉதவும்படியை யநுஸந்தித்து இனியளாகாநிற்கும்; †அதி லேயொருப்பட்ட ளவிலேவந்து உதவின னிறை.பரப்புடைத்தான் கடலை அகழாக வுடைத்தாய் சத்ருக்கள் கேட்டபோதே † நடங் கும்படியான †மதிளையுடைத்தாய். அன்றிக்கே †புரிப்புடைத்தான மதிளென்னுதல். (இலங்கை வன்குடிமடங்க) ஊரில் அரணே யன் றிக்கே வரபலத்தாலே பல்கிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது திரிய ட்டிம் முடிந்துபோம்படியாக. †ராக்ஷஸரைப்போலே மாயையாலன் றிக்கே நிறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடி மடங்கத் துளைத்தவா ர்த்தை யுண்டு ஸ்ரீராமாயண வ்ருத்தாந்தம் அத்தைக்கேட்டு. (இன் புறும்) ‘ நம்மவஸ்த்தை யுடையளா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவி னபோதே எனக்கு முதவினவனன்றே என்று அத்தாலே இனிய ளாம்.(மயங்கும்) ‘ ததவாதவ னுதவாதொழிகை யன்றிக்கே உதவும் ஸ்வபாவனையிருந்து வைத்து நம்தசை இதுவாயிருக்க உதவாதொழி வதே.’ என்று மோஹிக்கும். † நம்தசையை யுடையா ளொருத் தித்கு உதவினவனன்றே” என்று அந்த அண் ணிமையைஅநுஸந் தித்து இனியளாய். ‘ அணித்தாக உதவினவன் நமக்கு உதவவாரா தொழிவதே” என்று மயங்கும்.

(மின்கொடி யித்யாதி) மயங்கிஞ விழுக்கலாமவளோ? இவள். மின்கொடிபோலே யிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாகமேலே நெருங்காகிற்குமாயிற்று. †மேலே யிருந்து கீழே வெட்டுவாரைப் போலே தன்குடியிருப்பை யழியாகின்றதாயிற்று. (மென்முலை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ் டாவமாயிருக் ச்செய்தே ‘மென்முலை என்கிறது - விரஹஜ்வஹ மல்லாமையாலே (பொன்பயந்திருந்த) இதடைய மண்ணீடாய்க் கழிந்ததாயிற்று. (என்கொடி) இ ளுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும் தன்வயிற்றில் பிறப்பு க்கு உதவாதொழிய வொ ணை தென்றிருக்கிறாள். (இவளுக்கென் கினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவர்ண்யமும், அத்யவஸாய மும் செல்லாமையும், வடிவழகும் பிறப்பிருந்தபடியாலும் உமக்கு தவாதொழியப்போமோ? (இடவெந்தை யெந்தைபிரானே) இவளைக்காட்டி லுமக்குண்டான வை ர்ண்ய த்யோதகமிறை திரு விடவெந்தையிலிருப்பு. உடம்பு வெளுப்பன்றிலில் ஸ்ரீ வகுண்டத் திலிருக்க வமையுமிறை. உம்முடைய வைவர்ண்யந் தோற்றத் திரு

விடவெங்கையிலேவந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருந்ததென்?... ... ...(சு)

அநு. ஆரும்பாட்டு. (தன்குடிக்கித்யாதி) தரும்புநறுக்கில் ஸாதநமாமென்று துணிந்திருக்குமுங்கள் வயிற்றில்பிறந்த பெண்பிள்ளை யென்பேரையோதுகிறதும், என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இதுமெய்கொள்ளப்போமோ வென்று அவனுக்குக்கருத்தாக சொல்லுகிறாளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, 'எம்பெருமானார் தர்சநம்' என்று எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம்ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்றோவென்ன (ம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி). முன்புள்ளாரும் பிற்புள்ளாருமிருக்க, இவரையிட்டே நிரூபிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிலையனித்யாதி). (உம்முடை யமர்யாதை) என்றது - இவள் ஸ்வயத்நத்திலே மூழ்வதற்குமுன்னே முகங்காட்டுகையென்னை. தன்குடியின் மர்யாதைகளைச்செய்ய நினையாளென்றதே, "குடிக்குத்தக்கவா" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதி வாக்யத்தாலே). (நினைத்திருக்க) திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதைமுன்புதானே நடந்துகொண்டுவாராதோ? இவளைத் துடங்கி நடத்துவதெத்தாலேயென்னும் சங்காபரிஹாரார்த்தம் ப்ரதீகக்ரஹணம் (தன்குடிக்கு) என்று. இந்தத்திருத்தாயாரைப்போலே சொன்னோர்தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்தஸ்யேத்யாதி). ஆனால் த்வரிக்கவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறுவதித்யாதி). இது ஸம்சயம். "எதும்" என்னைக்குத் தாத்பர்யம் (மாலேயித்யாதி). "நினையாள்" என்னைக்கு - அவள்நினைவுதெரியுமாவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி).

(அதிலே) வேண்யுத்க்ரதநத்திலே. (நுடங்கும்படியான) நடுங்கும்படியானவென்றபடி. "எயில்" என்றதினர்த்தம். (மதில்) என்றது. (புரிப்புடத்தான) கோணமாகவளைப்புடைத்தான. "வாள்" என்று-ஒளியாய் அதாவது-செவ்வையானபூச்சென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸைப்போலேயித்யாதி). வார்த்தைகேட்கை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்தனையயித்யாதி).

சுருங் மேல்நெருங்குகை - இடையொடியும்படி முலை மேலே பணைக்க என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (மேலேயிருந்தித்யாதி). ... ( )

மூ. உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையே பிதற்றி
முனைக்கன்றி யெனைக்கன்பொன்றிலளால்
வளங்கனி பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனேயென்று வாய் வெருவும்

களங்கனி முறுவல் காரிகை பெரிது
கவலையோட லம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனி யிரு ளுங் கென் கினைந்திருத்தா
யிடவெந்தை யெந் தபிரானே. (எ)

பதம்.	உரை.
(இப்பெண்பிள்ளை உன்னையேயெப் பொழுதும் நினை கையாலே)	
உளங்கனிந்திரு குக்	ஸந்துஷ்ட சித்தையா யிராநின்றாள். (பேசப்புகில்)
உன்னையே	ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு விஷயபூதனான உன்னையே
பிதற்றும்	அடைவுகெடப்பேசா நின்றாள். [லாமல்
உனக்கன்றி னக்கு	உன்விஷயத்திலல் டெ காலம்மே ற் றுப்பெற்ற ன்வி ஷயத்திலே
ஒன்று	அல்பமும்
அன்பிலள்	ஸ்நேஹமில்லா தளாயிராநின்றாள்.
வளம் னி	மிக்கஇனி மயான னிகளையுடைய
பொழில்	சோலைகளாலே

பதம்.	உரை.
சூழ்	சூழப்பட்ட
மாலிருஞ் சோலை	திருமாலிருஞ்சோலை யிலெழுந்தருளி யிருக்கிற
மாயனை ற்று	ஆஸ்சர்யசக்தி யுக்தனெ ற்று
வாய்வெருவும்	வாய்பிதற்றாநின்றாள்
களங் னி	களங்கனிபோலே யினிதான
முறுவல்	புன்சிரிப் பயும் [ய்
காரி க	அழ யுமுடையளா
பெரிது லை	மிக் மன வருத்தத்
யோடு	தோடே
அவல் சேர்ந்தி	வவர்ண்யம் சேர்ந்
ருந்த	திரு கும ளாய்
இளம்கன்னி	சிறுபெண்பிள்ளையா
இ ளுக்கு	இவள்விஷயத்தில் [
இ ன்தையெந்தைபிரானே.	ன்
னினைந்திருந்தாய் சொல்லு.	(எ)

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (உளங் னிந்திருக்கும்) †உள்ளமானது இங்ஙனே பக்வமாய் அ வா பிலோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதே யிருக்கும். ஹ்ருதயம் பரிபக்வ மானை பா தெ ன்னின்ற் புஜிக்க்கட வவன் புஜித்ததில்லையாகில் † ஆஸ்ரயமில்லையா யிருக்கை. (ன் னையேபிதற்றும்) † இதுதான் பா(ஹ்)வபந்தத்தாலேயோ?" என்றிருந்தாள் இ ள் ாய்விடுமளவுந்திருத்தாயார். உம்முடையப கலிலு மொரு அபிஸந்தியின்றி கே (க) ஜாமதக்ன்யஸ்யஜல்பத் ஜாமதக்ய்ய ல்பத் எ கிறபடியே அ டவு கேடாச் சொல்லாநின்றாள். ஒரு அபிஸந்தி பூர்வகமா ந்ததாகில் அடைவுபட்டிருக்குமிறே. (உ க்திப்யாதி) † நம்மையு மொரு ால் சொல்லாளே ?" என்னும் நசையறுத்தாள். †அ னுக்காம்படி இவ் ளாக் கிணர் பக்கலிலே யாதல் அவ பக்கலிலே யாதலிறே பாவபந்த மிவளுக்கு.

(வளமித்யாதி) இளானப்ரேமத்துக்கு அன்க்ருஷி பணினபடியச் சொல்லி ாய்ரு ருவும். ஸம்ருத்தமான பல கலையுடைத்தா பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஆர்யர் களிழந்த ம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆ சர்ய குணசேஷ்டிதங்ள் ளையநுஸந்தித்துப் பின்னவா னையேஉபா த்யாயரா ச்சொல்லுமதொழிய உணர்த்தி"டீ சொல்லுவதொரு ார்த்தையில்லை (ாய்ரு ருவும்) (க) [చిన్త్యవాచా బ్రువతీత్యమేవ విసిన్త్య ாசா ப்ரு தீதமேவ] † முற்பட வநுஸந்தியா பின்னை அது தானும் மாட்டாதே ா னையாலே சில சொல்லுமத்தனை.

(களங் னி முறு ல்)† பிள்ளாய்.ஆர் ாய்ரு ருவக்கடவத்தை ஆர்வாய் வெருவுகிறார். (உ) ' సత్యిచారుదతీమ్ ఖీతేతి சாருததீம் என்று அ ானிறே ாய்ரு ருவு ான்† எதிர்த்தலையைத்†தோற்பி த்தோமாக ே ணும்' என்றிருக்கிற ர்களக ாய் இப்படி விலக்ஷ மாய் பக் மாய்த் தோற்றினதுபோலே யாயிற்று முறுவலிரு ப்பது.

(ங) †[அஸ்ஃ அஸ்மி] முன்பு தாமும் பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீ டாதிகள் ப ணி ர மாகப் பரிமாறிற்றிரிடத்திலே பிராட்டி யப்பிரிந்து தாமுமிளைய பெருமாளுமாய்த் தேடிக்கொடிவாராகிற்க ச்செய்தே அ விடத்தை க் டு இளையபெருமாளைப் பார்த்தருளி ச்செய்கிறார். [அஸ்ஃ அஸ்மிந்] இப்படி வெறுந்தரையாயிருக் கிற விடத்திலே காண் அன்று நா†மெடுப்பெடுத்தது. [மயாஸார்த்ம மயா ார்த்தம்] ப்ர யதாரையில் தம்மைத்தாம் சால மதித்திறே யிருப்பது. †நாமுங்கூடக்†கா வந்த சோழரோபாதியாக கடக் கிற்கும்படி அவரு டய அளவுை மையும் விதக்தமாகப்பரிமாறி னபடியுங்காண். [உதாரஶீலா உதாரசீலா] படைவீட்டி லிருந்தாள் மாமனார் மாமியார்க்கு கூசி §(ச்சிறிது)படி விடுவாரோபாதி அளவு பட வாயிற்று போகம் செல்லுவது இப்போது அவ்வளவன்றிக்கே ஏ ாந்தஸத்தலமாகையாலே தன்னை முற்றாட்டா ஸர்வஸ்வதாநம் பண் ணிக்கொண்டிருந்தாளாயிற்று. [ஶூன்யலேபூர்வம் சிலாதலே பூர் ம்]†ஜலக்ரீ டை பண் ணுகிற தோரிடத்திலே சிலாதலமாய் இளை

(க) ரா - ஸு - ( ) (ங) ரா ஆ - சுங க .

§ குண்டலிதம் க்வாசித்தம்.

த்தவிடத்திலே அதிலே யேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்கணி சிக்க (க) 'ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸுகோஸலா ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா என் கிற அதிலேயு மொருஸம்பந்த முண்டிறே இவருக்கு† அத்தை இவ ருடைய இங்கிதாகாரங்களைக் கொண்டறிந்து இவரை இளைப்பிக்கவே ணுமென்று பார்த்து பெருமாளேறுவதாகக் ணிசித்த துறையை யடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். [உபோபவிஷ்டா உபோபவிஷ்டா] அப்ப டியா யிருக்குமிறே எங்கும். [காந்திதா காந்தஸ்மிதா] † வெறும்பு றத்திலே தானே தவக்கவல்லவள். முறுவலைச் சேர்த்தாற்போலே யாயிற்று முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே அப்போது பிறந்த வெற்றியாலே ஜாதஹாஸை யானளாயிற்று. [ஜாதஹாஸா த்வாமாஹ] †இதுக்கு முன்பு தொடங்கின காரியத்தில் தலைக்கட்டாதே மீளுமதில் லையிறே பெருமாள். இதொன்றுந்தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை. அத் தாலே லஜ்ஜித்துக் கவிழ்ந்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவளைவிடா இவரைப்போரப் பொலியக் கொண்டாடுகிற இளையபெருமாள் முகத்தைப் பார்த்தாள். பாரீரோ தம்பியார். நீங்கள் ணினைத்த தெல்லாந் தலைக்கட்டினி கோளிறே நீங்கள் வல்லவலிய ஆண்பிள்ளை கள் நாங்கள் பெண்பெண்டுகள் நீங்கள் வேட்டைக்கும் வினைக்கும் போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள். நாங்கள் வீடுவிட்டுப் புறப்பட்டறி யோம் உங்களுக்கு ணினைத்த வகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாமிறே உங்கள் தமயனார் வென்றூரிறே" என்று ஹனூமுகமாகக்கொண்டு வார்த்தை அருளிச்செய்தாளாயிற்று.

(காரிகை) ணிருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள். (பரிதித் யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது மாநஸமாயும் சாரீரமாயும் வரும் வ்யதை. கவலையாகிறது நெஞ்சில் தடுமாற்றம் அவலமாகிறது வடி வைப்பேணுமை. (இளங்கனி) நீர் வில்லை முறித்துச்சென்று கைப்பி டித்த ஸ்ரீஜநகராஜ. திருமகளிலு மிளையவளிவள். உம்மைப்பிரிந் தால் அவளைப்போலே (உ) ஸமாத்வாதஶதம்தாஹம் ஸமாந்வாதஶ தந்தாஹம் என்று ஆசையிட்டுத் தரிக்க வல்லவளன்று. இப்படி பருவமிளையளாகில் முன்பே ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாகிலன்றோ இப்படி படக்கடவதென்னில்; †இயற்கையிலே அவள்கலந்து வைக் குமே அத்தைத் §தாயாரறியாளே. (எண்ணித்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன்

(க) ரா - ஆ - (உ) ரா - ஸு - § (பா) தானறியாளே.

திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமிதிலையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொ டிருந்தாற் போலே இவளைப் பெறுகை க்காகத் திரு விடவெந்தையிலே விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத் திலென்ன கினைத்திருந்தீர் ... ... (ச)

அநு. எழாம்பாட்டு. (—ளங்கனிந்தித்யாதி) உங்கள்குல மர்யாதைகளைப் பே சச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையை மிரட்டி நிறுத்தினிகோளாகில், அ ள்தானே ஆறியிராளோ,என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன;அ ங்ன்செய்ய வொண்ணுதபடியிறே அவள்தசையென்கிறளென்கிறளென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை 'என்கினைந்திருந்தாய்" என்று நாங்கள் கனக்கமறு மாற்றம்சொல்ல, நினைந்து உன்னையேத்துமென்ன வமைந்திருக்கவும் "இரு க்கும்" என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமெ ன்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளமானதித்யாதி).(ஆஸ்ரய மில்லையாயிருக்) என்றது - பழமானது புஜ்யாதபோது அழிந்துபோ மாபோலே ஈச்வரன் அநுபவியாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. (இதுதான்) என்றது - உளங்கனிந்திருக்கைதானெ றபடி. தான் "என் னைந்திருந்தாய்" என்றதுக்கு வாய்விடாதேயிருந்தது, அவனிடத்தில் ஸ்நே ஹத்தாலே எ றிருந்தாள் திருத்தாயார் நெஞ்சழிந்து வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை அத்தைவிட்டு, 'உன்னையேபித்தற்றும்' என்கிறளென்னும் பாவத் தயருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி). உட் ருத்தையருளிச்செய்கி றார் (கம்- மயுமித்யாதி). பின்னையுமொரு ால் சொல்லாளாவென்னுமா ச. 'எனக் ன்பொன்றிலள்' என்ன ப்ரஸக்தியெங்ஙனேயென்ன (அவனுக் கித்யாதி).

రామేతిరామేతి సదైవ బుద్ధ్యావిన్యస్యవాచాబ్రువతీతమేవ రామేతిరామేతి ஸதை புத்யா விசிந்த்யவாசா ப்ருவதீதமேவ இதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி).

"வாய்வெருவும் களங்கனிமுறுவல்" என்ற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி). பிள்ளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே இடவெந் தைபிராளை யங்ஙனே ஸ போதிக்கிறளென்றுகருத்து. வாய்வெருவும்படி யான பாகம்முடுகினவிவளை குலமர்யாதையிலே நிறுத்துகை துஷ்கரமென்று கருத்து. 'களங்கனிமுறுவல்' என்றவளவுக்குத்தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையை யித்யாதி). களாப்பழம்போன்றமுறுவல் என்று போக்யதாமாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமென்று திருவுள்ளம்." ள "என்று கலமென்றதாய் அவ்யக்த மதுரமென்றபடி. இது வ்யாக்யாநாந்தரத்திலர்த்தம். (சாருததீம்) என்றது- அழகியதந்தங்களையுடையவளென்றபடி. (தோற்பித்தோ மா வேணுமென்றி ருக்கிறவர்கள்) - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலு குத் தோற்றமைக்கு ப்ரமாணந்தரம் காட்டி ரெ டு வ்யாக்யா பண்ணுகிறார் (அஸ்மிந் இத்யாதி). (டுப்பு) நிகேஷபம். அஸ்மச்சப்த தாத்பர்யமருளிச்செய்து த்ருதீய அப்ரதாநேயாய், ஜல ரீடா ரஸாநுபவத்திலிருக்கும் ப்ராதாந்யத் தயருளிச்செய்கிறார் (ழுங்கூடவித் யாதி). (கான ந்தசோழரோபாதி) மல்லயுத்தம் பார்க்கவந்தசோழராஜா ளோபாதி யென்றபடி. பூர்வம் என்னு து - இதுக்குப்பூர் என் வேண் டு யாலே அத் தயருளிச்செய்கிறார் (ஜலக்ரீடையித்யாதி). ப ப - ன் கிற த்விருக்தியாலே-ஸமீபத்தில் து றதுறைதோறுமிருந்தாளென்ற விவக்ஷி த்தருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி). ஜாதஹா ர என்று கதாசித்ஹா போலன்றிக்கே காந்தஸ்மிதா' என்று சொன்னது குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி ாக்யத்வயத்தாலே). ப்ர யதா ரயில் பெருமாளோடே ார்த் தசொல்ல ப்ர க்தியுண்டாயிருக் , இளைய பெருமாளோடு ார்த் தயருளிச்செய்ை க்கு கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இத குமுன்பித்யாதி) வாக்யஜ தந்தாே ன்றி னை (பாரீரோவித்யாதி).

(இயற்ை யிலே) உத்யாநாதிஸ்த்தலங்களிலே யாத்ருச்சிகஸம்ப்லே ஷத்திே . ... (எ)

ழு அலங்கெழு தடக்கை யாயன் ாயாம்பற்
கழியுமா லென்னுள்ா மெ னும்
புலங்கெழு பொருநீர்ப் புட்குழி பாடும்
போதுமோ நீர்மலைக் கெ னும்
குலங்கெழு கொல்லிக் ே ாமளவல்லி
கொடியிடை நெடுமழைக் கண்ணி
இலங்கு ழில் தோளிக் கென்நினைந் திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	(என்பெண்ணைனவள்)	என்னும்	என்றுசொல்லா நின்
அலம்	ஹலம் என்னும் ஆயுதம்		ருள் [வற்றையும்
		புலம்	இந்த்ரியங்க ளெல்லா
கெழு	விளங்காநின்றுள்ள	கெழு	தன்பக்கல் சேர்த்துக்
தடம்	பருத்த [ய		கொள்ளும்படி யா
கை	திருக்ை கயையு ட	பொரு	அலைபொருகிற [ல
ஆயன்	இடையனைனக் ருஷ் ணனுடைய	நீர்	கரையுடைய
		புட்குழி	திருப்புட்குழி விஜய
வாய்	திருப்பவளத்தில் வை த்தூதுகிற [கு		ராகவன் விஷயமா ாதை ஊ
ஆ பற்கு ணு	இலை குழலோசைக் எ ம ஸ்ஸானது	பாடும்	பாடாநி ருள்
அழியும்	அழியாநி றது	நர்மலை கு	திருநீர் லைக்கு
		போதுமோ	போே ாம்

என்னும்	என்றுசொல்லாநின் ருள்;	நெடுமழை	பெரும ழைபோ தீர்த்தா ரகள் இ டவிடாமல் ப்ர ஹரிக்கிற [ய்
கொல்லி	கொல்லிமலையிலுண் டான பா வம்போ ன்று	ண்ணி	ஊயு டயளா
ழு	ப்லாக்யமான [ய்	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
குலம்	குலத்தில்பிறந்தவளா	எழில்	அழகிய
மமளம்	அழகிதான	தோளிக்கு	தோள்கஊயு ட ய
ல்லி	கொடிபோல் மெண் மத்தன் மய		ா இப்பெ விஷயத்தில்
ாடி	ளாய் [யொத்த	இடவெந்தையெங்தைபிரானே.	
இட	ஞ்சிக்கொடியை இடை யயுடையளா ய்	நினைந்திருந்தாய், சொல்லு. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி)†நெஞ்சிலழிவை மறை ப்ராப்தமாயிருக்க நெஞ்சிலழிவைத்தாயான என்முன்னே சொ ல்லாநின்றாள். அலம் என்று ஹலப்.கலப்பை† சேர்ந்திருந்துள்ள சுற்றுடைத்தான ையையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வாயில் குழலோ ஸை பிலே ஒன்றுக்கழியாத எ நெஞ்சழியாநின்றதென்னுநின் றாள். † யிரமுமுருக்குங்காணும் ாயில் குழலோஸை. †இலக்குழ லென்ற நிர்ப்பந்திக்கிறாருமு டு. ஹலத்தையுடைய என்கிற இது குக் குத்தென்ன னில் கையிலாயுதத்துக் கெதிரிகளழியுமாம்போ லே குழலோசைக்கு இவளழியா நின்றாளென்கை† தாய் தமப்பனு க்குப் பரதந்த்ரணுகையாலே குறித்தகாலத்திலே ரப்பெற்றிலேன்' என்றாற்போலே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்ற வைத்திறை ஊதுவது.(க)† जगौकलपदंचारिस्तारमन्द्रीपदक्रमम् रम्य गीतध्वनिंश्रुत्वा सन्त्यज्यावसथा स्तदा जहुकौकलपदं शौरिस्तारमन्द्रपदक्र मं: रम्यं गीतं हितं शिंशुरुक्वा सन्त्यज्यावसतांस्तदा' என்று சொல்லுகிறபடியே அன்றிக்கே ஆறு நீர் ரமுன்னே சினையாறு படுமாபோலே ருஷ்ணன்வரவுக் குறுப்டா முன்னே ரும் நம்பி மூத்தபிரான் குழலோ சயாகவுமாம்.

†அதிற் காட்டிலுமழிக்கும் போலே ாணும் அது கிவ் ருகிலு ந்தருளின நிலத்தில் நிலை. புலம்' என்று வினைநிலத் தச் சொல் லிற்ருகவுமாம். அன்றிக்கே கண்டாருடைய இந்த்ரிய ள் † பிணி யு ணும்படியாய் தன்னில்தான் பொராநின்றுள்ள லஸம்ருத்தி

( ) வி பு - ரு -

யையுடைய திருப்புட் குழியிலே கிற்கிறகிலையை பறலைந்தித்த ாறே நான் தாயென்றுபாராதே வாய்விட்டுப் பாடாகின்ரூள் (போதுமோ நீர்மலைக் கென்னும்) நம்தனை யிருந்தபடியால் திருநீர்மலையிலே போய்ப்புக்கே விடிவே ாம்போலே யிருந்ததீ' என்று விலக்க கினை கிற † தாயாரோடே தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாபோலே சொல்லா கின்ரூள்.

(குலமித்யாதி)†கொல்லிமலையிலே ஒருபாை யு டு†வகுப்பழகி தாயிருப்பது அதுபோலே யாயிற்று இ ருக்குண்டா †எற்றமும் பிறப்பும் †அதுகூலரும்அடித்துப்பார்க்கவொ ணாதலைகுமார்ய மும். (க) என்னு டக் கோமளக்கொழுந்து என்னக்கடவதிறே (கொடியித்யாதி) கொடிபோலே யிருந்துள்ள இடையை யுடைய ளாய் ஒரு கால் கண்ணுலே நோக்கில் ஒருபாட்டம் ம ழுவிழுந்தாற் போலே இலக்காளர் திமிர்க்கும்படியான நோக்கை யுடையளாய் உஜ் வலமாகா கிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுக் ெ ல்லாம் மேலே அழ கிதான தோள் ளையுடையளான இ ருக்கு. (என்னித்யாதி) (உ) 'ரா஘வோர்ஹ தி வைதேஹீம் ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்' என்னும்படியே உமக்குத் தகுதியாம்படி யிருக்கிற இவ ரிடையாட்டத்தில் நீர் கினைத்திருக்கிறதென் ? ... .. (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி). உனக்கன்றி எனக்கன்பொ ன்றிலள் என்று நீசொல்லும்படியா முதிர்ந்து என்னை ாய் வெருவிஞளே யாகிலும் தாயான ன்னைக் ண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக் அவளு க்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆை யாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமேயெ ன்று பகவதபிப்ராயமாக. என்னைத்தாயென்றுமறியாதே தோழியோபாதி யாகவெண்ணி என்முன்னேதானே வாய்விட்டாளை கிரூளென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிரூர் (நெஞ்சிலித்யாதி). "கெழு" என்றதினர்த்தம் (சேர்ந்திருந்துள்ள) என்றது. (வயிரமுமுருக்கும்) என்றது - வஜ்ரத்தையுமுருக்குமென்றபடி. 'ஆம்பல்' என்றதுக்கு மூங்கில் குழலென்றருளிச்செய்து, இலக்குழலென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிரூர் (இலையித்யாதி). குழலோசைக் வளழிவாறென் ன்னை வருளிச்செய்கிரூர் (தாயித்யாதி). குழலோ க்கு ஈடுபட்டிருப்பர் ளோவென்ன வருளிச்செய் கிரூர் (ஜகாவித்யாதி). தாரமென்றும் மந்த்ரமென்றும்சொல்லுகிற ஸ்வர - விசேஷங்களையுடைய பதங்களினுடைய க்ரமத்தையு டையவென்றபடி.

(க) தி-வாய் - எ - உ. (உ) ரா ஸு -

மேலுக்கவதாரிகை (அதிலித்யாதி). (அதிற்காட்டிலும்) விபரீதாரங்களிற்காட்டிலும். கெழுகை-சேருகையாய் அதினர்த்தம் (பிணிப்புண்ணும்படியாய்) என்று. (தாயாரோடே) என்றது - தாயாரானவென்னோடேயென்றபடி.

நல்லகுலத்திலே சேர்ந்தவளாய் கொல்லிப்பாவபோலே யாளென்று சப்தார்த்தமாய் வ்யுத்க்ரமேண அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கொல்லியித்யாதி).(வகுப்பு) அவயவஸம்ஸ்த்தானம்.(எற்றமும்)ஸௌகுமார்யாதிசயமும்.( ) சேஷீபூதஸ்ய தேரஜ்ஜாம்ஸ்ய சேஷப்ருசாலோகிதைர் கம்பலாங்கி என்னுமத்தையுட்கொண்டு, 'கோமளவல்லி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநுகூலருமித்யாதி). (பிறப்பும் ஸௌகுமார்யமும் அதுபோலேயாயிற்று) என்று அந்வயம். கொல்லிமலைப் பாவைக்கு ஓர் உத்க்ருஷ்டதேசமாகையால் ஆபிஜாத்யமுங்கூடும் பாவையிலேயும் ஸௌகுமார்யந்தோற்றும்படியிருக்கையால் ஸௌகுமார்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். ... ... (அ)

மூ. பொன்குலாம்பயலை பூத்தன மெய்தோள்
பொருகயல் கண் துயில்மறந்தாள்
அன்பிலுன்மேலதரம்பெரிதிவ்
வின்கிலுக் குற்றநோயறியேன்
மின்குலா மருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
வீங்கிய வனமுலையாளுக்
கென்கொலாங்குறிப்பி லென்கினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே ( )

பத.	உரை.
மெல்	மெல்லிய
தோள்	தோள்களானவை
பொன்	பொன்நிறத்தை
குலாவும்	கொண்டாடாநின்று
	ள்ள [றன;
பயலைபூத்தன	வைவர்ண்யத்தையுற்
பொரு	தம்மில்ஒன்றோடொ
	ன்றுபொராநின்று
	ள்ள [ன்ற
கயல்	கயல்மத்ஸ்யம்போ
ன்	ண்களில் [லை
துயில்	நித்ரைபோள்ளுகை
மறந்தாள்	மறந்துவிட்டாள்.
உன்மேல்	உன்விஷயத்திலுண்
	டான

பதம.	உ ர.
அன்பிலுல்	ஸ்நேஹத்தாலே
ஆதரம்	அபிநிவேசமானது
பெரிது	மென்மேலெனப்பெ
	ருகாநின்றது.
இவ்வண்கிணு	அழகையுடையளான
க்கு	இப்பெண்பிள்ளைக்
	கு
ற்ற	நேர்பட்ட
நோய்	வ்யாதியை
அறியேன்	அறிகிலேன்.
மின்	மி்னை
குலாம்	பொண்டாடுகிற (வ
	ளாயாநின்றுள்ள)
மருங்குல்	இடையானது
சுருங்க	சுருங்குப்படியாக

(க) ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்.

மேல் மே லே [பொருந்தி | என்னம்மை யால் யாதாய்முடியும்.
நெருங்கி ஒன்றே டொன் றா | இடவெங் தயெங்ஙைதபிரானே.
வீங்கிய ளராநி துள்ள | குறிப்பில் திருவுள்ளத்திலே
அழகிய [க்கு | எ நினைந்திரு தாய், செ ல்லு. ( )
மூலையாளு கு மூலைகளாயுடையவளு |

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட் டு. (பொன்குலாமித்யாதி) பொன்னை குலாவா கின்றுள்ள கொ டாடாகின்றுள்ள னைவவர் யத் த பஜித்தன விரஹஸஹமல்லாததோ ர். (பொருகயலித்யாதி)†பொரா கின்றுள்ள கயல்போலேமுக்தமாயிருந்துள்ளகண் னில்நிற்ராதத் மடியபிடித்து யுத்பத்திப வே டும்படிபாக ாஸைநியோ மே மறந்தாள் (அன்பிணைத்யாதி) ஸங் மடியாக உப்முடைய பக்கல் பிறந்த காமமான து அறப்பெரி து. (இவ் கிணுக்கு) †பிறர்க்கிப்படி தன்பக் லிலே ஆதரம்பிறக்கும்படி அழ னை யுடைய பிலகூதணையான இ ளுக்கு.(உற்றநோயறியேன்) இவளுக்கு †முருடு †கொளுந்தும்படி பிற தநோய் இ ர் தென்றறிகிறிலேன் பயலை சூத், ள் டியில்மறந்தாள் அன்பிணை ளுண்மேலாதரம்பெரி து எ று நோவுஞ்சொல்லி நோவுக்கு †நிதாநமும் சொல்லாகிற்க அறி யேன் என்கிறது இ விஷயந்தன்னில் நிதாநவிசேஷத்தைப்பற்ற அதாகிறது முறுவலிலேயோ? நோக்கிலேயோ? வடிவிலேயோ? சிலத்திலேயோ? அகப்பட்ட தறைவிசேஷ மறிகிறிலேன்.

(மின்குலாமித்யாதி) மின்போலே வளையாகின்றுள்ள இடையா னது சுருங்கும்படியாக மேலெநெரு கி வளராகின்றுள்ள.†மு பே இற்றது முறிந்தது" ர ளும்படியாயிற்று இடையிருப்பது. அதுக்குமேலே ஆ ரயத்தைப் பாராதே நெரு கி ளராகின்றுள்ள †அழகிய மூலையையுடைய இ ளு கு. (என்னாரம்) தா கைவிட் டமைதோற்றச் சொல்லுகிற ார்த்தை. இ வளுக்கெவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டக் தோ!(குறிப்பித்யாதி) தாய் கவிடுதல் †தான் வி டுதல் செய்தால் அதைக்கொ டு நோ கு கக்கீடாகத் திருவிட வெந்தையிலே ந்திருக்கிற நீர் உம்மு டைய திருவுள்ளத்தால் நினைத் திருக்கிறதெ ? வாலிபக்கலிலே டோமிறே ப்ராதாக்களுதவாத படி ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் பக் லிலே கண்டோமிறே தமப்பனுத ாதபடி தான் த னை அநுஸந்தித்தஞ்சின அர்ஜுநனுக்கு (க) மாமேகம்சரணம்வ மாமே ம்சர ம்வ்ர என்ன டோ மிறே அ னுதவும்படி. ... ... (கூ)

(க) கீதை அ - சு -

அந. ஓ பதாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) ‘ான் ராமக்ருஷ்ணைத்ய தார ளைச்செய்ததும் திருமாலிருஞ்சோலை திருப்புட்குழி திருநீர்மலை திருவிடவெந்தை, இவற்றிலே மூன்று ாடுத்து கொண்டிருந்தது மிவருக்காகவன்றே? இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வி ருவி ெ ாடு விரஹக்லேசம் தலையடுக்கை கு நிதாநமேது? அத்தச்சொல்லில் அதுசெய்தேறும் எ று எம்பெருமானுக்குத்தாக; அவளிப்படி விவர் னையாளுள் எதிலே ஈடுபட்டாளோ எனக்குத் தெரிகிறதில்லை நரே திருவுள் ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று தான் விட்டுநிற்கிறுள் திருத்தாயாரென்கிறுரென்று ங்கநி ண்டுகொள்வது.

(பொராநின்றுள்ள யல்போலே) என்றது - யுத்தோந்முகமான இர ண்டுமத்ஸ்யங் ள் ஒன்றுக்கி ான்று நேரேயிருக்குமாபோலே யிருக்கிற ஸ்நி வேச ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற. ‘அண ‘கு” தெய் ப்பெண் என்று சப்தார்த் தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (பிறர் ‘கித்யாதி). (பிறர் ‘கு) நாய னுக்கு. ‘_ற்ற” என்றது ‘குத் தாத்பர்யம் (முருடித்யாதி) (முருடு) காடிந்யம். (கொளுந்தும்படி) ப்ராபிக்கும்படி. தஷ்பரிஹாரமான நோயெ றபடி. (நிதாநம்) என்றது - அ னிடத்தில ப.

முலையா பே தெ இடை கு மேலேயாயிருக் , மேல்நெருங்கி’ என்ன ே ணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (மு பேயித்யாதி). வனம்” என்ற தி ர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (தான் கவிடுதல்) ஸ் யத் ம்விடுதல். ( )

மூ: அன்னமு மீனு மாமையு மரியு
மாய வெம்மாயனே யருளாய்
என்னுமின் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியு
மிடவெந்தை யெந்தைபிரானே
மன்னு மா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானேவல் கலியன் வா யொலிகள்
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாவும்
பழுவினை பற்றறுப்பாரே. (ஏ)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்னமும்	ஹம்ஸாவதாரமும்	எம்மாயனே	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனை
மீனும்	மத்ஸ்யாவதாரமும்		என்னுடைய
ஆமையும்	கூர்மாவதாரமும்		வாமீ.
அரியுமாய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரமு	அருளாய்	க்ருபைசெய்தருள
	ம்செய்தருளின		வேணும்

ன்ம்	என்றுப்ரார்த்திக்கிற
இ	விலக்ஷ ரான
தொ டர்க்கு	தாஸ்யதருகு
இன்அருள்புரியு	பரமக்ருபைசெய்தரு
ம்	ளும னென
இடவெந்த	திருவிடவெந்தையில்
யெ்தபிரா	நித்யவாஸம்பண்
ஸை	ணுகிற நித்யகல்யா
	ண விஷயமாக
ம ணும்	(ப்ரளயத்திலுமழியா
	தபடி) நித்யமாய்
மா	பெரிய [ண
மாடம்	மாடங்களையுடைத்தா
மங் யர்	திருமங் யிலுள்ளா
	ர் கு
தலைவ	நிர்வாஹகராய்
ம ம்	அ ன்றஇலையயு
	டத்தான

வேல்	வேலத்தரித்த
கலியன்	ஆழ் ாருடைய
ாய்	திருப்ப ளத்திலுண்
	டாய்
ஒலி	ப்ரஸித்தமாம்படி
பன்னிய	விஸ்தரித்தருளிச்செ
	ய்த
பனுவல்	பாட்டுக்களை
பா டுவார்	ப்ரீதிப்ரேரிதராய்அப்
	ய பிக்கவல்லவர் ள்
நாளும்	எந்நாளும்
பழவினை	தங்களைடையபூர்வகர்
	மங்களினுடைய
பற்று	ஸம்பந்தத்தை
அறுப்பார்	ஸ்வாஸமாகப்போக்
	கப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. பத்தாம்ப ட்டு. (அன்னமு தித்யாதி)† அறிவுகுடிபோய் நோவுபட தம றிவு கொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (இன் தொண்டர்க் கின்னருள்புரியும்) † இப்படிப்பட்ட ருசியுடையராய் அ தாரங்களுக்குப் பிற்பட்ட ர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத் திருவிடவெந்ததயிலே ந்து கிற்கிற † உபகாரகனாயாயிற்றுக் கவி பாடிற்று மன்னுமாமாடமங்ை யர் தலைவனுயிற்றுக் கவிபாடினர். ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாதமாடங் ளையுடைய திருமங்கைக்கு நிர் ாஹகரான ஆழ் ார். (மானவேற்கலியன்) †வேலைப்பிடித்தவர்க ளுக்குத் தம்மோடொக்க ஸ்ரீ ஷ வ ஸ்ரீயை யுண்டாக்கும் லை ணுதல். † இலை அ லிய வேலென்ணுதல். ஆழ்வார் ஒலியை யு டத்தாகச் செய்தன . (பன்னியபனுவல்) †லக்ஷண களிலொன் றும் குறையாதபடி விஸ்த்ருதமாகப்பாடின இப்பத்தையும் அப்ய ஸிக்கவல்லவர்கள் (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) ப்ராக்தநகர் ம் களை ாஸனையோடே போக்கப் பெறுவர்கள் தாம் மோஹிப் பது உ ர்வதாகத் திருத்தாயார் கூப்பிடிவதா வேண்டாதபடி பக தநுப மே யாத்ரையான தேசத்திலே புக்கு அநுபவிக்கப் பெறு ர்கள். ... . (0)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அநுபத்தாம்பாட்டு (அபிமுமித்யாதி) இப்போது வேறுசில அவதாரங்களை யருளிச்செய்யலாகாதோவென்று சங்கருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்யாதி). அன்றும் மீனுமாமையுமரியுமாய பெம்மாயனே யருளாய் என்னும் தம்மப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர்கினிதான அருளைக்கொடுக்குமென்ற சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (இப்படிப்பட்டருசியுடையராய்) என்றது-தம்மைப்போலே ருசியுடையராயென்றபடி. எந்தைபிரானே உள்ளீடாச்சென்ன' என்றுகூட்டி ஆழ்வார் விசேஷணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (உபகார ணையாயிற்றுக் விபாடிற்று) என்று. 'மானம்' என்று தாஸோஹ'' என்கிற ஷ்ணவாபிமானமாய் அத்தைக்கொடுக்குமவராய்லேயுடய கலியனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேலையித்யாதி). "மானம் என்று அளவாய் அர்த்தாந்தரம் (இலையித்யாதி). பன்னிய - விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பணுவல்' ஸ்ரீஸூக்தியென்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷணங்ளித்யாதி). ... ... (60)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமபத்திலெழாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம்பத்து அ ம திருமொழி
திரிபுரம் ப்ரவேசம்

வ்யா. (க)† ஹ்ரீ ரேஷாவமாதுரா ஹ்ரீரேஷாஹரிமமாதுலா' என்னவும் மாட்டாதே நிற்கிற விடமிறே †இவ்விடம். †அவனப்படியிராணுகில் ஆஸ்ரயணீயனுக†மாட்டானே.

†தான் †யுக்தாயுக்தங்களறியாதே†நிற்பது இருப்பது விழுவது எழுவதாய்க்கொண்டு மோஹித்துக்கொண்டு கிடந்த தசையை யறுத்து ஸந்தித்த திருத்தாயார் அன்படிகளைச் சொல்லிக்கூப்பிடக் கேட்டும் தான்வாய்திறவியும் அவ்வழியாலே அல்பம் தெளிவு பிறந்தது. அன்குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது அறிவு கலங்குமாபத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன்படிகளை யறுத்து ஸந்தித்து ஆஸ்வஸ்தையாப் பின்பு திருவட்டபுயகரத்துநாயனை ரஸந்தித்து அநுஸந்தித்து அவரையே பாஷித்து அந்த பா நாப்ரகர்ஷத்தாலே, †ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய் †உருவுவெளிப்பாடு போலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறாளாகவும் அவரதுக்குச் சிலமறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறாராகவும் சிலவற்றைச் சொல்ல. இதைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம் தீப்ரவித்தாயோ? சொல்லுகிறதென்னென்பது?" என்ன. திருவட்டபுயகரத்துநாயனை நானிங்ஙனே சிலவார்த்தைகளைக் கேட்டேன் அவரென க்குச் சில மறுமாற்றங்களருளிச் செய்தாரென்று அவ்வார்த்தையைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச் சொல்லுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது.

அந. திரிபுர ப்ரவேசம். (உ) * திவளும் வெண்மதியிலே நாயகிபட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, ஸர்வேச்வரன் திருவட்டபுயகரத்தே மூந்துறவே தான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகவிருக்கும் நிலையக்காட்டக்கண்டு தன க்கவனேடுபிறந்த உக்திப்ரத்யுக்திபர்யந்தமான அநுபவத்தை யநுபவிக்கிறரென்று ஸங்க்ரஹஸங்கதி கூட்டிக்கொள்வது.

மூந்துறவே ஆஸ்ரிதார்த்தமா இருக்கவேணுமோ ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி பிற்பாட்டுக்கு 'ஹ்ரீரேஷா" என்னுமாபோலே வினவலாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரீரேஷேத்யாதி). பிற்பாடனுகையும்

(க) ரா - ஆர -

(உ) உ - எ

வினவுகையும் அவத்யமென்னும்னினைவாலே அதுசெய்யமாட்டாதே முந்துறநின்றுனென்று கருத்து. (இவ்விடம்) என்றது-திருவட்டபுயகரம். இப்படி அவன் முற்பாடனையிருக்கவேண்டுவானென்னென் வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து க்திப்ரத்யுக்திரூபேண அநுபவிக்கக்கூடுமோவென்னும் சங்யப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு விஸ்தரஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தான்யுக்தேத்யாதி). (யுக்தாயுக்தங்கள்) என்றது - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியிடத்தில் வ்யாமுக்தனுய் இடவெந்தையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென்றுறியிருகை யுகம். இப்படி துடிக்கை அயுக்தமென்றபடி. யத்வா - கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் இங்ஙனே அநுபவிக்கைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஹரீரித்யாதி). உன்மனத்தால் என்னினைந்திருந்தாய்?'' என்று கேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்றமும் சொல்லமாட்டாதே நாணியிருந்து அத்தாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனுய் இடவெந்தை பிரானிருக்க இவளாறியிராதே இப்படிபடுவதே என்று திருத்தாயார் அநுஸந்தித்தாளாய், அவன்படி ள் சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிறந்ததென்று கருத்து. (மாட்டானே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று சேஷம். அவன்படியிதுவாகையாலே ஆறியிருக்கையுக்தம் இப்படிபடுகை அயுக்தமென்று ஹேது காக்கி கொள்வது. ''இன்புறும் - மயங்கும்'' என்று மோஹம்மாத்ரம்சொல்லிற்றேயாகிலும் (க) * கங்குலும்பகலில், (உ) எழுந்துலாமய கும் என்று திருத்தாயார்சொன்ன மயக்கமே. யிங்குமாகையால் அங்குச்சொன்ன ஸ்த்திதிகதிசயநாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நிற்பதிருப்பது விழுவதெழுவதாய்) என்று. (ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்) என்றது - மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாயென்றபடி. (ருவு வெளிப்பாடுபோலேயாய்) என்றது - சாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம்போலேயுமாயென்றபடி. ... ... *

மூ. திரிபுர மூன்றெரித்தானும்
மற்றைமலர்மிசை மேலயனும்விம்பப்ப
முரிதிரை மா கடல்போல் முழங்கி
மூவுலகும் முறையால் வணங்க
எரியன கேசரிவாளெயிற்றேழ்
டிரணியனுக மிரண்டுகூறு
ஆரியருவா மிவராற்கொலென்ன
வட்டபுயகரத்தே னென்றுரே. (க)

(க) தி-வாய்-எ-உ- (உ) தி-வாய்-எ-o -ச.

பத.	உ ர.	ப.	உ ர.
திரி	(ஆ காசத்திலே)ஸஞ்சரிக்கிற [யும்	மு றயால் ண க	ப்ராப்தமானபடியே காலிலேவிழவும்
மூன்றுபுர	மூன்றுப டவீட் ட	இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
எரித்தானு	தஹித்தருத்ரனும்	ஆ ம்	சரீரமா து [யா
மற் ற	இன்னும்	இரண்டுகூ றும்	இரண்டுகூறும் ப டி
மேல்	விலக்ஷணனுய்	எரி அ( ) ன	நெருப்புப்போன்ற
லர்மி சஅய	திரு ாபிகமலத்திற் பி	சே சரி	உஜ்வலமயி ாயும்
னும்	றந்த ப்ரஹ்மாவும்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான
வியப்ப	விஸ்மயப்படவும்	எயிற்றே	எயிற்றையுமு டய
மூரி	ாலா ாநின்றுள்ள	அரியுரு ாம்	நாஸிஹ்மரூபி ான
திரை	அலைகளையு டய	இவர்ஆர் கொ ா	இவராா? என்று சே
மா	பெரிய	ல்? என்	ட்
கடல்போல்	டல்போலே	அட்டபுயகரத்	ான் திருவட்டபுய
மூழ ி	இ ரத்த ண்டு	தேன்	ரத்த ாயனுர்
மூவுலகும்	மூன்றுலோகத்தி லு	எ ூர்	ாறருளிச்செய்தார்.
	ள்ளாரும்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) †அ ர் ந்து †தோற் றினபோ திருந்தபடி.

†(திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) திரிபுரம் ஸஞ்சரி கிறபுரம் அதாவது ஆ காசத்திலே † ஸஞ்சரிப்பனவுமாய் ஒரோவிடங்களி லே போயிருந்த ாறே கீழ்ப்பட்டதடைய நசிக்கக் ட தாயிருப் பது மூன்று படைவீடுண்டிறே அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்கே த்ரிபுரம் என்று (க) † பஞ்சபஞ்ச ா பஞ்சபஞ்சஜாா ” (உ) † ஸ்ப்தஸ்ப்தர்ஷய ஸப்தஸப்தர்ஷய ”என்று தனித்தனியே ாமதேய மாகவுமாம். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஞ் ாத வீரனை ருத்ரனும். (மற்றையித்யாதி)†ஸம்ஹாரத்துக்கு இவன் கட ணைல்தான்†ஸ்ரு ஷ்டி க கட ணைய் †இ னுக்கும் நகனைய் திருநாப்கமலத்திலே அவ்ய தாநேநபிறந்து இதர விஸ ாதீயமான ஜந்மத்தையுண்டையனை கையாலே அஜனென் று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும். (வியப்ப) †தாந்தாம் சில அத்புதகர்ம களைப் பண்ணிப் பிறர் விஸ்மயப்பட விருக்கிற தாங்கள் கொக்குக்கடலைக் கண்டாற்போலே விஸ்மயப் பட

(மூரியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளை யொழிந்தார டய உலா ா நின்றுள்ள திரைகளையுடைய பெரு கடல்போலே கோஷித்துக் ொ ண்டு. (மூவுலகும் வணங்) ஸஞ்சாரோஜ்ஜி மஞ்சா க்ரோ

( ) ப்ருஹதா (உ)

சந்தி" போலே. (மு றயால்) ஹிர ்யனுடைய அதீதியாலே முறை ெட்டி அ ன்காலிலே விழுந்து திரி்த ர்ள் அ ன் பட்டிப் போ கயாலே †அவன் சேஷியா ஸ்வபா த்திலே வ ்கை ் ணுதல்; பர்யாயேண ெ ்ணுத ்.

(எரியித்யாதி) அக்னி ல்பமான உஷ்ணமயிரையும் ஒளி ய யுடைத்தான எயிற்றையு முடையனும் †சிலபதார்த்தங்களினுடைய தோற்றரவிலே ஸஹ சாத்ர த்தாலே முடிந்துபோம் பதார்த்தங் ள்போலே ஹிரண்யனுடைய சரீரமா தை இர ்டு கூறும்படி பா நரஸிம்ஹமான. (இ ராக்கொலென்) ஒரு சிறுக் ணுக்குத் தமப்பன்ப கயாக அவனிலும் அ ்ணியனும் உதவி நோக்கி னைப்போலே யிராகின்றார் இவராக்தானென்கிறாள். †அ டயாளம் சொல்லாகிற்கச்செய்தே கி சயிக்கெ ா ்ணுதபடியிறே விஷயஸ்வ பா ம். (அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) † ஒரு சிறுக் ணுக் ாக ந் ததவின அ ்ளே ா? உனக்கு உதவுனை க் ா இ ்ே ்து அ ஸரப்ரதிக்ஞையை ந்து கிற்கிறவன ்ரே? நானெ ்கிறார் ... (க)

அரு. முதற்பாட்டி. (திரிபுரமித்யாதி) இ ரைக்கு அரியுரு ாயவன் தோற்றினதுவும் அப்போது ப்ரஹ்மாதி ள் கொண்டாடி துவுமோ இங் குச்சொல்லுகிறதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ர்வந்தித்யாதி). (தோற்றின போது) என்றது தூணிலேவந்துதோன்றி போதென்றபடி.

மேலே த்ரிபுரதஹநத்தாலே என்று ாக்யார்த்தமருளிச்செய்வதா ப்ரதீகம் (திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) என்றது. 'திரிபுர ்' ெ ்றும் மூ ்று என்றும் புநருக்தமன்றோவென்னு ் சங் கயிலே இரண்டுவிதமாக ருளிச் செய்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கிறவித்யாதி). த்ரிபுரமென்று திரிபுரமெ ்றுசொன் னது. (பஞ்சபஞ்சஜநா) என்றது 'यस्मिन्पञ्चपञ्चजना आकाशश्चप्रतिष्ठित यस्मिंपञ्च पञ्चजना आकाशश्चप्रतिष्ठिट्टित" என்ற வாஜஸநேயிசாகா வாக்யத்திலோதப்பட்ட து. பஞ்சஜ சப்தம் (க) 'प्राणस्यप्राण उतचक्षुषश्च क्षुः श्रोत्रस्यश्रोत्रमन्नस्यान्न मनसोमन्वियै विदु प्राणस्यप्राण उतचक्षुषश्चक्षुः श्रोत्रस्यश्रोत्रमन्नस्यान्न मनसोमन्वियै विदु प्राणस्यप्राण उतचक्षुषश्चक्षुः श्रोत्रस्यश्रोत्रमन्नस्यान्न मनसोमन्वियै विदु प்ராணஸ்யப்ராண உதசக்ஷுஷஶ்சக்ஷுः ஶ்ரோத்ரஸ்யஶ்ரோத்ரம் அந்நஸ்யா ்நம் மநஸோ மன்வியேவிது " என்ற ாக்யசேஷத்திற்சொல்லப்பட்ட ப்ராணசக்ஷுஷ்ஶ் ரோத்ராந்நம ஸ்ஸுக்கள் அஞ்சுக்கும்பேர க ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்வஹிக்கப் பட்டது. (ஸப்தர்ஷய என்று) "ஸப்தர்ஷய என்ரூற்போலே. "மற் ற மேல் மலர்மிசை அயனும்' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்து ்கித்யாதி). 'மற்றை' விலக்ஷணனெ ்று

( ) ப்ருஹதார.

சப்தார்த்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனு கில்லாத வ கூண்யமெ கிறுர் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவனுய்) என்று. மேல்' என்று - மேலான அ னெ ருய் அத்தையருளிச்செய்கிறுர் (இவனுக்கும் ஜ ருய்) என்று. சி னு பிரமனும் வியப்ப என்னுதே, அவர்களுக்கு விசேஷணமிட்டுக்கொ டு 'வியப்ப' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (தாந்தாமித்யாதி).

"ழுரி' என்றதினர்த்தம் (லாவாநின்றுள்ள) என்றது. (அவ சேஷி யான) என்றது - ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியானவென்றபடி.

ஸிம்ஹத்தைதக்கனுவிலேகண்ட ஆனை மூடியுமாபோலேயென்று திருவுள் ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி). 'ஆர்கொல்' என்று ஸம்சயிக்கிறுளாகையன்றி கே ஈடுபடுகிறுளா வ்யாக்யாநம்செய்ததுக்கு நியாமகமருளிச்செய்கிறுர் (அடையாளமித்யாதி). இயத்தயா நிஸ்சயிக்க வொண்ணுதபடியான ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு "ஆர் கொல்? என்கிறுளென்று கருத்து. சிறு ஞ குதவின மயிலே ஈடுபட்டிரு கு மி ள் தன குச் சடக்கென உதவி மசொல்லாதே இ ர் ' என்று படர்க் கயாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறுர் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி). ... . ( )

ழு வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்
வேதமுரைத் திமையோர் வணங்கும்
செந்தமிழ் பாடுவார்தாம் ணங்கும்
தேவரிவர் கொல் தெரிக்க மாட்டேன்
வந்து குறளுரு ராய் கிமிர்ந்து
மாவலி வேள்வியில் மண்ணளந்த
அந்த ர்போன் றிவரார்கொ லென்ன
வட்டபுயகரத்தே னென்றுரே. (உ)

டதம.	உரை.	பதம.	உரை.
இமையோர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	வீரர்ஒப்பார்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்
வேதம் உரைத்	வேதாத்யயந பண்		தையுடைய சக்ர
து	ணிக்கொண்டி ந்		வர்த்தித் திருமகனு
	து		ரைப்போலே மே
ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்குமவராய்		ன்மை யயு டய
வெந்திறல்	வெவ்வியமிடுக்கையு		நாய்
	டைய	செந்தமிழ்	அழகியதமிழை [ள்
வரரில்	சூரர் ள் ஈடுபடும்ப	பாடுவார்தாம்	பாடும்முதலாழ்வார்க
	டியான	ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கிற

தேர் திருவேங் டமுடை யாஜனப்போலே சீ லத்தையுடையரா யிராநின்றீர்; இவர்கொல் இர்இ ரெண்று அறிகிலே மாவலி மஹாபலியி வேள்வியி யஜ்ஞ டத்திலே குறளாருவாய் வந்து நிமிர்ந்து மண் அளந்த அந்தணர்போ ன்ற இர்ஆர்கொல்? என்ன ாமநவேஷத்தைத் கொண்டுவந்து (திருக்கையில்நீர்வி ழுந்தவாறே) வளர்ந்து பூமியை அளந்துகொண்ட ப்ரஹ்மசாரியைப்போ லேயுமிராநிற்கிற அட்டபுயகர த்தே என்றீர். (உ)

வ்யா இர டாம்பாட்டு (வெ திறலித்யாதி) வெவ்வியதிற லு டு பராபிப ரஸாமர்த்யம் அத்தையுடையரானவீரர்கள் தாங் கள் †மடலெடுக்கும்படியான ஆ பிள்ளைத்தனமுடையவர் சக்ர வர்த்திதிருமகனார் (க)[श्री சத்ரோ] †கெடுவாய்! என்னுடைய சத்ருவை ஆரென்று நினைத்துத் தேரை மீட்டுக்கொடு போந்தாய். [प्रख्यातवीर्यस्य ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய]†னதிரிகளான நம் படைவீ டி லும் ப்ரஸித்தமாயன்றோ அ ருடைய ஆண்பிள்ளைத்தன மிருப்பது நீ ட்டறியாயோ? அது எறிப்பாயாத மேடில்லைகாண். [ரஜ்ஜுஸீய ுயவிக்ரமோ ரஞ் நீயஸ்யவிக்ரமை] க டபராக்ரமிக்க வொண்ணாத படி அளவற எதிரி†முடுகிறல் அது நிலமாக்கிக்கொண்டு பராக்ரமிக் கும்படியைப் பார்த்தால் ாந்தனவிரும்புமாபோலே திரிகளுக்கு விரும்பவேண்டும் படிகா அவரா பிள்ளைத் தனமிருப்பது. (தே தமித்யாதி) †ராவணவதலமநந்தரம்ப்ரஹ்மாதிகள் நாராயணாநு ாக ஸித்தமான பதங்களைக்ொண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணும். (வெந்தி றல் வீரரில் வீரரொப்பார்) இது மேன்மை யிருக்கும்படி.

(செந்தமிழித்யாதி) சீலத்தைப்பார்த்தால் அநுகூலரா யிருப் பாரெல்லாரும் ஏத்தும்படியிருப்பர். (உ)† "பெருகுமதவேழம்" என்கிறபடியே கலப்பற்ற பசுந்தமிழ்பாடும் முதலாழ்வார்கள். அவர் களுக் காஶ்ரயணீயனை திருவே ங்கடமுடையானைப் போலேயுமிரா நின்றீர். (தெரிக்கமாட்டேன்) வீரத்தைப் பார்த்தவாறே சத்ருக்களு மேத்தும்படியா யிருந்தது மேன்மையைப் பார்த்தவாறே ப்ரஹ்மா திகளுமேத்தும்படியா யிருந்தது சீலத்தைப் பார்த்த ாறே அநுகூ லரடைய ஏத்தும்படியாயிருந்தது. இவரை இன்னரென்று நிஶ்ச

(க) ரா-யு-க0சு-சு. (க) உ-திரு-எடு.

யிக்கப்போகிறதில்லையீ. ஆக மே மயும் தரைகா ணெண்ணை தாயிருந்தது. சிலமும் த ரகா லாயிருந்தில்லை

(திதியாதி) மஹாபலி யஞ ாடத்திலே ாமநே ஷத்தை ெ டுந்து திருக் கயிலே நீர்விழுந்த ாறை ளர்ந்து பூமியை அளந்துகொ ட இந்தே ஷத்தையுடைய † ரீ ாமநினப்போலே யுமிராநின்றீர். †சுக்ராதிகள் ஈ வர கிடாய் உன்னவஞ்சிக் ருகிறுன் ' என்னச்செய்தேயும் விதே ஷத் தக்க வைத்து எ னே ாடாதொழியும்படி' ன்றுணிறே. (இ ார்கொலெ ட்டபுயகரத்தே னென்றுரே) ழஞ்சும ணிரந்துவந்தவனல்லே உனையிரந்து வந்தவன்நானெ கிறீர் பிறர்க்காக இரந்தனல்லேன் எனக்கா இரந்த னெ கிறீர். .. (உ)

அ. இரண்ட ம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஒரு சிறு கணு கா ந்திரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமா உன குதவே ணு என்ற ஸாப்ரதிஷ்ணையிருக்கிறே எ ச்செய்தேயு , மெய்க்ே ா ளா தே அ ரு டயமேன் ம யயும் ஸௌசீல்யத் தயு ண்டு ஈடுபடாநின்று கொண்டு, நீர் பிறர் க மண்ணை சயாலே ந்தீரித்தனை என்ன ான் எனக்காகப் பெண்ணை சயாலே ந்தேனென்கிறுரென்று ஸங் தி.

(மடலெடுக்கு படியான) ஈடுபடும்படியான. ப்லோகத்துக்குத் தொ குத்த தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி). நம்மாலே ஜயிக்கத்தக் வனெ ரே ாலுபேர்கு ஜயித்து ந்தா என்று தோற்றும்படியோ நீமீட்டு ெ ா டுவந்தாயெ று தாத்பர்ய. ப்ரோபஸர்க் ார்த்தம் (எதிரிகளித்யாதி) (மூடுகிறல்) மேலிட்டால் (க) "भवान्नारायणोदेव பவாந்நாராயணோ தேவ என்றத் தயுட்டி ண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ரா ணைத் யாதி). 'வேதம்' இத்யாதி தே ர்க்கு விசேஷ மா வர மா அந் யிக்கச்செய்தேயும் வீரர்க்கு விசேஷணமா இங்ஙனங்வயித்தது (உ) 'ஈச வான ர்க்கென்பனெ ரூல் அதுதேசமோ திருவேங்கடதாணுக்கு என்று தேஜஸ் ரமா ர மயாலேயென்று க டி ள் து.

(ங) 'இரு தமிழ்நன்மாலையிணையடிக்கே சொ னே பெருந்தமிழனல்லேன் பெரிது என்று சொன்னபாசுரத்தை சொந்தமிழ்பாடுவார் என்றது கு ப்ரம ணமாக எடு வேண்டியிருக் பெருகுமதவேழம்' எ று மேல்பாட் டயெடுத்தது-எம்பெருமான் ஆழ்வீர். நீர்பெருந்தமிழனல்லேன் என்றீர் வல்லீராகில் ஒரு விசொல்லிக் ாணும் ர் ன. அவனு

( ) ரா - யு க கங ங (ங) உ திரு எசை.

(உ) தி-வா ங ங .

கக்கும்படி இப்பாட்டைப்பாடி, மேல் நெஞ்சைப்பார்த்து, ஸ்வாநுபவம் பண்ணிஞராகையாலே அவனுகந்தபாட்டே ப்ரமாணமாகவேணுமென்று திரு வுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பெருகித்யாதி).

(ஹவாமநனைப்போலேயும்) என்கையாலே-மேன்மையும் சிலமும் தரை காணுதிருந்தாலும் அங்யார்த்தமாய் ந்தவரைப்போலேயிருக்கிறதென்கை ஸூசிதம். போன்று" என்றது - போன்றவரென்று விவக்ஷித்து அத்தால் பலித்தவிந்தவேஷத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகி றார் (சுக்ராதிகளித்யாதி). வேதாத்யயநாதிவிஹித வேஷத்தைக்காட்டி மாவலி ய வாய்மாளப்பண்ணினனென்று கருத்து. ... ... (உ)

மூ. செம்பொனிலங்கு வலங்கை வாளி
திண்சிலை தண்டொடு சங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுட ராழியோடு
கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே
வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ
வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவராற்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றாரே. (ங)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
செம்பொன்	வலத்திருக் யில்	ஒள்	அழகிய
இ ங்கு	ப்ரகாசியாநி றுள்ள	மலர்	புஷ்பத்தையும்
செம்பொன்	பசு பொன்னுல்செ	பற்றி	தரித்துக்கொண்டு
	ய்யப்பட்ட	எற்றே.	என்னை.
வாளி	பாணங்களையும்	வெம்புசினம்	மிக்ககோபத்தையும்
திண்	த்ருடமான	அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
சிலை	வில்லையும்	வேழம்	குவலயாபீடமென்னு
தண்டொடு	கதையையும் [யும்		ம்யானை
ச கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	வீழ	முடியும்படி
ஒள்	விளங்காநின்றுள்ள	வெள்மருப்பு ஒ	வெளுத்ததந்தமொ
வாள்	திருக்குற்றுடைவா	ன்று	ன்றினை
	ளையும்	பறித்து	முறித்து
உம்பர்	(ஆயுதங்களுக்கெல்	இருண்ட	ஜலஸம்ருத்தியாலே
	லாம்) மேலாய் [ய		கறுத்திருந்துள்ள
இருசுடர்	மிக்காந்திையுடை	அம்புதம்போன்	மேகம்போலேயிரு க்
ஆழியொடு	திருவாழியாழ்வாளை	ற	கிற
	யும்	இவர் ஆர்கொல்என்ன; அட்டபுயகர	
கேடகம்	கையும்	த்தேனென்றார்.	(ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி)†எதிரிகள்மேலே சினத்தெழும்போதைக்கும் அபலைகளை வதிகரிக்கைக்கும் இவை

யிரண்டிக்கும் பரிகரமாயிற்று திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்கு ல ை ாளி) (க) †[தீப்தபாவகஸங்காசை] யிலிருக்கும்போது இருக்குமாபோலன்றுகிடாய் விட்டாவிருக் கும்படி எரித்துக்கி ாண்டாயிற்று வருவது. [ஶுே சிதை:] அல் லாத அம்புகளோபாதியா கினைத்திராதே பட்டால் எரித்தல் பொறுக் வொ ணாதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [கூஞ்சநபூஷணை:] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்குந் துறையு திகிடாய். [நத்வாமிச்சாம்யஹம்த்ரஷ்டும நத்வாமிச்சாம்யஹம் த்ரஷ்டும்] † ஸௌப்ராத்ரம் பின்னுட்டிகையாலே சொல்லுகிறேன் [ராமேணநிஹதம்சரை] † புக்குமுடிகைக்கும் விடாய் திருகைக்குமுடலாயிருக்குமிறே மடி அதுபோலேயிருக்கிற அ ழகை அநுபவிக்குமதொழிய அவ் ம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்து போ † நானிச்சிக்கிறிலேன்.

(செம்பொனித்யாதி) †வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷ மாயாயிற்று திருக்கைதானிருப்பது. அதுக்குமேலே பொற்பகழியையுடைய அம் புகளையுமுடைத்தாயாயிற்றிருப்பது. †ஸ்வத ஸ்ப்ருஹணீயமுமாய்ப் † பிடியாலு மாகர்ஷகமாயாயிற்று அம்புகள்தானிருப்பது. (திண் சிலை) எதிரிகள்மேலே †நாவிரண்டுபண்ணவலித்தாலும் §மெல்காத வில். (த டு) அப்படியிருக்கிறத டி. (சங்கம்) (ஒள் ாள்) பிடித்த பிடியாலே அழகிதாயிருக்கிறவாள் (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக் கெல்லாம் ப்ரதாநமாயிருக்கை யாலே மிக்கபுகரையுடைத்தாயிருக்கிற திருவாழியோடே . (கேடகம்) ‡கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே அபலைகளையழிக்கைக்கு உபகரணமானமலர். (எற்றே) என்னே.

(ெ ம்பித்யாதி) மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் யுத்தோத்முகமா யிருக்கிற குவலயாபீடத்தை முடியும்படியாக கிறத்துக்குப் பரபாக மான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து இருண்ட மேகம் போலே யிருக்கிற இவராரிதானென்ன மேல் ார்த்தை (அட்ட புயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து ம்ஸன்படைவீட்டில் பெண்கள் பயத்தைப்போக்கின அவ்வளவே யல்ல உன்பயம் தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிற ன்நானென்கிறார். (ங)

( ) ரா-யு-கசு-உ உ. § மெல்காத-இளகாத. ‡ கடகு ரக்ஷகம்.

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (செம்பொனிச்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் எனக் காக நான்பெண்பித்தனுய்வந்தேன், பிறர்க்காக மண்ணு சயால் வந்தனல் லேன் என்றுனிறே; அத்தை அங்கீகரித்து, 'நீர் உமக்காகப் பெண்ணு சயா லேவந்தீராகிலும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களிடத்தில் பித்தனுய் அ ர் ருக்கு அச்சம் தீர்க்கவும் வசீகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சேர்த்தியோடு வந்தீராகவேணும் என்ன, அங்ஙனன்று, உன்பயம் தீர்க்கவந்தேனென்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (எதிரிகளித்யாதி). திருச்சரங்கள் ப்ரதிகூலரை வெல்லுகைக்கும் அநு கூலரை வசீ ரிக்கைக்கு மூடலாயிருக்குமோவென்ன (தீப்தபாவகேத்யாதி) 'ஸ்ரீ - த் ரம் - ப்ராதாவானவுன்னை' என்றதின்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌப்ராத்ரமித்யாதி). இவன் தூர்வ்ருத்தனுகையாலே ஸௌப்ராத்ரம் தமக்கறுதென்று கருத்து. ராகவேண என்னுதே 'ராமேண என்று அவர் ஸௌந்தர்யம்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புக்கித்யாதி). (நான்) என்றது - ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை. திருச்சரங்கள்போலே மற் ற ஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்று திருவுள்ள .

இலங்கு வலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று சப்தார்த் தமாயருளிச்செய்கிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). செம்பொன்போலேயுமாய் இலங்காநின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தாந் தரமருளிச்செய்கிறார் (ள்வதஇத்யாதி). (பிடி) கப்பிடி (நாலிரண்டு பண்ணை) ாலிரண்டு ப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்டமிழுத்தா லுமென்றபடி. ... ... (கூ)

மூ. மஞ்சுயர் மாமணிக் குன்றமேந்தி
மாமழை காத்தொரு மாயவாணை
அஞ்ச வதன் மருப்பொன்றுவாங்கு
மாயர்கொல் மாயமறியுமாட்டேன்
வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி
வேதமுதல்வர் நீதிவானத்
தஞ்சுடர்போன்றிவராற்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தெனன்றுரே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மஞ்சு	மேகமண்டலத்தள	ஏந்தி	தூக்கி
உயர்	உயர்ந்த [வும்	மாமழை	பெரும ழையை
மாமணி	ஸ்லாக்யமான ரத் ங்	காத்து	தடுத்து,
	கனைபுடைத்தான	ஒரு	ஒப்பற்ற
குன்றம்	கோவர்த்தநகிரியை	மாயம்	ஆச்சர் மான

ஆனை	குவலயாபீடம்	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யும்
அஞ்ச	நடுங்க		தரித்து.
அதன்மருப்பு ஒன்று	அதின் தந்தமொன்றி [ஈன	எந்தி	வேதம்போலே
வாங்கும்	பறிக்கும்	வேதம்மூ ஓதுவர்	ார்த்தைசொல்லா நி ன்றூர்.
ஆயர்கொல்	க்ருஷ்ணனே! [ஊ		
மாயம்	ஆஸ்சர்யமானசெயல்	நீதி	முறைதப்பாத
அறியமாட்டே	அறிகிலேன்.	வானத்து	பரமபதத்திலே நித்ய
ன்	[டய	அஞ்சுடர்போ	வாஸம்பண்ணுகிற பரஞ்சோதிபோலே
வெம்சுடர் ஆழியும்	உக்ரதேஜஸ் ஸயு திருவாழியாழ்வானே யும்	ன்ற	யிராநின்றுள்ள
		இர் ஆர்கொல்என்ன.	அட்டபுயகர த்தேனென்றூரே. (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) † க்ருஷ்ணதாரம் பின்னட்டுகிறபடி.

† மேகபதத்தளவும் செல்ல ஓங்கி ரத்நங்களையுடைத்தாயிருக்கிற தேர்த்தகிரியைத்தரித்து. (க) † [திவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் வளமெடுத்துக்கொடுப்பானவர் போல்] மத்தகங் ள்போலேயாயிற்று மேங்கள். அவற்றுக்குக் வளங்கொடுப்பா ரைப்போலேயாயிற்று மலையைபடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்த படி. (மாமழைகாத்து) விநாசத்தைப்ப ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரி தான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவாணை) அகப்படிலுமகப் பட்டுத் தப்பிலும்தப்பலாம்படி யிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாயிற்று. (அஞ்ச) இதுக்குமுன் பயம் வ்யுத்பத்திபண்ணியறியாததுபயப்பட. (அதன் மருப்பொன்றுவாங்கும்) அதிலுடைய கொம்பைக் குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாபோலே அநாயாஸேவாங்கும். (ஆயர்கொல்) § ஆனை வாசியறியாமையாலே † பலித்துக்கொண்டுநின்றதித்தனை (மாய மறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆஸ்சர்யமான செயல்கள் என் கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

(வெஞ்சுடராழியும்சங்குமேந்தி) திவ்யாயுதங்களைத்தரித்து. (வேதமுரைத்தவர்) அருளிச்செய்கிறவார்த்தை யடைய வேதம் போலே யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக் கடவ பரமபதத்திலே. (அஞ்சுடர்போன்று)(உ) †' அத்யுதத பரோதிவோ ஜ்யோதிரீத்ருப்யதே அதயதத்பரோதிதே ராஜ்யோதிர்தீப்யதே' ! (அட்ட

(க) பெரி-திரு-நெ-நி-சை. (உ) சாந்தோ.

§ இடையனுகையாலே ஆனைவாசியறியான்.

பெரியதிருமொழி உ ப அதி நி·பா லிகளும் சகந

புயகரத்தேன்) அத்தனை தூர ப்பத்தனை று கைவா கே டா
உனக்காகக் கிட்டவந்திருக்கிறவன் காணென்றூர், ... (சு)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீமதுரைப் பெண்களுக்காகவன்று னக்கா வந்தேன் என்னச்செய்தேயும், ( ) கருலர்க் கூந்தலொருத்திதன்னை' என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லனென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள் ாதே இடைச்சிகளுக்காக மலையெடுத்தும் மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொறும், தன்னுடைச்சோதியில் விருப்பத்துடனிருந்தும் எனக்கா விரு கிறேனென்றும், வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றூர் என்றுகொண்டு ஈடுபட 'காணுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனுயிருக்கிறேன்'' என்றூரா ஸ கதி ஹ்ருதீகரித்து ஸமாசிப்பிக்கிறூர் (க்ருஷ்ணேத்யாதி).

மா'' என்றதுக்கு - ப்ரலாக்யமென்று அர்த்தமாய் மணிக்காதல் பெருமை என்று அர்த்தமாய் கு றத்துக்காதல் விசேஷணமா கஸ்பஷ்டமென்று வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (மேகேத்யாதி). ஏந்தி' என்று பூ ந்தி என்றூற்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (வெயித்யாதி). (பலித்துக்கொண்டு) முன்னே தோற்றிக்கொ டு.

பரமபதநாதனே தெஜஸ்ஸாகச் சொல்லுவாரு டோனி ன்ன வருளிச்செய்கிறூர் (அதேத்யாதி). ... ... (சு)

மூ. கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும்
கற்பமும் சொல்பொருள்தானும் மற்றை
நிலைகளும் ானவர்க்கும் பிறர்க்கும்
நீர்மையினுலருள் செய்து நீ ட
மலைகளும் மாமணியும் மலர்மேல்
மங்கையும் சங்கமும் தங்குகின்ற
அலைகடல்போன்றிவ ார்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தேனென்றூரே (ஙு)

பதம	உரை.	பதம	உ ர.
கலைகளும்	வேதத்தில் மேல்பாகத்தையும் தாந்தஸாஸ்த்ரங்களையும்	பொருளும் மற்றை நிலைகளும்	மீமாம்ஸையையும் இனமு (இவற்றில் சொன்ன படியநுஷ்டிப்பாரடையும்)பூமி ஸையும்
வேதமும் நீதிநூலும்	மூன்பாகத்தையும் இதிஹாஸாதிகளையும்		[தாலே
கற்பமும் சொல்லு	கல்பஸாஸ்த்ரங்களையும் வ்யாகரணத்தையும்	நீர்மையினுல் வானவர்க்கும்	சேஷித்வஸ்வபாவத் தேவர்களுக்கும்

(க) பெரு - திரு - சு - ங.

பிறர்க்கும் அருள்செய்து நீண்டமலைகளும்

மாமணியும் மலர்மேல்ம கையும்

மநுஷ்யர்களுக்கும் தந்து, யர்ந்தமேருபர் தம்போன்றதிருத் தோள்களும் ஸ்ரீகௌஸ்துபமும் காம ரப்பூவைப்பிற தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியா ரும்

சு கமும் தங்குகின்ற

அலை டல்போ ன்ற

இவராற்கொலென் தேனென்றூர்.

ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் எப்போதும்நிலைபெற் றுநிற்கிற

அலையெறியும்க டல்போன்ற

அட்டபு கரத் (நு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (கலை ளும்) †மே தத்திலுபரிதநபா த் தயும் மே தாந்த ஸ்தித்ரங்களையும். (மே தமும்) பூர் பாகமும். (நீதிநூலும்) அவற்றை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், (கற்பமும்) கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பத கள நிர்வஹித்துக் கொடுக்கக்கடவ வ்யா ர மும். (பொருளும்) †அர்த்தவிசாரம்பண் க்கட மீமாம்ஸையும். (கலைகளும்) இற்றில்சொல்லுகிற ாதந கள அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற பூமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மை நிலைருள்செய்து) சேஷித் ஸ் பா த்தாலே கொடித்து.

(நீண்டவித்யாதி) மேருபோலேயிருக்கிற தோள்களும் †ரத்ந களுக்குத்†தானே கௌஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே· பெரியபிராட்டி யாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) †இனை ஒருகாலுண்டாய் ஒருகாலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே தங்குகின்றகடல்போலே யிருக்கிற இ ராத்தான். (அட்டபுயகரத்தேன்) கடல்போலே இழிய ண்ணுதபடி அபரிச்சிந்நனென்றிருக்கவே டா உனக்கு நெஞ் சால் பரிச்சேதிக்கலாம்படி ந்து கிற்கிற னென் ரூர். ... ..(நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளுமித் பாதி) நாளுனைக்காகவே ஸந்நிஹித ளையிருக்கச்செய்தேயும் சேஷித்வமுறையாலே பஹுவிதோபகாரங் ளைப் பண்ணிப் பெருமையாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போ காதே யிருக்கிறாரென் று நினைத்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போகிறதில்லை'' என்று பிற்காலிக்க; நீ அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ இ கே ந்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

'' லைகளும்'' என்னுமிடத்தில் - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம்சொ ல்லும்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸ கிக்கை யால் ஸ கோசிக்குமள்வில், ஆராத்யமான பகவத்ஸ்வரூபபரங்களும், ஆரா த ஸ்வரூபப்ரதிபாதகங்களும் அந்த உபயோபப்ரும்ஹணங்களும், ஆராதந

பெரியதிருமொழி ப அதி கூ பா எ ஐஞும். சு நி

ப்ர ாரபோத ங்களும் இ யீத்தனைக்கு சப்தநிர்வாஹக ளும் அர் த்தநிர் ாஹக களுமாக ஒருசேர்த்தி திருவுள் ம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேதத்திலித்யாதி). ஆராத் ரூபமாலை யால் கீழ் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் சொல் லப்பட்டாலும் இங்கே ததர்த்தவிசாரபர ளும் வி கூஷிதங்களென்றருளிச் செய்கிறார் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி).

கடலில் மலைகளுக்கு த்ருஷ்டா தமாகத் தோள்களைச் சொல்லிற்றே யா லும் டலில் ரத்ந களுக்கு த்ருஷ்டா தமேதை னும் சங் யை யநுவதிக்கிறார் (ரத்ந களுக்கித்யாதி). (தானே) என்ற ந்தரம், த்ருஷ்டாந்த மேதென் என்று கூட்டி து ர்த்தமாஹார்த்த (இ வியாருகாலித்யாதி).

மூ. எங்ஙனும் நாமிவர் மெண்ணீ
லேதுமறிகில மேந்திழையார்
சு கும மும் கி றவுமெல்லாம்
தம்மன ாகப் புகு து தாமும்
பொங்கு கரு டல் பூவை காயா
போதவிழ் நீலம் புனைந்த மேகம்
அங் னம்போன் றி ரார்கொலெ ன
ட்டபுய கரத்தேனென்றாரே. (சு)

பதம	உ ர.
நா	ாம்
இவர்வண்	ம் இவர்படி ளை
எ ன்	எந்தப்ரகாரத்தாலே
எண்ணிலு	அறியப்புகிலும்
ஏதும்	ஓ றும் [லே
அறிகிலம்	அறியப்போ கி றதில்
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட
இழையார்	ஆபரணங் ளையுடை
	யஅபலை ளது
சங்கும்	வளையும்
மனமு	மநஸ்ஸும்
நிறைவும்	அடக்கமும்
எல்லாம்	இவையெல்லாம்
தம்மனவாக	தம்மதாக அபிமாநித்
	துக்கொ டு

பத	உரை.
புகுந்து	வந்து ப்ரவேசித்து
பொ கு	பெரியகிளர்த்தி யயு
கரும்	கறுத்த [டைய
கடல்	ஸமுத்ரம்
பூவை	பச்சிலைமரம்
காயா	சாசா பூ
போதவிழ்	ாலத்திலேஅலர்ந்த
நீலம்	கருநெய்தல்
புனைந்த	இவற்றுடனேசொ ல்
	லப்பட்ட
மேகம்	மே ஸமூஹம்
அங்ஙனம்போ	அப்படியிருக்கிற
ன்ற	
இவர்தாமும்	ஆர்கொல்என்ன அட்
டபுயகரத்தேன்	என்றாரே. (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எ ஙனுமித்யாதி) †ஆபாதப்ரதிதிமாத்ர ம் றி கே நம்முடைய †இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ள வளவெல்லா மறியவேணுமென்று பார்த்தா ல் ஒன்றுமறியப்போகிற தில்லை. (எந்திழையித்யாதி) பிறருடைய பாஹ்யபரிகரங்களோடு

ஆந்தரபரிகரங்களோடு வாசியறத் தம்முடையதாக்கே ணும்"
ன்று அதுக்காக ஆபரணம்பூண்டிருக்கக் டவ அபலைகளுண்டு
அவர்களுடைய ளையும் மருஸ்ஸும் அகவாயிலடக்கமும் இவை
யெல்லாம் (தம்மன ாகப்புகுந்து) நம்மதென்றிருந்தவையெல்லாம்
க டபோதே தம்மதாம்படியாகவாயிற்று வந்தது.

(தாமுமித்யாதி) † தம்மதாக்கின பரிகரத்தைச்சொல்லுகிறது.
ஒன்று உபமாநமாகப் போராமையாலே அங்குமிங்குமாகக் கதிர்
பொறுக்குகிறார். பெரியகிளர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங்
கடல் பூவை, காயா †செவ்வியிலே யலர்ந்தநீலம் இவற்றோடொக்க
த்தொடுத்தமேகம். (அ ங்ஙனம்போன்று) சொ ன உபமாநந்தான்
உபமேயத்து குப் போராமையாலே அ ங்ஙனம்போன்றிவரார்கொ
லென்ன (அட்டபுயகரம்) உனக்கறியாமைக்குடலாகச் சொல்லா
நின்றாய் நீ அறிகை காக ந்து கிற்கிற ோ நானென்றார். ()

அந. ஆரும்பாட்டு. (எ ங்ஙனுமித்யாதி). 'பரிச்சேதித்து அநுபவிக்க
லாம்படி இங்கேவந்திருக்கிறேன் என்றீர் எனக்குக்கண்டகாட்சிதன்னிலே
ஸர்வஸ்வாபஹாரக்ஷமமானவடிவை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லையே என்ன
எல்லாரும் கண்ணால்கண்டநுபவிக்கலாம்படியன்றோ நான்வந்ததென்றரு
ளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

'எங்ஙனும்" எந்தயத்தத்தாலும், நாமிவர்படியெல்லாம் எண் ப்புகில்
என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆபாதேத்யாதி).
(இயற்றியெல்லாம்) யத்நமெல்லாம்.

பொங்கு' இத்யாதி - 'அங்ஙனம்போன்றிவர் - தாமும் - ஆர்கொல்'
என்று அன்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மதாக்கினவித்யாதி).
போதிலே - உசித ாலத்திலே விகஸிக்கிற - நீலம் கருவி ய்தலென்று சப்
தார்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி). ... ... (சு)

ஆ. முழுசி வண்டாடிய த ிழாயின்
மொய்ம்மலர்க் கண்ணியும் மேனியம் சாந்
திழிசிய கோலமிருந்த ா
றெ ங்ஙனஞ் சொல்லுகேனெவிநல்லார்
எழுதியதாமரை யன்ன க ணு
மேந்தெழிலாகமும் தோளும் வாயு
மழகியதா மி ராார்கொலென்ன
ட்டபுய கரத்தேனென்றாரே. (ன)

பதம.	உரை.	பதம.	உ ரை.
வ டு	வண்டுகள்	சொல்லுகேன்	சொல்லித்தல கட டப்போகிறேன்.
முழுசி	(தேனிலே)முழுகி	ஓவி	சித்ரமெழுதுவதில்
ஆடிய	ஸஸம்ப்ரம ருத்தம் பண்ணுகின்றுள்ள	நல்லார்	வல்லவர்கள்
தண்	குளிர்ந்த [ய	எழுதிய	ழுதின [ற
துழாயின்	திருத்துழாயி ணை ட	தாம ரையன்ன	தாமரையிதழ்போன்
மொய்	செறியத்தொடுத்த	கண்ணும்	திருக்கண்களும்
மலர்க்கண்ணி யும்	பூமாலை (சாத்தியருளி ன) ப்ரகாரத்தை	எந்துளழில்	மிக்ககாந்தியையு ட
மேனி	திருமேனியிலே [யும்	ஆகமும்	திருமார்வும் [த்தான
அம்	அழகிதான	தோளும்	திருத்தோள்களும்
சாந்து இழுசிய	சந்தனத்தாலே யெழு தப்பட்ட	வாயும்	திருப்பவளமும்
கோலமிருந்த வாறும்	அலங்காரமிருந்த ப் ரகாரத்தையும்	அழகியதாம்	அழ ாயிராநின்றது.
எங்ஙனம்	எப்படி	இவர்	இப்படிப்பட்ட அழ கையு ய இவர்
		ஆர்கொல் என்ன	அட்டபுயகரத்தே
		ன் ன்றூரே.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்தி†விழிவா ரைப்போலே வண்டுகளானவை மதுபாநமத்தமாய்க் களித்தாடா நிற்றுள்ள திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடித்த மாலையும். (மேனியித்யாதி) (க) ஆவயோர்காத்ரஸத்ருசம்" என்கிறபடியே ஸ்வத ந்ரமான திருமேனியிலே †பழகப்புதை த்து ஆறின சாந்தை அங்கேயிங்கே †இளம்பா ப் பூசுகை யன்றிக் கே வேண்டுமிடங்களிலே சாத்தின கோலமிருந்தபடியும். (எங்ஙனம் சொல்லுகேன்) வாசகசப்தமில்லாததுக்கு ன்னுல் ாசகமிட்டுச் சொல்லப்போமோ?

(ஓவியித்யாதி) சித்ரமெழுதுவ யில் குசலராயிருக்குமவர்கள் எழுதின தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் அதாகிறது கண்டபின்பு † இமையாதேயிருந்தபடி. (எந்தெழிலித்யாதி) மிக்க வெழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருமார்வும், தோள்களும் வாயுமழகி யராயிருந்தார். இவராற்கொலென்ன. (அட்டபுய ரம்) இவ்வொப் பனை யழகைக்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிற னென்று கூச வேண்டா உனக்காக வந்து நிற்கிறவன்நானென்றூர். ... (எ)

அந. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) எல்லாரும் கண்ணுலே யநுப விக் லாம்படிவந்து நிற்கிறேன்" என்றுநின்றீர், உம்முடைய கோலமும்,

---

(க) வி - பு - நு - உ0 - சூ.

இமைகொட்டாமல் பார்க்கிறகண்களும், திருமார்வும், தோள் ளும் வாயு', ளாலிரிபோக்யமாயிரு 'கிறதென்று கூசினவளை கூசவேண்டாவென்கிறே ரென்று ளங் தி.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவநந்தரம் ஒன்று 'கொன்று துணைதேடி யிழி'த என்று கூட்டுவது. அஞ்சாந்து'' எ ' 'கு சாந்து' ழே தென்ன· (பழ வித்யாதி). (இளீம்பா) அசாதுர்யமா .
(இ மயாதே) இ மி ாட்டாதே. ... ... (எ)

ழு. மேவி யெப்பாலும் விண்ணோர் ங்
வேதமு ரப்பர் முந்நீர்மடந்தை
தேவி யப்பா திர் ச 'க மிப்பால்
ச 'ரம்மற்றி ர் ' மெ 'ணில்
ாவியொப்பார் டலேயுமொப்பார்
கண்ணும் டிவும் நெடியராயென்
ஆ 'யொப்பா ரி ராரா ாலென்ன
ட்டபுய ரத்தேனென்றூரே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகள் [லு	மற்று	அதற்குப்பின்பு
ப்பாலும்	ல்லாத்தி 'கு க்களி	இவர்	இவரு டய
மேவி	பொருந்திநின்று	வண் ம்	நிறத் த
ங்க	ங்கி	எண்ணில்	ஆராய்ந்துசொல்லப்
வேதம்	வேதங் ளாலே		பு 'ால் [ைத
உ ரப்பர்	'தோத்ரம்பண்ணுநி	காவி	கருநெய்தல்பூநிறத்
	ற்பர்கள்;	ஒப்பார்	ஒப்பவரு [ைத
மூ 'நீர்	திருப்பாற் டலி ல	கடல்	ஸமுத்ரத்தி ன்நி றத்
	திரு தரித்த	ஒப்பார்	ஒப்பவரும் [லும்
டந் த	பெரியபிராட்டி ார்	கண்ணும்	திரு 'ண் ளினழ கி
தேவி	இவரு 'குப்பட்டமஹி	வடிவும்	வடிவழகிலும்
	ஷிய யிராநின்றுள்·	டி ராய்	இப்படிப்பட்ட ெர
அதிர்	முழ 'ாநி 'றுள்ள		'று அளவிடக்கூ
ச 'கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா	எ 'எ 'கு [டாதவரும்	
	ன் [ரு ·	ஆவியொப்பார் ப்ராணனையொத்த	
அப்பால்	இடவருே யிராநி ·		ரு ாயிராநின்றூர் ·
ச 'கர ·	திரு ாழியாழ்வா ·	இவர்ஆர்கொ ·	அட்டபுய ர
இப் ால்	வலவருே யிரா நின்		த்தேன் 'றூரே. (அ)
	ரு ·		

வ் ா. ாட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி). § ப்ரஹ்மாதி ள் த ரயில் கால்பா ாதே பிறே யிருப்பது. அவர்கள் கந்தத்தையும்

§ (பா) இந்த்ராதிகள்.

அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள் பார்த்தபார்த், விடமெ்கும் †அங்குப்போலேபரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இர்ராயால் சொல்லுகிறது தே தமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி) *முந்நீர்மடந்தையென்று பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாராகவுமாம். (அப்பாலதிர்சங்கம்) †ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரானபோது அவ்விடத்திலே அதிருகிறசகமெ்ருகிறது. பெரியபிராட்டியாரா போது அரிருக்கிறவிடத்துகுமற்றையிடத்திலே யதிருகிறசம் (இப்பால்சகரம்) ஓரிடத்திலேநின்ரூல் மற்றையிடத்தை இப்பால்எனக்கடதிறே

(மற்றித்யாதி) இவருடைய நிறத்தைப்பார்க்கில் காவிபோலேயும் டல்போலே யுமிராநின்ரூர். (கணித்யாதி) ஸெ்குகும் வடிவுகும் உபமாநமில்லை ண்ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாபிற்று வடிவுக்கில்லையுள்ளது. (என்னுவியித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் ஜஷிக் வரிதாம்படியிராநின்ரூர் இவராரிதானென்ன; (அட்டபுயகரம்) சொன்னபடி †பொல்லாது (க) ஜ்ஞானித்வாத்மைவமேமதம் ஜ்ஞாரீத் ாத் ம மேமதம் ேட்டறியாயோ? எரூர். உனை யொழிய ஜீவியாதன்காண் நானென்கிரூர். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) நித்யஸூரிபோக்யராயிருந்தீரென்றது பொய்யோ, ஸூரிள் வங்க நாய்ச்சிமாரும் நீருமாய் (உ) ‘தமஸ பரமோதாதா ஶங்கசக்ர கதாதர தமஸ பரமோதாதா சஃ சக்ர கதாதர’’ என்கிறபடி ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷலக்ஷணமா கண்ணுவடிவுமாயிருதீரே, கிட்டியநுபவிக்கமாட்டேனென்ரூநின்றுி ாண்டு உம்மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவும்மாட்டேனென்ன. நீ இங்ஙன்பதிகிறதென், உன்னைவிட்டுப் பிரியக்ஷமனன்றுகாண் நானென்ரூரென்று ஸங்கதி.

(அ்குப்போலே) பரமபதத்திற்போலே. மூன்று ைப்பட்ட நீ ரயுடய இந்தஸமூத்ரம்போலேயிருக்கிற க்ஷீராப்த்தியிற்பிறந்த ட்தையென்று சப்தார்த்தம் வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிரூர் (முந்நீரித்யாதி). முந்நீர்சூழ்ந்தமடந் தயெ்று அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீபூமியித்யாதி).

(சொன்னபடிபொல்லாது) என்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கம் ம உனக்கு ஆத்மாவா ச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... (அ)

(க) கீதை - ஃ-ஏ (உ) ரா - யு - கஙச - ஞ.

மூ. -தஞ்சமிவர் கென் வளையுமிலலா
நெஞ்சமும் தம்மதே சிந்தித்தேற்கு
வஞ்சி மருங்குல் நெருங்க நோக்கி
வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டி
நஞ்சமுடைத்திவர் நோக்கும் நோக்கம்
நானிவர்தம்மை யறியமாட்டேன்
அஞ்சு ன் மற்றிவராற்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றூரே. ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்	என்னுடைய	ஒன்று உண்டு	மிகவும் ரஹஸ்யமான ஓரர்த்தமுண்டு
வளையும்	வளைகளும்	நோக்கும்நோக்கம்	பர்கிறபார்வை
தஞ்சம்	நிச்சிதமா	நஞ்சம்உடைத்து	விஷத்தோடுகூடியது போலே யிராநின்றது.
இவர்க்கு	இவர்க்காக	ான்	ான்
நில்லா	தங்குகிறதில்லை (கழலாநின்றன)	இவர்தம்மை	இரை
சிந்தித்தேற்கு	ஆராய்ந்தவென்னு	அறியமாட்டேன்	ஒன்றுமறிகிலேன்.
நெஞ்சமும்	மநஸ்ஸும் [டய	மற்று	அதுக்குமேலே (இவரைப்பார்த்தவாறே)
தம்மதே	அவரதாயிருந்தது.	அஞ்சுவன்	அஞ்சாநின்றேன்.
வஞ்சி	நீர்வஞ்சிக்கொடு போன்ற	இவராற்கொல்என்ன	இவரார்கொல்என்ன. அட்டபுயகரத்தேன் என்றூரே. ( )
மருங்குல்	இடையானது		
நெருங்க	தவளும்படியாக		
நோக்கி	பார்த்து [றந்து		
வாய்திறந்து	திருப்பவளத்தைத்தி		
பணித்தது	அருளிச்செய்தது		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நிச்சிதமாக இவர்க்கென்வளைநிற்கிறதில்லை. †இங்கே குடியிருப்பாய் அவர்க்காக வர்த்திக்கிறனவாயிருந்தன (க) 'ஶைதில்ய-சைதில்யம் இத்யாதி. † அவரைப்போலேவளையும் நிற்கிறனவில்லை. †இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு லாம்யமுண்டாயிற்று இவற்றுக்குமிருப்பது. (என்வளையும்) †'என்னுடையவை'' என்று ப்ரமித்தவளவேயாய் கிட்டினவாறே அவரதாயிராநின்றது. பாஹ்யபரிகரங்களிப்படியேயாஞலும் உள்ளுண்டானவைதானும் நமக்குத்தொங்குமோ? என்றிருந்தேன் (நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு) (உ) [உற்றெண்ணிலதுவுமற்றுங்கவன்றன்னதே] ஆபாதப்ரதீதியில் நம்மதென்றிருந்தவித்தனையாய் ஆராய்ந்தவாறே அகவாயில் ஆபரணமும் அவரதாயிருந்தது. (வஞ்சி

(க) (உ) தி. வாய்

யித்யாதி) †பண்டே தொட்டார்மேலே தோஷமாய் இற்றது முறிந்தது" என்னும்படியாயிற்று இடைதானிருப்பது இதிலே தனையபண்ணுதே இது துவளும்படி நோக்கினையிற்று. (வாயித்யாதி) †உருவு வெளிப்பாட்டில்சொன்னவார்த்தை இப்போதென்னுல் உங்களுக்குச்சொல்லப்போகாது. †அப்போது சொன்னபாசுரங்கிடக்கச்செய்தேயும் அதரஸ்ப்புரணத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிறாள். (ஒன்று) † இன்னமும் அவன்சொல்லில் சொல்லுமித்தனை· என்னுமது அநுபாஷிக்கப்போகாது.†அதுக்குக் கருத்து இடை ஒடிவதுபோலேயிராநின்றது ஒடியாதபடி என் தோளாலே அணைப்பேனே? என்றுபோலே.

(நஞ்சமித்யாதி) † இவர்பார்க்கிறபார்வை விபாகத்தில் நம்மை முடிக்கும்போலே யிராநின்றது. †சொன்ன வார்த்தையை க்ரயம் செலுத்துவாரைப்போலே யிராநின்றார். †அதொரு உக்திமாத்ரமாகாமே அத்தை அர்த்த க்ரியாகாரியாக்கி நினைக்கிறார்போலே யிராநின்றது. (நானித்யாதி) இவர் ரக்ஷகராயிருக்கிறாரோ? நம்மை முடித்தேவிட விருக்கிறாரோ? அறிகிறிலேன். (அஞ்சு ன்) இவர் சொல்லுகிற வார்த்தைதான் பொல்லாதல்லவிறே· ஆகிலும் அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறே அஞ்சாநின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வாற்றுமை யுண்டாகக் கூடுமோ? என்றஞ்சாநின்றே·· இவராற்தான்? என்ன. (அட்டபுயகரம்) ஒரு சகங்கொண்டு ஈவரனென்றஞ்சவே·டா·நீ அஞ்சாமைக்கு உன்னுமி †ஸஜாதீயனையிவந்து நிற்கிறவனன்றே நானென்றார் ... ..( )

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நானுன்னைவிட்டுப்பிரியக்ஷமனன்று என்றுநின்றுகொண்டு தாமிவளோடு லந்து பரிமாற· இளந்தனையில் மேல்வரப்புகுகிற விஸ்லேஷத்தையெண்ணி அஞ்ச, இவளச்சம் அவர் தீர்த்தாராக உருவு வெளிப்பாட்டிலநுபவத்தைச் சொல்லுகிறாளென்றுஸங் தி.

வளைநில்லாவிட்டால், "என்வளை" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி). 'வளையும்" என்ற சகாரதாத்பர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி). இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிறாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித்யாதி). அதாவது (க) *பேதை நின்னைப் பிரியேன் என்றகன்றவர்த்தமென்கை. அன்றிக்கே ·யாக்யாத்ரு வாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் கழலுகிறதென்னவு

(க) கூ - ஙூ - ஙு .

மாம் அதாவது - எ பெருமான் கிட்டி ாறே பிற் ாலி கிற ஆழ் ா ரப் போலே யென்கை. (க) ளே ழுலகுதலையெடுக் எல்லார்க்கு மொ குமிறே. "என்' என்றதுக்கு யோஜநாந்தர (என்னுடையவித்யாதி). நீர் ஞ்சிக்கொம்புபோலேயிருக்கிற, மரு குலுண்டு-இ ட அது நெரு க-துவ ளும்படியாக, நோக்கி-ஸம்ஸ்லேஷித்து என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதி). ஒ று' என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத் தாத்பர்ப (உருவுவெளிப்பாட்டிலித்யாதி). ஒன்றுபணித்ததுண்டு என்ற வளவு அமைந்திருக்க 'வாய்திறந்து' எ றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அப்போ தித்யாத). "ஒன்று" என்றது அத்விதியமென்றுய் அதிரஹஸ்யமென்றுய் தாத்பர்யாந்தரமரு ரிச்செய்கிறார் (இ னமுமித்யாதி). வஞ்சிமருங்குல்நெ ரு '' என்றவாக்யத் தயும் மே அட்டபுயகரத்தேன் என்ற பதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி அந்தபரமரஹஸ்யந் தன்னை வெளியிடுகிறார் (அது கித்யாதி). மத்ய பதமான மஸ்ஸில் பிறந்த துணிவும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிராநின்றது ரக்ஷ த்வபாரிப்பாரே ாமே ரக்ஷிக்கிறேனென்ற சரமரஹஸ்யமென்று இதுக்கு ஸ்வ பதேசம்.

(இ ர் ஸம்ஸ்லேஷி கிற ஸம்ஸ்லேஷம் விஷமிஸ்ரமாயிருக் றது) என் றதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (இ ரித் ாதி). இப்போது ஆ த(ந்ரா) கந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விஸ்லேஷகாலத்தில் பாதகமாய் முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே 'ெ ருங்கநோக்கி' என்றுளே மீளவும் 'நோக்கும் நோக்கம்" என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (சொ னவித்யாதி). விவர (அதொருவித்யாதி). இடையொடியா ம தோள் ளாலே அனைத்த ஸ ஸ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ று ருத்து. (சொல் லுகிறவார்த்தை) என்றது ஸ் ாபதேசத்தில் சரமஸ்லோ ம். (ஸஜாதீய ஞய்) என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரதியாய் ஸஜாதீயனுற்போலே இ ருடன்கல து பரிமாறின மையைப்பற்ற. ... ...)

மு. ம ன் தொ டயர் கோ ங்கு ம்
நீ முடிமாலை யிர மேகன்
த லி தன்பு ழ் சூழ்ந்த ச்சி
யட்டபுயகரத்தாதி தன்னை
ன் ரி நன்மா மதிள் மங்கைவேந்தன்
காமருசீர்க் கலிகன்றி குன்று
இன்னி சயால் செ செஞ்சொ ல் மாலை
யேத்த ல்லார் கிட வைகுந்தமே. (o)
திருமங் ழவா திருவடி ளே சரணம.

( ) தி-வாய் - - ரு

பத .	உ ர.	பதம.	ர.
யிரமேகன்	வயிரமே னென்னும்	மதில்	மதிளாலே சூழப்பட
மன்னவன்	ராஜா ர	மங்ை	திரும ்ை க்கு [ட
தொண்ணடையர்	தொண் டமான் சக்	வே ்தன்	ராஜாவாய்
மே ான்	ர ர்த்தியாலே	காமரு	எல்லாரும்விரும்புமப
ண ்கும்	மே விக் ப்படும ரா		டிய ண [ரான்
	ய் (அத்தாலே) [ய	சீர்	குண ்கஎளயுடை ய
நீள்	நீண்டமுடியையுடை	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
மால்	ஸர்வேச்வரனுய்	குன்று	ுறைவில்லாத
த	அந்தராஜாவினது	இ	இனிய
லி	மிடக்காலும்	இசையால்	இசையுடனே
தன்புகழ்	அவன்யசஸ்ஸாலும்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
சூழ்ந்த	விஞ்சின	செம்	அழகிய
க்சி	கச்சி கரில்	சொல்மாலை	சப்த ந்தர்ப்பத் த
அட்டபுயகரத்	திருவட்டபுயகர த் தி		யுடைய இத்திரு
து	மே எழுந்தருளியி		மொழியைக் ெ ர
	ருக்கிற [ஷயமாக,		ண்டு
ஆதிதன்னை	ஸர்வகாரணபூதன் வி	ஏத்த ல்லார்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகி
கன்னி	ஒருவராலு மழி ்க	கு	றவர்களு ்கு
	வொ ணாத	இட	வாஸஸ்த்தான
ல்	நன்று	வகுந்தம்	பரமபதமாம். (o)
மா	பெரிய		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ம ் னித்யாதி) ராஜா தொண் ட மான் ச ்ரவர்த்தி ் அ ் பக்தாபிமானியாய் ்கின பின்பாயி ற்று ஈ ் வரன் முடி நல்தரித்ததும் ர்ே ஸ்ர த் ம்னிலைன்றதும் மு ் பெல் ாம் † ஈரரசுபட்டிறே போந்தது (யிரமே ன்) யிர மே னென்று †அ ற்குஞ்(க்குடி)ப்பேர் (த ் லி) எதிரி ளை யழியச் செய்ை க்கீடான அ ன்மிடி ்கும் ரசூஹ த்தால் ந்த புகழும் விஞ் சியாயிற்றிருப்பது. திரு ட்டபுய ரத்தில் நிற்கிற ஜகத்கார பூத ணைக் விபாடிற்று. (க ் னியித்யாதி) அரணை ப் போரும்படியாய் புதிசாயிருக்கிற மதிளையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாந ராய் எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹை பண் வே ் டும்படியான ் ரீ ஸவ ஷ்ணவ லக்ஷ்மி யையுடைய ஆழ் ார். (கு ் ரு) தான்குறையக் ட த ் றி ் கே கேட்டார் செவிக்கும் ஆ ர்ஷகமாம்படியான இசை யையுடைத்தாய் † ஆஸ்ரயந்தான் செவ்விதா யிருக்கிற இவற்றைக் கொண்டு. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் ை குந்தமே) உருவு வெளிப்பாட்

---

§ குண்டலிதாகூரம் ் வாசித்ரம் ் அரும்பதத்துக்கு பாடமில்லை.

சுஉசு பெரியதிருமொழி, உப அதி ொபா மன்ன ன்

டாலே அநுபவித்துப் பிறர் கிருந்து சொல்லே ண்டாதே (க)
தேவஸ்ஸஹமாதம்மதேம தேஸ ஸ்ஸஹ மாதம்மதேம' என்கிறபடி
யே கித்யாநுப ம் பண்ணிக் களிக்கலாம் தேசத்திலே புகப்
பெறு ர் .. .. (கo)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அநு. பத்தா பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) (ராசுபட்டிறே) என்று ணங்குகைக்குமுன் (உ) த்வம்மேஉஹம்மே த் ம்மேஹம்மே' என்றிறே போந்தது (ங) யதாராஜாததாப்ரஜா - யதாராஜாததாப்ரஜா" என்று எல் லாரு வண கினர் னென்று கருத்து. (அ ற்குப்பேர்) சக்ரவர்த்திக்குப் பேர். (ஆம்ரயந்தான்) எ றது - (ஸா) ாநாம்ரயமானது செஞ்சொல்லா யிருக்குமென் க. ... ... (கo)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) (உ) பட்டர்முக்தகம்: (ங) முக்தகம்:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து கூ ம திருமொழி சொல்லு ப்ரவேசம்

வயா (க)† மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வ கும்நீண் முடிமாலே" என்று தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி திரு ட்டபுயகா த்திலே அநுகூலித்தபடியை அநுஸந்தித்தார் அந்த ப்ரஸங் த்தாலே பல்லை ன்' என்பாலரசுத்தன் பரமே வர விண் கரத் திலே அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யங்களைப்ப ணி† ஓரோவொன்றை எடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண் ணிணையிற்று.†பின்பு சோழன்க டு அது தான் பொறுக்க மாட்டாமையாலே அவைதன்னை †அமைத்த வித்தனை.†இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் ஓரடிவர கின்றூர் தமக்கு உத்தே யராகவிறே இவர் கினைத்திருப்பது அத்தாலே அவன்படி ொல்லாம் தமக்கினிதா யிருக்கையாலே அவற்றை அநுபவித்துப் பேசுகிறூர். ... ... *

அந. சொல்லு ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில், உருவு வெளிப்பாட்டி லே தாய்மாரோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தவிவருக்கு பரமேச்சுரவிண்ணக ரத்திலிருப்பை ாட்டக் ண்டு தாமானதன்மையாலே அவன்படி ளெல் லாம்பேசி, அங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரித்தார்படியில் திருவுள்ளமூன்றி யநுப விக்கிறூரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறூர் (ம னவணித் யாதி). (ஓரோ ான்றையெடுத்தது) என்றதுக்கு, ஓரொரு ஆபரண களாயி ரம்பண்ணி வத்தாரென்று கருத்து. இப்போது ாணுமேயென்ன (பின்பு சோழனித்யாதி). (அமைத்து) சேமத்திலேயமைத்து அநுகூலரூகிலித்தனை ென்டாடவேணுமோவென்ன (இனியித்யாதி). ... ... *

மூ. சொல்லுவன் சொல்பொருள் தானைவையாய்ச்
சுை யூரெளி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்
ல்லரண் நாரண §ா நான்முகனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
பல்லவன் வில்லவனென் றுலகில்
பலராய்ப் பலவேந்தர் ணங்குகழல்
பல்லவன் மல்லையர் கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (க)

(க) உ - அ - கo -

§ (பா) நான்முகன் நாரணனுக்கு.

டதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சொல்லு	சப்தம்	இடந்தா	வாஸஸ்த்தாநமாவது
சொல்	(அதுதன்னிலும்) அ	தடம்	தடாகங்களிலே
	ருமையா வேதம்	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
பொருள்	வேதார்த்தம்	அழகாய	அழகிதாயிருத்துள்ள
அவ	ஆகியவற்றுக்கு	ச்சி	கச்சிந நிலே
தான்ஆய்	நிர்வாஹகனுய்,	பல்லவன்என்று	பல்ல னென்றும்
சுவையும்	ரஸமும்	வில்லவன்என்	வில்லவன்என்றும்
ஊறும்	ஸ்பர்சமும்	று	
ஓலியும்	சப்தமும்	பலராய்	அநே ராய் [சாண்ட
நாற்றமும்	கந்தமும்	உலகில்	இந்தப்பூமியை அர
தோற்றமும்	கண்ணுல் காண்கிற	பலவேந்தர்	பலராஜாக்கள்
	ரூபமுமாகிற விவற்	ணங்கு	ணங்குகிற [ய்
	றுக்கு	கழல்	வீரக்கழலையுடையனு
ஆய்	நிர்வாஹகனு ராய்,	மல்லையர்	மல்லாபுரியென்னும்
கல்	உப ராரகனுய்		திருக்கடல் மல்லை
அரன்	ஸம்ஹர்த்தாவான ரு		யிலுள்ள ர் ருக்
	த்ராந்தர்யாமியாய்	ேரான்	அரசனை [கு
ராணன்	(தன்னு டைய நிஜரூப	பல்ல ன்	பல்லவனென்பவன்
	த் தக்கொண்டு	பணிந்த	ஆஸ்ரயித்த
	பாலநத் தப்பண்	பரமேச்சுரவின்	பரமேஸ்வரவி ன்னை
	ணியருளுகிற) நா	ணகரம்	ரமாம். (க)
	ராயணனுய்		
ான்முகனுக்கு	ஸ்ரஷ்டாவான ப்ர		
	ஹ்மாவுக்கு அந்தர்		
	யாமியாய்நின்ற ஸ		
	ர்வேஸ்வரனுக்கு		

வ்யா முதற்பாட்டு. (சொல்லு) †ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு அவிஷயமா அர்த்தத்தையும் சொல்லக் கடவதான சப்தம். (ன் சொல்) இது தன்னிலும் நித்யமான வேதம். (பொருள்) துரவகாஹமான வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனுய் (சுவையித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐவர்யத்த அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனுய் (சுவையித்யாதி) ரஸம் ஸ்பர்சம், சப்தம் கந்தம் சக்ஷுர்விஷயமான ரூபம்.

(நல்லரனித்யாதி) †முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்ய வஸ்துவான ஜ ஜ்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானே யென்கிறது. (நல்லரன்) †தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசப்படுகிற ப்ராணிகளைத் தீம்பிலே கைவளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலுங் கழுத்திலும் விலங்கிட்டு ை க்கும் பித்ராதி ளைப்போலே இவற்றுக்கு ஹிதரூபமாக உபஸம்ஹாரத்தைப் பண்

பெரியதிருமொழி உபகூதி உபாகார்ம்ணு. சுஉ

ணும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும் § †ஸ்மை நமரூபே கின்று பாலநத்தைதப்பண்ணியும் (க) த்வமாவிஶ்யப்ரஜாபதே'' த்மாவிஶ்யப்ரஜாபதே'' என்கிற படியே ப்ரஜாபதிக்கு அந்தர்யாமியாய் கின்று ஸ்ருஷ்டித்தும் போருகிற †ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்தாநமாகிறது.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலம் சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச்சியில். (பல்ல ன்) பல்ல னென்றும் வில்லவனென்றும் சிலராஜாக்களுண்டாயிற்று அக்காலத்திலே அவர்களும் அர்ளைச் சேர்ந்தவர்களும் மடையவங்கும் கழலையுடையனையிருக்குமாயிற்று அன். (மல்லையரித்பாதி) திருக்கடல் மல்லையாயிற்றப் படைவீடு அவனுஶ்ரயிக்கிற பரமேஶ்வரனின் நகரம். ... ... ( )

அந. முதற்பாட்டு. (சொல்லித்யாதி) ஸ்ருதிஹாஸபுராணங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யகூஹாதிகளுக்கித்யாதி).

புபுகூஷுபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல்முமுகூஷுபாஸ்யத்வம் சொல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (முமுகூஷுக்களுக்குமித்யாதி). ஸம்ஹர்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதி). ஸம்ஹர்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும் சொன்னபோதே நடுவே பாலநகர்த்தாவையும் சொல்லவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேநேத்யாதி). நாராயணபதார்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கு) என்றது. ''இடந்தா பரமேச்சுரவிண்ணரமதுவே'' என்று அந்வயம். ... ... (க)

மூ. கார்மன்னு நீள்விசும்பும் கடலும்
சுடரும் நிலனும் மலையும் தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக் கண்ணனிடம்
தடமாமதிள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேர்மன்னு தென்னவனை முனையில்
செருவில் திறல்வாட்டிய திண்சிலையோன்
பார்மன்னு பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார் ன்னு	மேகங்கள் பொருந்தி	தன்உந்தித்தார்	தன்திருநாபியில்தாமரைப்பூவிலே [ற
நீள்விசும்பும்	பெரியஆகாசமும் [ய		
கடலும்	ஸமுத்ரங்களும்	மன்னு	உண்டாம்படியிருக்கி
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்	தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷனுக்கு
நிலனும்	பூமியும்	ணன்	
மலையும்	குலபர்வதங்களும்	இட	வாஸஸ்தாநமாவது.

---

§ (பா) பாசுரத்தில் பாடாந்தராநுகுணமாக இவ்வாக்யம் ''ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்'' என்றவளவந்தரம் சில ஶ்ரீகோசங்களில் காண்கிறது.

(க)

தடம்	தடாங்களாலும்
மா	உயர்ந்திருந்துள்ள
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள
ச்சி	ச்சிநகரிலே
தேர்மன்னு	மஹாரதனை
தென்னவனை	பாண்டியனை
செருவில்முனை	யுத்தமுகத்தில்
யில்	
திற	மிடுக்கை
வாட்டிய	அழித்த
திண்	த்ருடமான
சிலையோன்	வில்லையுடையனாய்
பார்	(தன்வீரஶ்ரீயை) பூமி
	யில்
மன்னு	நிலைநிற்கச்செய்த
பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா ான
பணிந்த பரமேச்சுரவி ர்ணகரமது	
வே.	(உ)

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) †சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ரா வதம் பண்ணினத்தோடு இ ன் சத்ரு தம் ப ணின த்தோடி வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்று இவருடைய ஆதரம். (ாரித் யாதி) மேக ள் ஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ் ரா ச ர்த்தி களான ச த்ர ர்யர்களும் பூமியைச் சூழ்ந்தகடலும் அதுக் குட்பட்டபூமியும் அதுக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிரு கிற மலை யும் இ யடையத் †திருநாபீகமலத்திலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனுக்கு வாஸஸ்த்தானம்.

தடாகங்களாலும் மதிள்களாலும் சூழ்ந்து தர்சநீயமான ச் சியில். (தேரித்யாதி) மஹாரதனைத்தேரிலே ஏறிப்போக கடவ னை யிருக்கிற பாண்டயனை. (செருவில்) யுத்தத்தில் (முனையில்) தாசித் தலையிலே மிடுக்கை யழித்த தி ணிய வில் வியையுடைய ன் (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும் தன்னுடைய வீரஶ்ரீ கிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். ... ... (உ)

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (ாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - 'ல்லரன் ாரண நான்முகன்' ன்று - ஸம்ஹர்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமி பாய், பாலந தர்மம் தானேநடத்தி ஸ்ரஷ்டாவு கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்தாரிறே. அதில், நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே தவனுடைய ஸ்ரஷ்ருத்வத்தை முந்துற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கி ாரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக்கநுகூலித்தாணுகையால் அவனுடையவிஷயமும் உத்தேஶ்யமாயிற்றென்கிறார் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனித்யாதி), 'உந்தித்தார்' ன்றதினர்த்தம் (திருநாபீகமலத்திலே) எ றது. ... ... (உ)

மூ. உரந்தருமெல்லணைப் பள்ளிகொண்டா
ரைருகால்முன்னம் மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தரு மா மணிவ ணனிடம்
மணி மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி

கிரந்த ர் மண்ணையில் பு ணுகர்தே ல்
நெடி ாயிலு ச் செருவில் மு ாள்
பரந்தவன் பல்ல ர்கோ பணிந்த
பரமேச்சுரண்ண் கரமதுே (கூ)

ப ம.	உரை.	பத	உரை.
மூன் ம்ஒருகா மு பொரு ாளிலே [வோடே ல்	விலக்ஷணமான டி திருப்பாற் டலிலே	மணி மாட கள்சூழ்ந் து	ரத்நமயமான மாடங்களால்சூழப் ப ட்டு [ல்,
மா ரு ாய் டலுள்	பலத் தயுடைய ம்ருதுவான [மேலே	அழகாய ச்சி மண்ணையில்	அழகிதான ச்சிநகரி மண்ணையென்னும்ப
உரம்தரும் மெல் அணை	திருவனந்தாழ் ான் கண்வளர் தருளின வனுய்	ை வீட்டிலுள்ள நிரந்தவர் புண் நு ர்	சத்ரு களுடைய மாம்ஸத்தை புஜிக்கிற
பள்ளிகொ டா ர் தரும்	(எல் ாருடைய) அ பேக்ஷிதங் ளையும் தலைக் ட்டிக்கி ா டுக்கிற	வேல் நெடுவாயில் உ ள முனைநாள் செருவில்	வேலின் பெரியவாயிலே (அவர்கள்) முடியும்ப [டியாக முன்பு யுத்தத்தில்
ாமணி ன்	சிந்தாமணிபோ ற ஸ்வபாவத்தையு ட யவனுக்கு	பர தவன்	வ்யாபித்தவனை
இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது	பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவி ண்ணைகரமதுே .	(கூ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உரமித்யாதி) ( ) † ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலே தாமநி என்கிறபடியே பிராட்டி மாருும் தானுங்கூட ஏறித்துை யாநின்றுல் பொறுக்கைக்டான தார ஸாமர்த்யத்தையும் வ டின இட களிலே திருவுள்ளக்கரு த்தறிந்து † குழைந்துி ாடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவநந்தாழ் ான் மேலே முன்பொரு நாளிமல லாக்யமான டி வை யுடையனுய்க்ி ாண்டு கடலிலே கண் ளர்ந்தருளினன். (ர மித்யாதி) † அருளாளப் பெருமாளாய் நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களை யும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்த தர்சநீயமாயிருக்கிற ச்சியில். (கிரந்தித்யாதி) "மண்ணை" என்று ஆற்றுக்கும் படைவீட்டுக்கும் பேர்; திருச்சிற்ருறு என்று ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறுப்போலே. அப்படை வீட்டிலுண்டான கிரந்த ருண்டி சத்ருக்கள் அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு மாம்ஸம் அத்தை நுகர

(க) ஸ்தோ - ர - நுகை.

க்கட தாய் புஜிக்கக்கட தாயிருக்கிற வேஷினுடைய பெரிய யிலே அந்தசத்ருக்கள் உக அவர்கள் மூடிய. திருமங்கை யாழ் ார் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே அ ரதும். (க) † கடமாகளியானை ல்லான்" ன்றும் (உ) ஆடல்மா லவன் என்றும், (ங) மரு லர்தமுடல் தணிய வாள்வீசும் பாகாலன் என்றும் †தறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்கை யாழ் ரிறே மதிக்கிறார். (ச) †*ரஞ்ஜநீயஸ்ய போலேயிருக்கிறதிறே. (செருவி லித்யாதி) இ ன் யுத்தத்திலே சத்ருக்களடங்கலும் அழிந்து தானே யாம்படி விஸ்த்ருதனை ன். ... ... (ஙூ)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (ரமித்யாதி) முதற்பாட்டில் ஆர்த்த (பூர்ண) மான பாலநதர்மத் த திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளா ளாயும் நடத்தினபடி ய யநுஸ ந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ரத்தை பலத்தை தரும் - உடையவனென்று லக்ஷணயா சப்தார்த் தம் திருவு ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). (குழைந்து ெ ாடுக்கை) எ ன்றது - திருமுடிபக் மூயர்ந்து கொடு கையு மற்றையிடம் தாழ்ந்து கொடு கயும். [கடலிலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே - கண் வளர்ந்தருளினான்] என்றந்வயித்து, இதுக்கீடாக மூலத்தையும் அந்வயித்து கொள்வது. வரந்தருமவனுய் - (ஙு) వరదస్సర్వభూతానామద్యావప దృశ్యతే

ரதஸ்ஸர்வ பூதாநாமத்யாபி பரித்ருஸ்யதே என்கிறவரதனுய், மாமணி - சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷித கனையும் தருகையே ஸ்வபாவமாக வுடை ப னென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாளப் பெருமாளாயித்யாதி). அருளாளப் பெருமாளென்று - தேப்பெருமாளுக்கு ப்ரஸித்த ான திரு ாமமிறே. ம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு, அருளா ளப் பெருமாளென்று தேப்பெருமாளுடைய திருநாமம் சாத்திற்றும் ப்ரஸித்த மிறே.

திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர், என்கைக்கு ஸம்வாதம் ாட்டுகிறார் (டமாவித்யாதி). (தறைதோறும்) என்றது - ஆனையாளுை யும் குதி ரகடத்து கயும், வாள்வீசுகையுமாகிற தறைதோறுமென்றபடி. தாம் வீரசிகா ணியாயிருந்து ஒருவன் வீரத்தைக்கொண்டாடக் கூடுமோ ெ ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜநீயஸ்யேத்யாதி). இத்தால் - சத்ருவாய் வீரனுயிருந்த ராவணன் பெருமாளை கொண்டாடுதலால், அநுகூல விஷ த்திலே ே ட் வேணுமோ வென்றதாயிற்று. ... ... (ஙூ)

( ) உ - ச - o.
(உ) ஙு - அ - o.
(ங) ஙூ - கூ - o.

(ச) ரா - யு -
(ஙு) ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்ய.

பெரியதிருமொழி உ-ப கதி சபா அ ண்டமும். சுந-

மூ. அ ண்டமு மெண்டிசையும் நிலனு
மலைநீரொடு வானெரிகால் முதலா
உண்டவ னெந்தைபிரானதிட
மொளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்ட வரிண்டைக் குழாமுடனே
விரைந்தாரிரியச் செருவில்முனிந்து
ப ண்டொருகால் வளைத்தான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே. (சு)

பதம.	உரை	பத ம.	உ ர.
அண்டமும்	அண்டங்களும்	அழ ாய	அழகிய
எ ட்டதிசையும்	எட்டுத்திக்குக்களும்	கச்சி	ாஞ்சீநகரத்தில்
நிலனும்	பூமியும் [ள	செருவில்	யுத்தத்தில்
அலை	அலையெறியாநின்றுள்	வி ர ்தாருட	வி ரத்துவந்த ர்க
நீரொ	ஸமுத்ரங்களும்	னே	ளோடு
வான்	ஆகாசமும்	விண்டவர்	சத்ருக்களு டைய
எரி	அக்நியும்	இண்ை	திரண்ட
கால்	காற்றும்	குழாம்	கூட்டமானது [
முதலா	முதலாக [வுய்	இரிய	சிதறியோடும்படி யா
உண்டவன்	அமுதுசெய்தருளின	முனிந்து	சீறி, [லே
எந்தைபிரான	என்குல ாத னுனவ	ண்டொருகால்	முன்பொரு ாலத்தி
து	னுக்கு	வளைத்தான்	வில்லைவளைத்த பல்ல
இடம்	இடமாவது,		ராஜா
ஒளி	விளங்காநின்றுள்ள	பணிந்த	பரமேச்சுர விண்ணகரமது
மாடங்கள்	மாடங்களால்	வே.	( )
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு		

வ்யா நாலாம்பாட்டு. † (அண்டமுமித்யாதி) அ ண்டமும் அஷ்டதிக்குக்களும் பூமியும், †காரணமாயும் கார்யமாயு முள்ள யடையத்திருவயிற்றிலே வைத்து நோ கினவன். (ந்தைபிரா னதிடம்) எனக்கு நகனனவனுக்கு †ஸ்வாமி. ன்குலநாத என்றபடி.

(ஒளி) ரத்ந களினுடைய ஒளியையுடைத்தான மாட கள் சூழ்ந்து தர்சநீயமான கச்சியில் (விண்ட ரிக்யாதி) செருவிலே யுத்தத்திலே விரைந்த ருண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே ாட்டு காட்டு" என்று தூசி யேறிவருகிறவர்கள் அவர்களோடே. (விண் டவரிண்டைக்குழாட் இரிய) சத்ருக்களுடைய செறிந்த குழாமா னது சிதறியோட. (முனிந்து) சீறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநா ளிலே கையில் வில்வளைத்தவன்பணிந்த. ... ... (சு)

அரு. காலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) முதற்பாட்டில், கல்லரன்'' என்று சொன்ன ஸம்ஹார்த்ருத் த ஸப்ர ாரமாக அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

'அண்டமும் இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தபா ம் (ாரணமாயுமித்யாதி) 'பிரான்'' என்றதுக்கு பலிதார்த்தம் (ஸ்வாமி) என்றது. ... ... (சு)

மூ. தாம்புடைத்தி · ன்தாள்களிற்றின்
துயர்தீர்த்தர ம் வெருவ மூ நாள்
பூம்புனல்பொய்கை புக்கானவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேம்பொழில் குன்றெயில் தென்னவனைத்
திசைப்பச் செருமேல் வியந்தன்றுசென்ற
பாம்புடைப் பல்ல ர்மே ான் பணிந்த
பரமேச்சுரவி · ரமதுமே . (நு)

பதம.	உ ர.	பத .	உரை
தாம்புடை	துளையையு டைய	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
தின்	த்ருடமான	அழகாயகச்சி	அழகியகச்சியில்
கை	துதிக்கையையும்	தேன்	தேனையுடைய
வல்	வலிய	பொழில்	சோலையையும்
தாள்	தாளையுமுடையனை	குன்று	மலைபோ ற
ளிற்றின்	பூரீ ஜேந்த்ராழ்வா	எயில்	மதிளையுமு டைய
துயர்	து த்தை [னுடைய	தென் வன்	ப ண்டியன்
தீர்த்து	போ கி	திசைப்ப	அறிவுகெம்படி
அர ம்	ளியனுனவன்	அன்று	மூன்பு
வெருவ	அஞ்சும்படியா	செருமேல்	யுத்தத்தில் [டே
மூன. ாள்	மூ பு	வியந்து	பெரிய ஆதரத்தோ
பூம்புனல்பொ	அழகிய நீர்நிறைந்த	சென்ற	வந்துகிட்டினவனுய்
ய்	மடுவிலே	பாம்புடை	ஸர்ப்பத் தக் ொடி
புக்கான னுக்	பாய்ந்தவனுக்கு		யாகவுடைய
கு		பல்லவர்மே ான்பணிந்த பரமேச்சுரவி	
இட ·	இடமாவது	ன்ன ரமதுவே.	(நு)
தடம்	தடாகங்களாலே		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தாம்புடையித்யாதி) துளையையுடைய திண்ணிய ை யையுடைத்தாய் வலிதானதாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஜலசர த்வத்தால் வந்த துக்கத்தப்போ கி. (அர மித்யாதி) † ாளியனுனவன் ஒருதடாகத் தவிஷத்தாலே தூஷிக் , அவனைஞ்சி ஓடும்படியாகத் தானதிலே போய்ப்புக் ாளையிற்று.

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான சுற்றில் சோலையையும் மலைபோலே யிருக்கிற †மதிளையுமுடைய தென்னவனுனவன் அறிவுகெடும்படியாக யுத்தத்திலே பெரிய ஆதரத்தோடே சென்று கிட்டினை. (பாம்புடை) நாகலோகத்தை வென்று ஸர்ப்பத்தத்வஜமாக எடுத்தானுச் சொல்லக்கடவது அவன்பணிக்க. (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்பு டையித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்னாரன தத்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்தநுபவித்து, அத்தால் பலித்த மூமுக்ஷுபாஸ்த்வத்த, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அநிஷ்ட நிவர்த்தநமுகேந அருளிச்செய்துகொண்டு, இதுக்குக்கீழ் ‘சுவயூரூலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்” என்றபதத்தில் தோற்றின புபுக்ஷுபாஸ்யத்வத்தை மேலெட்டாம் பாட்டளவு மநுஸந்திக்கிறராய். அதில் காளியனுக்கும் இடைச்சேரியில் கோபஜநங்களுக்கு ஜீவ ப்ரதாரபயுக்தமான அபதாத்தை யநுஸந்திகிறரென்று இங்கே ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

முனைநாள் பூம்புனல்பொய் கயானதில் - அரவ - வெருவ - புக்ர
ன்றுதல். பூம்புனல்பொய்யை யாம்படி புகாணை றுதல் சப்தார்த்தத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காளியனுனவனித்யாதி).

‘யில்” என்றதினர்த்தம் (மதில்) என்றது.... ... ... (நி)

மூ. திண்ப டக்கோ ளரிபினுருவாய்த்
திறலோனகலம் செருவி முனைநாள்
புண்படப் போழ்ந்தபிரானதிடம்
பொருபடைகள் சூழ்ந்தழகாய ச்சி
ன்குடை நீழல் செங்கோல்நடப்ப
வினைடவெல்கொடிவேல் படைமுன்னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
திண்	திண்ணிய (திருவுகிரான)	முனைநாள்	முன்காலத்திலே
		செருவில்	யுத்தத்திலே
படை	ஆயுதத்தையும்	புண்பட	புபடும்படி
கோள்	மிடுக்கையுமுடைய	போழ்ந்த	பிளந்த
அரியின்உரு	நரஸிம்ஹரூபியாய்க்	பிரானது	பகாரகனுக்கு
வாய்	கொண்டு	இடம்	இடமாவது
திறலோன்	பெருமிடுக்கனுனஹிரண்யனுடைய	பொரு	ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திரு
அகலம்	மார் வ	மாடங்கள்சூழ்ந்து அழகாய ச்சி	

வெண்குடைம வெண்கொற்றக்கு
டைநிழலின்கீழே
...கல்நட தன் ஆஜ்ஞைசெல்லு
ப்ப படி
...வல் ஜயஸூசகமான
...டக்கொடி ஸர்ப்பத்வஜத்தையும்
வேல் வேலாயுதத் தையும்
படைமுன் ஸேனை ளின்முன்
னே
...யர்த்த உயரவெடித்தவனுய்
பண்புடை அழகிய ஸ்வபாவத்
தையுடையனுன
பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுர
விண்ணகரமதுவே. (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (திண்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுட
லுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதடாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய்
பெருமிதக்கனை ஹிரண்யனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்
படி (போழ்ந்த பிரானதிடம்).

பொரு" என்று ஒப்பு †ஒன்றேறு, ன்று சேர்ந்திருக்கிற
(வெ குடையித்யாதி) †தன் ண்கொற்றக்குடை ஒன்றுமேயா
கத் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையை நாட்டிலே நடத்தும்படி மிக்க
யுடைய னென்னுதல். †விடையாதல் வி மாதல் விறலென்னுதல்.
(விடை) என்றபோது இளம்பாம் ாகிறது. (விடம்) என்ற
போது விஷத்தை என்றுய் ஸர்ப்பமென்றபடி. (விறல்) என்ற
போது மிடுக்கையுடைத்தாய் வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியை
யும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் மு பே எடுத்தவன். (பண்புடை
யித்யாதி) அழகிய ஸ்வபா த்தையுடைய. பல்லவர்கோன்பணிந்த

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தி படையித்யாதி) இனி மூன்றுபாட்டால்
விரோதிகளைப்போக்கி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்புப்
பண்ணிக் கொடுத்தமையை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) எ றத்தால் பலிதம் (ஒன்றேறுடித்யாதி). "விறல்" என்றுபாட
மாய், ராஜாவுக்கு விசேஷ மாக ஒருயோஜநை யருளிச்செய்கிறர் (தன்
வெண்கொற்றக்கு டையித்யாதி). பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு
விறல்பாடத்தில் ெ ாடிக்கு விசேஷணமாக யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறர்
(விடையித்யாதி ாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). ... ... (சு)

மு. இலகிய நீண்முடிமாவலிதன் பெரு
வேள்வியில் மாணுருவாய் முனநாள்
சலமொடு மாநிலங்கொண்டவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாய கச்சி
உலகுடை மன்ன ன் தென்னவனி
னி மா மதிள் சூழ் கருவூர் வெருவப்
பலபடைசாய வென்றுன்பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே

டதம	உரை.	பதம	உரை.
இலகிய	ஒளிவிடாநின்றுள்ள	தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி,	
கீள்	கீண்ட [டைய	கன்னி	அழிவில்லாத
மூடி	அபிஷேகத்தையு	மாமதிள்	பெரியமதிள்களாலே
மாவலிதன்	மஹாபலியின்	சூழ்	சூழப்பட்ட
பெருமேவள்வி	பெரியயாகத்திலே	கருஞூர்	கருஞூரானது
யில்	[ன்று)	ெ ..வ	அஞ்சும்படியா வும்
மாணுருவாய்	வாமநரூபியாய் (ச்செ	பலபடை	சதுரங்கஸைனையான
மூன ாள்	மூன்பொரு ால்		து
மா	பரப்புடைத்தான	சாய	மூடியும்படியாகவும்
நிலம்	பூமியை	உலகுண்ட	லோகத்துக்கி ல்லா
சலமொடு	உதகபூர்வ மாக	மன்னவன்	ராஜாவான [ம்
கொண்ட னுக்	கொண்டளந்தவனு	தென்னவனை	பாண்டியனை
கு	க்கு	வென்றுன்	வென்றவன்
இடந்தாள்	இடமாவது	பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமது	
		வே.	(க)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதி ராஜ்ய ஸூசகமான முடியையுடைய மஹாபலியு டைய யஜ்ஞவாட த்திலே இரப்பிலே தகே ாறினவடிவையுடையனுய் முன்பொரு ாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே பரப்பையுடைத்தான பூமி யைக் கக்கொண்டளந்த னுக்கு.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானே நியாதாவான பாண் ட்யனை அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலே சூழப்பட்ட ‡ கருஞூர் அஞ்சும்படியாக ஸைந்ாஸமூஹமான து சாய வென்றவன் பணிந்த.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி). (பாண்ட்யனை - வென்ற வன்) என்றந்வயம். ... ... (எ)

மூ. குடைத்திறல் மன்னவ ரொருகால்
குர ை ப் படையா மலையால் டல்
லடைத்தவ னெங்ாதபிரானதிட
மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாய கச்சி
விடைத்திறல் வில்லவனென்மெவியில்
ெ ரு ச்செருவேல் வலாகைப்பிடித்த
படைத்திறல் பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

---

§ (பா) ப்ரகாசமான. ‡ கருஞூர் - பாண்ட்யன்பட்டணம்.

பதம்.	உரை.
குட	வெண்ணெற்றக்கு டையையும்
திறல்	மிடுக்கையுமுடைய
ன்னனுய்	சக்ரவர்த்தித்திரும னுய்
ஒருகால்	ராண்பிராட்டி யைப்பிரித்தவன்
குரங்கை	வானரங்களை [று
படையா	சேனையாகக்கொ
மலையால்	மலைகளாலே [டு
டலை	ஸமுத்ரத்தை
அடைத்தவன்	அடைத்தவனுய்
எந்தபிரானது	என்குலநாதனுடைய
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு
அணி	அழகிய
மாடங்கள்குழ்ந்து அழ	காயகச்சி

பதம்.	உரை.
விடை	ருஷபம்போன்ற
திறல்	மிடுக்கையுடையனுய்
நென்மெலியில்	நென்மெலியென்கிற
	படைவீட்டையுமு
	டையனை [ஜா
வில்லவன்	வில்லவனென்னும்ரா
வெருவ	அஞ்சும்படி [மான
செரு	யுத்தத்து குப்பரி ர
வேல்	வேலாயுதத்தை
வலங்கைப்பிடி	லக்கையிலேபிடித்
த்த	தவனுய்
படை	ஆயுதங்களைத்தரிப்ப
திறல்	மிடுக்னை [தில்

பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெற்றி குடையையும் பெருமிடுக்கையுமுடைய சக்ரவர்த்திதிருமகனுய். (குரங்கைப்படையா) †பூசலென்றால் அஞ்சக்கட குரங்குகளைப் படையாகக்கொண்டு நீரிலே ஆழக்கட மலையாலே கடலையடைத்தன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு நகனுய் உபகாரனனுகுமிடம்

அழகிய மாடங்களாலேசூழப்பட்ட அழகியகச்சி. (விடையித்யாதி) ருஷபம்போலேயிருக்கிற மிடுக்கையுடைய வில்லவன், நென்மெலி என்கிற படவீட்டிலே அஞ்சயுத்தத்துக்குப் பரிகரமான வேலைக் கையிலே பிடித்த. (படைத்திறல்) ஆயுததார ணமாம்படி யுத்தையுடைய பல்லவர்கோன். ... ... (அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (குடயித்யாதி) அவதாரப்ரயோஜநமான ராவ
ண நிரஸநத்தைவிட்டு குரங்கால் கடலடைத்தத் தச்சொனதுக்குக்
ருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி). அதிலுமிது அதிகாநுஷசரித்ரமென்று ருத்து. ... ... (அ

மூ. பிறையுடைவாணுதல் பின்னைதிறத்து
மூனேயொருகால் செருவில்லுருமின்
மறையுடை மால்வினையேழடர்த்தாற்
கிடந்தான் தடம் சூழ்ந் தழ காயகச்சி

கறையுடை வாள் மற மன்னர்கெடக்
டல்போல் முழங்குங் குரல் கடுவாய்ப்
பறையுடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுர விண் கர மதுவே. (கூ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
பிறை	பிறைபோலேயாய்	இடமதான்த	ம்சுழ்ந்து அழகாயகச்சி
வாள்	ஒளியை	கறைஉடை	றையையுடைய
உ ட	உடைத்தான்	வாள்	வாளியும்
நுதல்	நெற்றியையுடைய	மறம்	மிக்கசோபத்தையுழ்
பின்னைதிறத்	துநப்பின்னைப்பிராட்டி		டையரான
	க்காக	மன்னர்	ராஜாக்கள்
முன்னைஒருகா	முன்பொருநாளிலே	கெட	கசிக்குபடி
ல்		டல்போல்	ஸமுத்ரம்போலே
செருவில்	யுத்தத்திலே [ம்	முழங்கும்	கோஷிக்கிற
உருமின்	இடிபோன்ற குரலையு	குரல்	த்வனியையும் [ய
ம ற	சாத்ரவத்தையும்	கடுவாய்	கடியவாயையுமுடை
உடை	உடைய	ப றை	வாத்யத்தை
மால்	பெரிய	உடை	உடையனான
விடைஎழு	ருஷபங்களேழையும்	பல்லவர்கோன்	பணிந்த பரமேச்சுர
அடர்த்தாற்கு	நிரசித்தவனுக்கு	விண்ணகரமதுவே.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) †பிறைபோலே யிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான நுதலையுடைய நப்பின்னைப்பி ராட்டிக்காக, முன்பொருநாளிலே யுத்தத்திலே †உருமுபோலே யாய் உருமு இடி. நெஞ்சிலே க்ருத்ரிமத்தையுடைத்தான; †மா ருய்வருமென்னவுமாம். பெரியவ்ருஷபங்களை அடர்த்தவனுக்கு.

(கறையித்யாதி) சத்ருசரீரங்களிலே தைச்சுக் கறைகழுவாதே யிருக்கிற ராளையுடையராய், பெரிய சினத்தையுடைய ராஜாக்கள் கெட கடல்போலே கோஷியாநின்றுள்ள த்வனியையுடைத்தாய், அந்தத் தினையக்கேட்டபோதே எதிரிகள் கெட்டோடும்படியான கடிய ரையையுடைய. (க) †'கன்றப்பனறகற'க" என்று திருவரை யிலே கோத்துக்கட்டின பறையோபாதியாய்த் தோற்றுகிறதா யிற்று இவர்க்கிது. ... ... (கூ)

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) புபுக்ஷுக்களான தேவர் ருக்கும் முமுக்ஷுவுக்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தநமும் த்தாலே உபாஸ்யனான

(க) கக - ஙி - சூ.

தானுபகரித்தபடியை இவ்வளவு மநுஸந்தித்து இவ்வளவன்றிக்கே நித்ய ஸூரிகளில் தலையான நீளாதேவியினுடைய அதாரமான நப்பின்னைபிராட்டியினுடைய அதாரத்தை அநுபவிக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

பிறை" என்றது - பிறைஸாதர்ம்யத்தை லக்ஷணையா சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (பிறைபோலே) என்று.(ருமுபோலேயாய்) என்றது- 'உருமி" என்றவிடத்தில் இன் சாரியையாய், இடையின் தகரம்போலேயிருக்கிற குரலையொத்ததாயிருக்குமென்கை. மாறை" மறையென்று குறைந்து கிடக்கிறதாய் சாத்ரத்தைச்சொல்லுகிற தென்றர்த்தாந்தரம் (மாருயித்யாதி).

பறைய வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கன்றவித்யாதி). ... ... ( )

மூ பார்மன்னு தொல்புகழ் பல்லவர்கோன்
பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல்
ர்மன்னுநீள்வயல் மங்கையர்தம்
தலை கலிகன்றி குன்றுதுரைத்த
சீர்மன்னு செந்தமிழ் மாலைவல்லார்
திருமாமகள்தன் னருளா லுலகில்
தேர்மன்னரா யொலி மாகடல் சூழ்
செழுநீ ருலகாண்டு திகழ்வர்களே. (க0)

திருமகை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பார்	பூமியிலே	கலிகன்றி	ஆழ்வார் [யாதப்டி
மன்னு	நிலைநின்ற	குன்றுது	லக்ஷணங்கள் குறை
தொல்	பழயதான	-- ரத்த	அருளிச்செய்த தாய்
புகழ்	புகழையுடைய	சீர்	பகவத்குணங்கள்
பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா	மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற
பணிந்த	ஆஸ்ரயித்த	செம்	அழகிய
ரமேச்சுரவி	பரமேஸ்வரவிண்ண	தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடையை
ண்ணகர்மே	கரம்விஷயமாக	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்அதிக
ல்			ரிக்கவல்லர்கள்
கார்	கறுப்பு	திருமாமன்த	பெரியபிராட்டியாரு
மன்னு	பொருந்திய	ன்	டைய
நீள்	பெரிய	அருளால்	கடாக்ஷத்தாலே
வயல்	வயலையுடைய	உலகில்	லோகத்திலே
மங்கையர்தம்	திருமங்கைக்கு	தேர்	மஹாரதரான
தலை ன்	ராஜாவான	மன்னராய்	ராஜாக்களாய்

ஒலி	சப்திக்கிற	நீர்	நீரையுடைய
மாகடல்	பெரியஸமுத்ரத்தால்	உலகு	பூமியை
சூழ்	சூழப்பட்டு	ஆண்டு	பரிபாலநம்பண்ணி
செழு	அழகிய	திழ்வர்ள்	விளங்குவர்கள். (0)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவின்னகர்மேல். (காரித்யாதி) †சிஹனெகொண்டவயலே யுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. மூக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே. (க) கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கை என்னக்கடவதிறே. (குன்றுதித்யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்கள் ஒன்றுங்குறையாதபடி அருளிச்செய்த பகவத்குங்கள் நெருங்கத்தொடுத்த செவ்வியதமிழ்த்தொடை வல்லார். பெரியபிராட்டியாருடைய கடாக்ஷத்தாலே லோத்திலே மஹாராதராய்க் கடல்சூழ்ந்த பூமியையடைய ஆண்டு. (திகழ்வர்களே)உஜ்ஜ்வலராவர்கள். †இந்த ஐஸ்வர்யமடைய †மலடாய்ப் போகாமே இவரைப்போலே பாகவதசேஷமாக்கப் பெறுவர்.

ஆக இத்திருமொழியால் ஸர்வேஸ்வர விரும்பும் நிலமாகையாலே இத்தேசம் ஆராயணீய மென்றும் அதுதான் ஸ்ரீ ஸமாராயணீய மென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று அதாகிறது சமதமாத்யுபேதர்க்கிறே ஆஸ்ரயணத்திலதிகார முள்ளது; அவையில்லாதவனும் (ஸ்ரீ) தாந்தனையாராயிக்கும் படியான தேசமிறே. (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) "கார் என்று தொடங்கி நீர்த்தாரண்டே றுகிற தசாவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (சிஹனெகொண்டவித்யாதி). சிஹன்விளாகு-செழுத்திருக்கை. "செழுநீர் என்று ஒளற்றுநீர்ச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமென்றருளிச்செய்கிறார் (பூமியை) என்று ஒளஜ்ஜ்வல்யந்தன்னை விவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி). (மலடாய்) - ஸ்வபோக மாத்ரத்துக்குடலாய். ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமபத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க க0 - க - க -

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உமபத்து கo ம் திருமொழி மஞ்சாடு ப்ரவேசம.

(*)

வ்யா. ( )† யுத்தேனாப்யுபலாயனம்-யுத்தேசாப்யபலாயநம்" ற றும் (உ) ' ஈஶ்வரபா வஶ்ச ஈஶ்வரபா ஶ்ச" என்றும் சொல்லும்படி யான†வனுங்கூட ஆஶ்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தார். †ஸ்வவர் த் துக்கும் ஸ்வாஶ்ரமத்துக்கும் உசிதமான ர்மங்களை பலா (ஶ்ல) பிஸந்தாஹிதமா பக த்ஸமாராதந புத்யா அநுஷ்டித்து சமத மாத்யுபேதராயிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர்க்கு ஆஶ்ரயணீயனாய் கொ டு பிராட்டிமாரும் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலே ந்துநின்றான், அவை ஒன்றுமில்லாத நா அ னை அங்கே க டு அநுபவி கப் பெற்றேனென்கிறார். ... ... *

அரு. மஞ்சாடு ப்ரவேசம் - ருத்த ர்த்திஷ்ய மாணார்த்த தந பூர்வகம் ஸ கதியருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேசேத்யாதி). 'யுத்தேசாப்யுபலாயனம் -யுத்தே சாப்யபலாயநம்" எ றது-க்ஷத்ரியதர்மமேயாகிலும், (உ.)' தெ னன் கொண் டாடும் தென்திருமா விருஞ்சோலை" என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்தில் ப்ரவணனை தென்னவனை வெல்லுகையாலே மே வலமபிமாந கார்யமென்ற தோற்றுகையால் ஸாத்விகதர்மம றெ று கருத்து. 'ஈஶ்வரபாவஶ்ச. எ றது-"ஈஶ்வரோஹம்" எ கிற அபிப்ராயமுன்டென்கை. (அவனுங்கூட) என்கையாலே தாமங்கே டநுபவித்தது ஆஶ்சர்ய மன்றென்று கருத்து. சமதமாத்யுபேதர் ஆஶ்ரயி கும் திருக்கோவலூரில் நா கண்டநுபவிக்கப் பெற்றது ஆஶ்சர்யமென்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வ ர் த்து கு மித்யாதி). ... ... *

மூ. மஞ்சாடு ரையேழும் கடல்களேழும்
வான மும் ம மும் மற்று மெல்லாம்
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோ
ரிளந்தளிரில் க ளார்ந்த வீ ன்றன்னைத்
தஞ்சாநீர் வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூய நான்மறையாளர் சோமுச்செய்யச்
செஞ்சாலி வினை வயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே . (க)

(உ) நா - ( ) (க) பெரி - திரு - மொ - உ - ள.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு	மேக	சுரக்கும்	பெருகாநின்றுள்ள
ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற [ளும்	பெண்ணைத்தெ	பெண்ணையாற்றுத்
வரையேழும்	ஸப்த குலபர்வதங்க	ன்பால்	தென்கரையிலே
கடல் ஏழும்	ஸப்தஸமுத்ரங்களும்	தாய	அநந்யப்ரயோஜநரா
வானகமும்	ஸ்வர்க்காதிலோ ங்க		ய்
மண்ணகமும்	பூமியும் [ளும்	நான்மறையாள	நான்குவேதத்துக்கும்
மற்றும்	மற்றுமுண்டான	ர்	நிர்வாஹகரானவர்
எல்லா	எல்லாப்பதார்த்தங்க		கள்
எஞ்சாமல்	நசியாமல் [ளும்	சோமு	ஸோமயாகங்களை
வயிறு	திருவயிற்றிலே	செய்ய	பண்ண (அத்தாலே)
அடங்கி	எடுத்துவைத்து	செஞ்சாலி	செந்நெல்
ஓர்	ஒப்பற்ற	விளை	விளையாநிற்கிற
ஆலி	ஆலிலையின்	வயலுள்	வயலிலே
இளந்தளிரின் மேல்	இளந்தளிரிலே [டருளின	திகழ்ந்து	அழகியதா
கண்வளர்ந்த	யோகநித்ரை கொண்ட	தோன்றும்	தோன்றுகிற
நாரணன்னை	ஆபத்ஸகாயனஸர்வே	திருக்கோவலூர்	திருக்கோவலூரிலே
	ச்வரனை	தானுண்டேன்	நான்காணப்பெற்றே
துஞ்சா	மாராதே		ன். ( )
ளெம்நீர்	ஸம்ருத்தமானஜலம்		

வ்யா. முதற்பாட்டு †ஆபத்ஸகன் என்கிறது. (மஞ்சாடித்யாதி) †மேங்கள் ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்போலேயிருக்கிற மலைகளேழும் இதுக்கடைய அகழ்போலே சூழ்ந்து கொடுநிற்கிற கடல்களேழும் இவற்றுக்கடைய அவகாசப்ரதாநம்பண்ணுகிற ஆகாசமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான பூமியும் இற்றுக்குட்பட்ட அநுக்தமான ஸர்வபதார்த்தங்களும். (எஞ்சாமல்) இ சுருங்கி அழிந்துபோகாதபடியாகத் திருவயிற்றிலேயெடுத்துவைத்து †ப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவுமறியாதே ஓராலின்மேலே அதுதன்னிலும் ஒருபவணை இளந்தளிரிலே யோகநித்ரை கொடருளின †ஆதாராதேயபாவம் தன்புத்யதிநமாம்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை. (க) †' ஆலன்று மேவலை நீருள்ளதோ" †என்கிறபடியே

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வளவு மாராதே யிருப்பதாய் பொன்முத்து மாணிக்கங்களை யடையக் கொழித்து §நறடாகின்றுள்ளெ"ணைத் தென்கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராநஸ் ஸோமயாகங்களைப்பண்ண. (செஞ்சாலியித்யாதி) அவர்கள் (ஸோ) பலாபிஸந்திரஹிதமாகச்செய்தாலும் கிழக்கு நோக்கிப் போ

(க) க - திரு - எo.

§ (டா) நாசிற்கிறை.

மலனுக்கங்கொரு தேசப்ராப்தியும், மேற்குநோக்கிப்போம னுக்கு அங்கேயொரு தேசப்ராப்தியும் தவிராதாப்போலே செய்த ற்றுக்கு பகவதபிப்ராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராதிறே ஆ க் யாலே த்ருஷ்டபலங்கள் ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று செஞ்சாலியுண்டு செந்நெல் அதுவிளைகிற வயலிலே தி ழ்ந்து தோன்றுகின்றுள்ள திருக்கோவலூரிலே நான் கா ப்பெற்றே னெ கிறேன். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (மஞ்சாழித்யாதி) பூர் ார்த்சத்துக்குத் தொகுத்த பாவம் (ஆபத்ஸ னித்யாதி). வரையேழும்' இத்யாதிகளில் சகாரங் ள் உக்த ஸமுச்சய களன்றிக்கே ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி அவ்வ ற்றுக்குள்ள ஏற்ற . ஸ யருளிச்செய்கிறேர் (மேகங் னித்யாதி). ஈஶ்வர என்றுதே "தன்னை' ன்றத்தா தே ற்றின தாஸனதன் ம சைசவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறேர் (ப்ரளயத்து கஞ்சவு மறியாதே) என்று. ரைதுடக்கமான சேரு தர பதார்த்தங் ஸ அதிகோமளமான தன்வயிற்றில் வத்ததும் த னிலு மிள தளிரில் தாண் ண் வளர்ந்ததும் பபந் மாஸ க்கு ஹேது வீரஸைக யெ று வ்வக்ஷித்தருளிச் செய்கிறேர் (ஆதாரேத்யாதி). இவற்றுக்குத் தன் திருமேனி ஆதாரமாகையும் த திருமேனிக்கு ஆலில ஆதாரமாஸ யும் இ ஆதேயமா கயும், தன்ஸங் ல்பாதீந மெ றுகருத்து. அப்படி அவன் புத்யதீ மாயிருக்குமோ ன்னவருளிச்செய்கிறேர் (ஆலன்றித்யாதி). (என் கிறபடியே) இரு கும் எ று சேஷம், ... (க)

மூ. கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சாந்தம் தூபம்
தீப கொண்டமரர் தொழப் ப ங்கொள் பாம்பில்
சந்தணி மென்முலை மலராள் தாணிமங்கை
தாமிரு ரடி ருமிம்தன் மயாஸ
தனைசெய் திசையேழாறங்கமைந்து
ளர்தே வி நான்மறைகள் மூன்று தியும்
சிந்தனைசெய் திருபொழுது மொன்றுஞ்செல்வத்
திருக்கோ லூரதனுள் கண்டேன் நாஸன, (உ)

பதம.	உரை.	ட தம.	உரை.
கொ துஅலர்ந்	கொத்துக்கி ாத்தா க	தூபம்	தூபத்தையும்
த	அலராநின்றுள்ள	தீபம்	தீபத்தையும் [டு
நறு	பரிமளத்தையு டைய	ண்டு	யிலேந்திக்கொண்
துழாய்	திருத்துழாய்மாலே	அமரர்	பிரமன்முதல ேனோர்
	யையும்	தொழ	ஆஸ்ரயிக்கும்படி [ய
சாந்தம்	கந்தத்தையும்	ப ம்கொள்	பரந்தபடத்தையுடை

பாம்பி	திருவனந்தாழ்வா ன் மேலே	எழுஇ ச	ஸப்தஸ்வர. கணயும்
சந்து	சந்தநத்தாலே	ஆறுஅ. கம்	ஆறுஅ களையும்
அணி	அலங்கரிக் ப்பட்ட	ஐந்துவளர்வேள் வி	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ க ளையு
மெல்	ம்ருதுவான	மூ றுதியும்	மூன்றுஅக்நி ஸ்யும் கொண்டு
முலை	முலையையு டையளாய்		
மலராள்	தாமரைப்பூவில்பிறந் தபெரியபிரா ட்டி யரும்	வ தனைசெய்து நால்ம ற ன்	அவனையாஸ்ரயித்து நான்குவேதங்களைக் கொண்டு
தர்ணிமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிரா ட்டியு ாகிற	இருபொழுதும் சிந்தனைசெய்து	இரவும்பகலும் அநுஸந்தித்து
இருவர்தா	இருவரும்	ஒன்றும்	ஆஸ்ரயி கிற
அடி.	திருவடிகளை	செல்வம்	ஸம்பத்தையுடைய
ருடும்	திருக்ை யாலே ஸபர் சிக் விரு கிற	திருக்கோவலூரதனுள்நான் ண் டேன்.	
தன் மயாஜன	ஸ்வபாவத்தையுை டை யஸர்வேஸ்வரனை,		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தலர்ந்த வித்யாதி) கொந்தலராகின்றுள்ள செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையையும் கந்த தூப தீபங்களையும்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிகள் †இக்கரையிலேகின்று ஆஸ்ரயியாகிற்பர்களாயிற்று. (பணமித்யாதி) தன்னேட்டை ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமாகாகின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான் மேலே. போகயோக்யமாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருமாகிற இருவரும். ஆஸ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுண்டைய குற்றமில்லாணமை எத்தவாரும் குற்றங்காணமைக்கு உாத்தாயிருப்பாருமாயிற்று. (அடிவருடம்) ஸர்வஜ்ஞனுகையாலே அவனறியப்புக்காலும் தங்களுடைய திருக்கை ஸ்பர்சத்தாலே அ ன்மயங்கி உறங்கும்படி பண்ணு ர்களாயிற்று.

(ந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணமராய், †ஏழிசையாலும், ஆறங்கங்களாலும் பஞ்ச†மஹாயஜ்ஞங்களாலும் மூன்றக்கினளாலும், வ்தனைசெய்து அவனை ஆஸ்ரயித்து. நான்மறைகளைக்கொ ண்டு. (சிந்தனைசெய்து) (க) ஆத்மேத்யேவதுக்ருஹ்ணீயாத் - ஆத்மேத்யே துக்ருஹ்ணீயாத்" (உ) ஆத்மேதிதூபகச்சந்திக்ராஹயந்திச" என்கிறபடியே அவனை ப்ரகாரியாகவும் தங்களை ப்ரகாரமாகவும், காலங்கள்தோறும் ஒருபடிப்ப அநுஸந்தித்துச் செல்லுகிற அந்தப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாருதே செல்லுமாயிற்று.

(க) டங்கபாஷ்பம் (உ) ஃா.மீ-ஸூ-

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தித்யாதி) ப்ரளய காலத்தில் ஆபத் ஸ ஹாய் ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடி ய யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில் இதில், ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூ குரல்டே ட்கத் திருப்பாற் கடலிலே கண் ளர்ந்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலராநின்றுள்ள - கொத்துக் ெ ாத்தாக அலராநின்றுள்ள. (இக் கரையிலே) - திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. "அமரர்" என்றது-நித்யஸூரிகளாக நஞ்சீயர்படி. சந்தணிமென்முலை மலராள்' என்றதுக்கு, 'சந்தநமணியப்பட்ட ம்ருது ான முலையையுடைய அலர்மேல் ம ை' என்று நஞ்சீயர்படியில் சப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது.

(எழிசையாலும்)-ஸப்தஸ்வரத்தாலும். "வளர்' என்றதினர்த்தம் (மஹா) என்றது. (ப்ராஹ்மி) என்றது - ப்ரஹ்மஸம்பந்திநியா லக்ஷ்மியென்கை அதாவது - பகவதுபாஸநரூப ஸம்பத் தென்ன . ... ( )

மூ. கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக் குழா கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலிவாளெயிற்றுக் கொண்டடற்கெள்கி
அழுந்திய மாகளிற்றினுக் கன்றுழி பேந்தி
யந்தர மேவரத்தோன்றி யருள்செய்தானை
எழுந்த மலர் கருநீல மிருந்தில் காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்டச்
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூராதனுள் க டே நானே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
கொழுந்து	தளிர்களையும்	அன்று	ஆதிமூலமேயென்று
அலரும்	விகஸி ிற [ய		கூப்பிட்ட அக்கா
மலர்	புஷ்பங்களையுமுடை		லத்தில்
சோலைக்குழா	சோலைசூழ்ந்திருந்து	ஆழி	திருவாழி ய [ண்டு
கொள்	ள்ள	ஏந்தி	ை யிலேந்தி கை
பொய்கை	தடாகத்திலே [தலை	அந்தரம்	ஆகாச
கோள்முதலை	மிடுக்கை யுடைய மு	எவர	வெளியடையும்படி
வாள்	வாள்போன்ற	தோன்றி	தோற்றி
எயிறு	பற்களினால்	அருள்செய்தா	(அவ்வானைக்கு) க்ரு
கொண்டடற்கு	க்ரஹித்ததற்கு	னை	பைபண்ணினவனை
எள்கி	மெலிந்து	எழுந்த	நீரிலுண்டான
அழுந்திய	(மடுவிலே) முழுகின	கருநீலமலர்	கருநெய்தற்பூ
, களிற்றினுக்	மதித்த ஜேந்த்ராழ்	இருந்தில்	கரியை
கு	ானுக்காக	காட்ட	காட்டவும்

இரும்பு னை பெரியபுன்னைமர கள் (மொட்டாலே) | செழுநீர் தட மலம் தீவினை போல் காட்டும் | நீர்ச்செழிப்பையுடை தடாக களிலே [ய தாமரைகள் விளக்குப்போலே தோறுகிற
முத்துக் ாட்ட வும் முத்து களைக் ாட்ட மலர்ந்து
அரும்பி பகும்பொ ட்ட ணைக்கா ட்டவும் [திருக்கோவலூரதனுள் நான் ண்டே ன். (ந)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்தையும் அலருகிற மலரையுமுடைய சோலைசூழ்ந்த பொய்கையிலே. (கோள் முதலை) ம்முத்யுபோலே †இத்தையடைய முடி கவந்த முதலை ர்போலே யிருக்கிற எயிற்றாலே இத்தைக்ரஹித்ததா பிற்று. அதுக்கு (எள்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி) வாயிலே அகப்பட்ட நீர்புகும்படி யழுந்தின மத்தக த்து ாக. (அன்று) தன்மிடுக்கற்ற அன்று. (ஆழியேந்தி) ; யில் திருவாழியையும்விட அறியாதே ஆகாசாவகாசத்தை இடமடைத்துக்கொ டு தோற்றி. (அருள்செய்தானை). ஏவர வெளியடைய. †அதினுடைய புண்ணை றும்படியாகத் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்துத் திருப்பரியட்டத் தலையாலே ஒற்றிப்பண்ணின சிசிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரை யுடைத்தா கறுத்த நீலமானது. (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட பெரியபுன்னைகளானனை மொட்டாலும் அலர்ந்த பூவாலுமாகப் பொன்னையும் முத்தையுங் காட்ட. மிக்கஜலத்தை யுடைத்தான தடாகங்களில் தாமரைகளானனை, தீபிகை காக்காட்டாநிற்குமா பிற்று ஆக கரியும் முத்தும் நெருப்பும் பொன்னுமாய்ப் †பொற்களரிபோலேயாயிற்று வயலடைய விருப்பது. ... ... (ந)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானைத் தைப்போக்கினனென்று ஆநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(இத்தையடைய) என்றது காலத்தண்டித்து கொண்டு போனையன்றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி. அருள்செய்த ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதினுடையவித்யாதி).

§(பொற் களரி) - ‡கண்வட்டஸ்தலம். ... ... (ந)

---

§ பொற்களரி - பொன்பணிசெய்கிறவிடம்.

‡ கண்வட்டஸ்தலம் - டங்கசாலை.

ழ. தாங்கரும்போர் மாலி படடப் பறை யூர்ந்து
தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மையாலின்
ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்க்ட் காரமுதமாணன்றன்னைக்
கோங்கரும்பு சுரபுன்னைக் குரவார்சோலைக்
குழாவிரிவண்டி சபாடும் பாடல்கேட்டுத்
திங்கரும்பு ளருங் ழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூராதனுள்க டேன்நானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
தாங்குஅரும்	ஒருவராலும் தாக வொண்ணாதபடி	அமுதமாணன்ற அம்ருதம் போலே ன்னை	போக்யனானவனை
போர்	யுத்தம்பண்ணும்	தோங்குஅரும்பு	தாகம்பூக்கும்
மாலி	மாலி (துடக்கமான ராக்ஷஸர்கள்)	சுரபுன்னை	ஸுரபுன்னை
பட	முடியும்படி	குரவு	குரவு ளும்
பற வ	பெரியதிருவடியை	ஆர்	செறிந்த
ஊர்ந்து	நடத்தி [ய	சோலை	பொழில்களிலே
தராதலத்தோர்	பூமியிலுள்ளாரு ட	ரீ	ரேக ளையு ய
குறை	குறைகளை	வண்டு	ண்டு ளின்
முடித்த	போக்கின [யனுய்,	குழாம்	ஸமூஹமானது (மது பாநமத்தமாய்க் கொண்டு)
தன்மையாலின	ஸ்வபாவத்தையுடை	இசைபாடும்	இசைபாடுகிற
ஆங்கு	விரோதியைப்போக் ந்ன ஸமயத்திலே	பாடல்கேட்டு	பாட்டை ட்டு
கண்ணீர்	கண்ணைநீர்	தீம் ரும்பு	இனிய ருபுகள்
அரும்பி	உண்டாய்	கண்வளரும்	ஒருகண்ணறிவளருகிற
சோர்ந்து	பெருகி	கழனி	கழனிகளால்
அன்புகூரும்	அன்புமிக்	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
அடியர் ட்கு	சேஷபூதர்க்கு	திருக்ோவலூராதனுள் நான்க டே	
ஆர்	பரிபூர்ணமான		(சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) †பழம்புற்று பாம் பறுதாப்போலே ராவணனுக்கு முன்பு மாலி யுள்ளிட்ட தூர்க்கம் மாருதேயாயிற்று லகையிருப்பது அவர்களைநிரஸித்தபடி. †ஒருவ ரால் தாங்க அரிதாம்படி யுத்தத்தில் வ்யாபாரத்தையுடைய மாலி பம்பம்படியாகப் பெரிய திரு டியை நடத்தி. (தராதலம்) அரை க்ஷணம் பின்னையும் மாலியிருந்தாலுகில் கத்தடைய அழியுமா யிற்று (ஆங்கித்யாதி) †ஸ் விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே கண்ண நீரரும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டுச்சோர ப்ரேமபரவசராயிருக்கும் சேஷபூதர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனை.

(கோங்கித்யாதி) கோங்கம்பூக்களும் ஸுரபுன்னைகளும் †குரவுளும் மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்ட வண்டுகளானை மதுபாநமத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு அத்தாலே கீர்பாய்ந்தாற்போலேயிருக்கிற இனிய கரும்பானது ஒரு†கண்டே றிராகிற்குமாயிற்று. (சு)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழுவைன்று ஆனைக்கு தவினவளவன்றிக்கே, புவியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்படி மாவலியையென்ற ஆபத்ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறுரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மாலி அத்தனை விரோதியோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (பழம்புற்றித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (ஒருவராலித்யாதி). ஆ'கு' விரோதி நிரஸநஸமயத்திலேயென்றுய் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (ஸ விஷயத்திலித்யாதி).

(குரவுகள்) - வ்ருக்ஷவிசேஷங்கள். (கண்ணேறிவருகை) ஒருகணுவானது எறிவருமென்கை. ... ... (சு)

மூ கறை ளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றிருல் மடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்று ளரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்த கையோடட துணித்த பெம்மான்றன்னை
ம றவளரப் புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையனை ந்த பொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டே நானே. (நி)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
றவளர்	மிக்க றை யயு ட	வாள்	வாளை ஆயுதமாகவு
வேல்	வேலையுடையரான[ய		டயரான
கரன்முதலா	கரன்துடக்கமான	அரக்ர்சேனை	ராக்ஷஸஸைநய
ந்தன்வாலி	கபந்தன் வாலி என்	யெல்லாம்	யெல்லா
	கிறவிவர்கள்	பெரும்தண	அவரவர்கள் ஸ்வாமி
கணை ஒன்றிரு	ரம்பாலே	யோடுடன்	யாரான ரா
ல்			மேடுகூட
மடிய	முடியும்படி	துணித்த	அறுத்துப்பொகட்ட
இலங்கைதன்	லங்கையில்	பெம்மான்ற	ஸர்வேச்வரனை,
னுள்		ன்னை	
பிறை	பிறைபோலேவளைந்த	மாடந்தோறும்	க்ருஹங்கள்தோறும்
எயிறு	எயிற்றையுடையராய்	மறை	வேதகோஷமானது

வளர மிக்கு ரவும்
புகழ் கீர்த்தி
வளர வளரவும்
மண்டபம் மண்டபங்களிலும்
ஒண்டு ரைக்கிட்டின
ஒளியனைத்தும் சாவடிகளிலும்
வார ஓத ஓதினவிடத் தவுரு
க்சொல்லவும்

திற நீரரணை
அணைந்த அணைந்திரு கிற
பொழில் சோலையிலே
அணை படிந்த
தென்றல் தென்றல்காற்றினது
வீசும் பரிமளத்தைதவ சுகிற
திருக்கோவலூரதனுள் ான் கண்டே
ன். (ங)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கறையீத்யாதி) பரஹிம்ஸையில் த்வரையாலும் எப்போதுமொக் சத்ருநிரஸநம் ப ணுனை யாலும் கறைகழுவுனை க்கு அ ாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்க றையை யுடைத்தாயிருக்கிற வேலையுடைய ரன்துடக்கமாக கபந் தன் வாலி என்கிற இவர்கள் †கரன் விராதன் இ ர்கள்வந்து தோற்றுகிறபோது ஸிம்ஹங்கள் புலி ள் இ ற்றைச் சூலத்திலே ோத்துக்கொண்டு ந்திறே தோற்றுவது. (கணையொன்றினல்மடி-ய) ை க்கெட்டிற்றிலூர் அம்பாலே முடித்தானிறே. †தலைக்கா லிருந்த வர் ள் பட்ட†திது. (இல கயித்யாதி) இலங்கையில் பிறை போலே யிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய் ஸாயுதருமாயிரு கிற ாசஷஸலைகளெல்லாம். (பெருந்தை யித்யாதி) ‘பெருந்தகை” என்றது பெரியோன் என்றபடி. பெருந்தகை கிர் ாஹகன் ராஜனிறே. இவர்களுக்கடைப ப்ரபுவாய் அஞ்சிறைன்பு லி. மாய் அநீதிசெய்த பையல் ருக்குப்புக்கொதுங்குகை கு கிழலா யிருக்கிற†ரா ரோடுகூட அழியச்செய்த ஸ் ாமிதன்னை உ ட யவனிறே சேஷத்ரத்தில் கலைபிடுங்கு ர.

* ராவணவதாநந்தரத்தில் ீத டகார யத்தில் †அத்யயகா †நு ாகங்கள் மாறுதாப்போலேயாயிற்று அவன்பட்டபின்பு திரு கோவலூரும். (மாட ந்தோறும்) க்ருஹ கள்தோறும் வேதகோஷ மானது மிக்கு ர அந்த தேகோஷத்தினுடைய அவிச்சேதத்தால் வந்த கீர்த்தி மிக்குவர. இதுவாயிற்று க்ருஹங்களிருக்கும்படி. ம டபங்கள் (ஒண்டொளி) அழகியதோளி. தோளி’ எ கிறத் தக்குறைத்து தொளியாய் ப்ரதோளி எ றபடி. மண்டப களி லும் நாற்சந்திகளிலும் †வட்டக்கிடை ஓதாநிற்பர் ள். (சிறையித் யாதி) † ாவல்பட்டிருக்கும்படி. காற்றுப்புகுதல் (க) †*காற்றில்

(க) பெரு - திரு - உ - கo -

கடியவன்புகுதல் செய்யுமித்தனை. ளரரணை அகலை அணைந்திருந் துள்ள சோலையிலேபுக்கு அணைந்ததெ றலானது அந்நீர்நிலத்தில் திவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டு ந்து இவ்வோ இ களில் அத்தியயநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய ஸ்ரமமாறுப்படி சிசிரோபசாரம்பண்ணுமா பிற்று. †ஒளி †ஒழுங்கை. † ளரருகணைந் திருக்கை என்னுதல். †நீர்ச்சி ற ... ... (நு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (றையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இலங்கையில் மாலி யவென்றபடி யநுஸந்தித்தார்; இப்பாட்டில் இலங்கையில் துர்வர்க் கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்கநிழ ாய், தலைபத்துப் படைத்தானை வென்ற ஆபத் ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (கரணித்யாதி). விராதனை இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமாள் அவனையும் வெல்லுகையால் அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்கா வலித்யாதி). (இது) என்றவநந்தரம், முதலாளிபட்டபடி யருளிச்செய்கிறார் என்று சேஷம். வாக்யார்த்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கித் யாதி). ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி). (அத் தியயநம்) சொல்லுகை. (அநுவாகம்) - அநூக்தியாய் உருச்சொல்லுகை. (வட்டக்கிடை) ஒதினவிடத்தைச்செ ல்லு க. "வாரமோத" என்றதுக்கு "பரீக்ஷசொல்ல' என்று ஞ்சீயர்படி. 'சிறை என்றதினர்த்தம் (காவல்) என்றது. காவல்பட்டிருந்ததா ல் மேல் "தென்றல்வீசும்' என்றபடி யெங் ஙனே? அவ்வூருக்குக் காற்றடி கப்போமோவென்ன ரஸோக்திமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (ாற்றித்யாதி). *காற்றில் கடியனையோடியகம்புகும் ஆயனுக்கும் அங்குள்ளார்க்கு சிசிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதி கூலர் கு துஷ்ப்ரவேசத் ம்ஸித்தமென்று கருத்து. "ஒண்தொளி" என்று பதவிபாகம்செய்து ப்ரதோளி; அதனல் சந்தியாக்கிக் கீழருளிச்செய்து, "ஒண்டு ஒளி' என்று பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரமருளிச்செ ய்கிறார் (ஒளியித்யாதி). (ஒழுங்கை) சாவடி, ஒண்டுக்கர்த்தம் (ஊரித்யாதி). ஊரைக்கிட்டினசாவடிகளிலு வாரமோதவென்றபடி. கீழே 'சிறை என்ற பதத்தாலே அகலைழச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீர்ச்சிறை) என்று. ஜலதுர்க்கமென்று கருத்து. ... ... (நு)

ழ். -உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியால்சென்றங்
குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை

நிவ

(க) றியார்ந்த மலர்மகள்நாமம் ணை யோடு
வியன்கலை யெ ·டோ ணிணுள் விளங்குசெல் ச்
செறியார்ந்தமணிமாடம் தி ழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கே ா லூரதனுள் கண்டேன்நானே. (கூ)

பதம	உ ரை.
றி ஆர்ந்த நறு ெ ·னெய் ளியால்	உறியிலே சேமித்துவை த்த செவ்விமாறுத வெண்ணெ ய (ஸ்மிதம்பண் ணும் போது திருமுகத் தில்புறப் படும்) ஒளியாலே
அ ·குசென்று உண்டானை ஆய்ச்சி ·டு உரலோடு ஆர்க்க தறிஆர்ந்த	அ ·கேகிட்டி அமுதுசெய்தவனை யசோ தப்பிராட்டி களவே டே ண்டு உரலோடே சட்ட கம்பத்திலேசேர்த்து க்கட்டப்பட்ட
கரும் ளிறுபோ ல கின்று தடம் ண்கள் பனிமல்கும்	கறுத்த ஆனைபோலே கட்டுண்டிருந்து பெரியதிருக்கண்கள் ர்அரும்பும்படியான

பதம.	உ ரை.
தன்மையானை	ஸ் பாவத் தயுடை யவனை
வெறிஆர்ந்த மலர்ம ள்	பரிமளத் தயுடைய தாம ரப்பூவில்பிறந் த பெரியபிராட்டி யாரோடும்
நாமங்கையோ டு	ஸரஸ்வதியோடும்
வியன் கலை	விஸ்ம நீயமான லே ய ராஹ மா உ டயளாய் ட்டுத்தோள் ஸுயு டய தர்க் க யோடும்
எண்டோளிணை ள்	
விளங்கு செல் ம்	விளங்குகிற செல் த்தையும்
செறிஆர்ந்த மணிமாடம்	மி வும்செறிந்த [ள் ரத்நமயமானமாட
திகழ்ந்து தோன்றும்	உஜ்ஜ்வலமாய் தோற்றுகிற ஜப்ர் ய த் தயுமுடைய

திருக்கோவலூரதனுள் நான் ண்டே ன். (கூ*)

வ்யா. ஆரும்பாட்டி. (உறியித்யாதி) உறியிலே த்தச் சிக் கெனக் கள்ளக்கயிறுமுருவி சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்வி மாறுத வெண்ணெயை †கடைகிறபோதேதுடங்கி இதுகொடுபோய் சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாகிற்குமாயிற்று. (ஒலியால்சென்றங் குண்டானை) † ள ாலே யன்றியே· ( ) நாளிள·திங் ள்" இத்யா திப்படியே. † மநுஷ்யரால் அபஹ்ருதமாயிற்றென்றல்ல இதுதெய் ·கொண்டது" எ ·னும்படியா ாயிற்று அமுது செய்தது. (·டு)†அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தன·கு தார மாய் அது பெறுதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாபோலே அவன் ·யா

(க) தி - ாய் - கூ - அ - கூ.

பாரம் தங்களுக்கு ப்ராணகரமாயிருக்கும்படியாலே அத்தைத் தேடாநிற்பர்களிறே இ ர்கள் ஆகையாலே ெ ா டியோடே பிடித்துக்கொண்டு.(ஆய்ச்சி)†பரிவுை யாகையாலே §†விழுக் ாடு அறியாமையாலே. (உரலோடார்க்க) இ ன ப்பட்டபோதா ஓன் றைத்தேடிப்போகில் இ ன்தப்புமென்று ஸங்கிதமாய்க்கிடந்த தொரு உரலுக்காலாலேவரஉருட்டி அத்தோடு அநுபந்திக்க (தறியி த்யாதி) மதித்து ூரிலே ழுலையடியே உழற்றிக்ெ ா டு திரிகிற ஆனையானது யாத்ருச்சிகமாகப் பிடிபட்டு ஒரு ம்பத்திலே சேர்த் துக் டு டு கிற்குமாபோலே தான் டபடி திரிந்த ட்டு டு ண்ணில் பரப்படையப் பரப்புமாறும்படி ண்ணீர் மல்கி ப்ரதிக்ரியையற்று நி றவனை.(தன்மையானை) மேன்மை இடுகி ப்பு; இதுவேயாயிற்று இ னுக்கு ஸ்வபாவம். (க) ''யதிஶக்ஞோஷி யதிசக் நோஷி''என்ருளினிறே.(கருங்களிறேபோல)†தன்னையுணராதே கின்ற கிலே. † ப்ரதிகூலரான தூர்யோதநாதிகள் ட்டின கட்டாகிலிறே அவிழ்த்துக்கொண்டுபோகவல்லது. அநுகூலர் கட்டினால் அவிழ் த்துக்கொடு போ மாட்டானிறே.

(ெ றியார்ந்த மலர்மகள்) இவ் ானைதன்னை † உணரா உழற் ூமை நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது †தன் ஸ்ங்கியாலே பிறர் குற்றம் நெஞ்சில்படாதபடி துவக்குமாயிற்று. ஆ ரயிப்பார்க்குப் புருஷகாரபூ தயான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்ம ருடைய நாவிலே கிற்கக் ட ளாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷபூதை யான ஸரஸ் தி;அவள் †விளரீராம்படி ஏத்துகைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலை) விஸ்மயநீயமான கலையை வாஹநமாக உடையளாய் எட்டுத்தோளையுடைய தர்க்கை †அவளாயிற்று அவ்வூருக்குக்கா வல். ' பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்துப்போனேம்'' என்னுமவ் விழவுதீர அவளுர்ந்து நோக்குகிற தேசமாயிற்று. (செறியித் யாதி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்நமயமான மாடங்கள் உஜ் வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே கா ப்பெற்றேன். (நான்) இது ூழ் ர்ப்பு இ ங்கே யிருப்பதொரு லாபம் வ்யுத்பத்தி பண்ணியறியாத கான் ஸுரக்ஷிதமான தேசத்திலே கா ப்பெற் றே . ... ( )

( ) வி - பு - கு.

§ (பா) விழூ காடு அறியாளிறே.

அந. ஆரும்பாட்டி. (உறியித்யாதி) ழ்ப்பாட்டில் தேவர்களுக்கு சொல்வழி பரதந்த்ரனுய் ராவண வதம்பண்ணினபடியை யநுஸந்தித்தார்; இதில், அவ்வளவன்றிக்கே இடைச்சி ருக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனுணமையை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸந் தி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன்கண்டபடி யெங்ஙனேயெ ன (கட இற ரித்யாதி). "ஒளியால் திருமுகத்தில் முறுவலொளியால் இருளகீக்கிக் கொண்டு சென்று, அங்குண்டானேயென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யா ர்த்யபூர்வகம் ஸம்வாதம்காட்டுகிறுர் (களவாலேயித்யாதி). ஒளியா லென்றர்த்தம். அன்றிக்கே (இத்யாதிப்படியே) என்றவநந்தரம அர்த்தம் ண்டுகொள்வது என்றுசேஷ . "ஒளியால் ' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறுர் (மநுஷ்யராலித்யாதி). இருட்டில்வைத்தனை விளக்கின்றி மே மநுஷ்யரால் கொள்ள கூடா மயால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆஸ்சர்யமாயிற்றெ ாறு திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இ ர்கள் காணுமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அநுகூலேத்யாதி). (பரி ணு டானாலையாலே) என்றது ( ) "வயிறுபிள்ளாபர ன்று ' என்று ப்ரீதி தலைகொள்ளுகையாலேயென்ன . (விழுக்காடறியாமையாலே) என்றது) டங் ங்கள் பனிமல்கும் ' என்றறியா மயாலேயென்ற . 'களி ற்ற" என்ற எவ ரதாத்பர்யம் (தன்னேயித்ய தி). ' நின்று' என்றதுக்குத் தாத்ட டம் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதி).

(உளராழற்முகை) என்றது - யானை தன்னேத்தானறியாதே மதமே லும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகரைப் போலே த னேத்தானறியாதபடியும் ஸ்வைரசாரம்பண்ணுமையும் நோக்கு பாரைச்சொல்லுகிறது, 'வெறியார்ந்தமலர்ம ள்" நாற்றத்தையு டைய மலர் களினெறு சப்தார்த்தம். அத்தால்தோற்றின போக்யதாதிசயத்துக்கு ப்ரக் தோபயோகம்காட்டுகிறுர் (தன்னித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நாம கையை யிங்ஙுச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோ ம் (விளாநீரித்யாதி). விளா போலே ப்ராஹ்மணர்க்கேத்தப் பரிகரமெ கை. துர் கையைச்சொன்ன க்கு ப்ர க்ருதோபயோகம் (அவளாயிற்றித்யாதி). ... ... (சு)

ழு. இருங்கை மா கரி முனிந்து பரியைக்கீறி
இனவிடைகளேழுடர்த்து மருதம் சாய்த்து
வருஞ்சகடமிற வுதைத்து மல்லையட்டி
வஞ்சம்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சாணினைக்
கருங்கமுகு பசும்பாளை வெண்முத்தின்று
காயெல்லாம் மரதகமாய்ப் பளிங்காட்டச்
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் கேடொன்றானே. (ஈ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இரு	நீண்ட	ஞ்சனை	கம்ஸனுக்கு
கை	துதிக்கை யையுடைய	நஞ்சானவனை	ம்ருத்யு ரூபியான
மா	பெரிய	கரு	கறுத்தநிறத் தையுடை
கரி	குவலயாபீடத்தை	கழுகு	பாக்குமரத்தின்
முனிந்து	சீறியருளி,	பசும்பாலை	பசுமையானபாலாயா
பரியை	கேசியென்னு குதி	வெள்	வெளுத்த [னது
	ரையின்வாயை	முத்து	முத்து ஸ
கீறி	பிளந்து [பான	ஈறு	தந்து
இனம்	ஒன்றுக்கொ றொப்	காயெல்லாம்	அதின்காய்கள்
ஏழு விடை ள்	ஏழுருஷபங்களை யு	மரதகமாய்	மரதகத் தண் ணட்ட
அடர்த்து	கொன்று		வும் (பழங்கள்)
மருதம்	மருதுகளை	பவளம்காட்ட	ப்ரவாளத்தைக்காட்
சாய்த்து	முறித்து,		டவும்
ரும்	(அஸுராவேசத்தா	செருந்தி	ஸுரபு னையானது
	ல்) ஊர்ந்துவருகிற	மொட்டு	மொட்டுக்களை
சகடம்	சகடமானது	மிக	விசேஷமாக
இற	முறியும்படி [ந்து,	அலர்த்தும்	அலரச்செய்யுமதாய்
உதைத்து	திருவடிகளாலேபாய்	தேன்கொள்	தேனையுடைத்தான
மல்லை	மல்லவர் கத்தை	சோலை	சோலைகளையு டைய
அட்டு	முடித்து	திருக்கோவலூரதனுள் நான் ண்டே	
வஞ்ச செய்	க்ருத்ரிமத்தாலே இ	ன்.	(எ)
	னை லியநினைத்த		

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (இருங்கையித்யாதி) ஆனையை முடியிலே நிறுத்திணையிற்று ப்ரமாதம் புகுந்ததென்கைக்காக ஏவேணும் போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கைக்கீடான பெரிய துதிக்கையையுடைத்தானகுவலயாபீடத்தைதோடோமென்று.(பரியித்யாதி)( ) "வ்யாதிதாஸ்யமஹாரௌத்ரஃ வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ரம்" என்கிறபடியே, பெரியசினத்தோடே வாயை அங்காந்துகொண்டுந்தாயிற்றுக் குதிரை தின்வாயிலே யையிட்டுப்புரித்தா இரண்டுகூறாய் விழுந்ததாயிற்று. விரோதியாயே தோற்றின கேசி வாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே எழாய்ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற வ்ருஷபங்களை முடித்து வழிபோகாதிற்ச்செய்தே மருது முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து காவலாகத்தசகடமே அஸுராவேசத்தாலே ஊர அது தகாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து (உ)†"பிளந்துவீய" (மல்லையட்டு)குலயாபீடம் போனபின்பு மலைதுள்ளினாற்போலே துள்ளிக்கொடுவந்த

(க) வி - பு - ரு. (o) தி - வாய் - ச - ா - ச.

மல்லவர்க்கத்தை முடித்து. (ஞசமித்யாதி) வில்விழவு என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டழைத்து ருத்ரிமத்தாலே நலியநினைத்த கம்ப ஸின அன்னினை அவன்ற னேடே போக்கி அனுக்ரு ம்ருத்யுவானவனை.

(கருங்கமுகித்யாதி) யௌ நத்தாலே றுத்தநிறத்தை யுடைத் தான கமுகினுடைய பசுமையை யுடத்தா பாளையானது மு முத்தை ஈன்று அது ஈய்த்த ரேமரதகமாய் அதுபக் மான வாரே பவளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமி மொட்டலர்த்தும்) இதோ ராஸ்சர்ய மிருந்தபடி யென். ஒன்றே எல்லா ற்றயுங்காட்டு தே" என் று ஸ்மிதம்ப ணினற்போலேயிரு . (செருந்திமிகமொட் டலர்த்தும்) கார்யகார ங்களினு டய †ஐ லக்ஷ் யமியமமின்றி க்கேயிருந்தபடியே.' என்று மிதம்ப ணு ரைப்போலேயிருக் கை. (தேன்கொ ிசோலை) ண்டு னேயு டத்தான சோலையென்னு தல் தேனையுடைத்தான சோலையெ னுதல். ... (எ)

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (இருங் கயித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலாய்ச்சிக் கெளியனனவனு டய பிள்ளைச்சேவ த்தையெல் ம் தே ற்றி படியே யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங் தி.

(வேண்டோமென்று) எ றது முனி' து' என்றதினர்த்த . த்வே ஷித்தென்றபடி. (புரித்தான்) திருப்பினு . ச டநிரஸநத்து குப்ரமா (பிளந்துவீய) என்று.

(ஐகலக்ஷ யம்) எ றது - ஐ ரூப்யமென்றபடி. ... ... (எ)

மூ. பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப்ப டு
பாரதத்துத்தூதிய கிப் பார்த்தன்செல் த்
தேரேறுசாரதியா யெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றுன்ற ணைப்
போரேறென்று டயானு மளை ோ ம்
புரந்தரனும் நா மு னும் பொருந்துமூர்போல்
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல் த்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ப ர்	பூமியிலே	பண்டு	முன்பு [லே
ஏறு	ஏறின	பாரதத்து	மஹாபாரதயுத்தத்தி
பெரு பாரம்	பெரியசு மயானது	தூதுஇய கி	தூதுபோய்
நிர	போம்படி	பார்த்த	அர்ஜு னை ய

செம்மை அழகிய அளை ரோ வஸ்ரவணனு
தேர் ரதத்திலே னும்
ஏறு ஸ்ரேஷ்டமான புரந்தரனும் இந்த்ரனும்
சாரதியாய் ஸாரதியாய்க்கொண் டான்மு னு ப்ரஹ்மாவும்
எதிர் தார்சே எதிரிட்டசத்ருக் ளு பொரு து சேர்ந்திருக்கிற
னை டயஸை யா ர்போல்
செரு ளத்து னது ஏறு மி
திறல்அழி யுத்தர த்திலே சீர் குணத்தையு டயரா
செற்றுன்றன் மிடுக்குஅழியும்படி ய்
னை நிர ித்த னை, ம றயாளர் தத்திக்குரிர்வாஹ
போர் (செருக்காலே)கரை ரான ப்ராஹ்மண
பொருகிற நி றந்த திரண்ட [ர்
ஏறுஒ று ருஷபம்ஒன் ற செல்ம் ஐஸ்வர்யத்தையுை ய
உ டையானும் வாஹநமாக டையரு திருக்கோ லூரதனுள் நான் கண்டே
த்ரனும் ன். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பாரேறு பெரும்பாரம்தீர) †க்ஷமை யென்றும் பொறையென்றும் பேரிறேபூமிக்கு. பொறையென்றபே ரையுடைத்தான பூமியானது பொறுக்கமாட்டாதபடி ஏறின பெரிய பாரமானது போம்படியாக. †பொறுக்கைக்குப் பேர் கொண்டிருக் கிற அதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாயிற்று அஸுராதே சத் தாலே னத்தபடி. (ப டு) அவ தூதக்ருத்யம்ப னின ன்று மொருநாளே. என்கிறார். (பாரதத்துதூதிய கி) †எங்கள் பந்து களும் ஜீவிக்கவேணு மென்றாரி ர்ள், பந்துக் ள் ஜீவி கில் நாங் கள் ஜீவியோ மெ ன்றார்கள் தூர்யோதநாதி ள். இரண்டி லையையும் பொருந்த விடுகைக்கா தூதக்ருத்யத்திலே அதி ரித்துப்போவது வருவதாய்ப் பின்பு அவர்களொரு படியாலும் நீ சொல்லுகிறவா ர்த்தை கிணங்கோம்' என்ன பூசலே விளைத்துத் §தன்னை ஆயுத மெடுக்கவொட்டோம்" என்று அ ர்கள் சொல்லத் தேர்க்காலாலே முடித்துப்பொகட்டாரையிற்று. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) †இ னைத் தோழனுகவும் மைத்துனனுகவும் தூதனுகவும் ஸாரதியாகவுமுடைய அர் ுநனுடைய தேரிறே. (க) மஹதிஸ்யந்தே' என்னக்கடவதிறே. (சாரதியாய்) ரதியாளுகில் வெற்றி தன்தலை யிலே கிடக்குமே அதுக்காகத் தான் ஸாரதியா ி ற்றியும் †அவன் தலையிலேகிடக்கும்படி ப ரிணையிற்று. (ரதிர்ந்தாரித்யாதி) அ ன்தலையிலே வெற்றிகிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டாலும், அடியறி

(க) கீதை - க - கசு, § (பா) உன்னை.

யுமவர் விடாரே. அர் ாநனைரு நிமித்த மாத்ரம் அவனை †அப்பரா கச் சேமம்சாத்தினை த்து ன்ரூனிவனே கிடார்ன கிரூர். எதிரிட டவர் ஸைநயானது செருக் ளத்திலே ங்கையிலே கொடுபோய் மடிவிலே தள்ளுதல் அரக்குமாளிகையிலே எறவிட்டு நெருப்பிலே தள்ளுதல் சூதிலே தோற்பிப்பதாய் வஞ்சனையாலே நலியவிரே அவர்கள் பார்ப்பது. அங் ணன்றிக்கே நேர்கொடு நேரே யுத்த பூமியிலே மிடி கழியும்படி செற்ற னை.

(போரித்யாதி) அஸாரவர்க்கம் முதலற்றபின்பு தேவஜாதியை ய டய ஓரிடத்திலே நெரு க குடியேற்றினைற்போலேயா பிற்று அ ஊரில் ப்ராஹ்மணர். ருஷப ாஹநனை ருத்ரனும் வஸ்ரவண னும் இந்ரனும் சதுர்முகனும் பொருந்து மூர்போலே. †நினைத்தா ர பஸ்மமமாக் ல்லார ாக க்கும் ஸ் ஸ்த்ரீபக்கலிலே ஸங்கத் த விளைத்த ணயிரே நேத்ராக்நியாலே தஹித்தது. குறைவரக் கொடுக்கை கும் கொடுக் கொடுக் இரட்டிக்கைக்கும். ஸ்வவிஷ யத்திலுள்ளாரை ஸுகப்ரதாந ராக்கு கக்கும்.(நான்முகனும்) (ஈ ஸ்) சாந்திக்கும் ஸர்வத்தையு முத்பாதிக்கைக்கும். (சீரித்யாதி) இவ் ஷோகுணங்களால் பூர்ணரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஸ்வர்யத் தாலே குறைவற்ற. ... ... (அ)

அந. எட்டாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலநுகூலரிட்ட ழக்காய் ப்ரதிகூலரை முடித்தானென்ரூர் கீழிரண்டுபாட்டால். இதில், பெரி யவனுனபின்பும் தூத்யஸாரத்யாதிகளை மைத்தனனுக்குச்செய்து தத்விரோ திகளைப் படையறுத்தா ன்கிரூரென்று ஸங் தி.

பெருமையினுடைய எல்லைநிலத்தையருளிச்செய்கிரூர் (கூமையித்யாதி). பொறுக்கப்போ ாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிரூர் (பொறுக்கைக்கித்யாதி). தாதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்ன வருளிச்செய் கிரூர் (எங்களித்யாதி). (தேர்க்ாலாலே) - பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயெ ன்று த்வந்யார்த்தம். தேர் குச்செல்வமே தென்ன (இவனையித்யாதி). ரதிக னை அர்ஜுநனிருக்க ஸாரதியென்பானென்னென்ன . ருளிச்செய்கிரூர் (அ ன்தலையிலே யித்யாதி). (அப்பராக) - பூஜ்யராக.

அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அஹங் காரக் ஸ்தரான தேவர்களை த்ருஷ்டாந்தீ ரிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிரூர் (நினைத்தாரையித்யாதி). (அ)

ழ. தூ டிவில் பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழி சங்கிருபால் பொலிந்து தோன்றக்
ா டிவில் ற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட் கருள்புரியும் கருத்திணைச்
சே டி க திரு ாய் கண் சிவந்தவாறு
செம்பொ செய் திருவுரு மாணி றனைத்
தீவடிவில் சி னையனே போல் ார்ம னு
திரு ோ லூரதனுள் க டேன்நானே ( )

பத .	உரை.
தூ	அழகிய
டிவில்	டிலை யுடைய
பார்மகளோடு	ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி யோடும்
பூமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியா ரோடும்
சுடர்	தேஜோரூபமான
ஆழி	திருவாழியாழ் ாணும்
சங்கு	ன்பாஞ்சஜந்யாழ்வா
இருபால்	இரண்டருகும் [ணும்
பொலிந்துதோ	விள கித்தோற்று ப
ன்ற	டி [ள்ள
காவடிவில்	சோலைசெய்திரு து
ற்பகம்போ	ல்பகம்போலே நின்
நின்று	று
லந்தவர் ட்	த னையே யெல்லா
கு	வுறவுமு றயுமா ப்பற்றினவர் ருக் கு
அருள்புரியும்	வேண்டிற்றுத்தரும்

பதம.	உ ர.
கருத்திணை	திருவுள்ளத் தயு ட
சே	சிவந்த [யனுய்
அடி	திருவடிகள்
கை	திருக் க ள்
திரு ாய்	திருப்பவ ம்
கண்	திருக்கண் ள்
சிவந்தஆ ட	திருப்பீதாம்பரம் (இ வற் றயுடைத்தாய்)
செ பொன்செ ய்	அழகியபொ போன் ற
திருவுருவமாரு ன்றன்னை	வடி ழ கயுடைய ஞயிரு கிற உனை
தீவடிவில்	அக்நிவர்ணரு
சிவன்	த்ரனையு
அயன்போல் ர்	ாப்ரஹ்மா யு போ லே ஸ்ருஷ்டி ஸ ஹாரஸமர்த்தர்
ம னு	நித்யவாஸம் பண்ணு கிற

திரு கோவலூரதனுள் நான் கண்டே

வ்யா ஒன்பதாம் பாட்டு (தூவடிவித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீ மா விக்ரஹத்தை யுடையளாய், பூமியைத்தனக்கு ப்ர ாரமா உடையளாய் அதுக் பிமானியான ீபூமிப்பிராட்டி தாமரைப் பூ §இருப்பிடமாக உடைய பெரியபிராட்டியாரோடேகூட இச் சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுத கள் சந்த்ரா

§ (பா) பிறப்பாக.

தித்யர்கள் சோ உதித்தாற்போலே விளங்கித்தோற்ற. (சுடரித்யாதி) †ஒரு கல்பகதரு பணைத்துப் பூத்தாற்போலே யாயிற்று பிராட்டிமா ரோடே திவ்யாயுதத்தைதரித்தாலிருக்கும்படி (காவடிவில் ற்பகமேடை போலநின்று) †தனிக்கற்பக மன்றிக்கே †சோலைசெய்திருப்பதொரு கல்பகம்போலேநின்று; அதாகிறது ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனையிருக்கும் படி. (லந்த ரித்யாதி) †'நா ள் எங்களுடையரக்ஷத்துக்குக் கடவோமல்லோம் நீயே கடவாய்' ன்று தன்கைபார்த்திரு குமர்கள் பக்கலிலே மி க ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணும்படியை மநோரதிக்குமவனை.

(சே டியித்யாதி) ÷அருள்பண்ணவிட்டால் தான்விடலாமோ? இவ் டினை க்கண்டால் (தீ டிவிவித்யாதி) அக்நி, ண்ணுக்குத் தோற்ற வடிவு கொ டாற்போலே யாயிற்று அவர்களிருப்பது. அ குள்ளார் ஸ்ருஷ்டி ம்ஹார ளையும் தா ளே பண் வல்ல ரென்கை. ... . (கூ)

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூ டிவிலித்யாதி) காலவிப்ரக்ருஷ்டங்ளான அபதாநங்களில் ஆபத்ஸ த்வமும் ஆஸ்ரிதரிட்டவழக் யிரு குமதுவும் தேடிப்போகவேணுமே ா இப்போது திருக்கோவலூரில் நின்றநிலை தன்னிலாஸ்ரித கல்பகமாயிருக்கிறுனெ ்றநுஸந்தித்து அவன் டிவழகில் லந்தநுபவிக்கிறுரென்று ஸ தி.

பிராட்டிமாரோட் டை சேர்த்தி யக் டாகூஷித்து ஆயுதஸ ாதினையத் திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழொரு தாத்பர்ய மருளிச்ெ ய்து ஆபரணஸமாதியால் வந்த போக்யதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலெ கடாகூஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறுர் (ஒரு ல்பகதருவித்யாதி). (தனிக்கற்பகம்) - தனிக் ே ாப்பாயிருக்கு ல்ப ம். (சோலைசெய்து) - சோலைபே லே தழைத்து. ஈஸ்வரன் தன்னை ஸர் ரக்ஷகனை க் ருதியிருக்க இ ர்களை மதுக்கி சந்தநெஞ்சு கல்தவிரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (நா ளித்யாதி).

சிவந்த திருவடிகள் முதலானை யுடைத்தாய் (க) ருக்மாபம்" (உ) பொன்னி ர்மேனி' என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன்னிற்புகரை வடிவா வர்ணத்தாற்போலே யிருக்கிற னை என்று சப்தார்த்தம் திருவுள் ம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (அருளித்யாதி). ... (கூ)

( ) மநுஸ். (உ) கூ - உ - .

மூ. ர ளிடர் டிந்த மாலை நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலே போல் ன்ற னைச்
சீரணங்கு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூராதனுள் ண்டேனென்று
வாரணங்கு முலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
ள்கலியனெலிஞையர்த மைந்தும் வல்லார்
காரணங்களாலுலகம் லந்த கேத்தக்
ரந்தெங்கும் பரந்தாளை காண்பர்தாமே. (கo)

திருமழையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத.	உரை.	பத.	உரை.
வாரணம்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வா	மங்கை	திருமங்கைக்கு
கொள்	ரெண்ட [	வேந்தன்	ராஜாவாய்
இடர்	தை கத்தை	வாள்	வாளையுடைய [ய்த
கழிந்த	போ கின [ய்	கலியன்	ஆழ்வார் அருளிச்செ
மலை	ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தலை	ஒலி	சப்தஸந்தர்ப்பகளை
நீலம்	கருநெய்தலையு		யுடைய
மரதம்	மரகதமணி யையும்	ஐந்தும்ஐந்தும்	பத்துப்பாட்டையும்
மழை	குளிர்ந்த	வல்லார்	ற்கவல்லவர்கள்
முகில்	மேகத்தையும்	உலகம்	லோகத்திலுள்ளார்
போல் றன்	பேன்றவடிழை	காரணங்களால்	ஐஸ்வர்யம் தொடக்க
னை	யுடையனை ஸர்		மான புருஷார்த்த
	வேஸ்வரனை		ங்கள் பெறுக
அணங்கு	எல்லாரும்விரும்பும்ப		ாக
	டியான [டய	கலந்து	திரண்டு ந்து
சீர்	ஆத்மகுணங்களையு	எத்த	ஸ்தோத்ரபூர்வ மா
மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்		ஆஸ்ரயிக் (ஸர்வ
நி றந்த	திரண்ட [ய		வ்யாபியாயிருக்க
செல்வ	ஐஸ்வர்யத்தையுடை		ச்செய்தேயும்)
திரு கோவலூர	திருக்கோவலூரிலே	கரந்து	ஒருவருக்கும்கான
தனுள்			வொண்ணாதவகு
ண்டேன்என்	காணப்பெற்றேன் எ		ய்
று	ன்று	எங்கும்பர	ரா எ கும்புக்குவ்யாபித்
வார்	கச்சுஅணிந்த	னை	துநிற்கிறஸர்வே ஸ்
அணங்கு	அழகிய		வரனை
முலை	ஸ்தநங்களையுடைய	காண்பர்	ாணப்பெறுவர்கள்.
மடவார்	ஸ்த்ரீகள் நிறைந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (வார மித்யாதி) †பிறர்க்கு இட
ரை விளைக்கக்கடவதான அது கொண்ட இடரைப்போக்கி அதின்
பக்கலிலே வ்யாமுக்தனைவனை. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய

§ விடாயடங்கலும் போம்படி குளிரவர்ஷித்து கொடுின்றபடி (சீரித்யாதி) ஆத்மகு ங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர் திரண்டு ஐஸ் ர்யத்தை யு டத்தாயிருக்கிற. (திருக் ோ லூரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதம் பய ம்போயன் றிக்கே. (வாரண கித்யாதி) மூலக்கு ஆபர மான கச்சுத்தான் கிறம்பெறும்படி முலைபடைத்த ர்கள். அண கு" ன்று விரு ப்பத்துக்கும்போர் அழகுக்கும்போர். †தன்னழகேயன்றிக்கே மூலக் ச்சால் ந்த அழகையுடைய. (வாள்கலிய) ப்ரதிபக்ஷ கிரஸர பாவமான வாளையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்தையு மப்யஸிக்க ல்ல ர் ள். (ரணங்களால்) ஐ வர்யத்துக்காகவும் ஆத்மப்ராப்திக்கா வும் ப த்ப்ராப்திக் ாகவும் லோகத்திலுள் ளார் திர டாஸரயிக் (ரந்தித்யாதி) ஆ ரயித்தபோதே ஆஸ்ரி தர் பேக்ஷிதத்தைக் ொடுக்கை கா எங்கும் பு கு யாபித்து அந்யைரத்ருஷ்டனுய் நம் ம ஆ ரயிப்பாராரோ' என்று †அ ஸரப்ரதீக்ஷனுய் நிற்கிற ஸே ர ப்பெறு ர் ... ..(o)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (ரணமித்யாதி) வார '' என் யால் பலி த்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). வாருக்கு அழகுகொடுக்கிற மூலிய று ஒருயோஜனை யருளிச்செய்து, ராதே ந்த அழகை யு டய மூலையென்று ே ராஜநாந்தர மருளிச்செ' கிறார் (தன் ழதே யன்றிக் ே யித்யாதி). (அவஸரப்ரதீக்ஷனுய்) என்றது - அந்தர்யாமி ய. ... (ல)

இரண்டாமபத்து பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம.

§ (பா) இடரடங்கலும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ ம பத்து ம திருமொழி இருந்தண்

ப்ர வே ச ம்

வ்யா. அவ. †அ ரே ாகில களுக்குச் சிறப்பான ற்றை யி ட்டுச் சொ லக் டவர்களாயிற்றுக் கவி ளானவர்க ள். அப்படி ய றி ே , யதாபூத ாதி ளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின ல ள் விஷயமா ச் சொல்லும ற்றில் நாம க டு காண்தனை ொள்ளும்படி யெங்ஙே யென்றால். அவர்களுடைய ப்ரேமத் துக்கு அவதி யில்லாமையைக் கொள்ளுமித்தனை. தன்புத்ரன் பிரு பணையிருக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய புத்ராதிகளிற் காட் டிலும் ரூப ாணய்த் தோற்றுமிறே ப்ரேமத்தாலே; அப்படியே இவர் ளு ப்புக்கு அவதி யில்லாமையாலும் சொன்ன சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் பொறுக்கும்படி ஸர்வே ஶ்ர ரன் விஷயமாகச் சொ ல்லுவ யாலும் இப்படியாகையிலொருதட்டில்லை. கார மான ப்ரேமத்துக்கு அ தி யில்லாமை பாலே, அதி ார்ப்யமாய் வருமவ யுமெல்லாமுண்டாகைக் கொருகுறையில்லையிறே.

†ரே ாகு ப்ரசுரனை பல்ல னுங்கூட ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி பரமேச்சுர வி ணகரிலே ஸந்நிஹிதனைபடியை பநுஸந்தித்தார் அ ங்ஙனன்றிக்கே ஸத் நிஷ்ட்டராய் ஸ ர் ஸ ாஶ்ரமோசித மான ர்ம ளை பக த்ஸமாராதந புத்யா மாறுதே அநுஷ்ட்டி கும் ப்ராஹ்ம ர்க்கு உபாஸ்யனுய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ந் நிஹிதனைபடியை யநுஸந்தித்தார். தே ர்களுக்கு அந்தர்யாமி என்கிற புத்திஸ்தேஷத்தைதப்ப ணி அ வோமுகங்களாலே ஆஶ் ரயிக்கை ய றிக்கே அவன்றன்னையே ஆ ரயிக்கும் †அநுகூலர்க் கா † கத்துக்குக் காதாசித்கமாகவு டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி நோக்குமாபோலேயும் †நித்யஸூரி ளுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணு னை க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலேயும் அபரிச் சிந்நனை தன்னை "இவனிவ்வளவிலுள்ளான்" என்று இவர்களுக்குப் பரிச்சேதித்து ப்ரதிபத்தி பண்ணலாம்படி தனக்குள்ளதடைய

இ ர்களுக்குக் காட்டிக்கி ாடுத்துக்கி ாடு கிற்கிறவிடமாகையாலே அவ்விடத் தப்ராப்யமெ ன்று புத்திபண்ணி அத்தைப்பேசி யநு பவிக்கிறார். ... ...

அரு. இருந்தண் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிகளிலும் மேல்திருமொழி ளிலும் இத்திருமொழிதன்னிலும் திருப்பதிகளு க்குச் சிறப்பிட்டுச்சொன்ன து க்கு க்காரணத் தசங்காபூர் மாக வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வோநிலங் ளுக் கித்யாதி).

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு இத்திருமொழி க்கு ஸ தி யருளிச்செய் கிறார்(ராஜாகுலேஸ்வரத்யாதி). ராஜஸராயும் ஸாதநாந்தரநிஷ் ராயுமிரு கிற இவர் ளுக்கு மூ ங்காட்டி கொண்டிருக்கிற ஸ்தலங் ளிலநுபவத்திற் ாட் டிலு அநுகூலர்க்கு முக ெ ாடிக்குமிடத்தில் இவர் ளோடு தாமுமநுப விக் பரமப்ராப்யமென்று திருவயிந்திரபுரத்துத் தெய்வ யகஸே யநுப வி கிறாரெ ன்று திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்கா) ன்றதுக்கு (நிற்கிறவிடமா ாே) எ றத்தே டூ வ ம். இ கு அநுகூலரென்றது இத்திருமொ ழியி லநுஸந்தி ப்படுகிற வண்டுகள் குரக்கினம் அன்னம் சோலைகள் மூதலான வையெல்லாம் ஸ்வாபதேசத்திலே பாகவதர் ளென்று திருவுள்ளம் பற்றி. 'இருந்த மாநிலம்' இத்யாதியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக் கித்யாதி). ''மின்னுமாழியங்கையவன்'' என்றதைப்பற்ற (நித் ஸரிகளுக் கித்யாதி). அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான 'வையமேழு முண்டு' என்கிறபாட்டைக் கடாகூஷித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம், ''அடி யவர்க்கு மெய்யனாகிய' என்றிறே யிருக்கிறது 'தெய்வநாய ன்'' என்றிறே அதில்பாசுரம். ... ... *

ழி இருந்த மாநிலமேனமதாய்வளைமருப்பினிலகத்தி ாடுக்கிக்
ருந்தண்மா டல் துயின்றவனிடம்கமலநன்மலர்த்தேற
லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலூடே
செருந்திநாண்மலர்செ றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே (க)

ப ம.	உ ர.	'பதம.	உரை.
இருந்தண் மாநிலம்	மிகக்குளிர்ந்த பெரியபூமியை (ப்ரள ய. கொண்டவன் று)	ருந்த மாகட ல்	கறுத்துக்குளிர்ந்தபெ ருங்கடலில்
ஏ மதாய் ளைமருப்பகத் தினில்	வராஹரூபியாய் வளைந்தகொம்பினிட த்திலே	கண்துயி ன்	யோகநித்ரைசெய்த ருளுமவனுக்கு
ஒடி ஞ	அடக்கி, (பி டு)	இடம் மலம்	வாஸஸ்தாநமாவது தாமரையினது
		நல் மலர்	அழகிய பூவிலுண்டான

தேறல் அருந்தி இன்இசை மூரன்று எழும் அளிகுலம் பொதுளி அ பொழிலூடே

தேனை பாநம்பண்ணி இனியராகத் த பாடி கூத்தாடாநின்றுள்ள ண்டுக்கூட்டங்கள் திரண்டு அழகிய சோலைநடுவிலே

செருந்தி ாள்மலர் சென்று அணை ந்து உழிதரு திருவயிந்திரபுர மே

செருந்திமரத்தி அப்போதலர்ந்தபூவி போய்க்கிட்டி [ல் ஸஞ்சரிக்கிற திருவயி திரபுர மென்னும் திவ்யதேச மாம். (க)

வ்யா. முதற்பாட்டு. (இருந்த மாநிலம்) மாநிலமென்று பூமிப் பரப்பைச் சொல்லு கயாலே தட் பத்தாலே போக்ய போ கோப ரண போகஸ்த்தாந ப்ரசுரமாயிருக்கும்படியாய் இரும மயால் அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது.†இத்தை ப்ரளய ெ ட விடத்தில் சேதநர்க்குறுப்பாமாகாரமே பாயிற்றுத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கி க்கிறது (எனமதாய்) †கார்யம் தெரிந்த ாறே த னே யழிய மாறினன். †நீருக்கும் சேற்றுக்குமிரையாத வராஹ விக்ர ஹத்தைப் பரிக்ரஹித்தான். வளைந்த கொம்பிலக ாயில் எ தேசத் திலே யடக்கினன். இத்தால் ரக்ஷ்யத்தி னளவல்லாத ரக்ஷ னுடைய பாரிப் பச் சொன்னபடி. †இது ஸ ரக்ஷிதமென்று திரு வுள்ளத்தே பட்டவாறே. (ருந்தணித்யாதி) †கடல்கள்தோறும் க ளர்ந்தருளும் என்றொரு ப்ர த்தியு டி அத்தாே ( ) உ ற்கும் ருங் டல் நீருள்ளான் ன்கிறபடியே சொல்லிற் ருகவுமாம் அன்றிக்கே திருப்பாற் டல்தான் மஹா ராஹத்தி னுடைய ழம்பிலே து ளாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றெ னவுமாம்

(கமலமித்யாதி) †தாமரையினுடைய செ வியெற அலர்ந்த விலக்ஷணமான புஷ்பங் னிலே டகளானவை புக்கு மதுபாநத் தைப்பண்ணும் கழுத்தே கட்டளையா மதுபாநத் தப் ப ணு கையாலு டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இ ச ய ரலா கிற்கும் †செவிப்பாடைத்தாக ஆளத்தி வையாகிற்கும். உள்ளுப் புக்கத்ரவ்யம் இருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமையாலே கொண்டு கிளர்ந்தெழுகிற வ டகளினுடைய ஸ்ரோத்ர மானது காமரையிலே மதுபாநம் பண் ச்செய்தே பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே செ ருந்தியிலேபோய் மதுபாநம் ப ணுவதாக நினைத்து அதின் தேன்

(க) க - திரு - கள.

வெள்ளத்தை யறுலைந்தித்து கின் கத்தி விழி ார் ை ோத்துக் கொண்டிழிய ஆள்திரள் பார்த்திருப்பாரைப்போலே (பொதுளி) வண்திகள் வந்து செறியுமளவு மிருந்து, அவை திரண்ட ாறே தர்சரியமாகப்பூத்த பொழிலூடே சோலையினுள்ளே செருந்தியி னுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்று கிட்டும். †(பொதுளி) திரண்டிருந்து உழிதராகிற்கும் †தாமரைப்பூவிலாசையாலே இழிந்து மதுபாம்பண்ணின வண்டினம் செருந்தியில் மதுவி ள்ளத்தை யறுலைந்தித்துவிசாரியாதேயிழிந்து அ ப்பட்டுக்கொடுகிற்குமது காய்யமல்ல என்றுபார்த்து கின் கத்திலிழிய அஞ்சிக்கரையிலே உலாவுவாரைப்போலே செருந்திப்பூவைச் செ று கிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி ரையிலே கின்று இகஸ்தத ஸஞ்சரியா கிற்குமாயிற்று. (பொதுளி) செறிவு. பொழிலுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். ( )

அ நு. முதற்பாட்டி. (இருந்தணித்யாதி). அழிந்ததசையில் போக்யாதிகளுண்டாகக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (இத் தயித்யாதி). ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தேகிடந்தது ற திருவுள்ள . எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் கிடந்தென்னவுமாம். (காய் தெரிகையாவது)-ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுக் விசாரிக் க. என மாய்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து அதாய்'' என்றதுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (நீருக்குமித்யாதி). மேலுக் வதாரி கை (இதுவித்யாதி). * கருடை பெருமையா கி, ஞ்சீயர் வ்யாக்யாந பண்ணியிருந்தாலும் ப்ர ஸித்தி ப்ராசுர்யத்தைப்பற்ற கறுப் பயே விவகூஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கடல் கள்தோறுமித்யாதி).

கமலம் - தாமரையுடைய ல் - விலகூஷணமான, மலரில் தேறல - தேனை அருந்தி - பாநம்பண்ணி, இனிதான இசைமூரன்று எழாநின்றுள்ள அளி-வண்டுகளினு டைய குலம் - ஸமூஹமானது பொதுளி - திரண்டு. அழகிய பொழில்நடுவே, செருந்தி என்கிற வ்ருகூஷவிசேஷத்தின் நாட்பூவில் சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவயி திரபுரமெ று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாம ரயினு டையவித்யாதி). விவரணம் (செவியித்யாதி). செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடு க. அங்வம்காட்டினை ா மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (பொதுளியித்யாதி). உழிதருக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாமரைப்பூவிலித்யாதி). ஷட்பதை நிஷ்டாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தெய்வ ாயகன்திருவடித்தாம ரகளில்தேனைக் கு றவற உண்டு ஆ சயாலே நித்யஸூரி பரிஷத்கதனை *வாஸுதேவ தருவின் பாதமலரில் தேனை புஜி க்கே ாலி ஸஞ்சரித்து கொண்டிருப்பார்க ளென்று ஸ்வாபதேசத்தில் பலிதார்த்தம். ... ... (க)

பெரியதிருமொழி ந ப க தி உ பா மி ஞும். சசுஞ

மூ. மின்னுமாழியங்கைய ன்செய்யவனுறைதருதிருமார்
பன்னுநான்மறைப் பல்பொருளாகிய பரனிடம் ரைச்சாரல்
பின்னுமாதவிப் பந்தலில் பெடை வரப் பிணிபவிழ் மலத்தத்
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திரு யிந்திரபுரமே (உ)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்றுள்ள	பரன்	ஸர்வஸ்மாத்பரனு க்கு
ஆழி	திருவாழியை	இடம்	ஸ்தாநமாவது,
அம்	அழகிய [யனுய்,	வரைச்சார்	மலைப்பக் ளில்
கையவன்	திருக்கையிலேயுடை	பின்னும்	நெருங்கியிருந்துள்ள
செய்யவள்	பெரியபிராட்டியார்	மாதவிப்பந்தலி	குருக்கத்திப்பந் தலி
உறைதரு	நித்யவாஸம்பண்ணு	ல்	லே
	கிற [ணுய்	வண்டு	வண்டுகளானவை
திருமார்வ	திருமார்வையுடைய	பெடை	தங் ள்பேடை ள்
நான்மறை	நான்குவகைப்பட்ட	வர	வருக்கா
	வேதங்களால்	பிணி அவிழ்	ட்டு அவிழுகிற
பன்னு	சொல்லப்படும்	கமலத்து	தாமரையிலே (புக்கு)
பல்பொருள்	பதார்த்தங்களெல்	தென்னவென்று	தென்னு. தென.
	லாம்		ன்று
ஆகிய	தனக்கு ப்ரகாரமா	இன்னிசைமுர	இனியஇசை பாடாநி
வுடைய	லதரு	லதரு	றுள்ள
		திருவயிந்திரபுரமே.	(உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வ
ரக்ஷகமாகிறது திருவாழியைக் கையிலே சலியாதே பிடித்
தல் லக்ஷ்மீபதியாதல் வேதைகஸமதிகம்யனுதல் இவை யாயிற்று
இவை மூன்று முண்டிங்கு. (மின்னுமாழியங்ய ன்) மே
கத்திலே மின்னிநின்றாற்போலே யிருக்கிற திரு ாழியைக்ை யிலே யுடை
ய ன் (செய்யவளித்யாதி) அந்த மின்கொடிதான் ப்ரதேசாக்
ரத்திலே தழுவினாற்போலேயாயிற்றுப் பெரிய பிராட்டியாரைத்
திருமார்பிலே யுடையனாயிருக்கும்படி. (பன்னித்யாதி) பரந்து
ாலு கப்பட்ட தே தத்தில் அவ்வோ விடங்கள்தோறும் சொல்
ப்பட்ட பதார்த்த களுடங்கத் தனக்கு சரீரதயா ப்ர ாரமாய்
காலைரு மேப்ர ாரியா யிருக்கையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனை
ன். ( ) † வேதைச்ச ஸர்வைரஹமே வேத்யः தே தஸ்ய ஸர்வ ரஹ
மேவ தே த்ய என்றுனிறே. (உ) 'ஸ்ரீச்சதே - ஹ்ரீஸ்சதே" (ங)
†' அஸ்யேதா அஸ்யேசாதா .

க) கீதை. (உ) ஸ்ரீஸூக்தம். (ங) ஸ்ரீஸூக்தம்.

(ரயித்யாதி) †பிராட்டியும் தானுமா சேர்த்தியில் ப்ர ய லஹும் மாறுதே செல்லுமாபோலே யாயிற்று அ குத்தை தீர்யக்குக்களுடைய யாத்ரையும் மலையின் பர்யந்தத்தில் நெருங் கப்பட்டிருந்துள்ள மாதஷிப் பந்தலிலே மதுபாநம்ப விழிந்த கோளாணலை தன்னில்தான் ப்ர யோஷத்தாலே நீ நான்" ன்ன அவ் ளவிலே பேடையானது இனி நீ ஜீவிக்கும் படியெல் ாம் ான் ா கிறே' ' என் று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி மாதவியிலே செறியப்பூத்த பூவிலே புக்கொளித்தது. அத்தை யொழிய அனைக்ஷ ம் ஜீவி மாட்டா மயாலே (க) நைவதம்ஶ்ச தம்சாந்" (உ) 'ந வேயம் நஜீவேயம் என்று படுமிறே சே ல் அப்படி நோவுபட்டு எல்லா†ளாதநங்களையு மநுஷ்டித்து †பல் பன் ரி ர் நம் ாட்டினவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டதில்லை யாயிற்று. இனிச்செய் தென்?" என்று பார்த்து ை ழியப்போ மா டாது நாம்படி தா ா மறைந் விதனை நம்மிடற்றே யலேழு ங் ாட்டுவித்து கொள்கே ாம்' ா றுபார்த்து (பின் னுமா, விப்பந்தலில்பெ ட ா) அதிலே பு பேடையானது ஊடல் தீர்ந்துவந்து மூகங் ாட்டும்படி† அப்போ தலர்ந்த செவ்வித் தாமரையிலே போய்ப்புக்கு தென்ன.எ று ஆளத்தி கத்துட கிற்றாயிற்று. †நக்குண்டார் †நாவெழாரிறே. பாடப்பகை தீருமென்ப திறே. (ங)† பேதை நெஞ்சற றப் பாடும்பாட் ட ன்னைக்கடவ திறே. .... (உ)

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், ஸ்ரீவராஹ மாய், ஜ த்து குவ த ப்ரளயாபந்நிவ்ருத்தி யச்செய்து கண்ணுறங்கிக்கிட தவ ் திருக்கிறவிடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார்; இதில் ஸர்வஸ்மாத்பர வர்த்திக்கிறவிடமாை யால் ப்ராப்யமென்றநுஸந்திக்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

"மின்னும ழி இத்யாதிக்கு வ்யுத்க்ரமே ப்ரமாண ப்ரதர்சநம் (வே தரித்யாதி). வேதை ' என்கிற பன் மய ல் பேதஶ்ருதி அபேத ஶ்ருதி ட ஶ்ருதி எல்லா சொல்லு யால் பொருள கிய' றது குப் ப்ரமாணமென்று ருத்து. (அஸ்யேசாநா) என்ற ந்தரம், (சு) ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷ நித்யஶ்ரீரஜேய ஶாஶ்வதோ ்ருவ தமஸ பரமோ்தா ஶங்கசக்ரகதாதர - ஶ்ரீவத்ஸ

(க) ரா- ஸு-கூகூ-ச உ. (ங) தி-வாய்-கூ- -கூ.
( ) ரா-ஸு-சூசூ-க0. (சு) ரா-யு-கசச- ஙு.

பெரியதிருமொழி கூ-ப திரு பா யம்னழும். சுரூள்

வகூஷா நித்ய ஸ்ரீரஜ்யஸ் ஸாஸ்வதோ த்ரு -தமஸ் பரே ராதா சங்ச ர
த தர' என்ற தந்ரஸ்தேயம்.

(உறைதிருமார்) என்னவ மந்திருக்கவு', 'தரு' பார்லே
ப்ர யகலஹம்மாரூதே செல்லு க ஸித்தமென்று இத் த த்ருஷ்டா தமா
பெடை ரும்படி இன்னிசைமுரலாநிற்கும் என்றது குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி). (ராதாங்களையும்) என்றது - இதப்
ரேஷ்ணதி ஸப் பண்ணி யென்றபடி. (பல்பன்னிரண்டும்காட்டி) என்றது -
வெஞ்சியும் என்றபடி. கெஞ்சும்போது பதிறறும் என்றதே பன்னிரண்
டும் என்றது - மந்தஸ்மிததசையிலும் நாலுதோற்றுகிறது ஸித்தமா யால்
அதி மா த்தோற்றுவது பன்னிர டேயெ . (அப்போதலர்ந்த தாம
ரையிலேபுக்கு) என்றதுக்கு - எங்கும் தேடித்திரிந்து ராண மயாள் காக்
ரெட்டிக்கிடந்தது, பாடும்போது நாக்கு ஸைக் க்கண்டு அழித்தாம ர
யில் போயிற்றென்றுகருத்து. வெஞ்சினல்வராதது பாடிலல் ருமோவெ
ன் ருளிச்செய்கிறார் (நக்குண்டாரித்யாதி). (நக்குண்டார்) கிஞ்சித்காரம்
பெற்ற ர் ள். (நாவெழார்) குற்றம்சொல்லமாட்டார். இத்தால் ( )
தஸ்தாத்ப்ர்யந்தம் ஸரிய காமய்ந்தே தஸ்மாத் காயந்தம் ஸ்த்ரிய ாமயந்தே''
ன்கிறபடியே - காதரஸ் கேட்கில் குற்றஞ்சொல்லமாட்டாதே ருமெ
ன்றதாயிற்று. பாடப்ப தீருமோவென் ர (பே தயித்யாதி). ... (உ)

ழூ. யமேழுமுண்டாலிலை கிய மாய னடிய ர்க்கு
மெய்யனுகியதெய் நாயகனிடம் மெய்தகு ரச்சாரல்
மொய்கொள் மாதவி சென்ப ம் முயங்கிய முல்லைய கொடியாடச்
செய்யதாம ரச் செழும்பணை தழ்தரு திரு யிந்திரபுரமே (ங)

ப ம்.	உரை.
வயம் ழும்	கீழ் ஏழுலோக ளை
உண்டி	அமுதுசெய்து [யும்
ஆலிலை	வ தளத்திலே
வகிய	போதுபோக்கின்
மாயவன்	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்த
	னாய்
அடியவர் கு	தன கே எல்லாவடி
	மையும்செய்யுமவ
	ர் ருக்கு
மெய்யனுகிய	தன்னை யுள்ளபடிகா
	ட்டுமவனுன
தெய்வநாயகன்	தெய்வநாய னுக்கு
திடம்	இடமாவது,
மெய்தகு	எம்பெருமான் திரு
	மேனியில் மார்த்த
	வத்துக்குத்தக்க

பதம.	உரை.
வ ரச்சாரல்	மகிழ்ப்ப கத்தில்
மொய்ெ ாள்	நெரு கியிரு துள்ள
மாதவி	குரு கத்தியானது
சென்ப ம்	செ ப த் த
முயங்கிய	தழுவின
முல்லை	நிர்ழலப்ரதேசத்தில்
அம்	அழகிய
ெ ாடி	முல்லைக்ெ ாடியான
	து [ருலே)
ஆட	அசைய (அதின்காற்
செழு	செழித்த
பணை	நீர்நிலங்களிலுள்ள
செய்யதா ர	செந்தாமரை (அலர்
	ந்து)
திகழ்தரு	ஒளிசெய்கிற
	திருவயிந்திரபுரமே. (ங)

வ்யா. - மூன்றும்பாட்டு. (யமித்யாதி) †பூமிப்பரப்பைக் கலும் யிற்றிலே யெடுத்து வத்து ஒருப னை ஆலந்தளிரிலே வளர்ந்தருளின ஆஸசர்யசக்தியுக்தன். †அடிதங் ளைச்செய்தும் ஆஸரிதரக்ஷ ம்பணணுமவ . (அடிய ர்க்கித்யாதி) † ாதாஸித்த மா கத்துக்கு ந்த ப்ரளயத்தைப் பரிஹரித்தாற்போலன்றி கே தன்னை நித்யாநுப ம் பண்ணவேணும் என்றிருப்பார்க்கு அதுக் கொருக்ஷணம் விச்சேதம் ரு யாவது நித்ய†ப்ரளயமிறே. தன க்கு அஸாதாரணமாயிருப்பார்க்குத் தன்படி ளையெல்லாம் இவனு க்குள்ள திவ்வளவு என்று பரிச்சேதித்தநுபவி கலாம்படி ளரி யிட்டுக்கொண்டுகிற்கிற (தெய்வநாயகனிடம்) நித்யஸூரிகளுக்கு த் தன்படிகளெல்லாம் அநுபவிக்கலாம்படி ாடுத்து கொண் டிருக்குமாபோலே இங்குள்ள ஆஶ்ரிதர்க்கும் தன்னை அநுபவிக்க லாம்படி கொடுத்து கொடு கிற்கிறவிடம். (க)† அஹமேவம் த அஹ மேம்வித ” என்றருளினிறே †நான் பக்தையகலப்யன் என்றருளிச் செய்த ாறே (உ) பரம்ப்ரஹ்மபரம்தாம' என்று ட்டிருந்தபடியாலே நீ ஒருவன் பக்திக்கெளியனைவ தென்னென்ன அஹமேவம்வித அஹமேம ம்வித:” நாட்டில் பரிமா றுகிறபடி க டு சொல்லவொண்ணாதுகாண் அவ்வோ வ்யக்தி ளில்கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண் என கிதுவே †ப்ரகாரட் என்றருளினிறே

(மெய்தகு)†மெய் குத்த கிருக்கை †மென்மையையுடைத்தா யிருக்கை. இதரவிஸ ாதீயமாயிருந்துள்ள மலையில் பர்யந்தத்திலே (மொய்கொளித்யாதி) †மொய்யெ று விக்கும் செறிவுக்கும் பேர். இங்கு செறிவாய், நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது, சண்டகத்தைச்சென்று கட்டிக்கொ டது முல்லைநிலத்திலே அந்தக் கொடியானது காற்றாலே அஸைய மருதநிலத்திலுண்டான தாமரைகளில் அலருமளவாய்நின்ற பூக்களானை இக்கொடியனைச ாற காற்றுப்பட்டு அலராகிற்குமாயிற்று. †சிவந்த தாமரைகளை டைத்தான நீர் நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (திரு யி திரபுரமே). †அகடிதங்களை கடிப்பித்தும் அவஶ்ரிதரக்ஷணம் ணுமாபோலே, †விருத்தமான தசத்தில் அவையிரண்டையும் ாலத்திலே கிட்டியநுபவிக்கலாம் தேசமாயிற்று. ... (ங)

( ) தே த - கக - ஙிச. ( ) கீதை - கo - கஉ.

அரு. மூழ்மும்பாட்டு. (யமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன பரத்தத்தகத்தார்யமான அழகுடனாஸார்த்யமுமே அநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி.

யமேழும் கீழேழுமே ரஸம் உண்டு - புலிலையில், வைகிய போதுபோக்கி, என்று சப்தார்த்தமாயநுஸந்தித்செய்கிறார் (பூமியித்யாதி). (பூமிப்பரப்பட ஸலும்) என்றது-கீழில்லோகங்கள் பூவிவரங்களாலே யாலே. மேலுள்ள தாரிஸ (அகழிதங்களியித்யாதி). அடியவர்க்குமெய்யனாகிறதும் வயமுண்டதுபோல் அழிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ராதாசித்தேத்யாதி ரஸ்யத்தலே). (ப்ரளயமிறே) என்றவநந்தரம், ஆலயாலே அதுவாராதபடி என்று சேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது. அபரிச்சிந்நஞானதன்னைப் பரிச்சேதித்தநுபவிக்கும்படி பண்ணுனை அகழிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். நித்யஸூரிகள் ஸர் ஜ்ஞரா கயாலே தன்படி யெல்லாமநுபவிக்கலாம்படி பண்ணினானேயாகிலும், இங்குள்ளார்க்கு அநுபவிக்கை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி). விவரண (நாநித்யாதி). ஸ்வரூபதோ குணதஸ்ச நிரதிசயப்ருஹத்தாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான ஸ்துபதிக்கு ஸுலபமாயநுபவிக்கலாம்படி பண்ணினானென்றால் இது நாட்டில் கண்டதில்லையெய (நாட்டிலித்யாதி). (ப்ரகாரம்). ஸ்வபாவம.

(மெய்க்கு) என்றது. தெய்வநாயகன் திருமேனிக்கென்றபடி. (மென்மையையுடைத்தாயிருக்) பெருமாள் திருமேனியில் மார்த்தவம்போலே மார்த்தவத்தையுடைத்தாயிருக்க. மொய்ம்மலர்-நெருங்கியிருந்துள்ள, மாதவியானது சென்பகத்தை, முயங்கிய - தழுவிய, முல்லை . முல்லைநிலத்திலே - நிர்ஜலப்ரதேசத்திலே அம்மாழியானது அக்கொடியானது-முல்லையென்ற சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட, அத்தாலே, செழும்பணையில்-மருதநிலத்தில் நீர்நிலத்தில்-செய்யதாமரை திகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மெய்யென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). முல்லையங்கொடி - அழகியமுல்லைக்கொடி, ஆட, தாமரையுடைய செழும்பணையிலே விளங்குகிற என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி). மூன்றினவர்த்தத்தில், குறிஞ்சி நிலமான மலைச்சாரலிலே முல்லைநிலமும் மருதநிலமுமிருக்கூடுமோவென்னும் சங்கையிலேயருளிச்செய்கிறார் (அகழிதங்களோ யித்யாதி). (விருத்தமானதேசத்தில்)-அலைவயிரண்டிக்கும் விருத்தமான மருதநிலத்திலென்றபடி. ... ... (கூ)

மூ. மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன்றன்மார்வகமிருபிளவாக்கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள்சுரந்தவனிடம்மிடைந்துசாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழைதகைவிசும்புறமணிநீழல்சேறுகொண்ட தண் பழனமெழிறிகழ் திருவயிந்திரபுரமே. (சு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ாறுெ ாண்டு டன்று எதிர்ந்த ல் அவுணன்றன் மார் ம் இருபிளவா கூறுகொண்டு அவ குமற் குை அருள் ாை த்தவன் இடம் மி டந்து சாறுெ ாண்ட மெ	(ான்) சத்ரு என்று கோபித்து [கொண்டு எதிரிட்டுவ் தவறுய் மிக் பலமு டைய ராகூஸனென ஹிரண் மார்வாளது [யனது இரண்டுபிள ாம்படி கூறுசெய்து அனுடையகுலபுத்ர னைப்ரஹ்லாதாழ் வானுகு ல்ல அருள்செய்த னுக்கு இடமாவது, [ருங்கி ன்ரூடொன்றுெ ஸாரமா தபெரு ா நி ற்றுள்ள ட்ருதுவான	கரும்பு இளை ழை விசும்பு ற தகை மணிக்ழல் ே றுகொண்ட தண் பழனமது எழில் தி ழ்	உ ர. ரும்பினு டைய குருத்தின்நுனியான ஆகாசத் த [தி கிட்ட (அத்தாலே) தண யப் பட்டிருப்பதாய்(அ ச் ரும்பினு டைய) அழகியநிழலையு டத் தாய் ருப்பஞ்சாற்றுலே வெள்ளமிட்ட) சே ற்றயுடைத்தாய் குளிர்ந்த நீர்நில ்களின் அழகு ஞளிவிகிற திரு யி்திரபுரமே. (சு)

யா. நாலாம்பாட்டு. (மாறுெ ாண்டித்யாதி). (க) † ஸுஹ்ருத ஸர்வ்பூதா ாம் ஸ ஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம்" ன்றிரு கும ேலே † நான்மாறு" என்று வந்தாலுயிற்று. நான்சத்ரு" எ்று ெ ா டு. (உடன்று) நான்சத்ரு' என்று சொல்லாநிற் ச் செய்தேயும் அக ாயி ின்றிக்கே யிருக்கவுமாமிறே. அ ஞனன்றி ே, அகவாயில் த்தே ஷத்தோடே எதிரிட்டு முன்னே ந்த (ல் வு). †ஹிர யனு டைய. சத்ருவெ று ாயாலே சொல்லுை யும் அதுக்கடியான நெஞ்சில் த்வேஷமும் அதின் ார்யமான முன் னேவந்து நிற்ை யும் மூன்றையும் ெ ா ன†படி தே ர்களு டைய

ரத்தை ஊட்டியா விட்டு வளர்த்த மி கபலத் த யுடை யனுன. ஆஸு ரப்ரக்ருதியுடைய. (மார்வித்யாதி). பரந்த மார்வானது இர ண்டு பிளவாம்படி கூறுசெய்தவன். †சீற்றத்தோடே ரஸிம்ஹம் வந்து தோற்றின தோற்றங்கண்ட ாறே மெல்கின பி னையிர ண்டு கூறுக்கிப் பொகட்டாலுயிற்று. குலவிரோதியான ஹிர ய னைப்போக்கி அவ குலபுத்ரனுக்குத் தன்பேரூன அருளைப்ப ணினன். ர்ஸர்வ வான்ரூனேயிறே பிதாவுக்கு ப்ரணஜபக். லி லே ாத்ஸல்யமூறைத்து அ ன நோக்கும்படி ப ணுகிறான்;

( ) கீ த - அ - உசு.

அதில் அந்த வாத்ஸல்யம்போய் தானே தானும்படி தோற்றிகி றதே தான் தமப்பனி லண்ணிய வுற ராய் ந்து உதவினையிற்று (மிடைந்திக்யாதி) †பெற்ற தமப்பன் பகையா அனிலண்ணிய உற ராயுதவினவன்றன குத் தன்னில ணிய உறவில்லையிதே புறம்பு இப்படி பிரு கிறதாணும் (க) ஆத்மவிபுராத்மந ஆத்மைவ ரிபுராத்மந" என்கிறபடியே தனக்குத்தானே ப ராயிருக்கை தன்னை முடி கப்பார்த்த ன்று உன்னை உன் கயில் காட்டித் தாரேன்' ன்று நோக்குகை கா ந்து கிற்கிறவிடம் †பரஸ்பரம் நெரு கி அங்நெருக்கம் பொறுமையாலே ஸாரமானது ப்ர ஹியா கி றுள்ள மெல்லிய கரும்பினுடைய இள கழையு டி நுனியா னது ஆ ாசத்திலே சென்று ர இனியிவ் ருகு போகவொட் டோம்" ன்று தடுக்குமாயிற்று ஆகாசம். இப்படிவார் த கரும்பி னுடைய †அழகிய கிழலையுடைத்தாய் கருப்பஞ்சாற்றிலே ள்ள மிட்ட சேறுகளையுடைத்தாயிருந்துள்ள நீர் கில களிலழகு உ ஜ் லமா ா கின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே (உ) †[கழீஇ வ டி போரவு ன்ற னைச் சுழித்தெ கும் தாழ்விடங்கள்பற்றிப்†புலால் ள்ளம் தாணு ள] யாபரித்தபோது ஹிர யனுடைய ருதிர வெள்ளத்தாலே பார்த்தபார்த்த விடமெ கும் சேறு செய்தாற் போலே கரும்பு ளொன்றிலொ று நெருங்கி ப்ரவஹித்த சாற்று ெ ாத்தாலே பூமியெல்லாம் சேறாய்க்கிடக்குமாயிற்று. .. ( )

அநு. காலாம்பாட்டு. (மாறுகொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி அடி ய ர் குமெய்யனுகிய" என்றருளிச்செய்தார் அவர் ஸையடி ரா கி படி ய யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அ னிடம் ப்ராப்யமெ கிறுரென்று ஸ கதி.

மாறுய்"என்றதே, 'கொண்டு" என்றத்தால், தோற்றினஉட் ருத் த யருளிச்செய்கிறுர் (ஸ ஹ்ருதமித்யாதி). "உடன்று" சினத்து ருய் த த் பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (நாணித்யாதி). கீழ்பலித்த ர்த்தத் தயநுவதித்து ெ ாண்டு வ ம ய உபபாதி கிறுர் (ஹிரண்யனு டயவித்யாதி) க்யத் யத்தாலே). (படி) என்ற ந தரம் அது குடலாக என்றுசேஷம். இருபிளவா கினவன் என் வே அ மந்திருக்க "கூறுகொண்டவன்"என்றதுக்குத் ருத் தருளிச்செய்கிறுர் (சீற்றத்தோடேயித்யாதி). 'குலமகன்" என்னுகக்கு ஈஸ் வரன் பிதாே ாவென்ன ருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வேஸ்வரன்ருனேயித்யாதி).

அவுணன் குலமகற்கு இன்னருள்கொடித்தவனிடம்-திருவயிந்திரபுரம்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (பெற்றவித்யாதி). வாக்யார்த்தம்

(க) கீ த - சு - . (உ) பெரியதிரு தாதி - நுள.

(பரஸ்பரமித்யாதி). மணி' என்றதிற் சுத்தம் (அழகிய) என்றது. மார்வகமிருபினவாக்கூறுகொண்டவ'' என்றத் தத்திருஷ்டாந்தமாகித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தழீஇக்கொண்டியாதி). (புலால்வெள்ளம்) - பக்தப்ரவாஹம். ... ... (சு)

ழு. ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்து சென்ற விடமளந்தாயர்
பூங்கொடிக்கினவிடை பொருதவனிடம் பொன்மலர்த்திகழ்மே
கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில் குதிகொடிகுரங்கினமிரைத்தோடித்
தேன்கலந்த தண்பலங்கனி நுகர்தரு திரு விற்திரபுரமே. (நு)

பதம.	உரை.
மாவலி	மஹாபலியின்
வேள்வியில்	யஜ்ஞவாடத்திலே
சென்று	கிட்டி
இரந்து	(மூன்றடிமண்ணை)
	அர்த்தித்து
அங்கு	அவ்விடத்திலேயே
அகல் இடம்	பரந்தபூமி ய
அளந்து	அளந்துகொண்டவ
	ரும்
ஆயர்	இடையருடைய
பூங்கொடிக்கு	பூத்தகொடிபோன்ற
	கப்பி னைப் பிரா
	ட்டி ய
இனவிடை	இனமானஎழுருஷப
	ங்களை [னு
பொருதவன்	எதிரிட்டு கிரஸித்த

பதம.	உரை.
இடம்	இடமாவது
குரக்கினம்	குரங்கு கூட்டமா
	னது
பொன் மலர்	பொற்பூப்போலே
திகழ்	விளங்கின்றுள்ள
சேணோங்கு செ	சேங்கோங்கு செ
ருசெண்பகம்	ருசெண்பகம்
கொம்பினில்	கொம்பிலே [றின்
குதிகொடி	குதித்துக்கொண்டு
இரத்து	பெரிய ஆரவாரத்துட
ஓடி	ஓடிவந்து [ன
தேன் லங்த	தேன்
தண்	அழகிய
பல் னி	பலாப்பழத்தை
நுகர்தரு	புஜியாநின்றுள்ள
திருவயிந்தரபுரமே.	(நி)

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆகித்யாதி). † மஹாபலி தனம் பண்ணுகின்றுன்' என்று கேட்டவாறே அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே தன்னை அர்த்தியாகிச்சென்று அன்கையில் நீர் தாரை யிலே விழுந்த வநந்தரம் அவிடந்தன்னிலே நின்றே பூமிப்பரப்பை யளந்துகொண்ட இடையர் பூத்தகொடிபோலே யிருக்கிற கப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு. உபகாரம் தேட்டமான பரு மாயிற்று (க) பதிஸம்யோக ஸுகநவய பதிஸம்யோக ஸுலபம் வயஸ்' என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே கூட்டில் கிடைக்குமளவாய் இல்லையாகில் தர்மிலாபம் பிறக்குமளவாயிருக்கை. இனமானருஷபங்களோடே பொருதவனுடைய ஸ்தாகம்.

( ) ரா - அ - அ - நூ.

(பொன்னித்யாதி) குரக்கினமானது பொன்போலேயிருக்கிற மலர்விளங்கா நின்றுள்ள வேங்கை கோங்கு செண்பகக் கொம்பினில் இவற்றிலே தாவி பெரிய மேகத்தைத்தாடேந்து அவ்வருகு போக்கின்றிக்கே. (தேன் கலந்த) †தேன்மிக்கிருந்துள்ள பலாப்பழத்தை புஜியாகிற்குமாயிற்று. ... ... (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டில். (ஆங்கித்யாதி) தனக்குத்தானே பகையான இச்சேதனனோக்கி அநந்யப்ரயோஜநனுக்குமவனென்றூர் - கீழ்ப்பாட்டில்; அத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநரான அடியவர்க்கு மெய்யனுகை கேட்கவேணுமோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்குங்கூடத் தன்னையழியமாறிக் கார்யஞ்செய்தானிறே என்று ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அடியவர்க்குமெய்யனுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்கருதி, ரப்பின்னையிடத்தில் வ்யாமோஹத்தால்செய்த செயலையுமநுஸந்தித்து, அவனிருந்தவிடம் ப்ராப்யமென்கிறூரென்று ஸங்கதி.

"மாவலிவேள்வியில்சென்று - இரந்து - ஆங்கு - அகலிடமளந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (பஹுபலியித்யாதி).

'தெட்டபழம் - மதுச்சொரியும்" என்கிறபடியே - பலங்கனியில் தேன் சொரியுமென்றருளிச்செய்கிறூர் (தேனித்யாதி). ... ... (நு)

மூ. கூனுலாவிய மடந்தைதன் கொடுஞ்சொலின்திறத்தினை கொடிகானுலாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவனிடம் கவினுரும் [யோடும்
வானுலாவிய மதி தவழ் மால்வரை மாமதில் புடைசூழத்
தேனுலாவிய செழும் பொழில் தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. (சூ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை,
கூன் உலாவிய மடந்தைதன்	கூனேறின குப்ஜையி ணை ய	வான்	ஆகாசத்திலே
கொடும்சொலி	கடியபேச்சுக்காக	உலாவிய	ஸஞ்சரி கிற
ன்திறத்து		மதி	சந்த்ரன்
இளங்கொடி	பிராட்டியும் தானு	தவழ்	தவழும்படி
யோடும்	மாய்	மால்வரை	உயர்ந்த மலைகளும்
கான்	காட்டிலே	மாமதில்	பெரியமதில்களும்
உலாவிய	எழுந்தருளினவனுய்	புடைசூழ	பக்கங்ளிலேசூழ்ந்
கருமுகில்	கறுத்தமேகம்போன்		திகிடப்பதாய் [ற
	ற	தேன் உலாவிய	வண்டுகள்ளஞ்சரிக்கி
திருநிறத்தவன்	வடிவழகையுடையவ	செழும்பொழில்	அழகிய நீர்நிலங்களா
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு		[ல்
கவின்	அழகு	தழுவிய	சூழப்பட்ட
ஆரும்	மிருக்கிருந்துள்ள	திருவயிந்திரபுரமே.	(சூ)

வ்யா. ஆரும்பா' டு. (கூனித்யாதி). (க) † ஸர்வத்ரான்ஹ ஸர் ராத்மநாந்தம்' என்று கண்ணில் குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சும் குருடுபட்டிருக்கு மெ'ரூற்போலே முதுகில் கூனேயன்றிக்கே நெஞ்சும் க்ரூரமாயாயிற்றிருப்பது. கூனியினுடைய கொடுஞ்சொல் லுண்டு (உ) ராமேணாபரதேந விஷ்ணோப க்ருயே ராமே ராபரதே ராஜ்யம்விசேஷதம் நோபலக்ஷயே' என்ற ஸை கேயி (ங) ஏஷமேஜீவித ஸ்யஞ்ச ராமோஹ்யபிஷிச்யதே ஏஷமே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோயத்பபி ஷிச்யதே'' என்று சொல்லும்படி பண்ணின கொடிய சொல்லா யிற்று. (இளங்கொடியோடும்) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப் பது அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதே யிருப்பதான பருவ மாயிற்று.(காணுலாவிய) †ஒருஸாக்கமாக பெருமான்தாமே உனக் குக் காட்டில் வெம்மை பொறாது'' என்றருளிச் செய்தாரிறே. (கருமுகில்) மின்கொடிதழு ஒருமேகம் ஸஞ்சரி'குமாபோலே, ராட்டிலே யிருவருமா யுலாவினபடி.

கவினென்று அழகு' அழகு மிக்கிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுக்கு குழவிகள் சுரமேறுமாபோலே தழ்ந் தேறவேண்டும்படியான ஓக்கத்தையுடை பெரிய மலை யையும் பெ ரியமதிள்களையும் சுற்றிலே யுடைத்தாய் வண்டுகள் ஸஞ்சரியாநின் றுள்ள அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிந்திரபுரமே. †முன்பு ந ராஸம்ப'ணின சக்ரவர்த்தித்திரும ஹுக்குத் திருச் சித்ரகூடத்தையும் த'டகார'யத்தையும் விஸ்மரித்து வர்த்திக் கலாம் தேசமாயிற்று. ... ... (சு)

அந. ஆரும்பாட்டு. (கூனித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் தன் னையாஸ்ரயித்த இந்த்ரனுக்காகத் தன்னையழியமாறினது டீட் வேறுமோ க்ரூரையான கூனிசொற்கொண்டு காப்புக்கயிற்றேறே ராஜ்யம்விட்டுக் கா ட்டுக்கெழுந்தருளினுனிறே என்று அந்த அபதாநத்தை யநுஸந்தித்து, அவ னிடம் ப்ராப்யமென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

கூனல்வந்த அதர்சநீயதையும் ''மடந்தைதன்'' என்றதாலேசொன்ன தாநுனதன்மை - நெஞ்சில் க்ரௌர்யமென்னுமத் தயும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறுர் (ஸர்வாத்மதே த்யாதி). ஸர்வாத்மநாந்தன் - த்ருதராஷ்ட்ரன். இளங்கொடியாகில் இவளோடே காணுலாவுவானென்னை

(ர) பார- (ட) ரா-அ-எ-நி. (ங) ரா-ஆ-சு எ- .

ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸர்க்கமாகவித்யாதி). ஆயிருக்கச்செய்தேயுங் கொடியா கயாலே கூடத்துடர்ந்தாளென்று கருத்து.

திருவயிந்திரபுரத்துக்குத் திருமதிள்களைச்சொல்லுகை புராணோபயுக்தமாகிலும், மலைகளையும் மரங்களையும் வர்ணித்ததற்கு உட்குத்தருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). ... ... (சு)

மூ மின்னில்நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்விலங்கலின்மிசையில் கை மன்னன்நீண்முடிபொடிசெய்த மைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல் அன்னமாமலரரவிந்தத் தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச் செந்நெலார் கவரிக்குலை வீசு தண் திரு யிந்திரபுரமே. ( )

ட தம.	உரை.	ந தம்.	உரை.
மின்னில்	மின்போன்ற	மணிவ ர	ரத்நபர்வதத்தின்
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான	நீழல்	நிழலிலே
இடை	இடையையும்யளாய்	அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
மட	மா ப்பத்தையுமுடை	மா	பெரிய
கொடிகாரணம்	கொடிபோன்ற பிரா ட்டிக்காக	அரவிந்தமலர்	தாமரைப்பூவாகிய
		அமளியில்	படுக்கையில்
விலங்கலின்மி ச	ஸுவேலமலையின் மேல் ட்டப்பட்ட	பெடையொடும்	தன்பேடையோ [டே
இல க	லங்கைக்கு [டைய	இனிது	இனிதா
மன்னன்	ராஜாவானராவணனு	அமர	தங்கியிருக்கும்படி
நீள்முடி	பெரியமுடி ர்யத் தயும்	செந்நெல்ஆர்கு லை	செந்நெல்நிறைந்தகு லையானது [கிற
பொடிசெய்த	பொடிபடுத்தின	கவரிவீசு	சாமரம்பே லேவீசு
மைந்தனது	மிடுக்கனைவனுக்கு	தண்	குளிர்ந்த
இடம்	இடமாவது,		திருவயிந்திரபுரமே. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) †மின்னைடொத்த நுண்ணிய இடையையுடையளாய், ஆத்மகுணங்களுக்கு ஸ்லாம்தானே ஆஸ்ரயமாய் ஒரு உபக்நத்தோடேசேர்க்கவேண்டும்படியான பருத்தையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் ஸீதாபிராட்டிகாரணமாக இவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகைச்சொல்லி. (க) †[புரேவமே சாருதரீம் புரோவமேசாருததீம்] மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போகத்துக்குமுன்பு "இம்மானைப்பிடித்துத்தாவேணும்" என்றபோதே †கொடுவந்து காட்டிற்றிலர்களாகில், [அநந்தரம். அகிஞ்சிதாம்] அவளைப்பெறுமையாலே ஜகத்துபஸம்ஹாரம்பண்ணினர்" என்றால் "அவளுக்காக இது செய்தவிடம் தப்பச்செய்தார்"

(1) ஈ - ஆ - சு - எடு.

எய்ஞவல்லாருண்டே ா? (க) யுக்துமித்யேவ மேமதிஇ'' என்றுமித்தனையாகாதே †பிராட்டியை உள்ளபடியெல் லாமறியாத வெனக்கு மிருந்தபடியிது. இனி இவளையுள்ளபடி யறிவார்மன் கிஞ்சிருப்டார்களோ?(உ)[ஸதேத்யாதி ஸதேவேத்யாதி] †இத்தை வகுக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடர்படவேணுமே அழிக் கைக்கு. (விலங்கலித்யாதி) ஸுமேலலைசலமாய் அதின்மேலே த்ரி கூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிறேயிருப்பது. இப்படி ஒரு வராலழிக்கவொண்ணுத படைவீடுக்கு நான் ராஜாவல்லேனே என்று அபிமானித்திருக்கிற பையலுடைய, தேவதைகளுடையவர் ங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகள்பத்தும் தகளாம்படி பண் ணின மிடுக்கனெனவன் வர்த்திக்கிற ஸ்த்தாநம்.

(மணிவரைநீழல்)ரத்நபர்வதச்சாயையிலே. (அன்னமித்யாதி) அன்னமானது பெரியபலரான தாமரைப்படிக்கையிலே †அதாகிற து குளித்தல் உண்ணுதல் மதுபாநம் †பண்ணுதல் ஒளடினல் ஒருவரையொருவரணித்தாகாதபடி கடக்கக் கி-க்கைக்கு வே ண்டி மிடம்போரும்படி பரப்புடைத்தான படிக்கையிலே. †ஜாத்யாசண் டாளரைப் பொறுத்தாலும் ப்ரணயாபராத சண்டாளரைப் பொ றுப்பாரில்லையிறே. (கூ) †'பள்ளிகமலத்திலடப்பட்ட'' என்னுமா போலே. (செங்கெலாரித்யாதி) அப்படிக்கையிலே பேடையோடே இனிதமரும்படியாக அவ்வதபவத்துக்குத் †தண்ணீர்த்துரும்பா கையன்றிக்கே இனிதமரவீசுமாயிற்றுச் செங்கெல்; ஒருசேதநனென் ன்று துணுக்கென்னவேண்டாதே நிறைந்த கரிக்கொத்தை வீசா கிற்குமாயிற்று. ... ... (எ)

அநு.—எழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) ''இளங்கொடியோடும் காணலா வியவ'' என்றநுஸந்தித்தவாறே அங்குண்டான அபதாநமெல்லாம் திருவுள் ளத்திலோடி அவற்றை மிடிக்கை அழகாயிருக்கென்று ஸங்கதி.

''மின்னில்'' என்ற பத்தையினை உபமாநகோத்தத்திலே யாக்கி யருளிச்செ ய்கிறார் (மின்னேருத்யாதி). கொதிகாரணமாகவென்னவமைந்திருக்க, இங் ஙன மின்னிதாதிரி ஸ்பஷ்ட - சுபக்ஷ காரணமென்னைக்காக வென்றருளிச் செய்கிறார் மின்னி த்யாதி. ''வெய்வார்த்தை'' என்ற வார்த் தையானே தெ ன்ன பெருமிக்கிலேடுகிறார் (புகரேவெத்யாதி). (கொடிவந்து) எனறவநந்தரம் ப்ரதிஜ்ஞாநார் என்றுசேஷம். திருவடிபிராட்டியைக்கண்டபின்பு, பெரு

(க) கூ-எ-கூ. (உ) ஸ-த்ரு-சூ-ன்று. (கூ) கூ-எ-கூ.

மாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம் என்றிருந்தால் நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் கொண்டாடுகை கைமுதிகந்யாயஸித்தமென்கிறார் (பிராட்டியையித்யாதி). (இத்தை) - ஜகத்தை.

'மா'' என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதாகிறதித்யாதி). (பண்ணுதல்) என்ற வநந்தரம், என்னையொழியச்செய்தாய் என்று இவ்வளவும் கூட்டுவது. ப்ரணயகலஹம் பிறந்தால் தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணுதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜாத்யாசண்டாளரையித்யாதி). திர்யக்குக்குப் ப்ரணயகலஹப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகமலத்தித்யாதி). (தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்த ஸ்வயமாயேபோகாமே சேதநக்ருத்யமான கவரிவீசிற்றென்றும், கேவலசேதநமாய் போகப்ரதிபந்தகமாகாமலிருந்ததென்றும் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ... ... (எ)

மூ. விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்வில்லிறுத்தடல்மழைக்கிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்நிலவியவிடம்தடமார் [கு
வரை வளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலை வள ரகிலுந்தித்
திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புகுதிருவயிந்திரபுரமே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
விரை	நறுநாற்றம்	ஆர்	நிறைந்த
கமழ்ந்த	கமழாநின்றுள்ள	வரை	மலை ளுக்கு
மெல்	ம்ருது ான	வளம்	அழகாய்க்கொண்டு
கருங்குழல்கார ணம்	றுத்த திருக்குழலையு டைய பிராட்டிக்	திகழ்	விளங்காநின்றுள்ள
வில்	வில்லை [கா	மதகரி	மத்தகஜத்தின்
இறுத்து	முறித்தவனுய்,	மருப்பொடு	கொம்பையும்
அடல்	யுத்தோத்முகமான	மலைவளர்	மலையில்வளருகிற
மழைக்கு	வர்ஷத்துக்கு	அகில்	அகில்மரத்தையும்
நிரை	பசுக்கூட்டம்	உந்தி	தள்ளிகொண்டு
லங்கிட ரை	நோவுப கோவர்த்தநகிரியை	திரை	அலையானது
குடை	குடை யாக	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
எடுத்தவன்	எடுத்துக்காத்தவன்	அணை	சேருகிற
நிலவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	செழுநதி	அழகியஆறு
இடம்	இடமாவது [ற	வயல்	வயலில்
தடம்	தடாகங்கள்	புகு	பாய்கிற

திருவயிந்திரபுரமே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநிற்பதாய் ம்ருதுவான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமள்ஹாதேவியாக வில்லை முறித்து. †(க) ஸர்வஸ்ய ஸர்வகந்த''என்கிறஸ்து

(க) சாந்தோக்யம்- ரு- கச -

முடியும் முடியாது' என்றுபாராதே மேல்விழுந்து வில்லழுறி க்கும்படியாயிற்றுக் குழலின் பரிமளம் † அதாகிறது அவ்வருகு பெறவிருக்கிறது இவளேயாகில் நடுவு டான ப்ரதிபந்தகங்கள் கொடி கார்யமென்! எ றிருந்தார். (அடல்மழைக்கு)† அ ளழகிலே தவக்குண்டி செய்த செயலேயன்றிக்கே ஸ்வரக்ஷணத்தி லங்வய மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுத்து மழை யைப் பரிஹரித்தாணையிற்று. †இந்த்ரனுலே யே ப்பட்ட மேகங் ள் வர்ஷிக்க அதிலே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடப்புக, கோவர்த் தநகிரியைதரித்து ரக்ஷித்தாணையிற்று.(அடல் ம ழக்கு)(க)† போர் க்களத்து"என்னுமாபோலே யுத்தோந்முகமான ர்ஷத்துக்கு.(நிரை கலங்கிட) (உ) ஆவர்த்ம அதிவார்த்தம்" என்கிறபடியே நோவு ப . (நிரைகலங்கிட அடல்மழைக்கு வரைகுடையெடுத்த ன்). †வி ஸ்வாமித்ராதிகளோடாதல் ந ாதி ளோடாதல் கூட்டிச்செய்யும் ந்மமன்றே. தோற்றிற்றொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தாண யிற்று.(நிலவியவிடம்) இந்த்ரன் ர்ஷி ப்பி ப் பிற்பாடராய் நோவு படவிட்டாற்போலேயாகி ா ணைதென்று ஏற்கவே நோவு படா மே நோக்குகைக்காக ந்து நித்யவாலம்பண்ணுகிறவிடமாயிற்று.

(தடமித்யாதி) †தடமென்று தாழ் ரையாய் தான் ளரா நின் றுள்ளவரைபோலே அழகு விளங்காநின்றுள்ளமத்தக த்தினுடைய வென்னுதல் அன்றிக்கே தடமென்று-தடாகமாய் தடங் ள்மிக்கிரு ந்துள்ளவரைக் கழகாய்க்கொண்டி விளங் ாநின்றுள்ள மத்தக த்தி னுடைய மருப்போடேகூட வென்னுதல். மலைக்குச்சிறப்பா ஆனைகளைச் சொல்லக் ட திறே. (மலை ளரகிலு ந்தி) மலையிலே மநுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லா மையாலே ஆ ாசா கா சத்தை இடமடைத்துக்கொ டு தான்கண்டபடி வளருகிற அகில் வேரோடேபறித்துத்தள்ளிக்கொ டு. (திரையித்யாதி) ர்ஷித்த வாறே,மலையருவிகளானவை ஆனைக்கொம்பையும் அகில்மரத் தையும் முறித்துத்தன் திரைகளாகிற கைகளாலேயே திக்கொ டு வயலிலே வந்து புகுருமாயிற்று. அளவுபட்ட வாய்த்தலை ளாதே யாதல் க வாய்க்காலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப் புகுகையுமன்றிக்கே ஆறுதானே வயலிலேவந்து புகுருமா யிற்று. ... ... (அ)

(க) பெரி-திரு-ந-நி-அ. (உ) வி-பு-கக-கந.

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) பிராட்டியழகில் தவ்கு ன்டு ரா ணனைவென்ற ம்தன் என்றூர் கீழ்ப்பாட்டில்; அவ்வளவோ அவளைக் கைப்பிடிக்கப்போன ன்றே பரிமளத்தில் ந சயாலே வில்லெழுறி த்த மிடுக்கையும் அவ்வளவன்றியே க்ருஷ்ணனுய் மலையெடுத்தானென்று மநுஸந்தித்து அ்தமிடுக் னிரு்குமிடம் ப்ராப் மெ்கிறுரென்றுஸங்கதி.

கமழ்ந்த மென் கருங்குழ் ன்்ரு மையாதோ, "வி ர" என்று விசேஷித்ததுக்கு் க த்தென்னென் ருளிச்செய்கிறூர் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). (விதி) வித்தவ்யாக்யாத்ரு ாக்யம் (அதாகிறது் யாதி). ஒருகாமுகன் வ்யாமோஹத்தாலே கார்மு த்ந்த முறித்தானென் கிறவிது மிடுக் ா வேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (அவளித்யாதி). மலையெடுக்கும்படி மழை வர ப்ரஸக்தியைக் காட்டி ா ன்றுகொண்டு விவரிக்கிறு் (இந்த்ரனித்யாதி). மழையை யுத்தோந்முகமானதாகச் சொன்ருண்டோவென்ன (போர்க்களத்தென்னுமாபோலே) என்கிறூர். "சலமாமுகில் பல்கணைப்போர்க்களத்துச் சரமாரிபொழிந்து" என்று பெரியாழ்வாருளிச்செய்தாற்போலே யென்று கருத்து. அர்ஜுநனைப்போலே சரக்கூடமாகக்கட்டாதே, மலையெடுப்பானென்ன் இடயை கயாலே பெருமாளைப்போலே விசாரியாதே செய்தானென்கிறூர் (விஶ்வாமித்ரோத்யாதி).

ஆர்தல் - மிகுதியாய் வளர்த்தியைச் சொல்லுறதென்ன் றருளிச்செய்கிறூர் (தடமென்றித்யாதி). ... ... (அ)

ழ. வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில்விசயனுக்காய்மணித்தேர்க்கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்மானிடம்குலவுதண்வரைச்சாரல்கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழுக்கழுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல்சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. (கூ)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
ை த்தலத்து	ை யி்	ை த்தலத்து	கையில்
வேல்கொள்	வேலையுடையரான	ொள்	கொண்டுநின்ற
அரசர்	துர்யோத ாதிகளு	எ் த	என்குலநாதனை
வெம்	பயாவஹமான[டைய	பெம்மான்	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
போரினில்	பாரதயுத்தத்தில்	இடம்	இடமாவது
விசயனுக்குாய்	அர்ஜுநனுக்கே அநு கூலனாய் (அவனு டைய)	குலவு	எல்லாராலும்கொண் டாடப்படு ற
மணித்தேர்	அழகியதேர்முன்னே	தண்	குளிர்ந்த
கோல்	ழுகோலை	வரைச்சாரல்	பர்வதபார்ஶ்வத்தில்
		ல்	வெற்றிலக்கால்கள்

சண்கொள் சண்தோறும் கிஞக்கி சேல்கள் சேல்மத்ஸ்யங்கள்
கொழு கொழுயான து [ற பாய்தரு பாய்கிற
கையெழ கையெழாநிற்குமதாய் செழுநதி அழகிய ஆறுனது
கழுது பாக்குமரங்களின் வயல்புகு வயலில் பாயாநின்று
இளம்பாளைகள் இளதானபாளை ள்ள
மழ் பரிமளியாநிற்கிற திருவயிந்திரபுரமே. (கூ)
சார்ல் பர்யந்தத்தையுடைத்
தாய

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). †பகதத்தனில்குறை ந்தாரில்லையிறே அங்கேறி பேரில்(க) பார்ஶ்வஞ்ஞ்ய பார்த்தம் ஸஞ் சாத்யப ணவே ன்றும்படியிறே. (அரசர்)பரிகரட் துரகியேற ராஜாக் கர்கடக்கநிற்கையன்றிக்கே ராஜாக்களே துரகியேறினபோராயிற்று (ெ ம்போர்)பாரதஸமரமென்றுல் கேட்டவர்களுக்கும் யிறுழுக ே ண்டும்படியான யுத்தத்திலே. கா ந்தசோழர்க்கும் தங்களை நோக்குகைக்குக் கையிலே ஓராயுதம்பிடித்துக்கி ாண்டு நிற் ே ண் டும்படி பயா ஹமிறே. (விசயனுக்காய்)†அர்ஜுநனு காகத் தன்னை அழிவுக்கிட்டு. †ரதியைச்சீறின ன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய் து.†உடம்புக்கு ஈடுஇடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றுணையிற்று. †தான்கொண்டவிஜயமும் அர்ஜுநன்தலையிலே கிடக்கும்படி தன் னைத்தாழவிட்டு வைத்தானையிற்று. (உ)† மலைபுரைதோள்" இத்யாதி (மணியித்யாதி) ஶ்லாக்யமான தேரிலே கையிலே உழவுகோலைக் கொண்டுநின்ற என்குலநாதனுடைய ஸ்தாநம்.

(குலவித்யாதி)†கொண்டாடப்பார்த்தால் தன்னையேகொண்டா டும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைச்சாரலிலே பர்யந்தத்திலே. (கால் கொள்கண்டெ ாடி)காலுண்டு †வெற்றிலக்கால் அதுமறையும்படியா க ் க ் தோறும்†பல்லிபற்றுமாயிற்று வெற்றிலக்கொடி. அக்கொடி கள் முகுகளினுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்த பரிமளத்தாலே யெ ருவிட்டாற்போலேயிருக்க கையெழாநிற்கும் கையென்று வெற்றி லைக்கிளைகளிறே. இப்படிப்பட்டசோலையையுடைத்தாய் இச்சோலை க்கணித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது. அப்பரிமளத்திலே மதுபாநம்பண் ணிறற்போலேகளித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாயிற்று. இப்படி யிருகிற அழகிய நதியானது வயலிலேபுகுமாயிற்று. அதாவது இவ்வயலளவுமாயிற்று ஆறுய் வரு து இங்கே ந்தவாறே வயலி லேபுகுந்தாயிற்றுப்போவது.

( ) பாடை.

ஆக தாரகம் தார்யத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் தேசமாயிற்று. தா வெல்லச்செய்தேதயும், அர்ஜுநன்ன்றூன்' என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப் பரிகரமாய் அந்தர்ப்பவித்திறுமாபோலே தான் விளவிக்கச்செய்தே "வயல்விளைந்தது" என்று சொல்லலாம்படியாயிற்று இருப்பது. ... (கூ)

அரு. ஓ பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). மலையெடுத்து மழைதடுத்தானென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, அவனுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில்வருமரசர்க்கு ஆயுதங்களநுக்தஸித்தமன்றோ,விசேஷிப்பானென்னை கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பகதத்தனிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). "ஊரஸாச்சாதயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்ச்சாத்யமாதவ:" என்கிறபடியே பகதத்த விட்ட அஸ்த்ரத்தை க்ருஷ்ணன் தன்மார்விலேற்று அர்ஜுநனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமாறால், அவனிலும் பிருத்த அரசர்வேல்கள் க்ரூரங்களென்னைக்காக விசேஷித்தாரென்று ருத்து. "விசயன் மணித்தேர்க்கோல்கொள்" என்றதாலே - தன்மேன்மையழித்து ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கின மை தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுகாகவித்யாதி). ரதிக்கன்றே அழிவன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதியையித்யாதி). "விசயனுக்காய்' என்றது-விஜயனுக்கே யாயென்று ஸாவதாரணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (டம்புக்கித்யாதி). ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிருந்தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்றதே, "விசயன்" என்று அவனை நிரூபித்ததுக்குக் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). தான்கொண்டவிஜயம் அவன்மேலே யேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்யாதி). "அலவலை' என்கையாலே - தான்செய்தவிஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுநன்மேலே யேறிட்டுத் தாமேகொண்டாடினரென்று கருத்து.

குலவுதல் - குலாவுதலாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாடவித்யாதி). (வெற்றிலக்கால்) என்றது - வெற்றிலக்கொடிவளரும்படியான வெள்கொம்பு. (பல்லிபற்றுகை) கிளைக்கை. ... ... (கூ)

மூ. மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தளந்தானைத் [த்து
மேவுதவர்தானவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுர
மேவுசோதியையேவல்வலவன் கலிகன்றிவிரித்துரைத்த
பாவுதண்டமிழ் பத்திவை பாடிப் பாவங்கள்பயிலாவே. (0)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
மூவர்ஆகிய	ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத் ரரூபியான	மேவு	நித்ய ாஸம்பண்ணு கிற
ஒருவனை	அத்விதீயனாய்,	சோதியை	தேஜஸ்வியானவன் விஷயமாக
மூவுலகு	மூன்றுலோக களை	வேல்வலவன்	வேலாலேயெதிரி ளை ஜயிக்கவல்ல
உண்டு	அழுதுசெய்து [யும்		
உமிழ்ந்து	வெளியில்புறப்படவி [ட்டு	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
அளந்தானை	(மஹாபலிபக்கலில்நி ன்றும்மீட்டு) அள ந்துகொண்டவனை	விரித்து	விஸ்தரித்து
		உ ரத்த	அருளிச்செய்ததாய்
தேவர்	தேவர்களும் [ய்,	பாவு	பரந்த
தானவர்	அஸுரர்களும்	தன்	அழகிய
சென்றுசென்று	பலகால்சென்று	தமிழ்	தமிழ்பாஷையான
இ றஞ்ச	ஆஸ்ரயிக் லாம்படி	இவைபத்து	இப்பத்துப்பாட்டை
தன்	ஸ்ரமஹரமான	பாடிட	பாட [யும்
திருவயிந்திரபுர	திரு யிந்திரபுரத்தி	பாவங் ள்	பாபங்கள்
த்தி [லே		பயிலா	சேரமாட்டா. (o)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(மூ ரித்யாதி)ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய சரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கு மந்தராத்மதயாகின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ர் களைப்ப ணுை யாலும் ஸ்தி நரூபே நின்று பாலநத்தைப் ப ணுைகையாலும் (மூ ராகிய ஒருவனை) (க)† ‘బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்” ஆ ஸர்வநியந்தாவாயிற்று.(மூவுலகித் யாதி)ஆபத்ஸகனுமா பிற்று.(தே ரித்யாதி)(உ) దేవానాందానవానాంచ. தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச” என்கிறபடியே தன்னிலே ப்ருஜ்யரான ர்களிரண்டு திறத்தார்க்குமொத்திருக்கையாலே தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்திக்கா தே ர் ளுக்கும் அஸுரர்களுக்குமடையச் சென்றுஸ்ரயிக்கலாம்படி திரு யிந்திரபுரத்திலே நித்ய வாஸம் ப ணி, அத்தாலே பரமபதத்திற்காட்டிலு முஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிற ஸ. †எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில்; இவர்களுக்கு அபேக்ஷித ம்விதாநம் ப ணுகையால் ந்தவேற்றமுண்டிறேயிங்கு.

(வேல்வல ன்) (ங) ‘ஆழ்வலவ ” என்னுமாபோலே. (விரித் தரைத்த) சொல்லுகிற லக்ஷணங்களுண்டாம்படிசொன்ன.† ‘விரித் தரைத்த’ என்றும், ‘தொகுத்தரைத்த” என்றுமு ிறே. சிவிட் கென்ன நெஞ்சிலே படும்படிபண்ணுகையும் இவர்களுக்குப் பரக் கச் சொல்லுை யும் இவையெல்லாம் வேணுமிறே. (பாவு) பரந்த.

(க) வி-பு-க-ா -சுசு. (ா) ஜி-ஸ்தோ-உ. (ங) ங - திரு - எக.

பெரியதிருமொழி ஈ ப, க திஃ கo பா மூ ராகிய. சாஅந்

ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கைய ந்றிக்கே பத்தாயிற்று. (பாவங்கள் பயிலா தே) பாபாநுபவம் பண்ணுகைக்காகவிறே ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கி றது அை யநுபவிக்கவந்த வித்தேசத்திலே இத்தையதிகரிக்கில்; அை தான் 'நமக்கிருப்பிடமல்ல" என்று விட்டோடிப்போம்.(கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அநு. பத்தாம்பாட்டு. (மூவரித்யாதி). "ஸ்ருஷ்ட்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார ர்கள் மூன்று விஷ்ணுவேபன்னுகிறான்' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஹ்ம மேத்யாதி)."ஸ்ருஷ்டிஸ்த்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுவாத்மிகாம் । ஸம்ஜ்ஞாம் யாதிபகவா நேக ஏவ ஜனார்தன" - ஸ்ருஷ்ட்டி ஸ்த்தித்யந்த கரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு சிவாத்மிகாம் ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவா நேக ஏவ ஜனார்த்தன" என்று ப்ரமாண சேஷம். (எல்லாமில்லையிறே) என்றது - அநுகூல ப்ரதிகூலவிபாகமில்லையிறேயென்க.

நெஞ்சிலேபடும்படி ஸங்க்ரஹமாக உரக்கவமையாதோ விரித்து ரைப்பானென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரித்தித்யாதி). அந்திஸங்க்ரஹ விஸ்தரமாகச் சொன்னரென்கை. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றுமபத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி கூ ம்பத்து உ ம் திருமொழி

ஊன் வா ட ப்ர வே ச ம்

வ்யா. (க)† அடி பவர்க்குமெய்யணிய தெய்வநாயகன்"என்று †ஆஸ்ரிதர்க்குஸுலபரு கக்காகத் திருவயிந்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹி தரானென்றார் கீழ்; அவன்படி இது ானபின்பு விரோதியான தேஹத்தைக்கழித்து பகவத்ப்ராப்திபண் ே டியிருப்பார்க்கு §(சரீரத்தையொறுத்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் ப ணவேண்டா அவ னுந்து ர்த்திக்கிற திருச்சித்ரகூடத்தை பா ரயியுங்கோளென்கி றார்). (உ) 'மன்னுமழல்நுகர்ந்தும் வ டடத்தினுட்கிடந்தும்" ன்கிறபடியே ோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்த்தராயும் சீத காலம் தடாகங்களிலே அகமர்ஷ ம்ப ண்ணியும் அதிலே பாசி யேறக்கிடந்தும் இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அப்பகூராயும் ாயுபகூராயும் சா மூலபலாதிகளை புஜித்தும் தபஸ்ஸுப ணி க்லேசிக்கவே ட ா; ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷ மாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுய் ாவ ஹிரண்யாதிகளாே நலிவு ந்தகாலத்து ாமக்ருஷ்ணத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தும், இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஸ்ர ன் ஸ்ரிய பதி திருச்சித்ரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனானென் அத்தேசத்தைச்செ ன்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய் அ னைப்பெறலாம். சட க்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேரு கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... *

அநு. ஊ வாடப்ரவேசம். திருவயிந்திரபுரத்திலே* அடியவர்க்கு மெ ய்யனுய் தெய்வநாய னிருக்கையால் அங்கேதானே ஆஸ்ரயிக்கச்சொல்ல லாயிருக்~, 'திருச்சித்திரகூடத்தில்சென்று சேர்மின்கள்' என்று உபதேசிப் பானென்னென்கிற ச கையிலே ஸந்தியருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க் கித்யாதி). (ஆஸ்ரிதர்க்கு) என்றது - திருமேனியோடிருக்கு மாஸ்ரிதர்க் என்றபடி.

(க) கூ-க-கூ- § குண்டலிதம் க் ாசித்கம்.

(உ) பெரியதிருமடல்.

பொய்யதிருமொழி ந ப உ தி க பா ஊன்வாட சஅநு

மூ. ஊன் ாட வு ணுதுயிர் கா லிட்
டலில்பிரியாப் புலனைந்தும் நொந்து
தாம் வாடவாடத் த ம் செய்யே டா
தமதாவிமையோ ருலகாளகிற்பீர்
காணுட மஞ் ருக்க மாட மாடே
கயலாடு ணீர்ப் பழனம் புடைபோய்த்
தேனுட மா க் கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

ப ம.	உ ர.
இமையோருல	பரமபதத்தை
தமதா [கு	த ளதாக
ஆளகிற்பீர்	ஆளவேண்டியிருக்கு
	மவர்களே.
ஊன்	மாம்ஸமானது
ாட	வற்றியுலரும்படி
உண்ணுது	போஜநாதி ஊத் த
	விர்ந்து
உயிர்	ப்ராணனை(போ ாத
	படியாக நீர் ாற்
	றுமுதலானவற் ரு
காவலிட்டு	சிறையிலிட்டு [ல்)
உடலில்பிரியா	சரீரத்தை தவிட் டுப்
	போகாத
ஐந்துபுலனும்	ஐந்து இந்த்ரியங்களு
நொந்து	வருந்தி [ம்
தா	தாங்கள் [க்கும்படி
வாடவாட	மேல்மேலும் க்லேசி
தவம்செய்யவே	தபஸ்ஸுபண்ணவே
ண்டா	ண்டாம்.
கா	வ மானது

ப தம.	உரை.
ஆட	அசையும்படியாக
மஞ் ருக்கண	மயில்திரள்கள்
ஆட [ம்	ஆடவும்
மாடே	பக் த்திலே
கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற
நீர்	நீரோடுகிற [டைய
கால்	வாய்க்கால் ளையு
பழனம்புடை	நீர்நிலங்களினரு கே
போய்	போய்
தேன்	வண்டுகள்
ஆ.	மேலே யெழப்பற க்க
	(அக் ாற்ரு லே)
மாடம்	மாடங்களிலுள்ள
கொடி	கொடி ள்
ஆடு	அசையாநிற்கிற
தில்லைத்திருச்சி	தில்லைத்திருச்சித் தி ர
த்திரகூடம்	கூடத்தை
சென்றுசேர்மி	சென்றுசேருங் கோ
ன்கள்	ள். (க)

வ்யா முதற்பாட்டு. (ஊன்வாட) மாம்ஸமானது குறைய அசந†வஸ நாதிகளைக்குறைத்து ப்ரா ன் ளைப்போ ாதபடி அப்பக்ஷணவாயு பக்ஷ ணங்களாலே காற்கட்டி சரீரத்தை விட்டுப்போகாத இந்த்ரியங் களைந்தும் ஸ்வஸ் விஷயங்களைப்பெருமையாலே நொந்து ஈடுபடும் படி தா கள் †மேன்மேலும் க்லேசிக்கும்படி தபஸ்ஸு பண்ணவே ண்டா. (தமதாவித்யாதி) †பரமபதத்தைத் தங்களதாக ஆளவேண்டி யிருப்பீர்!

(காணு') சோலையசையும்படியா † மயிலினங்களாட அத்
தாலே சோலையில்நின்றும்கிளம்பின ண்டுகளா வ அச்†சோலை
யருகே கயல்கள் ளித்துப்பாயாநின்றுள்ள†நீரோடு காலையுடைத்தா
யிருக்கிற நீர்நிலங்கள் †அருகிட்டுப்போய், தேனுண்டு ாடு
ளானனை மேலெழப்பறக்க அ காற்றாலே மாடத்திலுண்டான
கொடிகளானனை அசையாநிற்குமாயிற்று. ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (ஊனித்யாதி) உண்ணுது' என்றது - உடா
கு உபலக்ஷணமா யருளிச்செய்கிறார் (வளராதிகளை) என்று. 'வாடவாட
என்ற மீமிசையினர்த்தம் (மே மேலும் க்லேசிக்கும்படி) என்றது.
இமையோருலகு - தமதா ஆளகிற்பீர்' என்றன்வயித் தருளிச்செய்கிறார்
(பரமபதத்தையித்யாதி).

'மஞ்ஞைக்க ம் என்றதி ர்த்தம் (மயிலின கள்) என்றது. "மாடே"
றதினர்த்தம் (சோலையருகே) என்றது. 'நீர் ால் பழனம் என்றந்
யித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நீரோடித்யாதி). பு ட" எ றதி ர்த்
தம் (அருகிட்டு) என்றது. ... ... (க)

மூ. காயோடு நீடி கனியுண்டி வீசு
கடிங்கால் நுகர்து நெடி காலமைந்து
தியோடின்று த ஞ்செய்யே டா
திருமார் னைச் சிந் தயுள் வத்துமென்பீர்
வாயோது தே தம் மல்கின்ற தொல்சீர்
ம றயாளர் நாளும் முறையால் ளர்த்த
தீயோ வோங் ப் புகழோ கு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
திருமார் னை	ஸ்ரிய பதியை	நு ர்ந்து	பாநம்பண்ணி
சிந்தையுள்	நெஞ்சில்	டெ டுங்காலம்	நெடுநாள்
வத்துமென்	வைத்துக்கொள்ளவே	ஐந்துதியோடி	பஞ்சாக்நிமத்யஸ்த
பீர்	ணுமென்பீர்.	ன்று	ணுய்நின்று
காயோடு	இளங்காய்களையும்	தவம்செய்யே	தபஸ்ஸுபண்ணவே
ீடுகனி	நெடுநாளுலர்ந்தபழ	ண்டா	ண்டா;
	ங்களையும்	ாய்	ாயாலே
உண்டு	புஜித்து	ஓது	ஓதப்படுகிற
வீசு	அடிக்கிற	வேதம்	வேதமானது
கடி கால்	டெட்டியகாற்றை	மல்கின்ற	ூறை ற்றிருக்கிற

தொல்	ஸ்வாபாவிகமான
சீர்	ஸம்பத்தையு டைய
ம றையாளர்	ப்ராஹ்மணர்
நாளும்	நாள்தோறும்
முறையால்	க்ரமமாக
ளர்த்த	அநுஷ்டிக்கிற

தீ	அக்நியானது
ஓங்கஓங்க	ளரவளர (அத்தா
ஓங்கு	மிக்குவருகிற [லே)
புகழ்	புகழையுடைய

திருவில்லிபுத்தூர்க்குச் சென்று சேர்மின்கள். (உ)

வ்யா. இர டாம்பாட்டு. (காயோடித்யாதி)†பருவமினிதான ராய்க்ஷயும் வெய்யிலிலும் காற்றிலுழுலைந்து பசையற்றகனி ஷீ யும் புஜித்து வீசினெ†ட்டிய ற்றைப்பருகி நெடுங்காலம் பஞ்சா க்நிமத்யஸ்த்தராய் நின்று தபஸ்ஸுபண் வேண்டா ஸ்ரியஃபதியை ஹ்ருதயத்திலே பிரியாதபடி வத்துக்கொள்வோமென்பீர்.

(ராயோதித்யாதி) ராயாலெதுகிறமே தம் குறை றுகையால் வந்த ஸ்ராபாவி ஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்ம ர்என்று மொக்க முறையாலே அநுஷ்டிக்கிற அக்நி ளரவளரப் புகழோங்காநின் றுள்ளதில்லை. ... ... (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ரயித்யாதி) ஊன்வாடவுண்ணுதார் உயி ரைக் ரவலிடும்படி யெங்ஙனேயென்ன அத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு தபஸ்ஸினுடைய துஷ்கரதை யயும் காட்டுகிறுரெ றுஸந்தி.

நீடுகனி-ெ நாளுலர்ந்த னியென்றுய் அங்ண்காய்க்கு விசேஷணமிடாமையால், இளங்காயென்று ப்ர ரணத்துக்குச் சேர வருளிச்செய்கிறுர் (பருவமித்யாதி). (வெட்டிய) உஷ்மான. ... ... (உ)

மூ. வெம்பும் சி த்தப் புனக்கேழலொன்றுய்
விரிநீர் முதுமெ ள்ள முள்புக்கழுந்த
வம்பு பொழில்சூழ்ல ன்றெடுத்தா
னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பீர்
பைம்பொன்னு முத்தும் மணியுங் ெ ணைந்து
படை மன்னவன் பல்லவர்ே ா பணிந்த
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வம்பு	புதிதாய் [ன	முதுநர்வெள்ள	மஹாஜல ானகடலி
ண்	ளணைக்குவிஷயமா	முள்புக்கு	லேப்ரவேசித்து
பொழில்	சோலை	அழுந்த	மக்நையாக
சூழ்	சூழ்ந்த	அன்று	அப்போது
லகு	பூமியானது	வெம்புஞ்சினம்	மிக்ககோபத்தையு
விரி	பரந்த		டைத்தாய்

புனம்	காட்டிலேவர்த்தி ஈ
ஒன்று	ஒப்பற்ற [ற
கேழலாய்	மஹா ராஹ ராய்க்
	ண்டு
எடுத்தான்	அத்தை இடந்தெடுத்
	தவனுடைய [ள
அடிப்போது	திருவடித்தாமரை க
அணைவான்	சாரவே ணுமென்கிற
விருப்போடு	ஆதரத்தோடு
இருப்பீர்	வர்த்திக்கிற ர் ளே.
ளை	அழகிய
பொன்னும்	பொற்பூக் ளையும்
முத்தும்	முத்துக்களையும்

மணியும்	மாணிக்கங்களையும்
கொணர்ந்து	கொண்டு ந்து
படை	பரிகரத்தோடேகூட
மன்னவன்	ராஜாவான
பல்லவர்கோன்	பல்ல ராஜா
பணிந்த	ஆஸ்ரயித்ததாய்
செம்பெ ன்	அழகியபொன்னும்
மணி	மாணிக்கங்களாலும்
	செய்யப்பட்ட
மாடங் ள்	மாடங்களால்
சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
திவ்யதேசங்களில்	சென்று
சேர்மின் ள்.	(ஈ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வெப்புமித்யாதி) மிக்கசினத்தை யுடைத்தாய் புனத்திலே ர்த்திக்கும் மஹா ராஹமொன்றுய் பாந் திருந்துர்ள டலிலே பூமி யழுந்த அப்போதுர்ப ய (ஞல) மூலங்களை யுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியை டித்த னுடைய திருவடித் தாமரைகளை யணையவேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே ர்த்திப் பீர்.

(பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்நாதிகளைக்கொண்டு பரிகரத்தோ டும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து செம்பொன்னும் மணியா லுப்செய்த மாடங்கள்சூழாரின்றுள்ளதில்லை. ... (ஈ)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) "தவம்செய்யவேண்டா திரு க்சித்திரகூடம் சேர்மின்கள்" என்றீர் ர்கள் ஸம்ஸாரப்ரளயத்திலழுந் திக்கிடக்க _த்தரிப்பதேனெவ ன ப்ரளயார்ணவமக்நையான பூமியையெடு த்தாற்போல் உங்களை உத்தரிக் வல்லவனென்கிறுரென்று ங் தி.

வம்பு - புதிசாய், _ண் - ஊணுக்குவிஷயமாய் அ ற் றயுடைத்தான பொழிலென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (பலேத்யாதி).

பைம்பொன் - அழகியபொற்பூ கள். ... ... (ஈ)

மூ. அரு மாநில மன்றளப்பான் குறளா
யவுணன் பெருமே ள்வியில் சென்றிரந்த
பெருமான் திருநாமம் பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர் தீங்குதுமென்னகிற்பீர்
ரு மா கடலுள் கிடந்தா னுவந்து
கை நா ரவினணைப் பள்ளியின்மேல்
திருமால் திருமங்கையோடாடி தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின் வே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்று	இந்த்ரன் ராஜ்யத்	நீங்குதற்	போக்குவோம் [பீர்!
	த இழந்த ற்று	எ ணிற்பீர்	எ றுசொல்லியிருப்
அரு	அள கரிதான	ரு ர	றுத்துப்பெரியதான
மாநிலம்	மஹாப்ருதிவியை	கீடலுள்	திருப்பாற் டலிலே
அளப்பான்	அளக்ை க்காக	ண ர	இரண்டி ர் வ்யு ட
குறளாய்	ர்மநரூபியாய்		ய
அவு	அஸுரனு மஹா	அரவி ணைப்ப	திருவ ந்தாழ்வா ரு
	பலியினு டய	ள்ளியின்மேல்	கிற படுக் கயிலே
பெருவள்ளியி	மஹாயா த்தில்	வந்து	உ ந்து [ன
ல்		கிடந்தான்	பள்ளிகொண்டரு ளி
செ றுஇர த	சென்றுஅர்த்திக்த	திருமால்	ஸ்ரிய பதி
பெருமான்	ர்வேஸ்வரனு டய	திருமங்கையோ	பெரியபிராட் டியா
திருநாமம்	திருநாமத்தை [லி	டு	ரோடே
பிதற்றி	அ டவுி டச்சொல்	ஆடி	நீத்யவாஸம்ப ஸு
நு தம்	உங்களு டய		கிற
பிறவித்துயர்	ஜந்மது கத்தை	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
	சேர்மின்கள்.		(சு)

வ்யா: நாலாம்பாட்டில்: (அருமாவித்யாதி) அளக் வரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்ைகக் ாக வாமநனாய் அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே செ றர்த்திக்த ஸர்வேஸ் ரனுடை ய திருநாமத் த அடைவுகெடப்பேசி உ களுடைய ந்மது கத்தைப்போ கு வோமென்று சொல்லியிருப்பீர்.

(கருமாவி ன்றுது கி) இரண்டி நாணவயுடைய திருவநந்தாழ் ாணுகிற படுக்ைகயிலே † கறுத்துப் பெருத்த டலிலே உகந் க ளர்ந்தருளின ஸ்ரிய பதி பெரியபிராட்டியாரோடேகூடவிடா தே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. ... ...(சு)

அரு. நாலாம்பாட்டி. (அருமாவித்யாதி). ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அவ பரமப்ரணயியா கயாலுதவிரே யாகிலும் அதுவி ண்டி நா ள் தோறும் படி யெ ங்கே யென்ன த ஜை அர்த்திக்தார்க்காகவே தானர்த்தியாய்க் கார்யம்செய்து தலைக் டி வ ரே. உ ளபேக்ஷிதமும் செய்வ னென்றருளிச்செய்கிரரென் று ஸ கதி.

'கடல் ள்தோறும் கண்வளர்ந்தருளுமென்னிருரு ப்ரமாணப்ரஸித்தி யுண்டி' என்று முன்னே தாம் நிர்வஹித்தநிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிரர் (நுத்துப்பெருத்தகடலிலே) என்று. ... (சு)

மூ. கோமங் க்கக் கடல் வைய முய்யக்
குலமன்ன ரங்கம் மழுவில் துணியத்
தாமங்கமருள் படைதொட்ட ன் றித்
தவமா முனியைத் தமக்காக்ககிற்பீர்

பூம ங்கை த ங்கிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ் மங்கையெ கும் தி ழப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம் பூம் பொழில் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர் மின்களே. (நி)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சே ரா	ராஜாக் ள்	ஆக்கிகிற்பீர்	ஆக்கிக்கொள்ளவே ண்டியிருப்பீர் :
ம க	நசிக்கவும் [ந்த)		
ர் ம்	மரக்கலங்கள் (நிறை	பூமங்கை	பெரியபிராட்டியார்
கடல்	க ல்சூழ்ந்த	தங்கி	(திருமார்விலே) தங்கி
வயம்	பூமியி லுள்ளார்[கவும்		யும்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா	புலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
குலமன்னர்	ராஜாக்களுடைய	மன்னி	(இடவருகே) பொரு
அங் ம்	சரீரமானது		ந்தியும்(அத்தாலே)
மழுவில்	மழுவிலே	புகழ்	கீர்த்தியாகிற
துணிய	துணியும்படியா வும்	மங்கை	ஸ்த்ரீ
தாம்	தாமே	எ கும்	எங்குமொக்க
அங்கு	அப்போதுண்டான	தி ழ	உஜ்ஜ்வலமாய்விளங்
அமருள்	பூசலிலேபுக்கு		காநிற்
ப டதொட்ட	ஆயுதமெடுத்த [ய்	பு ழ்சேர்	புகழையுடைத்தாய்
வெ றி	ஜயத்தையுடையவனு	சேமம்பொ ள்	அரணையுடைத்தா
தவம்	பின்பு தபஸ்ஸுபண்	ர் பம்பூம்பொழி	பந்துபூத்தசோலை
	ணப்புக்க	ல்சூழ்ந்த	யால்சூழப்பட்ட
மாமுனியை	மஹாமுனியான ஸ்ரீ	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
	பரசுராமாழ்வானை	சேர்மின்கள்.	(நு)
தமக்கு	தந்தாமுக்கு		

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (கோம கவித்யாதி) ராக் ளென்று பேர்பெற்றுரட கலும் ம க கடல்சூழ்ந்தபூமி உய்ய ராஜாக்களு னை யசரீரம் மழுவிலே துணித்தவிடத்திலும் †சாபம்மாறாத ஆயுதம்தொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையனை ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானைத்தந்தாமுக்காக்கிக்கொள்ளவே டியிருப்பீர்!

(பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நித்யவாஸம்பண்ணி புகழ் மகை யென்கு முஜ்ஜ்வலமாய் வர்த்திப்பதும் செய்து புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில் சூழ்ந்த தில்லை. ... ... (நு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (சோமங்கவித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு விரோதியாய் உதாரனான மஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய ப்ரபலவிரோதிகள் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிநிரஸநசீலதையை யருளிச்செய்யக்கோலி வாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தரபாவியான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான் விசரிதத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மழுவில் துணித்தபின்பும் படைதொ ழிருக்கையால் பலித்தவர்த்தம்
(கோபம்மாழுதே) என்று. ... ... (ங)

ழி. நெய் வாயழ லம்பு துரந்து முந்நீர்
துணியப் பணிெ ாண் ட ரியார்ந் திலங்கும்
மையார் மணிவண்ணஜனயெண்ணி நுந்தம்
மனத்தே யிருத்தும்படி வாழுவல்லீர்
அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தா
னரு மாமறை யந்தணர் சிந்தை புகச்
செ வாய்க்கிளி நான்மறை பாடிம் தில்லைத்
திருச்சித்திரகூ டம் சென்று சேர்மின்களே. (சு)

பத .	உரை.
நெய்	கூரிய
வாய்	வாயையும்
அழல்	அக்நிபோன்றதேஜ ஸ்ஸையுமுடைய
அம்பு	அம்பை
துரந்து	விட்டு
முந்நீர்துணிய	கடலை ற்றச்செய்து
பணிகொண்டு	(அதில்) அணைகட்டி னவனுய்
அணி	ஆபரணத்தாலே
ஆர்ந்து	பூர் மாய்
இலங்கும்	விள காநிற்பதாய்
மையார்	கருமைமிக்க
மணிவண்ணஜனை	மணிபோன்றவடிவழ கையுடையவனை
எண்ணி	அநுஸந்தித்து
நுந்தம்	உங்களுடைய
னத்தே	நெஞ்சிலே [படி
இருத்தும்படி	நித்யவாஸம்பண்ணும்

பதம.	உரை.
வாழுவல்லீர்	வாழவேண்டியிருப்பீ
அவ்வாய்	அவ்விடத்தில் [ர்.
இளமங்கையர்	சிறுபெண்கள் (தமப் பன்மார்அத்யயநம் பண்ணக்கேட்டிரு க்கையாலே)
அருமாமறை	அர்த்தமறிய அருமை யான பெரியவேத த்தை
பேசவும்	சொல்லவு ,(அப்பெ ண்களுடனேகூட)
செவ்வாய்க்கிளி	சிவ தவாயையுடை யகிளிகள்
அந்தணர்சிந் தைபுக	ப்ராஹ்ம ணர்ஹ்ருதய த்திலேபுகும்படி.
நான்மறை	நான்குவே த கீயு
பாடு	பாடுகிற [
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின் ள்.	( )

வ்யா. ஆழும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) கடைந்து நெய் யிட்ட வாயையுடைத்தாய் நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேயெ டலைத்துணித்து அத்தைப்பணிகொண்டு †உஜ்ஜ்வலமாய் ருமை மிக்கிருந்துள்ள மணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தோடே கூடின விக்ரஹத் தயுடையவனை யநுஸந்தித்து உங்களுடைய ஹ்ருதயத் திலே நித்ய ாஸம்பண்ணுமபடி வாழுவல்லீர்..

(அ ாயென்றுதுட ங்கி)†தன்வாயில் பழுப்புப்போலேயிருக் கிற பாலை(ஆல)களானபெண்கள் ஓத்துக்கேட்ட செவியேற்றுலே சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற சி ந்த ாயை

யுடைத்தான கிளியானது நல்ல ஸ்ரத்தோடே நாலுபே தத் தயும் பாடாகின்றுள்ள தில்லை. .. .. (சு)

அநு. அழும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) லோகத்தில் எதிரிட்ட ராஜாக்களெல்லாரையும் எங்களது ய அபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை வெல்லவல் லேனென்ன. அந்தராவதாரத்தில் கடலைக் கடைந்த அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே ஆர்ந்து - பூர்ணமாய் இலங்குமதாயென்று விக்ரஹவிசேஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஜ்ஜ லமாய்) என்று.

'அவ்வாயிளமங்கையர் - அருமாமறை - பேசவு அந்தணர்சிந்தைபு செவ்வாய்க்கிளி தான்- றன்மறைபாடு" என்றபடியே திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்யாதி). ... ... (சு)

மூ. மெளலி குழலாய்ச்சி மென்தோள்மயங்து
மகரம்சுழலச் சுழல் நீர்பயந்த
தெய்வத் திருமாமலர் மங்கை தங்கு
திருமார்பனைச் சிந்தையுள் வைத்துமென்பீர்
ளைவைக் களிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ்சந்து முந்தி நிரவுங்கொள்
தெய்வப்பு சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளை (எ)

பதம்.	உரை.	உ ர.
ளைவல்	மூல்லைமல ர [ய	த்தும்ள
குழல்	திருக்குழலிலேயு ட	பீர்
ஆய்ச்சி	நப்பி னைப்பிராட்டி	
ல்	ம்ருது ர [யு டய	
தோள்	திருத்தோளோடே	
யந்து	ல ந்து [மான	
மகரம்	மத்ஸ்யம்தொட க	
சுழல	ழலும்படி	
சுழல்	சுழ றுவருகிற	
நீர்பயந்த	கடல்பெற்ற	
தெய்வம்	அழகிய	
திருமாமலர்மங்	பெரியபிராட்டியார்	
கை		
தங்கு	தங்குகிற	
திருமார்பினை	திருமார்வையு டய	
சிந்தையுள்	நெஞ்சில் [வினை	

	ப்பீர். (ஸிம்ஹ
	தோடேபிணங்கு
	கயாலே)
ளைவ	பிளிறுகிற
களிற்றின்	யானையின்
மருப்பும்	கொம்பையு
பொருப்பில்	பர்வதத்தில்
கமழ்	நறநாற்றம் மழ்கிற
சந்தும்	சந்தநத் தையும்
_ ந்தி	தள்ளிக்கொண்டுவரு
நிவா	வெள்ளாறு [கிற
வலங்கொள்	வலங்ெ ள்ளாநிற்கி
தெய்வம்	அழகிய [ற
புனல்சூழ் ந்து	ஜலம்சூழ்ந்து
அழ ாய	தர்சநீயமான
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்செ று	
சேர்மின்கள்.	(எ)

பெரியதிருமொழி ங ப உதி அ பா, மாவாய் ச ங

வயா. ஏழாம்பாட்டு. (மௌ வித்யாதி) †மௌ லோடேகூடின திருக்குழலையு ய ங ப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய ம்ருது ர திருத்தோளிலேகலந்து † அ குண்டான மத்ஸ்ய கள் சுழலும்படி சுழன்று ருகிற கடல் பெற்ற பெரியபிராட்டியார்த கும் திருமார் வையுடையவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொள்வோ மென்பீர்..

(மௌ ளவையித்யாதி) பிம்ஹத்தோடு பி ங்கிப்† பிளிறுகிற ஆனை யினுடைய ரம்பும் மலையில் பரிமளிதமான சந்தநத்தையும் தள்ளி கிவா என்கிற ஆறு வலங்கொள்ளாநிற்கிற ஷிலகஷி மான புன சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. ... . (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (மௌவவித்யாதி). "ஸம்ஸாரஸமுத்ரத் த ல் வல்ல ன் வந்திருக்கிறதேசத்தில் சென்று சேர்மின்கள்" எ ரைநின் றீர் எங் ளால் கிட் ப்போமோவென்ன புருஷகாரபூதர் அருகேயுண்டு பிற்காலியாதேசென்று சேருங்கோளென்கிறாரென்று ஸங் தி.

(மௌ லோடே) என்றது - முல்லைமலரோடே என்றபடி. (அ கு டான) என்றது மேலேசொல்லப்படுகிற ஸமுத்ரத்திலு டான எ றபடி

கௌளை ஆரவாரமாய் (பிளிறுகிற) என்றருளிச்செய்கிறார் ... (எ)

மூ. மா ாயி ங்கம் மதியாது கீறி
ம ழ மாமுது குன்றெடுத்தாயர்த கள்
கோ ாய் நி ரமேய்த்துலகுண்டமாயன்
கு ர மா கழல் கூடும் குறிப்புடையீர்
மூ ாயிர நான்மறையாளர்நாளும்
முறையால் ங்க வணங்காயசோதித்
தே ாதிதே ன் தி ழ்கி ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே. (அ)

பத	உரை.
மாவின்	கேசிஎன்னும்குதி ர
வாய்	ர யபு [யின்
அ ம்	உடலையும் [தே
மதியாது	ஒருசர கா ஹினையா
கீறி	பிளந்துபொகட்டு
	(இந்த்ரன் வர்ஷிப்
	பித்த)
மழை	கல்வர்ஷத்துக்கு
மா	பெரிதாய்
மூது	பழையதான
குன்று	கோவர்த்த மென்னு
	ம்மலையை

பதம.	உ ர.
எடுத்து	குடை ாகஎடுத்து
ஆயர்தங் ள்	இ டையர்க்குத் தலை
கோவாய்	வனாய்
நிரை	பசுத்திரளை
மேய்த்து	மேய்த்து (ப்ரளயாப
	த்திலே)
உலகு	லோகத் த [த
உண்ட	திருவயிற்றிலே வத்
மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனு டைய
குரை	ஆபரணங் ளால்சப்தி
	க்கிற
மா	பெருமைதங்கிய

கழல் திருவடிகளை [ம் வண ஆஸ்ரயிக்க
கூடும் சேரவேணுமென்னு அண ாய அப்ராக்ருதமான
ுறிப்புடையீர் நினை வயுடையீர். சோதி தேஜஸ்ஸையுடைய
மூவாயிரம் மூவாயிரரான தேவாதிதேவன் ஸர்வேஸ்வரன்
நான்மறையா ப்ராஹ்மணர் திகழ்கி ற்ற விளங்குகின்ற
னர் திருவில்லத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று
நாளும் நாள்தோறும் [பழ சேர்மின்கள். (அ)
முறையால் ள்வுருபத்துக்குத்தக்

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கேசியுடைய ாயோடே கூட உடம்பை ுகாயாஸுர இர ்டாகக்கிழித்து இந் த்ரனல்வந்த மழையிலே பெருத்துப்ப ழுதான ோ ர்த்தநத்தை யெடுத்து ஆயர்தலை ணைப்பசுமேய்த்து லோகத்தைத் திரு யிற் றிலே வைத்த ஆஸ்சர்யபூதனுடைய ஆபர ஓலியை யுடைத் தாய் போக்ய தமிக் திரு டி லோக்கூடமே ணுமென்று குறிப் புடையீர்.

(முறையால் க அணை காயசோதி) சா த்ர ளில் சொ ல்லுகிறபடியே ஆஸ்ரயிக் அவர் ளுக்கா ரயணீயனுய் † தேஜஸ் ஸையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். .. ..(அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புரு ஷகாரபூதனை முன்னிட்டாஸ்ரயித்தார் கு, விரோதி பாபங்களைப்போக்கி து கவர்ஷத்தை நீ கித்தன் யிற்றிலேவைத்து நோ ல்லனென்னுமது கு த்ருஷ்டாந்தமான அபதானங்களை ஸமசிப்பித்து அவனிருக்கும் தேசத்தி லே செல்லுங்கோ ளென்கிறரெ று ஸங்கதி.

அணங்காய - அப்ராக்ருதமான சோதி ரூய், அத்தையருளிச்செய் கிறார் (தேஜஸ்ஸையு ய) எ று. ... . ( )

மூ. செரு நீல ே ற்கண் மட ார்திறத்துச்
சினத்தோடி ன்று மனத்தால் ளர்க்கும்
அரு நீல பா மகலப் பு ழ்சே
ரமரர்க்கு மெய்தாதவ டத் திருப்பீர்
பெருநீர்நி ாவுந்தி மூத்தங்கொ ர்ந்தெங்கும்
வித்தும்வயலுள் யல் பாய்ந்துகளத்
திருநீலன்று திகழ்கின்ற தில்லத்
திருச்சித்திரகூ ம் சென்றுசேர்மின்களே. (கூ)

பதம்.	உரை.
செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகர
	மான [ய்
வேல்	வேல்போலேகூரிதா
நீலம்	ஈலம்போலேகுளிர்
	த [ராய்
கண்	கண்ணழகையுடைய
மடவார்திறத்து	டப்பச் தயுடைய
	ஸ்த்ரீகளிடத்தில்
	(புஜி ்க நி ஹனத்த
	போகங்களாவிலக்
	குவார்பக்கல்)
சினத்தோடு	கோபத்தோடு
நின்று	இருந்து
மனத்தால்	நெஞ்சிலாசையாலே
வளர்க்கும்	வளர்த்தவருமதாய்
அரு	போக்கவொண்ணாத
நீலம்	தண்ணிய
பாவம்	பாபமானது
அ ல	போம்படி

பதம	உரை.
புகழ்சேர்	புகழையுடைய
அமரர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்
எய்தாத	கிட்டவரிதான
அண்டத்து	பரமபதத்தில் [பீர்!
இருப்பீர்	இருக் வேண்டியிருப்
பெருநீர்	மிக்கநீரையு டைய
நிவா	வெள்ளாறு
முத்தம்கொணை	முத்துக்களைக்கொ
ர்ந்து	ண்டுவந்து
உந்தி	தள்ளி
வித்து	விதைக்கிற
வயலுளைங்கும்	யல்தோறும்
கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
பாய்ந்துஉகள	குதித்துத்துள்ள
திருநீலம்	அழகியநெய்தல்மலர்
நின்று	எங்குமொக்கப்பரந்
திகழ்கின்ற	விளங்குகிற [து
திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
தில்லைச் சேர்மி	ள். (கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) யுத்தத்திற்குப் பரிகரமாய் நீலமான நிறத்தையுடையவேல்போலேயிருக்கிறகண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள் திறத்தில், அதுக்குப்ரதிபந்தகர்பக்கல் சினத்தோடே நெஞ்சிலாசையாலே வளர்த்து பரிஹரிக்கவொண்ணாதேதண்ணிதான பகவத்ப்ரதிபந்தகமாபாபம் போப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(பெருநீரென்றுதுடங்கி)மிக்கநீரையுடைய ஆனென்கிறஆறுமுத்தைக்கொடுவந்து விடுகிற வயலிலே †விக்ருதமான கயல்ப்பாய்ந்து தாவித்திரிய தர்சநீயமான நீலம்நின்று திகழாநின்றுள்ளதில்லே.

அரு. ஒன்பதாம் பாட்டு. (செருவித்யாதி) தாமுபதேசித்த ஆஸ்ரயணத்துக்கு பல(ஸ்ல) ஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தி என்று பல(ஸ்ல) கௌரவத்தை நெஞ்சில் பதித்துகிறுரென்று ஸங்கதி.

'நலம் என்று - கறுப்பாய், அத்தால் தண்ணி மையச்சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறுர் (தண்ணிதான) என்று.

† (விக்ருதமான) என்றது - மூத்தைதவித்துகையாலே கல்லிட்டெறிந்தாற்போலே பயப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. நீலம் - நெய்தல். ... (கூ)

சூ. சீராார்பொழில் சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடத் துறை செ ண்மாலுக்
காராத உள்ளத்தவர் கேட்டி ப்ப
வலை நீ ருலகுக் கருளே புரியும்
ராரார்புயற்கைக் கலிகன்றி குன்ரு
வொலிமாலையோ ரொன்பதோ டொன்றும் ல்லார்
பாராருலக மளந்தா னடிக்கீழ்ப்
பலகாலம் நிற்கும்படி வாழ் ர்தாமே (க0)

திருமங்கையாழ்வ ர் திருவடி ளே சரணமா

பதம.	அ .
சீர்ஆர்	அழகுமி [டு
பொழில்சூழ்	து சோலையால்சூழப்பட்
அழ ாய	அழ கயுடைத்தான
தில்லைத்திருச்சித்தரகூடத்து	[நிற
உ ற	நித்யவாஸ பண்ணு
செ கண்மாலு	நி ந்தக ணழை
க்கு	யுடையஸர்வேஸ்வ
	ரன்விஷயமா
ஆராத	பகவதநுபவத்தில்த்ரு
	ப்திபிறவாத
உள்ளத்த ர்	ஸ்நேஹத்தையு டய
	ஸ்ரீ ஷ்ணவர்கள்
ே ட்	ஸ்ரவண பண்ணி
உ ப்ப	ஸந்தோஷி ம்படி
	யா
அலைநீர்	அலையெறிகிறஜலத்
	தயு டய டஞ
	ல்சூழப்பட்ட
உலகுக்கு	பூமியிலுள்ளார்க்கு
அருளே	ப்ர ாதத்தையே
புரியும்	ப ணும்ஸ்வபாவத்
	தையுை யராய்
கார்ஆர்	மி வும்பெருத்த

பதம்.	உ ர்.
புய	மே ம்போலே
க	_தாராான
விகன்றி	ஆழ் ார்
குன்ரு	குறையாத
லி	ஓ சயையு டத்தா
	ம்படியருளிச்செய்
	த
மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பத் த
	யுடைய
ஓரொன்பதோ	பத்துப்பாட்டையும்
டொ றும்	
வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்
	ல்ல ர்கள்
பார்ஆர்உலகம்	பூமி ாயும்ஸ் ர்க்கா
	திலோ ளேயும்
அளந்தா	அளந்துெ ாண்ட ளு
	டய
அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
பலகால	ஸர்வகாலமும்
நிற்கும்படிவாழ்	அடிமைசெய்துவர்த்
வர்	திக்கும்படியான
	வாழ்வைப்பெறுவ
	ர்கள். (0)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகுமிக் பொழில் சூழ்ந்து கர்சநீயமான தில்லையில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஒருநாளும் ஆராத †ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸ்ரீ ஷ் வர்

பெரியதிருமொழி ஈ ப உ தி ஏ0 பா, சீராஃபொழில். ஃஃஈ

கேட்டு லஃதோஷிக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ப்ரலோதத்தைப்ப ணும்†ஸ் பா ராய் ர்காலத்து மே ம்போலே பரமோதாரரான திருமழ் கயாழ் ர் கு றயாத வோசையையுடைத், ாக ருளிச் செய்த திருமொழி பத்தும் ல்லார், ப்ருதிவீப்ரசுரமான லோகத் தை யளந்த திருவடிகளி கீழே லமெல்லாம் ர்த்திக்கும்படி யா ாழ்ஸை ப் பெறு ர் ... ... (ஏ0)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) 'உள்ளம் என்கிறபதம் லக்ஷ யா ஸ்நேஹத் தச்சொல்லுமெ றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நே ஹத் த) என் று. அருளேபுரியும்" எ கிற அவதாரணலப்யார்த்தம் (ஸ்வபாவராய்) என் றது. ... ... (ஏ0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி கூ ம் பத்து கூ ம் திருமொழி

வாடமருதிடை ப்ரவேசம

வ்யா. †க்ருஷ்ணவதாராதிகளிலிழுவுதீரத் திருச்சித்ரகூடத் திலேவந்து ஸந்நிஹிதனாய் எல்லாருமாஸ்ரயியு·கோளென்கிறார்.

அநு. வாடமருதிடைப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ராம·ருஷ்ணாதி விபவங்களிலபதாநங்களை யாஸ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகச்சொல்லி 'திருச்சித் திரகூடத்தில் சென்று சேர்மி·கள்' என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு, விப த்தில் நெஞ்சுசென்று அங்கே யாஸ்ரயிக்க யில் ருசிபிறந்து அது காலாதீத மென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த விபவங்களில் விரோதிநிரஸநசீலதையை பஹுமுகமாக வருளிச்செய்துகொண்டு அநே திருச்சித்திரகூ த்துள்ளானென்று ஸம்ஸாரிகள்கு ஞ்சில் படித்துகிறானென் னும்ப·தியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பி·கிறார் (க்ருஷ்ணவதாரத்யாதி). ஆதிசப்தத்தாலே ராம வதாரமும் நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது.

மூ வாடமரு திடைபோகி மல்லரைக் கொன்றுருக்கழித்திட்
டாடல் நன் மா வுலடத்தாய ராகிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்
கூடிய மாமழைகாத்த கூத்தனை வருகின்றான்
சேடியர் பூம் பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (க)

பத·.	உரை.	பதம.	உரை.
மருதிடை	இரண்டுமருதமரங் ளின்நடுவே	உடைத்து	கொன்று
		அன்று	இந்த்ரன்வர்ஷிப்பித் த ன்று
வாட	அவைவாடியிருந்த வளவில்		
போகி	தவழ்ந்துபோய்,	ஆயர்	இடையருடைய [ந்த
மல்லரை	சாணூ ரமுஷ்டி ாதி மல்லவர்க்கத்தை	ஆகிரைக்கு	பசுக்கூட்டத்துக்குவ
		இடர்	து கத்தை
கொன்று	நி ரஸித்து,	தீர்ப்பான்	தீர்க்கைக்காக
ஒக்கலித்திட்டு	நடைபழகினதாய்	கூடிய	திரண்ட
ஆடல்	ஆழக்கி ாண்டுவரும	மாமழை	பெரியகல்வர்ஷத்தை
ல்	அழகிதான [தாய்		(மலையையெடுத்து)
மா	குநிரைவழிவுகொண்	காத்த	ரகூஷித்த
	டகேசியை		

கூத்தன்என	மனோஹரிசேஷ்டித	_யர்	ஓங்கின [டைய
	த்தையுடையவன்	பூம்பொழில்	அழகியசோலைசூழ்ய
	என்றுஎல்லாரும்	நில்லச்சித்திர	நில்லத்திருச்சித்ரகூ
	சொல்லும்படி	கூடத்து	டத்திலே
வருகின்றான்	வருமவன்,	உள்ளான்	நித்யவாஸம்பண்ண
சேடி	இளகிப்பதித்ததாய்		நின்றான். (க)

வ்யா. முதற்பா: நி. (வாடவித்யாதி) †அஸுராவேசத்தாலே வந்த மருதாகையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அனைவாட மருதின் நடுவே போய். (மல்லரைக்கொன்று) சாணூரமுஷ்டிகரை நிரஸித்து. † ஆவாலம் கொட்டி (ஆடல்) தன் ஸஞ்சாரத்திலே இவன் அங்ய பரனம்படி ஆடிக்கொண்டிவந்து தோற்றின கேசிபைக்கொன்று, இடையருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடார் தீர்க்கைக்கா இந்த்ரன் ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களெல்லாம் கூடி வர்ஷித்த பெருமழையைக்காத்த மனோஹரிசேஷ்டிதத் தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்ல வருகிறவன். (சேடு) இளமையும் திரட்சியும் . ... ( )

அந. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) (க) 'இணைமருதிற்றுவீழ்" என்னுமா போலே முறிந்துவிழுகனையச் சொல்லவேண்டியிருக்க, "வாட"என்றதுக்குவாடும் போதுபோலுனென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி). ஒக்கவித்திட்டு - பழகின, ஆடலுடைத்தாய் கல்லதான மா என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவாலமித்யாதி). (ஆவாலங்கொட்டுகை) குதிரை நடைபழக்குகைக்குக் கொட்டுகை.

ழ பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்' பிள்ளை பரிசிதுவென்றுல்
மாயில மாமம் மாதர் கேள்வ னிவனென்றும் வண்டுண்
பூமகள் நாயகனென்றும் புலன் கெழு கோவியர் பாடித்
தேமலர் தூவ வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (உ)

பதம.	உரை.	பத ம.	உரை.
பேய்மகள்	பேயானபூதனையுடை	பிள்ளைபரிசுஎன்	பிள்ளையுடையப்ரகா
கொங்கை	முலையில் [ய	றுல்	ரம் என்னக்கேட்டு,
நஞ்சு	விஷத்தை	இவன்	இந்தக்ருஷ்ணன் (இ
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின		ள பிள்ளையல்லன்,
இது	ஆஸ்சர்யமானவிக்கெ	மா	பஞ்சாசத்கோடிவிள்
	யல்		தீர்ணையான

(க) க - கா - .

நி மாமகள்மா பூமியை ப்ரகாரமாக புல ழு ண்டார்நெஞ் சக்
தர் வு டய ஸ்ரீபூமிப்பிரா க ரும்வடிவையு
ட்டிக்கு டய
ே ள் ன்னென்று ல்லப என்றும், ேரவியர் இடைப்பெண்கள்
வண்டு [ம் வண்டுகள் [ழிகிற பாடி ஸ்தோத்ரபூர்
ண் மதுபாநம்பண்ண மாகப்பாடி
பூம ள் தாம ரப்பூவைப்பிற தேன்மலர் செவ்விகுன்ரூதபூ வ
தகமாகவு டய தூவ பணிமாற
[ம் பெரியபிராட்டியா வருவா வருமவன்
நாய ன்என்று பதியென்றும் [ர்க்கு சித்திரகூடத்துள்ளான். (2)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு.(பேய்ம ளித்யாதி)†(பிள்ளையுடைய) படி பேயாய்வந்த ஸ்த்ரீயினுடைய முலையில் நஞ்சையு ட ஆ சர் யமான செயலென்றால் இவன் கே லம் பிள்ளையல்லன் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்கு ல்லப பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகன்" என்று டாருடைய இந்த்ரிய ளைப் பிணிக்கும் டிவையுடைய இடை ப்பெ கள்பாடி செவ்விப்பூவைத்தூ வருமவ †(பொலன்றி ழு கோவியர்) று பொன்னாலேசெய்த ஆபர த்தையுடைய ே ரவியென்னவுமாம். .. ... (2)

அநு. இரண்டா பாட்டு. (பேயித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தரணாதி அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைச்செய்தவரே சித்ரகூடத்துள்ளானென்றறிந்து நிஸ்சயிக்கும்படி யெங்ஙனே? ன்னும் ஜிஜ்ஞாஸையிலே இ ப்பிள் ளையா யிரு ச்சையித்தே ஸ்ரிய பதியென்று நிஸ்சயித்தார் இ டப்பெ கள் ண்மூர்களே, அங்ஙனே நீங் ளும்ரி ள்ளுங்கே ளெ கிரூரென்று ஸங்கதி.

"பிள்ளைபரிசு - பேய்ம ள் கொ ஞ்சுண்ட - இதுவி ரூல், மா நில" இத்யாதி என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிரூர் (பிள்ளை யித்யாதி). (பிள்ளையுடையபடி) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டாயிருக்கும். அப்போது அந்வயத்திலே திருவுள்ளம். அன்றிக்கே சில ஸ்ரீகோசங்களில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்று மூண்டு. அப்போது பிள்ளைப்போலே மா நுஷ்யமானபடியே என்ரூய் பேய்" என்றும் "மகள்' என்றும் சொன்ன பதத்வயத்துக்கும் - பேயானது மநுஷ்யவேஷங்கொண்டதென்று கருத்த ருளிச்செய்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்று கொள்ளவேணும். இப்போது யதா வஸ்த்திதமே அந்வய . பொலன் - ஆபர ண , கெழுமு - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிரூர் (பொலனித்யாதி). ... ... (2)

---

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்துக்குப் பாடாந்தரமாயினும் ப்ராசீந வ்யாக் யாந ஸ்ரீகோசங்களிலெங்கும் 'பிள்ளையுடைய" என்றே காண்கிறது.

மூ. ப ாடி ன் வெ ் வெ யு ் டானென் ரூப்ச்சியர்கூடி ழியிழிப்ப
எண்டிசைசையோரும் ங் விணை மருதூடு ங்டந்திட்
ட ் டரும் ானத் த ரு மாயிர நாம ் களோடு
திண்டிறல் பாட ருவா ் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (ங)

பதம்.	உரை.	ரை.	பதம்.
இவன்	இச்சிறப்பிள்ளை	நடந்திட்டு	தவழ்ந்துபோய்
வெண்ணெய் ண்டான்என் று	வெண்ணெயைக்கள வு ண்டுஅழுதுசெ ய்தான்எ ் று	அண்டரும் பாண்த்தவரும்	நித்யஸூரிகளு ் ப்ரஹ்மாதிகளும்
ஆய்ச்சியர்	இ டப்பெண்கள்	ஆயிரநாம ் க	ஸஹஸ்ரநாம ் கஜைச்
கூடி	திரண்டு	ளோடு	சொல்லி (அவனு
இழிப்ப	பழிக்க		டைய)
எண்தி சயோ	எட்டுதிக்கிலுள்ளாரு [ம்	திண்	திண்ணிதான [தை
ரும்		திறல்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்
ணங்	ஸே ிக்கும்படியா	பண்டு	முற்காலத்திலே
இணைமருதூடு	சேர்ந்துநின்ற இரண்	பாட	பாடும்படி.
	டு மருதமரா ் களி	வரு ான்	வருமவன்
	ந்டே ி	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(ங)

வ்யா. (பண்டித்யாதி) இவன் வெ ் டெ யுண்டான்' என்று இடைப்பெ ் ர் கூடி † யேச எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திரு டி ளிலே வ ங்கும்படியா கிர்வி ரமான மருதினுள்ளிட்டுப்போய் இடையர்களும் தே ர் ளுமாய் ஆயிரந்திருநாம ் ஜைச்சொல்லிக் கொ ் டு தன்னுடைய ஆ ் பி ிள்ளைத்தனத்தைப் ப ் டி பாட ரு ா ் . ... (ங)

அ . மூ ் ரு ் பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடி யைக்க ் ட இ டப்பெண்கள் மேன்மை பேசினாராகிலும் வெண்டெ யுண்டபோது இ ் ப்பிள்ளையென்றே எசவுங்க ் டோமீ. என்ன ் வெ ் னையு ் டி ட்டுண்டுநின்றபோதே கி ் றமருதிறுத்து, தேவராலும் இடையராலும் ெ ாண்டாடப்பட்டான் கண்டீர் எ ் று நெஞ்சிலுறைக்கச் சொல்லுகிரூரெ ் று ஸங்கதி.

அ ழ ் ை -கூப்பிடுை யாய், பலித்தவர்த்தம் (எச) என்றது. இவ ் " என்றுதுடங்கி, " திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" எ ் றந்வயம். ... (ங)

மூ. ஸாக் ஸ்ர நெடுங் ண் மடவா ராய்ச்சிய ரஞ்சி யழைப்பத்
தளைத் தவிழ் தாமரைப்பொய்கைத் தண்டடம் புக் ண்டாடாண
முளைத்த வெயிற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றதுவாடத்
திளைத்தமர் செய்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ச)

---

§ அழைப்ப என்று இவ்வரும்பதத்துக்குப்பாடம். ஆயினும் "இழிப்ப" என்பதெ ்ராசீந பாடமாகக் காண்கிறது.

பதம்.	உரை.
வளை	வளைகளாலே அலங்-
	-ரிக்கப்பட்ட
)	கைகளையும்
நெடி	நீண்ட
கண்	கண்களையும் [யான
மடவார்	ம ப்பத்தையுமுடை
ஆய்ச்சியர்	ஸ்ரீ கோபிமார் ள்
அஞ்சி	பயப்பட்டு
அழைப்ப	கூப்பிட
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழ்கிற
தாமரைப்பொ	தாமரைத்தடா த்தி
-ய்கை	-ன்
தண்	குளிர்ந்த
தடம்	கரையிலே

ப .	உரை.
புக்கு	போய்
அண்டர்	இடையர்
-ண	காணும்படியாக
முளைத்தளயிறு	முளைத்தபற்களையு
அழல்	விஷாக்நியையுமு
	[டைய
நா த்து ச்சியி	காளியனுகிறபாம்பி
-ல்	ன்தலையிலே
நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
அது பாட	அது இளைக்கும்படி
திளைத்து	களித்து நர்த்தநம்செ
அமர்செய்து	யுசல்பண்ணி [ய்து
வருவான்	ருமவன்

சித்திரகூடத்துள்ளான். (சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (ளைக்கையித்யாதி) ளையாலே அலங்க்ருதமான வகையையும் பீதை(தீ)களாய்ப்பார் கும் நோக்கையுமுடைய இடைப்பெ கள் அஞ்சி கூப்பிட † கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையினுடைய ஸ்ரமஹரமான கரையிலேசென்று இடையர்காண முளைத்தவெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய உச்சியிலே புக்குநின்று அது ாடும்படி கூடவிளையாடி † அமர்செய்து வருமவன். ... ...(சு)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (வளையித்யாதி) மருதிறுத்த வளவர்றிக்கே பாம்பின் படத்தில் தானேபோய் நடமாடின அபதாநத்தாலும் அவர்கள் பரவென்றிருந்தார்களென்று நியாமகாந்தர மருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

''தளைத்தவிழ்' என்றவிடத்தில், ''அத்து'சாரியைச் சொல்லய் 'தளை அவிழ்'' என்றுயருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த) என்று. (அமர்செய்து) - யுத்தம்பண்ணி. ... ...(சு)

ழு. பரு க்கருமுகி லொத்து முத்துடை மா கட லொத்து
அருவித் திரடிகழ்கி 'ற வாயிரம் பொ 'மலை யொத்து
உருவக் கருங்குழலாய்ச்சித் திறத் தினமால் விடைசெற்றுத்
தெருவில் திளைத்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (நு)

பதம்.	உரை.
பருவம்	சார்காலத்திலுண்டா
	-ன [ம்
-ருமுகில்ஒத்து	காளமே ம்போலேயு
முத்துஉடை	முத்துக்களையுடைய

பதம்.	உரை
மா	பெரிய
கடல்ஒத்து	டல்போலேயும்
அருவித்திரள்	அருவிகளின் ஸமூஹ
	த்தினாலே

திகழ்கின்ற ஆயிரம்பொன் மலைஒத்து ஜ்ருவம் ரு குழல் ஆய்ச்சிதிறத்து விளங்காநின்றுள்ள அநேகம்யத்தபர்வதங் ள்போலேயுமாய் அழ யவடிவையும் றுத்த [ய திருக்குழலையுமுடை நப்பின்னைப்பிராட்டி க்கா

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) † வர்ஷாகவலாஹகம்போலேயும் முத்துடைய பெருங்கடல்போலேயும் அருவித்திரள்களாலே விளங்காநின்றுள்ள †ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயுமாய் அழகிய வடிவையும் கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியிடையாட்டத்துக்காக திர டு பெருமையையுடைய ருஷபங்களைக்கொன்று த பரு த்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவிலே கூடி விளையாடி ருமவ . . .. (நு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கீழ் நாலு பாட்டாலும் - அவனதிமாநுஷ சேஷ்டித ளைச்சொல்லி அத்தால் அவன்பரன் என்றூற்போலே நங்களுமவனை நிர்ணயித்தாப்ரயியு ோ ளென்றூர். இனி மேல் பாட்டுக்களில் - ப்பின்னை முதலானூர்க்கு விரோதி நிவர்த்த முகத்தாலே யுதவிறூற்போலே ங்களு குதவுவானென்பாராய், அதில் நப்பின்னைக் குதவினவித்தை இதிலருளிச்செய்கிறூரென்று ஸங் தி.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனோடாத்த நிறமுடைய ளென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறூர் (வர்ஷாகேத்யாதி). (பொன்மலைபோலேயும்) என்றது - ஆபரணச் சேர்த்தியாலே. ... ... (நு)

மூ. எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க ரு மழை காப்பான்
உய்யப் பருவரை தா கி யாநிரை காத்தானென்றேத்தி
வையத் §தெவரும் வணங்க ணங்கெழு மாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள் ாானே. (சு)

ப மு.	உரை.	பதும.	உரை.
எய்ய	அம்பினாலழித்தபோ	வரும்மழை	வருகிறமழையை
இலங்கை	லங்ை யானது [து	காப்பான்	போக்குை க் ா
சி தந்தது	அழிந்தது;	ய்ய	(அவை) உஜ்ஜீவிக்கும்
ஆநிரை	பசுத்திரள்	பருவரை	பெரியமலையை [படி
மலங்க	லங்கும்படி	தாங்கி	எடுத்து (அவற்றை)

---

§ தேவரும் என்று அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

காத்தா ன்	ரகூஷித்தா ன்று	ரா	பெரிய
று		மலேபோலே	மலை யப்போலே
வயத்து	பூமியிலுள்ள	தெய்	அழகிய
எ ரும்	ஸத்வப்ர ருதி ளெ	புள்	பெரியதிரு டிலே லை
	ல்லாரும்	ஏறி	ஏறிக்கொண்டு
எத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	வரு ரா	வரும ன்
ணை	ஆஸ்ரயிக்கும்படியாக		சித்திரகூடத்துள்ளான். (சு)
அணை குளழு	தேவாவிஷ்டமான		

வ்யா. ஆரும்பாட்டி. (எய்யவித்யாதி) இவன் பண்டு எய்ய லங்கை யழிந், து பசுக்களை மிடையரும் மலங்கும்படியா ருகிற ம ழ யக் காக் கக்காக, அலை உய்யும்படிக் கீடா ப் பெரிய மலையையெடுத்துக் ரத்தானை றேத்தி. †பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் ; க தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே பெரிய திரு டிமேலே யேறி ருமவன். ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டி. (எய்யவித்யாதி) இதி - பிராட்டி கும் பசுக் ரு க்கு முதவிரற்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிரரென்று ஸங் தி. (பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு யத்தேவர்' எ கிறபதத் தலே பூஸுரர் ளைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் ஸத் ப்ரசுரரான தவப்ர க்ருதிகளெல்லா ரயு சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... ... (சு)

மூ. ஆ ரை செய்தறி ா ரஞ்சன மா மலைபோலே
மேவு சினத் தடல் வேழம் வீழ முனிந்தழ ாய
காவிமலர் நெடுங்க ணணர் தொழ வீதி ருவான்
தே ர்வ ங்கு த டில்லைச் சித்திரகூ த்துள்ளானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பத.	உ ர.
இ வ	இப்படிப்பட்ட ஆனை	முனிந்து	சீறியருளி
	த்தொழி ளை	அழ ாய	அழை யுடைத்தாய்
செய்தறிவார் செய்தார் எவர்? ஒரு		காவிமலர்	நீலோத்பலம்போலே
ஆர்	ருமில்லை (அதா	நெடு	நீண்ட [றுத்து
	வதென்னை னி	ண்ணர்	ண்ணை யுடை ஸ்த்
மா	பெரிய [ல்)		ரீ ள்
அஞ்சனமலை	அஞ்சநகிரிபோலே	ணை தொழ	ஸேவிக்கும்படியாக
போலே	யாய்	வீதி	திருவீதியிலே
மேவு	பொருந்திய [தாய்	வருவா	எழுந்தருளுமவன்,
நி ம்	கோபத் தயு டத்	தேவர்வ கு	தேவர்கள்வந்துஆஸ்ர
அட்ல்	மிடக்கையு ட		யிக்குமதாய்
ே ழ	குவலயாபீடம்எ ஞ்ச	த	ப்ரமஹரமான
வீழ	விழும்படி [ம்யானை		தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான்.(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) † ரி செய்தறி வார்? பெரியதொரு † அஞ்சுகிரிபோலே ஸ் ரபாவி மான சினத்தை யுடைத்தாய் யுத்தோத்முகமான ஆணை குட்டிச் சுவர்போலே விழும் படி சீறி தர்சநீயங்களாய் காவிமலர்போலே கறுத்து நெடிய ண்ணையு டய ஸ்த்ரீகள் கைதொழும்படி வீதியிலே ருமன் தேவர்களாஸ்ரயிக்கும் தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளானே (எ)

அந. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) ஆநி ர காத்தவளவே யன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்குக் களிறுதருபுணர்ச்சி ொடுத்தவ உங்க ளு குதவுவ கிறுசென்றுலங் தி. அதா து ஆனையால்வந்த ஆபத்தை ப்போ கித் தன்னைக் ண்ணுர கண்டநுபவிக்கக் ொடுத்தானெ க. ரு ஷ்ண லே யானைவருமதுவே பெண்களுக் ரபத்திறே.

(எவரி வ செய்தறிவார்) என்றதுக்கு மூன்றுயோஜன. அதாவது - செய்தவிை - குவ யாபீடநிரஸநாதி வ்யாபாரங்களை எவரறிவார்? ஒரு ரு மறிவாரில்லை என்று ஆழ்வார் தம்மிலே தாம்நொந்து எத்தனை நாமுபதேசித் தாலும் திருந்து ாரரிதாயிருந்ததென்று ஈடுபடுகிறுரென்னுதல். அன்றி ே ஆஸ்ரிதர்க் ாக இவ் ருந்தொழில்களைச் செய்தாராரர்? ஒருவருமில்லை என்று எம்பெருமானுடைய சேஷ்டிதத்திலீடுபடுகிறுரென்னுதல். அங்ஙனம ் றிக் கே ஸ்ரீமது ரயில் பெ ் களீடுபாடாய் "செய்தறிவார்' என்ற நந்தரம் என்று எ ் ரெருரூபதத்தை மூலவ்யாக்யாநங்களில் அத்யாஹரித்துக்ி ாண்டு (கைதொழும்படி) ன்றபதத்தோடங்வயித்துக் கொள்ளவும.ம். (அஞ்சுக கிரிபோலே) எ ் றதுக்கு - (வதியிலே வருமவன்) என்றத்தோட ் யம். அஞ்ச கிரிபோலேயிருக்கிற" என்று - குவலயாபீடத்து ் கு விசேஷணமா வுமாம். ... ... (எ)

ழ. பொங்கி யமரிலொருகால் பொன்பெயரோனை வெருவ
அங்கவனுக மலைந்திட் டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப்
பங்க ணிரண்டெரிகான்ற நீண்ட வெயிற்ரெடி பேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (அ)

பதம்.	உரை.	டதம்.	உரை.
ஒருகால்	ப்ரஹ்லாதனைச் சீறி னவன்று	அங்கு	அவ்விடத்திலே
		அவன்ஆ ம்	அவனு டையஉடம்
அமரில்	யுத்தத்தில்	அலைந்திட்டு	பிளந்து [பை
பொன்டெய ரோனை	ஹிரண்யனை	அயிரந்தோள் எழுந்துஆட	அநேகம்திருத்தோள் களும்தோற்றவ்யா பரித்து [ன்றுள்ள
வெருவ	அவன்) அஞ்சும்படி		
பொங்கி	கிளர்ந்து (சீறி)	எரி ன்ற	நெருப்பை யுமிழாநி

நி0சு பெரியதிருமொழி, நடபநட-தி பாருமுகில்.

பை	பசுத்த	வாய்	வாயையுழுடய
இரண்டுகண்	இரண்டுகண் ளையும்	சிவுருவில்	ரஸிஹ்மரூபியாய்
நீண்ட	தீர்க்கமான	வருவான்	வருமவன்
ாயிறு	கோரப்பற்களையும்		சித்திரகூடத்துள்ளான் (அ)
பேழ்	பெரிய		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி)†யுத்தத்திலே பண்டொருகால் ஹிரண்யனை ருவும்படி †சீறி அவ்விடத்திலே அவனுடைய உடம்பையளைந்து ஆயிரத்தாள்தோற்ற வ்யாபரித்த ாத்யுசிதமாக எரி ான்ற பசு ம யயுடைய ணும் நீண்ட யிறும் பெரியவாயுமான ஸிம்ஹரூபத்த யு டயனுய் ரும ன். பொகுகை மிகுதி. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பொகியித்யாதி) ீழ்ப்பாட்டிலே - திருந்தாரொருவருமில்லை ன்றபக்ஷத்தில் தம்மு டய க்ருபாதிசயத்தாம் திருந்தாத லோகத்தார்கு அச் ம் பிறகும்படி வில கிப்போரெல்லாரும் ஹிரண்யன்பட்டது படிவரென் ரொன்று ஸங் தி மற் றப்பக்ஷகளில் பெண்களுக்குதவின வள ன்றிக்கே ப்ரீப்ரஹ்லாதாழ் ாணுக்கு த்துதோற்றி ற்போலே யுதவும னென்கிரொன்று ஸங்கதி.

அமரிலொரு ால் பொன்பெயரோனை வெருவ - பொங்கி - அங்கு' இத்யாத்யன்வயமுமே வருளிச்செய்கிரூர் (யுத்தத்திலே யித்யாதி). பொகுகை - மிகுதியாய், ோபத்தால் ந்தமிகுதியாய் பலித்தவர்த்த (சீறி) என்றது. ான்ற - மிழ்ந்த. ... ... (அ)

மூ. கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையன வாழியும் சங்கும்
பெருவிறல் ானவர்சூழ வேழு கும் தொழுதேத்த
ஒருமகளாயர்மடந்தை பொருத்தி நிலம ள் மற்றைத்
திருமகளோடும் ருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ( )

பதம.	உ ர.	பத .	உரை-
கருமுகில்போ	காளமேகம்போலே	சங்கும்	ப்ரீபாஞ்சஜ ்யாழ் ா
ல்வது	கறுத்து		னையும் [ஞய்
ஓர்	ஒப்பற்ற	கையன	திருக்கைகளிலுடைய
மேனி	ழிவழகையு டய	பெருவிறல்	மிக்கமிடுக்கையுடை
	ஞய் [யு	ானவர்	தேவர்கள் [ய
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானை	சூழ	சூழ்ந்து ஸேவித்துநிற்
			கவும்

ஏழ்உலகும்	ஏழுலோகங் ளிலுள்
தொழுது	ஸேவித்து [ளாரும்
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்
	படிக்கீடா
ஓருமள் ஆயர்	ஒருத்தியான நப்பி
மடந்தை	னைப்பிராட்டியோ
	டும்

ஒருத்திநிலமகள் மற்றொருத்தி ான	
ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி	
யோடும்	
மற்றை திருமக	இன்னும் பெரியபிரா
ளோடு	ட்டியாரோடும் கூ
வருவான்	வருமவன் [ட
சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமுகிலித்யாதி) ாளமேகம் போலேயிருக்கும் வடிவையும் னையில் திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமுடையனும் பெரிய மிடுக் யுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்து ஸேவிக்க ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திரு டிகளிலே விழுந்தேத்த பிராட்டிமார் மூ ரோடுங்கூட வருமவன். (கூ)

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (குமுகிலித்யாதி) கீழ் - ம்பெருமானுடைய அபதாந கள் சொல்விக்கொண்டு மிடுக்கை ஆஸ்ரயணபயுக்தமாகச்சொல்லி இவையொன்று மில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ இவனுடய போக்யதையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சேர்த்தியழகும் பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியும் ண்டு தர்மாநிகளான ப்ரஹ்மாதி ளும் ணகும்படி ப்ரீரென்று உபதேசிக்கிறுரென்று ஸங் தி. ... (கூ)

மூ. தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த
ான ர் த ள்பிரானை மங்ை யர்மே ான்மரு ார்
ஊனமர்மே ல் லி ன்றி யொ டமிழொன்பதோடொன்றும்
தானினை கற்று வல்லார்மேல் சாரா தீவினைதானே (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

டதம.	உரை.
தே	வண்டுகள்
அமர்	மொய்த்த
பூ	அழகிய
பொழில்	சோலையையுடை ய
தில்லைச்சித்திர	தில்லைத் திருச்சித்திர
கூடம்	கூடத்திலே [கிற
அமர்ந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு
வானவர்தங்கள்	அயர்வறுமமரர்களு
பிரானை	குத் தலைவனுனை
	விஷயமாய்
கயர்கோ	திருமங்ை யிலுர்ளா
ன்	ர்க்கு ராஜாவாய்
மருவார்	சத்ருக்களு டய
ஊன்	சரீரத்தில்

பதம.	உரை.
அமர்	பொருந்தித் தகும்
	படி
வேல்	வேல்தொழிலில் வல்
	லரான [ய்த
கலிகன்றி	ஆழ்வார் அருளிச்செ
ஒண்தமிழ்	அழகியதமிழ்ப்பா
	ஷையாலான
இவை ஓ ப	இப்பத்துப்பாட் ட
தோடொன்	யு
று	[யஸித்து
கற்று	அர்த்தத்துடன் அப்
வல்லார் மேல்	அதிகரிக் வல்ல ர்க
தீவினை	பாபங்கள் [ள்பக்கல்
சாரா	இ டமாட்டா... (கo)

நிoஅ பெரியதிருமொழி, நூபநூதி, கo பா தேனமர்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) ண்டுகள்படிந்து பூத்தபொழிலையுடைய தில்லையில் சித்திரகூடத்திலேயமர்ந்த†* அயர் வறுமமரர்களதிபதியை திருமங்கைக்குரா ாவாய்†சத்ரு ள்சரீர மேதனக்கு உ றயாகவுடைய ே லையுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த அழகிய தமிழான விப்பத்துமப்யனித்தவர்கள்பக்கல், அவர்கள் ப ண்ணினபாபம் பலாநூப த்துக்காகச் சாரா. ... (கo

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அந. பத்தா பாட்டு. (தேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "வானவர்" என்ற பதத் த; ஆஸ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக தர்மாங்ஙும் ந்தாஸ்ரயிக் க்க . ஊர் ளேயென்ன வேண்டுை யால் அதுக்காக ப்ரஹ்மாதிகள் பரமாக்கிறு ரேயாகிலு இப்பாட்டில் ான ர்" றது கு 'தங் ள்" என்று அஸா தார ய தோற்றச்சொல்லுகையாலும் ஆழ்வார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பிரானென்றது-அதிசயமாய்த்தோற்றுமையாலும் (க) அமரர்க்குமெய்தாத ண்டத்திருப்பீர்' என்று பல(ஸ்ல)ஸ்வரூபத் தக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச் செய்ததோடு இத்திருமொழிக்கு எகவாக்யதை யச்சொல்லு யாலே ப்ரா ப்யே ாடிகடிதரான நி த் யஸூரிகளேயா வேணுமென்றருளிச்செய்கிறூர் (அயர்வறும ரர் ளதிபதி ய) என்று. இப்பதத்து கு (அருளிச்செய்த) என் றத்தோடன்வயம். மரு ர்" என்றதினர்த்தம் (சத்ரு ள்) றது. (o)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்றுமபத்தில் மூன்றுந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பெரியதிருமொழி ஈடம்பத்து சடம் திருமொழி

ஒருகுறள் ப்ரவேசம்

வ்யா. †நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப்ப ணும் ஸாதநாநுஷ்டாநத்தை அவன்றான் உங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக அவதாராதிமுக களாலே பண்ணிக்கொடு இ கேவந்து நின்றானென் றார் அவன்படியிதுவானபின்பு அர்த்தித் ம் துடக்கமாக மேலுள்ளவற்றையெல்லாம் அ ன் கை மேலேயேறிட்டு நீ களவனுகந்த சீராம ணைகரை யாஸ்ரயியு கோளென்கிறார். இ ன் †பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்ப ணினாலும் அதடைய ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே நிற்கும்படியிறே பேற்றினுடைய லக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது.... ... ... *

அந. ஒருகுறளின் ப்ரவேசம். கீழில ம திருமொழியாலுமாக - நீங்களொரு ஸாதநாநுஷ்டாந பண்ணவேண்டா சித்திரகூடத்துள்ளாரை யாஸ்ரயியு கோளென்றுநின்றீர் பேற்றின்கனத்தைப்பார்த்தால் இவ்வளவிலே பலம் கப்படுமெ று நாங் ள் விஸ்வஸி கும்படியெ ங்ஙனேயென்னும் சை யிலே வகுத்த ஸ்வாமியாகையால் உ களைப்பெறவேணுமென்றும் ப்ராப்தாவும் ப்ராப னும் ப்ராப்தி குகப்பானு ம னுயிருக் ஈயா லு ருக்கு விஸ்வஸிக்கத்தட்டென்? அவனிலும் அவனு ந்த ரயாஸ்ரயிக் யெயமையுமென்றருளிச் செய்கிறாரென்னும் ஸங்கதியையருளிச்செய்கிறார் (நீ கனித்யாதி). அர்த்தித்வமாத்ரமாகிலும் இவன் பக்கலிலே வேண்டாவோ? இத்தையுமவன்றலையிலே யேறிட்டு நிர்ப்பரனுயிருக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). பேற்றுக்கு அப்ராதிஷேதமே வே டுவது, அதுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தித்வம் முதலான வ யெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையென்று கருத்து ... ... *

மூ. ஒருகுறளா யிருநிலமூவடிமண் வேண்டி

யுலகனைத்து மீரடியா லொடுக்கி யொன்றும்
தருகவெனு மாவினையச் சிறையில் த்த
தாடாளன் தாளிணைவீர் தக்ககீர்த்தி
யருமறையின் திரள் நான்கும் வேள்வியைந்து
மங்கங்களைவ யாறு மிசை ளைழும்
தெருவின்மலி விழாவளமும் சிறக்கும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ஒரு குறளாய்	அத்விதீயமான வாம வடி வ ங்கொ ண்டு (மஹாபலிப க்கலிலேசெ ன்று)	கீர்த்தி	பெரு மை யயுடைத் தாய் [மான
இருநிலம் மூ டிமண் வேண்டி உல னைத்தும்	பர தபூமியில் மூன்றுஅடிமண்ணை இரந்து லோகங் ளெல் ாவ ற்றையும்	அரு மறையி நிர்ள் ாங்கு ஐந்துவேள்வி யும்	அர்த்தமறிய அசக்ய வேதங்களின் நிர்ள்கள் ாலு பஞ்சமஹாயஜ்ஞங் ளும்
ஈரடியால் ஓடி ஞ்று ஒன் றும் தரு எனு மாவலி ய சிறையில்லை த்த தாடாளன் தாள் அணைவீர்	இரண்டடியாலே அடக்கி மற்றைஓரடியும் தரவேண்டுமென்று மஹாபலி ய பாதாளமாகிறசி றயி லே த்தவனை ர் ாதி டய நிரு டி னை கிட்டவேண்டியிருப் பீர். [ன	விழா வளரும் சிறக்கும் தெருவின் ாழி சீரா விண்ண ர் நீர் சேர்மின்	மிக்கிருப்பதாய் உத்ஸவங்களின் அழகும் மிகும்படியான வீதிகளையுடைய ாழியில் ஸ்ரீராமவி ணைகரத் த நீ கள் ஆப்ரயியு கோள். ()

வ்யா. முதற்பாட்டு. (ஒருகுறளாய்) வடிவைக்க டபோதே சொல்லிற்றடையக் கொடுக் வேண்டும்படியான அத்விதீயவாமந ணைய். (இருநிலம்) பரப் பயு டத்தானபூமி ய. (மூவடிமண்வே ண் டி) †தனக்கென்ன ால்பாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதா ரப்போலே இத்தைய ஜக்கா கி அ ன்ப விலேயிரந்து இந்தலோக க ள டய இர டியாலே அடக்கி மூன்றடிதருகிறேனும் என்றாய் மற்றை ஓரடியும் தாராயோ" என்று. (மா யினைச் சிறையில் வைத்த) அநந்தரம் இந்த்ரபதம் அ ன் பெற டவனுக அவனைப் பாதாளத்திலே வை த்த. (தாடாளன் தாளணைவீர்) ஆ ரிதார்த்த மாகத்தானிரந்தான்' என்னும் மேன்மையையுடையவன் திரு டி களைக் கிட்டவே ண்டியிருப்பீர்.

(த கவித்யாதி) அபௌருஷேயத்வ கிபந்தநமான கீர்த்தியை யுடைய வேதங்களு டய நிரள்கள்நாலும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞ களும் ஆறங் களும் எழிசைகளும் தெருவிலேமிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவ த்தால்வந்த அழகும் இவையெல்லாமுடையச் †சிறக்கும்படியான காழியில் சீராமவி ணைகரை ஆ ரயியுங்கே ள். ... ...(க)

பெரியதிருமொழி கூ ப, சு தி உ பா நான்முகனுள் நிகக

அநு. முதற்பாட்டு. (ஒரு குறளித்யாதி) மூவடிமண்ணினுமென்று இருநிலத்தைவேண்டி என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தனக்கென்ன வித்யாதி). தாடாளன் - ஸர்வாதிகள்.

(சிறக்கும்படியான) ஸம்ருத்தமாம்படியான. ... ... (க)

ழு. நான்முகனுள் மிகத்தருக்க யிருக்கு ராய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனல் நவிற்று நக்க
னூன்மு மார் தலையோட்டி ணைழித்த வெங் த
பொளிமலர்ச்சே டியணைவீ ருழுசேயோடச்
சூன்மு மார் வளையனைவா யுகுத்த முத் தத்
தொல்குருகு சினையென்னச்சூழ்ந் தியங் ஏ கும்
தேன்மு மார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சீராமவின்ன ரேசேர்மினீரே (உ)

பதம.	உரை.	பதம	உ ரா.
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவினுடைய	உழு	ழுகிற
நாள்	ஆயுஸ்ஸை	சே	எருது ள்
மிக	அதிசயிக்க (அத்தால வனுக்குண்டான)	ஓட	(செரு ாலே) ஓட
தருக் க	கர்வத்தை	சூல்மு மார்	ப்ரஸவகாலமாயிருக்
இருக்கு	வேதத்தை	வளை	ச ்கு ள் [கிற
வாய்மை	ச்சரியாகின்றவனுய்	அளைவாய்	வ ்கு ளில்
நலம்மிகுசீர்	மிக்க ஆசாரத்தையு டையனை	குத்த	ஈன்ற
		முத்தை	முத்துக் ளை [
உரோ சனல்	ரோமசப ானல்	தொல்குருகு	பெரியகுருகுகளான
நவிற்று	போக்குவித்து	சினையென்ன	த ளடையமுட்
நக்கன்	நக்கனைனருத்ரனு டைய (ை யிலேஓ ட்டியதாய்)		டையென்று
		சூழ்ந்துஇயங்க	சூழப்பறவாநிற்பதாய் (அக்காற்றாலே)
ஊன்ஆர்	மாம்ஸளமான	எங்கும்	பார்த்தவிடமெல்லாம்
மு ன்தலையோ ட்டு	ப்ரஹ்மாவி ் கபாலத் தில்	தேன்	தே ் ள்ளத் த
ஊன்	(இரந்துண்கிற) ஊ	முகமார்	முகத்தாலேசொரி
ஒழித்த	போ ் கின [ணை		கிற [டைத்தாய்
எந்தை	ஸர்வஸ்வாமியினது	லம்	தாம ரமலர்களையு
ஒளிமலர்	செவ்விமலர்போ ் ற	சேல்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
சேவடி	சிவந்ததிருவடி ளை	பாய்	பாயாநின்றுள்ள
அணைவீர்	சேரவிரும்புவீர்.	வயல்	வயல்களையுடைய

ாழிச்சீராம வின்னகரேசேர்மின் நீரே. (ஊ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) ரோமச பகவான் ப்ரஹ்மாக்களென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்று வது மறைவதாய்ப் போகக்கடவது எத்தனேபோ்"†என்றருளிற்று.

†சதுர்மு னுடைய ஆயுஸ்ஸி மிகுதியாலுண்டான துர்மாநத்தை †வேதங்களைஉச்சரியாநிற்பானுப் ஆசாரப்ராதாந்யத்தால் ந்த வேற் றத்தையுடையனை ரோமசபக ாலே † சதுர்த்தசபு ந ளுக் கும் டவேன் என்னைபாதி ஆயுஸ்ஸுடையாருண்டோ" என்கிற துர்மாநத்தைத்தவிர்த்து.(நக்கனித்யாதி)†ருத்ரனு டயபிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிற னைத் தலை யயறுத்து அத்தாலே பாதகி யாய் மாம்ஸப்ரசுரமான தலையோட்டிலேயிரந்து அதிலே ஜலித்துத் திரிகிற எளிவரவைத்தவிர்த்தஸ் ாமி. †ஜகத்துக்கு ஈஸ் ரர்களாக ப்ரஸித்தரிருவருமிறே அ ர் ளிரு ருடையவும் அபிமாநத்தைக் கழித்தாளுயிற்று. (ஒளிமலர்ச்சே டியணைவீர்) அ னுடைய ஸ்வா பாவி மான ஈ ரத்வத்தால் ந்த பு ரையுடைய திரு டி ளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்

(உழுசேயித்யாதி) †ஆனேபோலேயாய் பெரியமிடுக்ை யுடைய சேக் ளையிறே பூட்டியுழு து. அ த ருமே ாடி வாறே அப் போது ப்ரஸவித்தது இப்போது ப்ரஸவித்தது" ன்றுதோ றும் படி தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படியிரு கிற †சங்கு ள் தான் கிடக்கிறவங்குகளினுடை யவாசலிலே முத்துக்களையின்றன அ ற் றை தொல்குருகு டு என்று மொக் ப்பழகச்செய்தேயும் இது முத்து இதுமு ட" ர் என்று ாசியறியமாட்டாதபடி மூத்தகுரு குகள் அனை த னு டய மூட்டையாகக்கொ டு விட்டுப்போ மாட்டாதே சுற்றும் பற ாகிற்குமாயிற்று. அனை பறக்கிற ாற் ாலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் பக் மாய்த் தலையிலே மிக் தே னையுடைத்தாயிரு கிற தாமரைப்பூ களலராகிற்குமாயிற்று அ த மதுவைப் பாநம்ப ணின யல் ளா ை பாயாகிற்குமாயிற்று.*

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (ான்முகணித் ாதி) த னை இரப்பாளனை க்கி ஆஸ்ரிதர்க்கரியன செய்யுமவ வந்திருக்கும் ாழிச்சிராமவிண் ர ஆஸ்ரயியுங்ோளை னச் செய்தேயும் ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி உங் ருடைய ஸ்த்திரத் புத்தியும் பெரு மயுமன்றே ப்ரஹ்மாவிருயுஸ்ஸின்படி கேட்டிகோளே, ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டிகோளே யென்கிருரெ று ஸங்கதி.

(என்ருளையிற்று) என்றவநந்தரம், அந்தப்புராணப்ரஸித்தியை கொண்ட ருளிச்செய்கிருரென்று சேஷம். நான்முகனுடைய நாளானது - ஆயுஸ்ஸா னது, மிக - அதிசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை, என்றுசப்

பெரியதிருமொழி, ந ப சு தி, ந டா, னை யவணைந்து நிகந

தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகனித்யாதி). இருக்கு" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களை யித்யாதி). "நவிற்று' என்றது- சொல்லுவிக்கையாய் அதுதானும்-கீர்க்குமிடுபோலே எத்தனைபேர் ப்ரஹ்மாதிகளை 'ற வார்த்தையாய், அத்தால் பலித்த கர் நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (சதுர்த்தசேத்யாதி). "முகம்" என்றது - முகன் என்றாய், ப்ரமுகனை ப்ரஹ்மாவாய் நக்கனுடைய முகனுர்தலையோட்டிலுனை யொழித்தவெந்தை என்றந் யடாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடை யவித்யாதி). மனக்களுழறிவருமிறை. "நக்கனுடைய' என்றதுக்கு 'ண்ண" என்றத்தோடன்வயம். இவ்வளவுக்கு மூட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்து 'கித்யாதி).

ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்போன்ற சேக்கனைக்கொண்டு பத்தியுழவனை வெம்பெருமான் பழம்புனமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க அவர்கள் 'ஈஸ்வரோஹம்" என்று கை-ழியவோட, நம்பூர்வர்கள் போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வபாவரைப் பெறுவிக்க, ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தனக்கஸாதாரண புத்ரத்வப்ரதிபத்தியாலே இவர்களிடத்தில் வ்யாமுக்தனை யிருக் , அத்தால் கமலமலர்மேல் பாவை முகக்கமலம் விகஸித்து, அநுராகாதிசயம் வெள்ளமிட, அதிலே துள்ளாநிற்பர் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங்க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக திருப்பதிக்குச் சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலே யித்யாதி). "வளை' என்றதினர்த்தம் (சங்குகள்) என்றது. அளை - வங்குகள். உகுத்த - ன்ற. (உ)

ழ. வயனைந்த நுதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லா மிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து
நெய்யணைந்த திகிரியினால் வா ன்திண்டோள்
ர்த்தவன் தாளணைகிற்பீர் நெய்தலோடு
மயணைந்தகு ளைகள்தங்கண் ணென்றும்
மலர்க்குழுதம் வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையா தேதறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அணைந்த	கூர்மைபொருந்திய	மதங்கள்	மதகார்யமானவ்யா
நுதி	முனையையுடைய		பாரங்களை
கோடு	கொம்பையுடத்தா	செய்து	பண்ணி
ஒன்று	லப்பற்ற [ன	வாணன்	பாணாஸுரனது
வராகமாய்	பன்றியுருக்கொண்டு	திண்	த்ருடமான
மண்ணெல்லாம்	பூமிமுழுவதையும்	தோள்	புஜங்களை
இடந்து	பிளந்து [றி)	நெய்அணைந்த	கூர்மையையுடைய
எடுத்து	தூக்கிக்கொண்டு எ	திகிரியினால்	திருவாழியாலே

நேர்த்தவன் தாள் அணைகிற்பீர் கடைசிமார்கள் நெய்தலோடு மைஅணைந்த குவளைகள் தம்கண்களென் றும்

துணித்தளம்பெருமா னுடை ய திருவடிகளை [ளை. சேரவிரும்புமவர்க பள்ளஸ்த்தாகள் நெய்தல்மலரையும் கருமைமிகுந்த குவளைமலரையும் [ம் தங்கள் கண்களா வு

குழுதமலர் தம்வாயென்று ம் செய் அணைந்து கனைகளையாது எறும்

சிவந்தஆம்பல்மலரை தங் ள்வாயாகவும் எ ண்ணி வயல்களில் (கனைபறிக்க) இழிந்து கனைபறியாமல் வெறுங் னைகளை யேறுகின்ற

காழிச்சிராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (ஈ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வையித்யாதி). கூர்மை மிக்கிருந் துள்ள மூனையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீய மஹா வராஹமாய், பூமிப்பரப்ப டைய இடந்தெடுத்துக்கொண்டு றி. ஈப்ர வரத்வத்தால்வந்த செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப் ப ணி. (நெய்) கூர்மை. †கூர்மையுடையதிருவாழி. கடைந்துநெய் யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைப்பண்ணி அந்தாலே தனக்கு மிடுக்க க்கினைத்திருக்கிற ாணனுடைய தண் ணிய தோள்களைநேர்த்த ன் திரு டிகளை கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

நெய்தற்பூவோடேகூட கறுப்பு மிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம்கண்களென்றும் மலரையுடைத்தான †அரக்காம்பலைத் தந்தா முடையவாயென்றும் †கடைசிமார் களைப்பறிப்பதாக அடுத்து வய லிலேயிழிந்து கண்ணுக்கும் வாய்க்குமவற்றோடுண்டான ஸ்வதா ளாம்யத்தாலே கனைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில். ... (ஈ)

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (வயணைந்தவித்யாதி). நீங்கள் ப்ரளயாபத் ரக்ஷகனான வவன்பழ யறிந்தாஸ்ரயிக்காவிடில் ாணன்பட்டது படிவிதே னென்கிறானென்று ஸங்கதி.

"நெய்" என்றதினர்த்தத்தைத் தந்தோனை வருளிச்செய்கிறார் (கூர் மையித்யாதி). "நேர்த்த" என்றது - துணித்தவென்றபடி.

(அரக்காம்பல்) சிவந்த ஆம்ப ". (கடைசிமார்) க டசியான ஜந்மத் தை யுடைய பள்ளச்சிகள். ... ... (ஈ)

மூ. பஞ்சிய மெல்லடிப் பின்னைதிறத்து முன்னுள்
பாய் வி ரடக ளழுடைத்துப் பொன்ன ' பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்து குருதியுக வுகிர்வேலாண்ட
கின்மலர் தாளணைகிற்பீர் நீலமாலைத்

தஞ்சுடை ; விருள் தழைப்பத் தரளமாங்கே
தண் மதியின் நிலாக் காட்டப் பவளந்தன்னால்
செஞ்சுடர் வெயில் விரிக்கு மழகார் காழிச்
சிராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே. ... ...(சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சிய மெல்அடி.	செம்பஞ்சுபோலே ம்ருதுவானதிருவடிக ளையுடைய	மாலை தஞ்சுஉடைய இருள்	அந்திப்பொழுதை தனக்குத்தஞ்சமாகவு இருட்டை [டைய
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி க்காக	தழைப்ப	அதிசயிப்பிக்கவும்
முன்நாள்	முற்காலத்தில் [கிற	ஓங்கு	அவற்றின்நடுவேயழு த்தின
பாய்	கண்டார்மேலே விழு	தரளம்	முத்துக்கள்
எழ்விடைகள்	எழுருஷபங்களையும்	தண்	குளிர்ந்த
அடர்த்து	அழித்து	மதியின்	சந்த்ரனது
பொன்னன்	ஹிரண்யனது	நிலா	நிலவை
பைம்பூண்	அழகியஆபரணங்கள்	காட்ட	காட்டவும்
நெஞ்சு	மார்பை [நிறைந்த	பவளம்	பவழங்கள்
இடந்து	பிளந்து	தண்ணல்	இடையிடையேதாள் களழுத்தப்பட்டி
குருதி	ரக்தம்		
உக	பிறிப்புறப்படும்படி	செஞ்சுடர்	ருப்பதனால்
உகிர்வேல்	நகங்களாகிறவேல	வெயில்	ஸௌர்யனது
ஆண்ட	ார்யங்கொண்ட	விரிக்கும்	காந்தியை
நின்மலன்	பரிசுத்தனானஎம்பெ	அழகர்	பரப்பவும்
	ருமானது		(இவற்றால் பந்த)அழ
தாள்	திருவடிகளை [களே!		கையுடைய
அணைகிற்பீர்	அணையவிரும்புமவர்	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்	
நீலம்	(மாடங்களிற்பதித்த) நீலரத்நங்கள்	நீரே.	(சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவடி க்யாதி) செம்பஞ்சுபோலே ம்ருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப், பண்டொருநான் கண்டார் மேலேவிழுகிற ருஷபங்களேழையுமழியச்செய்து ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானநெஞ்சை அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டு ரக்தமானது கொழித்துப்புறப்படும்படியாக, ஆளிட்டுச்செய்தல் ஆயுதத்தாலேயழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே ஆஸ்ரிதவிரோதியைத்தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த சுத்தியையுடைய ன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

(நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நம் மாலையைத் தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய அதாவது ராத்ரியைத்

்தனக்கு அபாஸ்ரயமாகவுடைத்தா ிருக்கிற இருளைத்தழைப்ப தும் வேயழுத்தின முத்தானது குளிர்ந்த சந்த்ரனுடைய நிலாவைக் காட்ட இடையிடையேயழுத்தின பவளமானது புக ரயுடைய ஆதித்யனுடைய ப்ரகாசத்தைக்காட்டாநின்றது. †ஆக, ஏசகாலத்திலே இருளும் சந்த்ரோதயமும் வெயிலுமொக்கக்கண்டநுபவிக்கும்படியான தேசமாயிற்று. ... ... (சு)

அந. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) வானனைப்போலே கழி கமாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டது படுவீர்கள் அனையாஸ்ரயியாவிடில் ஆஸ்ரயித்தால் நப்பி னையிடத்தில் போலே வ்யாமுக்த்தனுவனெ கிறானென்று ஸங் தி.

'தனக்குத் தஞ்சமா வுடையராத்ரியை' என்றது குவிவரணம் (த பாஸ்ரயமித்யாதி). அழகார்" என்றதின் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆ வித்யாதி) ... ... (சு)

மூ. தெவ்வாய மறமன்னர் குருதிகொ டு
திருக்குலத்தி லிறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து
வெவ் ாய மாகீண்டு மே ழுமட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் விகிர்தமாதர்
அவ்வாய ாள்நெடுங்கண்கு ளாகாட்ட
அரவிந்தம் மு ங்காட்ட வருகே யாம்பல்
செவ்வாயின் திரள் காட்டிம் வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (நி)

பதம்	உரை.	பதம.	உரை.
தெவ்ஆய	சத்ருக்களாகிய	அட்ட	முடித்த
மறம்மன்னர்	வீரமுள்ளராஜாக்களு	விண்ணவர்கோ	அமரர்களதிபதியின
குருதிகொண்டு	ரக்தத்தாலே [டைய	ன்	து
திருக்குலத்தில்	தன்வம்சத்தில்	தாள்	திருவடித்தாமரைக
இறந்தோர்க்கு	முடிந்தவர்களுக்கு		ளை [ளை.
திருத்திசெய்து	(உதகக்ரியையால்) த்	அணைவீர்	சேரவிரும்புமவர்க
	ருப்திசெய்வித்து	விகிர்தம்	வேறுபாடுள்ள
வெம்	்ரூரமான	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வாய	வாயையுடைய	அவ்வாய	அப்படிப்பட்ட
மா	குதிரையுருவாய்வந்த	வாள்	ஒளிபொருந்திய
	கேசிஎன்பவனை	நெடு	(காதளவும்) நீண்ட
கீண்டு	கிழித்து [ம்யானனையை	கண்	கண்களை
வேழம்	குவலயாபீ ம்என்னு	குவளை	நீலோத்பலமலர்கள்

காட்ட காட்டவும்
அரவிந்தம் தாமரைமலர்கள்
முகம் முகத்தொளியை
காட்ட காட்டவும்
அருகே ஸமீபத்திலுள்ள
ஆம்பல் செவ்வல்லிமலர்கள்
செவ்வாயின் சிவந்தவாயின்
நிரள் கூட்டங்களை
காட்டும் தோற்றுவிக்கிற
வயல்சூழ் கழனிசூழ்ந்த
காழிச் சீராமவின்னகரே சேர்மின்
நீரே. (சு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) சத்ருக்களாய் மறத்தையுடை யராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து அவர்க ளுடைய ருதிரவெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோ னார்க்கு †உதகக்ரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வள வே ; ஸ்ரீபரசுராமா ழ்வானை கினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாய்க்கொண் டு பயாவஹமாம்படி தோற்றின ஆஸ்ரிதவிரோதியான கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து குலயாபீடத்தை †முடித்து *அயர்வறுமம ரர்களதிபதியாயிருந்தவைத்து இப்படி ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைக் கை தொட்டுப்போக்குமவன் திரு டிகளைக் கிட்டவே டியிருப்பீர்.

(விகிர்தமாதர்)†விஸ தீயஸ் பாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீ ளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒளியையுடைத்தான பரந்த கண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட தாமரைப்பூவானது முகத்தில் தேஜஸ் ஸைக்காட்ட அருகே அலர்ந்துகின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. ... ... (நு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஹிரண்யனைப்போலே தான் பட்டுப்போன வளவன்றிக்கே, (க) "மூவெழுகால் கொன்ற" என்கிற படியே ப்ரதிகூலரைக்குலமாக அழிக்குமவன் கிடீர் அவன் விஷயத்திலது கூலித்து ஜீவித்துப்போங்கோ ளென்கிறரென்று ஸங்கதி.

திருத்தி - த்ருப்தியென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (உதகேத்யாதி). "அட்ட" என்றதினர்த்தம் (முடித்து) என்கிறது.

விகிர்தம் என்றது - விலக்ஷண விகாரமுடைய ரென்றாய், பலிதமருளிச் செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி). ... ... (நி)

மூ பைங்க ணெறல் செம்முகத்து வாலி மாளப்
படர்வனத்துக் கவந்தனெடும் படையார் திண்கை
வெங்கண்விறல் விராதனுக விற்குனித்த
விண்ணவர்கோன் தாளிணைவீர் வெற்புப் போலும்

(க) நி - ஈ - க.

நிகழ பொயதிருமொழி கூ ப சு தி கூ பா, பைங்கண்.

தூங்கமுக மாளிை மே லாயங் கூறும்
துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதி தன்னால்
திங்கள்முகம் பனிபடைக்கு மழ ார் காழிச்
சீராம விண் ரே சேர்மி னீரே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பைங்கண்	பசுமையான - க ளையும்	அணைவீர்	கூடவிரும்புமவர் ளே.
விறல்	மிடுக்கையும்	வெற்புப்போலு	மலைகள்போலே
செம்மு ம்	(மோபத்தால்)சிவந்த முகத்தையுமுடை ய [ரம்	ம் தூங்கம் மு ம்	உயர்ந்த [டை முன்ப்ரதேசத்தையு
ாலி	ாலியென்னும்வாந	மாளிகை	மாளிை கள்ின் [று
மாள	முடியும்படியா வும்	மே ல்	மேல்நிலத்திலேநின்
படர்	ப ந்த	ஆயம்கூறும்	தோழைமசொல்லிய ழைக்கிற
வனத்து	காட்டிலுள்ள	துடி	உடுக்கைபோன்ற
-வ் தனைதும்	பந்தனென்னும் ரா க்ஷஸனும்	இடையார்	மத்யப்ரதேசத்தையு டையஸ்த்ரீகளது
திண்	த்ருடமான	முகக்கமலம்	முகபங்கஜங்களு டைய
படை	ஆயுதங் ள்	சோதித ன்னல்	காந்திகளிலுலே
ஆர்	நிறைந்த	திங்கள்	(ஆ ாசத்து லாவும்) சந்த்ரனது
கை	ை ளையும் [யும்	முகம்	வதநமானது
வெம்கண்	உக்ரமானகண்களை	பனி	(துகித்தா லுண் டா ன) கண்ணீரை
விறல்	வெற்றியையுமுடைய	படைக்கும்	இடைவிடாமற்கொ ண்டிருக்கும்படி
விராதன்	விராதனென்னும் ரா க்ஷஸனும்	அழகுஆர்	அழகு நிரம்பிய
உக	உயிர்விடும்படி	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே.	(சு)
வில்குனித்த	வில்லைவளைத்த		
விண்ணவர் கோன்	தேவதேவ ரு ச் ர வர்த்தித்திருமகனு டைய		
தாள்	திரு டி ளை		

வ்யா ஆழ்ம்பாட்டு. (பைங் ணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும் மிடுக்கையும் சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக †பரந்த காட்டிலேயுண்டான †ஸத்வங்களை"டைய இரண்டுகையாலும் வாரி பக்ஷித்துக்கொண்டு வருகிறகபந்தமேனேடகூட. (படையார்திண்கை)† திண் ணியபடையார்த்தகை வெவ்விய கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக வில்லைவளைத்த. (வி ணைவர்கோன்தாளணைவீர்) விரோதியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப்பண் ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்திதிருமகன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(வெற்பித்யாதி) மலைபோலேயோங்கின *முகத்தையுடைத்தா பிருக்கிற மானிகைகளின்மேல்நிலத்திலேகின்று †தோழமையைச் சொல்லியழைத்து விளையாடுகிறதுடிபோன்ற இளை யையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய முகமாகிற கமலத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸாலே சந் த்ரனுடைய மு மானது துகேத்தை ப்ராபியாகிற்கும் † நாமென்ன ஜவநம் ஜீவிக்கிறோம், இவர்களோடொப்புச்சொல்லாகிற்கச்செய்தே ஒப்புப்போராதபடியிருப்பதே" என்று துகைப்படாகிற்குமாயிற்று †சந்த்ரனுக்குச் சந்த்ரனிவர்கள் தே ஸ்ளைச் சந்த்ரனுக்குண்டாக் குமவர்களென்னவுமாம். ... .. (சூ)

அந. ஆறும்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ராஜலோகத்தை வென்ற வளவேயன்றிக்கே வரபலத்தாலே பெருமிடுக்கனாய் எதிரின்றிக்கேயிருந்த வாலியையும்வென்ற மிடுக்கன் கிடாரென்று ராமாவதாரத்தில் வீரசரிதத் த இனி யிரண்டுபாட்டாலே யநுஸந்தித்து, இவனிருந்த தேசத்தைப்பற்றினவாறே _ய்யலாமென்கிறாரென்று ஸங் தி.

"படர்வனத்து"என்று விசேஷிக்கைக்கு வேறு பந்தணுண்டோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரந்தவித்யாதி). (ஸத்வங் ஹ)-ஜந் துக்களை. விராதனுக்கு விறல விசேஷணமிட்டிருக்க, திண்ணை" என்னவே ணுமோவென்னும் சங்கையிலே அந்வயம்காட்டுகிறார் (திண்ணியவித்யாதி). பந்தணிடத்தில் வில்குனித்ததில்லயாகிலும், வில் குனித்தது உபலக்ஷணமாய், வாள்பிடித்தமையும் சொல்லக்கடவது. (க) "ततस्तो देशकालज्ञो धर्ज्ञ ज्ञ्यामेवराघवो।अच्छिन्नतां सुसंम्पृक्तो बाहू तस्यांसदेशे -ततस्तेन देशकालज्ञेन कट्काप्यामेव राघवेण । अच्छिन्नतां सम्पृक्तौ बाहू तस्यांसदेशे" என்றிறே ப்ரமாணகதி.

(முகத்தை) அக்ரப்ரதேசத்தை. 'ஆயம்கூறும்' என்றதினர்த்தம் (தோழமையைச் சொல்லியழைத்து) என்றது. "பனி" என்று கண் ணீராய், அத்தால் தோற்றின துகத்தின் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னவித்யாதி). "பனி" என்றத்தால் - குளிர்த்தியாய் ப்ரஸாதத் த விவகூனித்து, அதுபடைக்கு மென்றாத்தாத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சந்த் ரனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ... ... (சு)

(க) ரா - ஆர - எ0 - அ.

மூ. பொருவில் லம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும்
புற்று மறிந்தனபோலப் புவிமேற் சிந்தச்
செருவில் வலம்புரி சிலைக் கமலத்தோள் ஏந்தன்
திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர் திரைநீர்த் தெள்கி
மருவி வலம்புரி கைதைக் கழியூ டாடி
வயல்ந ணி மழைதருநீர்த் தவழ்கால் மன்னித்
தெருவில் லம்புரி தரள மீனும் காழிச்
சீராம வின் கரே சேர்மி னீரே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பொருவில்	ஒப்பில்லாத	வலம்புரி	சங்கங்கள் [ல
வலம் புரி	பலத்தைக்கொண்ட	திரை	அலையையுடையகட
அரக்கன்	ராவணனது	நீர்த்து	விட்டு
முடிகள்பத்தும்	பத்துத்தலைகளும்	எள்கி	இளைத்து [ழியை
புற்றுமறிந்தன	புற்றைவெட்டித்திரு	கைதைக்கழி	தாழையையுடைய க
போல	ப்பிணல்புரைபு ர	மருவி	அடைந்து
	யாய்த்தோற்றுவ	டு	அ கழி டு ;
	போல	ஆழ்	அங்குமிங்குழலாவி
புவிமேல்	யுத்தபூமியிலே	வயல்	(பின்பு) கழனி ளில்
சிந்த	சிதறிக்கிடக்க	ண்ணி	ப்ரவேசித்து
செருவில்	யுத்தத்தில்	மழைதருநீர்	மழைஜலம்
வலம்	வெற்றியை	தவழ்	வந்துவிழுகிற
புரி	தரத்தக்க [த்தரித்த	கால்	வாய்க் ாலாலே
சிலை	ஸ்ரீகோதண்டத்தை	தெருவில்மன்	தெருக்களில்புக்கு (கீ
கை	கையையும்	ணி	ர்வடிந்தவாறே)
மலை	பர்வதம்போன்ற	வலம்புரி	சங்கங்களையு
தோள்	புஜங்களையுமு டைய	தரளம்	முத்து களையும்
வேந்தன்	ராஜபுத்ரரானபெரு	ஈனும	பெற்றுத்தருகிற
	மாளது		
திருவடி	சரணம்புஜத்தை	காழிச் சீர மவின்	ரே சே மி
சேர்ந்து	கிட்டி [வர் ளே.	கீரே.	( )
உய்கற்பீர்	உஜ்ஜீவிக் கருது		

வ்யா எழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி) ஒப்பில்லாதபல (ல) த்தைப் பண்ணுகின்றுள்ள ராவணனுடைய தலைகள்பத்தும் †புற்று மறிந்துகிடக்குமாபோலே தே தை ருடைய வரத்தாலே பூ கட்டினவை பூமியிலே சிதறும்படியாக, அவனைப்போலே ஞ்சுகத்தா லன்றிக்கே யுத்தத்திலே பல(ல)த்தைப்பண்ணுகின்றுள்ள வில்லையு டையனாய், சத்ருக்களால் சலிப்பிக்கவரிதான தோளையுடைய சக்ர வர்த்தித்திருமகனைக்கிட்டி அவன் விரோதியைப்போக்க அ ன் திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருப்பீர்:

(திரைநீரித்யாதி) †கடல்நீரிலே தே·கிப்போந்தேறினவென்னு
தல்· †அன்றிக்கே திரை நீத்து விட்டு டலிவிட்டு, வலம்புரி
யா து போ·தேறிச்†சற்றிருந்து, தா ழையையுடைத்தா யிருக்கிற
ழியிலே போய்ப்புக்கு அ·கே இதஸ்தத ஞ்சரித்து அந்தக்
கழிதான் யல்களவும் ரவெள்ளம் தே·த்தபடியாலே யலிலே
ந்துகிட்டி அ·ஷிடந் தன்னிலே வர்ஷ லம் தேங்கின்று அது
ாய்க் லாலே ளரிலே ந்து புகுர அ· ழியாலே தெருவிலேவந்
தேறி அந்நீர்வடிந்தவாறே பின்னே போகமாட்டாதே அவ்விடந்
த·னிலேகிடந்து வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈஞ்சிற்குமா பிற்று.
லம்புரிவயிற்றிலே லம்புரிபிறக்கத்தட்டில்லையிறே. ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி) (புற்றுமறி·து கிடக்குமா
போலே) என்றது - புற்றை வெ·டித்திருப்பிரால் புரைபுரையா யிருக்குமா
போலே யெ·கை. புரை - பாம்பி.

"திரை" என்று - கடலைச்சொல்லிற்றாய் நரில் தெள்கி என்று -
தே·குதலாய், அத்தா· - போந்தேறினமை பலித்ததெ·றருளிச்செய்கிறார்
(கடலித்யாதி). திரை யை நீத்து - நங்கியென்றாய் விட்டென்றாய் எள்கி -
இளைப்பாலே ஈடுபட்டென்றாய் பாடா·தரத்தில் இப்படிபதவிபா ம் விவ
க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அ·றி·யித்யாதி). பாடபேதமில்லாமல். கேவல
பதத்தைப்பிரித்து அர்த்தாந்தரம் சொன்னுரெ·னலாம்படி கீர்த்து'
எ·று ரேபலேடே கூட சில பூர் கோசங்களிலுண்டு. "மருவி" எ·றதின்
பலிதார்த்தம் (சற்றிருந்து) என்றது. ... ... (எ)

மூ பட்டரவே ரகலல்குல் ப ளச் செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண் பாலா மின்சொல்
மட்டவிழும் குழலிக் ர வாளைர் காவின்
மர·கொணர்ந்தா னடியணைவி ரணில்கள் தா
நெட்டிலைய கருங் முகின் செங்காய் வீழ
நீள்பலவின் தாழ்சினையில் நெருங்கு பீனத்
தெட்டபழம் சிதைந்து மதுச் சொரியும் காழிச்
சிராம வின் கரே சோ்மி னரே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பட்டு	பட்டுவஸ்த்ரமணிந்து	அகல்	பரந்த [யும்
அரவு	பாம்பின்படத்தை யொத்து	அல்குல்	நிதம்பப்ரதேசத்தை
		பவளம்	பவழம்போல்
வர்	அழகியதாய்	செவ்வாய்	சிவந்தவாயையும்

பணை நெடு தோள் பிணை

நெடுங்கண் பால்ஆம் இன்சொல்

மட்டு அவிழும்

குழலிக்கா

வாலேறு காவின் மரம் கொணர்ந்தான்

அடி

மூங்கில்போலே நீண்ட தோள்களையும் பெண்மானின்கண் போலே [யும் விசாலமானகண்களை அம்ருதஸத்ருசமான இனியசொற்களையு முடை ய,(அப்போ தலர்ந்தபூக்களின் ஸம்ருத்தியாலே) மதுவெள்ளமிடாநின் றுள்ள அளகபாரத்தையுடை யஸ்ரீஸத்யபாமை ப்பிராட்டிக்காக தேவதைதகளுடைய சோலையில்நின்றும் பாரிஜாதவ்ருக்ஷத்தை பிடுங்கிக்கொணர்ந்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ன் திருவடிகளை [டைய

அணைவீர் அணில்கள் தாவு

நெடு இலைய கருங்கமுகின் செங்காய் வீழ நீள்

ப்லவின் தாழ் சினையில் நெருங்கு பீனம் தெட்டபழம் சிதைத்து மது சொரியும்

சேரவிருப்பவர்களே! அணில்களானவை கிளையில்நின் றுங்கிள யில்ஸஞ்சரிக்க நீண்ட இலைகளையுடைய கறுத்தபாக்குமரங்க பழுக்காய்கள் [ளின் உதிர்வதினால் நிர்வளப்பத்தாலோங் கித்தழைத்த பலாமரங்களின் காய்க்கனத்தால்தா கிளைகளில் [ழ்ந்த நெருங்கியிருந்துள்ள பருத்த பக்வபல கள் நசுங்கி தேனை பொழிகிற

காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பட்டித்யாதி) பட்டையுடைத்தாய், அரவுபோலேயாய், அழகிதாய் அகன்றிருந்துள்ள நிதம்பப்ரதேச த்தையுடையளுமாய் பவளம்போலே சிவந்த அதரத்தையுடையளு மாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோள்களையுடையளுமாய், மான்போ லேயிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய் பாலென்றுசொல்லலாம் படி இனிய பேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள மதுவெள்ளமிடா நின்றுள்ள குழலையுடைய ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டிஹேதுவாக என்றுமொக்க ஸ்வர்க்கத்திலே நிற்கக்கடவதான வ்ருக்ஷத்தை பூமி யிலே கொடுவந்து நிறுத்தினவனுடைய. இத்தால் அரியனசெய்தும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணுமவனென்னை.

(அணிலித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெடிதான இலையையுடைத்தாய், கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுகு களில் சிவந்தகாயானது, தோட்டார்மேலே தோஷமாகவிழ, ஓங்கின பலாவின் தாழ்ந்தபினைகளிலே நெருங்கிவளிப்பதாய் தசைத்துபக்வ மாய், †தோட்டார்மேலே தோஷமாயிருக்கிறபழமானது, தேங்கி

பெரியதிருமொழி ஈ ப, சு-தி, கூ பா, பிறைதங்கு. திஉஈ

கிற்கிறதுக்கொருபோக்குக் கண்டுவிட்டாற்போலே மதுவெள்ள
மிடாகிற்குமாயிற்று.... ... ...(அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (பரத்யாதி). கீக்கன் நான் சொன்னபடி அநுகூலித்திகோளாகில், நீ ஸ்ரீயபதியைப் பிராப்யமாகத் திற்போலே உங்களுக்கு வ்யாமுக்தனைப் அரியனசெய்து கொடுக்குமென்கிறனென்றுஸங்கதி.

தொ. பழம் - பக்வபலம் கனியப்பழுத்த பழமென்று தாத்பர்யம் (தொட்டார்மேலேயித்யாதி). ... ... (அ)

பிறைதங்கு சடையானை வலத்தே வைத்துப்
பிரமனைத்தன் னுந்தியிலே தோற்று வித்துக்
கறைதங்கு வேல்தடங்கண் திருவை மார்பில்
கலந்தவன் தாளணிகிற்பீர் கழுநீர் கூடித்
துறைதங்கு கமலத்துத் துயின்று கைதைத்
தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணிச்
சிறைவண்டு களி பாடும் வயல்சூழ் காழிச்
சிராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிறைதங்குசடையானை	சந்த்ரனைத்தன்னுடைய மகுடத்தில் அணிந்த தருத்ரனை	சிறைவண்டு	இறகையுடையவண்டு
வலத்தேவைத்து	வலவருகேவைத்து	ழூநீர்	கருநெய்தல்
பிரமனை	ப்ரஹ்மாவை [தில்	கூடி	கூடியிருந்து (அத்தால்
தன்னுந்தியிலே	தன்திருநாபீகமலத்		ல்வத்தப்ரமமாறும்
தோற்றுவித்து	உண்டாக்கி		படி) [ன
கறைதங்கு	(சத்ருக்கள்)ருதிரமாம்ஸ கள்தங்கிய	துறைதங்கு	துறையிலேயுண்டான
		கமலத்து	தாமரைப்பூக்களில்
வேல்	வேல்போன்ற	துயின்று	பள்ளிகொண்டு (பின்பு)
தடம்	விசாலமான [ய		
கண்	திருக்கண்களையுடை	கைதைதூரும்	பெரியமடலையுடைய
திருவை	பெரியபிராட்டியா	தோடு	தாழம்பூவிலே
	ரை [ஐ	பொதி	அதனுள்நிறைத்த
மார்பில்	த மார்பிலேவைத்	சோறு	தாதுக்களின்
கலந்தவன்	அவளோடேநித்யஸம்	சுண்ணம்	பொடிகளில்
	ச்லேஷம்பண்ணு	நண்ணி	விழுந்துபுரண்டு
	மவனது	களி	(இவற்றாலுண்டான)
தாள்	திருவடிகளை [ளை		லப்தோஷ்மாதிசய
அணிகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க		த்தால்
		பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
		வயல்சூழ்காழிச்சீராம விண்ணகரே	
		சேர்மின்றீரே.	(கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) ாத னுமாய் போகப்ரதாநனுமாயிருக்கிற ருத்ரனைத் தன் திருமேனியில் லவரு கேவைத்து ப்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபி மலத்திலே உத்பாதித்து †கறைகழு அ ஸாமில்லாதபடியான மே ல்போலேயிருக்கிற பர ந்ததிருக்க ' கனியுடைய பெரியபிராட்டியா ரத் †தன் திருமார்வி லேசேர்த்து அ ளோடே கித்யஸம்ஸ்லேஷம்ப ' ணுகிற ன் திரு வடி னை 'கிட்டவே ' டியிருப்பீர். அபிமாகிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதி களோடு அநந்யபரையான பிராட்டியோடு ாசியறத் திருமேனியி லே யிடங்கொடுத்துக்கொ ' டிருக்கிற சில ாைனப் பெறமே ' டி யிருப்பீர்!

(கழுநீரித்யாதி) செ ' ழுநீரிலேபோய்ப்புக்கு கித்யஸம் லே ஷத்தைப்ப ' ணி அத்தாலே ந்த ' ரமமாறும்படி து றயிலேயு ' டான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்து மதுபாநம்ப ' ணிப் பள்ளிெ ா ண்டு அநந்தரம்†தாழையு டய பெரியமடலையு டத்தான பூவிலே போய்ப்புக்கு அதி க ாயிலு ' டான தாதும் சு ' ழும் பரிமள முமெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதி ்லை கிடந்துபுர ' டு சிற கையுடைத்தான ' டு ளான மதுபாநத்தாலும் பரிமளத்தா லுமாகக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள. ... ( )

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பி றயித்யாதி) ஸ்ரீ த்யபா மப்பிராட்டி அதிவிலக்ஷணையா யாலே அ ளிடத்தில் அரியன செய்தானே ாகிலும் நாங்கள் துர்மாகி ள ' ரே எ ' ளு ' கு ம ரிய செய்யப்போமோ ெ ' ன · அ ளு ட ாதி தனைப் பாரிகோள் திருவினிடத்தில் ' யா முக்த்தனையுட ' பு ெ ாடித்தாற்போலே ந்தர் காபாலிகளு ' கு முடம்பு ெ ா டித்தான் கண்டீர் ள ' கிரூரென்று ஸ ' கதி.

(க றகழு அவஸரமில்லாதபடியா) எ ' றத்தாலே - ஆள் ஸாெ ல்லு கயே ஸ்வபாவமா யிரு ' பலிக் கயாலே அநுக்ஷணம் எம்பெருமானை 'ஜிதம்'' என்னப்பண்ணவல்ல க ' ளென்று தாத்பர்யம். மார்பில்'' என்றவநந்தரம் சேர்த்து ' ' று அத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச் செய்கிறார் (தன்திருமார்விலேயித்யாதி).

பெரியதிருமொழி, கூ ப சதி ஓ பா செங்கமலம் நிஉநி

த ஆரும் - தோடு - பொதிசோறு என்றந்வ ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தா ழயுடையவித்யாதி). மடலிலேபொதிந்துகிடந்த சோறு - தாது ள். ... ... ( )

மூ. செ மலத் தயனணைய மறையோர் காழிச்
சீராம விண் ரென் செ கண் மாலை
அங் மலத் தட யல்சூ ழாவிநாட
னருள்மாரி யரட்டமுக்கி ய டயார் சீயம்
பொ குமலர்க் குழலியர்மே ள் ம கை மே ந்தன்
பொற்றே ல் பர ல கலியன் சொன்ன
செ கமழ் த் தமிழ்மாலை பத்தும் ல்லார்
தட டல்சூ ழுலகுக்குத் தலைவர் தாமே. (கo)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

ப ம.	உ .	பதம்.	உ ர.
செங்கமல	அழகியதிரு ாபீகமல த்தில்பிறந்த	அரட்டமுக்கி	சத்ரு ள் (தலையெ டாதபடி) அழு ச்செய்யுமவராய்
அயன்அனை மறையோர்	ப்ரஹ்ம ா யொத்த ப்ராஹ்மண ர்வர்த்தி கிற	அ ட ார் சீயம் பொ குலர் குழலியர் மே ள் மங் க ேந்த பரகாலன்	சத்ருக்களுக்கு [ராய் ஸிம்ஹம் போ றவ தேன்நி ற த பூ களை [களு கு கூந்தலிலு டயஸ்த்ரீ ராமன் போ றவரா திருமங் க்கு [ய் ராஜாவாய் எதிரி ளுக்கு யமன் போன்றவராய்
காழிச்சீராமவி ணைகர்	காழிச்சீரா விண்ண கரில்நித்யவாஸம்ப ணைநிற்கிற		
என் செ க மாலை	எ ன்ன டைய பு டரீ காக்ஷ வி ஷயமா		
அம் கமல தட யல் சூழ் ஆலிநாடன்	அழகி [றந்த தாம ரப்பூ ள்நி தட களை கழனிகளை சுற்றுஞ்சூழ்ந்த திருவாலிநாட்டுக்குத் தலை ராய்	கொற்றம் வேல் கலியன் சொன்ன சங்க மும்	வெற்றிதரத்தக் வேலைப்பிடித்த ஆழ் ார் அருளிச்செய்த புலவர்கூட்டத்தார் எதிர்கொண்டு அநுப விக்கலாம்படி ா
அருள்மாரி	அநுகூலர்க்கு அருள் பொழியும் மேகம் போன்றவராய்		

தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடை பத்	உலகுக்கு	லோகத்தில்
தம்	தையும்	தலைவர்	எல்லாரும்தங்களையே
வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்க		ஆஸ்ரயிக்கும்படி
தடம்	பரந்த]வல்லவர்		மேலாயிருப்பர். ()
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரம்சூழ்ந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (சங்கமலமித்யாதி)(க)† வாஸு தேவ ஸுஷே வால்மீகிர்பகவாக்ருஷிஃ" என்னுமாபோலே. †பெருமாளுக்கு வல்லபரையிருப்பாரைரு திருவிளக்குப்பிச்சன் பலரையும் திருமுன் பே கூப்பிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளமாய், 'நம்பக்தர்களுக் கொருகுறை சொல்லிக்காணாய்" என்று திருவுள்ள மாறாய். இப்பாட்டை விண்ணப்பம்செய்து நாயன்தே. தை ரைக்கவிபாட" என்றுதுடங்கி 'தம்மைக் கவிபாடிக்கொண்டார் என்ன; "அதுவும் †நம்மையன்றேசொல்லிற்று' என்று திருவுள்ள மாறர். சதுர்முகஸமரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்டேதசத்தில் சீராம விண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனைக் கவிபாடி ற்று; அழகியதாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத் தான வயலாலேசூழப்பட்ட திருவாலிநாட்டுக்கு ப்ரதாநரானவர். அநுகூலவர்க்கத்துக்கு ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுமவர். எதிரிட்ட சத் ருக்கள் தலையெடாதே அழுங்கும்படிபண்ணுமவர். சத்ருக்களுக்கு வந்தணுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயரானவர். †எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயரானவர். திருமங்கைக்கு ப்ரதாநராயுள் ளவர்; ஸர்வேஶ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாற்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷ த் துக்காகப் பிடித்தவேலையுடையராய் †ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யு வான ஆழ்வாரருளிச்செய்த; தமிழுக்குக்கடவார் திராவிடராயிருந்தால் இத்தையே யெப்போதுமொக்கக் கொ டாடவேண்டும்படியிருக் கிற இத்தொடையல்பத்தும்வல்லார். (தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே) ஸர்வேஶ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங் ளே ஆ யணீயராவர். ... ... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(க) ட - ப - சு - ஸ.

அநு. நிகமம். (செங்கமலமித்யாதி) எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவர் தம்மைத்தாமேகொண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக்கொண்டாடுனரென்று விவக்ஷித்து; அதக்கு திருஷ்டாந்தமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (வால்மீகித்யாதி). ஆப்தக்குடலான மாத்ரமன்றிக்கே அதிதானே பகவத்ஸ்துதியென்று பரிஹாராந்தரத்தை தூரதிஷ்யமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி). (தம்மையன்றேசொல்லிற்று) என்றது - நம்மநுபவத்தால்வந்த ஏற்றத்தால் தம்மைக்கொண்டாடுனரல் அதுநம்மைக் கொண்டாடுனபடியன்றேவென்றபடி. "கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்" என்றதுக்கு-மேதன் வெள்ளமிடுகிற மலைரைக் குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமனைப்போலே அநுகூலர்க்கெல்லாம் ரூபகுணத்தாலும் த்ரஷ்டவ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). அரட்டமுக்கி அடையாளியமாயையாலே பாகாலனென்று பேர்பெற்றானென்னுமதுதோன்ற யோகார்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்யாதி).... ... ... (கு)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி கூ ம பத்து நு ம திருமொழி
வந்துனதடியேன பரே சம

வ்யா. †எல்லாரும்தந்தாமுக்கு நன்மைே டியிருக்கில் ர் ே ர பக் லிலே ந்யஸ்தபரராய் ெ ா டு சீராமவி ணை ர யா ரயியு கோளென்றூர் †அ ஙனன்றிக்ே †தம்மளவில்வந்த ா றே திரு ாலியை யிருப்பிடமாகக்கொ டு அங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்வே வரன்தானே ஸ் யம் நித்துக்கொ டு வந்திரு கிறபடியை யநுஸந்தித்து பரமப்ராப்யனு நிரு கிற நீ ள ப க லர்த்தித் மின்றிக்கே யிருக் ச்செய்தே எ ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாய் எனக்குன்னையொழியச்செல்லா மையைப்பிறப்பித்தாய் உ † யதிரே த்திலே நான் பி ழையாதபடி ப ணினுய் இங்ஙனே யிருந்தபி பு †இனித்தா நீபோகில் பி ழையேன் போகலொட் டேன் உனக்கு எ றனை தயநீயரில்லை ஆனபின்பு எ னை †நித்ய ங்கர்யத்தை கொண்டருளே ணும் என்று ப்ராப்யனை அ ன் திரு டி ளிலே க ர்யத்தை †அபேக்ஷித்து அப்போதே கிடை யா மயாலே அதில் ரமப்ராப்தி பற்றுமையாலுண்டான தம் த் ரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலை ட்டுகிறூர் ... *

அரு. வந்து தடியே ப்ரவேசம். கீழே பரோபதேசத்தில் ப்ரவ்ருத்த ரான ர் இப்போது திரு ாலியம்மானைக்குறித்துத் தம் த் ர யயறிவிப்பிக் கிறதென்னை கிறச கயிலே ஸ கதி ய யருளிச்செய்கிறூர் (எல்லாருமித் யாதி). (அ ங ன்றிக்கே) என்றது-தமக்குத்தாம் நன் மதேடுகையும், ஒரு ருபதேசிக் ஒரு திவ்யதேசத் தப்பற்றியிரு யும நிக்கே யென்றபடி. (தம்மளவில்வந்த ாறே) தம் மத்தாமே விசாரித்தவாறே. 'ஆருயிரே' றத்தைப்பற்ற (வ்யதிரே த்திலித்யாதி). "மனம்வாடநீநினையேல் 'எ றத் தப்பற்ற (இனித்தானித்யாதி). ை தொழுதெழும்புந்தியே '" என்றத் தப்பற்ற (நித்யேத்யாதி) இனிப்போயிலை றயோ உ ரயாயொருமாற்ற மெந்தாய்" என்னுமத் தப்பற்ற (அப்போதேயித்யாதி). ... ... *

மூ. வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்ததற்பின் ண குமென் சிந்தனைக்கினியாய் திருே யென்னுருயிரே
அந்தனிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கள்கலந்தனையெங்கும் செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. (க)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை
அம்	அழகிய	என் ஆர் உயிரே	எனக்குதார ணமே
தளிர்	தளிர்களால்வந்த	வந்து	நானிருந்தவிடம் வந்து
அணி ஆர்	அழகுமிக்கிருந்ற		
அசோகின்	அசோகமரத்தினது	உனது அடியே	உன்னுடைய சேவடி
இளந்தளிர்கள ணை	இளந்தளிர்களான வை	ன்	தணவென்னுடைய நெஞ்சில்
எங்கும்கலந்து செம்	எங்குமொக்கவ்யாபி சிவந்த த்து	மனம் புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்.
தழல்புரயும் திருராலியம்மா னே	அக்கிபோலிருக்கிற திருராலி யயிருப்பி டமாகவுடையவ னே.	புகுந்ததற்பின் வணங்கும்	நீபுகுந்தபின்பு ஆஸ்ரயிக்கிற
திருவே	எனகுஸம்பத்தான வனே.	என்சிந்தனைக்கு இனியாய்	என்மநஸ்ஸுக்கு போக்யனானவனே.

(1)

வ ர. முதற்பாட்டு. † (வந்து) நிரதிசயபோகயமான திரு ராலியை இருப்பிடமாகவுடையையாய் நீயிருந்தவிடத்திலே நானே வந்து கிட்டவேண்டியிருக்க என்பக்கலிலேபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து. † த்வீபாந்தரத்துக்களிறு தன்னிலே ஸங்கதமாமிடத்தில் இரண்டும்பாதி பாதிவழிவந்துகூடுதல் ஒன்றேவருதல் செய்யவேணுமிறே. † அதில் இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனையிற்று. (உனதடியேன்) † வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன் கையோடு கொடிவந்த ப்ரமாணம். (க)' அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்' என்னுமாபோலே † நீயோ உன்காரியத்துக்குக்கூடவாய்? நான் கண் என்று தானே ஸர்வபரங்களையும் கிர்வஹிப்பானை வாயிற்று ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது. † வந்துபுகுரப்புக்க ஸ் ஜீசையாதே 'அல்லேலன்" என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சி ந்து புகுந்தானையிற்று. † அவன் புகுந்தபின்பு இ ர்செய்தி தன்னென்னில்' (ங்கும்) † சத்ருக்ருஹமேயாகிலும் புகுந்தால் ஆஸநமிடுவர்களிறே. அவ்வோபாதி பின்னை ணங்கிரையாயிற்று. (உ) 'யதார்ஹா கேசவேவ்ருத்தி ஸ்வசா ப்ரதிபேதிரே யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திமவசாப்ரதிபேதிரே' என்னுமாபோலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) † இப்படிபுகுந்த ன் தானே, "போவேன்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று நெஞ்சுக்கினிமையானபடி. (திருவே)(ங) † "திருவுக்குந்திரு என்கிற

(க) நி - வாய் - கூ - ச - க0. (உ) பார. (ங) ன - எ - க.

படியே இவருடைய ஸம்பத்தாயிற்று இவன். (என்னுயிரே) ஸம்பத்துத்தானுய் தாரகம் வேறொன்றுயிருக்கையன்றிக்கே எனக்கு தாரகனைவனே! வ்யதிரேகத்தில் பிழையாதபடியாயிராகின்றுணயிற்று.

(அந்தளிரித்யாதி) எனக்கு தாரகனுமாய் நிரதிசயபோ்யனுமானீ திருவாளியை யிருப்பிடமா வுடையையாய்ந்த்து தனக்கென்ன ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாயே. †அழகிய தளிர் ளாலேவந்த அழகு மிக்கிரு்கிற அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிரானனை எ்குமொ்கப் பரப்புமாறி அக்கிகல்பமாயிரா்ன்றதாயிற்று. †சிவந்த இளந்தளிர் எங்குமொக் ப் பரப்புமாறித் தளிர்த்துநி்றபோது எங்குமொக் நெருப்புக்கொளுத்தினற்போலே தர்சநீ மமாயிராகின்றதாயிற்று. இப்படி அ்யதா்ஞாந நானதேசத்தை யிருப்பிடமா வுடய ஸர்வேஸ்வரனை யிருந்தனை த்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!.. ... .(க)

முதற்பாட்டு. (வந்தித்யாதி) 'அ்தளிர்'' இத்யாதி அணியாலியம் ாகே வந்து'' என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வருகக்கி ாருஹேதுசொல்லாமையால் பவித்தவர்த்தத் தயருளிச்செய்கிறூர் (நிரதிசயேத்யாதி). 'அபேகூடாமாத்ரமுமின்றிக்கே'' என்றத் தவிவரியாகின்றுகாண்டு 'புகுந்தாய்'' என்னவமைந்திருக்வும், ''வந்து'' ன் யாலே பருகையில் துஷ்கர ததோற்றுகிறதென்று விவக்ஷித்து திருவாலியம்மானு்குத் தம்மு டய முக்யத்தால் நெடுந்தூரமாய்் தோற்றுமெ்று இப்படியிருக் கு்கு ப்ரயோஜநத்தையும் காட்டி்ெ ாண்டு வ்யாக்யாதா ஈடபடுகிறூர் (த்வீபாந்தரேத்யாதி). (அதில்) என்றது -் ்றே ருமிடத்திலென்றபடி. உதடியேன்'' ன்று - இ ர் ஸ்வரூபஞ்ஜாநம் பிற்தவராகத் தம்மையநுஸந்திக்க, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷகூடமா வ்தானெ்னச் சேருமோவென்ன் ாஸ்தாகாரத்தைப்பற்றி அவன் நினைத்தபடி ய யருளிச்செய்கிறூர்் கிறூர் (வருகிறமித்யாதி). 'உனதடியேன்'' எ்ற ஆழ்் ாரு டய பாசுரமானது ஸர்வேஸ்வரன் கையதான ப்ரணவார்த்தமாை யாலே அவன் யிலே, பருத்தைத் தம்மக்கு அர்த்தகூ அநுஸந்தித்தாரித்தணையாை யால் இந்த ப்பாசுரம் ப்ரமாணமென்று கருத்து. 'அடியே ர்'' என் வேயமைந்திருக்க, 'உனது'' ன்கைக்கு் ருத்தருளிச்செய்கிறூர் (நயோவித்யாதி). ''மனம்'' என்றதுக்குக் கருத்து (வந்துபுகுராவித்யாதி). ''புகு்ததற்பின் வயவும்'' என்ை யாலே அவ்யவஹித காலத்திலே ஸ்வரூபஜ்ஞாந கார்ய யான வணக்கமிவருக்குவர ஸம்பா ணையில்லையே என்று ஸ்மாத்ரு சங்காநு

பெரியதிருமொழி கூட நிதி உபா, நீலக்கடலவரை. நிகழ

வாதம்பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி). இதக்கு உத்தரம் (சத்ருவித்யாதி). "வணங்கும்" என்கிற ப்ரதீகம் சங்கை க்குழுந்துற அநுஸந்திப்பது. இவர் அவமாக வணை கிறாகிலும் அவன் சிந்தனை கினியனை படியின் எல்லைநிலத்தைக்காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி). 'என்னருயிரே' என் றவிடத்தில், "என்" என்றதை யிங்கும்கூட்டி 'எ திரு' என்று வி கூவித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக்கி னிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி).

தாத்பர்யமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித யாதி). திருவாலி ரை யிங்ஙன் வர்ணித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வா யத் யத்தாலே). ... ... (க)

மூ. நீலத்தடவரை மாமணிநிகழ் கிடந்ததுபோ லரவணை
வேலைத்தலை கிடந்தா யடியேன் மனத்திருந்தாய் [தெங்கு
சோலைத்தலைக் கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போ றெழுந்
மாலைப் புகை மழு மணியாலியம்மானே. (உ)

பதம.	உரை.	பத.	உரை.
ஆலைப்பு	கருப்பஞ்சாறட்டபு	தடவரை	பெரியமலையானது
எங்கும்	எவ்விடத்தும் [ரை	மாமணி	பெருவிலையனைத்
மழைமுகில்	வர்ஷாகாலமேகம்		ந [ம்படி
போன்று	போலே	நிகழ	தன்மேல்ப்ர காசிக்கு
எழுந்து	மேலெழுவதினால்	டந்ததுபோல்	சாயலிருந்ததுபோலே
மழும்	பரிமளத் தயுடைத்	வேலைத்தலை	திருப்பாற்கடலில்
	தான	அர ணை	திருவ தாழ்வான்மே
சோலைத்தலை	சோலையிலே [ள்		லே(ளஸ்தபம்
மாமயில்கணம்	பெரியமயில்கூட்டங்		விளங்) [ணை.
டமாட	ஆடாநின்றுள்ள	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டவ
அணி	அழகிய	அடியே ம	(இப்பொழுது) சேவை
ஆலியம்மானே	திருவாலிநாட்டுக்குஸ்	த்து	பூதனை என்னுரு
	வாமியானவனே.		தயத்தில்
நீலம்	நலநிறத்தையுடைய	இருந்தாய்	புகுதாநிங்காதபடி
			நின்றருள். (ஊ)

வ்ா. இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) ஒரு நிலகிரியானது தன்மேலே பெருவிலையனையிருப்பதொருரத்நம் உஜ்ஜ்வலமாம்படி சாய்ந்தாற்போலேயா பிற்றுத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற் கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே ஸ்ரீகௌஸ்துபப்ரகாசங் க்கண் ணார்ந்தருளும்படி.(அடியேன் மனத்திருந்தாய்)†திருப்பாற் கடலிலே சாய்ந்தருளினாற்று இவர் நெஞ்சிலே புகுருணை க்கு ஸிலாடைக்கு அவகாசம் பெறுமளவுமாயிற்று. விலக்காமைபெற்று இவர் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தபின்பு க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தானாயிற்று.

(சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நடமாடும்படியாக வர்ஷாகால மேகம்போலேதோற்றி எங்குமொரு க்க ஆலிப்புகை கமழுமாயிற்று. மழைமுகில்போலேயெழுகிற ஆலிப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலைக மாமயில் கடமாடாகிற்குமாயிற்று. இப்படி விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாக வுடையையாயிருந்துவைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... (உ)

அநு இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் மன்புகுந்த படி யருளிச்செய்தார். இதில் - ஸுஸ்திரனுய் னத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திருப்பாற்கடலில் டக்கையைச் சொல்லுகக்குத்தாத்பர்ய கதநபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதி). ... (உ)

ழு. நென்னல்போய் ருமென்றென்றெண்ணி நிராமையென்மனத் திம்மைக்கென்றிருந்தேதனெறிநீர் ளம்செறுவில் [தேபுகுந்த செந்நெற்கூனைழுவரம்பொரீஇயரி ார் முகத்தெழுவாளைபோய்க் ரும் பன்னல்கா ணையு மணியாலியம்மானே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எறி	அலைவீசாநின்றுள்ள	அன்னல்	செழுமிக்க
நீர்வளம்	நீர்வளப்பத்தையு	கரும்புக்காடு	ருப்பங்காட்டை
	ை ய	அடையும்	சேருகிற
செறுவில்	யல்களிலுண்டா	அணியாலியம்மானே.	
செந்நெற்கூனைழு	வயிரம்பற்றியசெந்	நென்னல்போய்	நேற்றுப்போய்
	நெற்பயி ர	வரும்	நாளைவரும்
வரம்பளரீஇ	வரப்புகளில்அதின்த	எ·றென்றுள	எ·றுஇப்படியே ம
	லைகளைச்சேர்த்து	ண்ணி	நோரதித்து
அரிவாள்	அறுக்கிறவர்களுடை	இரா ம	இடாதபடி
முகத்து	மு த்திலே [ய	என்மனத்தே	அடியே·ம தில்
எழு	ழுப்ப யிக்கிற	புகு·தது	நீவந்திருந்தது
ாளை	வாளைமத்ஸ்யங்கள்	இம்மை·கு எ·	இவ்வுலகில்எனக்கு
போய்	அவ்வயலைவிட்டுப்	றுஇருந்தேன்	இனிமைவிளைக்
	போய்		கக் காகளன்றிரு
			·தேன். (கூ)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (நென்னலித்யாதி) 'நேற்றுப்போ னுன் இன்றுவரும்" என்றுகொண்டு† மாறுதே மநோரதித்துக்கொ ண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போயிற்று, இன்றுவந்த நாளையும்வரக்கடவது"என்று மநோரதித்து·கொ ன்டு காலட்செல்ல விடவிராம்படியிராமேமென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படிமநோ

பெரியதிருமொழி கூ ப நு தி சு பா மீ னின். நூகூ

ரதத்தாலே கா லமேஷுபம் ப ணைதபடியாக, எ ஹ்ருதயத்தி லே து புருந்தது இஹலோகத்திலே எனக்கினிமைவினைக்கைக் காக என்றிருந்தேன். (இம்மை) என்றபோது இஹலோகத்திலே யெ ருகிறது. (இன்மை) என்றபோது இனி ம எ ருகிறது.

(எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாகின்றுள்ள நீரையுடைத்தாய், †அழகியதாயிருந்துள்ள செறுக் ரு டு செய்கள் அவற்றிலுண் டான செ நெற்கூழையென்று செந்நெல்தலையாய் அத்தைவரம் பிலே †ஒருக்கி அரிகிறவர்களென்னுதல்;( ) பைங்கூழ் என்கிறபடி யே கூழையென்றது கூழெ ருய் செந்நெல்பயிராய் அத்தை அரி ரென்னுதல். (வரம்பொரீஇ) நேர்கொடுநேர் சென்றிழிந்து அறுக் ரெ ண்ணுதபடி யிரம்போலே யிருக்கையாலே ரப்பு களிலே தலைகளைக்கொடிபோந்து ஒதுக்கி நுனியிலே அரிவர்களா யிற்று. அவர்கள் சேரப்பிடித்தபிடியிலே யகப்பட்ட வாளைகளான வை அவர் ள்முகத்திலே யெழப்பாய்ந்து ஸாபாயபான கிலத்தை விட்டு நிராபாயமாக வர்த்திக்கைக் ாகஅருகே யு டான †செடிமிக்க ருப்பங்காட்டிலே சென்ற டயாகிற்குமாயிற்று. போய் அரணைப் பற்றுமாயிற்று †அந்த அழகிய கருப்பங் ர டிலேயடையும்....(கூ)

அ. மூ ரு பாட்டு. (வி தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - அடி யே மனத்திருந்தாய்" எ ரு அந்தம சத்திருந்தபடிதானும் அவிச்சிந்த மா விருந்தாவி றும், கா விசேஷம் ஒ ஞ்சில்படாதபடி நிராதிசய போ ய த தோற்றவிரு தானென்று மருளிச்செய்கிரு எ று இரண்டுவிதமாக ஸ தி.

வீப்ஸாதாத்பர்யம் (மாரு தேயித்யாதி).

கூழை என்றது - கதிராகவும், பயிராகவும் அர்த்தத்வயம் திருவுள் ளம்பற்றி, கதிரறுக்கையும் எழுச்சி கொய்ய யுமா ங்கி க்ரமேணவருளிச் செய்கிரு (அழகியதாயித்யாதி). (ஒருக்கி)என்றது - §உறுக்கி என்கை. அன் னல்பதத்துக்கர்த்தம் (செழுமிக்க) என்றது. அந்த நல் என்றர்த்தாந்தர மரு ளிச்செய்கிரு (அந்தவித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ. மின்னின்மன்னுநுடங்கிடைமடவார்தம் சிந்தைமறந்துவந்துநி
மன்னுசேவடிக்கே மறவாமை வைத்தாயால் [ன்
புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன் பணைகள்கலந்தெ
மன்னமன்னுவம்வய லணியாசியம்மானே. [ங்கு

(க) பெரு - திரு - நு - எ. § உறுக்கி - சேர்த்து.

டதம.	உரை.
புன்னை	புன்னைமரங்களும்
செருந்தி	ஸுரபுன்னைமரங்களும்
மன்னு	நிலைபெற்றிருக்கிற
வண்	அழகிய
பொழில்வாய் அ	சோலையின்உள்ளே
கண்	
பணைகள்	பொய்கைகளில்
அன்னம்	ஹம்ஸங்கள்
எங்குங்கலந்து	எங்குமொக்க ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து [கிற
மன்னும்	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
யல்	கழனிசூழ்ந்த
அணிஆலி அம்மானே.	

பதம.	உரை.
மின்னில்மன்னு	மின்னலைடொத்த
நுடங்கு	ஸூக்ஷ்மமான
இடை	இடையையுடைய
மடவார்தம்	ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலுண்டான [து
சிந்தைமறந்து	வாஞ்சையைத்தவிர்ந்து
மன்னு	எப்போதும் ஏகரூபமான
நின்	உன்னுடைய [யே
சேவடிக்கே	அழகிய திருவடிகளே
மறவாமை	நான்மறவாதபடி
வைத்தாய்	செய்தருளினாய்;
ஆல்	இதென்னஆஸ்சர்யம். (சு)

வ்யா. காலாம்பாட்டு. கீழ்ங்கனைகிடந்து நெஞ்சுலுக்குப்படாகிற்கிறதென்னென்ன †ஸ்த்ரீகளிவிஷயத்தில் உன்திருவடிகளைமறாதபடி பண்ணினையாகில் இனி நீ செய்தென்னென்கிறார்.

(மின்னிநின்றாதி) †மின்னலைடொத்திருப்பதாய் நுடங்காநின்றுள்ள இடையையுடையரான மடவாருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் விஷயமாகவுண்டான. (சிந்தைமறந்து) †இவனெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளா. அநுஸந்திக்குமித்தனைபோக்கி †அவைகன்னை இவன்தான் லபிக்தானைக †பெரும்பணியிறை.†அப்ராப்தவிஷயங்களிலுண்டான ருஞ்சையைத்தவிர்த்து ப்ராப்தவிஷயத்தை யாசைப்படப்பண்ணின விதுதான் பொருமிறை உபகாரம். அவற்றைநானே கைவிட்டு உன் பக்கலிலே ந்து ஸைதகரூபமான உன்திருவடிகளிலே எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாம்படியாக †கானபேக்ஷிக்கவன்றிக்கே தண்ணீர்ப்பந்தல் ப்பாரோபாதி நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய்.

புன்னை செருந்தி நிலை மன்னுநின்றுள்ள அழகிய †பொழிலிலுள்ளே† பொய்கைகளிலே அன்னங்களானவை அந்யோந்யம் கலந்து நித்யஸம்பந்தமுடைத்தாய் தர்சநீயமான திருவாலியில் நிற்கிறவரே ஸ்வாமியே! ... ... (சு)

அநு. காலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்கருளாடு ஸங்கதியைத் தாமே காட்டுகிறார் (நாநித்யாதி). அர்த்தித்வாதி ளின்றிக்கே யிருக்க வந்துபுகுந்து ஸ்த்திரமாகவிருந்தாயென்று வெறுமைசொல்லி நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தால் நோவு

பொய்தீருமொழி கூ ப நி தி நி பா நீடுபன் மலர் நிகநி

படுவாரென் ? (க) 'எனக்கார் பிறர் ரயகரே" என்று காரித்துக்கொ ண்டு அநுபவித்திருக் வொண்ணுதோ என்று சங்காதாத்பர்ய . உபகாராதிசயம் என்னை யிப்படி படுத்துகிறதென்கிறரென்னும் பரிஹாரத்தன்னை யருளிச் செய்கிறர்" (ஸ்த்ரீ ஸாயித்யாதி).

"மின்னின்" என்றவிடத்தில் இன் - சாரியையாய் மின்ன மன்று - அதின் ஸாதர்ம்யத்தையுடைத்தான என்றுதல், மின்னில் ற் றை உபமார்த்தத்தில் பஞ்சமியாய் அத்தைப்போலேயிருக்கிற என்றுதல் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறர்(மின்னேடொத்திருப்பதாய்)என்று. லவி ய றந்து என்றுதே 'சிந் த றந்து' என்பானென்னென்ன வரு ளிச்செய்கிறர் (இவனித்யாதி). (அவைதன்னை) அந்தபோகங்கள்தன்னை. (பெரும்பணி) - துர்லபமெ ன்று கருத்து. "அச்சமறந்து' என்றும் 'அழி மறவாமை" என்றும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறர் (அப் ராப்தேத்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). "வைத்தாய்" என்ற பத ரஸை (நானித்யாதி).

பொழில்வாய்-பொழிலிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளேயிருக்கிற, பணை கள் எ ன்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறர் (பொழிலிலுள் ளே) எ ன்று. "பணைகள்" எ ன்றதினர்த்தம் (பொய்கை ளிலே) என்றது ( ) ழு. நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநி ன்னையடிதொழுதேத்துமென்மனம் வாடநீ னையேயல் மரமெய்த மாமுனிவா பாடலின்னெஞ்சங்கிளைசபரந்துபல்பணையால்மலிந்தெஙகும் ஆடலோசையறா வணிபாலியம்மானே. (நு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
பாடல்	ப வத்க த ஸாப்	இணைஅடி	ஒ ன்று கொன்றொப்
இன்	இனிய [பாடுகிற		பானதிருவடி ளி
ஒலி	த்வநியும்	பல்	பலவ ப்பட்ட [
ச கின்ற ச	ச கத்வநியும்	மலர்	புஷ்பங்களையும் [யும்
பறந்து	எங்கும்பரவி	மாலை	கலம்ப ன்மாலையை
பல்பணையால்	பலவ ப்பட்டவாத்	நீடு	நெடுங்காலம்
	யே ராஷங்களால்	இட்டு	பணிமாறி
மலிந்து	மிக்கு	தொழுது	ஸேவித்து [ற
எங்கும்	பார்த்தவிடமெங்கும்	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
ஆடல்ஓசை	ந்ருத்தத்தப் வனித்	என்	அழியேனு டய
அறா	மாறாத [வநி	மனம்	மநஸ்ஸை
ஆணியாகி	அம்மானே :	வாட	(உன்னைப்பிரிந்ததனி
மரம்	மராமர ளைழு		ற்போலே)வாடும்ப
	யும் [டினய்த		டி [நீ
எய்த	ஒரு ரே விழும்ப	நீ	ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான
மாமுனிவா	ம நஸிலனே .	நினையே யல்	நினையாதொழியவே
நின்	உன்னு டைய		ணும். (நு)

(க) தி - வாய் - சு - சா - க0.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) ( ) † ஒழிவில் காலமெல்லாம்" (உ) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" †என்கிற படியே பலவகைப்பட்ட மலைநி யுடைத்தான மாலைகளை யிட்டு உன்னுடை ய ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்துகிற என்னுடைய மநஸ்ஸானது தளிர்போலே ரும்படியாக நீ கிணயாதொழியவேணும். (மரமெய்த மாமுனி ர) †ஆஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தைதப்பண்ணிக்கொகிக்குமவனன்றே: (மாமுனிவா) †எங்களுடை ய கிணவுதீபாலே தப்பிலும்தப்பி பலி(ஷி)க்கிலும்பலி(ஷ) ரும்படியன்றிதே உன்னிணவிருக்கும்படி.

பாட்டினியத் கி, மற்றுமு டான சங்கத்வனி இனை 'பரம்பி, பின்னையும் பல கைப்பட்டிருந்துள்ள ரத்யே ராஷங் ளும் மிக்கு பார்த்தவிடமெங்கும் ஆடுகிற ர் ளுடைய த்வனிமாறுத பணை முரசும் †பல்லியமும். ... ... (ங)

அங. அஞ்சாம்பாட்டு. (நடித்யாதி) சீப்பாடடில் - அ செ்த ரஹோபாரத்தைச்சொல்லு காச விஷயாந்தர ளை மற குபடிபண்ணிறுப் என்றூர் அந்தப்ரஸங்கத்திலே அ வாஸ ரபலத்தாலே மறுவலிடில் செய்வதென் எ று அஞ்சி மனம் ாடநினையேல் நினைத்தாயாகில் பிழையேன் என்று ப்ரார்த்தி கிறூரென்று ஸங்கதி.

நீட்சி - காலக்ருதமான நீட்சியாய், அதுதானும் 'இ ' டு ' என்றதுக்கு விசேஷணமென்று ப்ரமா ணம்காட்டுகிறூர் (ஒழிவிலித்யாதி). (என்கிறபடியே) என்றபின், ாலமெல்லாம் என்றுசேஷம். மரமெய்த, மா - மஹத்தான, மந. த்தையுடையவனே என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதி). மஹத்வத்தை விவரி கிறூர் (எங்களுடய வித்யாதி).

(பல்லியம்) என்றதும் - வாத்யவிசேஷம். ... ... (ஙி)

ழ. கந்தமாமலரெட்டுமிர் நின்காமர்சேவடிகைதொழுதெழும்
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்
சந்தியேன்விசடங்குகான்மறையோதியோதுவித்தாதியாய்வரும்
அந்தணாளரூர் வணியாய்ப்பம்மானே. ... ... (சு)

(-) தி - வாய் - ங - ஙு - க. உ) நி - வாய் சு - ள - அ.

பதம.	உரை.	பதம்.	உ ர.
சந்தி	ஸந்த்யா ந்த ராதிக ஸூயு	ந்தம்	பரிமளப்ரசுரமாய்
வேள்வி	(ஹமித்திக) யாகாதி ஸூயும்	மா	ஸ்லா ஘யமா
சட ஘கு	காம்யகர்மங்ஙள் ஸூயும்	எட்டுமலரும்	எண்பகர்பூ ஸூயும்
நால்ம ற	நாஸூவகை ப்பட்டவே தங்கஸூயும்	கின்	உ ஸூடைய
ஆதியாய்	ஸ்ருஷ்டிதுட ஙி	ரமர்	அழகிய
ஓதி	மூ புள்ள ர் ளிடத் தில்கற்றும்	சே டி	சிவந்ததிரு டிகளில்
ஓதுவித்துவரும்	பிறர்க்கு ந்பித்தும் போருகிற	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
அ ஘ணாளர்	ப்ராஹ்மணர்	கைதொழுது	கையாலேதொழுது
அரு	மாரூதே ர்த்தி ஙிற	எழும்	எத்தே ணுமெ ஙிற
ஆணிஆவிஅம் ானே !		புந்தியேன்மன த்து	அத்ய ஸாயத் தயு டயளன்நெஞ்சி ல்
		புகுந்தாயை	(உன்பேரூ வந்து) புகுந்தவு ஸூன
		போ லொட் ே ன்	இனிநான்போ வொ ட்டே ன். ( )

வ்யா. ஆரூம்பாட்டு.(ந்தமித்யாதி) கந்த(ஸ்ரீ)வத்தான விலக்ஷ புஷ்பங் ளெட் டயுமிட்டு. அை யா ன கருமுை ந்பகம் நாழல் மந்தாரம் ஸௌகந்தி செ கழுநீர் தாமரை க த.†ஸ்வாப தசம்.†பரமபோக்யமா திருமந்த்ரத்தாலேப்ரதிபாத்யமானவஸ்து வின்பக்கலிலே தன்ஸூ ஸமர்ப்பித்து.( ) † ஸர்வஸ்ரீ ர் கந்த என்கிறவஸ்துவாகையாலே †உ ஸூ டய ப்ருஹணீயமா சி ந திரு டி ஸூக் கையாலேதொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத்தையுடைய வெ ஸூ டய ஹ்ருதயத்திலே. (புகுந்தா யைப்போ லொட்டே) †நாஸூன்னையபேக்ஷியாதிருக் நீயேவந்து புகுந்தபின்பு இனிப்போ லொட்டேன் † கிஸூவின்றிக்கே யிரு வந்த ஸம்பத்தைத் தள்ளு ரு ேடோ?

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம் நைமித்திககர்மம் சட ஘கு காம்ய ர்மம் நான்ம ற இவற்றினுடைய அநுஷ்டாநப்ர ாரங்கஸூ ிதியாகின்றுள்ள நாஸூவகைப்பட்டவேதம் இ ற்றை முன்புள்ள வர் ளோடே தா கஸூளோதி பின்புள்ளாரைத் தாங்களோதுவித்து இப்படி பழையராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்ம ர் மாரூத திருவா யிலே அ ர்களுக் ா ரய ணீயனுய்க்கொ கிற்கிற ர்ே ப் ர ஸூன . அ ர்களுமு ாடாயிருக்க நீயே ந்து ான் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த பின்பு இனிப் போகலொட்டேன். ... ... (சு)

(க) சாந்தோ - சு கசு.

சுஅ

அ. ஆழும்பாட் (ந்தமித்யாதி) 'என்மனம்வா' நீ நினையேல்' என்று - நம் மவிட்டு விஷயா'தர பரராய்ப்போகாமல், நினைப்பிடச்சொ'னீர் ாணும் ப்பெறு க'காகவ'து புகுந்திருக் அதுக்கு ப்ரஸக்திதா'டோ! நீர்தாமே வாஸநாப த்தாமே ம்மைவிட்டுமீண்டுபோ நினைத்தோகில் ாம்மெய் தெ'ன்னும் ச'கயிலே ானென்னையு க்'கி த்ருடாத்யவ ாய நிஷ்டட்டனையிரு'கும்படி நீவ'தபின்பு ான் போ வொட்டே ேனை 'கிறுவெ'று 'தி.

பன்மலர்மாலையிட்டு என்று கீழ்ச்சொன் ர், இப்பாட்டில் 'எட்டு' 'று ஒரு ''யாவிசேஷம் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென் ருளிச்செய்கிறார் (ஸ் ாபதே') எ'று. அத்'த ருளிச்செய்கிறார் (ப்ர மேத்யாதி). இத்தால் - பரிமள ப்ரசுரமானமலர்போலே ஓரோவொ ழுத்தே பரமபோ'ம யிரு'கிற திருவெட்டெழுத்தாலே தத்ப்ரதிபாத்ய ஸ்துவி'த'னை மர்ப்பி'க த்'நி''ாச் சொன்னரென்றதாயிற்று. எட்டெழுத்து'குப் பரிமளப்ர ாபுஷ்ப ாம்யம் வரு'கு மூ மெ'வொ ருளிச்செய்கிறார் (ர்தே த்யாதி). 'நி' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம் (''னு டயவித் ாதி). 'தெழுதெழும்பு'தி' எ'னு'படி அத்ய ாய நிஷ்டட்டையு'ட பி'போ அ'புகு'தென் ருளிச்செய்கிறார் (நானு''னையித்ய தி). ம த்தேபுகுரு கயா து-நெஞ்சு'குவி ஹயமாயாலே இவரு'கு அத்யவ யம் பிறந்தபி'பு அன்புகு கயெ'ருன்றில்லாமையால், முதற்பாட்டில்சொ'னபடியேமு'தே புகுந்தத் த அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. 'ஒட்டே'' 'றதுக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிறார் (நினைவின்றி'தே யித்யாதி).... ... ... ( )

மூ. உலவுதி ர'டல்பள்ளிெ ா'டு ந்து'டியே'மனம்புகு
புல பு'ணியமே புகுந்தா யப்போ லொட்டேன் [ந்தஅப்
நிலவுமலர்ப்பு'னைாழல்நீழல்த'டாம ாமலரி'மிசைமவி
யல ன்'படுக்கு மணியாவியம்மானே. (எ)

பதம.	உ ர.	டதம.	உ ர.
நிலவு	எப்போது'மலராநி	தி ாஉலவு	தி ர'கினப்பத்தை
	ன்றுள்ள [டய		யு டய
மலர்	புஷ்பஸம்ருத்தி யயு	டல்	திருப்பாற் டலில்
பு'னை	பு'னை ாம்	பள்ளி ாண்டு	க'வளர்ந்தருளி
ாழல்	பலிகி (இவற்றி')	உ'அடியேன்	(பி'பு) உனக்குச்சே
ழல்	நிழலில்		ஷபூதனை என்னு
தண்	குளிர்ந்த		டய
தாம ாமலரி	தாமரைமலரி'மேல்	மனம்	நெஞ்சில் [ந்த
ன்மிசை	[ள்	'துபுகுந்த	உ'பேரருகவந்துபுகு
மலிஅலவ'	பெரியஆண் ண்டு	அப்புலவ	அந்த ர் ஜ்ஞனை
'படு'கும்	பள்ளிகொள்ளுகிற		வே . [னவனே!
அணிஆலி அம்மானே		புண்ணியனே	என'குளாக்குதமா

புகுந்தா ய நிர்ஹேதுகமாகப்புகு ந்த ன்னை	போகலொட் கான்போ ஒ ாட் டேன் டே . ( )

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஸலஷித்யாதி) ஸஞ்சரியா கி றுள்ள திரையையுடைத்தானதிருப்பாற்க விலே ண்வளர்ந்தருளி †அ கு ச்சாய்ந்தருளிற்று, என்பக்கல் புகுருகை கு அ ஸரம் பெறுமளவு மாய் நிறகு என்ப கலிலே விலக் ாததிதாரு அ ாசம் பெற்ற ாறே, உனக்குப்புகுருகைக்கு யோக்யனயிரு கிற ள ஹ்ருதயத்தி லேபுகுந்த. (அப்புலவ) விசேஷஜ்ஞனல்லையோ: அ ஸரமறியாயோ புகுருகைக்கு. (பு ணியனே) உன்னைப் பெறு க்வொரு ம் முதலில்லாதபடியிருக்கிறவெனக்கு ஸுக்ருதமான னே : (புகுந் தாயைப்போக லொட்டே). நீயேவந்து புகுந்த பின்பு, உ னை ானினிப்போக வொட்டே .

(நிலஷித்யாதி) நித்யமான மலையுடைத்தாயிருக்கிற புன்னை நா ழல் இ ற்றினுடைய கிழலிலே † பரந்த தாம ரைமலரின் மேலே (மலிய ன் க படிக்கும்) அப்பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படி பெரிய டி யுடையஆ ந டானது மற்றொரு †நியமத்தையறி யாதே படுக் ாய்ப்பாலே கிடந்து .ற காகிற்குமாயிற்று ய லாலிம ாளனுடைய யாபாரத்தோடு அ குண்டா திர்யக்கு க் ருடைய வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிற, ாயிற்று இவர் கு அங்கிலத்திலுள்ளன யாை யாலே ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (லவித்யாதி) நீர், 'போகலொட்டேன்" எ நீர் - ான் நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவன், ானேபோகில் நீர்செய்வதெ நீர்என்ன ப (ப)ங்கொண்டி இ ங்ன்சொன்னது எ று இவர் நெஞ் ச் சோதிக்கைக்கா ச்சொல்ல. இரண் ாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே திருப்பாற் கடலிலே என்னைப் பெறுகைக் ாகவே கிடந்துவ து நீபுகுந்த பல(ப) கொண்டே 'நான்போகலொட்டேன்" என்கிறுரென்று ஸ கதி.

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அங்கித்யாதி).

"நாழல் என்றது - பலிநீ என்கிற வ்ருக்ஷம். தன் - ட்பமாய், பெரு மை யச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறுர் (பரந்த) என்று. (நியமத் த) ஸம்ப்ரலவத்தை. ... ... (எ)

நிசo பெரியதிருமொழி . . ப நி தி, அ பா சங்கு.

மூ. சங்கு தங்கு தட கடல் கடல்மல்லையுட்கிடந்தாயருள்புரிந்
திங்கென்னுள் புகுந்தா யினிப்போயினு லறையோ
வெங்குசெ பகம்மல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவல் டுபோயிளந்
தெங்கின்தாதகளையும் திரு ாலியம்மானே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை
இ ர்னிளவண்	இனியஇளம் ண்டுக ளானை ;	தடம்	பெரி
கொங்கு	பரிமள மிகுந்த	கடலுள்	திருப்பாற் டலிலும்
செண்பகமலர்	செண்பகப்பூவையும்	டல்மல்லையுள்	திருக்கடல்மல்லை யென்னும்திவ்ய தேசத்திலும்
மல்லிகைமலர் புல்கி	மல்லிகைப்பூவையும் (மதுபாநத்துக் ா வி ழிந்து) தழுவி (அ வைகொதித்த ா றை)	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டருளி ன ே
இளந்தெங்கின் போய்	இளம்தெங்கே செ றுபுக்கு	இ கு என்னுள்	இவ்விடத்திலே தாஸனனென்னுருத யத்தில்
தாதுஅளையும்	அதின்தா தஅளை யாநின்றுள்ள திரு ாலியம்மானே.	அருள்புரி துபு குந்தாய்	க்ரு பப ணிவ தி ப்ரே சித்தாய்.
சங்கு	சங்கங்கள்	இனிப்போயி லுல்	இனிநயேவிட்டுப்பி ரிந்துபோனையாகில்
தங்கு	மாறுகையிருப்பதான	அ றயோ	அறையோவறை(ஜய ம்). (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்குமாறுதை யிருப்ப தாய் பரப்பை புடைத்தானதிருப்பாற் டலிலேகண் ளர்ந்தருளினாய். அங்கு ் றும் ஆ ரிதனு ா த் திருக்கடல்மல்லையிலே ண் ளர் ந்தருளினாய். இ ே ாவிட களுன கு ாஸஸ்த்தாநமாயிரு க என் பக் லிலே க்ருபைப ணி ந்து புகுந்தாய். (இனிப்போயினுலறை யோ) னக்கந்த க்ருபை மாறுதபடி யிருக்கையாலே இனி நீ போ னையாகில் †அறையோவ ற.†ஹேது மாறினிறே அதின் கார்யமும் மாறுவது. †உ னலல்லதுசெல்லாத வென்னைவிட்டு நீயிருக்கவுமாய் போகவுமாயிருப்பார்நெஞ்சிலிரு † ா ணை.

(கொங்கித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத், ான செ பகம் மல் லிகைமலர் இவற்றிலே மதுபாநார்த்தமாக இழிந்த வ டுகளா னைவ அ ற்றேடு†தழுவி, அை கொதித்தவாறே அந்தமி ம்மை யாற்றுகைக்காக, கோை யிலே நோவுபட்டவர்கள் சந்தந பங்க த்திலே கைவைத்துக்கொண்டு கிடக்குமா போலே இளந்தெ கிலே போய் அதின் காதையளையும் திருவாலியம்மானே ... ... (அ)

அ . எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி). ''போ லொட்டே : று சொன்ன த கேட்டு எம்பெருமான் இ ரப்போதுசொ லும் சொ வு கேட்கே ணும்''என்றுபோக்கிலேயொருப்படே , ந் ஹீபு டீ ர் ா த் திருப்பாற் டலில்நின்றும்வ த்து தைரக்கிடைகிடக்கிறப்போலே எ ெ ஞ்சி லருளாலே புகுந்தாய் இனிபோகேறும் ' என்று நீபோனையாகில் ா ெ றென் எ னைவிட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே நீயேவரு ாயெ கிறு ெ று ஸ தி.

(அ றயோவறை) என்றது-நபோலல் எனக்கே ஜயமென்று ஜ கூறி னபடி போனைகில் போனவிடத்திலிருக் மாட்டா மயாலே ரு ப யாலேவரு ஸித்தமாகையால், தாம் ஜயித்தமை ஸித்தம் அவ போ ே மாட்ட னென்று ருத்து, அவன் க்ரு பயாலே போகமாட்டாத னைல் ா ஜயித்தேனெ னப்போமோ, இ த க்கியாலே அவ போனைலோ ெ னவருளிச்செய்கிறார்(ஹேதுவித்யாதி). இவர் எத்னெ ற்றி தோற்றச் சொன்னையும் (க) ''விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்'' எ கிறபடியே ரு ப அ னைக் கால் ட்டுமென்று ருத்து. க்ரு ப ா ட்டப் போகமாட்டாை

ய் கண்டு தாம னைவென்றுராய் அவனை நியாம்யனை கி நியமித்த ோ ெ ன்ன (உ) பிறரொருவர் வன்னெஞ்சம்பு கிரு ெ ாட்டே '' ருரென்று விவக்ஷித்து, அந்தப் பாசுராாத்தத் தயருளிச்செய்கிறார் (உ ை லித்யாதி). (ஒ ணை து) ன்ற வந்தரம் எ ரிறே றுசேஷம்.

'புல்லி' ன்றதி ர்த்தம் (தழுவி) என்றது. ... ... (அ)

மூ. ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்திபின்ன டந்தேற்ற ாருபொரு
ே தியாவ ரயாவுரையா யொருமாற்றமெந்தாய்
நீதி ாகியே தமாமுனியாளர்தோற்றமு ாத்துமற்ற ர்க்
ாதியாயிருந்தா யணியாலியம்மாே . ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உ ர.
நீதியாகிய	நாட்டா ரநுஷ்டிக் கும்படியைவிதிக்கக்	அணியாலியம்மாே . ே தியா	ே தமொ றிலுலே யேஅறியத்தக்க
வேதம் மாமுனியாளர்	வேதம் [ட தான அவ்ே தத்துள்மந்த் ரருபமா வற் ற க்காணவல்லரான மஹர்ஷிகளுடைய	[ே . அ ரயா எந்தாய்	குறும்புறுத்தாள்ப னெ கு வாமியா வே .
தோற்றம் ரைத்து மற்றவர் கு ஆதியாய்இருந் தாய்	உத்பத்தி (ஆகியவிவ சொல்லி [ற்றை) மற்றெல்லார்க்கும் ாரணபூதனையிருக்கி றவம்ை .	ஆயிர ாமமும் ஓதி பணிந்துஏத்தி	ன்ஸஹஸ்ரநாமங் ளையுஞ்சொல்லி திருவடி ளில்விழுந் து தோத்ரம்பண் ணி

(க) நி - வாய் - று - க - க. (உ) எ - உ - எ.

நி அடைக்தே	உன்னைத்தஞ்சமாகப்	ஒருமாற்றம்	ஒருவார்த்தை
ற்கு	பற்றினவெனக்கு	உ ரயாய்	அருளிச்செய்யவே
ருபொருள்	அத்விதீயபுருஷார்த்த		ணும். (கூ)
	ஸாதநமான		

வ்யா. ஒ பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி) திருநாமங் ளாயிரத் தையும் வாயாலே சொல்லித் திரு டி ளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ர த்தைப் பண்ணி உன்னைக்கிட்டின வெனக்கு. (ஒருபொருள்)† உ க்கென்னைப்பெறுக க்கு ஸாதந மிதுவே ” என்று ஓர்த்தத் தச் சொல்லவேணும். (வேதியா) வைதிகஸமதி ம்யனே. (அரையா) என்னைவன்னியமறுத்து ஆளுகிற னே. ்என குஸ் ாமியான னே.ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்.(க) மாஸுச ’ மாசு ” என்று நானுஜ்ஜுனி கும்படி ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவே ணும்.

(நீதியித்யாதி)†காட்டாரதுஷ்டிக்கும் படி ய விதிக் க ட வேதம். (மாமுனியாளர் தோற்றம்) அதில் மந்த்ர ரூபமான ற் ற ாணக்ட ராயிருகிற ருஷிகளுடய உத்பத்தி இ ற் றச் சொல்லி, எல்லார் கு மொக் க்காரணபூதனையிருக்கிற னே.†வே த சப்தத்தின்படியே பூர் ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாகிற்கிற னை ஹேதல். அதாகிறது பூ (பூ) ’ என்ற பூமியை ஸ்ருஷ்டித்து இவ்வகைகளிலே அத் தச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டி க ... *( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி). இனிப்போயிலை றயோ என்று தாம் வெற்றிதோற்றச்சொ வார் அ ன் தம் மவிட்டுப்போ ா விருக்கச்செய்தேயும் தமக்குப்பிற த ப்ரயத் ரயாலே உபாயவிசேஷ ப்ரஸ் ம் பண்ணுகிறரொ று தி.

திருநாமஸங்கீர்த்த ாதி ஜிய ல ம் அ ரி ஸ்வரூபத்திலே செல வெழுதி ஸித்தோபாய னை நிரு ச்செய்தேயு அதுசட ன பலி யாமையால், உன்வாயாலே, நாடே உபா ம் ’ ெரூஉர்த தசொல்ல வேணுமென்று ேட்கிறரென்றருளிச்செய்கிறார் (உ கித்யா தி). (ன்னி யம்) குறும்பு. ‘எ தாய்’ எ றதினர்த்தம் (என கித் ாதி).

( ) தி த - கஅ - சுசு -

பெரியதிருமொழி கூ ப, நி தி 0-பா புல்லி ' பி. தி கூ

தே தமு ர ' -நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய் முனிகளுடைய தோற் றத் தயு ர ' கையாவது - ப்ரஹ்மாவு ' கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ர ாரத் தச் சொல்லு யாய் அதுவும் பர ' பரயா முனி ளு ' கு ஸ்ருஷ்டியாமென்று தாத்பர்ய ' திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் ாட்டுகிறார் (நாட்டாரித்யாதி). நதியாகிய வேதமு ரத்து அ ' வழிய ' மாமுனியாளர்தோற்றமென்ன மற்ற ரென்ன இ வ யெல்லாவற்று ' கும் ஆதியானவனே எ ' று யோஜ ாக் தர ' திருவுள்ள ' பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதி). ... ( )

ழு. பு ' வி வ ' ட றயும்பொழில்புடைசூழ்தெ ' ளிவியிருந்தமாயனைக் கல்லின்மன்னுதிண்டோள்கலியனெளிசெய்த

நல்லவி ' னி சமா ஸநாலுமோரைந்துமொன்றும்நவின்றுகாமுட ' ல்லராயிருப்பார் ' கிடமாகும்வானுலகே. (o)

திரும கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத .	உ ர.	பதம்.	உரை.
ண்	ண்டு ா		
புல்லி	ஒன்று ' கொன்றுஆ லிங் ம்ப ' ணி ' கொ ' டு	தோள் கலிய ' ஒலிசெய்த நல்ல	தே னீயு டய ஆழ்வார் அருளி ' செய்த அழகிய
அ றயு ' பொழில் பு டசூழ் தென் ஆ லி	பாடாநின்றுள்ள சோலை சுற்றுஞ்சூழ்ந்து அழகியதான திருவா லியென்னும்	இன்இ ச மாலைநாலும்ஒ ரந்தும்ஒன் றும்	இனியஇ சையையு டத்தா பத்துப்பாட்டையும்
இரு ' த மாயனை	திவ்யதேசத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆஸ்சர்யபூதனனஸர்	நவின்று ' தம்உடன் ல் லராய்உ ரப் பார்க்கு	சொல்லி எப்போதும்அதினர்த் தாநுஸ ' தாந ' ப ண்ணி ' ெ ா ' டேயிருப்பார்க்கு
ல்லி ' தின் ' ணு	வேஸ் ர ' விஷய மலைபோலே [மாக த்ருடமாயும் நித்யமாயுமிருந்துள்ள	ானுலகே இடமாகு '	பரமபதமே இருப்பிடமாகும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) ' டுகளானனை தழுவி மதுபாநமத்தமாய்க்கி ா ' டி† அறையாகின்றுள்ளபொழிலைப் பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே எழுந்தருளியிரு ' கிற ஆ ' சர்யபூதனைக் விபாடிற்று. மலைபோலே தின்னிபதாய் † நித்ய

மாயிருந்துள்ள தோளையுடைய ஆழ் ாரருளிச்செப்த நல்ல இ னிசையான தொடை. இதிலு டான ஆதரா திசயத்தாலே விட மாட்டாமை பிரித்துப் பிரித்தருளிச்செய்கிறார். .. (o)

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டி. (புல்லியித்யாதி) (அ றயாகின்றுள்ள) . பாடா கி றுள்ள. "மன்னு' எ றதினைர்த்த (கித்யமாய்) என்றது. சிர ாலஸ்த் தாயியாயென்றபடி.. "தாமுட - நவி று வல்லராயு ரப்பார்கு எ ற தகு - தங் ள்மனத்தோடேகூடக் கிட்டிச்சொல்ல ல்லார் என்று சப் தார்த்தம் இவை ள் து. ... ... (கo)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம.

மூன்றும்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி தது.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

பெரியதிருமொழி ஈ ம பத்து சூ ம் திருமொழி தூவிரிய பரவேசம்

வ்யா. †நஞ்சீயரு டைய நோவிலே † பெற்றி அறியப்புகுந்த 'இ குத் த குே டியிரு கிறதென்?' என்றுே ட் தூவிரிய யலருழ கிப் பாட்டு ே ட் வும் பெருமாளெழு தருளப் பின்னும் மு னும் சுற்றும் து திரு டித்தொழவும் வேண்டியிராகின் றே "எ றருளிச்செய்தருளினர்; †அப்போதே ரந்தரும்பெருமா ளரைய ரய ழத்துவிட்டுப் பாட்டுக்கேட்டருளாகிற் (க) மீனைய கொடிநெடுே ள் ஙெ ய்ய மெவிே ணை" என்னுமளவிலே வந்த ாறே காமசர களாலே ஏவுண்பது கு முன்பே ராவிட்டால் பட்டபு பரிஹரி வாகிலும் ந்தாலாகாதே." என்றருளிச் செய்தருளினர்.

(உ) † வந்தனதடியே ம ம் புகுந்தாய்' என்றும் (ஈ) அடியேன் மனத்திருந்தாய் எ றும் (சு) எ மனத்தே, புகுந்ததின் மக்கெ திருந்தே " றும்மாஈஸாநுட மாத்ரமாய் கி றது கீழ்த்திருமொழி மாஈஸாநுப மா து முதிர்ந்து அது தான் ப்ரத்யக்ஷ மாஈ ாரமாய் அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாஈகாரமென்றிருக் ய றி ே ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்திப ணி அஈந்தரம் பாஹ்ய ம்ப லெஷாபேக்ஷிபிறந்து அதுதான் கிஞ்சித்தபடியதுபவிக்கக்கி டயாமையாலே ஆற்றுமை கரைபுரண்டு ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய் அ ள்பெச்சாலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிறார்.

(ஈ)†[యథాగ్నిసఞ్జాత్కనకమపదోషం ప్రజ యతే సంశిష్టం వాసుదేవేన మనుష్యా తథా మన யதா கி ் காத் ந மபதோஷம்ப்ரஜாயதேஸஸ் விஷ்டம் ஸ்ரீதே வந மநுஷ்யாணம் ததாமந?] பொன் நெருப்பிலேயிடவிட அழுக் ற்றுத் த னிறம்பெற்று சுத்தமாமாபோலே ப வத்விஷயத்திலே அ ாஹி க அபதோஷனும் பின்ன பிராட்டிமார்படியுண்டாக கட தாயிற்று ஸகலாத்மாக்களுக்கும்†பிராட்டிமார் தசை பிறந்தபடிதானென்னென்னில் அஈந்யார்ஹசேஷத்வ

(க) ஈ-சூ-சு. (ஈ) ஈ-ஈ-ா. (ஈ)

(உ) ஈ-ஈ-க. (சு) ஈ-ஈ-ஈ.

மென்றூ ற் டு அது இரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்கும் கலந்த போது ப்ரீதி பிறக் யாலும், பிரிந்தபோது ஆற்ற மபிற் கயா லும் ததே போகத்தாலும் அ ர் ராஹ ஞ இத்தலை ர்வாஹ் யமானகையாலும் ஸ் யத்நத்தாலே பேறென்றிரு் கையன்றிக்கே அத் தலையாலே பேறெ் றிருக் யாலும் பிராட்டிமார்படியுண்டா த் தட்டில்லை. † ர் தா ஸாத்ருஸ்யம் சொல்லுகிறவிடங் ளிலே ந் தால் தாமரைபோலே ால் என்னுமத் தத் தாம ரதாவை ன்று தாமரையென்றே வ்ய ஹரிக்குமிறே ( ) நசஸாத்ருஸ்யா ஹீநா நசாஹமல நசஸீதாத் யா ஹீநா நசாஹமபி'' ் று ஒ் ச் சொன்னரிறே இளையபெருமாள் இவ்தே ா ழி ளால் பிரா் டி மார் தசை ய ப்ராப்தரா த் தட்டில்லை

†நாய நேடே இயற்ற யிலே ந்து பிரிந்து பிரி ாற்ற ம நோவுபடுகிற ொரு பிராட்டி அ ் ருத்தனையும் பொறுத்திரு் க மாட்டா மயாலே தூதுவிடப் பார்த்து அது் குத்த் பரிகரத்தில் ால்ந ட தந்து போக ் லாரில்லா மயாலு் இனித்தா் சேத நாசேதநவிபா மற இரக் தே ் டும்படியா த ச யயு டயளா யிரு் யாலும் ராமா தாரத்துக்குப்பி ் பு திர்யக்குக் ள் போன காரியம் தலைக் ட்டி ரக்க ் ட ாஸ நயாலும் க ் ணல்கண்ட பக்ஷிகளைய டயத் தூதுவிட்டு தூதர்க்குச் சொல்லுகிற ார்த்தை யாலே த ் நெஞ்சுதா ் பு ் பட்டிரு் கிற மயத்திலே அ ன்ரூன் ந்ஹிஹிதனைய் ொ ் டு ர அ ளு் குத் தன்னிழவு ளைச்சொல் லித் தலைக் ட்டிற்ரூய்ச் செல்லுகிறது. .. ... *

அந. தூவிரியப்ரே ச ். அதி ாரி ரு ் வெ ல்லா மித்திருமொழியி் மிகவுமாதரமுண்டா க்காக அபியுக்தாபிமதமெ ் மத்தை ஓ ரதிஹ் யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஞ்சீயரித்ய தி). (பெற்றி) நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத் திலவர். ஆளவந்தார் ் கு (க) *அறுக்கும்வினை அபி தமாஞற்போல் இ ர்க்கு இது அபி தம். திருமெ ழி வெ ல்லா ற்றிலு ் த்து ் பொ ா ் டு இத்திரு மொழி அபிமத ா கக்கு நியாமகமெ ் னெ ் ருளிச்செய்கிறார் (அப் போதேயித்யாதி). தாம் நோவுபட்டது பின்த சயா யாலே நோவுபடுவ தற்குமுன்பே யுத வேணும் இதில் ாவிட்டால் நோவுபட்டபின்பாகிலும் உதவலாகாதோவென்னும் கருத்தாே அபிமதமாயிற்றெ ் று ருத்து.

ஸங்கதி ாட்டிரார் (வந்தித்யாதி).

(க) ா-அ-ருந-நக. (ா) தி-வாய் கூ-அ.

பெரியதிருமொழி கூ ப சூ தி க பா தூவிரிய நிசள

பத்தத சயில் பிராட்டிமார்தனை பிறக்கக்கூடுமோவெ ன் ருளி செய்கிறார் (யதேதத்யாதி). அபதோஷஞய்த் தன்னிறம்பெற்றாலும் நித் ரோபாதி பேசலாமித்தனைபோ கி, பிராட்டிமார் த ச பிறக்க கூடுமோவெ ன்னும் ச ய யந்ர தித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (பிராட்டி ர்த சயித் யாதி). பிராட்டிமாரோட்டை ஸாதர்ம்யமுண்டானலு அ ள்தாஞ க் சொ லு கூடுமோவெ ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதாவித்யாதி).

புத்திவி ள ர்யார்த்தம் திருமொழியி ப்ரமேயத் த உபந்யஸி கிறார் (ய ஞேடேயித்யாதி), ... *

மூ. தூவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநு ரும் பொறி ரிய சிறு டே
தீவிரிய ம ற ளர் கும் புகழாளர் திரு ரவி
எ ரி வெ ஞ்சிலையாணு வெ னிலைமையுரையாயே ( )

பத .	உ ர.	பத .	உ ர. [டி
தூ	சிறகு	தீவிரிய	அக்நிவிஸ்த்ருதமாம்ப
விரிய	விரியு படியாக	மறை	வதி மர்யா த
லர்	ழிய ர்ந்தமலனை	வளர்க்கு பு ழ்கு ற றடத்து க	
உழக்கி	மிதித்து	ஆளர்	யால் ந்தபு ழயு
துணையோடும்	சரத்தோடும்		டய ர் ளது
பிரியாதே	பிரியா லே	திருவாலி	திரு லியிே நித்
பூ	பூ ளா		வா ம்ப ணு ற
விரி	வி ஸி	எ ரிவெஞ்சில	அ பயும்அழகி வி
மது	அவற்றிலுள்ளதேனை	யாணுக்கு	ல்லயும்கையிலேந்
றுகரும்	ர ண்ணுகிற		தியஸர்தே ர
பொறி	புள்ளிகளையும்		க்கு
ரிய	ரே ளையுழு டய	என்றிவ் ம	எ த ச ய
சிறு டே	சிறுத்தவ டே.	உ ர ாய்	சொ லே ணு. (க)

ர. அதில் ஒரு டக்குறித்துத் †தூதுவிடுகிறாள் முத றப்பாட்டி. †உன குஉன் ர்யம் கு றயற்றிருந்தது என கென் ர்யம் கு றபட்டிருக்கிறபடி டாயே. எ கு ற தீர் க ர்த்திரு கிற னுக்கு அறிவியாயோ எ கிறாள்

(தூவிரிய மலருழக்கி) தூவிரிய தூவிரியும்படியாக சிறகு விரியும்படி ாக மலரையுழக்கி என்னுதல். அ றிக்கே தூய்தாக விரிந்த ழியவலர்ந்த மல ரயுழ கியென்னுதல். † பிரி ாலே பூ ா விரும்பத்து ஒரு காரின்றாளிறேதான். அ ஸம்ஸ்லே ஷ, தால் த ஹர்ஷத்தாலே சிறகை விரியாநி றன ாயிற்று.

(க)†[நைஷப ஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமான் புஷ்ப ஷ த்ருமான் ஏகஸ்தஹ்ருதயானூநம் ராமமேவானுபஶ்யதி-ஸைஷா ப யதி ராக்ஷஸீ யோ நேமாந்புஷ்பபலத்ருமாந் ஏகஸ்தத்ஹ்ருதயாநூநம் ராமமே நுப யதி]†ராக்ஷஸிகள் சாதத்தோடு புஷ்ப பலத்ருமங்களினுடைய தர்சநத்தோடு வாசியற்றி ருக்கிறதிறே இவளுக்கு. (உ)†[நகோத்தம புஷ்பிதமாஸாத நகோத்த மம் புஷ்பிதமா தத] நிகிற நெருப் பச்செறுகிட்டு ராப்போலே ஓங்கிப்பரப்பட லும் புஷ்பமயாய்கிடக் க[ஸாத ஆஸாதத] தஜீநத்திலே நரா யம்மினைத்தமை தோற்றியிருக்கிறது. (மலருழக்கி) இவளுக்கு நெருப்பானது அற்றுக்†அள்ளல் சேறுபட்டது படாகின்றது. †அல்லியும் தேனும் தாதும், சுண்ணமும் ஒருருகி றதாயிற்று. †புஷ்பம் என்றால் கூசி அடியிடே டாடே அற்றுக்கு (ந) புன்னைமெலு றபூங்குயில் ள்" னுமாபோலே. நெருப்பிலே அடியிட்டாற் போலேயிருக்குமிறே. கு.

†நம்முடைய நெருப்பிலே யடியிடக்குறேறதென்? என்று விசாரித்துப்பார்த்தாள் அநிதம்பநமந்த்ரம் யிலே யுண்டா யிருந்தது; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி (துணையோடும்) இருவரா யிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறுகுமாகாதே.†என்னைப்போலே தூது விடாதே கூடவர்த்திக் ப்பெறுதே. (துணையோடும்)†தா நையிருகிறபடி துணையெருல் ஒருதலை† ழுத்துட்டியாய் ஒரு தலை ராக்ஷகமாயே ராணுமிருப்பது (ச)† துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலே'க்கட திறே.†சிறியாத்தா துணையெருல் த்விநிஷ்டமறு ா ஏ ாரயத்திலே கிடகும்'ன்னுமா. †உன்னைப் பிரிந்தார் எனே டும் ஸ்த்தாநத்திலே (ச)'துணை பிரிந்தார்''கிறதிறே இப்போதும் (துணை)ன்கிறது இகு சேவலே. (பிரியாதே)† இவ்வர்த்தம் முன்னம் ஓரிடத்திலே உண் டாகப் பெற்றோமே. †(தூவிரியமலருழக்கித்துணையோடும் பிரியா தே) இதென்ன கோயாசைதா. (ந)†[மயூரஸ்யவ நேநூநம்ரக்ஷஸா பஹ்ருதாப்ரியா மயூரஸ்ய நேநூநம் ராக்ஷ ாபஹ்ருதாப்ரியா] இந்த மயில் ளிருந்தவிடத்தில் ந்திலதே அப்பையல் ன்கிறார் இரு

(க) ரா ஸு-சு-உஞ. (ந) தி - ா -சு- - . (ஞ) ரா-ஆர-கி- -சo.
(உ) ரா - ஸு- அ- எ. (ச) தி - வாய்- o-ந-சு.

பெரியதிருமொழி ப தி க பா தாவிரிய நெ

ராயிருப்பாரெல்லாரையும். தனியா கிறை வே றே யாயிற்று இருப்பது.

(பூவிரியமதுநு ரும்) செருக் ராயிருக்கும் ரா புத்ரர் ள் முகி ந்தபடி கையை ற்கடைவி ர ாடி செவ்விப்படி கையிலே செ றேறுமாபோலே ழிய லர்ந்த பூவில் நி றும் போய் செ ஷிப் பூவிலே படிந்து ாணும் மதுபாநம்பண்ணுகிறது †இ ற்றினு டைய ப்ரீ சமும் பூ லரு யுமொத்தாயிற்றிருப்பது.†தெ றலோபாதி ஆநித்யகிர த்தோபாதி காலத்தோபாதி இ ற்றி † ந்நிதியும் பூவினு யவிகா த்து குறுப்பாயிரு க.† ருத ே தராயி ருப்பார் உள்ளேகின்று த த்தொட்ட ாறை திரு குமாபோலே இ ற்றி சிறகின் காற்றிலே அலரும்படியாயிரு க (பூவிரிய) †இ ற்றினுடைய ரவு புஷ்பத்தினு டைய .ே ாசஹேதுவா யன்றிக்கே விகாஸஹேதுவா ாகின்றதாயிற்று. (மதுநுகரும்) ( ) †[నమాంసంరాఘ్నోభుఙ్క్తే నచావమధుసేవతే ாமாம் ம்ரா ே ாபு ே, நசாபிமதுே தே]உப ா க்ரு சயாயிருக்கிற படி குதிர் த்தட்டாயிராநின்றதீஉ படி. அத்தைப்பழியிடுகிறுள்.†ஒ றுவி ா று ஸம் லேஷார்த்தமா பலா(బలా)தாநம்ப கிறபடி (நு ரும்) †மதுபாநம்ப ணிற்றுப் மீரு தொருபோதில்லை †தன கு. தா மதுபா ம்ப ணிலிறே மீரு து. ஒ றுபொ று பரா ர்த்தமா விறே புஜிப்பது †ஒன்று ா †ஒரு லத்திே யெ குமா போலே மிடற்று கு கீழ இழியிலிறே தெகுட்டி மீரு து.†இனி த்தா தே தாரகமா விழி தெதான்றன்றே †கூடவி ா ற த்தொட்டு பொ டிரு க்கு †- தொடுமா ம பொ ட தொ றன்றே. என்னையுமிப்படி புஜிப்பித்து புஜித்தாலன்றே உ ள்போகத்துக்குச் †செ வுள்ளது இராவு ணதா ர பூட்டி உ வே டாே ா இதெ கு றயற்று ர்த்தி தா .

(பொறி ரிய) †பொறியையும் ரி யயுமு டத்தா டே. ம் லேஷத்தால் த பு ாட லும் டிவிலே தொ டவி ா ள லாம்படியிரு க. † டகராயிருப்பாரு டய †தேஹகு த்தோடு ஆத்மகு த்தோடு ாசியற உத்தே யமா ட திறே.†சேர்ப்பார் ப ல் ஜாத்யா ரும் த ம பார் ட த ாயிற்று (சிறு

( ) ரா-ஸு-நு-சு-சு க.

திநம பெரியதிருமொழி நட பதி பா தூவிரிய

வண்டே) †இள் ளார்யம்வெய் குழும்பேரிரமம்செய்திருப்பா
ரைப்போலே டிவு சிறுத்திருந்த, ாயிற்று ார்ய ாலத்தில் ந்த ா
றை அணுத் த யேறிட்டு ெள்ளே டாதே யிருக் ( )
"ரூஷதம்சகமாத்ர ப்ருஷதம்சகமாத்ர" ன்று சிறு கிணினேறை. (உ)
"சசாரனா ஧வேஷ஧ாரீ-சசார நாகாவித ே ஷதாரீ" என்னே டா
ாயிற்று இ ற்று கு. (பொறி ரியவித்யாதி) (நட) ஸ்ரீ ஸத்யஸ
வமீ ப்ராசம் த ஹா பிம் என்னுமாபோலே (சு) †' ஏத்தே
த்த †ெ ங்வெய்தும் எ னு ங்லேயிறை இ னது † டலைவற்ற
இறைக் கோலு ாரோபாதிகிடீரெ கிரூர்.(நட)†[ததஸ்ஸ்த த ா]
திரு டி ாம ருத்தாந்தத் தக் சொல் ேட்ட ந்தரம் உள
ளாணர்.[ஸ்ரீமதீ ஹ்ரீமதி](ஞ) ஸ ஧ர்ணி஧ர்ஶ்சிந்த்யஸ்ே திதர்மிணி தர்
மாஸ்ரஸ்த்யங்தே' இதி யாயேந த்தயு டாகா உ டாமது
உண்டாயிற்று. [ா பாலா] ஹர்ஷம் பொறக் வொ ணை ள ா
யிற்று [஭ர்துஸ்ஸ்னேஹ ஸ்ன ா பர்த்து ந்தேசஹர்ஷிதா] ரக்ஷ ான
ர் ார்த் தே ட்டு ஹ்ருஷ்டையாணர். [ப ஹ்ருஷ்டோ பரிதுஷ்டா]
அந்தஹர்ஷம் புறவெ ள்ளமிட்டபடி. [ாலாஸ்ரீஸ்ரஸ்ய ஸ விசாலா
கூபிப்ராசம்ஸத] ஏத்தத்துட கிணள். [மஹாகபிம் மஹா பிம்] டலை
வற்ற இறைக் க்ே ாலு ாரைப்போலே.

† இப்படிசொ ாறை டு லஜ்ஜித்து நீவிற்றுச்செ
ய்ய விரு கிற வெ ளக்கிடந்து இங்ு னை ஸ்ே ாத்ரம் ப ணுகி
றதென்? உ ணேடே கலந்துபிரிந்து உன்த ச ய டு மிர ா
தே போன ள் ார்த் த ே ட்குமோ? என்ற ரே ன
களுக்கு விலம்பம்" ன்ற ாக வெ ா டு மேல் ார்த் தசொ
லுகிணள். (தவிரியவித்யாதி) நீ கள் அதுகினை வே டா அ ஞரி
லள்ளார் தார்மி ாயாயிற்றிருப்பது நீ ளெ த ய அ ே
யறிவி அ னைப்புறப்படவிடு ர் ள் † த்ரீகாது ையிரு கிற
கடவேயோ நாம் யஜிக்கிறது ன் று புறப்பட விடு ர் ள்
அறிவிக்குமதுே வே டு தென்கிணள். ொ. தாரை ஐயோ"
என்னும ர் ளாய் யுக்த ாரி ளட கலும் திரண்ட தேச காணு
ே ள் புறப்படவிடு ர் ள் புறப்படவிட்டால் பின்னை அ னு கு

( ) ா-ஸ-உ- . (உ) ா- ஈ- (நட) ா- ஈ-
(சு) தி- ாய்-சு-நட- o. (ஞ)

நா ல்லது தியில்லை. (தீவிரியவித்யாதி) அலர்ந்த தாமரை போலே அழகிஸ்த்ரு. மாம்படி வதி மர்யா த யக் குறை ற நடத்து கயால் ந், பு ழையுடைய ர் ரு டய திரு ாவியில்.

†கு விக்குக் ள் திர டவிடமாயிற்று. உங் ள் டி னை க் ா ட்டி த்ரீ ாது ன் கிடிகோளிவன்' என்று பழிசொல்லிப்போ ருங்கோ ள் நீ ள். நா ள் சென்றறிவித்தாலும் அ ரு ன் ரு ாணையும் ழியிலே ப்ரபல ப்ரதிபந்த ங்களு டாகில் செய்ய லாவதில்லையே.' எ அ டோ டா யி வில்லி ரு க எ கிரு ள். ரப்புக் ால் ப்ரதிபந்த மொ று கிட ாது அ னு கு. (எ ரிவி ஞ்சிலையானு கு) †ஆர்த்தத் தி செவிப்படா ம ரை யிலே விற்பிடித்தது. ஆரேனையுமா க் யிலே விற்பிடித்தா ர யுத்தத்திலே மூட்டுமதாய் கட்டையு டததாகை யாலே ரி ரிப்பட்டு தர்சநீயமாய் பிடித்தபிடியிலே எதிரி ள் குட குழம்புபடியான வில்லக்ஷ யிலே யுடையவனுக்கு. தூது போகிற எ ள்படி சொ ணைய் நா ள்போயறிவிக்கிறவன்படி சொ ணைய் உ ார்த் தயாக நா: கள னுக்குச் சொ லுவதென் னெ (என்னிலை ம) பாசுரமில் ாதது கு ன்னுலே பாசுரமி டப்போமோ. ன் டிவிரு கிறபடி டிகோளே இனி நீ ளே பாசுரமிட்டுச் சொல்லுமித்தனை. தன்னிலும் த னை டா ர் குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லலாமென்றிரு கிரு ள். ஒரு ஐ க்ர யா ரணப டிதனைபாதியாக ாணு மி ள்தானித்தை னைத் திருக்கிறது. (உ ரயாயே) †ஒருகந்தர் ன் துர்யோதனன் கட்டிக் ொ டு போகாநிற்கச்செய்தே தர்மபுத்ரன் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட அ னைப் பின்னை ஆர்ருசும்ஸ்யத்தாலே மீட்டான் எ ரு கி றது. அ ஞனன்றிக்கே தன்னையாசைப்பட்டுப் பிரி திரு து நோவுபடுகிறபடி யக் மே ட்டால் உத ாத ஸ் பா மை என்கி ரு ள். (உ ரயாயே) கொடு ரமே டா அறிவிக்குமித்தனையிறை இத்தலை கு மே டு து ருவை அ ன்பணியே வாராதொழியு மன்று ரக்ஷ னுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்த நந்தரம் உ ள்பேச்சுக் கேட்டுத் தானே ராகிற்கும். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தூவிரியவித்யாதி). (தூதுவிடுகிரு ள்) என்றது - தூத ாயத் த ாய்விடுகிரு ளென்றபடி. பாட்டுக்களெல்லாம் தொகுத்த பாவமருளிச்செய்கிரு ர் (உனக்கித்யாதி).

ருழ ' ' மந்திரு வும் தாவிரிய ' எ ' று விசேஷித்த து குக் ருத்தருளிச்செ ய் ரூர் (பிரிவாலேயித்யாதி). பிரி லே பூக்கா ஒடு கினவிடமெ ' ே ன்னவருளிச்செய்கிரூர் (ஈஷத்யாதி). ராக்ஷ ' '' எ ' கிற ப்ரத - த்வி. ார்த்தேயா ' அர்த்த ருளிச்செய்கிரூர் (ராக்ஷஸீத்யாதி). தாய்தாம்படி ழிய லர்ந்த ' ' ற இர ' டாமர்த்தத் தில் இவளுக்கு அ ' கி ாத்ருப்ய்யம்தோற்றிற்ற ' று விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்ட ' தமருளிச்செய்கிரூர் (ே ாத்த மித்யாதி). (அள்ளல்சேற) குளி ர் ' தசேறு ச ' த ப ' கமெ ' . எறி எ ' ருதே உழ ' கி ' றதுக்குத் தாத் ர் ருளிச்செய்கிரூர் (அ ' லியுமித் ாதி). தானும் * அலர்மேல் ங் ய ' ரே இ ற் ற உழ ' கி' என்கிறதென்னென் ருளிச்செய்கிரூர் (புஷ்பமென்ரூவித்யாதி).

மேலு ' தாரி (ம்மு ட வித் ாதி)' துணே ாடிரு ' மலருழ ' கு ' குறுப்பெ ' று தாத்பர் மருளிச்செய்து தாதவிட க்கு உபயு ' தமெ ' று தாத்பர்யா ' தாமருளி ' செய்கிரூர் (எ ' னைப்ே யித்யாதி). சே ே ாடென்ருதே துணை ' என்றது ' கு ' ருத்தருளிச்செய் ரூர் (தன்னித் ாதி).(கழுத்துக் ட்டி)ரக்ஷய ' . ாய ே துணை ' மது ' குப்ரமாணம் (துணைபிரிந்தாரித்யாதி). துணை மாத்ராதி ளா வொண்ணுதே, ாயகனே யா ே ணுமோவெ ன் ருளிச்செய்கிரூர் (சிறியாத்தானித்யாதி). நாய னே துணையென்னுமது ' கு ஜ்ஞாப மேதெ ' ன (உ ' னயித்யாதி). துணை ே ாடு ' றத்தாே ஸாஹசர் ' தோற்றியிருக் , பிரியாதே'' என்றது- தா ' பிரி ' திரு ' கிறத சயில் மு ' துறவி வ பிரியாதிரு ' ை அஸ ' பாவிதம் இதென்ன ஆச்சர்ய ' . இதுபெற்ரேமே. எ ' றது த ' கார்யத்து ' குடலெ ன்றநுஸ ' தி ' கிரூரெ ' றருளிச்செ ய்கிரூர் (இ ' ர்த்தமித்யாதி). ஸம்ஸ்லே ஷம் உந் ஸ்த மானுல் அது ாத்மி ' ' கா வும் பிரியாதேயிருப்பதே. இதென்ன ஆ ' சர் ம் எ ' ம் தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லு க் ா ப்ரதீக க்ரஹ ' (தாவிரி வித் ாதி). தா ' பிரிந்திருக்கும்போ ல்லாரும் பிரிந் திரு ' கிறதா ெ ' ணி விடமு ' டோவெ ' (மயூரஸ்யேத்யாதி).

விரிய என்ற ந்தரம், நு ரும் என் கயாலே பலித்த கால ஸாமீ ப்யத் தத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிரூர் (இ ற்றினுடைய ப்ரே ஸ மூமித்யாதி). இத்தால்-காற்றும் புகுராத நூதநமான தேனுநுகர்ந்ததென்றதா யிற்று. ராஜபுத்ரர் ள் ஸமாதியாலே, முகிந்தபடிக் கையவிட்டுப்போனற் போலே அலராம ரில்போனு ' அது நிசாகா மாயன்ரூவிருப்பது, அப் போது தென்றல்முதலா இல்லேயே இ ற்றினு டைய ப்ரவேசமும் அலரு யும் எகாலமாம்படி விகஸிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச் செய்கிரூர் (தென்றலித்யாதி). (ஸந்நிதி) சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிவரணம் (க்ருதேத்யாதி). வாபதேசார்த்தத் த ஸூசிப்பி கிரூர் (இவற்றினுடைய

வரவித்யாதி). பாகவதர் ஞடையய ஸந்நிதி ஹ்ருதய. மலவிகாஸ ஹேதுவா யிற்றென்று கருத்து. என்னைப்பிரிந்து வநும ரைப்பிரிந்து நானுமுண்ணு திருக் நீயும்துணையோடே மதுநுகருன உங்ஙளுக்குத்குமோ என்கிரு னென்றருளிச்செய்கிரூர் (நமாம்ஸமித்யாதி). ப்ரமரம் த ணைப்போலெ ப ணுமெ ணும் ருணத்துக்கு ஹாநிவரு ணென்னிலெய வரையாயாகி என்று ருத்து. மதுநுகருகை தூதுபோகைக்குடலன்றே, பழியிடுவானென் னென்ன ருளிச்செய்கிரூர் (ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ப்லெஷார்த்தமா யித் யாதி). தூதுபோலை க்குக்கால்ந டதரவேணுமென்றன்றே நீக்கர் மதுநுக ருலை யென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம் (மதுபாநமித்யாதி). மீளாத மதுநுகரக்கூடுமோ வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி). ஸ்வார்த்தமாகில் போவுதரிவதென்று ருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட் டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிரூர் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி). (ஒருகலத்திலெ யெடுக்) ஒருகார்யார்த்தமா ஸ்யபதார்த்தங்களை ஒருபாத்ரத்திலெவைத் து கொடுக்குமாபோலெ, நெஞ்சிலெவைத்துக்காடு கையாலே பரார்த்தமு மாய் கீழிழிச்சா மயாலும் தெகுட்டாதென்று ருத்து. மதுந ரு க - ஒன்று கொன்று பலா(ல) தாநார்த்தமா வென்றூரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, கூடியிருக்கையில் போக்யதயா என்று தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய் கிரூர் (இனித்தானித்யாதி). (கூடவொன்றை) கு ணையானவண்டை. (கை தொடுமானம்) என்றது - ஆரம்பநமென்றபடி. (செலவு) ப்ரயோஜநமெ ற படி.

(பொறியையும்) என்றது நநஸோல்லாஸத்தால்வந்த பு ரயுமெ ர கை. ஸ் ரபதேசம் (கடகரித்ய தி). " ரி" என்றத்தைப்பற்ற (தேஹநுணைத் தோடு) என்றது. திர்யக் ரணவண்டைச் சொன்னதுக்கு ஸ் ரபதேசம் (சேர் ப்பாரித்யாதி). வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவி மான சிறு ம ய யிங்குச் சொல்லு கக்குக் ருத்தருளிச்செய்கிரூர் (இவளித்யாதி). திருவடியைப் போலே ார்யகாலத்தில் சிறுக் வே டாதபடி வ்ருத்த (வ்ருத்த) ஸாமாந்தரான ஸே முதலியார் முன்பு போக கூசாதே அவ வளையத்தில் ன்கைகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய் என்னிலைமசொல்லும்படி ய மந்திருந்தாயேயென் கிரூரென்று ருத்து. (மஹாகபிம்) ன்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (வத்தவித்யாதி). (எ கெய்தும்) எ கேகிட்டுவோம். கரைகாணமாட்டோமெ . ஆரவ் ப்ரசம்ஸிக்கக்கூடுமோவென்ன (டலெயித்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக் கெல்லாம் யாக்யாநம்பண்ணுகிரூர் (ததஇத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). உத்தரார்த்தத்துக்கி ல்லாம் தொகுத்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, அத்தை விவரிக்கிரூர் (ஸ்த்ரீ ாதுக னித்யாதி).

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர் (ஞான த்யாதி, கி வாது அவதுக்கு இதியந்தம்). சப்தார்த்தம் (ஆர்த்தத்வநியித் யாதி). உனைகேட்டு உதவுமென்னைகக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமித்யாதி).

நெடி பெரியதிருமொழி கூ ப கூ தி உ பா பிணியவிழும்

மூ. பிணியவிழு நறு நீலமலர் கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல் மதுநுகரு மறுகால சிறுவண்டே
மணி கழுநீர் மருங்கலரும் வயலாலி மண ாள
பணியறியேன் நீசெ றென் பயலே நோயுரையாயே. (உ

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணிஅவிழும்	கட் விழாநின்றுள்ள	வயல்	கழனிசூழ்ந்த
நறுநீலமலர்	செவ்வியநீலமலர்கள்	ஆலி	திருவாலியிலேஎழுந்
கிழிய	கிழியும்படி		தருளியிருக்கிற
பெடையோடும்	பேடையுடனே [ந்து	மணவாளன்	ஸ்வாமியினு டைய
அணிமலர்மேல்	செறிந்தபூக்களி லிரு	பணி	க்ரி ய ய
மதுநுகரும்	மதுபாநம்பண்ணுகிற	அறியேன்	நானறியமாட்டேன்,
அறுகால	ஆறுகால் ளையுடைய	நீசென்று	நீபோய்
சிறுவண்டே	சிறுத்தவண்டே!	என்பயலேநோ	என்னுடம்ப டைய வ
மணி	அழகிய	ய்	வர்ண்யம்பர் திரு
ழுகீர்	செங்கழுநீர்		ப்பதை
மரு ்கு	நாற்பக் த்திலும்	உரையாய்	அநாதரம்பண்ணுமல்
அலரும்	விகஸிக்கிற		சொல்லவேணும்.

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியவிழு நறுநீலமலர்கிழிய) †இதினுடைய ப்ரவேசப்பாதியும்†காலப்பாதியுமாகவாயிற்றுப் பூவில்பிணியவிழுவது. †கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும் பிஞ்சாய்ப் பருவமினாதானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. †இத்தால் அவன் வாய்விடும்போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை. (பிணியவிழுமித்யாதி) † கட்டவிழாநின்றுள்ள செவ்வியையுடைத்தான நீலமலர் கிழியும்படியாக †வாயிற்று மதுபாநம்பண்ணுகிறது அவதென்னென்னில்; போகவிநிகிறவிடத்தில் அலறிக்காரியம் செய்யவற்றென்கை. (மலர்கிழிய) † பேணிக்கலகவறியாவாயிற்று. †தன்செருக்காலே தன்படிக்கையென்றும்பாராதே யழித்துப்பொகநிகிறதாயிற்று. † இனை தானங்கு ஜபிக்கைக்குப் புகுகிறனவன்றே. †காரியப்பாடற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றொன்று தெரியாதிறே உன்மத்தங்காய் தின்றிருப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறொன்று தெரியாதிருக்குமிறே. அந்த உன்மத்தங்காய்தானேதென்றால் (பெடையோடும்) †இனை தனக்கொரு பதிக்கைவேண்டா? ஆகாசத்தே கலக்கற்றுக்காணும் ஒன்றினுடம்பிறே ஒன்றுக்குப்படிக்கை (க) 'ஏவாத்மாம்பாம்ஸ' தவாங்கே ஸமூபாவிசம்' என்னுமாபோலே.

(க) ராமா. அ. சுந்.

பெரியதிருமொழி, ஈ ப, சூ தி உ பா, பிணியவிழும். திதி

(அணிமலர்மேல் மதுதுகரும்) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மதுபா
நம்பண்ணைகிற்கும். ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபாநம்பண்ணைகின்றூல்
மற்றைப்பூவிலே போம்போது பறந்துபோகவேண்டாதபடியிருக்
கை. †பொய்கையடங்கப் பரப்புமாறப்பூத்து ஒன்றோடொன்று நெ
ருங்கிக்கிடக்கையாலே ஒன்றில் நின்றும் மற்றையதில் போம்
போது நடந்துசென்று மதுபாநம்பண்ணலாயிருக்கை. † பூவில்
செறிவுகெட்டமாய் மதுபாநம்பண்ணுமிதுவே யாத்திரையாயிருப்
பதே! உங்களுக்கு. (அறுகால) † இரண்டுகாலுடையாரைப்போல
ன்றிக்கே ஆறுகாலுடையார்க்குக் கடுகப்போய்க் காரியம் தலைக்
கட்டலாமிறே. (க) † 'सत्यंव्यपेक्षचरणौ शरणं मदीयम् தித்பம் யதீய
சரணௌ சரணம் மதீயம்' என்று சேர்ப்பார்காலேயிறே இவர்கள்
ஜீ நமாக நினைத்திருப்பது என்ஜீவநம் கூடுபூரித்துக்கிடந்தபடி
யென்றூன். என்கிறூள். 'சரணௌ சரணௌ' என்று † மிறுக்குப்பட
வேண்டாதபடியாயிருக்கை (சிறுண்டே) † காரியாய்ப்புப்பெரு.
த்து எம்பார் திருமேனிபோலே டிவு சிறுத்திராகின்றனவாயிற்று

(மணிகழுநீர்மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாயிற்று.
பர்யந்தகளடங்கலுமிருப்பது. அன்றிக்கே மணியென்று அழ
காய், அழகிய செங்கழுநீர் அலருமென்னுதல். (மணிகழுநீர்த்யாதி)
†அழகிய செங்கழுநீர் ளானனைய அலராகின்றுள்ள பர்யந்தங்களீயு
டைத்தான வயலாலேசூழ்ந்த திருவாலியிலே வந்திருந்தவன். †அன்
றிக்கே நீர்களானனைவ கொழித்திதறடாகின்றுள்ள மணிகளீபும் செ
ங்கழுநீரையுமுடைத்தான பர்யந்தங் ளென்றுமாம். (வயலாலிம
ானன் பணியறியேன்) †என்னையஞைக்கையேதொழிலாய் இங்கேற
வருகையிலே ஒருப்பா டிருக்கிறூரே அன்றிக்கே ஜாம்பவதிபோல்
வார்க்குப் பூப்பறித்துத் தொடாதிற்குமோ அறியேன். அன்றிக்கே
† பணியென்று சகுந்தளையையுபேக்ஷித்த துஷ்யந்தனைப்போலே
அறியாமை†பாவித்திருக்குமோ அதுவுமறியேன். அன்றிக்கே ராஜ்
ஜும் பல்லியும் நீரற்று 'என்செய்தாள்.' என்பட்டாள்'? என்று
கேட்கிறூரே?. உக்தியிலும் க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

†அ ன்படி நிஶ்சயிக்கவொண்ணா டாலும் நமக் னையொ
ழியச்செல்லாதிறே. (நீசென்று) நமக்கு முன்னம் அவனைப்போலே

நிநிசு பெரியதிருமொழி நட-ப சு தி - பா, பிணியவிழும்

பிருக்கவொண்ணுதிமேற.† அ ளுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென்
ன நமக்குமவனை யொழியச்செல்லாதே. (நீசெ ் று) முறைகெட ா
கிலும் நிமுற்படச்சென்று. அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாயி
ற்று முறை. அங்குப்போலல் சொல்லுமதுதானேதென்னில்;
(என்பயலே நோயுரையாயே) (க)† தசாஸீந்ஸ்ரிஃத்யர்தம் ராஹுக்ரஸ்த இ
வாம்ஸுஸ் ததாவஸீந்நிஷ்ப்ரபோத்யர்த்தம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம்
சுமாந்' என்று பெருமாளுடைய ஆற்றுமையை மஹாராஜர்க்கு
இளையபெருமாளறிவிக்க,அவ் ார்த்தைசகிப்பட்டு அழிந்த ழிந்த
ளவுதோறு முடைப்பு வெளுத்து வந்ததிறே. அப்படியே என்னு
டம்பிற் வைவர்ண்யமு மவனுடம்பிலே காணுப்படி வார்த்தை சொ
ல்லு. (பயலேநோயுரை) †வாசாமகோசரமிறே இவருடைய வைவ
ர் யந்தான். ாக்குக்கு அவிஷயமான ற்றுக்கும் பாசுரமிட்டுச்
சொல்லவற்றுக்காணும் இவைதான். (என்பயலே நோயுரையாயே)
†என்னுடம்படைய வர்ண்யம் பரந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லு.
†உ ளுடையசொல்கலந்தவிடமடையவை ர்ண்யம் பரக்கும்படியா
கச்சொல்லிப்போரு என்கிறாள் (என்பயலே நோயுரையாயே) †ஸ்வ
தந்த்ரர் படிகொண்டி ார்பமென் நமக்கு நீசென்று இத்தனையுமறி
வித்துப் போராய். ... . (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) என்றும் இ ர்கள் பே ட
யை முன்னிட்டே சேவலைக் கார்யங்கொள்ளுவ வர் ளாை யாலே கீழ்ப்பாட்
டில் * துணையோடும் பிரியாத பெண் ண்டைமுன்னிட்டுத் தூது ரத்தாள்
இதில்,அத்தோடுகூடின சேவலையே பார்த்துத்தூது விடு ாளென்று ங்கதி.

பிணிப்பவிழாநின்றுள்ள நறுநீலமாகிற மலர்ந்தபுஷ்பமென்று சப்தார்
த்தமாகையால் அவிழாநிற் கக்கும் மலரு கக்கும் வ்யுத்க்ரமேண ஹேது
த்வயம்காட்டுகிறார் (இதினுடையவித்யாதி). (காலம்) சந்த்ரோதயோப ர
மம். "நறுநலமலர்கிழிய' என்னவ ம திரு , 'பிணியவிழும் எ று
விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ழியவித்யாதி). இத்தால்-கழிய
லர்ந்தவற்றையும் கேவலமிளதானவற்றையும்விட்டு மத்யமாவஸ்தாபந்த
மானவற்றில் ாசியறியவல்ல விசேஷ ஜ்ஞதையுண்டென்றதாயிற்று. இந்த
விசேஷஜ்ஞதைசொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (இத்தா
வித்யாதி). அவ்ஹரில் தார்மிகரானவர்கள் ஸ்த்ரீவதம் பண்ணினான்'எ று
புறப்பட விடுவர்கள் என்றுநின்றாய்; அது கு அவனுன்னிடத்தில் குற்ற
ங் ளக்காட்டிறல் செய்வதென்னென்ன அவன் ுத்தை யறியுமுன்விசே

(உ) ரா - கி -

பெரியதிருமொழி கூ ப சு-தி . பா பிணியவிழும். நிநெ

ஷற்ஞ த கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹரி ச ல்ல கிறுளை று கருத்து. சப்தார்த்த கதநபூர் ஹம் தாத்ப யாந்தர மருளிச்செய்கிறூர் (ட்டி த் ஸாதி) (ஆயிற்று) என்ற வ ந்தரம், பே டயோடு ல் து என்று சேஷ் . கிழியாதே லக்கவொண்ணுதோ வென்ன (பேணியித்யாதி). அதுக்குஹேது (தன்னித்யாதி), லவாதே மதநுகரலாகாதோ ன்ன (இ ா தானித்யா தி). மதநுகர்ந்தால் அநந்தரம்ஜபிக்ை இதின் ார்யமன்றே என்றுகருத்து. மலர்கிழியப் பெடையோடு கலந்து, அந் தரம் மதநுகரும்போது மூந்தறச் செருக்குவர ஹேதுவென்னென்ன (கார்யப்பாடித்யாதி.) (கார்யப்பாடு) சே றுரு ார்யம். உம்மத்தங் ாயான பேை யோடே லக்கிற வண்டை தூது போ என்றூல் படிக்கை ய வி ப்போமோ ன்ன வண்டு' எ றத் தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறூர் (இை தனக்கித்யாதி).

கீழ்வாச்ய விவரணம் (பொய்கை யித்யாதி). வெறுப்ப கவிதுக்கு ப்ரக் ருதோபயோகம் காட்டுகிறூர் (பூவித்யாதி). ண்டானபோதே அறுகாலு முண்டாயிருக்குமே, இப்படி விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கி றூர் (இரண்டித்யாதி). இற ாலே பறந்தும் போகச்செய்தே இளைப்பாலுல் காலாலே ந கவும் மும்மடங் ாயிருக்கிறதிறே னக்கு கமநஸாதநமென்று ருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாத்பர்யம் (நித்யமித்யாதி). த்வி சந மாகையா லே (மிறுக்கு) என்றது. கீழே விசேஷஜ்ஞதையைச்சொல்லி இறு மையைச் சொன்றுல் சேருமோ ன்ன வருளிச்செய்கிறூர் (ார்ய ாய்ப்பித்யாதி).

ணிபதத்துக்கு அர்த்தத் ய காட்டி த்விதியார்த்தாநுகுணமாக ஸமு தாயார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (அழகியவித்யாதி). மூந்தின ர்த்தத்தில் மணி கள் வருகைக்கு ஹேதுை க்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறூர் (அன்றிக்கே யித்யாதி). 'பிணி'' எ று வ்யாபாரமு உ தியுமா யாலே வ்யாபாரபக்ஷத்தில் மூன்றர்த்தமும் உ திபக்ஷத்தில் ஓரர்த்தமு மாக வருளிச்செய்கிறூர் (எ ஸனயித்யாதி). மண ாள ' என்றதுக்கு - தன்மணவாளனென்று வி ாகூஷித்து மூந்தினவர்த்தமு ாலாமர்த்தமும் நாயிகாந்தரத்துக்கு மண ாளனென்று - இரண்டர்த்தமுமா க் ண்டுகொள் வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மா ஸக்ரி யயென்று ருத்து. சகுந் தலையென்கிற கண்வர்புத்ரியை துஷ்யந்தன் கிற ராஜா ே ட் ட குப் போனவிடத்திலே காந்தர் வி ாஹம்பண்ணி ஒருபிள்ளபிற தவுடனே 'திரு ம்பிவருகிறேரும்'' என்று தன்னூரேபோக, அநேகநாள் ாரா மயாலே இந் தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட அப்போது இ ளைக் ண்டு அறியா பாவித்திருந்தானென்று கதை ண்டுகொள் ாது. (சகுந்தலையை) என்ற ா யத்துக்குமுன்னே யிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை (க்தியிலு) என்ற வாக்யத்துக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை (அவ்னித்யாதி). விவரணம் (அவலுக்கித்யாதி). ''உரை யாய்'' என்றது - வருகைக்கு ஹேதுவான் ரையாகவேண்டுகையாலே

நிஅ பெரியதிருமொழி ஈப சு தி உ-பா நீர்வானம்.

அதின்கருத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த மூபபாதி கிறார் (கதாவீதித்யாதி). வ
வர்ண்யத்தில் ப்ர ார விசேஷம் சொல்லா மயால் பலித்த ர்த்தமருளிச்
செய்கிறார் (வாசாமித்யாதி). சப்தார்த்த (என்னித்யாதி). ஜாம்ப நதபோல்
வார்க்ருப் பூப்பறித்து கொடுத்துக்கி ாண்டு அயனிருந்தால் அவனுடம்பில்
வைவர்ண்ய மேறும்படி சொல்லுவ யெங்னே? அ ர் ள் ஸந்நிதியாலே
வவர்ண்யமேறுமோ ன ருளிச் செய்கிறார் (_ன்னித்யாதி). துஷ்யந்
தனப்போலே _பேக்ஷித்தால் என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்வதந்த்ரரித்யாதி). ... ... (உ)

ழ நீர்வானம் ம ெ ரி ாலாய் நின்றநெடுமால் தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல் ாழும்
கூர்வாய சிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறுயே. (ங)

பதம.	உரை.	டதம.	உரை.
மண்நீர்ாரிகால் ப்ருதிவ்யப்தேஜோ ண ஆய்	வாய்வாகாசம கிய பஞ்ச பூதங் ளாய் கொண்டு	வளர்பொழில்	வ ராநின்றசோலைக ளாலே
நின்ற	அ ற்றுக்கு அந்தர்யா மியாய் நின்ற	சூழ்	சுற்றிலுஞ்சூழப்பட்ட
நெடுமால்	ஸர்வ ஸ்வரூ ன வ	திரு ாலி	திருவாலி என்னுமிக
தன்	தன்னு டைய [ன்	வயல்	ழனியில் [ரின்
தாராய	மாலினை யாகிய [ய	ாழும்	வாழுகிற
றுந்துள	செவ்வித்திருத் துழா	கூர்வாயசிறுகு	கூரிய வாயலை யு
பெறுந்தகையே	பெறில் ஜீவிக்கும் ஸ்	ருே	ை த்தான சிறுத்த
ற்கு	வபாவத்தை யுடை ய அடியேனுக்கு		பக்ஷியே.
அருளானே	தாரானே.	குறிப்பு அறிந்து	அவன் ருத்தை யறிந்
சீராரும்	பெரு ம மிகுந்த		து ாண்டுவந்து
		கூறாய்	நாம்தரிக்கும்படி அச் சொல்லைச்சொல்ல வேணும். (ங)

வ்யா. ழ ழும்பாட்டு (நீர் ானம்மண்நி காலாய் நின்ற
நெடுமா) ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சக ளையும் ார்யயோக்யமாம்
படி ஒன்றோடொன்றைச்சேர்த்து அவற்றுக்கொரு வஸ்துத் மும்
நாமமுமு டாம்படி தான ற்றுக்குள்ளேபுக்குநின்று பின்னை அவ
ற்றைச்சொன்னசொல் தன்னளவிலே ந்து பர்யவஸிக்கும்படி நிற்
கிற பெரும்பிச்சன். †தன்னுடைமையவிடமாட்டாமையாலே று
படாதே கலந்து நிற்கிறவன். (நீர்வானமித்யாதி) ஆசையில்லாதஜகத்
தயும் தானசைப்படுமவனுயிற்று. †ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையு
ழ டாக்கி அவற்றுக்கு ார்யயோக்யதை யுடாம்படி நீ ர

யும் †சதுரையும் மண்ணையுங்கூட்டித் துகைத்து டச†சராவாதி கார் யங்களாக கிர்மிக்குமாபோலே, அத்தோடே சேதநஸமஷ்டியைக் கூட்டி தேவாதி கார்யத் தயடைய உ ண்டாக்கி, உ ண்டான விவற் றினுடைய ஸத்தாதேஹ தாகத்தா அந்தராத்மதயா அநுப்ரவே சித்து அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தன்னையே சொல்லிற்றும் படி கிற்கும் கிலையைச்சொல்லுகிறது. †நாட்டில் கடபடாதிபதார்த் தங்கள் பரமாத்மபர்யந்தாபிதாநம் பண்ணியல்லதிராதிறை. (க) [ஶஸ்ஸ்ருஷ்ட்வா தத்ஸ்ருஷ்ட்வா இத்யாதி] †இவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ ற்றினுள்ளே அநுப்ரவேசித்து அந்த அநுப்ரவேசத்தாலே சித் தும் அசித்தும் தானென்று சொல்லலாம்படி கிற்கிற ணுயிற்று. (நெடுமால்) தன்பக்கலாநுகூல்யலேசமில்லாத ஜகத்தின்பக் வி லும் தான்மிக்க வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி யிருக்குமவன்.

(தன்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளாமெ) †தன் பக் லாசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதேயிரு கிற ணுக்கு நான் பிரிந்திருந்தாசைப்பட்டுத் தூதுவிடுகிறதோ குற்றம். †தான்விஷ யீகரிக்கில் உளேணுய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிறவெ னக்கு. †தன்தோளிலிட்ட செவ்விமாலைபெறில் ஜீவித்து பெறுவிடு ல் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு (த தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கு) என்று தன் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடியென் தான். (அருளாமே) †ப்ர யிகியார்த்தி பரிஹரிக்குமதுபோலல் நாட்டொப்பான வருகு மின்றிக்கே யொழிய ணுமோ! (தன்தா ராயவித்யாதி) †தனக்கே அஸாதாரணமாய் தாரையுடைத்தா யிருந் துள்ள செவ்வித் திருத்துழாயைப்பெறில் உளேணுய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற என்பக் ல் க்ருஷை பண்ணுகிறே? †கந்தல் கழிந்தால் பி னத்திருத்துழாயோபாதி, கௌஸ்துபத்தோபாதி ஸ்ப் ருஹணீயமாயாயிற்று வஸ்துஸ் பாவ மிருப்பது. (அருளாமே) †ஸாமாந்ய ரக்ஷணம் தப்பகில்லாத விசேஷ ரக்ஷணகில தப்ப கிற்குமோ? †ஆசையில்லாத ஜ த்தையும் ரக்ஷிக்கும ன் தன்னைப் பெறில் உளேணுய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற வென் விஷயத்தில் நெகிழ கிற்குமோ? † அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு விஷயமாயிற்றிலோமாகிலும் அவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகா தொழிவுதோமோ?

( ) ஸ - ஆ -

(சீராருமித்யாதி) ாழ்ந்தார்க்கு கெட்டாரை யெதிக் வேண் டாவோ?(சீராரும் வளர்பொழில் சூழ்)(க)' ளர் ளம் கிளர்சோலை' ன்கிறபடியே ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச்சோலையே சொட்சொல்லி த்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) (உ) ளரிளம்பொழில் என்னுமாபோலே ளர ளர முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்தி ருக்கை 'ஐ'ர்யத்தினுடையஸம்ருத்தியைத்தெரிவியாநின்றுள்ள ளர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திரு ாலியிலே வாழுகிற சிறு குருகே! அ குத்தை ர்த்தருந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்க ே ாயில் ாஸம்போலே. (கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரியவாயலகையுடைய சிறு குருகே யென்னுதல். அன்றிக்கே †அறுதிப்பாடுடைத்தான வார்த் தை சொல்ல ல்ல குருகே யென்னுதல். ராஜபுத்ரர்களைக் ண்ட ஞ்சி நாலு மூன்று யோ கை ஓடிப்போன மஹாராஜர் ந்துகிட்டி (கூ) ஏகம்துகம் ஸுகட்ச நெ' என்று கிற்கும்படிக் கீடா வீறை வார்த்தை சொல்லிற்று. (குறிப்பறிந்து கூறுமே) அவன் கருத்தறிந்து ந்து ஏ க்குச் சொல்லென்னுதல். நாணற்முமையாலே ண்ணஞ்சுழலை யிட்டுச்சொன்னவற்ாறு யெல் லாம் அங்குச்சொல்லாதே அவன்தரிக்கும்படி அளவறிந்து ார்த் தை சொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லி லவனைக்கிடையாது. அவன் நைராஸ்யத்தை யறிந்துவந்து சொல்லென்றதுக்குக் கருத்தென் னென்னில் நம்தசையை யறிவித்தால் நமக்கத்தலைவேணும்' என் முணுகில் நம்மாற்முமை பாராதேயாகிலும் நாம் ஜீவித்துக்கிடக்க ேண்டா'' ன்முணுகில் நாம்முடிந்து பிழை கும்படி. ... (கூ)

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (தீர்த்யாதி) ண்டானது, மென்மலர்ப்பள்ளி யின் வாய்ப்பாலும் ன்மத்த காய்போலே பிச்சேற்றவல்ல பே டயின் மயக்கு ாலும் மதுரு ருகையாலுள் டான பாரவஸ்யத்தாலும் *ஊ மய ோடு செருடர் வார்த்தைபோலேயாய்ப் போகையாலே அவற்றைவிட்டு கூர்வாய்க்குருகைக் கூறச்சொல்லித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிச்சுத்தானை னை ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ஆசை ஏ று திக் ாய், த்யந்தமில்லாத என்று சாடு. விவரணம் (ப்ருதிவ்யாதீத் யாதி). (சதுரு) கூளம். (சராவம்) டக்கு. ப்ரமாணங்காட்டுகைக்காக அழைக்ாலுகிறார் (ாட்டிலித்யாதி). ப்ரமாணார்த்தம் (இவற்றையித்யாதி).

(க) தி - வாய் - அ - கூ-சு. (ர) தி - வாய் - உ - கo - க.

(கூ) ரா - கி - நு - கஅ.

அருள ந க்கு ஹேதுவேதென் கூறுய்" என்றபதத் த ் டாகூஷித் தருளிச்செய்கிறார் (தன்பக் வித்யாதி). இதுபோக்கி வேறுகுற்றம் காணுமெ ் று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லையோ ் ன (தானித்யாதி). கீழ்வாக்யவி ் ய ம் (த ் தோளீவித்யாதி). வ்யாக்யாதாவினீபோதி (த ் தாராயவித்யாதி). நாயி கயான ள், ராமேரை என்னுதே அருளாமே என்னக் கூடுமோ ென் ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிநி யித்யாதி). வா ் யார்த்தம் (தனக்கே யித்யாதி). து வத் தப்பெறுவை க்கு யோக்யமா ஸ் பாவத்தையுடையமெ ் று சப்தார்த்தமாய்க் கீழருளிச்செய்து தளவத்தினால ய, பெரும் த யேற்கு - எம்பெருமா ் லபிக்கு ் படியா ் பா ம்போன்ற ஸ்வபா வத் தயு டயவெ க்கு என்று சப்தார்த்தமா ் கித் தாத்பர்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ந்தலித்யாதி). (் து) ஆத்மவஸ்து. அருளாமே ' என்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் அருளும் என்றுக்கி ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமா ் யேத்யாதி). விவர ் (ஜ சயில்லாதவித்யாதி). விசேஷாரகூ த் தி ் தப்பநில்லாதாகில், உன்னை இப்பாடுபடுத்தினவன் ர ் போனபி ் பு தப்பிறலோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (அவனு டயவித்யாதி). ப்ரணயத் தாமே ராவிடிலும் தயாளுவாகையாலே என்னுர்த்தி ய ் ட்டு ரு மென்று ருத்து.

தாத்பர்யத் தயருளிச்செய்து சப்தார்த்த ் (ஜர் ர்யத்தினித் ாதி). (அறுதிப்பாடி டத்தா) தீக்ஷ புத்தியாலு ் டான. ... (ஈ)

மூ. தாளை கினையானேல் த ் னினைந்து ைமே ற்றே ார்
மீளுய கொடிநெடு வேள் வி செய்ய மெவிவேளை
தேன் ாய ரி ் டே திரு ாலி நகரா ரும்
ஆளுயற் ென்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே. (சு)

பத .	உரை.	பத .	உரை,
தா ் ஆ	அவன்தாளைகே [ம்	திரு ாலிநகர்	திரு ாலியென்னுமந்தி
கினையாமே ல்	என்னைகினையாளைகிலு	ஆ ரும்	வ்யதேசத்திலேவர்
த ் நினைந்து	அ னையேநினைத்து ்		த்திக்கிற
	ென் ண்டு	ஆளுயற்கு	ஸ்ரீக்ருஷ்ணரு த்தி
நமேற்கு	யுமென்னை		ருவ தரித்த ஸர்வே
ஓர்மீளுயெ ாடி	அத்விதீயம ரத்வஜ		ஸ்வரனுக்கு
டே ள்	ரு மந்மத ்	எ ் உறுநோய்	எ ் சரீராந்தமான
வலிசெய்ய	பீடி ் கும்படி		நோ
மெலிவேளை	ா ் இனைத்துப்பே	ென்று	நீபோய்
	வேளை. [ய	அறியவுரை ா	அ னறியும்படிசொ
தே ் வாய	இனியபேச் சயு ட	ய்	ல்லவேணும். (சு)
ரி ண்டே	ரே கசிறந்தவண்		
	டே:		

எக்

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தாணுக ணினையானேல்) † வேம்பு" என்பாரைப்போலே.†உடைமையை அவனுக ணினைக்கு மது கிடையா தாகில். முறைசெய்யாளுகில். †அவனுக்கு ஆற்ரிதரை ணினையாமை ஸத்தாப்ரயுக்தமாகில் தன்ஸத்தை யுண்டாகைக்கீடாக ணினையாளுகி லென்றுமாம். (தன்னினைந்து நைவேற்கு) †நாம னைப்போலே யாக மாட்டோமே;†நாமும் ணினையாமைக்†கொரு நெஞ்சுபடைக்கப் டெற் றிலோம். †பெறவுமாய்த் தரிரவுமாயிருக்கும் விஷயமாகிலிறே அநு ஸந்தித்தால் தரித்திருக்கலாவது. இதர விஸஜாதீயமாயிருக்கும் விஷயமாகையாலே அநுஸந்தித்த வநந்தரம் நோவு படுமத்தனையிறே. (ஓர் மீனுய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவே னே) † தன்னை யாசைப்பட்டு நைகிற வென்னை மகரத்வ னே நலிவான். அ ற் யம் நாங்கள் நோவுபடுகை தவிரோமாகில் (க) கருளக்கொ டியொ டுடையீர்" என்கிறதான் நோவுபடித்த நோவுபட்டா லென்செய்ய வேணும்.†ஜீயர் வார்த்தையை ணினைப்பது.

(தேன்வாயவரிவ டே) இனிய பேச்சையுடைய வண்டே! பிராட்டி சிம்சுபா வ்ருக்ஷத்திலே திருக்குழலைக் கொடுபோய்ப் பிணை க்கப்புக்க ஸமயத்திலே அ ருக்ருதவி, (உ) அவஸ்யம்ஸ்வப்ஸ்யே" என் கிற ஸமயத்திலே இ ருக்கு ந்துதவி, இர டுதலையு முண்டாம்படிக் கீடாக வார்த்தைசொல்ல வற்ரூயிருக்கை. அ னித்தலையில் வரணினைத்திலுகிலும் உங்கள் பேச்சி னினைமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்லிகோளிறே. (திரு ளி நகராளுமாளுயற்கு) †திருவாய்ப்பாடி யில் ஸம்பத்தோடே திருவாலியில் ஸம்பத்தையும் யடைப்பாக்கி னல் பின்னை அ ளுக்கு நொந்தாரை ஐயோ என்ன அவஸர முண்டோ? (என்னுற நோயறியச் செ றுரையாயே) அறியாமை வாராதொழிந்தானத்தனை, நீ போய் அ னறியும்படி சொல்லு அன்றிக்கே (அறியச்சென்றுரை) உன்னடையில் தளர்த்தியிலே இத்தலையாற்ரூமையடைய அவனறிந்து நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று உடம்பு வெளுக்கும்படி சென்று சொல்லெ றுமாம். (சு)

அநு. நாலாம்பா டு. (தாணுகவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் குருகைக் குறித்து. "கூ ருய்" என்றவாறே வ டானதுவந்து முக காட்டி 'நீ யெங் னைத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம் அவன் உன்படி

(க) சு0 - அ - கூ. (உ) ரா - யு - நி - அ.

யறிந்துவைத்தும் இப்பாடுபடவிட்டு நினையாதிருந்தான், நாம்போனலும் பற் கழித்திருந்தால் என்செய்வோமென்றிருந்தோமித்தனை'' என்று இனிதாகச் சொல்லி கொண்டுவர அத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லுகிறளென்று ஸங் தி

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேம்பித்யாதி). (க) 'வேம்பின்புழுவேம் பன்றியுண்ணாது'' என்றவிடத்தில், அவன் குற்றத்தையிட்டு வேம்பென்று கு றசொன்னற்போலே அவன்தன்னை நினையாதிருக்கை குற்றமென்று அவ னுக்குக் கு றசொல்லுகிறளென்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (டைமை யயித் யாதி). தாளுகவேநினைக்கைமுறை, அதுசெய்யாமல் போனலுகி று கீழருளிச்செய்து, தாளுகையாலேயென்று, தாளுகைக்காகவெ றும் சப் தார்த்தம் விவகூஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). ஸத்தையுண்டாகைக்காக நினைக் வேணுமது செய்யா மல்போனலுகிலென்றும், ஸத் தயுண்டா கக்காக நினையாதேயிருந்தாலுகி லென்றும், மூன்றும் தாத்பர்யத்தை யிர விதமாக யோஜித்து கொள் வது. நினையாதவனை நாம் நினைப்பானென்னென்ன (நாமித்யாதி). மாட்டா மக்கு ஹேதுவென்னென்ன (நாமுமித்யாதி). (ஒருநெஞ்சு) பேர்சொல்லப் பேர்காதகல்நெஞ்சு. நினைத்தால் நைவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறவுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). விரஹிணி ளை மதநன் வலிசெய்யு மது லோகப்ரஸித்தமாயிருக்க, 'மெலிவேனே'' என்று, க்லேசிக்கக்கூடி மோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). யத்வா-''வேள் லிசெய் ய'' என்னவமைந்திருக்க ''ஓர்மீனையகொடி'' என்றதுக்குக் ருத்தாகவுமாம். (ஜீயர்வார்த்தை) ப்ரவேசத்தில் வார்த்தை.

அவன் நினையாமைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறதா த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி. ... ... (சு)

மூ. வாளாய கண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாணுலும் நின்னினைந்து நைவேற்கோ மண் ளந்த
தாளாளா தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா என்றனக்கோர் துணையாள ுகாயே. (நு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்அளந்த தாளாளா	பூமியையளந்த திருவடி ளையுடைய வனே.	வரையெடுத்த	கோர்த்தநத்தைக் குடையாகவெடுத் துப்பிடித்த
ஓ. தண்குடந் தைநகர்ஆளா	ப்ரமஹரமான திருக் குடந்தையில்கண் வளர்ந்திருள்பவ னே.	ஓ! தோளாளா	திருத்தோள்களையு டையவனே.
		வாளாயகண்ப னிப்ப	வாள்போன்றகண்க ளிடைவிடாதுநீர் பெருக்கவும்

(க) க - அ - எ.

மெல்முலைகள் ம்ருது ான த க
பொன்அரும் ளில் வர்ண்ய
ப தோ றவு
ள்நாளு ப்ரதிதி மும்
நி நினைந்து ரகஷ ணை வு னை
யேநினைத்து ெ ா
டு

ேற்குள ரு்து றஅடிே
தனக்கு ஜக்கு
ஓர்துணையாள ஒப்பற்ற ஸஹ யபூத
ன்ஆ ய் ஜ ே ணும். ( )

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ளாயவித்யாதி) †அத்தலை யித்தலை யாய்த் ன்னைப்பெற மே ணுமெ று நாளை சப்பட்டு நோவுபடா கிற்க, தான் த னை ெ ா டரு மப் படித்தினனென்று சொல்லு க்கே ாளென்று தூதர்க்கு ார்த் தசொல்லப்புக்கு அது தா போய் பா ாப்ர ர்ஷத்தாலே அ முன்னே ன்ரூளை ெ ா டு அ றன குார்த் தசொல்லிச் செல்லுகிறது மேலிற் பாட்டுக்கள் ஸ்ரீராமாய த்திற்படிபோலே யிருக்கிறதாயிற்று இதுவும். தூதர்க்கு ார்த் தசொல்லாகிற்கச்செய்தே பா நாப்ர கர்ஷத்தாலே அ ரு கிலமிதனைக ெ ா டு அ கு ார் த்தைசொல்லுகிறாளிறே. ( ) ருமஸேத மஹாபதே ஷமே தம் மஹீபதே ' ன ணுமாபோலே.

(வாளாய ண்பனிப்ப) †அத்தலை யித்தலையானபடி. எதிர்த் லையிலே கா க்கட நீரிறே இவள் க ணிலே கா கிறது. †பிற ரத்தோற்பி க கேடான பரி ரமு டாயிருக் க்கிலுர் ா னிப்படிபட்டது. ை யிலே ஆயுத மிரு முடிந்து கிடப்பா ரப் போலே. †அ போ ெ ாருப்ப டஸமயத்திலே போ ாதே கொள் ' ன்று ணலே வில கிட்டி அநுபவிக் லாயிரு ல் ஜையாலே விழ் திரு்து ெ ட்டே ' ' ன கிறாள். † அப்போது அ னை கடாக்ஷித்து விட்டேனுகில் அவன்ரு தூதுவிடவிருக்க லாயிற்றே. (வாளாய பனிப்ப)†ஓராளுமொரு நோக்கும் நேரான கண்களும் மெளிவரவே.. புலியாய் வத்து உகிர்முறி தேன் கிறாள். †திருக்தாயார் சொ லுமாபோலே சொன்னளே த னைத் தாமே ; †எல்லார்க்கு முள்ளது சொல்லலாயிரு குமிறே. †அ ன் ரூன் "இதொரு க ழுகே என்று சொல்ல ேட்டிரு குமே! †அத்தலைக் குறுப்பான ஸ் ஸ் ரூபமும் ப்ராப்யாந்தர்க் த யாயிருக்குமிறே. (மென்முலை ள் பொ னரும்ப) முலை குக் காடிந

(க) ரா - ஸ - - நஅ - ந .

பெரியதிருமொழி கூ ப சு தி நு பா, ளாய. நு நு

பம் ஸ் பாவமா யிரு ச்செய்தேயும் மென்முலையெ கிறது வி ர
ஹ ஹமல்லாதபடியாலே. வி ரஹஸஹம லாத முலை ள் பயலை
சு

(ளாய பனிப்ப மெ முலைகள் பொ ரும்ப) †த
னை டெ ா டிரு மந்திருக்கிறது காணுமி ள்த கும்.
இ ள்த கும மயும் அ ன்றன கு ம மயும்.(க)† ர்வதேவாபி
ஸர் தேஹிபி' இறை.

[ஆஹாதஸீ நேத்ரா ஐ ஆஹ்லாதகீத நேத்ராம்பு:] ப க்குண
நுபவஜநிதஹ ஷ ப்ர ர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த ண் நீருந் தானுமா
யிரு க. [புள கृதகாத்ரவா புளகிக்ருத காத்ர ா]†த்தி ரமும்
பஞ்ச ரமுமிட்டாற்போலே. [பரமஸ்ய பரகுணவிஷ்ட]†உள்
ளீடுமு டாயிருக் . [த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேவாபி த்ரஷ்ட யஸ் ர் தே
ஹிபி] இப்படியிருப்பாரெரு ளுளனைல் அ னை ா
யாயிற்று சரீரபரி ரஹம் பண்ணின த்தால் ப்ரயோ நம்.
[ாதாத்ரஷ்டவ்ய தாத்ரஷ்டவ்ய] இனி ஸதாதர்சநத்து ொருதேச
விசேஷந்தேடிச் ோறு பொதி்து ொ டு அறு தப்பய ம்.
போ ே டா.† அ னு குப் †பொருள யிற் பிரியவே டா
பிரிகிறதுதா பொருளுக் ா வே. இம்முத்தை, யும் பொ னையும்
ொள்' ன று பாரித்து ட்டினற்போலேயாயிற்று க நீரும்
உடம்பில் ர் யமுமிரு கிறபடி. (உ) ஒ முத்தும் பம்
பொ னுமேந்தி' ன ட திறை.

(நாணுமித்யாதி) ரவுதாழ் க்கு உ னையொரு ள்
கினைத்து மற்றொருநாள் மற்றொ ெ ற கினை கிறேனே? (நாணும்)
†ஒருநாள்நோவுபட்டி ஒருநாள் ங்கித்திரு கிறேனே? (கி னினை
து நே ற்கு)†ன னையன்றே நீயறியாதது †உம் மறீரறியீரோ?
நம் மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ள் ன்றிருக் ே
டாவோ. உ னைக் ணடிப்புறத்திலு டறியாயோ. (கின்
கினைந்து ெ நவேற்கு) அநுஸந்தியா மடியேற்கு மவளோநா . (ந)
†: தேஹி மே தேஹிமே" என்கிறவித ஆற்றுமையிலே கிடக்கிறது

(மண் ளந்ததாளாளா) † அபே க்ஷயில்லாதார் தலைமேலை
த்த திரு டி ள் இப்பொன்றுத்த முலைகளுக்கு அரிதா தே. (ஓ

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) தி.வி-கக. (ந) யஜு-சாட-க-அ-அ

மண்ணளந்ததாளாளா) † ஆரபேகூஷிக்கத்தா · நீ அன்றெல்லார்தலை மேலும் திருவடி னைவத்தது. ஆர்கண்ணில் கண் நீரும் ஆருடம் பில் னை வர்ண்யமும் க · நிதான் திரு டி ஷைக் கொ · நிவந்து வைத்தது. உன்னைப்பெறுதே வி ர் மாயிரு · கிற ஜிம்முலைமேலே திருவடிகளை னை த்தாலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) அதற் குப் பிற்பட்டாருமிழு ணைமக்கு வந்திருக்கிற தன்னைற்றந்தான் பெறலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) † 'இன்னமெல்லை ந' ப் பித்துக்கொள்வாராரேனுமுண்டோ'' என்று · ரமஹரமான திருக் குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தபடி. (வரையெடித்தநோளாளா) அங் ஙன், 'பிற்பாடர்' என்கிற பொது ன்றிக்கே விசேஷித்து என் பரு த்திற் பெ · களையுமிடையரையும் ரகூஷித்த னன்றே. (வரை யெடித்தநோளாளா) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே தொலை யப்புக மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தாளையிற்று. † ஆ · நிதர்க்குப் பணிசெய்த தழும்பாயாயிற்றுத் திருமேனிய டயக் கிடப்பது · (க) 'தழும்பிருந்த'' இத்யாதி

† நம்மைச் சிலர் கட்டுரைகயாவதென்? நாம் சிலர்க்குக் கட்டு ன்னைகயாவதெ · ? இது பின்னை நாடறிகையாவதென்'? என்ற அத்தமறைக்கப்புக்கான். ஒருதழும்பாகிலன்றே உன்னல் மறை க்கலாவது உன்னுடம்படங்கலும் ஆ · நிதர்க்காக · காரியம்செய்தத் தால் ந்த தழும்பன்றே ரன்கிரூள். (க) [தழும்பிருந்தசார் · க நாண் தோய்ந்தவாம · கை] அழகிய திருக்கையானது ஜ்யாகிணைகர்க் கசமாய்க்கிடக்கும் · அழகிய திரு · ை யானது ஸ்ரீசார்ங்கத்தைப் பிடிக்ை யால்வந்த தழும்பைச்சுமந்தது · திரு டிகளான வ சக டாஸுரர் ரஸநம்பண்ணி அத்தால் வந்த தழும்பைச் சுமந்தது இனி, * வீ · கோதவண்ணர் விரல் செய்தி தன்னென்றுல் [பூங் கோதையாளித்யாதி] கிளர்த்தியையுை த்தான ஓதம்போலேயிருந் தள்ள வடிவையுை யாரனவருடைய திருவிரலானது, பிராட் டிக்காகவீறு சிறுக்கனுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப் பிளந்து பொகட்டது; அப்படிப்பட்டவருங்கூட விளைவதறியாதே இதெ ன்னுகபடுகிறதோ என்று அஞ்சும்படி ஹிரண்யன் மார் ப் பினத்து பொகட்ட தழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆஸ்ரிதர்க்கா ப் பார்த்தநீ.(என்றனக்கோர் துணையாளரா)† அந்நொய்ய கோ ர்

(க) க - திரு - ொ.

பெரியதிருமொழி ங. ப, சு தி, நி பா வாளாய. நிசூள

த்தந கிரியைப்பொகட்டு என்றற்றூமையிலே† பாதியைச்சுமக்கவல்
லையே. (துணையாளனகாயே) என்றது ஆ வேணுமென்றபடி. ()

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வாளித்யாதி). கீழெல்லாம் தூதவிட்டவள் இப்போது முன்னிலையாகச்சொல்லி நோவுபடை யெங்கே யென்ன பேடி ளஸ் கதி யருளிச்செய்கிறூர் (அத்தலையித்யாதி).

வ்யாக்யாதாவினுடை ஈடுபாடு (அத்தலையித்யாதி வாக்யத்வயம்). தாத் பர்ய (பிறரையித்யாதி). ணனது ஆயுதம கிற வழியென்னென்ன வரு ளிச்செய்கிறூர் (அ னித்யாதி). ஹார்த்தபாவமருளிச்செய்கிறூர் (அப்போ தித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஓராளுமித்யாதி). (க) சுவளையங்கண்ணி" (உ) பனிமலங்கண்ணீர்ததும்ப' என்று திருத்தாயார் சொன்னற்போலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிறூர் (திருத்தாயாரித்யாதி). தாய்சொல் விற்றைத் தான்செல்லலாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறூர் (எல்லார்க்குமித் யாதி). தன் கண்ணழகு தான் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவன்றூனித் யாதி). தான்சொல்லப்போமோ வென்றதுக்குப் பரிஹாராந்தரம் (அத்தலைக் கித்யாதி).

"பனிப்ப என்றும். 'அரும்ப என்றும் சொன்னத்தால் பலித்த அழகி னெல்லை நிலத்தை யருளிச்செய்கிறூர் (த னையித்யாதி). பகவதநுபவ பரு டய ழிவு வைத்தகண் வாங்கி வொ ணுதிரு குமென் கக்கு ப்ர மான மருளிச்செய்கிறூர் (ஸர்வேத்யாதி). ஆஹ்லாத சீதநேத்ரா பு - பிங் தக்களிரண்டு பார்ஸ்வத்திலும் விழுகையாலும் புளகீக்ருத காத்ரவ ணை னென்று விவகூஹித்து, த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறூர் (த்ரிஸரமுமித்யாதி). முத்துத்தார்வடங்கள் குளிர்த்தியால் மயிர்க்கூச்சுண்டாகப் பண்ணுமெ று திருவுள்ளம். வெளியிலாபரணம் பூண்டாற்போலே ணீராய், இதுக்கு ஹேதுவான பகவத்குணநுப வம் உள்ளுக்காபரணமெ று விவகூஹித்தருளிச் செய்கிறூர் (உள்ளீடித்யாதி). வினைமேல் பிரிவென்றும், பொருள்மேல் பிரி வென்றும் சில பிரிவுண்டு. அதில், வினைமேல் பிரிவாவது - ப்ரணயினியை விட்டுப் போ வேண்டும்படி வேறொரு ார்யத் த குறித்துப் பிரிகை. பொ ருள்மேல் பிரிவாவது - ப்ரணயினியோட்டை போகத்துக்குறுப்பாக த்வ்யார் ஜநம்பண்ணப்போகை; அவற்றில் வினைமேல் பிரிவில்லை என்னுமத்தைக் கீழ ருளிச்செய்தாராய் பொருள்மேல் பிரிவும்வர ஸம்பாவனையில்லை எ னுமத் தை உபபாதிக்கைக்காக, இரண்டுவிதமான பிரிவுவர ப்ரஸக்தியில்லை ன்கி றூர் (அவனுக்கித்யாதி). (பொருள வயில்) பொருள்வினையென்று சொல்லப் படுமவையில். '

"நாலுளும்" என்றதை "நினைத்து' என்றத்தோடு கூ டித் தாத் பர்யமருளிச்செய்து, "நைவேற்கு" என்றத்தோடேகூட்டித் தாத்பர்யாந் தர மருளிச்செய்கிறூர் (ஒருநாளித்யாதி). "நின்' என்றதுக்குக் கருத்து

(க) உ - எ - க. (உ) தி - வி - க.

(ஸ்ரீனயித்யாதி). § (தேற்கு" என்று. இறை மங்களாசாஸனம் எம்க்கு இற பஹுவசனத்தால் தோற்றுகிற கௌரவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உமயித்யாதி).) (க) யாசகாந்தரஹிதமான ஸ்ரீமதுரகவிகளை யருளிச்செய்கிறார் (தேஹீத்யாதி).

'மண்' என்றபதம் - லக்ஷ்மியாமநுஷ்யரச் சொல்லிற்றாய் உட்கருத்தயருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷயித்யாதி). ஓ என்ற விஷாதத்தின்படியவிவரிக்கிறார் (ஆரித்யாதி). உட்கருத்தயருளிச்செய்து கீழ்ப்பதத்தோட் டஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யகதபூர்ம் சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதி). ரயெடுத்த தோளாலேயாயிருக்கதோளாளா" என்று விசேஷிக்யால், திருமேனியெல்லாம் ஆஸ்ரிதர்காகச் செய்தசெயலில் தழும்பேறி மதோற்றுயாலே விசேஷித்தாரென்று விக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்கித்யாதி).

எடுத்தபாசுரத்துக்கு யாயாம்பணுதாக் ழ்ப்பாட்டோஸ்திராட்டுகிறார் (மயித்யாதி). (அங்கெய்ய) அதிகாய்ப்பமானதன்மோயப்பார்த்தாமலஸுக்ஷ்மமென்னாமென்றுகருத்து (பாதி) என்றது 'துணை" என்றத்தைப்பற்ற. ... ... (ரு)

மூ. தாராயதளவதிழுத மைமார்பன்
போராஅனக்கெம் பொருத புட்பா வனம்மான்
தேராரும் நெடுவீதித் திருவரங்கராளும்
ராராயனுடைய னளையும் ர்ராணே. (சு)

பத.	உர.	பத.	உர்.
ண்டு	ண்டுளான வ		
தாராய	மாலி ராகிய	தேர்ஆரும்	ரதங்கள் யடுத்
தண்துள ம்	திருத்துழாயிலுள்ள	நெடு	பெரிதா [தாய்
	(தேனும்சுண்ணமும்வாஸ யுண்டொண்டு)	வீதி	திருவீதி யடுய
	சேரக்கின	திரு வரங்	திரு வரங்கத்தி
உழுத		ராளும்	நித்ய வாஸம்பண்ணு
ரர்பன்	அகன்றதிரும ர் பயுடையனுய்		நிற்பவுய்
போர்ஆனை	யுத்தோத்ஸுமானகு	ராராயன்	ரமஹரமான திரு
	லயாபீடத்தின்		மேனி யடுய
கொம்புஒசித்த	த்தத் தழும்றித்தவ		ணுமான ர்வேஷ
	ணுய்		ரு
புள்பாகன்	பெரியதிரு டிய	என்னுடய	தனையேகினைந்து
	வாஹநமாகவு ட		யும்அடியேனு
	யவனுய் [வனுய்		டய
என்அம்மான்	எனக்குஸ்வாமியான	வனையும்	கயிலிட்டபொன்வ
			ளை ளையும்
		கவர்வானே	அபஹரியாநிற்பனே.

(க) § குண்டலிதம்பர்யாலோசநயம்.

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி வரைமார்ப ") †தனக் கலாதார மான திருத்துழாய்மாலையானது மதுவெள்ளமிட்டுச் சேறுயாயிற்றுத் திருமார்விருப்பது. †திருமார்வில் சாத்தின திருத் துழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும் புறப்பட்டுத் திரு மார்வடங்கலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடக் குமாயிற்று. இனி இவள் பொன்னரும்பின முலைகளைக்கொண்டிவ ந்து நமைகைக்கு நல்லவளவாயிற்று. இனி முலைகளைக்கொண்டுபோய் நமமத்தனை. † ஆனையில்லாதாரே வேணும்போலே காணும் பார்வு 'கு' எப்போதுமொக்க அணைக்கலாம்படியாயிற்று அம்மார்விருப் பது. (போராணைகொம்பொசித்த) யுத்தோற்முகமான குவலயாபீ டத்தின் மெம்ப ஆராயாஸை முறித்தவன். வருமிடத்தில் வழி யில் ப்ரதிபந்தகந்தானுண்டோ. (புட்பா ன்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ன். விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுமாய் தான் ரும்போதே தூரத்திலே கண்டு விடாய் தீரலாம்படியான பரிகரத் தையுடையவன் (என்னம்மான்) †சோஸைந்த்ரஸிம்ஹனிவிருப்பைக் காட்டியாயிற்று இ ளை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று.

(தேராரும்நெடுவீதி) தனக்கும் தன் பரி ரத்துக்கும் இணைந்து ருகைக்குமே 'டும் பரப்புப்போருமாயிற்று திருவீதி. (க)†*தன் னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே வரலாமாயிற்று. (காராயன்) ப்ரமஹர மான டினை க்காட்டி ப்ஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெ 'கள் வளை கவர் ந்தவன் எ 'கையில் வளை பெருவிடில் உண்டதுருக்காட்டாஞ யிரா கி 'ருன். †ஸமகாலத்தில் பிறவாதார் வளையுங் கொள்ளவேணுமோ? † இ னுக்கு ஓரூராக வளைகொ 'டதுவும் உண்டதுருக்காட்டுகிற தில்லைகாணும் இவள்கையில் வளை சேஷிக்கில். ... (சு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தாரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் "துணையாளைகா யே என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் அது -ருவு வெளி ப்பாடுமாத்ரமாகையாலே கைவளைகழலக் கண்டபடியாலே, முன்னிருந்தவன் கழற்றிக்கொண்டு மறை 'தானென்று தன்னிலேதான் நொந்துபடுகிறளை ன்று ஸங்கதி.

'தண்டுளவவண்டு' என்னவமைந்திருக்க, "தாராய' என்றத்தாலே - (உ) "மதுவிரிதுழாய்முடி' எ 'று நிரூபகமாயிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). சேறுகைக்கு மண்வேண்டாவோவென்ன வருளிசெய்கி

(க) பெரி-திரு-நெ- -க. (க) தி-வாய்-கo-கூ--ச.

ரூர் (திருமார்விலித்யாதி). இளமுலை நமைத்தினையாளல் நடலாகாதோ, "வளைகவர்வாரே' எ ' று தோவுபடவிடுவாரெ ' ன்ன ருளிச்செய்கி ரூர் (ஆசையித்யாதி). இதுசாடு. ஆ சயுடையனலா ராதோ, ஆ சயில் ர தாரே வேணுமோ என்று த்வநி. யத்வா - ஸம்ப்ரலேஷி ' வேணுமெ ' ணு மாசையில்லாத வண்டேயாகதே ணுமோ என்னும் த் நியா வும ம். 'புட்பா ' ' என்ற பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (சோளே ' த்ரேத் ராதி). ஸ்ரீசத் ருஞ்ஜயன் என்ரூற்போலே சோளேந்த்ர.ஸிம்ஹனென்று ம்பெருமா ர னைக்குத் திருநாமம். ( ) 'ஈஜேனமஸுதாயா ந்தம் - ஜே மஹதா யா ' த ' என்று அயோத்யா ஜ ' களை ஈடுபடுத்திரூற்போலே கோயில்பெருமாளும் அரங் ன் திருமுற்றத்தடியா ர ஈடுபடுத்து ர்' அப்படியே இ ளும் பெரிய திரு டிமேலிருப்பி லீடுபட்டாளென்று கருத்து.

ஆயன் என்றபதத் தக் டாகஷித்தருளிச்செய்கிரூர் (த ' னோரித்யாதி). "வளையும்" எ ' ற சகாரத த்பர்யம் (ஸம ாலத்திலித்யாதி). ' யா ' ாதாவி னீடுபாடு (இவனு ' கித்யாதி). ... ... ( )

மூ. கொ ' டாரவத் திரையுலவு கு ரகடல்மேல் குல ரைபோல்
ப ' டரவி னணை ' கிடந்து பாரள ' த ப ' பாளா
வண்டமருங் ளர்பொழில்சூழ் யலாலி மைந்தா என்
கண்டியில்நீ கொ ' டாய்க்கி ன் ன ளையு ' டவேனை (எ)

பதம்.	உ ர.
பண்டு	மஹாபலிமுதலா வ ர் ளால்இப்பூமி ' குஅ ர்த்தமு ' டா வதற்குமு ' னே
அரவம்திரைஉல வு	ராஷத் தயும்அலை களையுமு --
குரை டல்மேல்பரந்தகிருப்பாற் ட லில்	
அரவினணை	திரு ' தாழ்வான் மேலே
குலவரைபோல்	ர்பெரியகுலபர் தம் சாய் ' திருந்தாற் போல்கிடந்து
கொண்டு	அத்தேசத் தத் திரு வுள்ளத்திலே பா கா ' கொண்டு (பி ன்பு அம்மஹாபலி யால் அபஹர்த்தம்வி ளந்த ாறே)

பதம.	உரை.
பாரளந்த	பூமிை அளந்த
பண்பாளா	ர்' ய யு ட ய ே .
' டமரு	ண்டகள்படிந்துழ
ளர்பொழில்	கினமரச்சோலசூ
சூழ்	ழ்ந்த
யல்	ழனி யயுடைய
ஆலி	திருவாலியிலிரு ' கிற
மந்தா	யு ா ானவே .
என் ண்	எ ' தூக்கத்தை
துயில்	
கொண்டாய்க்	மூற்றுமபஹரித்தவுனை
கு	க்கு
எ ' ளையு	எ ' யிலுள்ளபொ
ம்	ன்வளையும்
கடவேனை	இழ ' கக் ட ே னை

(*) ரா-அ-ா -உா .

பொய்கையாழ்வார் ஸ்தல சயனப் பெருமாள் கோயில்.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டில். (கொண்டல்) ரக்ஷகத்துக்குப் பாங்காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுவென்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு. †ஆரவாரத்தையுடைத்தாய் மோஷியாநிற்பதாய் திரைகளானை ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே வளர்ந்தருளுகிறபடி. குடையென்று பரப்புக்குப்பேர். ஆதிசேஷன் பாழ்த்திருப்படி ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலே. (பண்டு) மஹாபலிபோல் ஈரால் பூமி நோவுபடுதற்கு முன்பாயிற்று அப்படிக்கையில் ஸ்வரக்ஷணம் செய்தது. (பாரளந்தபாளா) படியை யவிட்டுக்கொண்டு இத்தயடைய அளந்துகொடாவிறே. ஆக மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த நீர்மையையுடையவனே!.

(பூமருமித்யாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடரானருமிழவாமற்கா வாயிற்றுத் திருவாலியிலேவந்து நிற்கிறது. பரிமளம் படிந்தாற்போலே †உள்படிந்து மதுபாநம் பண்ணுகின்றுள்ள ஓங்கின பொழிலாலே சூழப்பட்ட யலையுடத்தான திருவாலியிலே நிற்கிற நே. திருப்பாற்கடலில் நின்றும் ஸ்ரீராமநாயவதரித்து பூமியையப்படிக்கிறாற்போலேயாயிற்று திருவாலியிலே நின்று கிற்கிறதன்யெளவநத்தக்காட்டி இரணியகப்படுத்தினபடி (என்னுயிர் நீ கொள்ளாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தேசமாலபமாயிற்றென்றாறே ண்ணுறம் குடிபேயிற்றுயிற்று (என்னாவியுடலே னை) என்†னுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில் கொள்ளுமுயிர். †நான் பொனிட்டுக்கொடாவியிலென் ப்ராப்தியுண்டு. †அம்†பொன் கொடுத்தேகொடுபோகிறது †இனுங்கும் இருடம்பிலுள்ளது கொளும்போது இன்மேலெழுத்திட வேணும். ப்ராபவிகமாத்தோடு ஔபாதிகமானத்தோடு ராசியிறிக்கே தெளிந்தனையோ நீ கொள்ளுவது. †அவனித்தை விரும்பப்புக்வாறேயென்னது என்று ஒருதலைதனும் பற்றுகிறுள். ( )

---

* "மேலெழுந்தது வேண்டாகாணும்" என்று சில ஸ்ரீகோசனிபாடம். அதுநுகுணமாக மேலெழுந்தவனையெள்ளுராயென்னென்னருளிச்செய்கிறார் (இவனுகுமித்யாதி வாயத்வயத்தாலே). மேலெழுந்தது வேண்டாராணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதாது, ப்ரயோஜனமாவேணுமென்றபடி" என்று அருபதாரம்.

நாஉ. பெரியதிருமொழி, உபகூதி அபா குயிலாலும்.

அந. எழாம்பாட்டு. (கொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ‘வள்ளுங் வர்வாரே” என்று தன்னிலே வந்தவாறே கழற்றிக்கொண்டு போனவளையக் குலுங்கிக்கொண்டு முன்னே தோற்ற, அவளைப்பார்த்து என்வளைக்கு நான் கடவளல்லேனே என்று பறிந்து துடங்குகிறாளென்றுரைத்து.

விவரணம் (இவ்விடமித்யாதி). ‘அரவம்” என்றதினர்த்தம் (ஆராரத்தை) என்றது.

(உடம்பிலுள்ளது) நித்தை. கடவளல்லேனே என்று சப்தார்த்தம் விவரித்தருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). ஸ்த்ரீதனமான பொன்னிட்டுக்கொண்டவளையை அவன் கொள்ளக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அமித்யாதி). (பொன்கொடுத்து) வைவர்ண்யத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவளினைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி). ப்ராப்தனை யால் அவன் பொன்னிட்டே அவள் கைவளையக்கொண்டானென்று கருத்து. அவனப்படி கைக்கொண்டால் இவள் என்னது என்பாளென்னை வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). ... ... ( )

மூ. குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக் குடமாடி
துயிலாத கண்ணிணையே நின்னிணைந்து துயர்வேலை
முயலாலு மிராமதிக்கே லையிழந்தற் கிதுநடுவே
வயலாலி மணாளர் வாயோ மணிநிறமே. (அ)

பதம.	உரை.	டதம.	உரை.
குயில்ஆலும்	குயில்ள்பாடாநின்ள்ள	இளமதிக்கே	பருவம்நிரம்பாதசந்த்ரனுக்கே
வளர்பொழில் சூழ்	ஓங்கினசோலைசூழ்ந்த	வலையிழந்தற்கு	லகலையிழந்தடியேனுக்கு
தண்குடந்தை	குளிர்ந்ததிருக்குடந்தையில்வர்த்தியாநிற்கிற [தே	வியலாலிமணவாளா	கழனிசூழ்ந்ததிருவாலியிலுள்ளஸ்வாமியே.
குடமாடி	குடக்கூத்தாடினவ	இதுநடே	இப்பாதகவர்க்கத்தின்நடுவே (நீயுந்து)
துயிலாத	உறங்கிகொள்ளாத	மணிநிறமேகொ	அழகியநிறத்தையும்கைக்கொண்டு
கண்ணிணையே	கண்ணையுடையஅடியேன்	ள்வாயோ	துன்பத்தைப்பண்ணுவாயோ. (அ)
நின்நினைந்து	உன்னையேநினைத்து		
துயர்வேலை	துக்கிக்கடவே		
முயலாலும்	தன்னுடம்பில்துள்ளுகிறமுயலையுடையவரு		

பெரியதிருமொழி ஈட ஊதி அ-பா குயிலாலும் நி ஈட

வ்யா. ட்டாம்பாட்டி. (குயிலாலு மித்யாதி)† அவ்வூரில்குயில் ள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. †அவ்வூரில் குயில் களானனை மதுபாநம்பண்ணிக்க ரித்தாலியா கிற்குமாயிற்று. †இவ் வூரில் குயில்களொன்றுமிறே உறுவிக்கிஃ க்கிறது. இடைப்பெ க ளைடையக்கா லாம்படிமன்றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழனை ஸர்வ ஸ தாநம் பண்ணின ன் பிற்பாடரிழ ாமைக்காகத் திருக்குடந் தையிலே ஸுலபனுனென்றவாறே _றக் ம் குடிபோயிற்று பி ற்று அவன் ப்ரத்யாஸந்நனுனென்றவாறே உறக்கம் குடிபோயி ற்றுயிற்றி ளு கு. †உறங்காமைக்கு இரண்டிலக்ஷ்ம ர் ளைப்போ லேயா பிற்றுக் கண் ளிர ம். இளையபெருமாள் பிறந்த முஹூ ர்த்தத்திலேயாயிற்று இ ள் கண்களும் பிறந்தது. (க) † ஜஹ ஜஹ்னவி' எ று ஒருநாளாக விடவேண்டாவாயிற்று. †ஆந்தரத்ருஷ் டியுமுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இக்கண்ணுக் கிலக்காகாவி ட்டால் உட்கண்ணுக்கிலக் ாகவேணுமோ. (உ) நெஞ்சென்னுமு ட்கண்' என்னக்கடவதிறே. அணைக்கவொட்டா ாவிட்டால் அக ாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. (துயர்தே ணை) மறந்து † பிழைத்தாலோ நாங்கள்

(முயலாலுமித்யாதி)† நீ †கைதொடனுய் நலியதே ம்படியோ என்த சயிருக்கிறபடி. †தன் கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை பரிஹரிக்கவும் மாட்டாத சந்த்ரனுக்கு ளையிழந்தன்றே நானி ருக்கிறது. †தன்னுடம்பிலே துள்ளுகிற †முயலைப்போக்கவும் மாட் டாதே பருவம் நிரம்பாதேயிருக்கிறவனுக்கு வளையிழந்தேற்கு. (இதுநமே யித்யாதி) விபூதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே நீரும் தூசியேறப் புக்கீரோ. †போரிலே த்வந்த்வயுத்தம் ப ணை நிற்கச் செய்தே நடுவே வந்து பொரு ாரைப்போலே. †விடுநகமும் சம்மட் டியுமிட்டு நலியாநிற்க அதுபோராது" ன்று உடையவன்தானே நலியுமாபோலே. விபூதியையிட்டு நலிகைதவிர்த்து நீதானே க தொடனுய் நலியப்பார்த்தாயோ. (கொள் ாயோமணிநிறமே) அவன் கூடவிருந்தபோது "இதொரு நிறமே." என்று வாய்புலற்றக்கே டிருக்குமே அல்லது, தன்வடிவைத்தானே ஸ்லாகிக்கிறுளன்றே. (அ)

(க) ஸ -

(உ) பெரியதிரு-உ அ.

நெச பெரியதிருமொழி, ந-ப சூ தி சூ பா, நீலயாளா.

அந. எட்டா பாட்டு. (குயிலித்யாதி) கீழ்ப்பாடடில் எ ஊ யும் கடே ஞே" என்று தாலுமொருதலைபற்றி மன்னூடாநிற்குமளவிலே, சுத்தோதயமாக அவனிவளுக்கு உத்தீபகனுய் கலியவே ஏ ளை ழுன்று வீழ, அவ்வளவிலும் அவளைக்கெ ா டுபோகாதே முன்னிலையாய்த் தோற்றி நி றபடியைக்கண்டு நிறமிழ கிறவளவுமாய், அவனைப்பார்த்து நீ 'நிறக் கேடாக்கிக்கொள்வாயோ" என்றுசொல்லுகிறுளென்று ஸங் தி.

(அவ்வூரில்) திரு குடந் தயிலென்றபடி. ஹேது தபூர்வகம் வி ரி கிறூர் (அவ்வூரிலித்யாதி). உட் ருத்து (இவ்வூரிலித்யாதி). துயிலாத ான் என் வ மந்திரு வு கண்ணிணைகள் துயிலாதவென்று விசேஷித்தது ு ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (உறங்கா ம கித்யாதி). ாண்கையிலாசை க களுரு ு ாத த்ர்யேண பிறந்ததெ று ருத்து. இளையபெருமான் பிறந்த முஹூர்த்தத்திலே பிறந்த வாகில் பிறந்தாள் தடங்கி உறங்காதவரன்றி ே ாட்டு கெழு தருளி போதன்றே நித் ர யின்றி ே யிரு தென் ஆ இ ு விசேஷமே டெ று விசேஷத் தயருளிச்செய்கிறூர் (ஜஹாவித் ாதி). 'நினைந்து ன்றபதத்து ுத் தாத்பர்யம் (ஆந்தரேத்ய தி ா தஷ்ட மும்). (பி ழுத்தாலோ) பி ழுத் தாலாகாதோ) றபடி.

"இளமதிக்கே ' எ கிற அவதார தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (நீயித் யாதி). (ை தொடனுய்) ஸஹாயமாய் மதி ுவிசேஷ மிட்டதால் பலித் தவர்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (தன்னித்யாதி). ா யார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (தன்னுடம்பிலேயித்யாதி). (முயலை) சசத்தை. (விபூதி) எ றது - சந்த்ரனை கீழ்வாக்ய விவரணம் (போரிலேயித்யாதி). (விடநகம்) விரல்கிட்டி ... (அ)

மூ. "லையாளா நி வ ே டாயே யாகிலுமென்
மூலையாள ெ ாருநாளு னகலத்தா லாளாயே
"லையாளா மரமெய்த திறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா நயாள ஸ யாளமாட்டோமே. ( )

ப ம.	உ ர.	த .	உரை.
சிலையாளா	ஸ்ரீ ே ாத ட யே .	என்முலையா	எ முலை ாட்செய் யும்படி
ரம் ய்தகிற லாளா	மராமரம் ே ரே டு விழ ணவிட ல ே ன.	ஒரு ள் ஒ உ அ த்த ஆனாய்	ஒரு ளாகிலு உ அ ன்றமார்பா லணைத்து ன்னை நிர்வஹிக் ே ணும்.
திருமெய்யமலை யாளா	திருமெய்யத்தி ண் ளருமவே ன	கீ ஆள	கீ பரி ாஹித்தபின்
கிலையாள நின் வ ன	ான் அ யப்ரயோ ஜ யாயுன் னை ாஸ்ரயிக்க	ளையாளமாட் டோமே	ஸ திே ட ாட் டோமே. ( )
வேண்டாயேஆ ே ண்டேனென்றிரு கிலும்	் தாயேயாகிலும்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (சிலையாளாவித்யாதி) †ஸத்தையுள்ள தனையுமவன்றிரு டிளிலே வ ்கி ர்த்திக்கு மிதுவேயாயிற்று வருபத்தோடு சேர்ந்த செயலா து. (கின்னித்யாதி)† அதப்படியே யாணுலும் 'இவனுமிப்பேற்றைப் பெறு ான் என்று அவன் கினைக்கிலிறே அது ஸித்திப்பது. (சிலையாளா கின் ங் §(வேண் டாயேயாகிலும்)) †கிடைக்கிற்பெறவேண்டியிருப்பது இது ாணும் †கட ்கன்று †ஒரு ப்ரயோ நங்களை ்கொ ்டு போகையன்றிக்கே கிட் கின்று அ ன்றிருவடிகளிலே கித்யகைங்கர்யம் பண்ணவா யிற்று ஆசைப்படு து. †ப்ராஹ்ம ர் பிச்சேறினாலும் ஓத்துச்சொல் லுமாபோலே தலைம ான ஸமயத்திலும் சேஷத்வாநுரூப வ்ருத் தியையே யாசைப்படுகிறாளிறே (சிலையாளா ின் ங்க) என்றத் தாலே ப்ராப்ய கிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று ். (டே ்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே ப்ராபகநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. அ ன் வேண்டியி ாதவ ்று இப்பேறு கிடையாதிறே. †இதுநமக்கு உபேக்ஷாவிஷயம் †வேம்பென்றிருந்தாயே யாகிலும். (என்முலையாள) நான் ஸத்தை ொ ்டு நிர் ஹித்தேனும்படியாக ்(க)† ொ ங்ககிளர்ந்தகுமை த்து' ்று க்ஷாம ாலத்தில் ப்ர ஜ ள் சோறு சோறு" என்று ஆலைக்குமாபோலே இம்முலைகளுக்காற்ற மாட்ட ாதே நோவுபடுமது தவிர்த்து ன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நிர்வஹித்தேனும்படி. (்முலையாள) மத்த ஜத்தைக்கட்டி ஆள் ா ரப்போலே என் முலையை நா ் நிர் ஹி ்ை ்ாக. †நமக்கபே க்ஷயின்றிக்கே யிரு ்ச்செய்தே உன் ப்ரயோ நத்து ்ா நம்மையிப்படி செய்யச்சொ ன்னலது செய்யப்போமோ வென்ன (ஒருநாள்) நித்யமாய்வருமது தவிருகிறது ஒருநாள் பிற்ரு ந்தவகைகளிலே பரிமாறினாலாகாதோ. (ஒருநாள்) பலநாள்மே ணுமெ ்றிருக்கே ்டா †ஒருநாளாகிலுமயும். †அவ்வி ாருநாள் என்னெஞ்சிலில்லையா ால் செய்யப்போ மோவி ்ன (உன் கலத்தாலாளாயே) உன்நெஞ்சை நீ உகந்தார் ப ்கலிலே த்து உடம் பக்கொ ்டுணைய மையும்.

† நெஞ்சை கினைத்தார்க்கு ாவப்பது மே று மார்வ லெ ்களை யணை து இப்படிதான் செய்யவே ்ாநிகிறதெ ்† வேண்டியிராத விஷயத்திலே †யொருநாள்தான் செய்யவே ்டு தென்னென்ன (சிலையாளா) என்†ஆர்த்தத் கி கோாமைக் ாக. (உ)†''క్షత్తృర్ధ్యే

§ குண்டலிதம் க்வாசித் ம். (க) நா-தி-நு-எ. (உ)

கூத்தி யைர்த்தார்பதே" என்கிறபடியே ஆர்த்தத்வ கோமைக் கன்ரோ நீர்விற்பிடித்துக் கொண்டிரு கிறது. நாம் விற்கொண்டெங் கே கார்யங்கொள்ளக்க டு வளைக்கிறதென்ன (மரமெய்ததிறலா ளா) உன்னை விற்வலியாதார்க்கும் மழுதி ந்திக் கார்யம் செய்யுமெ னன்ரோ. உன்னையாப்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகைக் கா மராமர் கலையெய்து மழுதிவந்திக் கொடுத்திலேயோ. பின்னை நீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்து உதவிற்றிலீரே யென்ன (திருமெய்ய மலையாளா) அவ்விழவு நீர்க்க க்காக வன்ரோ திருமெய்யத்திலே வந்துசாய்ந்தருளிற்று. † இருந்தபடியால் உன்பரிக்ரஹமா கயும் கை யில் வளைதொங்குகையு மென்ரொரு பொருளுண்டோ? † இப்போது தன்னைப்ரஜையாலே யொன்றைச் சொல்லுகிரளத்தனைபோக்கி ஒருகாலும் கையில் வளைதொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டி னல் தானேஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தாலு கில் தானேகழன்றுபோம். † உன்னுடைய பரிக்ரஹமாய் எங்களு டைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நோக்குகையென்ரொரு பொருளுண்டோ? † அம்மங்கியம்மாருடைய சரமதசையிலே நஞ்சீயரறியவெழு ந்தருளினவர் அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்க டு ' இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத் குணங்களைக்கொண்டு போதுபோ கினபடிகளெல்லாங் கிடக்க அல்லாதாரைப்போலே † இப்படிபடவே ண்டிவதே! " என்ன 'கீயாளவளையாள மாட்டோமே' என் ரரொரு பகவத்பரிக்ரஹமானால் க்லேசப்ப டே போமித்தனைகாணும்' என்ரார். † புறப்பட்ட பின்பு நஞ்சீயர் பிள்ளான்யைப்பார்த்து முடி கிற விவ்வளவிலேயு மிவ்வார்த்தை சொல்லுகிறது வி வாஸத்தின் கனமான பாவபந்தத்தி லூற்றமிதே" என்றருளிச்செய்தார்.

ஆ இப்பாட்டால் ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷமும் ருசியுண்டாயா படியையும், சரண்யன்படியையும் அவனுக்ரஹிகத்வம் கண்ணழி ற்றிருக்கிற படியையும் இத்தலையில் அபேக்ஷ குறைவற்றிருக் கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. (கிலையா ளா) என்கையாலே சித்யனகைங்கர்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென் னுமிடம்சொல்லுகிறது. (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே உபாயபாவமு மவன்பக்கலிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று. (என் முகிலையாள ஒருநாள்) என்கையாலே ருசியுடையார் படிசொல்லிற்று. (சிலையாளா) என்கையாலே சரண்யனைசொல்லிற்று. (மாமெய்த)

பெரியதிருமொழி, . ப கூ தி கூ பா, நிலையாளா. நினை

என்னையாலே ரக்ஷகத்வம் பண்ணுவற்றிருக்கிறபடியையும் இத் தலையிலபேக்ஷை குறை ற்றிருக்கிறபடியையும் இவையெல்லா ற்றையும் சொல்லுகிறது. ... ... ( )

அநு. ஓ பதாம்பாட்டு. (நிலையாளாவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "கொள் வாயோ மணிநிறமே" என்னச்செய்தேயும் அவனிவளுக்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றின மாத்ரமாை யாே ஒருபடியே தோற்றிக்கொண்டிருக்க அது முன்னிலையாகத்தோற்றினமாத்ரமென்றறியாதே அவன்றானே தன்னை வேண்டாதிருக்கிறானை கொண்டு தான் திருமுலைத்தடங்கள் யுணக்கை யிே ணிசிக் செய்வதறியாதே அவனைக் கலவியிரக்கிறாளென்றுளங்கதி.

நிலைநின்ற ஆளாய் கொண்டு நி னைவணங்கி நித்யகைங்கர்யம்பண்ண உனக்குவேண்டாவிட்டாலும் என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (ஸத்தையித்யாதி). ை ங் ர்யத் த வேண்டுமவர் தாமாயிர்க்க அவனை 'வேண்டாயேயாகிலும்" என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அது வித்யாதி). 'ஆகிலும்' என்றதுக்குத் தாத்பர் யம் (கி டக்கிவித்யாதி). நிலை யாளாய் ண குகையே பரமபுருஷார்த்தம், அதுகிடையாமையால், "அக லத்தால் ஒருநாள் ஆளாய்' என்கிறாளென்று கருத்து. விவரணம் (கடக்க வித்யாதி). (ஒருப்ரயோஜநம்) என்று - ஸ்வார்த்தமான ாதாசித்க ஸம்ப்ரலே ஷமென்றபடி. நாயி கயாயிருக்குமிவளுக்கு ஸ ம்ப்ரலேஷத்தை ப்ரார்த்தி கயே புருஷார்த்த ாமித்தனைபோ கி, சேஷவ்ருத்தியை யபேக்ஷிக்கக் கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி). ப்ராஸ கி மாக ப்ரமேயசிக்ஷைசெய்தருளி வேண்டாயாகிலுமென்றதே, "வேண்டாயே" என்கிற ஏவகாரத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இது மக்கித்யாதி). (வே ம்பு) என்றது - தாத்பர்யாந்தரம். அதாவது - த்யாஜ்யமென்றபடி. கீழ்வாக் யத் த விவரிக்கிறார் (கொங்கையித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (நமக்கித் யாதி). (பேக்ஷாவிஷயம்) என்றத்தைப்பற்ற, "ஒருநாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்து. (வேம்பு) எ ற தாத்பர்யாநுஸாரணமாக, "ஒருநாள்" என்றதுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண வருளிச்செய்கிறார் (வேண்டியித்யாதி). (வேண்டியிராதவிஷயத்தில்) வேம்பானவிஷயத்தில். (ஒருநாள்தான்) என் றது - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. (ஒருநாளாகிலுமனமையும்) என்றது- னக்கு ே ம்பானாலும் வேப்ப குடிநீர்போலே ஸ்வீகரிக்கலாமென்றபடி. இத்தால் - உனக்குக் ை தவ , எனக்கு இனிதானத்தைச் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தி கிறாளென்றதாயிற்று. பரார்த்தமாகவாகிலும் செய்யவேணும் என் னும் நினைவு வேண்டாவோ என்னும் சங்ை யையநுவதித்து, "அகலத்தால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வொருநாளித்யாதி).

அநு பாதபூர்வகம் மேலுக் வதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி). கீழ்ப்பா ணின ப்ரஸ்நத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்காக) என்றது. இவ்

எங்

வர்த்தகம் இந்தபதத்தில் பலிக்குமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கூத்தாடி யரித்யாதி). "நீயாள இத்யாதிக்குக்கருத்து (இருந்தபடியாலித்யாதி). (இருந்தபடியால்) என்றது - நீமெய்ய மலையாளனுய் வத்தும் என்முலையாள ஒருநாளாளாதே யிருந்தபடியாலென்றபடி. நீ யென்னையாளவும் ா வலையாளவும் இருவரும் ம்மாட்டோமேயென்று சப்தார்த்தமாகயால் அவனிவளையாள ாட்டினால், அத்தால் இவள் இவ்வள யஆள ல்லளோவென்னவ்யாக்யாதா பரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி). ஆற்றுமையால்சொன்ன பாசுரமத்தனையென்று கருத்து. நான் திருமெய்யமலையாளனுய் உன்போல்வார்க்கு வந்திருகிறேனென்றறிந்துவைத்து 'உன்னலத்தாலாளாயே என்று நானமற்றுச்சொல்லுகை உன்ஸ்த்ரீத்தத்துகுச் சேருமோவென்னுசங்கைக்குப் பரிஹாரமாக, 'நயாள ளையாளமாட்டோம்" என்கிறாளென்றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ன்னுடயவித்யாதி). நீயாளுயாலே நாகள் வளையாண்டிருக்மாட்டோமென்று சப்தார்த்த. இத்தால் - குணதிவிஷயமாயால் ஆறியிருக்மாட்டோமென் . ள ளமாட்டோமே' என்கிற அவதாரணத்துக்கு - ப ித்பரிக்ரஹமானுர்க்கு து மேசேஷி குமென்று ருத்தாய், அதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அம்மகியித்யாதி). (இப்படிபடே ண்டு தே) என்றது - ஆசார்யே வ பக த்குணநுபவம் இயே லகேஷமாயிருக்கிற உமக்கு அதுக் வ ாசமில்லாதபடி ஸம்ஸாரிகளைப்போலே நோவுபடவேண்டிற்றேயென்னை. "க்லேசப்பட்டேபோமித்தனைன்னப்போமோவென்ன; பாவபந்தத்திலு றப்பாே அங்ங சொன்னுரென்று கருத்தை வெளியிட்டபடியையு ாட்டுகிறார் (புறப்பட்டவித்யாதி).

மூ. மையிலங்கு ருங்குவளை மரு கலரும் யலாலி
யெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமாலைக்
கையிலங்கு வேற் லிய க டுரைத்த தமிழ்மாலை
ஜயிரண்டி மிை வல்லார்க் ருவினை ளடையாே. (0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பதம.	உரை.
கையிலங்குவே ல்கலியன்	கையிலேப்ர ாசிக்கி றவேலையுடையஆ ழ்வ ர்
மஇலங்கு ரு ங்குவளை	அஞ்சநம்போல்விள ங்குகிற றுத்தகுவ ளமலர்கள்
மரு கு அலரும் யல் ஆலி நெய் இலங்கு	பர்யந்தத்திலே விகஸியாநின்றுள் ழனிசூழ்ந்த [கிற திரு ாலியிலேயிருக் கூர்மையுடைத்தாய் ளங்ு ாநின்ற
சுடர் ஆழிப்ப டைய ஆழி	புகரையுடைய திருவாழியைக்கை யிலே திய
நெடுமாலை	ஸர்வேச்வரனை
கண்டு	எதிரில்கண்டு
உரைத்த	அருளிச்செய்த
தமிழ்மாலைஐயி ரண்டும்இ வல்லார் க்கு	தமிழ்த்தொடைபத் தும்நன்முக அறிய வல்லவர்களுக்கு
அருவினைகள் அடையாவே	துஷ்கர்மங்கள் சேரமாட்டா. (0)

பொய்யதிருமொழி, ஈ ப, ஊ-தி ச0-பா மை பிலங்கு. நிளகூ

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (மையிலங்கித்யாதி) † இது ராயிற்று பயிரேறுதேதரிசா நிலமிருக்கும்படி. †உளரில் தரிசுகிடக்கும் நில மிருக்கும்படியிது ராயிற்று. †மையானது மிகவும் விளங் ராகி றுள்ள கறுத்த கு ளாப்பூக்களலர்ந்து கிடக்குமாயிற்று பர்யந்த் ளடைய † நார்செல்ல நாள்செல்லக் குறைந்துவருனை யன்றிக்கே நிறமு ஜ் வலமாகாநின்றுள்ள கருங்குவளை ளானனை அலருகிற பர்யந்தங் ளாயுடைத்தான யலையுடைய திரு ராலி. (நெய்யில கித்யாதி) † புறம்பு அ ை யும் உள்ளில் அ னுடையநிறமுமாய் முன்னடிதோ ற்ரூதாயிற்று கையில் திருவாழியன்ரூகில். (நெய்யில கித்யாதி) † டிவிலிருட்சிக்கும் கு ளாப்பூவால்வந்த இருட்சிக்கும் கையில் திருவாழியால்வந்தவொளியல்லவாகில்முன்னடிதோற்ரூதுகாணும். (நெடுமாலே) தூதுவிடவும் வார்த்தைசொல்லவும்மாட்டாதே நிற்கிரூன்போலேகாணும். தூதுவி மாட்டாதபடியாயிற்று அத் தலை பட்டுக்கிடக்கிறது. இத்தலை ( ) 'ஊர்ஞ்ஸாஸான்னஜீவிஷ்யே ளார்த் வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே' என்ரூல் (உ) நஜீவேயம் நஜீவேயம்' என் னுமத்தனையிறே அத்தலை. (கையிலங்கு) †பட்டர் ஸ்ரீ வரன் திருமகையாழ் ார்க்குப் பக்குதிரை யேறிப் போமாகாதே ! அ ன் கயில் திரு ாழி அழகுக்குடலாக ஒப்பித்திரு குமத்தனை இ ர் கயில் மே ல் சத்ருநிரஸநத்தாலே கறைகழுவ அவஸர மின்றி கே யிருக்குமாயிற்று" † அ ன் சேஷித் ஸ்ரீச மாக த் திரு ாழியைப்பிடித்தாற்போலேயாயிற்று இவர் சேஷத் ஸ்ரீச கமாகத் திருவேலைப்பிடித்தபடி. (க டரைத்த) † தூதர்க்கு ாய்த் தைச்சொன்னபடிகேட்டு அவன்முன்னேவந்துநிற்க ண்டுசொன்ன. (அருவினைகளடையாமே) அவனைப்பிரிந்து நோவுபட்டுத் தூது விடு கக்கு ஹேதுவான பாபங்கள்கிட்டாது. ஸ்ரீ ஸ்வரனைப்பிரி ந்து தூதுவிடப்புக்கு அதுதானுங்கூட மாட்டாதே படும் வ்யஸநம் படமே ண்டா. இப்பத்தையு மப்யஸித்தார்க்குத் தூதுவிடுவானவன் ரூஞையிற்று. ... ... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) உட்கருத்தைமுந்துற வருளிச் செய்கிரூர் (இதுவித்யாதி). செ கமலங்களுண்டாயிருக்கலாமே இதுவே. யென்று சொல்லு ாகக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிரூர் (ஸரி

(க) ஈ - ஸ - நஅ - கூள. (உ) ஈ - ஸ - சூசு - கப.

வித்யாதி). தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றிக்கே காலவிப்ரக்ருஷ்ட களான விபவங்களுமன்றிக்கே, கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்றிக்கே, தாமிருந்த திருவாவியிலிருந்தவனைக் குறித்துத் தூதுவிடுயும்; அவன் மூன்னிலையாகத் தோற்றிணுகைக்கொண்டு தன்தசையை யறிவிக்கையுமாம்படி ஜ்ஞாநவிபாககார்யமான அஜ்ஞாநம் விளைந்த மக்குத்ருஷ்டாந்தமாகக் குவளைகளின் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறுரென்று கருத்து. ஒருபடுக்கையில் பிரிவு பிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியிலநுபவம். அத்தையுட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறுரென்று கொள்ளுவது. ஊர் என்கயாலே - ஆழ்வார் தாமுமிப்படியிருக்கிறுரென்று ஸூசிதமாகிறது. இங்ஙனன்றுகில் இரண்டு வாக்யமும் புருதமாமிறே. இவ்வாழ்வாருடைய பக்திகார்யமான அஜ்ஞாநத்தின் சரமாவதிக்குப் போரும்படி குவளைக்குள்ள நிறத்தின் மிகுதியைச் சொன்னதை நியாமமாகப் பட்டுகிறுர் (மையானதித்யாதி). "குவளை" என்றபே தேருமதோற்றுமே இங்ஙனிருக்கச்செய்தேயும், "கரும்" என்றும் "மையிலங்கு" என்றும் விசேஷணத்வயமிடுகையாலே, தம்முடைய தசைக்குத்ருஷ்டாந்தமாச்சொன்னுரென்னுமிடம் ஸூசிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். க்யார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (காளித்யாதி). இப்போது சுடராழியையிட்டு விசேஷிக்குஉட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (புறம்பித்யாதி), இத்தால்-விஸ்லேஷித்தாராகெண்ணியிருக்கிறதம்பழியாலும், அவனும் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே '*மயர்வறமதிநலம்பெற்றவர் இங்ஙன் விஸ்லேஷித்துப் படுகிறபாடு காண்கையாலே நான்றுணும் விஸ்லேஷித்தேனுகவேணும்"என்று கலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே ருவுளிப்பாட்டால் வாய்விடவும் மாட்டாதேயிருக்கிறதசையிலே நெஞ்சறியுமவனதிருவாழியாழ்வான் இருவருக்கும் வெளிச்செறிப்பைக் கொடுத்தாற்றுலைந்திக்கிறுரென்று திருவுள்ளம். கீழ்க்யத்தவிரிகிறுர் (வடிவிலித்யாதி). இவ்வாழ்வார் திருவாலியம்மானை விஸ்லேஷித்தராகநிண்டு நோவுபடுகிறவேளையிலே திருவாழியாழ்வான் நெய்யூட்டிப்புர்பட்டத்துத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள இவர் அவ்வழகில் வ்ருதார்த்தராய் இச்சேர்த்திக்கின்வருகிறதோ" என்று கையில்வாள்பற்றியிருக்கிறுரென்று விவக்ஷித்து 'மெய்யிலங்கு' என்று விசேஷணமிடாமையாலே பரித்தகதறையைச்சொல்லுவையாலே இப்படி சொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (பட்டரித்யாதி இருகுமாயிற்று என்னுமளவும்). சத்ரு நிரஸநத்துக்குடலாக வேலைப்பிடித்தானென்றருளிச்செய்து சேவகனுக்கு வேல்கிருபகமென்று ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறுர் (அவனித்யாதி). பாட்டுகளெலாம் கண்டுசொன்னதுகளன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறுர் (தூதர்க்கித்யாதி). (o

ஜ்யர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்து ஆறுந் திருமொழிமுடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம.

பெரி பதிருமொழி கூ-ம பத்து எ-ம் திருமொழி
கள்வனைகொல ப்ரவேசம்

வ்யா. †தூதுவிட்டுத்தூதர்க்குச்சொ ன பாசுரம் நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து அத்தை பாவித்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அ ருன் முன்நின்றுரைக்கொ டு அவனுக்குவார்த் தைசொல்லும்படி பிற ந்த தசாவிசேஷம் அவன் திருவுள்ளத்திலேபட்டு அது பொறுக் மாட்டாதவனைகையாலே தானேவந்து† முகம்காட்டி இவளைக்கூடக் ண்டுபோக† ஆதிவாஹிகரை ரக்காட்டிக்கொ டுபோம் சில ர பெரியதிருவடியை வரக் காட்டிக் ெ ர டுபோம் சில ர. ( ) நமோ நமோமி" என்று தானே ாடுபோம் சிலரை அப் படியே தானே ந்து† அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக்கொண் டுபோக அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொடுகிடந்த திருத்தாயாரு ர் ந்து படுக்கையி லிவளைக்காணுமையாலே போனவள்படிகளையும் தனக்கவளையொழியச்செல்லாமையையும் எதிர்த்தலை இப்படிபட வேண்டும்படியிருக்கிற இ ருடைய வைலக்ஷ ணத்தையும் தன் னிழ) யும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது.

அவனி ளைக்கி ாடுபோ கயா தென் †ஸ்வாபதேசத்திலோடு கிற தென்னென்னில் மாநஸாநுபவமாயிருக்கச்செய்தே பாஹ்ய ஸம்ஸ்பர்சம்போலேயிருக்கப் பண்ணி கொடுத்ததொரு ன சத்யத் தைச்சொன்னபடியிறே. ( ) †[ஸித்தேமன ஸ்த்திதமநஸி](உ)*கின்ற வாகில்லாமனதும் ஓரிடத்திலேகிற் ப்பெற்று அபசயாத்மகமானசரீ ரமும கேயிகே சிதிலமாகாதே ஒருபடிப்பட்டு தாது(ஒ)க் ரு மொன்று முடங்கி ஒன்று நிமிருகையன்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்த் தையை பஜித்து †இப்படி சரீரத்திலே யொரு லாகவம்பிறந்து ஸத் முத்ரிக் தமானஸமயத்திலே ஆரேனுமொருவனைகவுமாம், தான் கீழ் ஸம்ஸா ரியாய் கின்றநிலையையும் இத்தைக்கழித்துக்கொ ரு க்கிடாயிரு ப்பதொரு கைம்முதல் தன்பக் லின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும் அ னைப்பற்றியே கழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிறபடியையும் இதில்கின் றும் கரையேற்றுகைக்கிடான சக்தியும் ப்ராப்திய மவன்பக்கலிலே

(க) வாஹஸாமம் - (உ) க - க - ச.

யு ் டாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து அவன்பக் லிலே பரந்யா
ஸத்தைப்பண்ணுவது.† பின்னேபேற்றுக்கு இ ்வளவ மயுமோ ப
ன்னில், சரீரத்தைப்பற்றி ரும ற்றுக்கு ஆத்மாஸ் தஃ ாநுப ம்
ப ் ணுமாபோலே இ ற்றுக்கு ரும வ த ்னதாம்படி ் சரீ
ரனுமாய் இவ ் த ் னை ஒரு ாலநுஸந்தித்தால் பின்பி னைப்போ
லே மறக்கைக் டியான ந்மந்பந்தமான கலக்கமின்றி ்கேயிருக்கு
மவனுமாகையாலே அவ்வள ை யும்† இப்படி ஒருநாள நுஸந்தித்த
வ ் ப்ரக்ருதிவஸ்யனுய் பின்பு தன்தேஹயாத்ரையிலே அந்யபர
னுய்த்திரிந்து பின்பு ஸ்மரி ் கக்கு கூ யோக்யதையில்லாதபடி
* ாஷ்ட்டபாஷா ஸந்நிபனுய்க்கிடக்குமன்று இ ்னைப்போலே
ஒரு ால் ஸ்மரித்தா ் பி ் பு விஸ்மரிக்குமவன ் றிக்கேயிரு ் கிற
நா ் ஸ்மரித்தபடியே யிருப்ப ் . [మద్భక్తమ్ మత్పక్తం] †ஸ்மரிக்
கைக்கு யோக்யதையில்லாதவ ் று ஸ்மரித்திலேனென்று விடுந்
தனை துராராதனையோ அ ் பற்றிற்று. [అహంస్మరామి అహం
స్మరామి]† ஐஸ் ர்ய ாமனுக்கும் ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் † பக்தி
ாமனுக்கும் அந்திமஸ்ம்ருதியு ் டு; இ ் முதலிலேதுடங்கிஸர்
பரந்யாஸம் பண்ணி னு யாலே இ னுக்காக நான்நினைப்பன்
[నయామిపరమాంగతిమ్ நயாமிபர மாம்கதிம்] † இப்படிநினைத்து நானே
ஏ கதொடனுய்வந்து கொடுபோ ன். ் லோ த்வயம் †என்று ம்
பெருமானுடைய ஸர் ஸ்வ முமிறையினை . ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்
திலே ர்த்திக்த ை ஷ் ன் அ ் திம மயத்தில் பட்ட ் லேசத்
, க் ் டு பெரியநம்பிக்கு மெம்பெருமானுர்க்கும் நடந்த ும் ா
தத்தைநினைப்பது మద్భక్తమ్ மத்பக்தம்” ன்கிறவிடமும் பக்தி
மானேயே சொல்லிற்றுலோ ப்ரபந்நனைச்சொல்லிற்றை ் கக்கு
கியாமகாரனென்ன ் அ னுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதிவிதிக்கிறசா ் பத்ர ம்.*

அரு. ள்வ ் ி ால்ப்ரவே சம். கீழ்த்திருமொழியி ் பா ாப்ரகர்
ஷத்தாலே,(க) “என்முலையாள- ் னைகலத்தாலாளாயே” என்று ப்ரார்த்திக்
கச்செய்தேயும் அவன் செய்யாமவிரு ் சையால், “ ஊ ஆளமாட்டோமே’
என்று கிடந்த பெண்பிள்ளை, இத்திருமொழியில் பின்தொடர்ந்து போனுளா க்
கொண்டு திருத்தாயார் சொல்லுக்கு ஸங்கதியென்னென்ன வ்ருத்தவர்
த்திஷ்யமாண கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (தூதுவிட்டிதியாதி). இத்தால்,

---

(க) நா-சு-க.

மாநஸாநுபவத்தில் ஒரு வசத்யத்தாலே அவன் ந்தாஞ வு் த ்ம ளும் வயலாலி மண ாளனும் ஒருபடி் கயில் சேர்ந்தார்களாகவும் தான்கிட்டக் காத்துக்ி ாண்டிருந்தாளாகவும் இங்ஙனிருக் த் தான் ன்ஞுறங்க அப் போது ( ) நிலையாளா நி் வணங்க ே ண்டாயேயாகிலும்'' என்று ிவள் சொன் இழவு திருவுள்ளத்திற்பட்டு அதுதிர இப்பெண்பிள்ளையை் கொ ண்டு புறப்பட, படி் கையிற் ாணுமல் தானும் புறப்பட்டு, ண்டு ொ ண்டி ருக் வே ொ ாண்டு டந்தான் என்று ஒருத ச பிறந்து அநுபவிக்கிறாளென்றதாயிற்று. (முகங்காட்டி) எ் றவ ந்தரம் ஸம்ப்ரலேஷித்து என்றுசே ஷம். தானேவந்து ொ ாடுபோனபடியை த்ருஷ்டாந்த தபூர்வ ம் விவரிக் கிறார் (ஆதிவாஹி ரையித்யாதி) ' ள்வன்'' எ் றத்தைப்பற்ற (அத்தவாளத் தலையாலேயித்யாதி). அத்தவாளத்தலை - தலைமுன்தானை.

''இவளை் ொ ாடுபோ கயா ெ்'' என்றத்தை வி ரிக்கிறார் (ஸ்வா பதேசத்திலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமா ் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரலோ த்து ் குவ்யா ் யாகம் (ஸ்த்தித இத்யாதி). மநஸ்ஸ்வாஸ்த் ாதிகளைச்சொன்ன வித்தால் பலித்த வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி சரீரத்திலே யித்யாதி). ''ஸ்த்தி தேமநஸி' என்று இப்போது சொல்லு கயால் - முன்பு விஷ ப்ர ணமாயிரு ந்தமை தோற்றுகையாலே அத் தப்பற்றி ரு் ஸ்மர விசேஷத் தயு் ''சரீரே - ஸ ஸ்வஸ்த்தே'' என் யால்தோற்றி பூர்வத்தி லஸ்வஸ்த்த த யால் பலித்த கர்மயோகோத்யோ த் தப் பற்றிவரும் ஸ்ம்ருதி யயும் 'மாம்'' என்ற பதத்தில் வி க்ஷித மான பாயபாவத்தைப்பற்றிவரும் நிஞை வயும்* அஜபதத்திலும் விஶ்வரூப பதத்திலும் ஆர்த்த(ஶர்டி)மான சக்திப்ரா ப்திகளைப்பற்றி வருமநுஸந்தாநத் தயும் 'ஸ்மர்த்தா' எ் றபதத்து ் கு அர்த் தமா த் திருவுள்ளம்பற்றி அத்தால் பிறந்த நர்ப்பர்யாநுஸந்தா த்த வு மர்த்தமா வருளிச்செய்கிறார் (பி ் னை யித்யாதி அ மயுமென்னுமளவும்). ''த ்'' என்றத்தால் ஸக்ருத்தாக ஒருநாள் ஸ்மரித்துமறந்திருந்தவனென் று அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யொருநாளித்யாதி). ''மத்' என் யாலே தேவதாந்தரங்களை ் ாவர் ் தி ் கிறாரென் றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரி க்கைக் கித்யாதி). அந்திமஸ் ்ருதிதானு மிவனு ் குவேண்டா, இவ ் பர ் யா ஸம் ப ் ணை யாலே ானே அந்திமஸ்ம்ருதி த ் ணையு மேறிட்டு ் ொள் ளுவ ொ ் கிறானென் றருளிச்செய்கிறார் (ஜஸ்வர்யேத்யாதி). (பக்தி ா மன்'' என்றது - ப ் திஸாத்ய பகவத் ப்ராப்தி ாமனென்றபடி. ''ததாமி' என்னுதே, ''நயாமி'' என்கையாலே பலித்த அஸஹாயபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார் (இப்படி நிஞைத்தித்யாதி). (எ ் று) ன்ற ந்தரம், பேராய் என்றுசேஷம். ... ... *

(க) ங-சு-கை.

நிகழ பெரியதிருமொழி கப ள தி கபா, கள் ன்கொல்

மூ. கள் ன்கொல்யானறயேன் கரியாளெரு ாளைவந்து
ள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதலென்று
வெள்ளி ளைக்கைபற்றப் பெற்றதாய ாயிட்டகன்று
ஆள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகு ர்கொ ாலோ. ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உ ர.
கள் ன்கொல்	கள்ளனே (உடைய னே)	பெற்றதாயரை	பெற்றதாயானனென் னை
யான்அறியே ன் ரியான்ஒருகா ளைவந்து	ாறியமாட்டேன், றுத்தவனு யெ ா ருயெளவநபுரு ஷன் வ ன்து	இட்டுஅகன்று	தனியேகிடக்கவிட்டு ப்போய்(ஒன்றுசே ர்ந்த அவ்விருவரும்)
வள்ளிமருங்குல் ன்தன்மடமா னினை	நுண்ணிடை யயு ந்தண்மடமா நல்லயுவதியானனென் பெண்ணை	அள்ளல் அட்பூ ங்கழனி	சேற்றி ுண்டான அழகியபூக் ள்நிறைந் தகர்நி லங்க ளை யு டய
போதனென்று	ாவானென்றுத் ர ப ணி	அணிஆலி	பூமிக்குஆப மான திருவாலியிலே
ெ ளிவளை பற்ற	ெள்ளிவளைகளணி ந யப்பிடிக் (உடனே அவள்)	புகு ர்கொ ாே ாபுகு ாரோ?.	( )

வ்யா. முதற்பாட்டு. (கள் ன்கொல்) (க) † சோண சோ ரேண என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிற காயிற்று உடையவன் தன்னுடை மெ ாண்டுபோனதும் †என்ன தென்றுபோந்த ாஸைதயாலே. (கொல்) †உடையவன் உ ாட மெ கொ ண்டுபோனனை யாலும் ா கொண்டுபோன யாலும் ள் ''என்னப்போகிறதில்லை. ஆகிலும் கள் ன் என் லுமாயிரா நின்றது மமகாரத்திலூற்றத்தாலே. (யானறியேன்) † ாத்துக்கிட கிற தானறியாளாகில் கொ ண்டுபோன ஊனப்போலே ாணும்கேட் பது.

†அறியாயாகிலும் அறிந்த அம்சத்தைச் சொல்லலாகாதோ ன (கரியானித்யாதி) †பிள்ளையழுதனர் கூடுகிடக்க வாளையுரு கொண்டுபோவாரைப்போலே தாயாரணைத்துக்கொடுக்க ெ ா ண்டுபோனனை ''என்று நிர்வஹித்தார். †அத்தை பட்டர்கேட்டருளி அத்தனை†பணிப்படவே ண்டாகாண் சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும் பிடித்து † பிள்ளை, பிள்ளை' என்கிற ளவிலே கொண்டுபோமாபோ லே கொண்டுபோனன்காண் என்றருளிச்செய்தார். (ஒரு) ாய்

(க) பாட - ஆதி - .

பெரியதிருமொழி கூ ப எ தி க பா கள்வன்கொல். நிஅநி

புகுநீரிலே புக் ர ரப்போலே கிறத்தைச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே
யும் இ ஞனென்று கிர்த்தரி கமாட்டாதே, கஶ்சித்ஸ் சித த்தி”
என்னுமத்தனையாயிற்று. (ரூள) போனவிடம் அ குற்றம
றென்கிறாள் அ ன் பரு த்தி குற்றம். †இ ள்போ விடம் பழி
யெ று குற்றமா ச்சொல்லுகிறவிவள் தனக்கொரு ப்ராப்தியின்
றிக்கே யிரு ச்செய்தே, அப்பருவத் தச்சொல்லும்படியிறே அது
இ ள்த னையும் து கினபடி †போன ம ள்தானும் இது
பழி’ று கினையா மயில்லே அநர்த்தம்பார்த்து மீளெ ா ணை
படியான பருவத்திற்குற்றமெ கிறாள். †ரை ரூப்யத் த விளைத்து
விட்டார் ள் று மு றப்படச்சென்ற ளிறே ( ) ஶருண்
கருெ ள என்றாள். பின்புசொன்னது பூர் வா நயே அநு
ர்த்தித்தபடியாலே. †அன்றுகில் தான் பட்டத் த மு றப்படுகிற
துக்கு இது ே உபயோகியாய்ச் சொல்லுகிறாள். நடவு பிறந்த
ற்றையும் ஸம்போ த்தில் †நடவுபிறந்த விமர்த்த (மர்ஷ)த்தோபாதி
யா கினைத்திருந்தாள். (ந்து) கிறமும் பரு மூமிை யாலல் ர்ப்ப
யா த்தில் ஸர்ப்ப கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெ பிறந்தா
ர டயச் சென்று விழுே டும்படியிருக்க ரவுமத்தலையிலே
யாலல் இ ள்போ ாதிருப்பாளோ? †ஆரேனுமாகவுமாம் ப ல் ர
பமு டாகில் அத்தலையில் ர ல்லதில்லை.

(ள்ளியித்யாதி) †அ னை கொடி ம விஶ்வாமித்ரனைச்சொ
லுகிறது இ ரு டய அழகாயிற்று அவனையழைப்பித்தது.
†அ னு கு அநே த் தச் சொல்லினை, து இ ளுக்கு ஓரழ கச்
சொல்ல அமைந்திரு கிறதிறே. (உ) மாலுக்கு” எ றுதொட கி
அ னுக்கு அநேகத் தச்சொல்லி இ ளை (உ) ெ ள லோகக்
குழவி' ன்னுமாபோலே. (என்றன்மடமானினை) என்ம ளாவது
†மு த் த(ஸ்ரீ)யா து. †தன் ளைகுமார்யத்தையாதல் ஸ்த்ரீத்வ
த் தயாதல் போகிற ழியிலருமையையாதல் இை பொன் றையும்
கினை மாட்டாத முக்தை (ஸ்ரீ) கிடீர். (என்றன்) †அவ வ து
ெ ாடுபோ ப்புக்கவாறே, என்மகள்” என்று தானுமொருதலை பற்
றுகிறாள் (போதவி ன்று)(ங) ஈக்ஷமர்ஷமிமஞ்சர உக்தமர்த்தமிம்சர”
என்றாளையிற்று. கரியான் காளைவந்து போத போத” என்றதா

(உ) ரா-ஆர- கூ-கச. (ங) தி-வாய்-கூ-ஈ-ச.

யிற்று. ஸர்வே ஶ்வ ரனைப் பெறுகைக்கு இ ப ணும் ர்ம ஞா நம்போலே அ ன்றுனி னைப் பெறு ஈகக்குப்ப ணின ஸாதநாநு ஷ்டாநமிருக்கிறபடி. (வெ ள்ளிவளைக்கை பற்ற) †உ தியிலே து க் குண்டு ஸ்தப்த் தயாய்கின்றாள்; அ ளவிலே ந்து கை யப்பிடி த்தான். (க) † 'நப்ரமாணீகृத பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித நப்ரமாணீ ருத பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித' என்கிறபடியே பிடித்தபிடியிலே (உ) 'அங்கண் னு டவென்றைருயிர்க்கோதித்து' என்னும்படியா யிற்றுப் பிடித்தது. முன்பு நெடி காலம் தாய்பக்கல்ப ணின வா னை முதலடியிலே து ழியும்படியாயிற்று பற்றினபற்று. § இடை ச்சி ள் பொன்னையும் மாணிக் த் தயுமழியமாறி வெ ள்ளிவளை ய யாயிற்று இடு து

பற்றினப்றிலூற்ற மெவ்வளவு போருமென்னில் (பெற்றதா ய ர) நான் ளர்த்துக்கெ ா டதாயோ கினத்தபோது பொகட் டுப்†போகைக்கு. (இட்டு) †பொகட்டுப்போ ாகின்றாலும் பொ ட் டோமென்னும் அநுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கவுமாமிறே. சில அசேதநங் ளைப்பொகட்டுப்போமாபோலே பொ ட்டு. (அ ன்று) தான்விட்டாலும் நமக்குத் தொடர்ந்துசெ று. பற்றெ ா ாணாத படி ககழியப்போய். (அள்ள மித்யாதி) †இவ்வூரெல்லை ழிந் தால் பின்னை மாறியிடுமடி பூவின்தலையிலேயாம்படியான தேசமா யிற்று. (ங) † பாதாரஸ்துதமேவபக்ஷஜரஜ பாதாருந்துதமே பா ஜ ரஜ' என்னும்படியாலே அதுதான ளுக்கு பாதக (बाधक) மாகிற து. (அணியாவி) ஸம்ஸாரத்து குஆபா மான திரு ாவி. (புகு ர் கொலோ) இரு ருமிர டிமுக்கத (मुग्ध) ாயிற்று மாயாம்ரு த் தைப்பிடித்துத் தாவென்பாரும் அதைப்பிடிப்பதா அத பின்னை போவாரும். லங் ாத்வாரத்திலேசென்று கிற் லாகாதோ என்று ில்லாதே உத்தே யபூமியிலே ப பே பு கார் ளா ல்லர்களோ. இருவருமொரு ர் கொரு ாழ ாலாயிற்று. (க)

அநு. முதற்ப ட்டு - ய ாவி ம ான் து ந்து ெ ா ண்டு போனைகில் அ னை 'கள் ன் என்பானெ ன் ருளிச்செ

(க) (உ) தி-வாய்-கூ-சூ-சூ. (ங) ஸ்ரீகு ரத் -சு .

§ ஐஸ்வர்யமில்லையோ 'வெள்ளி" என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செ ய்கிறார் (இடைச்சிகளித்யாதி). என்று அரும்பதாந்தரம்.

பெரியதிருமொழி ங-ப எதி, கபா கர்வன்கொல். நிஅள

ய்கிறார் (சோரேணைத்யாதி). 'என்றன் மடமானினை என்று திருத்தாயார் பண்ணின மம ாரத் தயருளிச்செய்கிறார் (எ னதென்றித்யாதி). ஆனால் 'கொல்' ன்று ஸம்சயிப்பாரி ன்னெ னவருளிச்செய்கிறார் (டையவ ரித்யாதி). யானறியேன்' என் கக்கு இனியறியத்தக் ாருண்டோ இது ஆரைக்கே ட்கிறரெ றருளிச்செய்கிறார் (காத்ரித்யாதி). ''யானறியேன்'' ன்னை யால் அறிந்தா ர 'தே ட்கை தோற்றுெ 'று திருவுள்ளம். இனி அ னைத்தானே கேட்கிறளாகவேணுமென்று ரஸோக்தி.

இப்படி அவனையே கேட்கிறளாய்க்கொண்டு இ ள் புறப்பட அசலக த்து 'கைவந்து ப்ரப்ம் பண்ணுகிறளாக, மேல் இட்ட ன்று எ 'னு மளவு 'கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அறியாயாகிலு மித்யாதி). கரியான் கான 'ெ ாடுபோ ச்செய்தே இவள் கொடுபோகவொட்டெ னென்னை ன்ன ருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளாயழுதனை ரித்யாதி). (கூடி) கத்தியுறை. (அனைத்துக்ெ ாடுகிடக்க) எ 'றது - பெ 'ணிடத்தில் மமதையாலே கொடு போகவொட்டாமல் கட்டிக்கெ ண்டிரு 'க வெ 'றபடி. யத்வா - பிள்ளாயழு தனர் 'கு பெண்ணும் தானுமாய்ப் படுக்கையிலே கிடக் க் காணுதபடிவ 'து அவன் கொடுபோனனென்று கருத்தாகவுமாம். இப்பகுத்தில், 'கரியா ' இத்யாதிகளும் '' கப்பற்ற' எ 'றதும் திருவாலி மணவாள ன்மேல் பித்தே றினை ள் த 'ணைவிட்டுப் போகையாலே அவனை ந்தாணுக வேணுமென்று ஹித்து 'சொல்லுகிறளெ 'று நிர்வஹித்துக்ெ ாள்வது. 'இப்படி ரு மப்பட்டே ணுே ா பய்யதோஹாரனுய் தாே கொ 'டு டந்தானென்ன லாம்' என்னும் பட்டர் நிர்வாஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத் தயித்யாதி). (பணிப்படவே 'டா) ாணுமல் கொண்டுபோனனென்று சொல்லி இத்திரு மொழியில் பத 'ஞுக்குப் பொருள் ட்டி அரு மப்பட வேண்டெ ன் . (பிள்ளா பிள்ளாயென்கிற வளவிலே) பிள்ளா பிள்ளாயென்று கூப்பிட்டு 'கொ ண்டு பின்துடரச்செய்தே யென்றபடி. மாமியாரான தான் பருவத்தைச் சொ ல்லக்கூடுமோவென் ா வருளிச்செய்கிறார் (இவள் போனவிடமித்யாதி). ம ள்தான் தன்னைவிட்டுப்போகை பழியென் றறியாளோவென்ன(போனவித் யாதி). அநர்த்தமுண்டாணுலும் விடவேண்டாதபடியா யிருக்குமோ பருவ ி 'ன வருளிச்செய்கிறார் (வருப்யத்தை யித்யாதி). ''தருணை'' என்ற ள் பின்பு தன் வருப்யத்தைச்சொல்லி மு றப்படி னென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (அன்றுகிலித்யாதி). ஆனாலும் நாஸிகாச்சேதத்தை மறந்து இங் ஙன் சொல்லக்கூடுமோவெ 'ன வருளிச்செய்கிறார் (நடவித்யாதி). ந்து' என்னையாலே - ஸ்வ பதேசத்தில் பரகத ஸ்வீ ாரமே உத்தேப்யமென்று தோற்றுமென்கிறார் (ஆரேனுமித் ாதி).

வல்லி என்றது - வள்ளி'' என்றுகிடக்கிறதாய் அ போலேயிருக்கிற இ டையை வர்ணிக் கக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ னையித்யாதி). அழகு அழைப்பித்ததென் கக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கி

இஅ பெரியதிருமொழி கூ ப எ தி உ பா, பண்டி ன்

ரூர் (அவனு த்யாதி). (மு த் த து) ற தரம் போத' ன்
கு ஹேதுஎன்றுசேஷம். க ளையா கருதி ரும்படியான பரு த்
தால்பலித்த ளைகும ர்யத் தயும் டம் றபதத்தால் பலித்த த்
சீத்வத் தயும் "அள்ளலம்பூங் ழனி' எ றபதத் தயும் டாகூஷித்து மு த்த
தையை சி கிறார் (தன்னித்யாதி). பிள்ளையழுதனார் நிர் ாஹத்தில் மு
தினை ாஜனை யப்பற்ற ருளிச்செய்கிறார் (அ ன் திதியாதி). உக்த
மர்த்தமிமஞ்சா என்று - த கீழ் ஸ்த்ரீ யத்தானே ஸ ாசமற ய
ஹரித்தாற்போலே தன்கீழ்ப் பெண்பிள்ளையைத்தான் போத' என்று விதி
த்த னென் க. கீழ்தான் ஸாத ாநுஷ்ட்டா ம் ப ணியிருக் ப்
பற்றுவானென்னென்ன (உ திபிலேயித்யாதி). யப்பிடித்தாஞ்கிலு
தாய்க் ஞ்சி விடுவித்துக்கி ள்ளவொண்ணுதோ ன்ன (ப்ரமாணீ ருத
இத்யாதி). இளம்பருவத்தில் பிடித்தபிடியிலே அளவுபடப் பிடிக் ப்பட்ட
தில்லையாயிற்று. " ன் யாலே - ம்ம்மே ஷாஸமநுபவி ரு ள
வு பற்றினபற்று விட்டானில்லையெ று தோற்று யால் அப்படி இ ன
யும் டு தா கிறனெ கிறமெ று திருவுள் ம்.

(போ க்கு) எ ற தரம் க்ருஷ் னைப்போலே யென்றுசேஷம்.
அ ன்று' என்று மேலிரு ச்செய்தே இட்டு என்றது குக் ரு
த்து (பொகட்டித்யாதி). அள்ள " எ று ரூய் அதிலேயிரு ற அழ
கிய பூக்களையுடைய கழனியென்று புஷ்பஸ ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (இவ்வூரித்யாதி). (இவ்வூர்) என்றது - திருமங்ை யெ றபடி
தன் பெ பிள்ளாயி ஸை கு ார்யத் தயறி து அ ரு குத்த கபடி டி
ப்பு ட இவ்வூரிலிவித்து த்தாளா ொ டு அவ்வூரில் பூவிே
அடியி கக்குத் தா ரு க்கே சி கிறதெ ன்ன ருளிச்செய்கிறார்
(ப்ரதேத்யாதி).§ ... ... ( )

மு.—பண்டிவனையன்.ந ாய்படிற புகுந்தென்மகள்த
தொ டயஞ் செ கனி ாய்நு ர் தானை யு ந்த பின்
ெ டயொ மினிர கினிபோல் மிழற்றிநட து
வண்டமர் கானல்மல்கும் யலாலி புகு ர்ெ ாலோ. ( )

பதம்.	உரை.	த .	உ ர.
ாய்	அசல த்துப்பெ ளே.	ஆ படிறன்	(திரு ாய்ப்பாடியில் பெண் ஜனத்திரு டி) இ டய ள் ளனையிருந்தான் (இப்போது)
இ ன் பண்டு	இந்தயு ா ன் முன்னெல்லாம்		

§ ஸம்சயமென்னெ ரு ிச்செய்கிறார் (இருவருமித்யாதி). (மு
த்தனை) ஒரு ர் கொரு ர் வலக்ஷ யத்திலேயீடுபட்டு அறிவழிந்திருக்
கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேனெ ற்று பூரிப்பது. என்று அரும்பதாந்தரம்.

கிளியே கிளிபோலே
மிழற்றி சிலவாத்தை ள்பே
சிக்கொண்டு
அன்பி டை அவனுடையபி னை
து யே டந்துபோய்
(சேர்த்துகொண்
அவ்விருவரும்)
அமர் வண்டு ள்கி ந்த
னல்மல்கும் டற்சோலைசூழ் த
ய ழனியையுடைய
ஆவி திருவாலியிலே
புகு ர்வ ா புகுவாரோ
லோ ே ா. (2)

புகுந்து (அ த்தில்ப்ரத் கூஷ
மா) ப்ரே சித்த
மன்ற பரு ம்கி றந்த ள
பெண்ணி து
தொண் டெதெ ோ யி சித்த
னிஅ வா ணிபோல் அழகிய
ப்நுகர்ந்தா அதரத்தி ம்ருத
ஊன த் தப்பா ம்ப
ணின அ ஊன
உந்து (எ பெ ணை வ)
விரும்பி கொ டு
ண் ட ண் டபோலே
ஒண் ண் அழகியதிரு
மினிர (அபூர் தர்சநத்தா
லே) அ ருளி
விட

வ் ா. இர டாம்பாட்டி. (ப டி ணயன்நங் ா) †ப டி வன் சக்ர ர்த்தித்திருமகனெ ானுமாபோலே இப்போ த அவஸ்த் த. †வெ ணெய் ளவுகா ப்பு குஅ களவு தலே கட்டமாட்டா த இளிம்ப கிஷ்ர்ன ம ளே யிப்படிசெய்தான். †அங்ஙனன்றிக்கே ப டி (க)* ாடு ாழ்சாதி இப்போது நாகரிகனென். (படிறன் புகுந்து) †ப டு ாணை மல் .வு ாணுமித்தனே இப்போது ப ய தோஹரனென். (என்மகளித்யாதி) ெளநத்தர்யாதி ளால் தோற் பி கையன்றிக்கே †ப்ர யஜி ரயில் தக்த்ரத்தாலே தோற்பிப் பதே. (அ ன்பி) (உ) †*பே தனின்னைப்பிரிியேனினியெ ற ற ன் பின்பு தோற்கும்படி சில யாபாரங்களைப் ப ணினனத்த னையல்லது † போரு' ன்ற ழத்திலன். † ா ப்ருதமான அம்மான் பொடியை யிட்டி ெ ா டபோனபடி (ெ டையொ மினிர) அபூர் தர்சந ளாலே டபதார்த்தங்களை. இ ன் ன †வினவு'' எ று ணலேட்ட (கிளிபோல்மிழற்றி) ணல் ேட்டு ேளாத ற் ற ாயாலேட்டு. (நடந்து) †அ னு கு முன்னே கிப்போ ெ ா ணதபடி அவன்பின்னே ட ந்து. (டித்யாதி) (ங)† நசபுனராவர்தே நசபுநரா ர்த்தே' என்று பு திர்ய கு ரு கூட மீாத ளரிலே புகு ர்வ ாலோ தனக்கா சப்பட ே டாவ ன்கிற ... . (2)

(க) கா-தி-கூ-அ. (உ) (ங) சா தோ-அ-கஞ

அரு. இர ்டாம்பாட்டு. (ப ்டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் த ்ஸௌசீல்யாதி ஜன ்காட்டி வரச்சொல்லிக் கை யப்பிடித்தாணைகையாலே எ ்ன யிட்டுப்போனானென்றாள் அ ்ஙனன்றுகாண் அ ்ன் தூர்த்தவ்யாபார ்ளாகிற அம்மா ்பொடிபோடத் தானேநடந்தாள் கிடாயென்று அசல த்து ்கயோடு சொல்லுகிறாளென ்று ஸங்கதி.

இவன் - இப்போது பெண்பிள்ளையை ்கொ ்டு டந்தசதுரன் ப ்ர இ டய ்கிடாய் என்று சப்தார்த்த ாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப ்ர டித்யாதி). பண்டுஆயனை ்இப்போ தஅவ ்த் தயில் சக்ரவர்த்திதிரு ம ஜனப்போலே சதுரனானென் . முன்புத்தையில் அசாதுர்யத் தயு ்இப்போ தயில் சாதுர்யத் தயும் ாட்டுகிறார் (வெண்ணெயித்யாதி). இவ ்- திருவாலிதிருநகரியில் ஸிக்கும் இவன், பண்டுஆய ்- ாடழ ர் டா யென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர ருளிச்செய்கிறார் (அ ்றி ்யித்யாதி). படிறன் - தூர்த்தனென்றுய் பட்டர்நிர்வாஹத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப ்ர டகாணுமலித்யாதி). (ப்ரணயஸி ரயில்) ப்ரணயதா ரயில், கீழே 'இ ன் ' என்றுசொல்லி வத்து, இப்போது 'அ ் ' ன்றுசொன்னதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (பே தயித் யாதி). (போருனென்று) வாளன்று. பி ்ன என்செய்தானென் (வாகித்யாதி) (வினவென்று) சொல்லென்றபடி. இ ள் முன் நடந்தாளாகில் உம்மத்தப்ர வ்ருத்திக்கு க்ராமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிற்பு லாயிருக்கு ், இவள் பின் நடக் கயாலே புருகையில் ஸம்சயிக் வேண்டிற்று என்னும் பாவம் ப்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ ஜு ்கித்யாதி). கா ல்' என்று ாடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்பு ளின் ம்ருத்தினைச்சொ ல்லி அத் த 'வண்டமர்'' எ ்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதே பயோ ம் ாட்டுகிறார் (நசேத்யாதி). ... ... (உ)

ழ அஞ்சுவன் ெ ஞ்சொல்நங்கா ய்ரக்கர்குலப் பாவை தன்னை
வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன்திறம் கேட்கில் மெய்யே
பஞ்சிய மெல்லடியெம் பணைத்தோளி பர ்ழிந்து
ஞ்சியந்த ்பணைசூழ் யலாலி புகு ர்கொலோ. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ங்ங் ாய்	அசல த்துப்பெண் ணே.	வெஞ்சினம் மூக்கு அரிந்த விறலோன்	வெவ்விய ோபமடி அவள்மூ ்கினை [ாக அறுத்த மிடுக் யு டைய அந் தயுவாவினது
வெஞ்சொல்	இது ஓ ாடுஞ்சொல் லாயிரு ்தது.		
அர ்கர்குலப்பா தன்னை	ராக்ஷஸகுலத்துக் கெ ல்லா மொருபெண் ணுய் கொண்ட ாட ப்ப ்ட சூர்ப்பண யினது	திறம் ேட்கில்	ப்ரகாரத் த இப்போதுகேட்டால்

பரகுஅழிந்து அடமின்றி (அ ணைடுசேர்தொ ள்ள அவ்விரு ரு ம்)	ய்யேஅஞ்சு அத இப்போதா வன் நினைத்து பயப்படு வேன் (அப்படியி ருக)
வழிகூட்டங்ளா அழகிய [லு குளிர்ந்தமுங்கில் புத ர்ளாலும் சூழப்பட்ட முனியையுடய திருவாலியிலே புகுர்ரோரபுகுரோ? (ஈ)	பஞ்சுமெ அடி செம்பஞ்சுட்டியம்ரு துர பாதங்களை யும் ம்பணைத்தோ மூகில்போன்றபுஜ ளி ளையுமுடைய ம்பெணைவள் வஞ்சி அ ண்பணை சூழ் யல் ஆலி

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சுனித்யாதி) †(அரக்கர்குலப் பா வ தடங்கி மெய்யே அஞ்சு) †பட்டர் இப்பாட் டயரு ளிச்செய்து 'ஒருஸ்த்ரீயை விரூபையாக்கினவனு டய திறம்கேட் கில் அஞ்சு ன் ன்னை யால் †இத்தலைக்கு கு ஹானியாய்த் தோற் றுகின்றது இது ஆழ்ரரருளிச்செய்யக்கூடாது இதெ ஹனே சேருமப்படி?' என்று ஆச்சானைக்கேட்க ' துடிப்பிருக்கக் வே ணுமோ எம்பெருமானுர் தாமே யருளிச்செய்துனை த்தாரிறை' என அருளிச்செய்தபடி யெ ஹனே'' எ றுட் † மு பொருப்பு ர்த்துட போ கிலேபிறந்த ப்ரமாதத்தைக்ட்டி அத் த நினைத்து இப்போது பயப்படுகிறுள்'' ன்றருளிச்செய்தார் (மெய்யே அஞ்சு ;) அது பூத காலத்திலே இது வர்த்தமாந காலத்திலேயென்று தோற்றுகிறதில்லை ஏ காலத்திற்போலே பய மாகாநின்றது.(பஞ்சியமெல்லடி)†இதுபடி யிலிருக்கிலும் பயப் படவேண்டும்படி ம்ருது ரனகாலையுடைய ள். (எம்பணைத்தோளி) சுற்று ட ம பசுமை ஒழுகுரீட்சி இனை யெல்லாவற்றிலும் மூ கில்போன்றிருந்துள்ள தோளையு டய ள். (பரக்கழி து) †பழியஞ் சாதே. பரக்கழிவு †மி வும் கழிவி ன்றுமாம் (வஞ்சியித்யாதி) த க்கு †உபமாநமு ள தேசத்தேறப்புகுமோ ?. (ஈ)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சுவனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவ '' பி ண்டையொ மிளிர கிளிபோல் மிழற்றி யாலே, ( ) ரத ப்ரயாயரூரம ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா அக்ரத ப்ரயயெளராம வீதாமத்யேஸுமத்யமா''என் று கூடப்போனபோது ழியில் ண்ட ற்ற யெல்லாம் ட்டுக்கொ டு நடந்தாற்போலேபோனபடி தோற்றுனை யா அ ந்தரம் அவ்விடத்திலே சூர்ப்பணகைவந்தது இருவர்க்கும் பிரிவுவரு க கு மூலமானபடியை நினைத்துத் திருத்தாயாரஞ்சுகிருளென்று ஸ கதி.

---

§ (பா) கையிலிருக்கிலும். (க) ரா-ஆர-கக-க.

அங்கயம்காட்டுகிறார் (அரங்கரித்தாதி). தன்னை சப்பட்டு தந்தீயழும்பரித்தாற்போலே இவையும் செய்துவிடுகிறானே என்றஞ்சுகிறாளென்றுல் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரபந்தத்துக்கு குலமான ஞானாராமேதா இதுவும் ப்ரணைத்தோடு சேருமிடமென்னுமதமுமத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பட்டரித்தாதி). (இத்தலைக்கு) பகவத்விஷயத்துக்கு டம்போக்கிலேபிறந்த ப்ரமாதமாகச் சக்ரவர்த்திதிருமகனும் பிராட்டியுங்கூடப்போகிறபோது சூர்ப்பணகையாய் அன்றுப்ரதமத்தவிஷயத்தாற்போலே, இவர்களுடம்போடுமுடலுக்கு ப்ரமாதமாமோவென்று பயப்படுகிறதென்று பெருமாளிர்ஹ; அத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதித்யாதி). (புர்த்த) திருமோத்தயிலே ( ) ஸமுத்வஸத்ருஹஸ். மாத்வாதசதத்ராஹ" என்றபடியே ப்ரஸித்தம். அரக்கருடையகுத்துக்கு மெல்லிமலைப்பமோடொத்தாடப்படுமவளா சூர்ப்பணகை அருடனுடைய வியசனமடிமூக்கரிந்திட்டமிடுத்யுடன் விஷத்தைத்தோட்டாலெயேயஞ்சுவ இதுவெஞ்செல்டாய். றுர்த்தண்டிகொள்ளுதல்.

'பஞ்சிய" என்று விசேஷித்திருக்கவும் மெத்தறதுக்குருத்தருளிச்செய்கிறார் (இந்தித்யாதி). (இதுபடியில்) றுசிஸ்ரீராவணிப்பாடமுண்டு. (இதரயி) ன்று சிற்றிலும் நி. இப்போது (இது) இவ்வழி (யிலிருகிலும்) டியிலிருகிலும் றர்த்தமெள்ளுதல். "பரு - பழியாய் அத்தால் ருட்பயமழிதுஎறு சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (பழியஞ்சாதே) றுபர-மிவு, ழிந்துஎறு பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதி). (உபமாம்) என்றதுஞ்சிரம்பும்மூகிலுமென்றபடி ... ... (கூ)

மூ. ஏதந்தொல்பிறப்பினோடு ஈரூநிமன்ர்
தாதுலவுபூணார்சொல்லுவீர்ள்சொல்லீரறியே
மாதவன்றன்துணையாநடந்தாகடஞ்சூழ்புறவில்
போதுவண்டாடுசெம்முலாலிபுகுஸ்ரமேலோ. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்தெல்பிறப்பு எதுஅறிவன் இனையவன்	அத்தயுராவி பூர்ஜ்மனது கூத்தியஜ்மோ இ டையர்ஜ்மமோ ஈதென்றுநா றிய மாட்டேன். (ஆகி லும்) பலிச	ஈரூநி மன்ர் தாதுலவு	(திருளஞ்சும்படி) சாதம் செய்யும் ஞய் ராஜாக்ருக்கு தாதுபோ ணுமர ன ர் ஜ்மத்த

( ) ரா-ஸு-நு-அ.

சொல்லுவீர்கள் ஈதென்று அறி	ண்டு ளா வை
தது சொல்ல வல்லவர்	தடஞ்சூழ் தடாக ளால் சூழப்
மே!	பட்ட [ந்த
சொல்லீர் உ மயா இது	புறவில் பர்ய தத்திலே அலர்
வென்றுசொல்லு	செம்ம போது பெரியபூ ளிலே
ள்; (ஆனல் ன்	ஆடு (தப த்து கா இ
பெண்ணே)	ழிந்து) ஆடாநின்று
மாத ன் ப்ரியம்பதி ய	ள்ள
த துணையாக த க்குஸஹா மாகக்	புனல்ஆலி நீர் ளம்நி ற தி ரு
டந்தாள் கொண்டுநட துபோ	வாலியிலே
னுள் (போ அவ்	புகுவர்கொலோ புகு ராரோ. (சு)
விரு ரும்)	

வ்யா ராலாம்பாட்டு. (ஏது அ தொல்பிறப்பு)† கூத்திய ஜந்மமோ? இடையர் ந்மமோ? அறிகிலேன். (இளையவன்)† பாவி சன். (ஸ்யூதி)† தான் நின்றிருந்தவிடத் த ளியிடமவன் (மன்னர் தூது ளை னூர்)† உ வாதாரிரு தவிடத்தே றுங் யே செல்லுமவனுடையவூர். (அ னூர் சொல்லுவீர்கள் சொல்லீ றியே)† கூத்திய ந்மத்திலே பிறந்தானென்றுசைப்ப ார் இடையனுய்ப்பிறந்தாலென்றுசைப்ப ராய் ஆசைப்படாநின் கோர் எ க்கு† இர டும் தோற்றுகிறதில்லே

(மாத னித்யாதி) ஆழ காலே மிதப்பெ று புத்தி ணினுள் †அளவுடைய ர்கள ப்படட விஷயமென்றுல் தனக்கு நிலமன்றெ ன்று மீள றியாதே போனுள். (தடஞ்சூழித்யாதி) அ ஊரில் பூ களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வ டுகளுக்கு இழிந்து பா நம்பண் ப்போகாது ழிய லர்ந்து மதுவி ள்ளம் அரையாறு பட்டாலாயிற்று வ டு ளுக்குப் பாநம்ப லா து. கழிய லர் ந்த பூக் ள்தேடி ண்டு ள் மதுபாநம்ப ணும் திருவாயிலே புகு ர் ராலோ. போது புதுப்பூ. அப்போதலர்ந்தபூ. செம்மை பெருமையும் பழமையும் பூவும். ... ... (ச)

அரு. ராலா பாட்டு. (எதவ்வனித்யாதி). ை யா வள், "நயேனஞ் சுகிறுய் அவன் ரகுகுலத்தில்பிறந்த ஆண்பிள்ளேயன்றே விரோதிஷக் கிழ கெடிக்கவல்ல ன்கிட ய்' ன; அது குத்தாமா, அ ன்மிடு னை சக்ரவர்த்தித்திருமகனே இ டயனே எனக்குத் தெரிகிறதில்லே நீ கள் என்னச்சந்தீர அவன் கூத்தியன் எ றுசொன்றுல் சொல்லுங்கோள் எனகு நிர்த்தரிக் ப்போகிறதில்லே யென்கிறுளென்று ஸ தி.

அவன் தொல்பிறப்பு-ஏது' என்று அ்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கூத்தியேத்யாதி). நீயறிந்தபடிதாமே தென்ன, சொ

எரி

நி ச பொய்யதிருமொழி, கூ ப, எ தி நி பா தாயெனை.

ல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாலிசன்) என்று. விஷ்ணு நியாதை யொன்றைச்செய்யுமவனை க. இதெங்கே ண்டாயென்னைச் சொல்லுகிறளாகத் திருவுள்ளம்பற்றி பூருக்மிணிப் பிராட்டிக்காக அந்த புறச்சோலையிலே சிசுபாலனதிகளறியும்படி சங்கூதவில்லையோ என்னும் பாத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). (க)* அதிர்குரல் முரசங்களன்றே, விரோதிகள் மன்னரண்ணரர்களோரொன்ன; ஆயுதங்களைப் பொகட்டுத் தூது போனவனன்றே என்கிறளென்று வியாக்கியானித்தருளிச்செய்கிறார் (உ) தாநித்யாதி). கௌரவ்ய யோடுபோகிலும் (ஒ) "கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த பிரான்" என்கிறபடியே - முடிக்கவல்ல குடியிற்பிறந்தங்கிடாய் யாதவ குலத்தில் பிறந்தானென்ன; நீங்கள் வேண்டினபடிசொல்லுமென்: எனக்ச்சந் தேருக்குடலல்ல வென்றருளிச்செய்கிறார் (கூந்தியேத்யாதி). 'ஊர்" என்றது - குடியாய், ஜந்மத் தச்சொல்லுகிறது. (இரண்டும் தோற்றுகிறதில்லை) என்றது - இடையனுமல்லும் கூந்தியனுமல்லும் நிற்பயமாயிருக்குடலாத் தோற்றுகிறதில்லையென்கை.

கூந்தியனுமல்லென்பயம் தோதென் "ாதவனித்யாதி' சொல்லுகிறளாட்கருத்து (ஆழங்காலித்யாதி). பிராட்டி பாஹுபலத்தவிப்வவித்துப்போயிருக்ச்செய்தேயும் அதுதானே மூக்ரிக்குடலாய்ப் பிரிவுவினைத்தனை; அவள், (கூ) "ஶிஶுத்வ - ஶிதோபவ ன்ல்லள், ஶிஶுத்வ - பஸ்ரீபவ" என்னவு வல்லள் இள் மடமான்' என்னும் பாவத்தையுமுட்கொண்டு ழ்ராக்யத்தை வ்வரிக்கிறார் (அளவித்ய தி). (ச)

மூ. தாயெனை யென்றிரங்காள் தடந்தோளிதக்க மந்த
மாயனை மாதவனை மதித்தென்னை யகன்றவிள்
ம்வயன தோள் ிறிப்பெடயனமெ நடந்து
போயின பூங்கொடியாள் புனலானி புகுர்ிலோ. (ஞ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
டம்தோளிஇ	பெரியதோள்களையு	மாயனைமாத	ஆச்சர்ய பூதனானப்
ள்	டையஇவள், [னை	னை	ரிய பதி யயே
எனை	மனம்வருந்தம்என்	மதித்து	தஞ்சாநினைத்து
தாய்என்றுஇர	பெற்றதாயென்று	னையகன்று	என்னைத்தனியேவிட்
ங்காள்	க்ருபைபண்ணிப்		டுநீங்கி
	பாராள்-	வேயனதோள்	மூகில்போறதோ
தனக்குஅமைந்த	லொனந்தர்யாது	விகிறி	ளைகிக்கொண்டு
த	குணங்களுக்குத்த	பெடைஅன்	அனப்பேடைபோ
	குந்த ருபலாவண்	ம்ன	ல்
	யாது ளையுடையவ	டந்துபோயின	அன்பின்னையேங்ட
	னகிய		ந்துபோன

(க) நி - வாய் - கம - கூ - கூ. (உ) கூ - ம - ங. (ஞ) ரா - ஸு -

பெரியதிருமொழி கூ ப ர (சூ பா ரன்துணை. (நி நி

தூங்கொடியாள் அழகியவி ராடிபோலு மிடை யயுடைய என்பெண்ணும்(அ வணும்)	புனல்ஆலி கீர் ளம்மிகுந்திரு ராலியிலே புகுவர்வி ராலோ புகுவாரோ. ( )

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையென்றிரா கான்) தாய் யிறெனியும் ஈ றிராங்குகிறிலன் (தடந்தோள்நி தனக்க மந்த ரய னை) அவனுடைய ர்வா க ளைளந்தர்யமும் இ ளு ட ய தோள தூகொன்றுக்கும் போருமத்தனை. (மாத னைமதித்தென்னை ய ற வி ள்) †ப்ர யளயிரையில் ரோத்ரியனென்னுமித்தை யொ றை யும்நினைத்து என்னைக் கைவிட்டவி ள் (வேய தோள்விசிறி) மூ கில்போன்றிருந்துள்ள தோள்வீசி. (பெடையன்னமெனநடந்து) மி றும் அன்னமென்னில்†ஆறுமென்று (பெடைய னம்) என் ரூள் (போயினவித்யாதி) இருவருங்கூட ஜலக்ரீடைய ணி ர்த் திக்கலாம் தேசத்திலே பு கு ர்கொலோ. ... ... (நி)

அ . அஞ்சா பாட்டு. (தாயெனையித்யாதி). நீ 'மாதவன்றன்துணை யாநடந்தாள்' ற வயிறுபிடிக்கிறதென் இப்படிப்பட்ட வ னவிட் அ ன்பின் போ க குஹேதுவென்னென்ன ; அவன் ளைளந்தர்யத் த யேபார்த்து ப்ர யித் த்தைநச்சிநடந்தாள் ரானென்கிரளை றுஸ தி

"அ றவி ள்' என்றும் 'அகன்றவன்பின்" எ றும் பாடத் மூண்டு. அதிலே மூந்தினபாடாநுகுணமா வருளிச்செய்கிரூர் (ப்ர மே த் யாதி). மற் றப்பாடம் - வ்யாக்யாநாந்தரஸித்த . (ஆறுமும்) என்றது-ஆ நாறும் எ ரூய் பும்ஸ்த்வகந்தமுண்டாமென்று சப்தார்த்தம். ... (நி

மூ என்துணை யெ றெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிற்றிலள்
தன்துணையாயவென்ற தனிமைக்கு மிர கிற்றிலள்
வன்துணை ரானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்
இன்துணை லெடும் போயெழிலாவி பு கு ர்கொலோ. ( )

பதம.	உரை:	பதம.	உரை,
என்துணைள ற எடுத்தேற்கு இறையேனு இரங்கிற்றிலள் தன்துணைஆய	எனக்குத்துணை யெ ற [கா பெற்றெடுத்தவெனக் கொஞ்சமாகிலும் [ள், இரக்கங்கி ாண்டிலை தனக்குத்துணையா ன	என்தன்தனி மைக்கும் இரங்கிற்றிலள் வானவர்க்கு	கான்தனியேயிருப்ப தற்காகவும் இரக்கங்கொண்டிலள் (இப்படிப்பட்ட வென்பெண்) தேவ தைகளு க்கு

வன்துணையாய் வியதுணை யா ப்
போய்
வரம்செற்ற இலங் யிலுள்ளரா
கூஸர்களின்வர ப
லத் தகடக்கி
அரக்குஉ றவே யிலிலேஙித்யவா
டும் ப ணுகிற

இன்துணைவ இவ்டமா ஸஹா ர
ளெடும்போ பூதலேடங் கூட ப்
ய் பே ய் (சேர்ந்து
ண்ட அ வி
ரு ரும்) [லே
எழில்ஆலி அழகியதிரு ா லி யி
புகுவர்கொலோ புகு ாரோ. ( )

வ்யா. ஆரும்பாட்டி. (என்துணையித்யாதி)† எனக்குத் தஞ்ச மாகதுணையென்று கொ டாடி ளர்த்தேன் எ ரெருருசற்று மிரங்கிற்றிலள். (தன்துணையித்யாதி)† ஸ்நேஹமில்லையாகிலும் நோ வுபட்டாரை ஐயோ!' என்று இர குவர்களிறே, அதுவும் செய் திலள்.

(வன்துணை ர ர்காய்) தே ர் ரு ாகத் தன்னப்பே ணுதே அம்பு கில ாக்குகை வன்துணையா து. (ரம்செற்று) தேவர் ள்ெ ாடுத்த ங் ளையுமழித்து.† த ள் தலையாலு ளை யெல்லா மழித்தாலா ாதே அ துணையா து. (அரங் த்த றயு மித்யாதி)† நிரதிசயபோக்யனுமாய்† லபனுமாய் ரகஸ்ய னுமான னைகூட்ரா தம்ப ணி மீ டெழுந்தருளுகிறபோது திரு யோத்தைய கோடித்தாற்போலே திருவாலியு ோடிக் ப்ப ணிப் புகுகிறார் னிறே. ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டி. (என்னித்யாதி). தாயனைன்றிர ள்' ற த்தை விவரி கிறதிப்பாட்டி று ஸ

பெண்பிள் யா ள் த ஸ்நே ஹத்த ே இ ெ குத்துணை றும் எடுத்து ளர்த்தாளென்று இர மல்பே ஞெ ன்று தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (என கித்யாதி). த கு ஸ்நே ஹமில்ல விட்ட லும் த னை யெ துணையாகெ ணியிரு கிற டை தனி ம ாகிலு மிர மற் பொருளெ ஞ் பா த் த ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நே ஹமித் ாதி).

ஸ்வாபதேசம்த் கி ம்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த களித்யாதி). " இ " என்றதினர்த்தம் (நிரதிசயேத்யாதி). அர த்து என்றத்தால் பலித்தம் (லபனுமய்) என்றது. 'எழில்' என்றதுக்கு பாவம் (ரா ணைத் யாதி). ... ... (சு)

மூ அன்னையுமத்தனு மென்றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்
பின்னைதன் காதலன்ற பெருந்தோள் நலம்பேணினளா
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து
டன்னையு மன்னமும்சூழ் புனலாலி புகுவ கொலோ. (எ)

பத.	உரை.
அனையும்	தாயும்
அத்தனும்	தமப்பனும்
என்று	என்றுநினைத்து
அடியோமுக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே
இரங்கிற்றிலள்	இரக்கமின்றிண்டிலள் [குள்
பினைத	ப்பின்னைப்பிராட்டி
காதலன்த	ாயகனுடய
பெரும்தோள்	மஹாபுஜாவி நலம்
பேணினள்	ஸுகத்தை விரும்பினளாய்
மினையு	ஞ்மினலையும் ஞ்சி
சினையும்	கொம்பயும்
பினைய	பினைப்பொழிலும்
அனமும்	ஹம்ஸக்கூட்டமும்
சூழ்	சூழ்ந்த [
புனல்ஆலி	நீர்வளமுள்ளதிரு ாலியிலே
புகுர்ாலோ புகுவாரோ.	( )

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (அனையுமித்யாதி) †போகநினைத்தால் பழியிட்டுப்போ ணுமோ? †அடியோமான வெனை தாயும் தமப்பனுமென்று †பேரிட்டு இரங்கிற்றிலள். †கியாம்ய ரகியாத ரென்று பேரிட்டுப்போ வேணுமோ? (பின்னையித்யாதி) †இங்கே யிரு ரைக் கவிட்டால் அதே யிரு ரப்பற்றே ணுமிறே †நம் மவிடி அகு அநுபாவ்ய விஷயத்தினுடய பெரு மையாகாதே.

(பின்னையுமித்யாதி) பின்னையும் ஞ்சிநாம் பயும் தோற் பிகுமிடயயுடயள் டந்து. (புனையித்யாதி) ஸம்போ ஸ்தாளும் தன்னருமுள்ளவூரிலே புகுர்ாலோ? ()

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (அனையுமித்யாதி). நிரபட்டிலும் தாயென்றிரங்காமற்போனளென்றுசெல்ல ( ) ஸர்வஸுஹ்ருத்தான பிதாம்மதாவ்' என்று-விட்டுப்பற்றே ண்டும் விஷயமலாலே உலவிட்டுப் போனள் இதுக்கு நீ ரயே ணுமோ? என்று நகுக்ருத்தா; ாண்ங்ஙன்நினைத்திருக்குமவளோ யிற்றில்பிறதா ரயும் பெண்டென்று எண்ணுதுண்டோ நாங்கள் பரதர்த்ரர்ேரு கிருளென்று தி. உட்ருத்து (பேவித்யாதி). சப்தார்த்தம் (அடியோமித்யாதி). பேரிடகை-பழியென்கை. கீழ்வாக்யவிவரணம் (நியாம்ய ரயித்யாதி). நப்பினப்பிராட்டிக்குப்பித்தனுயிருக்கிறக்ருஷ்ண பெரியதோளழ பேணிள் ஆசைப்பட்டாளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இகேயித்யாதி). அல்-அசை. 'பெருந்தேள்' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவ (நம்மையித்யாதி). ... ... (எ)

(க) கத்யத்ர-க-

மூ. முற்றிலும் ப ங்கினியும் பங்கமூசலும் பேசுகி ற
சிற்றில்மென்பூ யும் விட்ட ன்ற செழு ே ாதைதன்னைப்
பெற்றிலே முற்றி தழை ய : பிறப்பிலி பி னைநடந்து
மற்றெல்லாம் கைதொழுப்போய் யலாலி புகு ர்கொலோ. ()

டதம்.	உ ர.	பதம.	உரை.
மூற்றிலும்	மூச்சிலையும்	பெற்றிம்லன்	ான் ன்னறற் ாண
பைங்கினியும்	பச் ச ங்கினியையும்		ப்பெற் நி லே
பங்கம்	ந்து த்தையும்		(அ ள்)
ஊசலும்	உஞ்சலையு	மற்றெ லாம்	வ்யதிரிக்த ெரல்
சிற்றில்	சிறுகூட்டிலிரு ந்து	தொழ	லா டிஸேவி
பேசுகின்ற	பேசுகிற		கு படி
மென்பூவையும்	ம்ருதஸ்வபா மான	பிறப்பிலிபின்	ஹேயப்ரதிபட ஞ
	கா ணவாய்ப்பகூவி	ே	பின்னே
	யயு	டந்துபோய்	நடந்துசென்று (ஒன்
விட்டுஅகன்ற	விட்டுச் கிப்பு ற		று சர்ந்த அவ்விரு
	போன		ரும்)
செழுங்கோ	தஅழகியம லுபோன்ற	வயல்ஆலி	ஸஸ்யஸம்ருத்தி
தன்னை	வளாய்		யு டய திரு ாலி
மூற்றுகழுயை	பூர்ண ஆபர மணி		யிலே
	த ெ பெ ணை	புகு ெ ாபுகு ோ.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலித்ாதி) †சிறுகூட்டிலே
ன்று பேசாகின்ற ம்ருதஸ் பா மான பூ ையையும் விட்ட ன்ற
(செழு ேகோதைதன்னை) †லீலாப ர ீனவிட்டு அவனைப்பற்
றினபின்பு உடம்பிலே பிற ்த பௌஷ் ல்யம் (பெற்றிலே முற்
றினழையை) †முன்னேபோ விட்டு டப்பணியும் ெ ாகு ாய்
கூட்டமும் கண்டு பி னே போகப்பெற்றிே

(பிறப்பினி பி னைநடந்து) உ கிதகு ஹாரி ா ' என்
று சொல்லி மட்ை குமொரு பிறப்புடையன றி ே யிரு கிற
பின்னைநடந்து. (மற்றெல்லாம் தொழப்போய்) †தாயான
குற்றத்தாலே னக்கி ாருத்திக்குமிறை தொழுபி ா ணைதது, அல்
லாதாக்கி ல்லாம் தொழுதுபி னே போ லாமிறை. (யலாலிபுகு
ர்கொலோ) த னைக்காண்பார் ு ாட்சிகொடுக்கவிடமுள்ள
தேசத்திலேபுகுமோ? அ னன்றிக்கே எல்லாபோ ; ருமு
டாம்படியான ே, சமென்னவுமாம். ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலித்யாதி). ந இப்போதுவிட்டுப்போன
பின்பு, "அழியோமு கு' என்றுசெ ல்லுமதித்தனைபோ கி அவள் நாயகனை
ே ண்டிப்போகவொருப்பட்டபோது "படி டந்து புறப்படைகை குல ர்யாதை
ருப்போராது காண்" என்று தை ாவி ்லையே ஆை யால் சொல்லாதே

பெரியதிருமொழி கூ ப எ தி பா, கா யி ணி நி

டந்தாளென் ஆகில் ணைப்போலே கியா ம் ாடி டத ள் நே லீலோபகரண் ள், அவற்றையும் விட்டிப்போலெ கிறுளென்று ஸ் தி.

மூற்றிலும் - முச்சிலையும் பங்கியும் - பச் ச் கினி யையும், ப் ைத யும் சலு் - ஞ்சலையுமென்றர்த்தம் ண்டு ள்வதென்றுவிவகூஷித்து பேசுகி் ற இத்யாதிக் ர்த்த ருளிச்செய்கிறார் (சிறுகூ் டிலேயித்ய தி). செழுங்மே ாதை - அழகியமாலேபோன்ற பெ் பிள்ளையென்று சப்தார்த்த மாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லீ த் ாதி). இ ழுமுற்றுமுடைய ாளப் பெற்றிலேனென்று் பெற்ற ளா தான் அ் ன் சொல்லி ா் ணைதென்று (பின்னேபோ) ் று கூட்டியருளிச்செய்கிறார் (முன்னேயித்யாதி).

கீழ்ப்பாட்டில், அடியோமு் ்ெ ்ற ள் இங்கே தாயாகை - தொழக் கூடா ம் குடலென்று ற்றெ் ாரும் தொழப்போயிரு ன்கிறாள் இதுக்கு ருத்து - ஸ்வரூபஜ்ஞா த்த பவத்விஷயத்தில் ை வத்தவ ெ் று என் கும் தொழ் ாயிரு் தாலும், ழி டயா யாே ாட்ட ர் ா த்தா ா முறையிலே நிற் வேண்டிற்றே. என்றுசொல்லுகிறுளென்று வி கூதித்தருளிச்செய்கிறார் (தாயா வித்யாதி). ... ... (அ)

மூ. ாவிய ் ணிபெ ் னில் கடிமாமலர்ப் பான யொப்பாள்
பாவியே ் பெற்றமையால் பணைத்தோளி பரக் ழிந்து
தூவிசேரன் மன்ன ந டையாள் நெடுமாலொடும்போய்
ாவியந்த ் பணைசூழ் யலாலி புகுவர்ே ாலோ. (கூ)

பத .	உரை.	பதம.	உன .
ாவியம் ண்ணி	ாவிபோலே அழகிய ண்ணையுடையவ ளாய்	பணைத்தோளி	மூங்கில்போன்றதிரு த்தோள் ளையுடை யவளாகிய ன் பெ ண்
ன்னில் டிமாமலர்	விசாரிக்கப்புகில் பரிமளம்மி ் தா ரைப்பூவில் வளி ் கிற	பாவியேன்	பாபிஷ்டனான நான் ல்
பா வயொப்பா ள்	பெரியபிராட்டியா ரை ஒப்பவளாய்	பெற்றமையால்	பெற்றதோஷத் தி ை அட ் ம் சிறிதுமில் லாமல்
தூவிசேர் அன்னம்அன்ன	இறை யுடைய அன்னப்பெடையோ டு ஸத்ருசமான	டெமாலொடு ம்	திர்க் வ்யா மோஹமு டையவனோடு
நடையான்	நடையையுடைய ளாய்	போய்	தனியேபோய் (ஒன் றுசேர்ந்த இருவரு ம்)
		ாவி்	நடாதங்குரும்

தண்அ ம்பணை சூழ் யல் | குளிர்ந்து அழ நிலை ஞும் சுற்றும் சூழ்ந்த ஸ்யஸம்ருத்தி ய யு டய | நீர் | ஆலி புகுவர்கொ லோ | திருவாலியிலே புகுவாரோ ன ோ? (கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ாவியித்யாதி) †ஈ ானிற் ாட் டில் பிராட்டி * அஸிதேக்ஷணையென்னுமேற்றத்தையுடையளாஞற் போலே பிராட்டியிலேற்றமுமி ரு ்கு. (காவிய ்க ்ணி) என்று இரு ரயும் சேர அநுபவிக்கிற க ்ணிறே இ ரு டயக ்கள். (பாவியேனித்யாதி)†என்வயிற்றில் பிறக்க யிறே இவருக்குத் தனி யே போகவே ்டிற்று. (தூவிசேரித்யாதி)† ந டயாலே பிச்சேற்ற ல்ல ள். (நெடுமாலொடும்போ ்) ந டைக்குப் பிச்சேறி வ்யாமோ ஹி ்குமவ ். (ாவியித்யாதி)† ஸுநா ஸுநி ்ரி யப ்ணிவிளையா டலாம் தேசத்திலே புகு ர்வ ாலோ? .. .... ( )

அரு. ஒ ்பதா ்ாட் . (ாவியித் ாதி) இப்படி பெற்ற ரயும் உற்ற ரயும்விட் லீலோப ர ங் ளையும் காற்க டகொண்டு, உ ்ம ளைப்போலே போரு ாருண்டே ” ்று ங் பழியிட அதுக்கு பிறந்த த் தயு ் திரு ாே ாத்தையில் லீலே பகரணங் ளையும்விட்டு. ( ) ய்ஸ்ய யாஸஹஸஸர்ஜ -யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க எ ்று பே வளைப்பே போளுள் எ ்செ ்ே ் பர ்கழி ்தாவி ் ருளென்றுஸ ்கதி.

வியிற் ாட்டிலும். ரு ய்தலிற் ாட்டிலும், அழகிய ்ண டயவ ளை ்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (ஈச்வரனித்யாதி). பிராட்டி தா த வீஜ ் ள ்ெ ாடுத்தனுப்பவு ் இள பெருமாள் கு ற ப்பட்டு ்ெ ர ்டு ரவுமிறே தொடர்ந்துபோளுள் உன் பெ ்ணைப்போலே ருவரோடும் ெ ால்லாதே தனியே ட ்தாளாவெ ்ன பாவியேனித்யா தி''சொல்லு ருளென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (எ ் யிற்றிலித்யாதி). போளுளாகில் நீ வயலாவிபுகுவர்கொலோ என்றுபு ம்பு ாளை ்ெ ் , தூவிசேரித்யாதி' சொல்லுகிறுள ் றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ந ட ாே யித் ாதி). இத்தால் - அவன் புரி ்துபார்த்து இவ ் டயில் பித்தே றி முன்னடிதோற்றுதேயிருக் யால் இனி திருவாலியி ் சேர்த்துவிடுவாரி ்ல' என்று புலம்புகிறேனெ ்றபடி. (ஸுநா ஸுநி ்ரி ய பண்ணி) என் றது - புஷ்பங்களை ்ெ ாண்டு ஒன்றுக்கு ான்றெறி ்து ஜலக்ரீடைபண்ணி யெ ்கை. ... ... (கூ)

ழு தாய்மனம் நின்றிர ்க ் தனியே நெடுமால் துணையாய்
போயின பூ ்கொடியார் பு லாலி புகுவரெ ்று
காய்சின வே ற் லியனெலிசெய் தமிழ்மாலைபத்தும்
மேவிய நெஞ்சு டையார் தஞ்சமா தவி ்ணுலகே. (o)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப ம.	உரை
தாய் நின்றுமனம் இர	தாயா வள் வயிறெரிந்திர ்கா நி ற்
பெருமால்	தன்னிலு ்காட்டிடல் வ் ாமோஹத்தால் ல ்கியிரு ்கிற
துணையா தனியேபோ யி	ஸஹாயமா ்ெ ா ஸஜாதீயரில்ஒருவரும் துணையி ்றிப்போ ண
பூங்கொடியாள்	அழகியெ ாடி ய ு த் தள ்மகளு ்(அவ ளும்ஆகிய இருவரு ம்)
பு ல்ஆலி	நீர் ளம்மிகுந்த திரு ாலியிலே

பத மம.	உரை.
புகு ரெ ்று	புகு ோஎன்னவே ா என்று
ாய்சி ம்	ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல் மிக் கோபத்ை தயும்
வேல்	அவற் நிராஸிக்கத்த வேலையுமு டைய
கலியன்	ஆழ்வார்
ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
தமிழ்மாலைபத் து	தமிழ்த்தொடைப த் தையும்
மேவியெ ்ற சுஉ டையார்	ஸஹ்ருதயமாக அப்ய ஸிக் ல்ல ர் ்கு
விண்ணுலகு	பரமபத்திலுள்ளார் க்கு நிர்வாஹ ரு வ
தஞ்சமா தி	ரக்ஷகரும்(பரமபதத் தை ்கொடு ்கும்).

வ்யா (தாய்மனமித்யாதி) தாயார் யிறெரிந்திரங் ாகிற்க †, ன் னிலு ்காட்டிடல் வ்யாமோஹத்தாலே கல ்கியிரு ்கிற ன் துணையா கப்போன †விலக்ஷணையானபெ ்பிள்ளை ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத் தா திருவாலியிலே †புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலேயாகையன் றிக்கே திருத்தாயார் பேச்சாம்படி பக த்விஷயத்திலே ப்ர ாய் †ப்ரதிபக்ஷத்திலே சினத்தையுடையராய் அத்தைத் தணிக்க வல்லமே லியுடையரான திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த. (பத் தும்மேவிய நெஞ்சு டையார்க்குத் தஞ்சமாவது வி ்ணுலகே) †இப் பத்தும் ஸஹ்ருதயமாகக் கற்கவல்லார்க்குப் பரமபதம் கிஷ்சி, ம். †தாயார் தனிவழியேபோலெ ்று ப ப்பட்டபோ ே ண்டா, ஆதி வாஹிக கணத்தோடே †தானே வழி ாட்டிக்கொடுபோம்.... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. கிகடம். (தாய்மனமித்யாதி). ெ டு" என்றதினால்த் (தன்னி ஷயித்யாதி). அத்தால் - இவன் துணையா மாட்டானென்று ருத்து. பூ" எ ்று - அழகாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணையான) ்று. "புருவர்" என்ற பதவாக்யம் பூஜ்யோக்தியெ ்று வி கூறித்து (புருவம்) என்கிறார். ாயாநின்றுள்ள சினத் தயு ட னென்று சப்தார்த்தமாய் அதற்கு விஷயப் ப்ரதிபக்ஷமா யாலேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்திலே) என்று. "விண்ணுலகு" எ ்று விண்ணிலுள்ளார் ்கு நிர் ாஹ ெ ்ருய் தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைக்ெ ாடுப்பெ ்று வி கூறித்து பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இப்பத்துமித்யாதி). தஞ்சமாம் ப்ரகாரத் தயருளிச்செ ய்கிறார் (தாயாரித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). (தா) ம்பெருமானே.(o)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்றுமபத்து ஏழா் திருமொழி முடி் தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஈ ம பத்து ஆ-ம திருமொழி நந்தாவிளக்கு ப்ரவேசம்

வ்யா. †பக த்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யாதிசய த் தப் பார் ஸ்த்தர்பேச்சாலேயநுபவித்தார் ஆதாகிறது மா , ாபி, ாக் ஞ் காகாதே யலாவிமணவாள னுக்கேயாயிருக்கிற ஜிரு ப் பத் திருத்தாயார்பேச்சாலே அநுபவித்தாராய்ன்ஞ்ர்கீழ்; இப் படி திரு ாலியில்பு ் கு அநுபவித்தவி ் த்தினும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யம் உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணுலே ண்டி ஸ்பர்சாதி ளை அபேக்ஷிக்குமாபோலே †அநுபவிக்கையிலே மூட்ட அப்போதே பெறுமையாலே திருவுள்ளம்பதற திருவுள்ள த்தைக்கொண்டாடி அப்பேறு பெறுந்தனையும் இங்கேயநுபவிக் ை க்காக ன்றே உகந்தருளின நிலங்கள்"என்று ப்ரயோஜநாந்த ராரான தேவர்களுக்குத்தந்தாமபிமதங்களபேக்ஷிக்கலாய் அவ் ர ாலங்களிலிழந்தாரெல்லார்க்கும் ல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக் ர த் திருமணிமாட ் கோயிலிலே நின்றருளினன் அ ் தே சென் றநுபவி என்று திருவுள்ளத்தை †அநுசாஸிக்கிறார் ... ... *

அந. ந ் தாவிள ் கின்ப்ரே சம். திருவாலியிலெம்பெருமானை யநுபவி த்து ் த்ருப்தி பிற ர மயாலே திருமணிமாட ் தே ாயிலிலே அநுபவிக்கிறாரெ ் ணும் ஸங்கதியை வ்ருத்த ர்த்திஷ்யமாணகதநமுதே ந வருளிச்செய்கிறார் (ப திதியாதி). (அநுபவி ் கயிலே) தழுவிமுழுகிப்பரிமாறு யிதே . (அநு சாஸிக்கிறார்) விதி ் கிறார். ... ... *

மு.—ந ் தாவிள ் தே யளத்தற் ரியாய்
நநாரா ணை கருமாமுகில்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனின்
தீ மையோர் பரவுமிடம் எத்திசையும்
ந்தாரமந்தேனி சபாட மாதே
னிவ ் டி மிழற்ற நிழ ் றணைந்த
ந்தாரகி ் று மணமல்கு நான்கூர்
ணிமாடக்கோயில் வணங்குமென்மனமே.

பதம.	உரை.
அம்தேன்	அழகியவண்டுகள்
எத்திசையும்	ஸ்வதிக்குக்களிலும்
கந்தாரம்இசை	தேவகாந்தாரி ராகம்
பாட	பாடவும் [கள்
களிவண்டு	மதுபாகமத்தப்ரமர
மாடே	பர்யந்தத்திலே
மிழற்ற	ஆளத்தி வக்கவும்
நிழல்து தந்து	அவ்வண்டுகளுக்கு நி
	ழலை கொடுத்து
ந்தாரம்நின்று	மந்தார ருக்ஷங்கள்
மண மல்கும்	எல்லாக்காலத்தி
	லும் மலர்ந்துநின்
	று பரிமளம் ஸம்ரு
	த்தமாகாநிற்கிற
நா கூர்	திரு ா கூரிலேயுள்
	ள
மணிமாட	திருமணிமாட கோ
கோயில்	யிலை
என்மனமே	என்ம ே.
வண குரு	ஆர்ரயி. ( )

வ்யா. முதற்பாட்டில் (நந்தாவிள கே) †ப்ரஹ்மாதிகள், எ களபிமத.கள் செய்யவேணும்" எ று ப்ர ர்த்தி கிறதிருமணிமா ட ே ாயிலிலே வந்தே. நீயும் செ றநுபவியை கிறார்.

(நந்தாவிள கே)விச்சேதியாதவிளக்கு ப்ரபா ப்ரபா ான்க ா யிரு ணை யிறே†வி ாக்காகிறது.நித்யமாய் யம்ப்ரகாசமா †ஜ்ஞா த்ருத ஸ்வரூபமா வுை ய னென்றபடி (அளத்தற் ரியாய்)†விபு த்வத்தாலும் மற்றுமுண்டான குணவிபூத்யாதிகளாலும் அபரிச் சேத்யனை னே.† ( ) सत्यंज्ञानमनन्तं ब्रह्म த்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம எ கிறார் ா "எ று ஆழ் ான்பணிக்கும்.†இப்படியிருக் கிறவ ரான் நாநாராய ப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே த னை வி யிட்டபடி. (கருமாமுகில்போலெந்தாய்) அப்போதை யநுபவ யோக்யமான வடிவு. †அன்றிக்கே கீழ்ச்சொ ன ஸ் பாவங் ாற் ாட்டில் ஆகர்ஷ மாய் மேகம்போலே ரமஹரமானவடிவைக் காட்டி ா கரை யநந்யார்ஹமா கினவனே. (எமக்கே யருளாயித் யாதி). (உ) ‹ देवानां दानव ना च सामान्यमधिवतम् தேவாநாம்

(-) நத - ஆக - (உ) ஜி - ஸ்தோ உ.

தாக ராகாம்ச ஸாமாந்யமதிதை தம் எனகிற ஸம்பந்தஸாமாந்யத்
தைப்பார்த்து அஸுராக்களுக்கருள்செய்கை தவிர்ந்து அநுகூலராய்
அநந்யசரணரான எங்களுக்கே ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவே
ணுமென்று தேவர்கள் துஷ்டாதிகளைப்பணியாராயிற
ஸ்தாநம்

(ராத்திலசயுமித்யாதி). பார்த்த பார்த்த விடமெங்கும் தாரம்
ன்கிறபண்ணை அந்தேனுடு தர்சநீயமான வடியுடத்தாய்
தேவென்று பேரயுடத்தான தெளாவ மதுபாநம்ப
ணியிசைசொல்ல. (மாடேயித்யாதி) அதினுடய பர்யந்தத்தே
ம்மேலிதத்தாலே ஹ்ருஷ்டமாய்ளிக்கிற வடுளாலை.
(மிழற்ற) கிரம்பா மென்சொல்லாலே யாளத்திணை. (கிழல்து த
து) அவற்றுக்குபோக (ஜ்ஞ) யோக்யமாம்படி கிழிச்செறியப்
பணிபாடுார்க்குர்தா மிட்டுக்கெடுப்பாரைப்போலே மந்
தாரமென்று ல்ப ருக்ஷத்திலே யொருவிசேஷம். ல்லாக்கலை
மும்கின்று மத்தை மிவுமுண்டாக்காகின்றுள. (மம்நல்கும்)
என்னவுமாம். பாடுார்குப் பரிசி கொடுப்பாரைப்போலே தத்
த்ரவ்யங்களைக்கொடாகின்றது. இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் திரு
ணிமாடக்கோயிலே யாரயியெகிறார். (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தாவித்யாதி) பட்டெல்லம் தொகுத்த
பாம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

(விளகிறது) எற்றநந்தரம், ஆகையால் என்றுசேஷம். (ஜ்ஞாத
த) எற்றவநந்தரம் குணமாவுஸ்ரூபமாவும் எறுகூட்டுகிறது.
அளத்தற்கு அளக்கு பரிச்சேதிக்கு அரியாய் அருமப்படும்
படியிருகிற னேயென்றுய் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (விபுத்வாத்)
ஆதிசப்தத்தாலே விக்ரஹவத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (தயம்) ஸ்
ரூபதோ குணதஸ்ஸ தரூபம் எறுய் 'நந்தா" என்றதிர்த்தம். ஜ்ஞா
நம் - ஸ்வயம்ப்ரகாசம். இதுவும் ஸ்ரூபதே குதஸ்யம்ப்ரகாசம்
றுய் விளக்கு" என்றபதார்த்தம். 'அநந்த" என்றதாலு - ரூபதோ
குணதோ ரூபாதிதஸ்ச பரிச்சேதராஹித்யமாய் அளத்தற்கரியாய்' என்ற
னர்த்தமென்று விவகூதித்து ம்வாதம் காட்டுகிறார் (ஸத்யமித்யாதி). கீழ்ப்
பதங்களாலே பரத்வம் பலித்ததாய் இத்தால் ஆஸ்ரயணேபயோகியா
ஸௌலப்யம் சொல்லிறெறார் (இப்படியித்யாதி). ராகாலையிரு
கும்போதையில் வடிவா ழருளிச்செய்து மணிமாடகோயிலெம்பெரு
மான் வடிவாக அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி).

(பண்ணுகை - இசைசொல்லு) என்றுக்யம். (காவாகம்) பந்தல். ... (க)

மூ முதலைத் தனிமா முரண்தீர வன்று
முதுநீர்த் துறைத்துச் செங்கண் மே ழுமுய்ய
விதலைத் தலைச் சென்றதற்கேயுதவி
விணைதீர்த்த ம்மானிடம் விண்ண வும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாட நெற்றிப்
பவள கொழுங்கால பை கால்புறவம்
மதலைத்தலை மென் பெ கூடு நா கூர்
மணிமாட மே யில் வ ங்கெ ம னே. (உ)

பதய.	உரை.	பத .	உரை.
அன்று	அக் ாலத்திலே	ஒளி	இ ழுத்த ரத்ந ாந்தி
முதுநீர்	ப ழயநீரையு டைய		ளையுமு டத்தா
துறைத்து	தடாகத்திலே (யாஅனை		ன
	யின் ாலை வி	மாடமெற்றி	உப்பரிக் ள் மே
	)		லே
தனிமாமுதலை	ஒப்பற்றபெரி முத	பவளக்கொழு	ப ளத்தி கொழுவி
	லையினது	ா	த ன ாலைப்பே
முரண்தீர	ரைகாணை ாண்		ற
	ணைதமிடிக் றும்ப	பைங்கால்புற	பசுமையான ாலையு
	டியாகவும்,	ம்	டைய புரு ானது
செங்கண்மே	சிற்றத்தால் சிவந்தக	மதலைத்தலை	பிள்ளைத்துண்களின்
ழும்	ண் ளையுடைய அ		தலையிலே
	வ் ாளை [கவும்	மென்பெடை	ம்ருதுஸ்வபா மான
ய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி யா		தன்பேடை யோ
விதலைத்தலைச்	வ்யஸ ப்படுகிறத ச		டே
சென்று	யிலேவ து [ரித்து	கூடும்	கூடிக்கலந்திருக்கிற
அதற்கே உதவி	அந்தயாளைக்கு பக	ாங்கூர்	திருநாங்கூரிலே யுள்
விணைதீர்த்த	அதின் வ்ய த்த		ள
	கீ கி	மணிமாடக்கே	ாதிருமணிம டக்கே ா
அம்மான்	ர்வேஶ்வரனு டைய	யில்	யிலை
னிடம்	த்தாகமய் [யும்	என்மனனே	என்மநஸ்ஸே .
விண்ணவும்	ஸ்வர்க்கத் தய ாவி	கு	நீபோய் ஆஶ்ரயி. ()
பதலை	கலசங் ளையு		
கபோதம்	கபோத ழுகு ளை		
	யும்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) †ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபத்துப்போக்கினவன் திருமணிமாட கோயிலிலே நின்றருளினவன் நெஞ்சே. உன்னும் மெல்லாங்கெ அ கேசெ ற தபஸ்வியென்கிறார்.

(முதலை யித்யாதி) முதலையினுடைய உபமாகரஹிதமாய் கரைகாணவொண்ணாத மிடுக்கறும்படிக்கிடாக. (முதுநீர்த்துறை த்து)

பெரியதிருமொழி ஈட அதி ஈடா கொலைப்புண். ன

ட முதான நீ ரயுடைத்தென்று ப்ரஸித்தமிறை. (சங்க ே முய்ய) மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே தன்னிலமல்லாமையாலே அம்மிடுக்குக்கொண்டி வ்யாபரிக்கவொ ணாதபடியால் வந்த சீற்றத்தாலே சிவந்த கண்ணையுடைத்தான ஆனை உய்யும்படி. செ ன் று †செயலறுதியாலே சிவந்த கண்ணையுடைய ஆனையென் றுமாம். (சென்று) கைகழி தென்று மீளாதே ஆபத்திலயுதவி. (விலக்கிலே) †விதப்படுகிற ளவிலே (வினைதீர்த்தவம்மானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநத்தைப்போக்கின ஸர்வேச்வரனுடைய த்தா நம். வினைதீர்க்கையாகிறது அது நினைத்தபடியே திரு டிகளிலை பூவைப் பணிமாறலாம்படிசென்ற முக காட்டினை.

(வி வுமித்யாதி). ஸ் ர்க் த்திலேசென்ற ஓக் த்தை யுடைத்தாய் †கும்பங்களையும் கபோதவொழுங்கு ளையுமுடைத் தாய் பொன்னும் ரத்நங் ளாலும் சமைக் கயாலே ஒளியையுடை த்தான மாடத்தினுடைய நெற்றியுண்டு †புலிமுகங்களில். பதலியென் று கும்ப நிரை. (பவளக்கொ ழுங்காலை பை கால் புறவம்) பவ ரம் போலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைத்தாய் பசுமையையுடை தான புரு ானது. (மதலைத்தலை) †பிள்ளைத்தூ ண்களின தலையிலே. (மென்பெடைகூடும்) ஸம்ஸ்லேஷிக்கவும் பொரு த ம்ருது ான பேடை யோடேகூடக் லந்து வர்த்தி கிற திருநாங்கூரிலே. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) ஸ தி ஸமாசிப்பி கிரா (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). 'ப்ரஹ்மாதி ளான ப்ரயோஜநாந்தரபரராஸ்ரயி குமளவ றி ே '' என்று வாக்யாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவா தரம் வ தத்துகத்தாலே என்றுகூட்டு வது. (விதனப்படுகிற) வ்யஸநப்படுகிற.

(கும்பநிரை) மாட களின்மேலில் மகுடாகாரங்களான கும்பப தி. (புலிமுகங் ளில்) என்றதுக்கு, (புரு வா து) ன்றத்தோடு அந்வயம். (பிள் ளைத்தூண்) தூண்மேலேநிற்கிற சிறு தூண். ... ... (உ)

மு. கொலைப்புண் டலைக் கு றமொன்றுய்ய வ று
கொடு மா முதலைக் கிடர்செய்து ெ ா கா
ரிலைப் புண்டரீ த் த னின்பம போ
, ணைந்திட்ட ம்மானிடம் ஆளரியா
லலைப்புண்ட யானை மருப்பு மகிலு
மணிமுத்தும் ெ ண்சாமரையோடு பொன்னி
மலைப்ப ள மண்டத் தினையுந்து நாங்கூர்
ட ணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனமே. (ஈ)

ப ம.	உ ர.	பதம.	உ .
அ று ளலை புண்தலை	அ கலத்தில் [ம் ளலைத்தொழி லையு பா ண்தோட்டியால் குத்து டபுண்த லை யயுமு டய	அம் ா இட பொன்னி ஆள்அரியா ய்	ஸர் ஸ்வாமியான ஸ்த்தா ாய் [ணது ாவேரியா கு பௌருஷமுள் ஸிம் ஹங் ளாலே
குன்ற ் று ய்	ஓர்பெருமலைபோன்ற ஜே த்ராழ் ான் உஜ்ஜீவிக்கும்படியா	அலைப்புண்ட யானை மருப்பும் அகிலும் அணிமுத்தும்	ஸம்ஹரிக் ப்பட்ட யாஜன ளினு டய தந்தங் ளையு [யும் அகருவ்ருக்ஷங் க ளை அழகியமுத்து ளை யு
ளமெம முத லை கு	(அதி ாலக் வ்வி) ரெர்யத் த யும் மிக் பலத் த யுமு டத்தா மு தலை கு	ண்சாமரை யோடு லைப்பண்ட அண்ட	வெளுத்த சாமர ங ளோடுகூட பர்வத ்களில் மற்று முண்டான ஸ்து க்கள யெல்லா
இடர்செய்து ள் குலை ஆர் புடரீ த்த ள்	தகத் தப்ப ணி தேம் இலைகளும் மிக்கிருந்துள் காம ரப்பூவிலிருக் கும் பெரியபிராட் டியாரு ட	நி ர் து	அலை ளாதே தள்ளிக் கொ டு ந்து ளெ ாடு ்கிற
இ ்பம் அ ் போ டு	ே ஷ ஸ ா த் த ஸ்ே ஹாதிக்யத்தோ அணை ்திட்ட டநுபவித்துக் ள ா டு ர்த்தி ்கிற	ா ்கூர் ணிமாடக்கோயில் ன்மன ே ! வ ்கு.	(ந)

வ் ா. மூன்றும்பாட்டு. †ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ானுக்கு விரோதி யா மூதலை யப்போ ் அத்தாலை ப்ரீதையா பிராட்டி ஹ த த்தில்போலேயணைக் அவளோட்டை ம்ஸ்லேஷத் தப்பெற்ற எம்பெருமா ் திருமணிமாட ் ே ாயிலிலே னி ் றருளின ் நெஞ்சே! அ ் ே சென்றநுபவியென்கிறார்

(ளலைப்பு ் தலைக்குன்றமொன்று) கொலை ளலைத்தொழி லையும் பு ் ணர்ருத்தலை யயுமு டய கு ் றம்போலேயிருக்கிற ஆனையு ் டு ஸ்ரீகே ் த்ராழ் ா ் . †துர்ரூட்டியிட்டுக்கொத்துகை யாலே பு ் ணமென்னுதல் ் ாட்டானையான யாலை ஆன ளோ டேபொருது பு ் ணயிருத்தல் † ாதிப்ப ் பா யாலை சொல்லிற் ர் வுமாம். (உய்ய) †அதிடர்பட்ட ் று அது உ ் ஜீவிக்கும்படி யா .(ளமொமுதலை ் கி ர் செய்து) ் ரௌர்யத் தயும் மிக்கபலத் தயுமு டத்தா முதலைக்கு ் த் த்தைப்ப ் ணி. (கொங்காரித் யாதி) ப்ர ரினு (ய த் த்தைப்போக்கித் தாய் பாடே முகம்

பெறு ா ரப்போலே (ெ ா ்கார்) ெ ா ்ெ ன்று தேனுதல் பரி மளமாதல். தேனுலே மிக்கிருப்பதாய். (இலைப்பு ் டரீ த்து). ் ர மஹாரமான இலையையு டத்தான தாம ரப்பூனை இருப்பிடமா வு டய (அ ளி ் பமித்யாதி). பெரிய பிராட்டியாரோட் ட ம்ப் லேஷஸ ாகத் த தன்னு டய ப்ரேமமு ் டி ் நேஹம் அத்தோ டேகூட அநுபவித் ் ர்ே ் ரனு டய ் த்தாநம்

(ஆளரியித்யாதி). ஆ ் பிள்ளைத்தனத் தயு டத்தான ஸிம்ஹ ் ளான ஆனை ளைப்பிடித்து அலைத்திட்டு : ் கும் ் அலை ெ ால்லுை . அ ் ளவிலே ஆறுநீர்வ து ெ ாம்பு ளைப்பறித்துக் கொ ் டுபோயிற்றது. (அகிலமுணிமுத்தம்) அதி ் மஸ்த த்தி ் நின்று முதிர்ந்த அழகிய முத்து ் களும் ெ ் சாம ர ளையுங்ெ ா ் டு (பொ ் னியித்யாதி) ாே ரியானது †ெ ால்லிச்சொல்லாத மலைச்சரக்குக்களையும் ெ ா ் டு து ெ ாள்ளைச்சர ் கு ் ெ ாடுப்பா ரப்போலே திரை ் க ளாலே ெ ா ் டு ந்து ெ ாடாநி ் றதாயி ற்று ் அப்படிப்பட்ட திருநா ் கூர். (ஈ)

அ . மூன்று ் பாட் . (ெ ாலியித்யாதி) கீழ்ப்பாடடி ் ஸ்ரீ ஜைத்ர ரகூத த் த யநுபவித்து ் கொண்டு அத்தால் திருமு ம்பெற்றுெ ் ணும் ஸந் தி யக் ாட்டுகிறார் (ஸ்ரீ ஜைத்ராழ் ாணக்கித்யாதி)

(துறோட்டி) அ ் குசம். ஸத் ஸ்த்தரா ஸ்ரீ ஜை ் த்ராழ் ாணக்குப் புண்தலைகூ மோெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ாதிப்பண்பித்யாதி). அ ் று-உய்ய' எ ் ாறு. அந் யம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்(அதித்யாதி).

''அண்ட' என்றதுக்கு - சேரஎன்று அர்த்த ் திருவு ் ளம்ப்பற்றி அத் .தால் எல்லாம் என்றாய் அத் தயருளிச்செய்கிறார் (சொல்லி ித்யாதி). (ஈ)

ழ. சிறையா ரு ப்புள் ளொன்றேறி யன்று
திசை நான்கும் கா ் கு மிரியச் செருவில்
கறையார் நெடுே லர ் ர் மடிய ்
டல் சூழில ் கை டந்தானிடந்தான்
மு றயால் ளர்க்கின்ற முத்தீயர் நால்தே த
ரைே ள்வி யாறங்க ரேழினி சையோர்
மறைே பார் ் ப் பு ழெய்து நா ் கூர்
மணிமாட ் கோயில் வ ் கென்மனே.
எ

ப ம.	உரை.	பத்.	உ ர.
அ றை	கொடு மமிகுந்த ா லத்தி்ல [குள்	ட்தான்	ஜயித்த னை பெ ருமாணு ட
கி ற ஆர்	ம ாதநமா சிற கு ற ற்றிருந்துள்ள	இடம் முறையால்	ஸ்த்தா மாய் [லே தே தோக்த ரமத்தா
ஓ றை உணைப்புள்	ஒப்பற்ற ருடெ ணும் பெ ரிய திரு வடியின்	வளர் கின்ற மூத்தியர்	ஹோமம்செய்கிற மூன்றுஅக்நி ய யு டயராய்
ஏறி செருவில் க றயார்	மேலே [தருளி ஏறிக்கெ ாண்டெழுந் யுத்தத்திலெதிர்த்த	நால்மே தர்	அப்படியேநாலுவேத த் த த்தரித்திரு ப்பாராய்
நெடுமே ல் அர் ர் தி சான்கு நான்கு இரிய டிய ட் சூழ் இலங் க	றயினுல் பூர்ண ாய் டெிதா வே லை யு ராக்ஷஸர் ள் டைய ட்டுத்தி் கு ளிலு ம் (சிலர்) ஓடிப்போம்ப டியா வும் [வும் (சி ர்)மூடியு படியா ட ாகியஅகழாற் சூ ழப்பட்ட லங் யென்னும் ஊ ரை	ஐ ர்வி ஆறு அங்கர் எழினி ச யோர் றயோர் வ புகழ்எய்து	பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஷ ட் ஸம்பந்தராய் ஸப்தஸ் ர ஊ யு முள்ளபடியே யறி திருப்பவருமா விலக்ஷண்ராண ப்ர ாஹ்மர் ள் ப்ரணு பூர் கமாக ஆ ஸ்ரயிப்பதினுல் மி பு ழ்பெற்றிருக் கிற ாங்கூர்மணிமாட ே ாயில் என்ம னே. ணை கு. ... (சு)

வ்யா. காலாம்பாட்டி. (சி றயித்யாதி) †மாலி ஸுமாலிதுடக் மான ராக்ஷ ரையடையப் ப டி ல யிலேறி ன்ற ஸர்வே ர திருமணிமாட ே ாயிலிலே ந்து நின்றருளினுன் நெஞ்சே! அ ே சென்றநுபவியெ கிறார்.

(சி றயாருவ ப்புள்) சி றயென்று சிறகு மாஸாதந மா சிறகுகு ற ற்றிருந்துள்ள (உ ப்புள்) உ மாகிறபுள். உ மெ றுபெரியதிரு டி குப்பேர் புள்ளென்று பருந்து ாதி குப்போர் (ஒ றேறி) அத்விதீயமா புள்ளேயேறி. (திசைகா கும் நான்குமிரிய) †ாட்டுத்திக்குக் ளும் †இரியும்படியாக. (செருவில்) யுத்தத்திலே. (க றயாரித்யாதி) றை ழு வொ ணை, படியாப் நெடி. ா வேலையு டைய ராக்ஷஸ ாதிமடிய. †ஒளித்துப்போ ாரும் மூடி ாருமாை . (கடல் சூழித்யாதி) டலாலே சூழப்பட்டிருப்ப தாய் புற்று கள் பாம்பரூதேயிரு குமாபோலே தோ ர்க் ங் ள் சே ரும்படியான லங் யக் ட் தான். மாலி ஸுமாலி மால்ய ன் துடக்கமாணைரைப் பெரியதிரு டிமேலே யெழுந்தருளி கிரஸித்த

தா ச்சொல்லக்கடவதிறே. (கடந்தானிடந்தான்) அவ்வு ர ஜயித்த ன் ளை த்தாநம்

(முறையாலித்யாதி) ப்ராப்தமானபடியே யெ ஜுத ே தோ தமான ரமத்தாலே ளர்க்கின்ற அக்னித்ரய ஜையுமு டையராய் (நால்வே தர்) † அப்படியேநாலுவே தத்தை உத்தரித்திருப்பாராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாந ளில் லை ல்யமி றி ே அ க ளாறும் ந்திருப்பாருமாய் ஸப்தஸ் ர ஜையுமுள்ளபடியேயறிந்திருக்கும் ப்ராஹ்ம ர். (ங் ஸித்யாதி) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷ ணரா ர யியாகின்றார்களொன்கிற பு ழுயுடைத்தா திரு நா கூர் ... ... (சு)

அநு. ளாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழு ென்ற ள ன்றி ே, ப்ரபலரா மாலிமுதலாரு ரெ ன்றான் கிடாயென்று வீர வாசியறியுமவரா கயாலே அத் தயாநளிச் செய் ரூரெ ற ஸ் தி ய ஸஜிப்பிக்கிறார் (ளலியித்யாதி).

. (எட்டுதிக்கு ஜு) எட்டுதிக்குக் ளிலும். (இரியும்படி) சிதறும்படி. 'இரியும்படி" எ றத்தால் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒளித்தித்யாதி). முறையால்' எ றது - ே லெல்லா மநுஷ் கிக்கிறதெ று திருவுள் ளம்பற்றி (அப்படியே) ன்றது. ... ... ( )

மூ. இழையாடு கொ கத்தலை நஞ்சமு ் டிட்
டிளங் ன்றுெ ா டி விள ாயெறிந்து
தழை ாட ன்தாள் குருந்தமொசித்துத்
தடந்தாம ரப்பொய்ை பு ாணிட ்தான்
குழயாட ல்விக்குலமாட மாடே
குயி கூ நீடி கொடிமாடமல்கு
மழையாடுசோலை மயிலா லுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் ங் ன்மனனே. (ஞ)

பதம.	உரை.	பத .	உரை.
இழை	ஆபரண ள்	எறிந்து,	அவ்விருவருமிறும் ப
ஆடு	ஆடாநின்ற		டிமோதி,
கொங்கைத்தலை	பூதனையி ஸ்தநாக்ர	வ தாள்	லியதாளையு டைய
நஞ்சம்	விஷத்தை[த்திலுள்ள	குருந்தம்	குருந்த ரத் த
உண்டிட்டு	உண்டு,	தழை ட	அநின்ற ழகளெல்
ளிளங்காய்	வி காயாய்நின்ற		லா வாடியுலரும்
	அளாரன்றே ல்		படி
இள ன்று	சிறு ன்றுப் ந்த அ	ஒசித்து	முறித்து, (பி பு)
ளகாண்டு	ஸாரனைத்தா கி	தடம்	பெரித ன

தாம ரப்பொ பத்மஸரஸ்ஸிலே
ய்
புன் ணே ய்அ குக்கா ட
பண்ணும்பே ராபீஜ
ந ஸ்த்ராபஹார
பண்ணி ண்
ட ய
இடம் ஸ்த்தா மாய் [ள்
குழை வ்ருக்ஷ ளின் தளிர்
ஆட (மந்தமாருதத்தா)
அ சந்தாடு தி
ஸல்
ல்லி குல (அ ளி மேல்ப
டர்த) புஷ்ப
டெடிக்கூட்ட
ஆட ஆடவு [ள்

மாடு பர்யந்த ளில்
குயில் கூ ல ள்
கூ வு [ற
ழ ஆடு மே கள் ஞ்சரி
சோலை சோலையிலே
யில் ஆல மயில் ள் ர்த்த ப
ண் ப்பெற்ற து
மாய்
நீடு நீ ட [ட்ட
கொடி த் ஜ ள் ட்டப்ப
மா ஸௌத ள்
மல்கு நெரு கியிரு ப்பெ
ற்றது ர
ர கூர் மணிமாடக்கோ யில் எ
கோ கு. (ங)

ர. அஞ்சாம்பாட்டு.†ப்ரதிகூ ர் த் தப்போ கி இ ட
ப்†பெ ளோடே ம் லேஷி, த திருமணிமாட கோயிலி
லே கின்றருளினை நெஞ்சே. அத்தேசத் தயா ர்யியெ கிறர்.

(இ ழுயாடித்யாதி) இ ழுயென்று ஆபர ம் ஆபர ங்
ளாடாகி றுள்ள கொ த்தலே நஞ்சை ; டு. பூதனே பேய் டி
னை மாற்றி யசோ தப்பிராட்டி டிவாக ஒப்பித்து ர அந்த ஆட
ர ளாலே அல க்ருதமான முலையில் நஞ் சயு டாஞயிற்று.
(இள ன்றித்யாதி) ன்றுய்கின்ற அ ரனைக்கொ ரு வினை
ய்கி ற அஸுரனையெறிந்து இரு ரயும் த ளிலே முடியுப்
படிப ணி (த ழுயித்யாதி) †அ ராமே சத்தாலே உயிரையுடை
த்தாயிருந்த மரமா இன்கிட்டச் செ ற றே த ழ ாடி
ழுயிற்று. லியதாலையு டத்தான குருந் த முறித்து. (தட தாப
ரயித்யாதி) †த கு பெ ளுக்கும் ஜலக்ரீ டபண்ணு கு
யோக்யமான இடத் த ளியன்பு கு தூஷித்து கிட அ
கேபோய்ப் பு ாணுயிற்று. † பெ ாகள் நீராடப்புக் விடத்தையுமு
டத்தாய் தாம ர யயுமு டய பொய் யிலேபுக்கு அவர்கள்
துகிலை ா கினபடியா வுமாம். அ ர்த்தி கிறதேசம்

(கு ழுயித்யாதி) த ழ ளா யும் பூ டி ருடி ளு மந்த
மாருதத்தாலே அசை த ர. (மாடேகுயில்கூ) பர்யந்த களி
சோலையில் புஷ்ப ளினு டய பரிமளத் த ஆ ரா ம்பண்ணி
முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே குயில் ள் கூ ாநின்றன

டெரியதிருமொழி ந ப அதி, சுபா ப ்தே ர் சு -

யிற்று. (நீடுமை ாடிமாடமல்கு) நெடிய கொடி ளையு டத்தான மாட ்களாலே நெரு ்கியிருப்பதாய் (மழையாடுசோலை மயிலாலு நா ்கூர்) உயர்ந்த சோலையி ்தலையிலே மே ்ள் ஞ்சரி ்அவ ற் ற ்ண்டி ர்ஷா ாக ்கொ ்டு சோலையில் ர்த்தி ்கிற மயி ்ளான ஆடத்துடங்கும். இப்படிப்பட்ட திருநா ்கூரில். (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இ ழயித்ய தி) பரத் ப்ர ாச மா பெரிய திரு ாடிமேலேறி மாலிமுத ஞ ரனி ன்ற வீரத்திலும் பிள்ளைச்சே த்தில் திருவுள்ளம் குடிபோயநுபவி ்கிறரென்று ஸ ்தி திருவுள்ளம்பற்றி யரு ளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி). (பெண் ளோடே) ்றது, தாம ரப்பொய் பு ்கான்' என்றதைப்பற்ற.

'த ழுவாட என்று விசேஷித்ததுக்கு பா ம் (அ ரேத்யாதி) விரோதி நிரஸநப்ர ரணநுகு மா க் காளியன்பொய் ய க விவகூஷித்து அப்போது 'தாம ர' என்று விசேஷிப்ப னெ ்ன ்ன ருளிச்செய்கி றார் (தனக்குமித்யாதி); ஸாமாஸாமநிக்ரியை ்நுகூண ா விசேஷித்தா ரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களித்யாதி).

(ர்ஷா ா) ர்ஷர்துவா . ... (நி)

மூ. ப ்தே ர்மொழி யாய்ச்சிய ரஞ்ச ஞ்சப்
பகு ாய் ழுது ்கிர ்கா த ்த
உ ்ணைமுலை மற்ற ளாவியோடு முடமே
சு ்த்தாணிடம் ஓ ்கு பை ்தாள்
்ணர் ரும்பின் க ழ தி ்று கி
கழுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து
ம ்தே ந்திள மேதிகள்ளை குநா ்கூர்
மணிமாட ்தே ாயில் ்வெ ்ம தே ( )

பதம.	உ ர.	ப ம	உ ர.
பண்தே ர் மொழி ஆய்ச்சியர் அஞ்ச ஞ்சம்	ா த்தோடொத்த பேச் சையுடைய இடை ச்சி ள் பயப்படும்படி	உண்ண மூல மற்று அவள் ஆவியோ டும்	விஷம் தடவியிருப்ப தா அ ாஞ ன்ன ணமுடிய த மூலைப்ப லை அதுக்குமேலே அவ்ருயிருடனேகூட
பகு ாய்	தாயுருக்கொ ்டுவந் த ஞ்சனை யயும் பெருத்தவாணையு முடைய	உடனே சு	வத் எகாலத்திலே அமு தான் துசெய்த க்ருஷ்ண னுடைய
கழுதுக்கு இரங்கா அ ள்தன்	பூதனையிடத்தில் தான்நோவுபடாமல் அப்பூதனையினது	இடம்	ஸ்தாநமாய்

இளமேதி ள்	எரு நாகுகள்
ஓங்கு	_ ர்த்தி யயும்
பந்தாள்	பசி தாளையு
ண்ணூர்	குறு ணு ளையு
	மூடை [
ரும்பின்	இக்ஷு தட ளி
ழுகின்று	குருத் தத்தின்று
ணவ	சி ா மவ்விடத்தி
	ே யே ட்து (பி
	அவ்வ ா
	ற்றுவ ர) ல்
ழுநீரி	செ கழுநீர்ப்பணையி

ழுழ்	புக்குமுழுகி (அந்த
	ரம்)
செழுநீர்த்தடத்	அழகிய நீ ாயு டைய
து	தடா த்திலே போ
	ய்முழுகி
ம ே து	கொம்பு ளில் மண்
	ணைத்தரித்து ொ ா
	டு [ற
கு	க ரே ழுதேகிட கி
ா கூர்மணிமாட ே ாயி என்ம	
ே . . கு.	( )

வ்யா. ஆழும்பாட்டு.†பூதனை ய அப்போதே ப்ரா ன்போம் படி முலையு ட ர்வே வரன் திருமணிமாட ே ாயிலிலே நி ற ருளினை நெஞ்சே. அ ே சென்றநுபவியெ கிறீர்.

(ப ே ர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) ப ணைடொத்தமொழி ய யு டைய இ டச்சி ளஞ்சும்படி. (ஞ்சமித்யாதி) வஞ்ச த் த யு டையளாய் பயா ஹமாம்படி ாத்யுசிதமான †பெரிய ா யயு டையளான கழுது டு பேய் அதுக்கிர காதே. இர கு யா வது நோவுபடி யாய் அதி ஸ யில்தா நோவுபடாதே. (அ ள் கனு ணைமுலை) விஷமா ய லே று சிலரு டாரில்லை யிறே. அப்படிப்பட்டமுலை. (மற்ற ளாவியோடுமுடனே சு த் தானிடம்) விஷத் தவா கு ய றி ே †அது ா ாயமான ப்ரா னையு கூட ஒரு லே அழுதவி ய்தவன் ர்த்தி கிறதேசம்.

(ஓ குனைபந்தாளித்யாதி) யர்த்தி யயு டத்தாய் பசுமை ய யுமுடைத்தாய் தாளையுமு டத்தாய் †குறுகின ரும்பினு டைய ழையு டு †தலையாடி அ தத்தின்று †த ள ல்லாதபடி மி த் தின்கையாலே ஞ்சரி மாட்டாமை அ விடந்த னிலே இடம் வலம்வ ா டு விடாயாறி பின்னைப்போய் அந்த உஷ் மாறும்படி செ கழுநீர்ப்†பணையிலே புக்கு முழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கிற தடா த்திலே பு கு முழுகி கோட்டுமெ ொண்டு அத் தச் சுமந்து †கிளறுமாயிற்று மஹா ராஹம் கிளர்ந் தாற்போலே. (குநாங்கூர்) பின்னை அடித்து ஏறவிடவும்போ ாத படி அ விட த னிலே கிடக்குமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட திருநா கூரில் இ விடத் தப் பிள்ளைவிழுப்ப ரயரும் ஆப்பானு கூட அதுவந்திக்கு இர டிடத்திலே வைகி என்றுண்டாயிருந்தது

பெரியதிருமொழி ங்ப அதி பா, தளை கட்டவிழ. சுகந்

†இது செய்யும்படியென்?'என் றுபட்டனை கேட் ; ஸௌகுமார்
யத்தாலே இர் டிடத்திலும் கிடந்தது'' என் றருளிச்செய்தார்.( )

அந. ஆழ் பாட்டு (பண்ணேரித்யாதி) பிள்ளைச்சே ர் ளில் த்
து ரி டே ல் பா யத்தில்செய்த சேவகம்மா யாலே பூத ராஜஸ
ம் பி ஞட்டிற்றெ ன் று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பூதனை யித்
யாதி).

பகு தினைர்த்தம் (பெரிய) என் றது. 'மற்று' என் றத்தாலே
லக்ஷணயம் தோற்று யாதே அ தப்பற்ற ருளிச்செய்கிறார் (அது ர்ம்
ரயமா) என் று

ஆர்தல் மிகுதியாய் அதினர்த்தம் (குறுகி) என்றது. (தலையாடி)
கொழு தா ர். வகி' என் றது குத் தாத்பர்யம் (தன் ளவித்யாதி)
(பணையிலே) நீர்நிலத்திரி . (இளருமாயிற்று) ர் , ந் தர "இளமேதி
கள்"-எரு மஹாகுகள் என்று கூட்டி து. (இதுசெய்யும்படியெ) என் றது
இரண்டிடத்திலும் கிடந்து காலத் தப்போக்கிற்றென்றத்தா ப்ரயோஜ
மெ னெ ன்றபடி. ... ... ( )

ழ தளைக்கட விழ் தாம ர கு பொய்கைத்
தடம் பு ட ராவிட ராலர ர்
இளை த் திளைத்திட்ட தனுச்சித மே
லடி வத்த ம்மானிடம் மாமதியம்
திளைக்கும் கொடி மாளி கசூழ் தெரு வில்
செழுமுத்து வெ ன் ற் ற ச்செ றுழ் றில்
ளை க நுளைப்பா யர் மாறுகா கூர்
மணிமாடக்கோ யில் ன்ம னே (எ)

பதம.	உரை.	ப ம.	உரை.
தளைத்தாம ர மொட்டுத்தாம ர யு		இளைக்	இளைத்துப்போ படி
ட்டு அவிழ் தா அலர் தாம ரயும் ர		திளைத்திட்டு	(அ ணேடு) விளையா
		அதன் ச்சிதன் அத சிரஸ்ஸிலே [டி. மே ல்	
கை கு	தங்குகிற	அடி வத்த	திரு டி ளையிட்டு
பொய்கை த்த டம்	ஸரஸ்ஸிலே		ர் பங் ம்ப ணி ன
புக்கு	ப்ரவேசித்து	அம்மான்	ஸர்வேஸ்வரனுடைய
அட கா	(அதனுள்ளே) அட காதே கிளர்ந்தெ ழுந்நிற்பதாய்	இட	ஸ்தா மாய்,
		வள க	ளயணி தை யு டய
டம் ல்	ஷத்தைக் கக்குகி	நுளைப்பா யர்	நுளைச்சிகள்
அர ம்	காளியன் [ன்ற	மாட தியம்	சந்ரனைவன்

னினை கு	(தா ழிப்போ ப்பெ ருதே) அ கேவி னையாடி படி
ெ ாடி ளி சூழ்	கொடி னையு டைய ளி ளாலே சூழ ப்பட்ட
தெருவி செழுமுத்து ெ நெற்கு	வீதி னிலே பெருமுத்து னை ெ ருத்தெ ல்லு கு

ன கருகிருமெ றுகூ
விக்கொ டுபோ
(ருவரு தே
ளா மயாலே)
முன்றில் ஒ ெ ருவர் வீட்டு
ாசல்தோறும்
சென்றுமாறும் தாமே வியப்போய்
ாற்றித்திரிகிற
நா கூர் மணிமாட ோயில் ணைங்
கென்ம னே. (எ)

வ் ா ஏழாம்பாட்டு. †காளியனல் ந்த ஆபத் தப்போ கின எ பெருமான் திருமணிமாட ோயிலிே நி றருளினன் நெஞ் சே . அ கே சென்றநுபவி என்கிறார்.

(தனி ட்டவிழ் தாம ர குபொய் த் தடம்புக்கு) தனித் தாம ரயும் ட்டவிழ் தாமரையும· †மொட்டுத்தாம ரயும் அலர்ந்த ாம ரயும் த குகிறபொய் க ரயிே பு கென் தல்· †பொய் கயி ள்ளேபு கின் தல். (அட ராவிட காலர ம்) அட ா தே கிளர் தெழாநிற்பதாய் விஷத் த ாலாகின்றுள்ள அர முண்டு ளிய அது இளைக்கும்படி வ்யாபரித்து அத்தோடே †னினையாடி ( ) † அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய் என்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான திரு டி னை அதின் தலையிலேயாயிற்று. த்தது. (அம்மானிடம்) †இப்படி ர்வரக்ஷணை னையும் பண் ணும் ர்ே ரன் ர்த்தி கிற தேசம்.

(மாமதியமித்யாதி) சந்த்ரனை த்ரக்ஷணத்து ா ஞ் நி கிற ெ டி ளிலே தூ க்கு டு போகப்பெறுதே அ ற்றேடே னினையாடுமாயிற்று· இப்படியேயிரு கிற ெ டிகளை யு டத்தா மானினை ளாலே சூழப்பட்ட தெருவில் (செழு முத்து வெ ெ ற்கென) பொ டுகிற நெல்ல டையும் அழகிய முத்து ணி ர்கள். (வெ ெ ற்கென) செந்நெல்ே ண் டா †ெ ெ லைமையும் ணின்றார் ள் (செ று) வந்தெ ா ள் ாரில்லை மிகுதியாலே· கொ டுசெ று விற்குமித்தனையாயிற்று ழ் றில் ளிலே வாசல்களிலே. (னைக்கைதனைப் பா யர்மா றும்) இ டச்சி ள் ஒப்பித்துத் தயிர்கடையுமாபோே தனைச்சி

( ) தி ாய் 0 - கூ-

ரும் ஒப்பித்தாயிற்று முத்தமிழ்க்கப்போவது இப்படி அல்லாத
தகளான நூல்களிற் முத்தமிழ்க்கு ஞ்சரிக்கிற திருநா
கூரிலே. ... ... (எ)

அரு. எழாம்பாட்டு. (தலையிட்டியாதி) கீழ்ச்சொன்ன பூதாளம்
விஷம் அருதமெம்பெருமானும் மாவிஷத்தைக்குறிக்கிற ளிய
தடத்திலே ( ) ஜியாதாப்ரஹர்த்தாச' என்கிறபடி
யே தாமே போய் நிரபித்த செயலாலே யாலே இவ் பதாரத்திலே நெஞ்சு
சென்று அநுபவிக்கிறுன்னும் ஸங்கதியை ஹ்ருதீகரித்து ளாதாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ளியனுலித்பாதி).

கீழ்ச்சொன்ன விரோடியுக்ரமேணவிரியாகின்றுளாடுத
டம்றுரையாகவருளிச்செய்கிறார் (தலையிட்டியாதி). 'புக்கு எற்ற
பதத்திற்ரயத் தப்பற்ற தடம்'' என்றது குஇடம்ருய் அத்
தால் பலித்தது ப்தம்யர்த்தாய் அத்தையருளிச்செய்கிறார் (பொய்கை
யிட்டியாதி.) (ராநிற்றுள்ள) ாகின்றுள்ள. 'திலைத்திட்டு' என்றதி
ர்த்தம் (விலையாடி) என்றது. மிதித்த என்றதே, அடிவத்த' என்றத்
தால் தோன்றின ஈடுபாட்டுயருளிச் செய்கிறார் (அடிச்சியோமித்யாதி).
அதிப்ரதிகூலன் தலையிலும் திருவடிகளை ர்க்கு ஹேது அம்ராரு
யென்று விகூதித்தருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

(வெணல்லயும்) என்றது அப்லாயமாவெல்மயுவெ
... ... (எ)

மூ தலையார் கருமென் குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில் ாரியும் சிற்றில் சிதைத்தும் முற்ரு
விலையார் விலையாட்டொடு காதல் வெள்ளம
விளைவித்த ம்மானிடம் வேல்நெடுங்
முளை ாளையிற்று மடவார் பிற்று
மொழி கேட்டிருந்து முதிராத வின்சொல்
ளை ாய கிள்ளை மறை பாடி நாங்கூர்
மணிமாட கோயில் ங்கென்மனனே. (அ)

பத.	உரை.	பதம்.	உரை.
தலையார்	தலைமிக்கிருந்த	முற்ரு விலையார்	யௌவனம்வாராத
ருமென் குழ	றுத்தும்ருதுவா	விலையாட்	(அந்த) பாலிகை
	கூந்தலையுடைய	டொடு	களோடுண்டான
ஆய்ச்சியர்தம்	கோபஸ்த்ரீகளின்		பாலக்ரீடை யோ
துகில்வாரியும்	வஸ்த்ரங்களை யபஹ		டே[மஸாரத்த
	ரித்தும்	காதல்ள்ளம்	(அவர்களுக்கு) ப்ரே
சிற்றில்சி தத்	(அவர்ள்) சிற்றில்	விளைவித்த	பிறப்பித்த
து	ளையழித்தும்	அம்மான் இட	ஸாவேஷ்வரனது த்
		ம்	தாநமாய்,

( ) ரா.

முதிராத இ சொல் வளை ாய ள்ளை ே ெங்ண முளை ாள் எயிறு	டிநமா ாத இனிய சொல்லையும் ளை்த ா யயுமு கினி ள் [ட ே ல்போே கூர் ம யு டத்தாய் நெடிதா ளை யு முளைக்கிற ள ா ய் ாந்தி யு த்தா தந்தப க்தி ய யு முடைய
மட ார் பயிற்று மொழி கேட்டிருந்து ம றபாடும் நா கூர் மணி ட ே ாயி னங் கென் ே .	தி ஸ்த்ரீ ள் அப் ஸிப்பி ற ே தபத ளை ே ட்டு ெ ா டிரு த (பி பு அ ர் ள் செ படி யே) வேதபாராய ப ணைகிற (அ)

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. திரு ாய்ப்பாடியிற் பெ ளோடே கிர தி ம் லேஷத் தப்ப ணின க்ருஷ் திருமணிமாட ே ாயிலிலே கின்றருளினான் நெஞ்சே. அங்கே சென்றதுபவி யென்கிறார்.

(தூளையார் ருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) தூளையாெ று தூள மி கிருக் க. அதா து-சுரு டு கறுத்து ம்ருது ா குழலையுடை யராய், ரையிலே பரியட்ட ளையிட்டு த்து முழுகியேறும் பரு மா பிருந்துள்ள இ டப்பெ களுடைய. †தூளையாகிற்கிற ெ று மாம். (தூகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும்) அ ர் ள் ரயிலே யிட்டுவைத்த பரியட்ட ள ( ) மகி மயிலீகூ றதாராய் ெ னும்படி ாரி ெ ா டுபோய்க் குருந்திலேயேறியும் (உ) தீ ம செய்யும் சாதரா ள் சிற்றில் து சிதையே னும்படி சிற்றில் சிதைத்தும். (முற்றுவினையார் வினையாட்டொடு) வினையாட் டுக்கு அவ் ருகு கார்ய ெ ா ளெ ா ணைதபடி பரு த் தயுடை ய ர் ள் யெள நம்§ளுசாடாத பரு ம் அ ர் ளோடேயு டான வினையாட்டே ாடேகூட. (ாதலித்யாதி) அ ர் ரு குப்ரேம ாகர த்தை விளத்த ஸ்தே வரனுடைய ா ஸ்த்தாநம்.

(ே ல்நெடுங்கணித்யாதி) ே ல்போலே கூர் ம யயுடைத் தாய் நெடிதான கண் ளையுமுடையராய் முளை கிறவள ாய் ஒளி யயுடைத்தான தந்தபங்க்தி ளையுமுடையரா த்ரீ ளா ர் . (பயிற்றும் மொழி கேட்டிருந்தும்) அ ர் ள் முத்தமிடார்"

(க) ா-தி-கூ-கூ. (உ) ா-தி-உ- .

§ ளுசாடுதல் - ளுடாடுதல் நடமாடுதல்.

எ ரூற்போலே சில ர்த்தைகள்சொல்லிக் கற்பிப்பர் ளே அ ற் ற ட்டிரு தேயும் அவை கிட கச்செய்தே. (முதிராதவித் யாதி) மூற்ரு தேயிருக்கையாலே ம்ருது ய் இ ரிதான சொல்லே யுடைத்தாய் ள த ாயையுமுடைத்தான கினியா ஈது. (ம ற பாடம்) தன கு ாஸிதமான வேதத் தப் பாடாகிற்கும் அவ்வூரி ல்லார் வேதபாராய ம் பண்ணிப்போரு யாலே அதுதே யிறே இ ற்று கு வாஸிதமாயிருப்பது ஆ யாலே இவர்கள் சொ லுகிறது கிட அ ற் றச் சொல்லாகின்றனெ ன்னுதல். அ றி ே இ ர் ள் தாங்கள் உபாத்யாயரு டய பெ ளா யாலே தபத களை அப்யஸிப்பிக் அ ற் றச்சொல் ாகி ற ெ னுத (முதிராதவின்சொல்) ற்பிக்கிற ர்கள் பேச்சுப் போலேய றிறே இ ற்றினுடைய பேச்சு இப்படியிரு கிற திருநா கூர் ... (அ)

அரு. ட்டா பாட்டு. (துளையாரித்யாதி) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துத மா 'தடந்தாம ரப் பொய் டுக்கா '' என்றது கு இரண்டு தாத்பர்யத் தாலே ருளிச்செய்தாரா யாலே மூன்றின தாத்பர்யத் த கீழ்ப்பாட்டி ருளிச்செய்த ர் இரண் டாம் தாத்பர்யத் த இப்பாட்டிலே ெ ளியிடுகிறு ெ ருத அ றி ே கீழ்ப்பாட்டில் பொய் கபு த ப்ரஸ்துதமா யாலே ருத்த ா த்ராபஹார த்தை யநு ஸந்திக்கிறுரென்றுதல் தி திருவு ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (திரு ாய்ப்பாடியிலித்யாதி). (துளை ாநிற் ற) ஜலத்திலே துளை ாநிற்கிற ர் ளா ென்றபடி (அ)

மூ. வி டையோட ெ ருய்ச்சி மென்றோள் ய த
விகிர்தா வி கு சுடராழி யென்னும்
ப டையோடு ென்று டயாயெ தி
றி மையோர் பரவுமிடம் பந்தடத்துப்
ப டையோடு செ லவன் ம து கப்பத்
தொ ப்பு டரீகத்திடைச் செ ழுநீர்
ம டையோடன்று மதுவிம்மு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் ண ெ ம னே. (கூ)

ப.	உரை.	பதம.	உ ர.
வி ட	ப்தருஷப ளும்	மென்தோள்	ருது ா புஜாவி
ஓட	ஓடி சி ம்பபடி	யந்த	விரும்பி [த் த
வென்று	(அவற் ற) ஜயித்து	விகிர்தா	வ்யா ர்த்த மா செ
ஆய்ச்சி	ப்பின்னை ப்பிராட்டி		ல் னையு ட
	யினது		ே

விளகு டர் ஆழியென்னு படையோடு ன்று சங்கு உ டாய் நின்று

இமயோர் பரவும் இடம் பெ டயோடு செ ர) அ ரம்

விளாகின்று புரையுட திருவாழியாகிறஆயுத த்தோடேகூட அத்விதிய ாயிருக்கு ம்ஸ்ரீபாஞ்சஜன்ய த புடையவனே. என்றுசொல்லாநி ன்று கொண்டு ப்ரஹ்மாதிதே ர் ள் இ டவிடாதே ஸ் தோத்ரம்பண்ணுகி ற ஸ்தா மாய் [பெட்டையோடு கூடி சிவந்த ாலையுடை ஹம்ஸமான து (மது பா. த்தால்முன்

டதோற்ற மயா லே) [யுளை அழகியதடா த்திலே திரண்டதாம ரப்பூ க் ளை தழை க்க(அத்தாலே) அத்தாமரை ளின் டு வேயுள்ள செ கழுநீர் செ கழுநீர்ப் பூ ளான மடை ஓட மடை ள்நிர் பியோ டினபே திலும் நின்றுமதுவி உள்ளேநின்று மது ரும் வெள்ளம்தேங்கும் படியான நாங்கூர் மணிமாட தே யி ன்ம னை. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. †நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கா எரு தேழுடர்த்த செயலையும் தி யாயுத களோட் டச் சேர்த்தியழ யும் சொல்லி தேவர்சுரோத்தத் திருமணிமாட கோயிலிலே கி றரு ளினனென் நெஞ்சே. அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(வி டயோட) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம் லேஷ த்துக்கு ப்ரதிபந், மான ருஷபங்கள் †ஓடும்படிவென்று. (ஆய்ச்சி பெ ள் நயந்தவிகிர்தா) அ ரு ட ப் ருத ான தோளை விரும்பின யாவ்ருத்தமான செயல் ளையுடைய . (விளகித் யாதி) திரு றத்துக்குப் †ப கத்தொ டயா விள ாகி றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடி அத்விதிய மா ஸ்ரீபாஞ்சஜன்யத்தையுடைய னே. (கி று) இப்படிசொ ல்லாநின்றுகொண்டு. (இ மயோர்பரவுமிடம்) ப்ரஹ்மாதி தே ர் ள் விடாதே ப்தோத்ரம்ப ணுகிறவிடம்.

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய் ளிலே மதுபா ம் பண்ண இழிந்த சிவந்த ாலையு ப் அ மா து பே டயோ டேகூட இழி கையாலே மதுபாகத்தாலே மூ டிதோற்ற மயா லே †ஆஸ்ரயத்தைப்பேணிப் பரிமாற வறிகினனெ லை. அத்தா தே க்கப்பட்ட. (தொ யிக்யாதி) †திரண்ட தாம ரப்பூவி கி வே செ கழுநீரின் மதுவி ள்ள மான து ம டயாலே போ ாகிற் ச்செய்தேயும் அதிலு டய மிகுதியாலே உள்ளேகின்று †விம்மா

நிற்குமாயிற்று திருப்புன்னைவனநாதன் ஆனைக்கா நம்பிரான் செம்பொற்சோதியாகிற்கும் இப்படியிருக்கிற திருநாங்கூரிலே. (கூ)

அன்பதம் பாட்டு. (விடயித்யாதி) பலகாலும் க்ருஷ்ணவதாரத்தோடு ஐயஞ்சொல்லாநின்றீர் மணிமாடக்கோயிலிலிருக்கும் ருஷ்ணனென்ன ப்ரஹ்மாதிகள் அங்கன் வந்தடிபணிகிறாரென்று ஸந்தியுட்பிணங்குகிறதென்? (ப்பி னையித்யாதி) (ஓம்படி) சொற்கும்படி. (பத்திதாடயா) பரபாகம். (ஆரயத்த) மலத்த "தொக" ஸமூஹமாய் அதிர்த்த (திரட) எறது. (விம்மாநிற்கும்) தேம்மாநிற்கும். ... ( )

மூ. டார் பொழில்சூழ்ந்தழகாயகாகூர்
மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலுகென்றும்
தொடாய தொல்சீர் யல்மனையார்தே
கலிய னெவிசெய் தமிழ்மாலல்லார்
டார் னியாணமீதே
டல்சூழுலகுக்கொருகாலராய்
விடோய் நெடுதாகுநீழலின் கீழ்
விரிநீருலகாடு விருப்புசே. (o)
திருமகையாழ்வார் திருவடிளே ரமம.

மூ.	உரை.
டஆர்	டுமிகுந்து
	ள்ள [பட்டு
பொழில்சூழ்ந்தசே லாலேசூழப்	
அழ	அழகாயிருக்கும்
காகூர்	திருக்கூரில்
மணிமாடதிரு	ணியமாடதே
யில்	யிலிலேங்கிய ாஸ
	ம்ப ணைகிற
டாலுகு ஸர்வேஸ்வரனுகு	
என்றும்தெகித்ய கர்த்தில்	ஒரு
டா	அதிநி தே
	த
தொர்	நிரதிபத்தயு
	டையராய்
ல்ம	ழனிசூழ்ந்தநிருமா
தே	கராா
வியசெ	ஆழ்ர்
ஓவிசெ	அருளிச்செய்த
தமிழ்மலல்	தமிழ்த்தொடபத்
ார்	தயுஸஹ்ருதய

உ.	.
மாஅப்யஸி	
ல்லர்	
டர்	ண்டரெல்லம்த
	ள்காவிலேவிழு
	துவிக்குபடி
ளியாணமீதேமத்தஜத்திதே	
	றி(ரிம்து)
டல்சூழுகுசதுாரபர்	
க்கு	சாபூமிகு
ரயதளேஅத்விதீ	
ர்ாஹரய்	
விதோய்	அப்ரஹ்மா
டுடெ	டியழுச்தாதபத்ர
ருடைநீழலி	ச்யயிசிழிரு
லைகீழ்	து
விரிநீரு	ஆரணதேஷ்டி
	தப்ரஹ்மடத்
	தயடுவ
	டு
விருர்	நிரதிப்ரீதியுக்தர்
	ாயிருப்பர். ()

கூஉ பெரியதிரு ழி கூட அ தி ொபா ் டார்.

வ் ா. பத்தாம்ப ட்டு. இத்திரு ழி ற்ரூர் ்கு பலம் சொ ்லுகிறது

(் ட ர்பொழில்சூழ் ்து) சோலையெ ்று பேர்மாத்ரமாய் மதுபா ம்ப இழிந்த ண்டேயாய்க் கிடக்குமாயிற்று. (அழ காயவித்யாதி) தர்சநீயமா திருநா ்கூரில் திரும சிமாட ்தே யி லிலே கித்ய ா ம்ப கிற ர்தே ்ப ரனு ்கு. (எ ்றும் தொ ் டாயதொ ்சீர்) கித்ய ் ர்யத்திலே ாதிகரிக் கயாலே ந்த கிர தி ஸம்பத்தையு டயராய். (யல்ம ் கயர்கோ ்) நல்ல யலையு டய திரும ை ்கு ரா ா ான ஆழ் ார். (ஒலிசெய் தமிழ்மாலை ் லார்) ஒலி யயு டத்தா ருளிச்செய்த தமிழ்த் தொ டயாகிற இத்திருமொழியை ் ற்ற ர் ்.

(க ் டார் ்) அநுகூலப்ரதிகூலோதாஸீநரெ ்று ாசி யின்றிக்தே லோ மா த்த ் ள் ாலிதே ந்து விழும்படி மத்த த்தின்மேலே யேறி (டல்சூழுலகு ்தெ ாரு ாவலராய்) க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து து ் ா ரபர்ய ் தயான பூமிக்குத்தா ் ளே கிர் ாஹ ரய். (வி ் டோயித்யாதி) ஆ ா த்திலே ெ ்று கிட்டும்படியா முத்துக்கு டயின்கீழே டல்சூழ்ந்த பூமி ய யா ் டு விரும்பப்படுவர் ்கிர தி ப்ரீதியு ், ரா ர்கள்.

‘ஐ ் ர்யத்தைப் புருஷார்த்தமா ச்சொல்லு ானை ?

என்று ஞ்சீயர் பட்ட ர ்தே ட் ் ஈ ் ரனேயாகிலும் ஒரு ால் பிறந்து அபிஷே ம்ப மயும் பா தசேஷமா ் லாமாகில் ன ்று கா ம் திரும ் யாழ் ர்ரிருப்பது” ் றருளிச்செய் தருளினர்.

பெரி வாச் பிள்ளை திரு டி ளே ம.

அ .—பத்த ம்பாட்டு நி ் . (வ ் டாரித்யாதி) விரும்பு ர் ் றது ்கு வ் ா ரு ம் விரும்பப்ப ் ெ றர்த்த ருளிச்செ து விருப்பத் தையுடையாசவரெ றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நி ர தி தே க்யாதி).

(இருப்பது) ற ் தர ், இனி தம்மு டய ப்ரபந்தம் ற்ற ர் ்கு பா வத ங்கர்யேசபர்யே யான ம டலாதிபத்ய தே ் டா ள திருப்ப ரோ ள ்று இ வு பூரித்து கொ ்வது. ... ... (

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம

மூன்றும்பத் எட்டா ் திருமொழி முடிந் .

ஆழ்வார் திருவடி ளே சர ம்.

மூ ரூமபத்து ஒனபதாநதிருமொழி சல ண்ட ப்ர தே ச ம

†அபிமதவிஷயத் த யநுபவிக்குமிடத்தில் அ ய ள்தோ றும் விரும்பியநுபவி குமாபோலே †அ குள்ளதெ ல்லாம் †உத்தே யமாய் †ஆபத்ஸ ஞய் ர் த்து கும் ரக்ஷ ணயிரு கிற ஸர் வே ரன் ரக்ஷ த்து குப் ப ா தே ம் என்று விரும்பி ர்த்தி கிற தேசமாள யாலே அ கு டான திர்ய கு ருமகப் பட மூ தர் பகவதநுபவத்தாலே னி குமாபோலே க ரித்து வர்த் தி கும் தேசம் ஆன பி பு நீயுமத்தேச, த ப்ராபியென்று திரு வுள்ளத்தைதக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... . *

அநு. சல ண்டவின் ப்ர தே சம். திரு ா கூரில் திரு ணிமாட தே ாயிலே யநுபவித்த ஆழ் ார் அ குள்ள மற் றத் திருப்பதி ளையு மநுபவிக் கிறார் இனிப் பத்துத் திருமொழி ாலே ெ று திருவ ளம்பற்றி அ ! யெ ா ற்று கும் ஸங்கதி யருளிச்செ ய் ர் (அபிமதேத்யாதி). (அ குள்ள தெல் ா) திருநா கூர் திருப்பதி ளெல் ாம். (உத்தே யமாய்) எ ற ந் தர தோற்றி எ றுதே ஷ. இத்திரு ாழியி ப்ரமேயத் , யருளிச் செ ய் ர் (ஆபத்ஸ ஞயித்யாதி). ... ... *

மூ. சலங்ெ ா ட விரணிய த ல்மார் கீண்டு
த ட டலை டைந்தமுத கொ டு ந்த ாளை
நல ெ ா ட ருமுகில்போல் திருமேனி யம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினித மருவி யுறை கோயில்
சல ெ ா டு மலர் சொரியும் மல்லி யொ செருந்தி
செ ப ள் ம நாறும் பொழிலினூடே
ல கொ டு யலோடி விளையாடு நா கூர்
குந்தவி ரம் வ கு மடநெஞ்சே. ( )

பதம.	உரை.	பத .	உரை.
சலம்ெ ாண்ட	(ப்ரஹ்லாத ப ல்) சீற்றத்தையுடைய	அ ப்மார்வம்	வீசா வகஸ்த்தலத்த
இரணியன்	ஹிர யனு டய	கீ டு	அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டும், [ல
அ ரு	அப்படி ரபலத்தாலே பூண் ட்டப்பட்ட	த ட கடலை	பெரிய திருப்பாற் ட மத ம்பண்ணி
		கடைந்து	

அமுதம் அதிற்பிற தஅருத
த்த
ரூ தேவ தளருப்ப
இட்டு ரூடத்
து [ருத
ந்த தோஷயு தளையி
ராஜ யு ராய்
லை ரூட அழகிய நீ ரே
ரும் போற
போல்
திருமேனி அ திவ் தேஹத் தயு
மா டயன ர்வே
ர
டோறு ப்ரதிதினமும்
கிழ்து தோஷித்து ரூ
ண்டு [படி
இனிது அரிதரு கினிதாம்
ருயு றரே அரிய ப்ரயோஜ ன
யி யிந்திய ஸம்ப
ணுகிறதேசமாய்,
ல் (நீ ரவிட்டா தரி
மாட்டாத) யல்
மதஸ்ய ன்

வ் ர. மூதற்பாட்டி. (சரூட)†சிற்றத் தயிட்டாயிற்று
குத்தது. †சிற்றத் தா டயனுருக்கிற ஹிர யனு டப† ர
பலத்தாலே திண்ணியதாய் அ ன்றமார் த்தன்னுடைய†சிற்றத்
தா ட்டி வெதுப்பிப் பதஞ்செய்யப்ப ணி பின்னை அநாயாரே ந
ழித்து †ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணை, கடலை கூ†த்ரபதார்
த்த களைப்போலே பரிச்சேதித்துக் டந்து அதில் ந்லுயிரான
அம்ருதத் தரி நம்மை ஆ யித்த தேவஜாதி ர்யம் தலை
ட்டப்பெற்றோமிரே.' ன்று அதுபெற்றால் அவர்களுக்கு ருமு
ப் பத் தானு டயனுய்†அவ்வம்ருதத் ,த புஜித்தார்க்கு ழியக்
ட ராதிகளைத் தானுடையனுயிருக்கிறவன் (நல கொண்டவித்
யாதி). †அ ம்ருதத் ,த நாய் கிடாய் என்னும்படியான டி
யு டய ன் ( ) 'ஹூமஜ்ஜ்யோதி தூம யோதி ன்கிறபடியே,
உபசயாதிக்ம மான வடிவை யுடைய மே ம் திருமேனிக்கி ரப்பா ப்
போராமையாலே வ்யா ருத்தமான வழகையுடைத்தாய் ஸ்ரமஹர
மாயிருப்பதொருமேகம்போலேதிருமே ரியையுடையனுய் அத்தா

( ) மே ஸ தேசம்

பெரியதிருமொழி கூப அதி உபா தி ணியதோர். உடு

இ ே ர் ே ர என்று தோற்றும்படியிருக்கிற ப்ரமாத புகுந்தபோதா ஹிர யஸ்ன கிரஸி வும் கடல் ட யுவுமொ ணது எ று ஏற்கவே ந்து † பெரிய ஹர்ஷத்தோடே கித்ய ா ம்ப ணுை யாலே ஆ ரிதர்க்கு இனிதா தேசம்.

(சல கொ டித்யாதி, † அது குஹதவிருக்கிறபடி. ( )

ஸ்ஹ வபுஷ்வ ஸ ர்ஷாதி புஷ்பிதா' எ கிறபடியே இசலி இசலி மல ரச்சொரிகிற மல்லிகை அழகி செருந்தி அப்படிப் பட்ட செ ப ம் இ பரிமளத்தைப் புறப்படவிட. (பொ ழிலித்யாதி) † நீரிலேகிடந்தால் மிடுக் யு டத்தாய்க் ரையிலே யேறினால் அதின்றி கே யிருக்க் ட மத்ஸ்ய களா அ நீர் காணுறுத்தும்படி அதிற் ாட்டிலும் நிலமிதானே ந ருயிருக்கை யாலே அச்சே லையில் ம த்தை ஆக்ராணம்ப ணி அத்தாலே மிடு குடத்தாய் முக்தர் பகவதநுபவத் தப் ப ணி (உ)

ஹமன்னமஹமன்னம் அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமா போலே கயல்களானனை அ கேயி தள்ளி விளையாடாநின் றுள்ள திருநா கூர். ... . (க)

அ முதற்பாட்டு. (சலமித் ாதி) ச கொண்ட' என்று அ னை விசேஷித்தது குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத் தயிட்டித்யாதி). ா யார்த்தம் (சீற்றத் தயுடை ஞயித்யாதி). அது" எ றதி ர்த்த (ர ப த்தாலேயித்யாதி). பிளந்து என்னுதே 'கீண்டு' என்று - அ ாயாஸம் தோற்றச் சொன்னது குபாவம் (சீற்றத்தைக் ாட்டியித்யாதி). தடம் - விஸ் தாரமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஒரு ாவித்யாதி). ாஸ" என்று இப் போது சொல்லு க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வம்ருதத் தபுஜித் தார் கித் ாதி). ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய (அவ்வம்ருதத்தை நாய்க்கிடா யித்யாதி). ாடோறும்மகிழ்ந்து மருவியுறை இனிது கோயில் என்றந் ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதி).

(அது கு) எம்பெருமான் பெரியஹர்ஷத்தோடே ர்த்திக்கைக்கு. யல் ள் பொழிலில் விளையாடக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (நீரிலே யித்யாதி). ... ... ( )

ழ திண்ணியதோரரியுரு ாய்த் திசையனைத்தும் நடு த் தே ரொடு தான ர்கள் தி சப்ப விரணியனை ந ணிய ன்மார் கலத் துகிர் மடுத்த நாத நாடோறும் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை கோயில்

( ) (உ) த - ப்ரு.

எ ணில்மிகு பெருஞ்செல் த் தெழில் விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் வே ள் விகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
ம ணில்மிகு ம றய பர் ர் மலி வெய்து நாங்கூர்
குந்தவி ரம் ணங்கு மடநெஞ்சே. (உ)

பத.	உ ர.	உரை.
திசையனைத் தும் நடுங் தேவரொடுதா னவர்கள் திசைப்ப தி ணியதோர் அரியுருவாய்	எல்லாத்திக்கிலு வர் ளும் பயப்படவும் தே தாத ாதிகள் லங் வு த்ருடா ாய்அத்விதிய மான ரஸிம்ஹரூ பியாய்	எண்ணில்மிகு பெரும்செல்வ த்து எழில்விள கு மறையும் எழி சயும் வே ள்விகளும் இயன்ற
இரணியனை நண்ணி அவ மார்வகலத்து உகிர்மடுத்த நாதன் நாடோறும்மகிழ்ந்தினிது ருவியுறை வே ாயில்	ஹிர யாஸுரனை கிட்டி அவ் ஸுரனது[தில் விசால கஷஸ்த்தலத் ள ஊ றிக்கி ழித்த ஸ்வாமி	கண ாதிதமான மஹத் ம்பத் தயு டத்தாய், [ள்ள அழகுவிள காணி று வே த ளும் ஸ்தஸ்வரங்களும் (இ ற்றின்) அர்த்த ப்ர ணங் ளும் நிறைந்த ாய் (அத் தால்)
பெரு குணத் தோர் மண்ணில்மிகு ம றயவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்வைகு ஞ்சே. ண கு.		ஆத் கு ஸம்ப ாய் [தான பூஸுரரு குள் சிறந் ப்ராஹ்மண ர்கள் ெரு கி ர்த்தி கிற தவிண் கரம்மடநெ (உ)

வ் ா. (தி ணியதோராரியுருவாய்) ஹிர யனு டைய சீற்ற மென்றூல் பிற் ாலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய் தி குக்களெல்லா மஞ்ச அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமி றியே எல்லாருமொக்கக்கலங்க. (இரணியனெ ணி) எரிகிறபெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டி ாைர ப்போலே க்ரூரை பையலைத்தீ டி (அ ன்மார்வகலத்துகிர்மடு த்.) போக்குத்தேடி இட காணை மயாலே சுழித்து ருகிற ருதிர ள்ளத்து கு ஒரு ழி ண்டுவிட்டாற்போலே அ னுடைய பர ந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அ னையழியச்செய்து தன்னுடைய ஈஸ்வரத் த்தை கிலகிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எ ணில்மிகுவித்யாதி) எ னிறந்திருப்பதாய், நிர்த்தோஷத் வாதி ளால்வந்த கிரவதி ஸம்பத்தையுடைத்தாய் அவ்வழியாலே அழகு விள காணி றுள்ள வேதமும் ஸ்தஸ்வரங்களும் †அங்கா களும் மற்றும்†உள்ள ற்றூல் ரும் கேள்வி ளும் இ ற்றை† ாஸ னைபண்ணி அத்தால் ந்த ஆத்மகுண ளால் மிக்கிருப்பாராய். (ம ண்ணில்) பூமியில் இதுக்கு இவனைகடவான், இதுக்கு இவனைகட

பெரியதிருமொழி ங-ப அதி ங பா அ ட்டமும் உள

வா ' என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்ம ர் நெருங்கி வர்த்திக்கிற

தேசம் ... ... (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு (திண்ணியதோரித் ராதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ஹிரண்யநிரஸநத் தஸ்ப்ரகாரமாக நுபவி ரூரென் றுஸங்கதி.

எழி ச' என்றது - ஆறங்கங்களுக்கும் மீ ராம்ஸாதி ளுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிரூர் (அ ரூற்றும்) என்று. "கேள்வி' அர்த்தஸ்ரவணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிரூர் (உள்ளற்ரூலித்யாதி). (வாஸைபண்ணி) என்றது - மநத் தः இது, இயற்' என்றதினர்த்தம். ... ... (உ)

மூ. அண்டமூ மிவ்வுலகடலு மனிகளு மெல்லாம்
அழுதுசெய்த திரு யிற்ற னரன் கொடு திரியும்
மூடமது நிறைத்தவன்கண் சாபமது நீக்கும்
முதல்வனவன்மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோ பில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ ளிளந்தெங்கு கதலி
யிலைக்கொடி யொண் குலக்கமுகோடிசலி ளம்சொரிய
வ டு பல விசை பாட மயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வ ரு மடநெஞ்சே (ங)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
அண்டமும்	அண்டங்களையும்	பெரும்செந்நெல்	பெரியசெந்நெற் ரூம்
இவ்வுல டலும்	இந்தவுலகையெறிகிறஸமுத்ரங்களையும்	இளம்தெங்கு	இளமையையுடத் தானநாரிகேளங்க
அனிகளுமெல்லாம்	(ஸப்தத்வீப) பூமிகளெல்லாவற்றையும்	கதலி	வாழைகளும் [ரும்
அழுதுசெய்த திருவயிற்றன் அரன்	கபளீகரித்த [ரூய், திருஉதரமுடையவ (சாபத்தாலுபஹதனை) ருத்ரன்	இலைக்கொடி	வெற்றிலைக்கொடி கரூம்
கொண்டு	[ண்டு பரிக்ரஹித்துக்கொ	ஒண்குலக்கமுகோடு	அழகிதாகக்காய்த்த பாக்குமரங்களோடே
திரியும்	திரிகிற	இசலி	ஸ்பர்த்தித்துக்கொ
மூண்டமது	தலையோட்டை	ளம்சொரிய	ண்டு
நிறைத்து	நிறையச்செய்து		ம்ருத்தி யச்சுரக்க
அவன்கண்சாப மதுநீக்கும்	அவனையொருநாளும் விடாதேயிருக்கிற சாபத் தப்போக்		(இவற்றிலேபுக்கு மதுபாநம்பண்ணி)
	கியருளிய [வாமி	வண்டு	வண்டுகள்
மூதல் வனவன்	ஸர்வஸ்மாத்பரனான	பலஇசைபாட	அநேகராகங்களைப்
மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,			பாடாநிற்க (அவற்றைகேட்டு)
எண்டிசையும்	பார்த்தவிடமெங்கும்	மயில்ஆலும்	மயூரங்கள் நர்த்தநம்
			பண்ணுகிற
		நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம்மட	
		நெஞ்சே . வணங்கு.	(ங)

அ பெரியதிருமொழி ஈட அதி பா, லெயி கு

வ்ய. மூன்றும்பாட்டு. (அ டமித்யாதி) அ டமும் இந்
லோகத் தச் சூழப்போந்து அலையெறிகிற ட த்வீபங் களெ
மெ லாமமுதுசெப்த திரு யிற் றயு டய . (அரனித்யாதி
ாபத்தாலே உபஹதனையிருக்கிற ருத்ரன் கொ டுதிரிகிற கலேயோ
ட் ட னீ றத்து அவனை யொருநாளும் விடாதேயிரு கிற சாபத்
தப்போ கி இப்படி ர் கியந்தா ர ன் ர்த்திக்கிறமே ாயில்
(டி சயித்யாதி)டார்த்த பார்த்தவிடமெ கும் பெரியசெந்
நெல் மூ தர் பஞ்சவிம்சதி ார்வதிகராயிருக்குமாபோலே இனேதா
யிருக்கிற வெ கு ா ழ வெற்றிலக்கொ டி அழகிதா க் ாய்த்த
மூகு ளோடேகூடி ஒ று ொ று இசலி ம்ருத்தி யச்சுர
, இ ற்றிலேபுக்கு மதுபாநம்ப ணி உள்ளுப்பு த்ர யம் இரு
தவிடத்திலிரு வொட்டா மயாலே டுகளான பல இ கு
களையும்பாட அவற்றை ட்டுமயில்களா ஆடாநி றுள்ள.()

அந. மூ ரு பாட் . (அண்டமித்யாதி) ஓராஸ்ரிதனு ப்ரஹ்லா
தனு குதவினவள றி ே ஸ லோ ளயு யிற்றிே த்த த
னுலேதானே யிடர்பட்ட துர்மாநி குமு, வினெ று குணதி யத் த ரு
ளிச்செய்கிருரென்று ஸங் தி.

'அண்டமும் என்றது - ஆ ாசமென்ருய், உபரிதநலோ ஸ்வெல்
ாம் ொ ஓகிறது. ... ... (ந)

மூ. லெ யிலங்கு மக ல குல ர் ர்கு ொ டி ய
ாதொடு மூ குட னரியக் கதறி ய ளோடித்
தலெயி லங் க த்து மலெயில புகச்செய்த
தடந்தோள மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைமே ாயில்
சிலெ யிலங்கு ம ணி மாடத்துச்சி மி சச் சூலம்
செழு. ொ ட ல டினியச் சொரி த செழுமுக்கம்
மலெயில குமானிை மேல் மலிவெய்து நாங்கூர்
குந்தவிண் ரம் ங்கு மடநெஞ்சே (சு)

ப ம.	உ ர.	பதம.	உரை.
இலங்கும் ல	விள ாநி றுள்ளப நியட்டத் தயு ட ய	ொடி ய	ொடிபோலு மிடை யயு டய சூர்ப் பண கயி து
அ ல்அல்குல்	அ றந்த பப்ரதே சத் தயு டயளா ய் [த	காதொடுமூ குர் ாஸிகை ஜன [	ட ன்அரிய அ ள்	ஏ ாலத்திலே அறுக் அச்சூர்ப்பண கயா
அ கர்குலம்	ாக்ஷஸ லத்திற்பிற			வ

தறி தலையி அத்து ஓடி லை இ புச் செய்த நடம்தோ

தோ கூப்பிட் த தலைலே [டு அழகிய யத் துதொ டு ஓடோடி [கிற மலையி மேலே யிரு ணையிலே புகு ப டிபண்ணி மஹாபாஹுவா சக்ரவர்த்தித்திரும

நத்தி தே யிரு கு சூல குள் செழு தொ ருத்தமா டே ளி ட அடுஇரி ழ யிற் றபேதி (உடே) சொரி த ரவித்த [செழுமுத்தம் அழ முத்து ா லையி கு லைபோலே வி கு ற மாளீ தே ளளி ளி மீ மலிவெய்து குவி துட ற ா கூர் குந்தவி ரம் டவி ஞ்சே கு. ( )

ம ழ் தினிதுமருவியு றதே ாயி சிலேஇல கு ஒளிவிள குகிற மணிமாடத்து ரத் ளி ழத்த ரு உச்சிமி ச ஹ ளுடைய தி

வ்யா. நா ாம்பாட்டு (லையித்யாதி) விள ாகின்றுள்ள பரி ய டத் தயு டத்தான அ ற திகம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய் ண்டுதோற்றின ராக்ஷ ாதியா க்தி ா டாநிம்படியிரு கிற பெ ணை.†தனக்கொரு பரியட்டமும் பெ மையுமுடையளாய் ந் துதோற்றினளாயிற்று.(ாதித்யாதி)அ ள்†எறிட்டு தொ ா டு ந்த டி ப்போக்கித்† தாணம்படி ப ணிவிட்டானையிற்று. (தறி யித்யாதி) அநந்தரம் அவளும் கூப்பிட்டு ாடு †தலையிலே ய னை த்து மலையின்மேலேயான லங்ை யிலே புகும்படி ப ணின தோள் லியையுடைய ன் நித்ய ாஸம்ப ணுகிற தே ாயில்.

(சிலையித்யாதி) சிலையெ று வில்லு கு ப்பர்யாயசப்தமாய் வில் லென்று ஒளியாய் ஒளி விள காநின்றுள்ள மணிமயமான மாட னுச்சியி மேலே யுண்டான† சூலமும் இதாயிற்று அ ஹரி க்ருஹ ளையுடைய விரு கும்படி மேக ளான டலிலே போய் ப்புக்கு முத் தய டய ாரி தொ ா டுநகழ்ந்து ந ழ்ந்து கட மா ட்டாதேவரும் மாளிை கரி சூல களா வ இவற்றினு டய கீழ் யிற்றைப்†போழும் முன்பே தொட்டார்மேலே தாஷமாயிரு க்கிறவை முத் தச்சொரியும். (மலையிலங்குமாளிை மேல் மலிவெ ய்தம்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்து த்தாற்போலே யாயிற்றுக் குவித்து கிடப்பது. . . .. ( )

அந. நாலாம்பாட்டு. (லையித்யாதி) ாட்டாராபத் தப்போ கினவள றி ே நித்யாநபாயிநியா பிராட்டி குதவி வனென்றநுஸந்தித்து அ தப்பிராட்டி பிரிவு ரு க்கடியான சூர்ப்பனை யின் மூ கறுத்த

---

† ந ழ்ந்து - நகர்ந்து.

தோள்வலியை இப்பாட்டிற்சொல்லி மேலிற்பாட்டிலே பிராட்டி குதவினமையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ தி.

ராகூஷஸியை இ ரிப்படி ர்ணி குப்ர ருதோபயோ மென்னென் லருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). (எறிட்டுக்கெ ணண்டு ந்த டி) என்றது - அல ரித்து கொண்டு ஆயிரப்யத்தோடு ந்த டிவையென்ற படி. (தாணும்படி) விரு பயா படி. ராகூஷஸிகளுக்கு ரூப்யம் ஹஜமென்று திருவுள்ளம். இத்தால் ள்ளே ஷத் த ாதலித்து ட்டிவிட்டாரென்றதாயிற்று. அ யெ றது - அங்க' எ று மெல்லி ற்ற க் கிட கிறதாய், சூர்ப்பண யெ றுபேர்போம்படி ே ராமான யென்ற தல் அம் - எ று. அழ ாய் விபரீதலகூஷணயா ே ராமா யென்றதல் சப்தார்த்தம் கண்டுகொள் தென்று திருவு பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தலயிலேகையை த்து) எ று.

(சூலமும்) க்ருஹாலங் ராமான பொற்குட ளின் நுனியும். (போழும்) பொதுக்கும் பீறுமென்றபடி. ... ... (ச)

ஞ. மி னனைய நுண் மரு குல் மெல்லியற் ா வில ங்கை
வேந்தன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத்
த னிகரில் சில ளைத்த றில - பொடிசெய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை ே ாயில்
செந்நெலொடு செ கமலம் சேல் யல்கள் ாளை
செங்கழுநீரொடு மிடைந்து ழனி தி ழ்ந்தெங்கும்
மன்னு புகழ் ே தியர்கள் மலிவெய்து நா கூர்
வகுந்தவி ண ரம் குமடநெஞ்சே. (ஞ)

பதம.	உரை.	ப .	உரை
ஒன்று மின்அனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியற்கா இல ைகே தன் முடியொருப து தோளிருபதும் போய்உதிர நிகர்இல் தன்நிலவளைத் து	அக்காலத்திலே த்த கொடிமின்னலே ா சிற்றி ட யயு ருதுஸ்வபாவத்தை யு முடையளான பிராட்டிக்கா லங்காதிபனனரா னு டய கிரீடமிலகும் பத்துத் தலை ளும் இருபது களும் சதச ல களி யுதி ர்ந்துபோம்படி ஒப்பற்ற ஓங்கியதன்ே ாதண் டத்தை ளைத்து	இலங் பொடிசெய்த தடம்தோள மகிழ்ந்தினிது செநெ லொடு செ மலம் சேல் யல் ள் வாளை செங்கழுநீரொ டு மி டந்து ழனியெங்கு	லங் ா கரத் த பொடியா கின மஹாபாஹுவான சக்ர ர்த்தித்திரு கன் ருவியு றகோயில் செந்நெற் ளும் செந்தாம ரப்பூக் ளும் சேல்மீன் கயல்மீன் ாளைமீன்களு ஆகிய இவை ள் செழுநீர்ப்பூக்களு டனே சேர்ந்துகொண்டு ழனி ளெல்லாம்

மலிவெய்தும் வீதியெ ˙ கும்டெருங்
கி ர்த்திக்கும்படி
யாகவுமிருக்கிற
ர ˙ கூர் வகு ˙ தவி ண்ண ரம் மடநெ
ஞ்சே. வண ˙ கு. (நு)

வ் ர அஞ்சாம்பாட்டு. (மி ˙ னஜனயஷித்யாதி) மின்போலே யிருக்கிற நேரிய இடை யயு டயளாய் ம்ருது ˙ வபாஷ யாயிரு ˙ கிற பிராட்டிக் ர ல ˙ கக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவண னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் போயுதிரும்படியாக தன க்கு ஒப்பு ˙ டாகிலும் உபமாநரஹிதமாயிருக்கிற வில்லை ஸாத்து அன்று ல ˙ கையைப்பொடிபடுத்தி தோள் மிடிக் யுடைய ˙ பிராட்டி ˙ குப்ப ˙ ணின வ்யாபாரத்தை ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கு மொ க் ப்ப ˙ ணிற்று அவ ˙ ப்ரீதியோடே ர்த்திக்கிற தேசமாகையா லே க ˙ டார்க்கெல்லா மினிதாம்படியிருக்கும் தேசம்.

(செந்நெலித்யாதி) இத ாயிற்று கழனியான ப்ரதேசமடைய விரு ˙ கும்படி. செந்நெலோடேகூட தாம ர சேல் கயல்கள் ாளை செ ˙ ழுநீரோடு †மிடைந்து விளங் ாநிற்குமாயிற்று வய ட ˙ . (ம ˙ னுபுகழித்யாதி) இதுவாயிற்று ஸ்தலமான ப்ரதேசமிரு க்கும்படி. நித்யமானபுகழையுடை ராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்மிக் கிருக்கிற. இதுவாயிற்று ளரும் †பிடாகையுமிருக்கும்படி. ... (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மி டந்து - ெ ருங்கி. (பிடா ாகையும்) - யலும். ... ...(நு)

மூ. பெ ˙ மை மிகு டிவுகொடு வந்த ளைப் பெரிய
பேயினது ருவுகொடு மாள வுயிரு ˙ டு
திண்மைமிகு மருதொடு நற்சகட மிறுத்தருளு ம்
தே ன ˙ மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைதே ாயில்
உண் மமிகு மறையொடு நற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றிவற்றிலெழுவில்லாப் பெரிய
ண்மைமிகு மறையவர் ள் மலிவெய்து ாங்கூர்
வைகுந்தவி ˙ ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே. (சு)

மெய்மை தக்கதீர் நீரதத் தகுமென்று
தெளிவுறா தஞ்சி தனையா வனை
பெரும்பேயி தங்கி யா பெரிய பிசாசத்தினுடைய
துருவுறா விக்ருதரூபம்வெறா
மாயும்படி [டு
மாயிரும் அள்ப்ர ஊனஸ்வீ
திடமிகு மிடுதிண் மயு சித்தும் [டய
மருதொடு மருதமரத் தயு
றச்சடம் துடங்கி ஆர்யத் த
முடியத்தலை ட்
டல்ல சக்தி ய
யுடயசடத் த
இறுத்தஅருளு முறித்த [யும்
ம்
தென ஸ்ரீருஷ்
ணிதுருவியுறமே யில்

வ் ஆரும்பாட்டி. (பெண் மயித்யாதி) காரீணைமுத்த மயானயமே ரதப்பிராட்டி டினை ணெண்டிருந்த பூதனை ய பெரி பேயின்வடி யுடையளாய்வெ ருமுடிந்து பி மாய்கி ரும்படியா அளைமுடித்து அ ராவேசத்தாலே. மி தி யயு டய மருது †துட கின ஆர்யத் தமுடியத்தலை ட்ட ல்ல சக்தியையுடைய சடம் இவற்றையிறுத்தருளி விரோதி போ. ப்பெற்றேமிறே." என்று அத்தாலே தீப்தனை † ர்மே ர விரும்பி ர்த்திகிற தேசம்.

(உ மயித்யாதி) யதாபூத ராதியா மே தளோடேகூட அற்றினுடைய ரு அ கள் இற்றிலு டான ளஸைகயாலே வர டை ஆத்மகு ளையுடைய †அட ம் சஷ் ம †அர்த்திகளர்த்தித்தபோதே அபேக்ஷிதங்களை ெறு யாகிற ஔதார்யம்ள ருற்போலேசொல்லுகிற இற்ருலொழிவி றிக்கே யிருக்கிற உதாரரான ர்ளால் மிக்கிருகிற. † ட ஆத்ம மர்ப்ப ம். ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டி. (பெ மயித்யாதி) கீழே ரஸிம்ஹாவதார மும் அநந்தரம் ராமாவதாரமுமாகவநுபவித்த ர் அ தர வதார

மாய் ஆழ்வார் ஊர வெல்லாமீடு டித்து ருவ்ணை காரத்தை மேல் மூறு பாட்டாலுமநுபவிக்கிறு ரென்று ஸ்கதி.

சடத்துக் மயேதென் பாபுள மாபோலே ரௌர்யாதிசயத் தச் சொல்லுமெ றருளிச்செய்கிறுர் (தொட கி வித்யாதி). 'அவன் எறத்தல் தோற்றின தா ப்ரஸித்தி ப்பற்ற வருளிச் செய்கிறுர் (ஸர்வே ப்வர) என்று.

நின்ற எறதினர்த்தம் (அடக் ம்) எறது. உதவுி ட-உத வும்படியா கொ டயெறர்த்தமருளிச் செய்கிறுர் (அர்த்தி ளித்யாதி). கீழே ஔதார்யத் தச் சொ லி மீளவும் உதாரரா எறுல் புரு த மறுெ ன ருளிச் செய்கிறுர் (ண் மயித்யாதி). ... (சு)

மூ. ளி னி ய யிள ன்று தொ டுதிர தெறிந்து
தே ல்நெடுங் கணைய்ச்சியர்கள்ளை த்தயிர்வெண்ணெய்
உள குளிர முதுசெய்தி வுலகு ட காளை
யுக தினிது நாடோறும் மருவியுறைகோயில்
இளம்படி நற்கமுகு குலத்தெங்கு கொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்பு வளரக் கால்தடவும் புனலால்
வளங்கொண்ட பெருஞ்செல் ம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவி கரம் வண குமடநெஞ்சே. (எ)

பத .	உரை.	பதம	உரை.
இளங்கன்று ெ ாண்டு	இள பரு முடைய த்ஸாஸுரனைத் தூ கி	இ ம்படிநல் கமுகு	இள ம யஸ்வபா மா வு டய அழகிய பா குமரங்களும்
விளங் னியை உதிரளறிந்து	விளாவாய்நி றஅஸு ர உதிர்ந்து யிர் மாயும்படிவீசியும்,	குலத்தெங்கு	குல யயுடைத்தா தென்னைமர க ளும் [ளும்
ேல் நெடுங்கண் ஆய்ச்சியர்கள் ணைத்த	ேல்போல [டைய நீ டகண்களையு இடைச்சிகள் (உறி ளிலே) சேமித்து வைத்த	கொமு செந்நெல் ஈன்கரும்பு	வெற்றிலக்கொடிக ளும் செந்நெற் ளும் இனியகரும்புகளும்
தயிர்வெண் ணெய்	தநி நீத ஸ	வள ர	ஆகியஇனைகள் திநேதிநேவ்ருத்திய
உளம்குளிர	தந்திருவுள்ளம்குளிரு ம்படி	ால்தடவு புனலால்வள	டயும்படி அழியே பாயாநின்ற ஜலஸம்ருத்தியால்வ
அமுதுசெய்து	ண்டும், (பின்னும்)	ொண்டுெ	ந்த ந மையையு
இவ்வுலகுண்ட	இந்தலோ த்தைய	ருஞ்செல்வம்	டைய பெரிய ஐப்
காளை	டய முதுவெ ய் நவனெளவநன் [த	ளரு	ர்யம் வ்ருத்தியடையாநின்
உகந்தினிதுநாடோறும்	மருவியுறை கோயில்,		றுள்ள
		அணிநாங்கூர்	ைகுந்தவிண்ணகரம்
			மடநெஞ்சே! வணங்கு. (ஏ)

வ்ா. ஏழாம்பாட். (விளம்னியித்யாதி) த்ா ாரனை
ொ்டு விளா ாய்நிற்கிற அ ாரம்மேலே உதிரும்படியெறிந்து
வேம்போலே †பரந்த ணையுடையாராயிருக்கிற இடச்சிள்
சேமித்து த்த தயி ரயுண்டெ யயும் †ஆரிதம்பர்ச
மூளதொரு த்ரயமா யாலே திருவுள்ளமானது குளிரும்படி
யா முதலெய்து அநந்தரம் இந்தலோத்தய டயத் திருவயி
ற்றிலே த் ரக்ஷ்ய ர்க்கத்தினு டய ரக்ஷ த் தப்ப ணுவை
யாலே இளகிப்பதித்திருக்கிற

(இளம்படி) இள ம ய பா மா வுடைத்தாயிருக்கிற
முகு குலே யயு டத்தாயிருக்கிற தெகு ெற்றிலே கொடி
செநெல் †இனிய ரும்பானது வளரும்படியா ப்புன ா து
†ாகடா ற்குமாயிற்று †ரும்பானது நாள்தோறும் ஒருக
ேறி ரும்படி கா கடவுமாயிற்றுப்புன ா து †கிர தி ம்
பத்தா து மாரூதே செல்லுகிற . . (எ)

அ. ஏழாட். (விங்னியித்யாதி) வே' எறத்த
ெ ஆர்த்த ாயிரு ெ ம யச்சொனது கூணையா புல்ய
ாசிென்று (பரத்த) எகிறூர். தயிரும் ெ ணையு முதுசெய்தா
உள்குளிரு அர்த்தனித்தமாயிரு விே ஷித்தது குபா (ஆரி
தேத் ாதி)

இருபு எனறது நீட்டிடகிறதாய் அர்த்த ருளிச்செய்கிறூர்
(னி ரும்பு) எறு. (ால்தட ாநிற்கு) றது சா. ஸ்வபா ார்த்
தாழி ளாலே பரம்பாநிற்குமெறு ளரும்' எறதுகும்
சாட்ர்த்தம் ஸ்பஷ்டமெறு திருவுள் ம் ற்றி ஸ் பா ார்த்தத் த யரு
ளிச்செய்கிறூர் (ரு ானதித் ாதி). அனி ாங்கூரா க்கு ஹேது கீழ்ச்
ொதெல் ெறு திருவுள்பற்றி ருளிச்செறூர் (நிர ாதி
தேய தி) ... . (எ)

ழ. ஆரூத சினத்தின் மிகு ரக ர ழித்த
அடலாழித் தட ய லர்ம ட்கு மரர்கும்
கூரு கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப னி மயோர்
கு முத ன் மகிழ்தினிது மருவி யு றே ாபில்
மாரூத மலர்க்கமலம் செ ழுநீர் ததும்பி
மதுவெள்ள மொழு யலுழ ர்ம டய டப்ப
மாரூத பெருஞ்செல்வம் ளரு மணிநா கூர்
வைகுந்த ணின் கரம் கு மடநெஞ்சே. (அ)

ப.	உ ர.
ஆறுத	ஒரு ாறக்டவ
	த்றி்யிரு
	கிற [ணெய்
சி த்தின்	ோபத் தயு டய
மிகு	மி கத்துவாராநின்
	றுள்ள
நர	ர ாஸுர து
ரம்	மிடுக்
அழித்த	போ்கி
அட் ஆழி	யுத்தோ்மு மா தி
	ருவாழி ய
தட் ன்	தன்பெரு கயிலே
	யு டணெய்
அ ர்ம ட்கு	பெரியபிராட்டி பாரு
அரர்கு	ருத்ராணு கும் [க்கும்
கூறுஆ	தெ றுகூறிட்
	டநுபவி லாம்ப
	டி
ொடுத்தருளும்	தன்திருமேனி யக்
திருவுடம்ப	கொடுத்துக்கெ
ன்	டிரு கிற சீலத்
	தயு டயணெய்

உ ர.
இமைோர்குலகித் ஸுரி திரரு
முதல் பன் குநிர் ாஹ ரு
ர்ே ர
ம ழ் தினிதமருவியு றோயி
மாறுதம ர் டவிடாதம ர
மலம் யு ட தா ர
செ ழுநீர் செ ழுநீர் (முதலி
பூ ஆ ய இ
ளில்நி று)
ததும்பி ெரு ப்புறப்பட்ட
மதவெள்ள தே ெளெ ்கு
மொழுக (தலைதெரியாது)பா
உழ ர் ர்ஷ ர் [ய் திரை
யல்ம டய த ள்தங் ழுனி
டப்ப ட னஅ ட
வு
மாறுதே ர்ந்து மாறுதே ர்ந்து
ெ ாண்டி ருகிற
பெருஞ்செல் மி நீர்ச்சி
ம ளரும் ற த
அணிநாங்கூர் ைவகு தவி ர
மடனெ ஞ்சே. கு. (அ)

வ்ய . எட்டாம்பாட்டு (ஆறுதவித்யாதி)ஒருகா லாற டதன்றிக்டே யிரு கிற சினத் தயுடையனுய் மிை த்து ராரா றுள் ா நர டய†மிடுக்ை யழித்த யுத்தோற்மு ான திரு ாழி யைக் ை யிலே யுடைய ன் பெரிய பிராட்டியார் கும் ருத்ர கும் என்னதென்று கூறிட்டநுபவி ாம்படி திருே னி ய ொடுத்து ொ டிருக்கிற †சீலத் தயுடையவ கித்ய ரி திரளுக்கு நாதனை ன்

(மாறுதவித்யாதி) மாறுதமல ர யுடைத்தான தாம ர செ ழுநீர் இ ற்றுல் †மி கு மதுெ ள்ளமிட்டுப்பாய யலிலு டான ர்ஷகரா ர் ள் பயிரழிய ெ ள்ளம் போமள ான ாறை மடை ளையடைப்பர் ள். (மாறுத பெருஞ்செல்வம் ளரும்) † அ ே யுடைந்தது' இ ே யு ட்தது கிடாய் என்று ஸ் யப் பெருக்குக் கிடாய் . எ று கூப்பிடுகிற ஆர ாரமேயாய் கிட குமாயிற்று. ... ... (அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (ஆறுதவித்யாதி) 'உரம்'' என்ற தி ர்த்தம் (மிடி ை) என்றது. 'அலர்ம ட்கு'' என்றதத் லை மறை மும் ' அரர் கு''

சுருசு பெரியதிருமொழி நடப திபா மலி

என்ற பூஜ்யோ திராலே அவனு டைய ஸ்வோத் ர்ஷாபிமானமும் கூறுக''
ன்கையாலே மதஸம்ஸ்லேஷமும் தோற்று கயாலே யருளிச்செய்கிறார்
(சீலத் தயு டைய ன்) என் று

தும்பி'' என்றதி ர்த்தம் (மிக்கு) என்றது. கீழ்ச்சொன்னது நு
குணமா செ வத் தவிசேஷிக்கிறார் (அ கேயித்யாதி). ... (அ)

மூ. கமலி நட கடலுள் ான ர்களோடு
மாமுனி ர் பலர்கூடி மாமலர் ஸ்தூவி
ஸ்தனி நாய னே யெம ருளா யென்னும்
ஈச ன் மகிழ்ந்தினிது மருவியு ற கோயில்
செங் யலும் ாளைகளும் செ நெலி ட குதிப்பச்
சே லுகளும் செழும்பணைசூழ் வீதிதொறு மிடைந்து
ம கு மதி ய டுரிஞ்சு மணிமாட நா கூர்
குத வி ரம்ப கு மட நெஞ்சே. (சு)

ப	உரை.
ாளை ளும்	ாளமத்ஸ்யங் ளும்
செந்நெலி ட குதிப்ப	செந்நெற்பயிர் னினி துள்ள [டையே
சேல்உகளும்	(அப்பயிரினிடையே யிருந்த)சேல்மத்ஸ் யங்களும் (கூட ே) களித்து ர்த் தி கிற
செழும்பணைசூ ழ்	பெரியமருதநிலம்சூழ் திருப்பதாய்
வீதிதொறும்	தெருக் தோறும்
மிடை து	ெ ருங்கியிருப்பதாய்
ம கு ல் தி	ஆ சத்திலேஸஞ்சரி கிறச த்ரணு டைய
அ டுரிஞ்சும்	கீழ்வயிறுதேயும்படி யாயுயர்ந்த
மணிமாட	மணிமயமான ாட களையு டையதாயி ருக்கிற
ர் கூர் வகுந்தவி	ரம் மடநெ ஞ்சே. ணங்கு. ( )

பதம.	உ ர.
வங்கம்மலி	மர ல ளால்நி றைந்திரு கிற
கட டலுள்	பெரியதிருப்பாற் ட லிலே
வானவர் ளோ டுமாமுனிவ ர்பலர்கூடி	தேவர் ளோடே ஸந காதிமஹர்ஷிகள்ப லரு கூடி கொ ண்டு து
மா லர் ள்து வி	ப்ளாக் மானபுஷ்பா த்யுப ரங் ளை த்தூவி
ங்கள்தனிநாய ே	எங்களு கூறாதனே ர ஸர்வேஶ்வரனே.
எமக்கு அருளா ய்	எங் ள்ப லிலே ரு பண்ணியருள வேணும்
என்றும்	என்றுப்ரார்த்திக்கும் படியிரு கிற
ஈசனவன்	ஸ்வாமி
கிழ்க்கினிதுமருவியுறை ே யில் செங்கயலும்	செவ்வியகயல்மத் ய ளும்

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ங் மித்யாதி) மர கல ளால் குறை ற்றிரு கிற பெரிய திருப்பாற் டலிலே. †மல் குச் சிறப்பாக ஆனையிட்டுச் சொல்லுமாபோலே டலு குச் சிறப்பாக மர க

பெரியதிருமொழி கூ ப தி ஒபா ச குமலி. கூள

ல ளயிட்டுச் சொல்ல ட து. தேவர் ளோடே க ாதி ரு கூட புஷ்பாத்யுபகர ளாத்தூவி ள ரு குகூாதண ர்மே

ரனே. கள் பக் லிலே ரு ப யப்ப ணி யருளே ணும்' ர ணும் ர்மே ர ப்ரீதிபூர் கமா கித்ய ர ம்ப ணுகிற தேசம்

(சங்கயலித்யாதி) ஆழகிய கயலும் வாளை ரும் குளிர்த்தி யைப்பற்றச் சொன்னெலி டயிலே தா மே ல் ளான ளித்து ர்த்தியா கின்றுள்ள மருதகி ம் சூழ் திரு குமாயிற்று †தெருவு ள் மேதாறும் †ஆ ாசத்திலே ஞ்சரி கிற சந்தரனு டய கீழ் யிறு தேயும்படியா மணிமயமான மாட ளாயு டய. ( )

அரு. ஓ பதாம்பாட் . (மித் ாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ெ ளசில் யத்தை யநுஸ தித்தவுடனே அ டய பரத் திருவுள்ளத்திலுற்றிரு து அத் தயருளிச் செய்கிறுரென்றுதல் கீழ் ருஷ்ணை தாரம் ப்ரஸ்துத மா கயால்(க) நாகபர்யங்க-முத்ஸ ஜ்யஹ்யாகதோ மதுரா புரீம் - ாகபர்ய முத்ஸருஜ்யஹ்யாகதோ தராம்புரீ ' ெ றபடியே அதுக் டியான திருப் பாற் டலானை யநுபவிக்கிறுரெ ருதல் ஸ தி.

வ ளச்சொ னது கு ப்ரக்ருதோபயோ மெ ன் ருளி ச்செய்கிறுர் (கித்யாதி). விஸமாதி ாலே சொ ரெ று ருத்து.

(தெருவு ள்தோறும்) ன்ற நந்தர மி ட திரு கிற-ெ ரு கியிருக் கிற என்று கூட்டியநுஸந்திப்பது. மங்குல் றனினைத்த (ஆ ாசத் திலே) ெ றது ... ... ( )

மூ. சங்கு லித டி முதல் ச ரமூ ே ந்தும்

தாமரை க ெ டிய பிரா தானமரு ே ாயில்

வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்து நா கூர்

குந்த வி ர்மேல் ட றயும் பொழில்சூழ்

மா யர்தம் தலை ன் மரு லர்த முடல்துணிய

வாள்வீசும் பர ா கலிகன்றி சொன்ன

சங் மலி தமிழ்மாலை பத்தி ல்லார் ள்

காணியொடு வி ம்பாரு தன் ம பெறு ாரே. (o)

திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

(க) ஹரிவம்சம் - க கூ - கூ .

சுரு மலி தண்டி ரம் முத லிரு முந் நீர் ஞாலம் முழு தும் படைத்த பிரா னரும் மறை யவை நின்ற மலி புகழ் நான் முக னுல கில் மலிவு ற்று நாங்கூர் திரு மணிக் குத்தன் மேய வடி யணை யாய்	உரு மூ த்திருடமா தயும் சரமு மிரு முத ட் டார் ரு ஆ யனி ற் ற மு தே தரித்து டி ரு ணீண்ட [ற தா ரபோ றதிரு னையு ட மஹோப ர ரு ர்தே வரன் நித்ய ர ப ணை ம்தி தேச ர ள் நி ற த டல்சூழ்ந்த யிலி [ற ருத்திமி ரு திரு ரில் குத்தவி ணை ர் விஷய ட
பொழில் சூழ் யர்தம் க லத்த டல் ணிய ர வீ ம் பர ால வி றி சொ மலி தமிழ் ாலை இ பத்து ார் தாணியொடு விசும்பு ஆளும் த ம பெறு ார்	சோலை ளாதே சூழப்பட்ட திரும யிலுள்ளா ப்ரதா ராய் [ர் சு க்கள் சரீர ள் தி பிந் ாம்பழி ட் த் தவீசுகிற க்கு ருத்யு ாய் வி ரியான ஆழ் ார் அருளிச்செய்ததாய் வி ம்மெ ா டாடத்த த்ராவிட ப்தஸந்தர்ப் பத் தயு டத்த [ஸையும் இப்பத்துப்பாட் அப் ஸி ல் பூமி யும் [ள் பரமா ாசத் தயும் ஆளும்படியா அதிச த் த உ டயரா ப்பெறு ர் ள். (க)

வ்ய. பத்தாம்பாட் (கித் ாதி) †ஆ ரிதார்த்தமா ஹ் பஞ்சாயுத ஸையு தரித் ெ ா டிரு கிற பு டரீ ாக்ஷ ஸர்வே வரன் நி ய ா ம்ப கிற தேசம். மரக் லத் தயு ட த்தா டல் சூழ்ந்த பூமியி ம்ருத்தி விஞ்சியிரு கிற திருநா கூரிலே கு த வி ரிலே விபாடிற்று. விபாடின ர் மதுபாகமத்தமா டு ள் த் நியாகின்றுள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட திரும. கையிலுள்ளார் கு ப்ரதா ரா ஆழ் ார் சத்ருக் ளுடல் துணியும்படியா வாள்வீ கிற பா ால ஆழ் ாரருளிச்செய்த † ப்புல ர்கள் திரளிலிருந்து தமிழ் ெ ா டாடப்பு ா இத் தயே ெ ா டாடும்படியான தமிழ்த்தொ ட

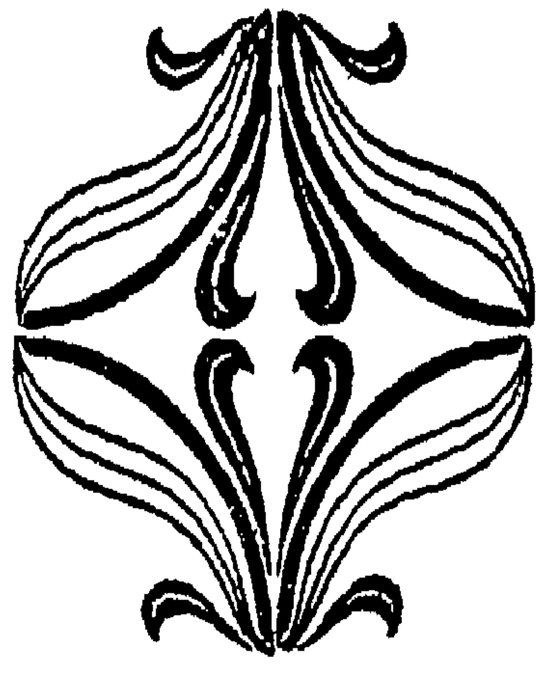
பத் தயும் ல ர் ள் உபயவிபூதியும் தா ளிட்ட ழ ரம்படி
யான பா த் தயு டயரா ப் பெறு ர் (o)

பேரி வா னபிளஹா திரு டி ளே ர ம.

அ . பத்தாம்பாட் . (ச் த் ாதி) ங்கும் லிவ ட மி ் ன்
மிகுதியு ட , தண்டும் ச் ாழும் மூத ் எ ் றத்த ே ற் ற ாளு ்
வல்லுமா வி ற்றை ் ெ ண் ் மு ் ே பூே ் திறற்போே தரித்
து ் ெ ா ் டிரு ் கிற தாம ரபோ ் ற ெ டி ண்ணு ட பிரா ் ரு ெ
் று ா ் ார்த்தமுட்ெ ா ் தாத்பர்யமருளிச்செய் ரூர்(ஆ ் ரிதேத் தி).
(ச் கப்பு ர்) எ ் றது லி ங்கத் தயு டத்த ் ப்ப யி லித்
ா ் ளெ ் றபடி. ... ... ( )

ஜீ ர் திருவடி ளே சர ம.

மூனரூமபத்து ஒனபதா ் திருமெ ழி முடி ் த

ஆழவ திரு டி ளே ர ம.

பெரியதிருமொழி மூ ருமபதது பததாநதிருமொழி திருமடந தபரே ம

வ் ர. †ஆஸரித †விரோதி நிர சீ ணய் ஆ ரிதர்க்கு †ஆப த்து ளிலே ந்து உதவுட் பா மான ர்தே ர †தான் ர ணமிடத்தி புருஷ ார ாம் பிராட்டிமாரோடே கூட தி நிற்கிறபடி ய யறு ந்தித்து நித்ய ஸரி இதொருசீலகுண ப்ராசுர்யமிருந்தபடியெ .' று இதிலே ஈடுபட்டு ஆஸ்ரயிக்கும் படியா அரிதே ய வி நிதே த்ய ர ம் பண்ணுகின்றான் ஆ பி பு நீயும தே சென்று அவனை யா ரயித்து உன்னுடைய கு றகளெல்லாவற் றயும் தீர்த்து ள் ளப் பாராயென்று திரு வுள் ாத் த குறித்தருளிச் செய்கிறார்.

அரு. திருமட தப்ரதே ச. ழ் குந்தவி ரில் ரஸிஹ்ம ாம ருஷ்ணவதாரசேஷ்டித ள் முதலா வற் ற யறுஸந்தித்த ஆழ் ார் அடித்த அரிதேயவி கரிலிரு கு ம னையு நுபவிக் வேணுமென் னுமா சயால் அ பதாந ளை ாறி ாறிப் பேசாநின்றுகொண்டு அநுப வி கிறாரென்னும் தி யயுட்டெ ா டி திருமொழியில் ப்ரதே யத் த உப யஸி கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநேத்யாதி). இத்திரு ாழியில் ர ர ாரப்ரப்ருதி ளை நிரஸித்தபடி ளப்பற்ற (விரோதிநிரஸ சீலனுய்) என் றது. (க) கடலைக் ட தழுதளி கும்" என்றும் (உ) 'உண்டபிரா ' றும் (ங) சிறுகுறளாய்" றும் சொ ன அபதாநங் ளைப்பற்ற ாரு ளிச்செய்கிறார் (ஆபத்து ளிலே ந்துதவும் பா ணமா) என்று. முதற் பாட் டப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (தானித் ாதி). ... ... *

ழ. திருமடந் த ம டந் த யிருபாலும் திகழத்
தினை ள் போய ல டியவர்கட்டெ ன்றும்
அருள்நடந் திவ்வே ழுலை த் த ர் பணிய வாழ்வோர்
அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெரும்புகழ் வேதியர் ாழ்
தரு மிட ள் ம ர்கள் மிகு கை தகள் செங்கழுநீர்
தாம ர ள் தட டொறு மிடங்கடொறும் திகழ
அருவிடங் ள் பொழில்தழுவி யெழில்தி ழு ாங்கூர்
அரிதேய வி ண ரம் ங்கு மட நெஞ்சே. (க)

(க) ங-கo-உ. (உ) ங-கo-ங. (ங) ங-கo-ஞ.

பதம.	உரை.
திருமடங்கை	பெரியபிராட்டியாரு
	ம்
மண்மடங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்
இருபாலு	இரண்டுபார்ச்ச ங்
திகழ	ப்ரகாசிக்க [ளிலு
அடியவர் ட்கு	ஆஸ்ரிதர்பக்கல்
என்றும்	எப்போதும்
அருள்நட ்து	க்ருபைபண்ணி
தீவினை ள்	ெ ாடியபாப ள்
போய்அகல	விட்டோடும்படி
இவ்வேழ்உல	இந்தஸப்தலோக
த்த ர்	ளிலுள்ளாரும்
பணிய	ஆஸ்ரயிக்கவு
ாஞ்ர்	நித்யஸூரிகள்
அமர்ந்து	இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியி
	ல்காற்பொருந்தி
எத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணவு
	ம் [ற
இருந்த	நித்யவாஸம்பண்ணுகி
இடம்	றிவ்யதேசமாய்
பெரும்பு ழ்	மஹாப்ரஸித்தரான
வேதியர்	ப்ராஹ்மண ர்

பத.	உரை.
ாழ்தரும்	ர்த்திக்கிற [ய்
இட ்கள்	இட ்ஸயுடைத்தா
மலர் ள்மிகு	புஷ்பஸம்ருத்தியையு
கைதைகள்	தாழைகளும் [டய
செ ்கழுநீர்	ரக்தோத்ப ங்களும்
தாமரைகள்	தாமரை ளு
தட ள்தொ	தடா ்கள்தோறும்
றும்	
இட ள்தொ	பார்த்தபார்த்தவிட
று	மெல்லாம்
திகழ	விளங்கவும்
பொழில்	சோலையானது
அருவிட ள்	ஆ ாசா ாசம டய
தழுவி	இடமடைத்துக் கொ
	ண்டு ஓங்கி
எழில்தி ழும்	அழகுவிள ்காகி ்ற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில் [ள்ள
அரிமேயவிண்	அரிமேயவிண்ணை ரில்
ண ரம்	எம்பெருமானை
டநெஞ்சே	எனக்குவிதேயமான
	நெஞ்சே.
ண ்கு	ஆஸ்ரயி. (க)

முதற்பாட்டு. (திருமடங்கை மண்மடங்கை யிருபாலும்திகழ்) (க)† నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి నక ்சிந்நாபராத்யதி' என ்று குற்றத் தப் பொறுப்பிக்கும் பிராட ்டியும் முதலிலே குற்றந்தன்னைக் ா ்ர கிறதென் பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென் என்று குற்ற ்க ்ரடு பொறுக்கையுங்கூட மிை யாம்படி யிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் இரண்டிடத்திலும் விளங்க. †குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாத விடத்தில் குற்றம் கணக்கிடுகிற விதுக்கு பலமென்'' ன்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (தீவினைகள் போயகல) இப்படிப்பட்ட பிராட்டிமாருடைய நித்ய ஸந்நிதியாலே ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஆஸ்ரித விஷயத்து (உ) ' సంసారేషునరాధమాఽ క్షిపామి ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி ' என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாயிற்று. † பொறுப்பிக்குமவளும் பொறைக்கு உவாத்தானவளும் எப்போதுமொக்க அருகே யிருக்கையாலே ஆஸ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவனருளே நடந்து அத்தாலே கொடிய அபராதங்கள் இவ்ே ாவிடங்கள் நமக்கிருப்பி

(க) ரா-பு-ககசு-சசு. (க) கீதை-கசு-கக.

மல்ல' என்று விட்டோட இப்படியிருக்கிற வி னல்லது லோ கத்திலே ' று ஆ ரயணீ பரில்லை' என்று எழு ப்பட் லோக கனி ளள்ளாரும டய ஆ ரயி க தே ர்கரு கூடக் கால் பொருந்தவரி தாம்படியான இஸ்ஸம் ர விபூதியிலே அஸ்ப்ருஷ்ட ம்ஸார தான கித்யஸூரிகள் பொருந்தி ஆ ரயிக்கும்படி யாக விருக்கிறதேசம்

(பெரும்பு ழித்யாதி) இவனை றுபவிக்கையே யாத்ரையாம் படி ச ம யாலே மிக்கபுக ழயு டய ப்ராஹ்ம ர்வர்த்திக்கிற விடங் ளையுடைத்தாய் மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமானவற் றையுடைத்தா யிருக்கிற திருநாங்கூரை னுதல் வாழ்தருமிடங் ளிலே யு டாய் † அ ர்கரு குறுப்பாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு தை ள் துடக்கமா ற் ற யுடை த்தாயிருக்கிற வென்னுதல் பூ ள் மி கிருந்துள்ள தாழை ள் செங்கழுநீர் தாமரைகள், இனை பரந்த பொய் கள் தோறும் அ ாசங்கள்தோறும் விளங்க, இங்கிடமில்லா மயாலே சோலையான து ஆகாசத்தில் †பரப்படைய இடமடைத்துக் ெ ாண்டோ கி அழகு விளங்காகின்றுள்ள. † அரு மிடமென்று ஸகஷ்மதையைப்பற்ற ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிறது

அரு. முதற்பாட்டி. (திருவித்யாதி) தீவினைகள்போய ல" என்ற பதத் தக் டாகூஷித்து பிராட்டிமாரிரு ரயும் சொன்னதுக்கு ட்கருத் த ருளிச்செய்கிறார் (சிதித்யாதி). இவர்கரு கி வ ஸ்வாபாவிகங்க ளோவென் (குற்றத் தயித்யாதி). 'திருமட தண்மடங் தயிருபாலும் திகழ அடியவர் ட்கு என்று ருள் டந்து தீவினை ள்போய ல இவ்வேழு லகு" இத்யாதியாலை அன்வய திருவுள்ளம்பற்றி ததநுகுணமாக வாக்யார்த்த ருளிச்செய்கிறார் (பொறுப்பிக்குமித்யாதி).

(அவர்கருக்குறுப்பாய்) அவர்கள்பண்ணும் ஸமாராதந ருக்குறுப் ப்பாய். தழுவி' என்றதினர்த்தம் (பரப்படையவித்யாதி). அத்ரக்ருத்ர பததி என்று தோற்றுகையாலே மூர்த்தமான ஆகாசத்தை அரு" என்று அமூர்த்தமாகச் சொல்ல கூடுமே ாவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (அருவிடமென்றித்யாதி). ... ... (க)

மூ. ன்றி மிகு ரகனுரமது வழிய விசிறும்
விறலாழித் தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கன்று
குன்றுகொடு குரை டலைக் கடைந்தமுத மளிக்கும்
குருமணியென் ரைமுதம் குலவி புறை கோயில்

எ றுமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விள குமை றயோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
அன்றுல கம் படைத்த னே யனேயவர்கள் நா கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ண குமட நெஞ்சே (உ)

பத .	உரை.	ப ம.	உரை.
வெ றிமிகு	ஜயம்மிக்	குலவியு ற	விரும்பிவர்த்திக்கிற
ஈரகன்	ஈரகாஸுரனு டைய	ே ாயில்	திவ்ய த்தாநமாய்
அது உரம்	அப்படிப்பட்டபலம்	என்றும்	ப்ரதிதிநமும்
அழிய	நசிக்கும்படி	மிகு	மிகுத்து ருகிற
விசிறும்	வீசாநி றுள்ள	பெரும்செல்வ	கிர தி ஸம்பத் தயு
விறல்	மிடுக்கை யுடைய	த்து	ட ராய் [ராய்
ஆழி	திருவாழியை	எழில்விளங்கும்	அழகுவிளங் ராநிற்பா
தடம்	பெரிய [யவனுய்,	ம றையோர்	வேதத் தக் ரக
கையன்	திருக்கையிலேயுட		ண்டிருப்பாராய்
அன்று	தேவஜாதி அர்த்திக்த	எழ்இ சயும்	ஸப்த வரங் ளும்
	ன்று	கேள்விகளும்	ற்றுமுண்டா அங்
விண்ண ர்கட்	இந்த்ராதிதேவர் ளு		ே ாபாங் ளு
கு	க் ாக [ட்டி	இயன்ற	அதி ரித்த
குன்றுகொடி	மந்தரபர்வதத்தை	பெரு குணத்	மஹாகுணப்ரசுராராய்
குரை டலை	கோஷிக்கிற ஸாகரத்	தோர்	
கடைந்து	மத ம்பண்ணி [தை	அன்று	அக்க த்தில்
அமுதம்	அம்ருதத் த	உலகம்ப டத்த	ஜ த்ஸ்ருஷ்டிபண்
அளிக்கும்	(அ ர்களு கு) க் ரு	னேஅனேய	ணின ப்ரஹ் ரை
	ஸை பண்ணின	வர்கள்	ப்போலேஜகத் ரு
குருமணி	ப்லா யமா ன மணி		ஷ்டிபண் ல்ல
	போன்றவனுய்		ரா ப்ராஹ்மணர்
என் ஆர்அமுதம்	என்னுடைய அத்ருப்		வர்த்தி கிற
	தாம்ருதமானவன்	நாங்கூர் அரிமேயவிண்	ரம் மட
		நெஞ்சே. ணங்கு	(ஈ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வெ றி யித்யாதி) புக்க புக்க துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனுய் †இந்த்ராதி ள் குடியிரு ப்பழித்துத் திரிகிற நர ஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியா வீசா நின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைய வன். நர ஸுரனை நிரஸித்து தே ஜாதிக்குக் குடியிருப்புப்பண் ணிக் கொடுத்துவிட்ட வளவன்றிக்கே அவர்கள் 'எங்களுக்குக் கடல்கடைந்து அம்ருதத்தை வா கித்தரவேணும்' என்ன அ ர் களுக்காக மந்தரத்தை நட்டு கோஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கட லைக்கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன். (குரு மணி) † அவர்கள். 'நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்"

என் · பெருவிலையனை தன்படி யொன்றும்பாராதே தன் தோள் நோவும்படி கடலை நெருக்கிக் கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தை உபகரித்த ன். (என்றைமுதம்) அ ர்களம்ருதம்போ லன்றிக்கே தம்முடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி †ண்டாடி·கொ·டு வர்த் திக்கிறதேசம்.

(என்றுமித்யாதி) நாள்செல் நாள்செல்ல மிக்கு ராகின் றுள்ள கிர திகலம்பத்தையு டையராய் அத்தாலே அழகு விளங்கா நிற்பாராய் வேதத்தைக் கரை ண்டிருப்பாராய் ஸப்த ஸ்வரங்களை யும் மற்றுமு · டா அங்க · களையும் †இவர் ளில் மேற்பட அதி நித்தாரில்லை' எ · னும்படி அதிஶுண்டான வாஸனையாலே ஆத்ம கு ப்ரசுரருமாய் தனித்தனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கூமருமான ர் கள் ர்த்தி·கிற திருநா·கூரில். .. ... (உ)

அந. இரண்டாம்பாட் . (ெ·றியித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன தேவிணைகள் போய ப் ப · ணை · குறைப்பான விரோதிநிரஸநசீலதையையும் எழுல த்த ர் பணி · கு உபயு · தமான உதவிகளையும் மேற்பாட்டுக் ளிலே அருளிச்செய் · கோவி அதில் கீழ்த்திருமொழியில்(க) ஆழ்ருதசினத் தி·ஶ்'' எ · கிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமா நர நிரஸநத்தை யு · அம்ருதமதநத் தயுமருளிச் செய்கிறரிப்பாட்டிலென்று ஸங் தி.

உர து' · றவிடத்தி · உத் ர்ஷத்தை ருளிச்செய்கிறார் (இந்த ராதிகளித்யாதி). குருவா மணி - ஸ்ர ர · யமான மணியெ · றை அர்த்தமரு ளிச்செய்கிறார் (அவர் ளித்யாதி). குலவி' எ · றது · கர்த்தம் (ெ ண் டாடிக்கொண்டு) எ · றது. ... ... (உ)

மூ. உம்பருமி · ே மூலகு மேழ் டலு மெல்லாம்
உ · டபிரா ணண்டர்கள் முன் க · டி மகிழ்வெய்த
கும்பமிகு மதயானை மருப்பொசித்துக் ஞ்சன்
குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைம்பொழெடி வெ · முத்தம் பலபுன்னை காட்டப்
பலங்கனி ள் தேன் ாட்டப் பட ரவேரல்குல்
அம்பணைய க · டவார் மகிழ்தெ ய்து நாங்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ணங்கு மட நெஞ்சே (ங)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
உம்பரும்	தேவர் ரு ·	ஏழ்க லும்	ஸப்தஸமுத்ர · களும்
இவ்வேழுலகும்	இத்தஸப்தலோகங்க ளும்	எல்லாம்	இவையெல்லாவற் றையும்

(ம) ங - கு - அ.

உண்ட	ப்ரளயத்தில்அமுது செய்த
பிரான்	உப ாரகனுய் (க்ருஷ்ணனுய்ந்தவதரித்து)
அண்டர்கள் ண்டமெகிழ்வெய்த	இடையர்கள் ண்டமெகக்கும்படி
முன்	அர்ள்முன்னே
கும்பம்மிகு	குடம்போன்றபெரிய மஸ்தத்தயு டய
மதயானை	மதமுதிதமானகுவல யாபீடத்தின்
மருப்பு	ொம்பை
ஒசித்து ஞ்சன்	முறித்து ம்ஸனு டய
குஞ்சிபிடித்து	மயிரைப்பிடித்து
அடித்த	அழியச்செய்த
பிரான்	உபகாரகனு டய

ோயில்	த்தா மாய்
மருளகும் பக் மெல்லாம்	
ப புன்னை	பல னபு னை ள் (மொட்டும்பூவுமாய்ப்பூத்துநி று)
பம்பொனெடி ள்முத்தம்	அழகியபொ னையும் வெளுத்தமுத்துக்களை யும்கூட்டிளறி
காட்ட	காண்பிக் [போ
பலம் னிகள்	பலாப்பழங்கள்
தேன் ாட்ட	மதுசொரிந்து ாட்ட,
படம்	படத் தயு டய
அரவு	ஸர்ப்பம்போலும்
ஏர்	அழகிய
அல்குல்	நிதம்பத் தயும்
அம்புஅனைய ண்மடவார்	சரங்கள்போன்ற ண் ளையுமு ட ஸ்த்ரீகள்

கிழ் ய்தும் ஸந்தோஷிக்கிற நாங்கூர் அரிமேயவிண்ணகர மட ொஞ்சே. ண கு. (ஈ)

வ்யா. மூ ழும்பாட்டு (உம்பருமித்யாதி) தே ாதியும் இந்த ழு ை ப்பட்ட லோ ங்களும் இத் தச்சூழப் போந்திருக்கிற கடல் ளேழும் இை யடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்பு யிற்றிலேை த்து நோக்கின உப ார ன் ருஷ் ணுய் ந்த ரித்து, † இடை யர்க டு ப்ரீதராம்படியாக குடம்போலே பெரிய ம ்ப த்தை யுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிரு துள்ள குவலயாபீட த்தினுடைய கொம்பைபுறித்து அந் தரம் ம்ஸனுடைய மயிரைப் பிடித்துத் தலகீழா த்தள்ளி முதுகிலேய றந்து அவனையழியச் செய்த உபகாரகனுடைய ோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனெடி வெ ழுத்தம் பலபுன்னை காட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்றபோது பொன்னிலே முத்தையழுத்திறப்போலே காட்டாநின்றது. பலாப் பழங்கள் தேன் காட்டாநின்றது. படத்தையுடைத்தான அரவுபோலே † அழகிய அல்குலையுமுடையராய், அம்போடொத்த க ்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் † 'இன்னபோதின்னது † இன்னதிதின்னதுண்டாம்' என்னும் வ்யவஸ்தையின்றி கேயிருந்தது." என்று அவற்றைக்கண்டு த்ருப்திகளாகிறது. ... . . (ஊ)

அ . மூன்ரும்பாட்டு. (உம்பரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் ( ) அண்டமும்' எ ' கிற பாட்டில் ஆபத்ரக்ஷணமும் (உ) பெண்மைமிகு' ன் கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துத பூதநா கிரஸ த்தால் அ ஹாயேவின 'ஸகிரஸமும் திருவுள்ளத்தில் தோ 'றி அவற் ற யிப்பாட்டிலே ருளிச் செய்கிறாரெ 'று மூதற்பாட்டோடே ங் தி.

அண்டர்கள்' என்றதி ர்த்த ' (இடையர்) எ ' றது.

எர் ' ன்ற தினர்த்தம் (அழகிய) எ ' றது. ாட்ட- கிழ்வெய்தும்" எ ' ற வர்த்தமான நிர்த்தேசத்தா ' ப்பே து ' பழுத்து மதுசொரிந்திருக்கு மென்கை பலிக் யாலே யருளிச்செய் ரூர் (இ ' னபோதின்னது) என்று. 'புன்னை பொன் முத்த ' ட்ட ன் ாலே (இன்னதிலின் து) எ ' றது. ... ... (ங)

ழு ஓடாத ாளரியி னுரு மது கொ ' டன்
றுலப்பில் மிகு பெரு ரத்த விரணியனைப் பற்றி
வாடாத வ்ரநகிரால் பிளந் ' ற ' ம க்
கருள்செய்தான் ாழுமிடம் ம ' லி செ ' ழுநீர்
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங் கழு ம்பாளை
சென்ப ங் ள் ம ாறும் ண்பொழிலி னூடே
ஆடேறு ய ாலைப் புகை கமழு ாங்கூர்
அரிமேய வி ' ரம் ங்கு மட நெஞ்சே (ச)

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
அன்று	ப்ரஹ்லாதனை நிர்ப்ப	உகிரால்	க ' களால்
	ந்தி ' கிறகாலத்தி	பிளந்து	(அவன்மார் வ) இரு
ஓ ாத	பிற் ாலியாத [லே		பிளவாம்படி பண்
அது	அப்படிபலிஷ்ட்ட ா		ணி
ஆளரியின் _ரு	நரஸிம்ஹத்தின் டி	அ ன்ற ' க	அவ ' பிள்ளையான
ம்கொண்டு	' கொண்டு	ணுக்கு	ப்ரீப்ரஹ்லாதாழ்
_லப்புஇல்	ஸ ' யாரஹிதமான		வாணக்கு
மிகுபெருவரத்	மி வு ' பெரிய ாரங்	அருள்செய்தா	அருளப்பண்ணின
த	ளையுடைய		ஸ்வாமி [மாய்
இரணியனை	ஹிரண்யனை	வாழு ' இட '	வர்த்தி ' கிறஸ்தாந
பற்றி	பிடித்து	மல்லி க	மல்லி ககளும்
வாடாத	வளீயாத	சேங்கழுநீர்	ரக்தோத்பலங்களும்
ள்	தீக்ஷ்ணமான	சேடுஎறுமலர்	திாளப்பூத்தபூவையு
			டய

(க) கூ-கூ கூ. (உ) கூ-கூ-சூ.

செருந்தி ஸுரபுன்னை ஞம் ஆடுஎறுவயல் கரும்புஆடுகைக்காக
செழு அழகிய எறினவயலில்
கழுக பாளை பா குப்பாளை ஞம் ஆலப்பு ககம ஆலப்புை பரிமளிக்
செ ப ள் செண்ப ப்பூக் ஞம் ழு கிற
மண நாறு பரிமளம் மழுகிற ா கூர். (சு)
பொழிலி அழகியசோலையி
டே டே

வ் ா. ாலாம்பாட் . (ஓடாத வித்யாதி) ஹிர பனுடைய மூருட்டிடலெக் க டா பிற்காலியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தி னு டைய ெ னுத அன்றிக்கே நாட்டில் நடையாடாத ர ஸிம்ஹமென்னுதல். (உ ப்பில்) அஸ க்யேயமாய் †ஓரோவர களே முடிவு ர ெ ர ணதபடியா யிருப்பதாய் ரங்கொடித்த தே தை ஞ கு கூட குடியிருப்பரிதாம்படி பெரியவரத்தையுடைய ஹிர யனைப்பற்றி (டாத) †ஹிரண்யனுடைய மூருட்டிடலிலே தைத்தால் வளையக்கட தன்றிக்கே கூர்மை மி கிருக்கிற திருவுகி ாலே இர டுகூரும்படி பிளந்து † அ ன்பக் விழவுதீரும்படி அவ ன்மகன் ' ன்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் ப லிலே அருளப் பண்ணின ன் ர்த்திக்கிற தேசம்.

ம லிகை செ ழுநீர் சேடு திரட்சி. திரளப்பூத்த பூ யுடைத்தான செருந்தி அழகிய முகம்பாளை செண்பகம். இவை பரிமளத்தைப் புறப்பட விடாதின்றுள்ள அழகிய பொழிலின்நடுவே †ஆடுை க் ா ஏறின யலில் ஆலப்புை யானது கமழுமாயிற்று.

அரு. நாலாம்பாட்டு. (ஓடாதவித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் மூதற் பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான ரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே விரோதிநிரஸநமும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு உதவின மயுமருளிச் செய்கிறு ரென்று இதுக்கு முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

"மிகு" என்றது குத்தாத்பர்யம் (ஓரோவித் ர தி). கிருக்கு வாட்டமா வது - வளை கயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனுடைய வித் யாதி). (அவன்பக்கலிழவு தீரும்படி) என்றது - ஹிரண்யன்தன்னருளுக்கு விஷய மாகாமல் முடித்தானே. என்னும் திருவுள்ளத்தில் குறைதீரும்பட் டென்றபடி.

(ஆடுகைக்காக) - கரும்பாடு கக்காக. ... ... (சு)

மூ. க ட வர்தம் மனம்மகிழ மா லித ன் வே
ள்வி ளவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் றிரந்திட்
ட டமு மி வ்வுலகடலு ம னிகளு மெல்லாம்
அ ளந்தபிரா ணமருமிடம் ள ங்கொள் பொழிலயலே
அ டமுறு முழவி னலியும் வ ண்டி ங்க ளொலியும்
அரும றயி னெலியும் மட ார் சிலம்பினெலியும்
அண்டமுறு மலி கடலி னெலி திகழு நாங்கூர்
அரிமேய வின் கரம் கு மட நெஞ்சே (நி)

உ ர.	ப தம.	உரை.	ப ம்.
நித்ய ாஸம்பண்ணு	அ ரும்	ட ரெல்லாரு	டவர்தம்ம
தேசமாய் [கிற	இடம்	டயநெஞ்சக	ம்
ஸம்ருத்தியையுடைத்	ளங்கொள்	ஆ திக்கும்படி	மகிழ
தான		மஹாபலியஜ்ஞவாட	மா லிதன்வே
பொழிலின் அருகே	பொழில்அய	த்திலே	ள்வி
	லே	க்ருத்ரி மில்லை	ளவுஇல்
ஆகாசத்திலேசென்	அண்டம்உறு	றுதோற்றுமவனுய்	
று வ்யாபரிக்கிற		டிவில் மி வும் சிறு	மிகுசிறுகுறளா
ாத்யகோஷங்ளும்	முழவுஒலியு ம்	த்தவா ம ணு ய்	ய்
மதுபாநம் பண்ணிக்க	வண்டினங்கள்	கொண்டு	
ளித்துப்பாடுகிற வ	ஒலியும்	மூன்றுஅடி ள்தர	மூவடியென்று
ண்டுகளின் த்வநி		வேணும்எ று	
யும்		யாசித்து	இரந்திட்டு
துர்க்ரஹமே தகோ	அரும றயி	ஆ ாசத் தயும்	அ டமும்
ஷமும் [டைய	ஒலியும்	இவ்வருகான	இ
(ஆடுகிற) ஸ்த்ரீ ரூ	மடவார் [ம்	அலையெறியாநின்று	அலைகடலும்
நூபுரத் நியு	சிலம்பின்ஒலியு	ள்ளளா ரங்களை	
அண்டபித்தியிலே	அ டம் றும்	யும் [களையும்	
சென்று		ஸப்தத்வீபமாணபூமி	அவனிகளும்
அலையெறிகிற	அலை	இ வயெல்லாவற்	எல்லாம்
ப்ரளயார்ணவ ே ர	கடலின்ஒலி	றையு	
ஷம்போலே		அநாயாஸேந அளந்து	அளந்த
விளங்குகிற	திகழும்	கொண்ட	
(நு)	நாங்கூர்.	உபகார	பிரான்

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவர்தம் மனம்மகிழ) அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவர்கள் நெஞ்சா து மகிழும்படி யாக மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே † இவன் தேவகார்யம் செய்கிறான்'' என்று தோற்றுத படியாக 'நாட்டில் ாமநர்கள் திரு வுலகளந்தருளின விடம்' என்னும்படியான வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, எனக்கு மூன்றடிவேணும்' என்று அர்த்தித்து,

பெரியதிருமொழி ஈட ம-தி சூபா ஏ

ஆ ாசத் தயும் அலையெறியா நி றுள்ள கடலையும் த்வீப ளையும் எல்லாம் அநாயாஸேந அளந்துெ ா ட உப ார நித்ய ாஸம் ப கிற ேதசம்.

(ளமித்யாதி) ம்ருத்திைய யுைடத்தாயிரு கிற பொழிலி † ருே ஆகாசத்தி காசமுள்ள விடமெ கும்போய் வ்யாபி கிற † ாத்யே ாஷமும் மதுபாகம் ப ணுகிற ண்டு ளிலு டய த் நியும் ே தே ாஷமும் ஆகிற க்ரீ னி டய சிலம்பொலி யும் அ டபித்தியிலே சென்று அலையெறிகிற ப்ரளயார் வ ே ா ஷம்போே விள ா நின்றுள்ள ... . . (நு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு (ட ரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியி ர ஸிம்ஹாவதார மநுபவித்த ர் ரா ா தாரத்தில் போயநுபவித்தார், அப்படி யே இங்கு ஈரஸி ஹாவதாராநு ந்தாநாநந்தரம் ராமா தாரத்தில் போ வொருப்பட டே வழிபறிக் ாரைப்போே ளவில் மிக்க குறள் ந்து ெ ஞ்சை வஞ்சிக் அ கே ப்பட்டநுபவித்து ெ ா டு தேவர்க்குத வினதும் எல் ார்க்கு முதவித் திருவடி ளப் பரப்பி மயும் அநுஸந்திக் ூரென்று கதி. ஆ கயிறே க டவர்தம்ம கிழ எ றுத ெ ஞ்சு அபஹ்ருதமானத் தயும் ஸூசிப்பித்தது.

ளவில் ளவில்ல என்னும்படி தோற்றும ஞ்ய் மிகவும் சிறிசாய்க் குறளான வேஷத் தயு டயனுய் என்ற சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இ னித்யாதி). லோ த்தில் ாமநர்களெல் ா நம் த்ரிவிக்ரமனேடொப்பாரென்னும்படி மிகவும் குள்ள ன்றபடி.

அயல்" என்றதினர்த்தம் (அருே) எ றது. முழ ாலி' என்றதி னர்த்தம் (வாத்யகோஷம்) என்றது. ... ... (ஙு)

ழ. ாணைநெங் கண் மலர்க் கூந்தல் மதிலிக்கா விலங்கை

மன்னன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர

தா டந தி சிலைவளைத்த தயரதன்-சே யென்றன்

தனிச்சர ான ர்க்கரசு கருதுமிடம் தடமார்

சேணிடங்ெ ாள் மலர்க்கமலம் சேல் யல்கள் வாளை

செந்நெலொடு மடித்தரிய உதிர்ந்த செழுமுத்தம்

வாணெடு ்க க டசியர்கள் ாருமணிநாங்கூர்

அரிமேயவி ரம்வ ங்குமடநெஞ்சே. ( )

பதம.	உ ர.	பதம்	உரை,
ஙாள்	வாள்போலேகூரியதா	மலர்	பூஅணி த [டைய
ெ டு	ீண்ட [ய்	கூ தல்	மயிர்முடியையுமு
ண்ண	திருக்கண்களையும்	ை திலிக்கா	பிரா ி டிக்கா

அ

இ ங் ம ங் ாதிபனு ாா
ட

ஒருபதுமுடியு பத்தத்தலை ஞ
இருபதுதோளு இருபதுதேள் ளும்
ம்
போய் திர திர்துபோம்படி
தா பூட்டப்பட்ட ாணையு
டத்தா
ெ ட
தி த்ருடமா
சிலை வில்லை
ளத்த ள பப ணி
த ரத சேய் தசரத பெற்றம ணை
எ ற எ க்கு [ய்
தனிச்சர அத்விதீயாகூகனுய்
ா ர்க்க நித்யஸுரிநிர் ாஹ
ண
ரு இட விரு பி ர்த்தி ற
த்தா மா
தட ஆர் பொய் க தி ற;
திருப்பதாய்

சேண்இட ஆ ாசமுள் விடமெ
ெகா ரும்ழ கியிரு
ற
மலர் பூ ளாயு டத்தா
மலம் தாம ர யயு
சேல் யல் சே கயல் ாளை ள
ாள ன்ளு மத் யங்
ளாயு
செ வெலாடி செ வெல்லோடே
அ த்துஅரிய அ த்துப்பிடித்து அ
று [ந்த
உதிர்ந்த அ ற்றினின்றுமுதிர்
செழு அழ ய
முத்த முத்து ள
ா போலேகூரிய
ெ நீ ட
ளாயு ட ய
டகியர் ர்ஷகஸ்த்ரீகள்
வாரும் திரடடியெடு ற
அணி ா தரமா
ா கூர். ——— ( )

வ். ஆரும்பாட்டு. (ாளித்யாதி) ஒளி யச்சொல்லுதல்.
ாள்போலேயிருக்கிறநெடிய திருக்க ளையும் மல ரயுடைத்தா
மயிர்முடியை ழும் ட ய ஸ்ரீ ாகராஜ திரும ளுக் ாக ல க்கு
நிர் ாஹ ளையிரு கிற ளுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும்
உதிரும்படியா த் †தாளையு டத்தாய் நெடிதாய்த் தி ணிதாயிரு
கிற வில்லை ளத்த தசரதாத்ம ன். சேய் பிள்ளை. (என்றன்தனி
சர) ( ) தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சம
தீவு என்னுமாபோலே ாணுமிருப்பது *அயர் றுமமரர்களதி
பதி ர்த்தி கிற த்தாநம்

† பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய் ஆகா மூள்ளவிடமெ குப்
ளர்ந்திரு கிற மலரையுடைத்தா தாம ர சேல் யல் ள்
ளை இ ற்றைச் செங்நெலோடே அடித்தறுக் உதிர்ந்த † அழகி
முத்துக் ளைக் தி்பொறுக்கவிழித்தவர் ள் ாரு ர்களாயிற்று. (

அ. ஆரும்பாட்டு. (வாளித்யாதி). நடே ழிபறித்த ர் ண்டே
ஷத்தை யநுபவித்தவநந்தரம், "மின்னனையநு மரு குல்" என்கிற பாட
டிலநுபவித்த ாமாவதாரத் த அநுபவி கிறு ென்று ஸங் தி.

(க) தி - வாய் - நூ - சூ - அ

பெரியதிருமொழி ங உ ப ம தி ன பா தீமனத்தா .

தாள் ற பூட்டாய் பூட்டப்பட்ட ாணை சொல்லு மெ
கொ .

(பெ கள் நி ற திருப்பதாய்) ன்றது-பொ ெ லா யா
பித்திருப்பதாயெ று தாம ர் கு விசேஷ . மூத்து ள் தா ரயிலு
மீ ளிலு மூ டெ ணு ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச் செ கிறார் (அழ யு
வித் ாதி). ... ... ( )

மூ. தீமனத்தா கஞ் து ஞ்சனையி திரியும்
தேனு ணும் பூதனைத ரையிரு ம் செகுத்தா
ாமனைத்தா பயந்த கருமேனியுடை யம்ட ா
ருதுமிடம் பொருது பு ல் து ற ற முத் தி
ாம த்தால் ம் திரங்கள் நால்வே த மந்து
வேள்வியோடாற கம் வின்று கலி பயி று
காமனத்து மறைய ர் ள் பயிலுமணி நா கூர்
அரிமேயவி ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே ( )

பத .	உ ா.	ப .	உ .
தீமனத்தா	பொல்லாதநெஞ் ச	மூத்துஉ தி	மூத்து னத்தள் ா
ஞ்ச து	யுடையனை [வெ		நிற்பதாய்
ஞ்சனையில்	ம் ப்ரமணியா	நா	நா
திரியும்	ருத்ரிமே ஷ ெ ா	மனத்தால்	ம ஸ் ாலும் [ம்
தேனுகனு	திரிகிற [ன்று	ம் திரங் ள்	ப வம்ம த்ர னாயு
	தேனு ாஸுரனுடை	ால்வேதம்	தர்தே த னாயும்
பூதனைதன்	வும்	ஐந்துவேள்வி	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ
ஆர்உயிர்	பூதனையு டையவு	யோடு	னாயும்
செகுத்தா	ற்சீ னை	ஆறுஅங் ம்	வட னாயும்
ாமனை	மூடித்தவனுய்	வின்று	அப்யஸித்து
	ஸர் லோ ஸுந்தர	கலிபயி	ள்ளசாஸ்த்ர
பய த	ணமா தனை		
கருமேனிஉ ட	பெற்ற	அங்குஆ	விள த்தகுதிபா பரி
அம்மான்	றுத்ததிருமேனியை	து	ன்றுசுத்தாந்தம ரணத்
ருதும்இடம்	யு டையனை ஸ்வாமி		தயு டயரா
	விரும்பி ர்த்திக்கிற	ம ற ர்கள்	ை தி ர்
பொருதுபுனல் தி ரயோடுதி ர	தேசமெ ய்	பயிலும்	ெ ரு குலை யிருல்வ
	பொராநின்றுள்ள	அணி	யு [ந்த
	புனலா து		நா கூர். (எ)
து றதுறை ப்ரதித றையிலு			

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (தீமனத்தானித்யாதி) தீதாக நெ
யுடையனைய் †ப வத்தத்வம் ஓரிடத்திலேயுண்டெ னப்பெறுத லெ
ஸ்ந் சயு டய ம் ன் அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நின்ற

ணைகத்திரிந்த தேனு பூதனை அவர் ளைமுடித்துப்பொ ட்ட அழகில் ந்தா காமனுக்கு முத்பாத ணுய் அ ள ல்லாதபடி ஸ்ரமஹரமான திருமேனி யயு டயனுயிருக்கிற ர்வே வரன் விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசமாயிற்று.

தி ரயோடு தி ர பொராநின்ற ள புனலா து து றே ா றும்துறைதோறும் முத்து ளைத் தள்ளாநிற்பதாய் நா ாலும் மந ஸ்ஸாலும் ப ந்மந்த்ர கள், ாலுவ ஸ்கப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞமும் அ ங் ள் துடக் மான ற் றப் பலகாலுமப்யஸித்துப் †பரிசுத்தா த ர ர் நெரு கு யால் த அழ யு டய. (எ)

அந. ஏழாம்பாட் . (தீம த்தானித்யாதி) கீழ் ராமாவதாரத்தில் போ வ ரயும் சீகரி கும்படியான விரோதிநிரஸ பர பரையுள்ளது க்ருஷ்ண தாரத்திலேயா யாலே கீழ் ஞ் ன் குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரா என்று சொன் த்தா த்ருப்திபிற ா மையாலே இனி மேற்பாட் டுக் ளி லெல் க்ருஷ்ணபதா களை ாய் தபடியே பேசியநுபவிக்கி ரூரென்று ஸ தி.

விவரணம் (பகவத்தத்வமித்யாதி.)

அங்கு - ஆமனத்து - பகவத் விஷயத்துக் ாயிருக்கிற மனத்தென்றுய் அதி ர்த்தமருளிச் செய்கிரூர் (பரிசுத்தா தம் ரனர்) என்று. ... (எ)

மூ ன்றதனுல் விளை றிந்து னியுதிர்த்த காலை
ாமருசீர் முகில் ண்ண் ன்காலி ள் மு ாப்பான்
குன்றதனுல் மழை தடுத்து குடமாடு கூத்த
குலுஞ்சுமீட்டம் ெ ாடி மதில் ர் மாளிை கோபுர கள்
துன்றுமணி ம டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்
தொ கீண்டித் தொழுதியொடு மி ப் பயிலும் சோலை
அன்றலர்வாய் மதுவு ட களிமுரலு நா கூர்
அரிமேயவி கரம்ப குமடநெஞ்சே. (அ

பதம.	உ ர.
கன்றதனுல் விளவுறிந்து	த்ஸ் ஸுரனுலே ாய்நின்ற அ ஸுரனையெறி து பாட்டின்பழத் த உதிரும்படிப ணி யெளவநுனைய் எல்லாநாலும்விரும் அழகிய [பப்பட்ட
முகில்வண்ண மு காலிகள் ாப்பான் குன்றதனுல் ம ழ	ாளமே ம்போன்ற ழவழை யு ட யனைய் மு னே பசு ளை ாகூதிக் காக பர்வதத்தாலே ர்ஷத்தை

தடித்து	நிரோதித்து
குட ா கூத்த	குட கூத்தாடி
கு வும்இட	கொ டாடி ர்த்திக்
கொடி	கும்தேசமாய்
மதில் ள்	த் ஜ னையு டத்
மாளி க	தான்
ோபுர	ப்ரா ார களையும்
துன்று	ளி யும்
மணி	கோபுர னையும்
ம டபங் ள்	ருங் கி
சாலைகள்	ணிமயமா
	ட ப னையும்
	யா சாலைகளையுமு
	டத்தாய்

ர	பரிசுத்தரா
றயோர்	ப்ராஹ்மணர்
தொக்குரண்டி	கூடித்திரரு ர
	லுண்டான
தொழுதியொடி	ஆர ாரத்தால்மி கி
	ருப்பதாய்
மி ப்பயிலும்	மி வு ெரு ன
சோலை	சோலையிலு டா
அ றுஅலர்	அப்போதுவி ஸித்த
ய்	செ விப்பூவி
மதுஉ டு	மது ப்பா ம்ப
அ கு	அ வி த்தி [ணி
அளி	ள்
மூரலும்	ர ப ணுகிற
ங் ர்.	(அ)

வ் ர. ட்டாம்பாட்டு. (றதனுலித்யாதி) ருய்கின்ற அஸுரனை ொ டு வினா ாய்கின்ற அ ரனை முடியும்படி பண்ணி லீலார மநுபவித்த செல் ப்பிள்ளை ாமருவப்படு தாய் ஆசைபடப்படுவதான சீரு டு கு ம் அத்தையும் ரமஹர மாயிருக்கிற திருமேனி யயுமுடையவ பசு களை ரக்ஷி க்க ா கோவர்த்தந; தாலே ம முதலித்து மன்றிலே ர்ர ாநுப யோ ய மாம்படி குட கூத்தாடின ொ டாடி ர்த்தி கிறதேசம்

ொடியையுடைத்தா மதில்கள் மாளிகை ள், ோபுரங்கள் நெருங்கினம ரி ளையு டத்தான ம்ண்டப ள் † சாலை ள் ஜ ற் றையுடைத்தாய் ப்ராஹ்ம ர்கூடித்திர டு ஆர ாரத்தால் மி கி ருப்பதாய் சோலையிலு டன செ விப்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணி கெள்பாடாநிற்பதுமான.

ப ம. உ
ஞ்சனையா ருத்ரி ஷ ெ ர
ணடி
த ள்தி தஞ்சனையு ட
உயிர் ப்ர ஜன
உ டு ரணித்து
வாய்த்த அருே யிருந்த [ணி
தயிர் டு தயி ரப்பா ம்ப
ெ ண்ணெயும் ெ ெ யுமுரு
து டு தெ ய்து
வ்லிமிக் மிடு குமி கிருந்த
ஞ்ச யிரது ட ப்ரா
உண்டு பகுந்தித்து [ஜன
இ வு கு இந்தோ த் த
உண்ட திருவயிற்றிலே த்
தருளி
ாஜன யு ாவா
கருதம்இடம் விரும்பி ர்த்தி குமி
ட ய்
காவிரி ாவேரி தியா
சந்து த ர் ஜயு
அ ல் அகரு ருகந்த ஜயு
ம் ஸ்வர் த் தயு [ம்

ப
உ தி தளி ெ ா ம்
து
ஞ்சுலவுபொ மேகத்தளவு ஓ ஜி
பூலுா ோலயிலு
லா வினு ரு
வ து ப்ரே சித் [
ம்மி ாடுப்ப ம்பத் தயு டாக்
மாம றயோர் ஹாதே தி
ப்ரா ர்
ா ர் தாவி லா ா புஷ்ப
மர் பித்து
அங்கு அஞ்சலி அ ே அஞ்சலிப
த்து ணி ெ ா ன்
று
அரிசர ஏ ஹரீ உ திரு டி
று ளே ர று
இ றஞ்சும் ஸ்தே த்ரபூர் ா
ஆ ரயி ற [
அணி ர் கூர் அழ திரு கூரி
அரிமே வின் ரம் கு டெ
ஞ்சே ( )

தயிர் ெ ெ ளோடெக் உயிர் ஊ ணை சுசொ ஷ்ண ெ
ே ெ ருளிச்செ ரூர் (அருகூே த் ரதி) ... ( )
ழு. செ று சி வி டயேழு பட டார்த்துப்பி னை
ெ விந்தோள் பு ர்ந்து ந்த திருமால்தன் ே ாயில்
அ றய மரண்சேயு மனைய ர் ள் நா கூர்
அரிமேயவி ரமமர்ந்த செழு கு ற
ன்றி நெடு ே ல் ல மை யர்தம் ே ாமா.
லி றி யொளிமாலை யங்கினைடிழூ றும்
ஒ றினைடி மொ றுமினை கற்று ல் ா ருலகத்
த்தமர் ட்குத்தமராயும்பருமா ர் ோ (o)
திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சர மம.

வே பத்தாம்பாட்டு. (நி றித்யாதி) அ வகின்றவிடத்தி லே ரே சென்று சினத் தயு டத்தாயிருக்கிற ருஷப களை ழ யும் மூடியும்படி அடர்த்து ப்பின்னைப்பிராட்டியு டய செவ் தி யயு டத்தா தே ளோடே அணைந்து தரிய பதி வர்த்திக்கிற சோயி (அ றித்யர்தி) சாந்தி கு ப்ரஹ்மாவும் அழகுக்கு ஸ-ப்ர ஹ்ம யனு ஒப்பாம்படியிரு கிற ர்கள் ர்த்திக்கிற திருநா கூ ரி அரிமேயவி ர மர் தசெழு கு ற விபாடிற்று. (கன் றி டுவேல்) த்ரு ரீர ளிலே தத்து றை ழு வு மவ ரமி றி சேயிரு கிற சே லை ஆயுதமா வு டயராய் திரும யிலுள் ளார் கு ப்ரதாநரா ஆழ் ராருளிச்செய்த ஒலி யயுடைத்தான தொ டர்எட்டும்தி ரு மெம் பத்தா வி ற் றஅப்யஸி ல ர் ள் இஹலோ த்திலே ஷ் ர் ள்( ) பயிலும்திருவு டயார் எ ரேலும் எம் மயாளு பரமரே” ர னும்படி அ ர் ளுக்குத் லை ராய் பி னை உம்பருமா ர் ள் திரு டி திரு நந்தாழ் ர ணைடே ஒரு சே ர யா ப்பெறு ர்.

(o)

பெரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடி ளே சரணம